

ASHTANGA HRIDAYA

A Compendium of Ayurvedic System of Medicine

OF ACHARYA VAGBHATA

TRANSLATED INTO TAMIL

BY

Ayurveda Bhushan

Pandit M. DURAISWAMI AIYANGAR, A. K. A. C.

*Diplomaed Ayurvedic Medical Practitioner, Chief Physician-in-Charge,
K. P. D. Ayurvedic Hospital, Editor of the "Vaidya Kalanidhi", The Tamil Medical Journal,
Translator of "Sarngadhara Samhita", "Kadambari",
"Megha Sandesa", &c., &c., and Vice-President, All-India Ayurveda Mahamandala*

VOL. II.

CHIKITSA AND KALPA STHANAMS.

WITH FULL NOTES.

MADRAS:

THE "VAIDYA KALANIDHI" OFFICE.

1920.

All Rights Reserved.

Printed by Thompson & Co., at the "Minerva" Press,
33, Popham's Broadway, Madras.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம்

ஆசார்ய வாக்படரால்

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இயற்றப்பட்ட பிராசீன வைத்தியக் கிரந்தத்தின்

தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

ப்ளோமா என்னும் அதிகாரப்பத்திரம் பெற்ற ஆயுர்வேத சிகித்ஸகரும், சென்னை
எஸ். கே. பி. டி. ஆயுர்வேத தர்ம வைத்தியசாலையின் தலைமை வைத்தியரும்,
'வைத்தியகலாநிதி' யென்னும் தமிழ் வைத்தியப் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும்,
“சார்ங்கதர ஸம்ஹிதை,” “காதம்பரீ” “மேகஸந்தேசம்”
முதலிய ஸம்ஸ்கிருதக் கிரந்தங்களை மொழி பெயர்த்தவரும்,
நிகில பாரத ஆயுர்வேத மஹாமண்டலத்தின் உப
அக்கிராஸனாதிபதியுமான

ஆயுர்வேத பூஷணம்

பண்டித மே. துரைஸ்வாமி ஐயங்கார் ஏ. கே. ஏ. வி.

அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றது.

மேற்படியரால் இயற்றப்பெற்ற

விரிவான டிப்பணியுடன் கூடியது.

சிகித்ஸா-கல்ப ஸ்த்தாநங்கள்.

[இரண்டாம் புத்தகம்.]

சென்னை:

“வைத்திய கலாநிதி” ஆபீஸ்.

1920.

சுட்டப்படி ரெஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது.

பெரும்பாலும் கபதோஷத்தில் ஆரம்பித்து, அப்பால் பித்தம் அல்லது வாததோஷம் வரையிலும் ஸம்பந்தித்திருப்பது இயல்பு. 1,1½.

ஹீநயோகமாகவோ, மித்யாயோகமாகவோ, அதியோகமாகவோ மதுபா மதாத்யயத் திற்குச் சில ஸம யம் மதுபானமே பரிஹாரம். மத்யத்தை ஸம அளவாக உப யோகிப்பதால் நிவ்ருத்தியா கும்; மத்யம் விஷத்திற்குள்ளாகுணங்களைப் பெற்றிருப்பதால் இங்ஙனம் சிகிதையை செய் வது உசிதமாகும். ஆனால் தீக்ஷணம் முத லிய குணங்கள் விஷத்தில் மிகவும் அதிகரித் திருக்கின்றன; ஆகவே ஒருவித விஷத்தின் ஸம்பந்தத்தினாலான கோளாறுக்கு மற்றொரு வித விஷம் தேவையாகும், 1 2-3½.

இயற்கையிலேயே தீக்ஷண குணமும், உஷ்ண வீர்யமும், குடலிற் சென்று புளித்துக் காந்தலை யுண்டு பண்ணும் தன்மையு முள்ள மத்யத்தை மிதமிஞ்சிக் குடிப்பதால் குடலிலுள்ள அன்னரஸ நீரானது எரிக்கப்பட்டு கூடாரத் தன்மையை அடைந்துவிடுகிறது. அவ்விதம் காந்தி விகாரமடைந்த அன்னச்சத்தானது அக்னி மாந்த்யம், நாவறட்சி, மூர்ச்சை, ஜ்வ ரம், தேஹத்தின் உட்புறத்தில் அழற்சி, தலைச்சுற்றல் இக்கோளாறுகளை யுண்டுபண் ணும். மத்யபானத்தினால் தூண்டப்பட்டு மேலோங்கிய ஆமதோஷத்தினால் ஸ்ரோதோ மார்க்கங்களில் வாயு தகையப்பட்டுப் போ கும்; அவ்வாயுவானது சிரஸ்ஸிலும், அஸ்ந்தி களிலும், ஸந்தி பாகங்களிலும் மிகக் கடுமை யான வேதனையை உண்டு பண்ணும். 4-6.

1. விஷத்திற்கும் மதுவுக்குமுள்ள தீக்ஷணதி குணங்களைப்பற்றி முதற் புஸ்தகத்தில் 342-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஆம விகாரங்களுடன் கூடிய அவ்வித மது பான ஸம்பந்தமான தோஷம் பக்குவ நிலைமையடைந்ததும் மதாத்யயத் திற்கு மதுபான மே பரிஹார முறை உணவு முதலியவற்றில் விருப் பம் ஏற்பட்டு தேஹத்திலும் இலாகவமுண்டானால் நன்கு முறைப்படி பக்கு வம் செயல்பப்பட்ட மதுவையே அளவறிந்து உபயோகிக்க அவ்விகாரங்கள் ஒழியும். கூடார மானது அவ்வஸ்துவின் சேர்க்கையினால் எளி தில் மதுரத்தன்மையைப் பெறுகின்றது. அவ் விதம் மதுரத்தன்மையை யுண்டுபண்ணும் அம்லவஸ்துக்களுள் மத்யம் சிரோஷ்டமானது. தோஷங்களைக் கழித்துத் தள்ளுவதற்கும் போதுமான சக்தியுடையது. முற்கூறிய தீக்ஷ ணம், உஷ்ணம் முதலிய வீர்பாதிகளாலும், தீபநம் முதலிய குணங்களாலும், அடிக்கடி உபயோகித்து ஸாத்மியமாகப் போயிருக்கும் தன்மையினாலும் அந்த மத்யமே இப்பிணியா ளிக்குக் கோளாறடைந்துள்ள தாதுக்களைச் சரிபான நிலைமைக்குக் கொண்டுவருவதிற் சிறந்த வஸ்துவாம். 7-9.

மதாத்யயத்தைப் போக்குவதற்கு ஏழு நாட் களாவது எட்டு நாட்களா வது ஒளஷதம் உபயோகிக்க வேண்டும். சரீரத்திலும் விப ரீதமான மார்க்கங்களில் வியா பித்துள்ள மத்யமானது இவ்வளவு காலத்தி லேயே பக்குவமடைந்து ஜீர்ணமாய்விடும். 10.

மதாத்யயம் இங்ஙனம் ஏழெட்டு நாட்கள் பரிஹார முறையைச் செய் தும் நிவ்ருத்தியாகாமல்தொட ருமானால், அப்பிணியாளிக்கு அவனதுநிலைமைகளுக்கு ஏற்ற ஒளஷதங்களைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க வேண்டும் 11.

அவற்றுள் வாததோஷம் மேலோங்கிய
மதாத்யயத்தில் அடியில் வரு
வாத மதாத் மாறு சிகிதஸை செய்ய
யய சிகிதஸை வேண்டும். (1) கொடிமாதனை,
புளி, இலந்தை, மாதனை, ஓமம், குரசானி
யோமம், கொட்டைக்கரந்தை, ஜீரகம், த்ரி
கடு, த்ரிலவணம், இஞ்சி, சூலத்தில் குத்தி
வாட்டி யெடுத்த இறைச்சிகள், பசுமையான
கீரைகள், ஸ்நேஹம் கலந்த மாப்பண்டங்கள்
இவற்றோடு மாப்பண்டங்களாலான மத்யத்
தைக் கொடுக்கலாம். (2) உஷ்ண வீர்யமும்,
ஸ்திகத்தகுணமும், அம்ல லவண ரஸங்களும்
நிரம்பியவைகளும், கொழுக்கச் செய்யுங் குண
முடையவைகளுமான மாம்ஸரஸங்களும் ஹித
மானவையாம். மாம்பழம், காட்டு மாம்பழம்
இவற்றின் கதுப்புகளைக் கொண்டு பக்குவம்
செய்யப்பெற்ற ராக காண்டவங்களும்¹ இப்
பிணியாளருக்கு ஏற்றவையாகும். மிருதுவாக்
வும், விசித்திரமாகவும், உண்பதற்கு உவப்
பாகவும் பக்குவம் செய்யப்பெற்ற கோது
மைப் பணியாரங்களும், உளுந்துப் பணியா
ரங்களும் ஏற்றவையே; இஞ்சியின் பிஞ்சு,
முதிர்ந்த இஞ்சி, காராமணி, சுத்தம்,² மாம்
ஸம் இவைகளடங்கியதும், நறுமணம் பொருந்
தியதும், இலவணரஸம் கலந்ததும், குளிர்ச்
சாயிருப்பதும், மிகப் பழகியதுமான அச்ச
வாருணி யெனப்படும் அச்ச ஸுரையும்³
அனுக்லமானது; மாதளம்பழ ஸ்வரஸமும்,
ஹ்ருஸ்வ பஞ்சமூல க்வாதமும்⁴, சுக்கு, கொ
த்தமல்லிவிதை இவற்றின் கஷாயமும்,
தெளிவான மோர்-ஸூக்தம்-⁵ தண்ணீர் இவ

1. ராக-காண்டங்கள்—முதற்புத்தகம் 21-ம் பக்
கம் பார்க்க.

2. சுத்தம்—முதற் புத்தகம் 42-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. அச்ச ஸுரை—முதற் புத்தகம் 19-ம் பக்கம்
பார்க்க.

4. ஹ்ருஸ்வ பஞ்சமூலம்—முதற் புத்தகம் 64-ம்
பக்கம் லகுபஞ்ச மூலத்தைப் பார்க்க.

5. ஸூக்தம்—சுத்தம்.

ற்றாலான காடியும் ஹிதமானவையாம்; அப்
யஞ்ஜநம், நலங்குப்பொடி முதலியதைத் தேய்
த்தல், ஸ்நாநம் செய்தல், வெப்பந்தரக்கூடிய
கனமான போர்வையைப் போர்த்தல், அகிற்
கட்டையை எரித்து அதிலிருந்தெழும்பும்
அடர்த்தியான தூமத்தைப் பிரயோகித்தல்,
அகிற்கட்டையின் சந்தனக்குழம்போடு குங்
கும்ப் பூவையும் கலந்து கனமாக தேஹத்தில்
பூசுதல் என்கிற இவைகளும் அனுக்லம்
தரும். பருத்த ஸ்தனங்களோடும், துடைக
ளோடும், கடிப்ருஷ்டங்களோடும் விளங்கும்
மனதுக்கினிய மங்கையர்கள் யௌவனப் பரு
வத்துக்கு இயல்பான உஷ்ணம் பொருந்தி
திரண்டுருண்ட அங்கங்களைப் பெற்றவர்க
ளாய், ஆனந்தத்துடன் ஆலிங்கனம் செய்து,
வாத மதாத்யய ரோகியின் தேஹத்தைப்
பிடித்து சுகமாக மர்த்தனமும் செய்யலாம்.
12—18½.

பித்தம் உபரியாயுள்ள மதாத்யயத்தில் சர்க்
கரையினாலாகிய மத்யத்தை
பித்த மதாத்யய அதிக ஜலம் சேர்த்து விளா
சிகிதஸை. வி, சிறிது தேனும் கலந்து
உபயோகிக்கலாம். மாதளம் பழம், பேரீச்
சம்பழம், பிரப்பம்பழம், திராசை, ஈச்சம்
பழம் இவற்றின் சாற்றோடும் அவ்வித மத்
யத்தைப் பருகலாம். அங்ஙனமே மாதளஞ்
சாறு முதலியதோடு கூடிய பானகத்தையும்
சர்க்கரை, மாவின் தெளிவு நீர் இவற்றைக்
கூட்டி, நன்றாகக் குளிரச் செய்து உட்கொள்ள
லாம். மதுர த்ரவ்ய வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த
வஸ்துக்களைக் கஷாயமிட்டு, அக்கஷாயங்க
ளோடு மத்யத்தைக் கலந்து, சிறிது தேனும்
கூட்டி பானம் செய்யலாம். முயல், வெள்
ளாடு, வெண் தித்திரி யென்னும் பறவை
இவற்றின் மாம்ஸ ரஸங்களோடும், சிறுகாரா
மணி, பயறு, நெல்லிக்கனி, புடல், மாதனை
இவற்றின் இரஸங்களோடும், சம்பா அரிசி

அன்னத்தையும் காரரிசி அன்னத்தையும் புஜிக்கலாம், நாவறட்சியும் உடலழற்சியு முள்ள மதாத்யய ரோகியானவன் குளிர்ந்த ஜலத்தையாவது, அதிக கருப்பஞ் சாறு கலந்த மதுவையாவது, திராக்ஷயின் சாற் றையாவது பானம் செய்து இடம் விட்டுப் பெயர்ந்த கப பித்தங்களைக் கிளப்பி வார்தி செய்துவிடவேண்டும் பிறகு தர்ப்பணம் முதலிய ஸம்ஸர்கீ¹ என்கிற முறையும் மிகவும் அனுக்ஷமாம்; அவ்விதம் செய்ய மிச்சமுள்ள தோஷங்களைப் பக்குவம் செய்வதற்கான ஜாடராக்கி விருத்தியடையும். பித்த மதாத் யயத்தில் காஸமும், இரத்தம் துப்புதலும், விலாப்பக்கங்கள், ஸ்தனங்கள் இவற்றில் நோ வும், அழற்சியோடு நாவறட்சியும், இருதயத்தி லும் மார்பிலும் ஒருவாறு குமட்டலும் உண்டா குமானால் சீந்திற்கொடி, பத்ரமுஸ்தை யென் கிற சிறு கோரைக் கிழங்கு இவற்றின் ஸ்வரஸ த்தில் சுகந்தையும் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம்; தித்திரி யென்னும் சிறு பக்ஷியின் இறைச்சி யை உணவாகவும் கொடுப்பது நலம். வாதமும் பித்தமும் அதிகரித்து மிகக் கடுமையான நாவறட்சி யுண்டாயிருக்குமாயின் தோஷங் களை ஒழுங்கான வழியில் கொண்டு வரக்கூடி யதும், குளிர்ச்சி பொருந்தியதுமான திரா க்ஷா ரஸத்தைப் பானம் செய்யக் கொடுக்க லாம்; இது ஜீர்ணமான பிறகு இனிப்பும் புளிப்பும் கலந்த வெள்ளாட்டின் மாம்ஸ ரஸத்தோடு உணவுகளை யுண்ணலாம். மதாத் யயத்தினால் நீர் வெட்கை யுண்டாகையில் தேஹத்திலுள்ள மேதஸ் என்னும் கொழுப் பைக் காப்பதற்காகச் சொற்ப அளவான மத் யத்தில் அதிக தண்ணீரை விளாவி அதைப் பருகலாம்! கோரைக் கிழங்கு, மாதளை, பொரி நெல் ஊறிய ஜலம் இவற்றையாவது, நரிப்

பயறு, இடி- கொள்வோர் இவற்றின் கஷாயத் தையாவது, பேய்ப்புடல், அல்லிக்கிழங்கு இவற்றின் கஷாயத்தையாவது, இயற்கையி லேயே குளிர்ந்த தண்ணீரையாவது பருக லாம். மதுபானத்தை மீதமிஞ்சி செய்வ தால் தேஹத்திலுள்ள நிர்மலமான தாது க்ஷீணமடைய, உடற்கூடு ஒங்கி யதிகரிக்க, எவன் தொண்டையும், உள் தவடைகளும், உதடுகளும் உலர்ந்து நாக்கை யிழுத்துக் கொண்டு துடித்து வருந்துகிறானோ, அவ னுக்கு இரவில் திறந்த வெளியிற் காற்றில் வைத்திருந்த குளிர்ந்த நீரைக் கொடுத்துப் பருகச் செய்யலாம். இலந்தம்பழம், மாதளம் பழம், புளி, காடி, காடியின் தெளிவு நீர் இவ் வைந்தும் பஞ்சாம்பலம் எனப்படும்; இப்பஞ் சாம்பலத்தினால் வாயின் உட்புறத்திலும் வெ ளிப்புறத்திலும் பூச்சிடலாம்; இது உடனே நாவறட்சியைப் போக்கும். மதாத்யயத்தி னால் ஸம்பவித்த அவ்வுஷ்ணமானது பித்தத் தினாலும் உஷ்ணத்தினாலும் இன்னும் அதி கரித்து சர்மத்தின் மீது விசேஷமாகப் பரவி கொடிய அழற்சியையுண்டுபண்ணும்; இதில் மிகவும் குளிர்ச்சி பொருந்திய வஸ்துக்களைக் கொண்டு சீதோபசார முறையை நிறைவேற்ற வேண்டும்; அவ்விதம் செய்தும் தாபம் அடங் காமற்போனால், ரோஹிணி யென்கிற ஸிரை யைக் கீழி இரக்த மோக்ஷணம் செய்யலாம். 19—33.

(1) கபம் மேலோங்கிய மதாத்யயத்தை வமனத்தினாலும் லங்கனத்தி கப மதாத்யய னாலும் பரிஹரிக்கவேண்டும். சிகிதனை.

(2) சுக்கு, மல்லிகை, வெட்டி வேர், காஞ்சொறி இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன் றின் கஷாயத்தை நன்கு குளிரச் செய்து குடிக்கலாம் (3) ஆமதோஷம் நீங்கி பசியுள் ளவனுக்கு ஏற்ற காலத்தில் அதிக தேன் சேர்த்து சுர்க்கரையினாலான மத்யத்தையா

1. ஸம்ஸர்கீ - இப்புத்தகத்தில் 14-ம் பக்கம் பார்க்க.

(1) ஒரு தோஷம் அதிகமாகவும் இரண்டு தோஷங்கள் மத்யமமாகவும் பிரகோபித்த மதாத்யயம். (2) இரண்டு தோஷங்கள் அதிகரித்தும் ஒரு தோஷம் மத்யமமாகவுமுள்ள மதாத்யயம். (3) ஒரு தோஷம்

இலவங்கப்பட்டை, சிறுநாகப்பூ, திப்பிலி, மிளகு, ஜீரகம், கொத்த மல்லி விதை, ஈச்சம்பழம், எல்லா மதாத் யயங்களுக்கும் ஏற்ற ஓளவுதம். இலுப்பைப்பூ, ஏலக்காய், தேவதாரு இவற்றின் கஷாயத்தில் சர்க்கரை சேர்த்து, விளாம்பழச்சாற்றையும் கூட்டி, கர்ப்பூரத்தினால் வாஸனையேற்றி பக்குவம் செய்யவும். இப்பானகம் இருதயத்திற்கு ஹிதமானது; எல்லா மதாத் யயங்களிலும் பானம் செய்யத்தக்கது. நாகசில் நற்சுவையையும் அக்னி தீபனத்தையும் உண்டு பண்ணும். 45—46½.

மத்யமானது மனதைக் கலக்காமலாவது, தேஹத்தைச் சீரழிக்காமலாவது மதாத் யயத்தில் ஹர்ஷணக்காரியை ஹிதமானது. பண்ணுவதில்லை; ஆகவே மதாத் யயத்தில் மனதைக் களிப்பூட்டும் சிகிதையை அவசிய மெனப்படுகின்றது. 47½.

சோதன சிகிதையையும் சமன சிகிதையையும் செய்யப்பட்டு, அவற்றாலும் மதாத் யயம் என்கிற தோஷம் நிவ்ருத்தியாகாவிட்டால், மதுபானத்தினால் அழன்றுபோன தேஹமுடையவனும், மே

மத்யமமாகவும் இரண்டு தோஷங்கள் சொற்பமாகவும் பிரகோபித்த மதாத் யயம். (4) ஒரு தோஷம் மிகவும் பிரகோபித்து, இரண்டு தோஷங்கள் சொற்பமாகவும் பிரகோபித்தது. (5) இரண்டு தோஷங்கள் மிகவும் அதிகரித்து ஒன்று சொற்பமாயிருக்கும் மதாத் யயம். (6) ஒரு தோஷம் சொற்பமாகவும் இரண்டு தோஷங்கள் மத்யமமாகவும் பிரகோபித்து வரலாம். (7) எல்லாத் தோஷங்களும் மிகவும் அதிகரித்துப் பிரகோபிக்கும் நிலைமை. (8) எல்லாத் தோஷங்களும் ஒரே அளவில் மத்யமமாகப் பிரகோபித்தல். (9) எல்லாத் தோஷங்களும் சொற்பமாகப் பிரகோபித்த மதாத் யயம். (10) ஒரு தோஷம் சொற்பமாகவும், ஒன்று மத்யமாகவும், மற்றொன்று மிக்க அதிகமாகவும் பிரகோபித்த மதாத் யயம். இவை மதாத் யயத்தின் ஸந்தியாத நிலைமையிலுண்டாகும் 10-வித பேதங்கள்.

லோங்கிய வாத பித்தங்களோடு கூடியவனுமான அம்மனிதனுக்கு கபம் க்ஷீணித்து, பல ஹீனமும் இலாகவமும் ஏற்பட்டிருக்கையில், கடுங்கோடையினால் எரிக்கப்படும் நிலைமையிலுள்ள மரத்திற்கு மழையைப்போல, பால் மிகவும் உபயோகமானது. ஏனெனில் பாலானது மத்யத்திற்கு நேர் எதிரிடையான குணங்களைப்¹ பெற்றது; ஒஜோதாதுவினுடைய² ஸகல குணங்களோடும் பாலின் குணங்கள் ஒத்திருக்கின்றன; ஆகையால் மதுபானத்தினால் க்ஷீணித்திருப்பவனுடைய தேஹத்தில் க்ஷீணமாயுள்ள ஒஜோதாதுவைப் பால் துரிதமாகப் போஷிக்க வல்லது.³ 48-50½.

பாலைப் பிரயோகித்து மதாத் யயரோகம் நிவ்ருத்தியான பின்பு, சரீரத்தில் வலிவும் உண்டாய்விடுமானால், க்ஷீரப் பிரயோகத்தை நிறுத்திவிட வேண்டும்; விட்கூயமென்கிற

மலகூயத்தினால்⁴ உண்டாகும் கோளாறுகளும், த்வம்ஸகரோகத்தினாலுண்டாகும்⁵ உபத்திரவங்களும் நேரிடாதபடி மதுவைச் சிறுகச்சிறுக உபயோகிக்கலாம். 51, 52.

1. மத்யத்திற்குள்ள பத்து குணங்களைப்பற்றி முதற் புத்தகத்தின் 342-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. ஒஜோதாது—முதற் புத்தகம் 30-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. பாலுக்கும் ஒஜஸ்ஸுக்கு முள்ள பொதுவான பத்து குணங்கள்:—மதுரம், சீதம், மிருது, ஸ்சிக்தம், பஹலம், ச்லக்ஷணம், பிச்சிலம், குரு, மந்தம், பிரஸன்னம் என்பனவாம்.

4. விட்கூயத்தினால் மத்ய சரீரத்தையும் சிரஸ்ஸையும்பற்றி யுண்டாகும் மதவிகாரங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன.

5. த்வம்ஸகம்—மத்ய விகாரத்தினாலானபிணி. “கபம் வாயிலிருந்து ஊறுதல், தொண்டையில் வறட்சி, தொனிகளைச் செவியுற முடியாமை, சோம்பல், சித்தரை, இவை த்வம்ஸகக் குறிகள்” என்று சரகர்.

விட்கூயமும் த்வம்ஸகமும் உபத்திரவ
மாக உண்டாய் விடுமானால்,
விட்கூய-த்வம் கிருதபானமும், க்ஷீரபான
ஸ்கங்களுக்கு சிகிதம், ப்ருஹ்மணகுணமுள்
த்வை. ள வஸ்துக்களால் வஸ்திப்
பிரயோகமும் நன்மை செய்யக்கூடியவையாம்.
அப்யங்கமும், நலங்குப் பொடி முதலியவற்
றைப்பூசுவதும், ஸ்நானமும், வாதஹரமான
அன்ன பானங்களும் உபயோகிக்கத் தகுந்த
வையாம். 53.

முறை தவறாமல் மிதமாக மதுபானம் செய்
பவனுக்கு மத்யத்தினால் நே
துன்ப மின்றி ரிடக்கூடிய வியாதி யுண்
இன்பமே தரும் டாகமாட்டாது; ஆகையி
மதுபான முறை. னால் இன்ப மளிப்பதற்கே
ஏற்ற விதமான அம்மதுபான முறை இங்கு
மொழியப்படுகின்றது. ஸுரை யென்கிற
யாதொரு மதுவானது அச்வினீ தேவதை
களின் மஹத்தான தேஜஸ்ஸையும், ஸரஸ்வதீ
தேவதா ஸம்பந்தமான பலத்தையும், இந்
திரனுடைய வீர்யத்தையும், விஷ்ணுவின் பிர
பாவத்தையும் பெற்றுளதோ, எது மன்மத
னுக்கு மோஹநாஸ்திரமாகவும், பல பத்ர
னுக்கு முக்கியமான புருஷார்த்தமாகவும்
ஆகின்றதோ, யாகம் முதலிய வைதிகச்சடங்
கில் யாதொன்று பிராம்மணர்களுடைய முகத்
திலும் அக்னியிலும் ஹோமம் செய்யப்படு
கின்றதோ, ஸகல மூலிகைகளும் நிரம்பிய பாற்
கடல் தேவாஸுார்களால் கடையப்படுங்கால்
ஸ்ரீ தேவியென்ன சந்திரனென்ன அமுத
மென்ன இவற்றோடு யாதொன்று ஸம்பவித்த
தோ, மது—மாதவம்—மைரேயம்—சீது—
கௌடம்—ஆஸவம் முதலிய அநேகவிதமான
மத்ய ஸ்வரூபங்களாக மாற்றப்பட்டினும் வெறி
யுண்டாக்கும் இயற்கைச் சத்தியினின்றும் யா
தொன்று மாறுவதில்லையோ, விலாஸினிகள்
எதைப் பருகி தமது அப்பெயரைப் பொரு

ளுள்ளதாகச்செய்து கொள்கின்றனரோ, குல
ஸ்தரீயும் எதைப் பானம்செய்து மனோதிட
மும் தார்ஷ்ட்யமும் மேலிட்டவளாய் மன்மத
விகாரங்கொண்ட அங்கங்களால் முனிவரது
மனதையும் எங்கேயோ இழுத்து மிகப்
பரவசமாகச் செய்ய வல்லவளாகின்றாளோ,
கணவனிடம் பிரணயகோபமுள்ள பெண்
மணியானவள் எதைப் பருகி நீரலைகளைப்
போல் அடிக்கடியும் வளைந்தசையும் தனது
புருவ நெரிப்புகளால் விரட்டி மனக்கலக்
கத்தைப் போக்கி இருவருடைய மனதை
யும் ஒரு மனதைப்போலாக்கி இருவருக்கும்
இன்பமளிக்கக் கூடிய மனோஹரத் தன்மை
யைப் பெறுகின்றாளோ, கூட்டங் கூட்டமான
அப்ஸர ஸ்தரீகள் தமது விருப்பத்திற்கேற்ற
வீர புருஷர்களுக்கு மாலையிட்டு ஆனந்த பர
வசர்களாக ஆவதற்கு அனுகூலமான போர்க்
களத்தில் யாதொரு மதுவைப் பருகிப் போர்
வீரர்கள் பிராணனைத் துரும்புபோலக் கருதி
மாய்த்துக்கொள்கின்றனரோ, மது-மைரே
யாதி அநேக-வகையான ஸ்வரூபங்களைப்
பெற்ற யாதொரு மத்யத்தை நீடித்த காலமா
கப் பன்முறை பானம்செய்தும் மீண்டும் பார்க்
கும் போதெல்லாம் அப்பொழுதே புதிதாகக்
காண்பதுபோல் மனிதர் எதை உபயோகிக்
கின்றனரோ, யாதொன்றைக் கண்டால் மனி
தர் மனத் துயரத்தினாலாவது, திகிலாலாவது,
மனக் கலவரத்தினாலாவது, பயத்தினாலாவது
பீடிக்கப்படுவதில்லையோ, விருந்துண்பது முத
லிய கோஷ்டிகளும், பெரிய உத்ஸவச்சடங்கு
களும், தோட்டங்களில் சென்று களிகூறுவ
தும் யாதொரு மத்யமின்றி நன்கு சோபிப்ப
தில்லையோ, வழக்கமாய் உபயோகிப்பவன்
யாதொருஸுரை இல்லாமற்போனால் எண்ணி
யெண்ணி ஏக்கங்கொண்டு மிகவும் வருந்த
வேண்டி நேரிடுகின்றதோ, தெளிவில்லாமல்
அசுத்தமாயிருந்தும் யாதொன்று மனதுக்குத்

திருப்தியைத் தருகின்றதோ, தெளிந்து மிகச் சத்தமான யாதொரு மத்யம் ஸ்வர்க்கலோக ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணுமோ, எதைப் பானம் செய்தால் அச்சமயம் இந்திர பதவியையும் அற்பகமாகக் கருதுகிறோ, எதனுடைய இரஸாநுபவமானது இவ்வித ஸுகமுண்டு பண்ணுமென்று குறிப்பிட்டுணர முடியாமல் சுகாநுபவத்தால் மாத்திரம் அறியக்கூடியதாயிருக்கின்றதோ, இங்ஙனம் எது வெவ்வேறு நிலைமைகளிலும் மனிதனுக்கினிய மனாட்டியை ஒத்திருக்கின்றதோ, எது தன்னிடம் விருப்பங் கொண்டவனுக்கு மேன்மேலும் அதிகப்பிரீதியை யுண்டுபண்ணுமோ, தேவர்கள்-அஸ்ரர்கள் - கந்தர்வர் - யக்ஷாள் - இராக்ஷஸர்கள்-மானிடர் என்னும் எவரும் பான கோஷ்டியை நடத்துகையில் எதை பிரீதியென்றும், மேலான இன்பமென்றும், இனிய வாக்கென்றும், புஷ்டிதரும் அரும் பொருளென்றும் போற்றுகின்றனரோ அவ்விதமான ஸுரையை முறை தவறாமல் பருக வேண்டும். மேதஸ் என்கிற கொழுப்பு அதிகரிப்பதாலான ஸ்த்தூலரோகமும், வாத-கபங்களாலான வியாதிகளும் மதுபானம் முறைப்படி செய்யப்பட்டால் மனிதருக்கு உண்டாக மாட்டா ; முறைப்படி யுபயோகிக்கப்படாமற் போனால் அக்கொடிய வியாதிகள் நிகழ்ந்து யாகமாட்டா. பானம் செய்யக்கூடாத நிலைமையும் சரீரத்திற்குண்டாவதுண்டு ; ஆனால் அந்நிலைமையிலும் பல வகையான ஒளஷதச் சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த மிகப் பழகிய மத்யம் உபயோகிக்கக் கூடியதாம். ஆனபமாம்ஸமாவது ஜாங்கலமாம்ஸமாவது முறைப்படி பக்குவம் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும், அத்துடன் மத்யமும் அனுபானமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டாமற் போனால் அம்மாம்ஸம் நன்கு ஜீர்ணமாவது எங்ஙனம்? மிகக் கடுமையான வாதரோகத்தைப் போக்

குங் குணமுடைய வெள்ளைப்பூண்டை மதுமாம்ஸங்களின்றி யுபயோகித்தால் அதனால் ஏதும் குணமுண்டாகாது. சரீரத்தில் மறைந்துள்ள சல்பங்களை வேளிப்படுத்துகையிலும், சஸ்திர சிகித்சைகளைச் செய்கையிலும் அக்னியினால் சுட்டுச் செய்யப்படும் சிகித்சையிலும் வைத்தியரால் உண்டாகும் கடுந்துன்பத்தையும் மதுபானத்தினால் மனிதன் ஸஹித்துக்கொண்டு ஸுகமாயிருப்பான். மத்யமானது ஜாடராக்கனியைத் தூண்டி விருத்தி செய்கிறது ; நற்சுவையைத் தருகின்றது ; மனத்தூயரத்தையும் சிரமத்தையும் போக்கி இன்பமளிக்க வல்லது ; ஆரோக்கியத்தையும் பலத்தையும் புஷ்டியையும் தரக்கூடிய சிறந்த வஸ்து மத்யத்தினும் வேறொன்றில்லை. ஆகவே பகுத்தறிவுள்ளவனான மனிதன் தனது தேஹ நிலைமையைத் தெரிந்துகொண்டு, உயிருக்குக் கேடு நேரிடாவண்ணம், தன்னையும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களையும் அடுத்துள்ளவருக்கும் அனுகூலமானதும், சிறந்த தர்மஸாதனமுமான மத்யத்தை விதிப்படி யுபயோகிப்பானாக. 54—75.

ஸ்நானம் செய்து, தேவதைகளையும் அந்த

ணரையும், பரமசிரியர்களை

இன்பமான மதுபான ரஸாநுபவம்.

யும் பணிந்துவிட்டு, பணி

விடை செய்யும் அனைவருக்

கும் அவரவருக்கேற்ற கட

மைகளை நிறைவேற்றாமாறு நியமனங்களைச்

செய்துவிட்டு, அதன் பிறகு போஜனசாலைக்கு

அருகில் அமைக்கப் பெற்றதும்--நறுமணங்க

மமும் தண்ணீருற்றிக் குளிர்ச்சி பொருந்திய

தாகச் செய்யப் பெற்றதுமான பானபூமிக்

குச் செல்லவேண்டும். அப்பால் மிருதுவான

மேல்விரிப்புகள் முதலியவற்றை நன்கு அமை

க்கப்பெற்ற மஹோஹரமான சயனத்தின்

மீது அமர்ந்துட்கார்ந்து, பணிவிடைக்காரர்

களாலும், மித்ரர்களாலும், மங்கையர்களாலும்

சூழப்பட்டவனாய், கட்டியக்காரர்களாலும் சாரணர்கூட்டங்களாலும் கம்பீரமாயெடுத்து வர்ணிக்கப்படும் லோகோத்தரமான தனது கீர்த்தியைச் செவியுற்றவனாய், விலாஸ விசேஷங்களால் விளங்குவதும், விவரித்துரைக்க வியலாது இன்பமளிக்கும் தூர்ய வாத்தியங்களாலும் அழகாகக் குலுங்கி யொலிக்கும் சதைங்கை நிரம்பிய அரைநூல் மாலைகளாலும் - விளையாடுவதற்கென்று வளர்க்கப்படும் பறவைகளின் இனிய குரல்களாலும் பின் தொடர்ந்து பாடப்பெற்றதும், நடனத்துடன் கூடியதுமான வேசி மங்கையரின் ஸங்கீதத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு, பின் கூறப்படுமாறு மதுபானம் செய்யக்கடவன்; மிகவும் கனமான ஸ்தனங்களாலும், கடிப்ருஷ்டங்களாலும் மந்தமாகவும் - பிரபுவின் தர்சனத்தினால் வியாகுலமாகவும் சபலமாகவும் நடந்து வருபவர்களும், மிரண்ட மான்களுடைய கண்களைப் போல் அலைந்தாடும் அழகிய பார்வையுடையவர்களும், யௌவனத்தினாலும் மதுபானத்தினாலும் மதங்கொண்டு விலாஸமான நடையுடைகளைப் பெற்றவர்களும், ஆகவே முனிவர்களுடைய மனதையும் கலக்கக்கூடியவர்களாகவு முள்ள பெண்மணிகளால் ஜலத்தில் நனைத்த விசித்திரமான பட்டாடைகளைக் கொண்டு மறைத்த மாணிக்கச் சொம்புகளிலும் பொற்கலபங்களிலும் ஒரு மிக்க இங்கு மங்குமாய் ஆட்டிப் பரிமாறப்படும் அம்மதுவை ஆனந்தத்துடன் அளவறிந்து அருந்த வேண்டும்; மிகவும் குளிர்ச்சி ாருந்திய சிற்றூலவட்டக் காற்றாலும், தாமரையிலைகளை வீசுவதால் வரும் காற்றாலும் நன்கு சீதளமாகச் செய்யப்பெற்ற மத்யத்தைக் கண்ணுறுவதாலேயே மன்மதனுக்கு வசமாய்விட நேரிடுமென்றால், அதைப் பருகினால் அங்ஙனம் ஆவதற்குக் கேட்கவும் வேண்டுமோ? மாம்பழச் சாறு, கர்ப்பூரம், கஸ்தூரி இவற்றால் நறுமண

மேற்றப்பட்டதும் நன்கு மலர்ந்து பிரகாசிக்கும் மல்லிகைப்பூவுடன் கூடியதும், படி கமணி மயமான சிப்பியில் ஊற்றப்பட்டு மெல்லிதாக ஆடும் அலைகளோடு கூடியதும், ஆகவே மன்மதனைப்போல் மனதைத் தத்தளிக்கச் செய்யுமியல்புள்ள உருவத்தைப் பெற்றதுமான மத்யத்தைப் பருகுவதற்கு முன்பு இருதயத்திற்கு பலந்தரக்கூடியதான தாளிஸாதி சூர்ணத்தையாவது, ஏலாதி சூர்ணத்தையாவது¹ வயஸ்த்தாபந ரஸாயனத்தையாவது² உட்கொள்ளவும்; மதுபானத்திற் பிரியமுள்ள தேவதைகளின் பொருட்டு நன்கு மொழுகிச் சுத்தம் செய்த பூமியின் மீது சிறிது மத்யத்தையும் அதன் பிறகு தண்ணீரையும் லீவேதனம் செய்யவும்; அதன் பிறகு நல்ல மனோதிடமுள்ளவனாய், விசேஷ ஞாபகசக்தி யெனப்படும் உணர்ச்சியைக் கைவிடாதவனாய், உசிதமான உபசாரங்களைப்பெற்று, அச்சமயத்திற்கு அவசியமான எல்லாச் சடங்குகளையும் நிறைவேற்றிக் கொண்டவனாய், நன்கு மலர்ந்த கருநெய்தல் மலர்களைச் சீர்மையினால் வென்று விட்ட மனாட்டியின் நேத்திரங்கள் பிரதிபலித்து அதனால் விருத்தி செய்யப் பெற்ற விசேஷ காந்தியையுடையதும், தனது ஸ்கந்தத்தினால் இழுக்கப்பெற்ற வண்டிகளால் சூழப்பட்டதும், ஆகவே மனதுக்கினிய மனைவியின் முகத்தைப் போல மனோஹரமாயுள்ளதுமான மத்யத்தை அளவிற்குறையாமலும் அதிகப்படாமலும் பருகுவானாக. இப்படி இர

1. தாளிஸாதி சூர்ணம், ஏலாதி சூர்ணம் இவ்விரு முறைகளும் இராஜயக்ஷம் சிகிதஸையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

2. வயஸ்த்தாபந ரஸாயனம் என்கிற ஓளஷத முறை உத்தர ஸ்த்தாநத்தில் இரஸாயன விதி அத்தியாயத்தில் கூறப்படுகிறது.

ண்டு சஷகம்¹ மத்யத்தைப் பானம் செய்து, தன்னுடன் இருப்பவர்கள் அனைவருக்கும் ஏற்ற மரியாதைகளைச் செய்து விட்டு, அப்பால் போஜனசாலைக்குச் சென்று, அங்கு வைத்திய ச்ரேஷ்டனுடைய முன்னிலையில் மாம்ஸம், பணியாரங்கள், நெய், இஞ்சி மற்று முள்ள பசுமையான காய்கறி கீரைகள், ஸௌ வர்ச்சல்லவணம் முதலியவைகளோடு மீண்டும் இரண்டு மூன்று சிறு ஸரகங்கள்² அளவான மதுவை இரவில் மனைவியைத் திருப்திபுறச் செய்வதன்பொருட்டுப் பருகலாம். ஏகாந்தத்தில் இன்பமுற்ற இல்லாளை மடியில் போட்டு மார்பை திருடமாகக் கிரஹிப்பதால் உடலில் மயிர்ச்சிலிர்க்கையுண்டாக, சரீர மெங்கும் வியர்க்க, ஸ்தனங்கள் நடுங்க, அவளுக்குப் பாபரப்புடன் இரண்டொரு ஸரகம் மதுவைப் பருகக்கொடுத்து, இன்பமனுபவித்து, தன் ஜன்மத்தைப் பயன் பெற்றதாகச் செய்து கொள்ளாமற்போனால், பெரும்பாலும் கிலேசம் நிரம்பிய ஸாம்ஸாரிக க்ருத்யங்களைச் செய்து கஷ்டமனுபவிப்பதெதற்கு? பெண்மணியினுடைய வாயின் பரிசுத்தினால் முன்னிலும் அதிக பரிமளம் பொருந்தியதும், உருகி ஆஸவருபத்தைப் பெற்றுள்ள பத்மராக மணியைப்போல் தோற்றுவதுமான ஸரகத்திலுள்ள மதுவை ஸம்போகத்தினால் வாடிய தேஹமுள்ளவள் சிறிதளவு பருகினாலும் மதம் உண்டாய் விடுவதோடு, மன்மத விகாரம் மேலிட்டு ஓஜஸ்ஸும் கூடியித்துவிடும்; ஆகவே அவ்விதம் ஓஜஸ் க்ஷீணிப்பதைப் பரிஹரிப்பதற்காகப் படுத்து நித்திரையுற வேண்டும். இங்ஙனம் யோகமறிந்து மதுவைப் பானம் செய்பவன் தர்மார்த்த காமங்களென்கிற த்ரிவர்க்கத்தி

லிருந்து நழுவிவனாகமாட்டான்; ஸாரமற், தெனக் கருதப்படும் ஸம்ஸாரத்தில் கிடைக்கக் கூடிய மிகவும் மேலான இன்பத்தைப் பெற்றவனாவான்; ஐச்வரியானுபவம் செய்வதென்றால் இதுவேயாம்; இம்மதுபான ஸுகம தேவர்களாலும் விரும்பக்கூடியதாகும். இவ்வாறு இன்பமனுபவிக்காமலே திரவ்யத்திற்கு ஆபத்து நேரிடுமானால், அப்பொழுது அப்பொருள் பச்சாத்நாபமாகிற அக்னிக்கு விற்றால் போல் ஆகின்றது; ஸுகானுபவம் செய்யாதவனை “என்ன போகவான்!” என்று என்னமாகக் கூறி, “புதைதயலைக் காக்கும் பூதம்போல்” செய்வததை அனுபவிக்காமலே காப்பதற்கென்று இவ்வற்ப பிரபுவும் பிரம்மதேவனால் படைக்கப்பட்டானே!” என்று ஜனங்கள் நிர்திப்பார்கள்; ஆகையினால் விஷயங்களில் ஆவல் கொண்டுத் தாவிடோடு மிதல்புள்ளவையான புலன்களுக்கு சுதந்திரமளிக்காமல் அவற்றைக் கட்டிப் பிடித்தவாறு முறை தவறாமல் மதுவைப் பருகுவது எப்பொழுதும் ஆரோக்கியத்திற்கு அனுகூலமாகும். இங்ஙனம் மொழியப்பட்ட மதுபான விதியானது செல்வம் படைத்த பிரபுக்களுக்கேயாம். எவர்கள் இனி திரவ்யம் செழித்து வளரக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றனரோ அவர்கள் தம் தமது யோக்யதைக்கு ஏற்றவாறு ஹிதமான மத்யத்தை மிகமாக அளவறிந்து பானம் செய்யலாம். 76—94.

மதுவை எவ்வளவு பானம் செய்தால் திருஷ்டிகள் சுழலமிடாமல் தலைச் சுற்றல் உண்டாகாதோ, மனதும் கலக்கமுறாமல் ஒழுங்கான நிலைமையில் நிற்குமோ அவ்வளவு மாத்திரம் அருந்திவிட்டு, மனதை அடக்கியாண்டு விவேகத்துடன் நடந்து கொள்ளவிரும்புவன் அவ்வளவேவோடு மதுபானத்தை எப்பொழுதும் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். 95.

1. சஷகம்—பானபாத்திரம்; கோப்பை போன்றது.

2. ஸரகம்—ஒரு வாய் நிரம்ப உட்கொள்ளக்கூடிய மது முதலிய திரவ பதார்த்தத்தின் அளவு கொண்ட பாத்திரம்.

வாத தோஷம் மேலிட்ட மனிதன் அப்யங்கம் செய்துகொண்டு, நலங்குப் பொடிகளைப் பூசி ஸ்நானம் செய்து, தூபங்களால் சரீரத்தை ஸம்ஸ்கரித்துக் கொண்டு, சந்தனம் முதலிய லேபனங்களை யுபயோகித்து, ஸ்டிக்கத்தமாகவும் உஷ்ணமாகவுமுள்ள உணவுகளைப் புஜித்து, அப்பால் மதுவைப் பானம் செய்யலாம். 96.

பித்தம் மேலிட்ட சரீரமுள்ளவன் பற்பல சீதோபசாரங்களாலும், மது பித்தம் மேலிட்டிருப்பவனுக்கு ரமாகவும் சீதவீர்யமாகவும், கேற்ற மதுபான ஸ்டிக்கத்தமாகவு முள்ள உணவுகளாலும் உபசரிக்கப்பட்டவனாய் மத்யத்தைப் பானம் செய்துவர தீங்கொன்றும் நேரிடாது. 97.

கபம் மேலிட்டிருக்கும் மனிதன் உஷ்ண வீர்யமும் உஷ்ண ஸ்பர்சமு முள்ளவஸ்துக்களாலும் உபசரிக்கப்பட்டவனாய், யவதானியத்தினாலும் கோதுமையினாலும் ஆகிய உணவுகளைப் புஜித்து ஜாங்கலமாம்ஸங்களோடும் மிளகுப் பொடியோடும் மதுவைப் பருகலாம். 98.

அவற்றுள் வாதப்ரக்ருதியான மனிதனுக்கு மாப் பண்டங்களிலிருந்தும் வெல்லத்திலிருந்தும் ஸந்தானம் செய்யப்பட்ட மதுவும், பித்தப்ரக்ருதிக்கு ஜலம் விட்டு விளாவிய மதுவும், கபப்ரக்ருதிக்கு திராக்கையிலிருந்தும், வேம்பிலிருந்தும், தேனிலிருந்தும் ஸந்தானம் செய்யப்பட்ட மதுவும் ஹிதமானதாம். 99.

கபப்ரக்ருதியான மனிதன் மத்யத்தை போஜனத்திற்கு முந்தியும், பித்தப்ரக்ருதியானவன்போஜனத்திற்குப் பிந்தியும், வாதப்ரக்ருதி போஜனத்திற்கு இடையிலும், எல்லா தோ

ஷங்களையும் ஸமஸிலைமையில் பெற்றவன் இஷ்டப்படி எந்த நேரத்திலும் மதுபானம் செய்யலாம். 100

மதுபானத்தினாலுண்டாகும் வெறிகளிலும் மூர்ச்சைகளிலும் பெரும் பாலும் வாதபித்த ஹரமான சிகிதஸையைச் செய்யவேண்டும். எல்லாவிதமான மதுபான வெறிகளிலும் விசே

ஷமாகப் பித்தமே அதிகரித்திருப்பதைக் காணலாம் இதில் குளிர்ச்சியான திரவங்களைப் பூசுவதும், இரத்தனங்களைப் பூணுவதும், சீதள வஸ்துக்களை மேலே தெளிப்பதும், சிற்றூலவட்டத்தினால் வீசுவதும் ஹிதமாம்; மேலும் சர்க்கரை, திராக்கை, கரும்பு, பேரீச்சம்பழம், குமிழம்பழம் இவற்றின் சாறுகள், மதுரத்ரவ்யவர்க்கத்தினால்¹ பக்குவம் செய்யப்பட்ட பால், மாதளம் பழச் சாறு கலந்த மாம்ஸ ரஸங்கள், யூஷங்கள், காரரிசி, செஞ்சம்பா அரிசி, வாற் கோதுமை, ஜீவரீயக்ருதம்,² கல்யாணகக்ருதம்,³ மஹாதித்தகக்ருதம்,⁴ ஷட்பலக்ருதம்,⁵ சித்திரமூலம் சேர்த்துக்காய்ச்சிய பால் இவற்றை உபயோகிக்கலாம்; இரஸாயன முறைப்படி திப்பிலியை யாவது, சிலாஜதுவையாவது, நெய்தேன் சர்க்கரை இவற்றுடன் கூட்டிய த்ரிபலையையாவது பிரயோகிக்கலாம். மதுபானத்தினாலுண்டாகும் வெறி வெளிப்படையாகக் கண்டால் வாயையும் நாசியையும் கெட்டியாகச் சிறிது

1. மதுரத்ரவ்ய வர்க்கம்-முதற்புத்தகத்தில் 90 வது பக்கம் பார்க்க.

2. ஜீவரீயகணவஸ்துக்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்டது.

3. கல்யாணகக்ருதம்-உத்தரஸ்த்தாநத்தில் உன்மாதப்ரதி ஷேதாத்தியாயத்தில் கூறப்படுவது.

4. மஹாதித்தகக்ருதம்-குஷ்ட சிகிதஸையில் கூறப்படுவது.

5. ஷட்பலக்ருதம் - இராஜயக்ஷமசிகிதஸையில் கூறப்படுவது.

நேரம் முடிவிடுவது நலம்; முலைப்பாலையாவது பருசுச்செய்யலாம்; அல்லது அப்பாலை நஸ்யமாகவாவது பிரயோகிக்கலாம்; தாமரைக் கொடி, தாமரைக் கிழங்கு இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து, திப்பிலிபையும், கடுக்காயையும் அத்துடன் கூட்டி, தேன் கலந்தாவது உட்கொள்ளலாம்; அல்லது காஞ்சொறிவேரையாவது, கோரைக்கிழங்கையாவது பொடித்துத் தேனுடன் உபயோகிக்கலாம்; அல்லது மிளகு, இலந்தங்கொட்டையின் பருப்பு, வெட்டிவேர், நாககேஸரம் இவற்றைப் பொடிசெய்து குளிர்ந்த ஜலத்தோடாவது உட்கொள்ளலாம்; நெல்லிக்கனிகளின் சாற்றிலாவது, கடுக்காய்களின் கஷாயத்திலாவது பக்குவம் செய்யப் பட்ட க்ருதத்தையாவது பானம் செய்யலாம். இவ்வெறியில் எந்தெந்த தோஷம் அதிகரித்திருப்பதாகத் தெரியவருகின்றதோ அந்தந்த தோஷத்திற்கு உபசார்தியாகக் கூறப்பட்டுள்ள சிகித்சைகளையும்¹ செய்யலாம். பஞ்சகர்மங்களையும் பிரயோகிக்கலாம்; இரக்தமோக்ஷணமும் செய்யலாம்; விவேக பூர்வமான விசேஷ ஞானத்தில் புத்தியைச் செலுத்துவதும், விஷயேச்சைகளில் மனம் செல்லாதபடி அடக்குவதும் நலம். 100-109.

மதுபானத்தினாலான வெறி மிகவும் அதிகரிக்கக்கையிலும், பலமான முர்ச்சைகளிலும் ஸந்யாஸ கடுமையான மதுபான வெறிகளுக்குப் பரிஹார முறைகள்.

மதுபான வெறி கடுமையான முர்ச்சைகளிலும் ஸந்யாஸ மென்கிற² வியாதிக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் தீக்ஷணமான நஸ்யம் முதலியதைப் பிரயோகிக்கலாம்; விஷத்தினாலுண்டாகும் வெறிகளிலும் முர்ச்சைகளி

லும் விஷஹரமான சிகித்சையைச் செய்யவும். ஸந்யாஸ விகாரங்கள் ஸம்பவித்தால் தாமதமின்றி மிகவும் தீக்ஷணமான நஸ்யத்தையும், அஞ்ஜநத்தையும் பிரயோகிக்கவேண்டும்; நாகியில் தாமத்தை ஊதிச் செலுத்தலாம்; நகங்களின் இடுக்குகளில் ஊசிகளால் குத்தலாம்; மயிர்களை இழுத்துப் பெயர்க்கலாம்; அக்கினியினால் சூடிடலாம்; பற்களால் கடிக்கலாம்; தேனைக் கொட்டவைக்கலாம்; வாயில் காரமாகவும் புளிப்பாகவு முள்ள திரவங்களை ஊற்றலாம்; பூனைக்காலியிலைகளை உடம்பில் தேய்க்கலாம்; நினைவு வந்து எழுந்த பிறகு வெள்ளாளினியின் சாற்றைக் குடிக்கச் செய்யலாம்; கொம்மட்டி மாதனையின் உட்புறச் சோற்றில் காரமும் உப்பும் கலந்து உண்ணச்செய்யலாம்; ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் சுத்தியாவதற்காக இலகுவான அன்னத்தைப் புஜிப்பிக்கலாம். வியப்புறச் செய்வதாலும், மனோஹரமான விஷயங்களை நினைப்பூட்டுவதாலும், இன்பமான விஷயங்களைக் கேட்பதாலும், பார்ப்பதாலும், இனிய ஸங்கீதங்களையும் வாத்தியம் முதலியவற்றின் தொனிகளையும் செவியுறுவதாலும், வியாபாமங்களைச் செய்வதாலும் ஸ்ரம்ஸநம்-லேகநம்¹ என்கிற குணங்களை யுடைய தூமங்களை முகரச்செய்வதாலும், இரக்தமோக்ஷணங்களாலும் அவனுக்கு மீண்டும் முர்ச்சை முதலியவைத் தொடர்ந்து வராதபடி அடிக்கடியும் உபசாரம் செய்துவரவேண்டும். மனக்கோளாறு முதலிய அபாயம் நேரிடாதபடி அவனுடைய மனோநிலைமையையும் கவனித்துப் பரிபாலித்து வரவேண்டும். 110-116.

1. ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்தில் தோஷோபக்ரமணீயாத்தியாயத்தில் ஒவ்வொரு தோஷத்திற்கும் சிகித்சாக்ரமங்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

2. ஸந்யாஸம்—முதற் புத்தகத்தில் 346-ம் பக்கம் பார்க்க.

1. ஸ்ரம்ஸநம் என்றால் மல-தோஷாதிகளை உள்ளிருந்து நெகிழச் செய்வது, லேகநம் என்றால் தோஷத்தைத் தூண்டிக் கிளப்புவது.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

இனி அர்சஸ் சிகிதஸிதம் ¹ என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது:—

ஸாதாரண காலத்தில், ² ஆகாயம் மேகத்

தினால் மூடப்படாமலிருக்

அர்சஸ்வில்
சஸ்திர சிகித
ஸை செய்யும்
வகை.

கையில் அதிக பலஹீனப்

படாத அர்சோரோகிக்குக்

குடல்களைச் சுத்தம் செய்து

இலகுவாகவும், சொற்ப அள

வாகவும், மலத்தை மெதுவாக நெகிழ்ச் செய்

யுந் தன்மையுள்ளதுமான உணவைப் புஜிக்கச்

செய்து, பரிசுத்தமான தேஹத்துடன் ஸ்வஸ்

திவாசனம் செய்து கொண்டு, அப்பால் மல

மூத்திரங்களை விஸர்ஜனம் பண்ணி, வேறு

வியாதிகளால் வருந்தாமலிருக்கின்றானா என்

பதைக் கவனித்து, பிணியாளியை இச் சிகி

த்சைக்குப் பியாகமான பலகைருபமான சய

னத்திலாவது, இதர மனிதனுடைய மடியி

லாவது படுக்கச் செய்யவேண்டும்; அப்பொ

ழுது தலை முதலிய முன்னுடல் நிமிர்ந்தாற்

போல் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்; குதபாகம்

சூரியனுக்கு எதிராகவும் ஒழுங்காகவும் நிற்கு

மாறுப் படுத்திருக்கவேண்டும்; இடுப்புப் ப்ர

தேசம் சிறிது உயர்ந்திருக்கவேண்டும்.

பிறகு பிணியாளியை அசையாமல் ருஜுவாக

இருக்கச் செய்து, துடைகளை மடக்கி அத்

துடைகளுக்கும் சுழுத்துக்குமாக பந்தநவஸ்

திரத்தினால் பிணைத்துக்கட்டி, பரிசாரகர்களைக்

கொண்டு பிணியாளியைத் தாங்கிக் கொள்ளச்

சொல்லி, நெய்யை குதத்தில் தட்டி, பிறகு

யந்திரத்தையும்¹ நெய்யிலிட்டு அதை நேர்மை

யாக குதத்தினுள் மெள்ள மெள்ள வாட்ட

மாகச் செலுத்தவேண்டும்; அப்பால் பிணி

யாளி முக்கி அழுத்துவதால் அர்சஸ் என்னும்

மூலமுளை யந்திரத்தில் சிக்கிக்கொள்ள, அதை

உற்று நோக்கி, சீலையினால் ஒருவாறு மறைக்

கப் பெற்ற முளையைபுடைய சலாகையினால்

வைத்தியன் மூல முளையைக் கெட்டியாகப்

பிடித்துக்கொண்டு, முறைதவறாமல் ஆர்த்

ரார்சஸ்ஸை ² கூதாரத்தினாலேயும், சுஷ்கார்

சஸ்ஸை ³ கூதாரத்தினாலாகிலும் அக்கினியினால்

லாகிலும் சுடலாம்; அர்சஸ் பெரிதாயிருந்தால்

பிணியாளியும் பலசாலியாயிருந்தால், அந்த

அர்சஸ்ஸை சஸ்திரத்தினால் அறுத்து, அப்

பால் கூதாரத்தினாலாவது அக்கினியினாலாவது

சுட்டுவிடலாம். பிறகு ரோகியின் பந்தநங்களை

அவிழ்த்து விட்டு, குதத்திலும் அதன் சுற்

றுப்புறங்களிலும் நன்றாக ஸ்நேஹவஸ்துக்

களை லேபனம் செய்து, அவ்வித ஸ்நேஹம்

நிரம்பிய நீண்ட தொட்டியில் படுக்கச்செய்ய

வும்; அப்பால் அவனை அதிக காற்றோட்ட

மில்லாத அறையில் ஸுகமாகச் சயனத்தில்

அமர்த்தி, ஏற்ற பத்தியக்கிரமங்களைக்கொண்டு

உபசாரம் செய்ய வைத்தியன் கட்டளையிட

வேண்டும். எத்தனை மூல முளைகள் இருக்கின்

றனவோ அவற்றை யெல்லாம் ஒவ்வொரு

வாரத்திற்கு ஒன்றாக இங்ஙனம் விலக்கி வியா

திக்ரஸ்தனை புபசரித்து வரவேண்டும். அநே

1. யந்திரம்-இங்கு முதற் புத்தகத்தில் 182-ம் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிற அர்சோயந்திரம் கூறப்படுகிறது. 196-ம் பக்கமும் பார்க்க.

2. ஆர்த்ரார்சஸ்-இதுவே ஸ்ராவ்யர்சஸ் எனப்படும். இதைப்பற்றி முதற் புத்தகம் 347-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. சுஷ்கார்சஸ்-முதற் புத்தகம் 346-ம் பக்கம் பார்க்க.

1. அர்சஸ்-மூல வியாதி; அதற்கு அவசியமான சிகித்சையைக் கூறுவதால் அர்சஸ் சிகித்சையை யெனப்படுகிறது.

2. ஸாதாரண காலம்-முதற் புத்தகம் 115-ம் பக்கம் பார்க்க.

க்ருதம் ஜீர்ணமாய் விட்டால், பிறகு கார
மில்லாத மாம்ஸரஸம் கலந்த
ஜ்வரத் தில் அன்னத்தை புஜிக்கச் செய்ய
க்ருதபானத்திற் லாம்; அவ்வுணவு மிகவும்
குப் பிறகு மாம் தேஹபலத்தை உண்டுபண்
ஸ ரஸோடயோ ணும்; நல்ல வன்மை யுண்
கம். டானால் அது தோஷங்களை
ஹரிக்கும். ஆகையினாலே கப - பித்தஹரங்
களான பயறு - பாகல் முதலியவற்றின் ஸ்வர
ஸங்கள் நீடித்தகாலமாயுள்ள வாதம் மேலோங்
கிய ஜ்வரத்தில் பெரும்பாலும் அனுக்ஷலமான
வையல்ல; அவை வயிற்று வலி, உதாவர்த்
தம், வயிறு ஸ்தம்பித்துப் போதல் இத்துர்க்
குணங்களை யுண்டுபண்ணும்; ஜ்வரத்தையும்
விருத்தி செய்யும். 94—95½.

இவ்விதம் செய்தும் ஜ்வரம் சமநமாகா விட்
டால், பிணியாளி சோதநசிகி
ஜ்வரத் தில் த்ஸைக்கு ஏற்றவனாயிருந்தால்
சோதந சிகித் அவனுக்கு சோதந சிகித்ஸை
ஸையும் வமந யைச் செய்ய வேண்டும்;
மும் அதில், தேஹவன்மையுள்ள
மனிதனுக்கு தோஷம் ஆமாசயத்தைப்
பற்றியதானால், அவனது தேஹபலத்திற்குத்
தீங்கு நேரிடாவண்ணம்³ முற்கூறிய வமந
முறையைப் பிரயோகிக்கவேண்டும், 96, 97,

தோஷம் ஆமாவஸ்த்தையிலிருந்து பக்குவ
நிலைமையை அடைந்து, ஸ்தம்
ஜ்வரத் தில் பித்துக் கொள்ளாமல் தளர்ச்
விரேசநெளஷ் சியடையும்போது, அல்லது
தம் கொடுக்கும் சிவடையும்போது, அல்லது
நிலைமை, விஷத்தினாலாவது மதுபானத்
தினாலாவது ஸம்பவித்த ஜ்வ
ரத்திலாவது அடியிற் கூறப்படும் ஒளஷதங்
களை விரேசநத்திற்காகக் கொடுக்கலாம், 97½.

(1) த்ரிபலை, சாமை, சிவதை, திப்பிலி,
நாக கேஸரம் இவற்றைச் சூர்
ஜ்வரத் தில் ணம் செம்து சர்க்கரை யும்
த்ரிபலாகுளிகை தேனும் கலந்து குளிகை
முதலிய விரேச நெளஷதங்கள். செய்து விரேசநமாவதற்கு

உபயோகிக்கலாம், (2) அல்லது வ்யோஷாதி
குளிகையையாவது,¹ கொன்றைப் புளியை
திராசுதியின் இரஸத்துடனாகிலும் பாலுட
னாகிலும் கலந்தாவது விரேசநத்திற்காகக் கொ
டுக்கலாம். (4) த்ரிபலா சூர்ணத்தையாவது, (5)
கழற்சியின் வேரையாவது பாலிற் கலந்து ஜ்வ
ரமுள்ளவன் உட்கொள்ளலாம். 98—99½.

நன்கு விரேசநம் ஆனவர்களுக்கு மண்டம்²
என்கிற திரவான்னம் முதற்
ஜ்வரத் தில் கொண்டு முறைப்படி. வரி
விரேசநத் திற் கொண்டு முறைப்படி. வரி
குப் பின்பு ஸம் சைச் சிரமமாக³ ஸம் ஸர்கீ
ஸர்கீ கிரமம். யென்னும்⁴ பத்திய முறை
யை அனுஸ்ரித்து உணவு கொடுக்கவேண்டும்.
100.

ஜ்வரத்தினால் சிதைவுற்ற மலம் கழிந்து
கொண்டிருக்குமானால், அதை
ஜ்வரத் தில் எப்பொழுதும் அங்ஙனமே
சிதைவுற்ற எப்பொழுதும் அங்ஙனமே
மலத்தைக் கழி குழியும்படி விட்டுவிட வேண்
யச் செய்வதும் மும்; அந்த மலம் ஆமரீதா
கட்டுவதும். ஷம் நீங்கி பக்குவமான நிலை
மையில் கோஷ்டத்தில் தங்கியிருந்தாலும்

1. த்ரிகடு, லவங்கப்பட்டை, லவங்கப்பத்திரி,
கோரைக்கிழங்கு, வாய்விடங்கம், நெல்லிக்கனி,
சிவதை இவற்றைச் சமயெடையாகச் சேர்த்து,
அனைத்துக்கும் ஸமமாகச் சர்க்கரை கலந்து, தேன்
விட்டு ஆட்டி செய்யப்படும் குளிகை “வ்யோஷாதி
குளிகை” எனப்படும்.

2. மண்டம் — முதற் புஸ்தகம் 47 - ம் பக்கம்
பார்க்க.

3. மண்டம், பேயா, விலேபீ யென்று வமந
விரேச நீயாத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள கிரமம்
குறிப்பிடப்பட்டது.

4. ஸம்ஸர்கீ—வமந-விரேசநங்கள் செய்த பிறகு
பேயா, விலேபீ முதலிய பத்தியமான உணவுகள்
கொடுக்கப்படும் முறைக்கு “ஸம்ஸர்கீ” யென்று
பாரிபாஷிகமான பெயர்.

தீங்குண்டுபண்ணும். மலம் மிதமிஞ்சி வெளிப் படுமானால் பாசந சிகிதஸையினால் அதற் குள்ள ஆமதோஷத்தைப் போக்கியாவது கட் டலாம். ஆமதோஷமுள்ள மலத்தைக் கட்டுவ தால் நேரிடக்கூடிய தீங்குகள் தோஷோ பக்ரமணீயாத்தியாயத்தில்¹ கூறப்பட்டிருக் கின்றன. 101, 102.

எவனொருவன் ஆம ஜ்வரத்தில் அபியாமை யினால் அத் தோஷத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஒள ஷதத்தை உபயோகிக்கின் றானால், அவன் நித்திரையுறும் கருநாகத்தைக் கரத்தினால் பரிசிப்பதாகக் கருதவேண்டும். 103.

ஜ்வரத்தினால் தேஹபலம் க்ஷீணித்திருப்பவ னுக்கு வமநமும் விரேசநமும் உசிதமல்ல; அத்தகைய க்ஷீண ரிஜைமையிலிருப்பவனுக்கு மலங்களை ஸாதாரணமாய் பாலினாலாவது பிரஹ வஸ்திகளைப் பிரயோ கித்தாவது வெளிப்படுத்தலாம். 104.

பாலை ஸாத்தியமாகப் பெற்றவனும்,² கபம் முற்றிலும் க்ஷீணித்துப்போ னவனும், தேஹதாபமும்நாவ றட்சியமுள்ளவனும், வாத - பித்தங்களால் பீடிக்கப்படுப வனுமான பிணியாளிக்கு அதி ஸாரம் அதிகமாயிருந்தபோதிலும்³ பால் பத்

தியமான உணவாகும். காட்டுத்தீயால் எரிக்கப் பட்ட வனத்தின் தாபத்தைப் போக்கி அதை மழநீர் மீண்டும் தளிர்க்கச் செய்துவிடுவது போல, லங்கனத்தினால் மிகவும் தபிக்கப் பட்டுள்ள தேஹத்தையும் பால் உயிர்ப்பிக்கச் செய்து ஜ்வரத்தையும் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். ஆனால் பாலானது தகுந்த ஒளஷ தச் சரக்குகள் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப் பட்டதானாலும், குளிர்ச்சியா யிருந்தாலும், உஷ்ணமாயிருந்தாலும், தாரோஷ்ணமாக விருந்தாலும் அந்தந்த காலஜைமைகளின் குணகுணங்களைப் பகுத்தறிந்து உபயோகிக் கப்படவேண்டும்; இல்லை யேல் ஜ்வர ரோகி யின் உயிரை அது போக்கிவிடலாம். 105— 107.

(1) சுக்கு, பேரிச்சம்பழம், திராசைக்ஷ, சர்க்கரை, நெய் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை ஜ்வர ஹா மாண பலவித க்ஷீரபாகங்கள். ஆறவைத்து, தேன் கலந்து உட்கொள்ள நாவறட்சி, அழ ற்சி, ஜ்வரம் இவை நிவ்ருத்தியாகும். (2) அங்ஙனமே திராசைக்ஷ, சிற்றாமுட்டி, அதி மதுரம், நன்னூரி, திப்பிலி, சந்தனம் இவற்றை நான்கு மடங்கு பாலில் காய்ச்சி யெடுத்தாவது உபயோகிக்க முன் கஷாயம் போலவே குண முண்டுபண்ணும். (3) அல்லது திப்பிலியையே பொடித்துச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது உட்கொள்ளலாம். (4) பஞ்சமூலம்¹ சேர்த் துக் காய்ச்சிய பாலைப் பருகினால் ஜ்வர மடித் தவனுக் குண்டான காஸம், ச்வாஸம், தலை வலி, பக்கச்சூலை இவை நீங்கும்; நீடித்த நாட்களாயுள்ள ஜ்வரமும் போகும். (5) ஆம ணக்கு வேரைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைப் பருகினாலும், (6) பில்வத்தளிரைச் சேர்த்து தாரோஷ்ணத்தை யுட்கொண்டாலும் மலம்

1. ஸுத்திரஸ்தாரத்தில் 13-வது அத்தியாயம்.

2. ஸாத்தியம்—முதற் புஸ்தகத்தில் 252-ம் பக் கம் பார்க்க.

3. இதற்கு முன் விஷயத்தில், ஜ்வரத்தில் விரே சநத்திற்காகப் பாலை உபயோகிக்கலாம் என்று கூறி யிருப்பதால், அதிஸார மிருக்கையிலும் பாலை அந்த ஜைமையிற் கொடுக்கலாம் என்று வற்புறுத்தவே “அதிஸாரம் அதிகமாயிருந்தபோதிலும்” எனக் கூறப்பட்டது.

1. பஞ்சமூலம் — முதற் புஸ்தகத்தில் 64-ம் பக் கம் பார்க்க. (மஹா பஞ்சமூலம்)

அபாநவாயு இவை கட்டிப்போனதினாலும், இரத்தங்கலந்த அதிஸாரத்தினாலும், நாவ றட்சி - வயிற்று வலிகளோடுகூடிய சீதபேதி யாலும் வருந்துகிற ஜ்வர ரோகி அக்கோளாறு களிலிருந்து நிவ்ருத்தியடைவான். (7) சுக்கு, சிற்றாமுட்டி, கண்டங்கத்திரி, மருதோன்றி, வெல்லம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் சோபை, முத்திரக்கட்டு, மலபந்தம், அபாநவாயு கட்டிப்போதல், காஸம், ஜ்வரம் இவற்றைப் போக்கும். (8) வெள்ளைச் சாற டை, பில்வவேர், சாறடை இவற்றைச் சேர்த் துக் காய்ச்சிய பால் ஜ்வரத்தையும் சோஷப யையும் நிவாரணம் செய்யும். (9) இலவம் பிசின் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாஸையாவது உபயோகிக்கலாம்; அது சீக்கிரம் ஜ்வரத்தைப் போக்கும். 108—113½.

தோஷம் ஆமாவஸ்த்தை நீங்கி பக்வ நினை மையை அடைந்திருக்கையி ஜ்வர த்தி ல் லும், பக்வாசயத்தை அடைந் ஶீருஹ வஸ்தி. திருக்கையிலும் நிர்ருஹ வஸ்தி யைப்¹ பிரயோகி த்த தால், அதனால் தேஹவலிமையும், ஜாடராக்னியும் மனத்தென்பும், நாக்கில் நற்சுவையும் சீக் கிரம் விருத்தியாகும்; ஜ்வரமும் சடிதியில் நிவ்ருத்தியாய்விடும். ஸ்ரம்ஸநம்² என்னும் வேலையைச் செய்யக்கூடிய ஒளஷதத்தைப் பிரயோகித்தால், அது பக்வாசயத்தை அடை ந்துள்ள பித்தத்தையாவது பித்தம் கபம் இவ் விரண்டையுமாவது வெளிப்படுத்தும்; வஸ்தி யோ வென்றால் பக்வாசயத்திலுள்ள மூன்று தோஷங்களையும் கழிக்கும். 114—115½.

1. ஶீருஹவஸ்தி — முதற் புஸ்தகத்தில் 29-வது பக்கம் பார்க்க.

2. ஸ்ரம்ஸநம் — குடலிலிருந்து மலத்தை மெது வாக நெகிழச் செய்யும் தன்மை.

கப - பித்தங்கள் நன்கு க்ஷீணித்திருப் பவனும், விருத்தியான ஜாட ராக்னியை யுடைய வ னும், ஜ்வர த்தி ல் ராக்னியை யுடைய வ னும், அது வாஸந மலபந்தமுள்ள வ னு மான வஸ்தி. பிணியாளிக்குக் கழுத்தின் பின்புறம் முதுகு இடுப்பு இவை வலித்திழுக்கப்படுவது போன்ற உணர்ச்சி யுண்டாயிருக்கையில் அது வாஸநவஸ்தியைப்¹ பிரயோகிக்கவேண்டும். 116.

பேய்ப்புடல், வேப்பிலை, கடுக ரோகிணி, ஆமணக்குவேர், மேர் மல்லி, ஜ்வர த்தி ல் சிற்றாமுட்டி, நெரிஞ்சில், படோலாதி ஶீரு மறுக்காரை, வெட்டிவேர், ஹம். விளாமிச்சை இவற்றைச் சரி பாதி ஜலம் விட்டு விளாவிய பாலில் சேர்த்து, பால்மாத்திரம் மிகுந்து நிற்கும்படியாகக் காய்ச்சி, கோரைக்கிழங்கு, மறுக்காரை, திப் பிலி, அதிமதுரம், வெட்பாலரிசி இவற்றைக் கல்கமாகக் கூட்டி யெடுங்கவும்; இதில் தேனே யும், நெய்யையும் சேர்த்து வஸ்தியாக குதத்தி னுள் பிச்சிடலாம். இது ஜ்வரத்தைப் போக் கும், 117—119.

நரிப்பயறு, பெருவீடுகொள்ளி,² மேர் மல்லி, சிறுமல்லி,³ அதிமது ரம், மறுக்காரை, வெட்டி. ஜ்வர த்தி ல் பர்ணி ந்யாதி வேர், கொன்றை இவற்றை ஶீருஹம். க்வாதமாகக் காய்ச்சி, அதி மதுரம், சதகுப்பை, குப்பை மேனி, மறுக் காரை கோரைக்கிழங்கு இவற்றைக்கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; அதில் வெல் லம், தேன், நெய் இவற்றையும் சேர்த்து வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம், 120, 120½.

1. அதுவாஸநவஸ்தி — முதற் புஸ்தகத்தில் 29, 140, 150 இப்பக்கங்களைப் பார்க்க.

2. பெருவீடு கொள்ளி — இதை இடி கொள் என் றும் சிலர் கூறுவர்.

3. நரிப்பயறு, பெருவீடு கொள்ளி, மேர் மல்லி, சிறுமல்லி இந்த நான்குக்கும் பர்ணிநீ சதுஷ்டயம் எனப் பெயர்.

ஜீவந்தீ, மறுக்காரை, மேதா, தி ப் பி லி, அதிமதுரம், வசம்பு, ருத்தி¹ ஜ்வர த் தி ல் சிற்றரத்தை, சிற் று மு ட் டி, ஜீவ ந் தி யா தி பில்வவேர், சதகுப்பி, தண் அதுவாஸநம். ணீர்விட்டான்கிழங்கு இவற் றை ஜலம்விட்டு இடித்து, பால், ஜலம், நெய், தைலம் இவற்றில். ஏதேனும் ஒன்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்து கொள்ளவும்²; அவரவருடைய தேஹத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தோஷங்களின் தன்மைக்கேற்றவாறும், எந்த ஸ்நேஹம் எவரெவருக்கு அனுகூலமா யிருக்குமோ அதை அனுஸரித்தும் ஜ்வரத்தில் இந்த ஸ்நேஹத்தில் எதையேனும் அதுவாஸநமாய் பிரயோகிக்கலாம். 121—122½.

ஸித்தி என்கிற கல்பஸ்த்தாநத்தில் எந்த வஸ்தி முறைகள் கூறப்படப் போகின்றனவோ³ அவையும் ஜ்வரத்தைப் போக்கக் கூடியன. 123.

நாட்பட்ட ஜ்வரத்தில் விரேசநநஸ்யத் தைப்⁴ பிரயோகிக்க வேண்டும்; அது தலைவலி, தலைபாரம், கபப்பிரகோபம் இவற்றைப் போக்கும்; இந்திரியங்களைத் தெளியச் செய்து சுறுசுறுப்பாக்கும்; நாக்கில் நற்சுவையைத் தரும். சிரஸ் சூன்யமாயிருப்பதுபோல் தோற்றினால் ஸ்நேஹந நஸ்யத்தைப்⁵ பிரயோகிக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில்

தாபம் அதிகரித்திருந்தால் பித்த ஹரமான நஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். 124, 124½.

ஜ்வரத்தில் ப்ரதிச்யாயம், வாயின் அரோசகம், சிரோ ரோகம், தொண்டையைப்பற்றிய ரோகம், தூம - கண்டேஷ-கபளங்கள். இவற்றைப் போக்கக்கூடிய குணமுடைய தூமபானங்களை யும், கண்டேஷங்களையும், கபளங்களையும், அந்தந்த தோஷங்களின் நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு உபயோகிக்கலாம். 125½.

ஜ்வரத்தினால் அரோசகம் உண்டாயிருக்கையில், கொம்மட்டி. மாதூனின் உட்சதையில் நெய்யும் இந்தும் சேர்த்து வாயில்

அடக்கிவைத்துக்கொள்ளலாம்; அல்லது நெல்லிக்கனி, திராகைஷ, சர்க்கரை இவற்றின் கல்கத்தையாவது வாயில் அடக்கிக்கொண்டிருக்கலாம். 126½.

சர்மத்தைப்பற்றிய நாட்பட்ட ஜ்வரத்தில் அவரவருக்கு (அல்லது அந்தந்த நிலைமைக்கு) ஏற்றவாறு யங்க-லேப-ஸே சீதவீர்யமான வஸ்துக்களாகங்கள். லோ உஷ்ண வீர்யமான வஸ்துக்களாலோ தயார் செய்யப்பெற்ற அப்யங்க ஓளஷதங்களையும், லேபங்களையும், ஸேசநங்களையும், அஞ்ஜநங்களையும், தூமங்களையும் அப்பிணியாளிகளுக்குப் பிரயோகிக்கலாம். ஆகந்துகஜ்வரங்களிலும் முற்கூறிய அப்யங்க-லேபாதிகளை அங்ஙனமே பிரயோகிக்கலாம். 127, 128.

1. ஜீவந்தீ, மேதா, ருத்தி என்பவைகளுக்கு தேசபாஷையில் பெயர் கிடைப்பதில்லை.

2. தைலத்தையாவது க்ருதத்தையாவது ஜீவந்தீ முதலிய ஓஷதிகளையும், பால்-ஜலம் முதலிய வற்றையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்த கஷாயத்தில் சாய்ச்சியெடுத்து ஜ்வரரோகியின் தேஹநிலைமை முதலியதைக் கவனித்து வஸ்தியில் பிரயோகிக்கவேண்டும்.

3. கல்பஸ்த்தாநத்தில் 4-வது அத்தியாயம் வஸ்தி கல்ப விஷயங்களைக் கூறுவது.

4. விரேசந நஸ்யம்-முதற் புத்தகத்தில் 161-வது பக்கம் பார்க்க.

5. ஸ்நேஹந நஸ்யம் — இதுவே பிருஹ்மண நஸ்யம் எனப்படும்; இதைப்பற்றிய விவரங்களை முதற் புத்தகத்தில் 161-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஜ்வரத்தில் தாபம் அதிகமாயிருக்கையில்

தாப ஜ்வரத் தில் ஸ ஹ ஸ்ர த்த நெய்யினால்¹ அப்யங்கம் தேனத க்ருதம். செய்யவேண்டும். 128½.

(1) ஸுத்திரஸ்த் தாநத்திற்கூறிய மதூர

தாப ஜ்வரத் தில் சேனமான த்ரவ்ய வர்க்கத்திலும், அம்ல த்ரவ்ய வர்க்கத்திலும், கஷா தைல கஷா யாதிகளால் லே யாஸ வர்க்கத்திலும்² மொழி பந - ஸ்நாநாதி யப் பட்டுள்ள அந்தந்த வஸ்துக்களையாவது, சேதவீர்ய

மாகவும் - பித்த ஹரமானவையுமான சோத நாதிகண ஸங்கிரஹாத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள தூர்வாதிகணங்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ந்த வஸ்துக்களையாவது³ க்வாதங்களாகச் செய்தும் கல்கங்களாகச் செய்தும் அவற்றில் பாலை யும் சேர்த்துத் தைலம் காய்ச்சி யெடுத்து தேஹத்தில் அப்யங்கம் செய்தால் உடனே தாபம் நீங்கும். (2) அந்த கணங்களைச் சேர்ந்த வஸ்துக்களையே ஒருவாறு நன்கு மசியாமல் இடித்து அரைத்து சிரஸ்ஸிலும் மற்ற அவயவங்களிலும் நன்றாகத் தேய்த்துப் பூசவேண்டும். (3) அந்த கணங்களிற் கூறிய வஸ்துக்களாலான க்வாதத்தையே தேஹத் தில் ஊற்றிவரலாம்; அல்லது அக்கஷாயத் தில் அமிழ்ந்து ஸ்நாநம் செய்யலாம். 129—131½.

1. இது ஸஹஸ்ர தேனதக்ருதம் எனப்படும்; ஜலத்திலோ, அந்தந்த வியாதிகளுக்கேற்ற குண முள்ள கஷாயாதிகளிலோ ஆயிரந்தடவை குழப்பிக் குழப்பி யெடுக்கப்பட்ட நெய்.

2. மதூர த்ரவ்யவர்க்கம், அம்ல த்ரவ்யவர்க்கம், கஷாயாஸ வர்க்கம் இவற்றின் விவரங்களை முதற் புத்தகத்தில் 90-ம் பக்கத்திற் பார்க்க.

3. தூர்வாதிகணம், ந்யக்ரோதாதிகணம், பத்ம காதிகணம், சாரிபாதிகணம் இவை “தூர்வாதிகணம் முதலிய” என்பதால் குறிசு கப்படுகின்றன; இவற் றின் விவரங்களை ஸுத்திரஸ்த்தாநம் 15-வது அத்தி யாயத்திற் காண்க.

காடி, தண்ணீர், பால், சுத்தம்,¹ நெய்

தாப ஜ்வரத் தில் காடி முத லிய வற் று ல் ஸ்நாந் ஸேகாதி கள்.

இவை முதலிய வற் று லு ம் முற்கூறியவண்ணமே தாப ஜ்வரத்தில் லேப-ஸ்நாநாதி களைச் செய்யலாம். 132.

விளாம்பழம், கொம்மட்டி மாதனை யின்

தாப ஜ்வரத் தில் கபித்தாதி களால் லேபம்.

அம்லாஸம், பெருங்குழுழன், வெள்ளிலோத்தி, மாதனை

இவற்றை தேஹத்திற் பூசவ தாலும், இலந்தந்தளிரைக் கசக்கி யெடுப் பதால் உண்டாகும் நுரையைப் பூசவதாலும், ஏதேனும் அரிஷ்டத்திலுண்டாகும் நுரையை தேஹத்தில் தேய்ப்பதாலும் அழற்சி, வலி, மயக்கம், வாந்தி, நாவறட்சி இவை தணிவடையும். 133, 133½.

முன்னால் தோஷோபக்ரமணீயாத்தியாயத்

தாப ஜ்வரத் தில் பித்தஹரமான யாதொரு தில் பித்தஹர முறை விவரிக்கப்பட்டதோ² சிகிதனை. அதையும் உபயோகித்தால்

மிகவும் அழற்சியோடு கூடிய ஜ்வரம் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தியாகும். 134½.

கிரந்திதகரம், அகில், குங்குமப்பூ, கோஷ்

சேத ஜ்வரத் தில் தகராதி அப்யங்கம்.

டம், மாசிப்பத்திரி, கல்லு ருவி, ஸரளதேவதாரு, தேவ தாரு, நகம் என்னும் கந்தத்

திரவ்யம், சிற்றரத்தை, மாசிக்காய், கருங்கச் சோரம், ஏலம், சிற்றேலம், கச்சோரம், முருங்கை, துளசி, ஜடாமாம்ஸீ, சுக்குநாறிப்

1. சுத்தம்—முதற் புத்தகத்தில் 42-ம் பக்கம் மூலமும் டிப்பணியும் பார்க்க.

2. ஸுத்திரஸ்த்தாநம், பதின் மூன்றாம் அத்தி யாயத்தில் 111-ம் பக்கம் பார்க்க.

புல், கடுகு, தசமூலம்,¹ சீந்தில், ஆமணக்கு, சிற்றாமணக்கு, நீர்த்திப்பிலி, காவட்டம்புல், தமாலபத்திரம், நிலவேம்பு, குந்துருகம், கொத்தமல்லிவிதை, ஓமம், சதகுப்பை, உளுந்து, கொள், சித்திரமூலம், புங்கை, தும்பராஷ்ட்ரகம், ஈச்வரமூலி இவற்றாலும், இவற்றைப் போல உஷ்ண வீர்யங்களாகவும் பரிசிப் பதற்குச் சூடாகவுமுள்ள சரக்குகளாலும் தயாரான கஷாயங்களிலும், ஸுரை-ஸௌவீரம் முதலான மதுவகைகளிலும் முற்கூறிய வற்றைப்போன்ற சரக்குகளைக் கல்கமாகவும் சேர்த்துத் தைலம் காய்ச்சவும். இளஞ்சூடா யிருக்கையில் இத்தைலத்தைக்கொண்டு சீத ஜ்வரத்தில் அப்யங்கம் செய்யவும், 135—136½.

(1) சீதஜ்வரத்தில் முற்கூறிய கிரந்திதகரம் முதலிய ஒளஷதச் சரக்கு

சீத ஜ்வரத் தில் நடுக்கத் தைத் தணியச் செய்யும் லேபந-ஸ்வேதநாதி அநேக முறைகள். இளஞ்சூடான கஷாயத்தினால் தேஹத்தை நனைக்கலாம். (3) அல்லது அக் கஷாயத்தில் அமர்ந்து ஸ்நாநம் செய்யலாம். (4) அங்ஙனமே சுத்தம், கோமூத்திரம், மஸ்து² இவற்றைக் காய்ச்சாமலே ஸேசநம் செய்யவும்³ ஸ்நாநம் செய்யவும் உபயோகிக்கலாம். (5) ஆரக்வதாதி கணத்திற்⁴ கூறிய சரக்குகளையும் குடிநீராகப்⁵ பக்குவம் செய்து பருகுவதற்கும்,

1. தசமூலம்—முதற் புத்தகத்தில் 123-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. மஸ்து — முதற் புத்தகத்தில் 35-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. ஸேசநம்—தேஹத்தில் தெளித்தல் அல்லது தேஹத்தை நனைத்தல்.

4. ஆரக்வதாதிகணம் — முதற் புத்தகத்தில் 125-ம் பக்கம் பார்க்க.

5. குடிநீர்—இதே அத்தியாயத்தில் 3-வது பக்கம் டிப்பணியில் இதன் விவரம் காண்க.

அப்யங்கம் செய்வதற்கும், லேபநம் செய்வதற்கும் உபயோகிக்கலாம். (6) விஷம ஜ்வரத்திற்காக இனி கூறப்போகிற¹ அகரு முதலிய வற்றாலான தூபங்களையும் சீத ஜ்வரத்திற் பிரயோகிக்கலாம். (7) அக்னி ஸம்பந்தத்தினாலும், அக்னிஸம்பந்தமில்லாமலும் வியர்வையை யுண்பெண்ணலாம். (8) ஸ்வேதியென்னும் வியர்வை யுண்டாக்கும் ஒளஷதத்தை உட்கொள்ளலாம். (9) கர்ப்பக்ருஹம் என்னும் வீட்டு அறையின் கீழ் அமைத்துள்ள வெப்பமான பிரதேசத்தில் படுத்திருக்கலாம். (10) கனத்த நூற்கம்பளம், கம்பளம், துப்பட்டி இவற்றைப் போர்த்துக் கொள்ளலாம். (11) தூமமின்றி ஜ்வலித்துப் பிரகாசிக்கும் தணல்கள் அடங்கிய அக்னி குண்டத்தை அருகில் வைத்துக்கொள்ளலாம். (12) மதுபானம் செய்யலாம். (12) த்ரிகடுவைப்² பொடித்துச் சேர்த்து புளித்த மோரைப் பருகலாம். (13) கொள், நெல், கோத்ரவதானியம் இவற்றை வேகவைத்து அவற்றிலிருந்து கிளம்பும் ஆவியையும் தேஹத்திற் பரவச்செய்யலாம். (14) குளிரால் நடுக்கமுண்டவன் முற்கூறிய சிகிதஸைகளைச் செய்து கொள்வதோடு, பித்தத்தை விருத்தி செய்யுங் குணமுடைய³ வேறு சிகிதஸையையும் செய்து கொள்ளலாம். (15) கனத்த மார்பையும் பருத்த சரீரத்தையும் உடையவர்களாய், விலாஸமான நடையுடைகளையுடையவர்களாய், யௌவனத்தினாலும் மதுபானத்தினாலும் மதங்கொண்டவர்களுமாயுள்ள மனதுக்கினிய மங்கையர்கள் அப்பிணியாளியை ஆலிங்கனம் செய்து, குளிரும் நடுக்கமும் நீங்கியபின்பு அவர்கள் அவனை விட்டு விலகி விடவும் செய்யலாம். 140—145½.

1. அடுத்தவரும் 161, 162 - வது ச்லோகங்களின் மொழிபெயர்ப்பிற் கூறப்படும் தூபந முறை.

2. த்ரிகடு—சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு இவற்றின் கூட்டு.

3. பித்தத்தை விருத்தி செய்வதென்பதால் உஷ்ணத்தை விருத்தி செய்யக்கூடிய தென்கிற் விஷயம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஸந்நிபாத ஜ்வரத்தில் தாழ்ந்திருக்கும்
 ஸந்நிபாத தோஷத்தை விருத்தி செய்
 ஜ்வரத்தில் சிகிதும், மேலோங்கியிருப்ப
 த்லை ஆரம்பித் தைக் குறையச் செய்தும்
 சும் முறை. தோஷங்களின் கோளாறு
 களைப் பரிஹரிக்கவேண்டும்.¹ மூன்று தோ
 ஷங்களும் ஒரே சீராக பலம் பெற்றுப்
 பிரகோபித்திருந்தால், கபஸ்த்தாநத்தில் முத
 லில் சிகிதலையை ஆரம்பித்து² முறைபே
 மற்ற தோஷங்களுக்கும் பிரிஹாரம் செய்ய
 முயலவேண்டும். 146½.

ஸந்நிபாத ஜ்வரத்தின் கடைசி நிலைமையில்
 ஸந்நிபாத காதின் மூலப் பிரதேசத்தில்
 ஜ்வரத்தின் இறு மிகக் கடுமையான ஒரு வீக்
 தியிலுண்டா கம் உண்டாவதுண்டு. அவ்
 சும் காண்மூல விக் கத்தினால் பீடிக்கப்படுகின்
 சோதக் கு விக் கத்தினால் பீடிக்கப்படுகின்
 சிகிதலை. றவர்களுள் எவனோ ஒரு
 வனே இவ் வியாதியினின்றும் மீட்சிபெறு
 வான். இரத்தத்தை வெளிப்படுத்துவதா
 லும்,³ க்ருதபானங்களைச் செய்வதாலும், கப
 ஹரமான ப்ரதேஹங்களென்கிற பூச்சுகளிடுவ
 தாலும், நஸ்யப்பிரயோகங்களாலும், கபளங்
 களாலும்⁴ அவ்வவஸ்த்தையை சீக்கிரம் போக்
 கிவிடலாம். 147—148½.

1. ஸந்நிபாதத்தில் மூன்று தோஷங்களும் எப்
 பொழுதும் ஒருமிக்கக் கொளாறடைந்திருப்பினும்,
 அத்தோஷங்களின் கோளாறில் தாரதமியம் இருக்கக்
 கூடுமாயினால், அவற்றில் குறைந்த நிலைமையி
 லிருப்பதை உயர்த்தியும், மேலோங்கி யிருப்பதைக்
 குறைத்தும் சிகிதலை செய்யவேண்டுமென்று கூறப்
 படுகிறது.

2. ஜ்வரத்தில் ஆமாசடமே முதலில் மிகுதியாக
 விகாரப்படுவது இயல்பாகையால், அவ்வவயவமே
 முக்கியமாய் கபஸ்த்தாநம் என்று குறிக்கப்படுகிறது
 என்றும், ஆகவே அதற்கே முக்கியமாய் சிகிதலை
 முதலில் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் மொழியப்
 பட்டது என்றறிக.

3. முதற்புத்தகத்தில் 103, 204-ம் பக்கங்களில்
 குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரத்த மோக்ஷணமுறை.

4. கபளம்—இது கபளக்கிரஹம் என்றும் வழங்
 கப்படும்; இதைப்பற்றி முதற்புத்தகத்தில் 169-171
 பக்கங்களைப் பார்க்க.

முற்கூறிய சீதசிகிதலை பென்ன, உஷ்ண
 சிகிதலை பென்ன, ஶுக்ஷ
 ஜ்வரத் தில் கிசுதலை பென்ன இவை
 விராவ்யதை செய்யும் நிலை முதலியவற்றால் எவனொருவ
 னுக்கு ஜ்வரம் தணியவில்லை
 யோ, அவனுக்கு ஜ்வரம் சாஸ்தையப் பற்றிய
 தாயிருக்கக்கூடும்; அப்பொழுது ஜடதியில்
 ஒவ்வொரு கையிலும் கிராமமாக ஸிராவ்யதை
 செய்யவேண்டும். விஷம ஜ்வரத்திலும்
 வாதாதி தோஷங்களின் நிலைமைகளைப் பகுத்
 தறிந்து, அதற்குத் தகுந்தவாறு இந்த
 ஸிராவ்யதையென்னும் சிகிதலாமுறையையப்
 பிரயோகிக்கலாம்; அடுத்தாற்போல கூறப்
 படும் சிகிதலையையும் செய்யலாம். 149—
 150½.

பேய்ப்புடல், கடுகரோஷினி, கோளாக்
 கிழங்கு, கடுக்காய், அதிமது
 விஷம ஜ்வ ரத்தில் பட்ோ ரம் இவற்றில் மூன்று மூன்று
 ரத்தில் பட்ோ ரம் இவற்றில் மூன்று மூன்று
 லாதி க்வாதங் சரக்குகளையோ, நான்கு
 கள். நான்கு சரக்குகளையோ, அல்
 லது ஐந்து சரக்குகளையுமோ சேர்த்துக் கஷா
 யம் காய்ச்சி உபயோகிக்க, அக் கஷாயங்கள்
 விஷம ஜ்வரங்களைப் போக்கும். 151½.

தரிபலையையும், கடுக்காயையும், சீந்திற்
 கொடியையும், திப்பிலியையும்
 விஷம ஜ்வ ரத்தில் தரிபலை தனித்தனியாகவும் விஷம
 முதலிய வற்றை ஜ்வரத்திற் பிரயோகிக்கலாம்.
 யுபயோகித்தல். 152.

சேராங்கொட்டையை அந்தந்த முறைப்
 படி வெல்லம் முதலிய வெள்
 விஷம ஜ்வ ரத்தில் சேராங் வேறு வஸ்துக்களோடு சேர்
 கொட்டையின் த்து பக்குவம் செய்தாவது
 பிரயோகம். விஷம ஜ்வரத்தில் உபயோ
 கிக்கலாம். 152½.

என்றையதினம் ஜ்வரம் வரக்கூடுமோ அந்த
விஷம ஜ்வரத்தினத்தில் லங்கநசிகிதஸை
ரத்தில் லங்கந-யையும் ப்ருஹ் மண சிகித
ப்ருஹ் மணங்-ஸையையும் முறை ப் படி
கள். பிரயோகிக்கலாம். 153.

(1) காலை யில் வெள்ளுள்ளியை நல்லெண்
ணையிற் கலந்து புஜித்துவிட
லாம். (2) போஜனத்திற்கு
முன்பு புராணக்ருதத்தை
யாவது¹ பானம் செய்யலாம்.
(3) அங்ஙனமே தயிர், பால்,
மோர் இவற்றையும் பருகலாம். (4) ஷட்பல
க்ருதத்தையாவது,² கல்பாணக க்ருதத்தை
யாவது,³ பஞ்சகவ்ய க்ருதத்தையாவது,⁴
நிக்தக க்ருதத்தையாவது,⁵ வ்ருஷக்ருதத்
தையாவது⁶ போஜனத்திற்கு முன்பாக உப
யோகிக்கலாம். 154, 154½.

தரிபலை, இலந்தை, தழுதாழை இவற்றின்
கஷாயத்தில் தயிர் சேர்த்து,
விஷம ஜ்வரத்தில் தரிபலா அதில் க்ருதம் பக்ருவம்
தி க்ருதம். செய்யவும்; அதில் வெள்ளி
லோத்திப்பட்டையைக் கல்கமாகவும் சேர்க்க
வேண்டும். அந்த க்ருதம் விஷம ஜ்வரத்
தைப் போக்குவதில் சிறந்த ஓளஷதம். 155½.

1. புராண க்ருதம்—நீடித்துப் பழகிய நெய்.
2. ஷட்பலக்ருதம் — க்ஷய சிகிதஸையில் (இரா
ஜ்யக்ஷமா) கூறப்படும் முறை.
3. கல்பாணக க்ருதம் — உத்தரஸத்தாநத்தில்
உன்மாதப்ரதிஷேதாத்தியாயத்திற் கூறப்படும்முறை.
4. பஞ்சகவ்ய க்ருதம்—உத்தரஸத்தாநத்தில் அப
ஸ்மாரப்ரதிஷேதாத்தியாயத்தில் கூறப்படுவது.
5. நிக்தக க்ருதம்— குஷ்ட சிகிதஸையில் கூறப்
படும் முறை.
16. வ்ருஷ க்ருதம்— இரத்த-பித்த சிகிதஸையில்
கூறப்படும் முறை.

(1) ஸுரையையும்,¹ தீக்ஷண வீர்யமுள்ள
மதுவையும், மயில் தித்திரி
யென்னும் பக்ஷி கோழி இவற்
றின் இறைச் சிகியையும்,
உஷ்ண வீர்யத்தில் நடுத்தர
மான வேறுவித மாம்ஸத்
தையும் அன்னத்தோடு ஜ்வ
ரம் வருகிற தினத்தில் யதேஷ்டமாய்
புஜித்து நித்திரையுறவும். (2) அல்லது
அவற்றை மறுபடியும் வமநம் செய்துவிட
வும். (3) க்ருதத்தை உத்தம மாத்திரை
யாகப் பருகி மீண்டும் அதை வாந்தி செய்து
விடலாம். 156—157½.

ஜ்வரம் வருமபோது ஸ்நேஹ - ஸ்வேத
சிகிதஸைகளைச் செய்து
விட்டு, கருஞ்சாறடை, இராம
துளசி,² சிவதைவோர், கடுக
ரோஹிணி இவற்றைத்
தனித்தனியே க்வாதமாகச் செய்து உட்
கொள்ளலாம், 158½.

மனச்சிலை, இந்துப்பு, திப்பிலி இவற்
றைத் தைலம்விட்டுத் தேய்
த்து விஷம ஜ்வரம் வருகை
யில் கண்களுக்கு அஞ்ஜநமிட
லாம். 159.

பெண்புலியின் கொழுப்பும், காயமும் ஸம
பாகமாகியடுத்து, இந்துப்பும்,
கலந்து இழைத்து விஷம
ஜ்வரத்தில் நஸ்யமிடலாம்.
அவ்விதமே புராணக்ருதத்
தையும் சிங்கத்தின் கொழுப்பையும் இந்துப்
பையும் கலந்து நஸ்யமிடலாம். 160.

1. ஸுரை—முதற் புத்தகத்தில் 19-ம் பக்கத்
தில் இதன் விவரம் காண்க.
2. இராமதுளசி — இது எலுமிச்சந்தளவி
யென்றும் கூறப்படுவதுண்டு.

(1) சிறுநெரிஞ்சி, வேப்பிலை, வசம்பு,

ஜ்வரத்தில் கோஷ்டம், கடுக்காய், வெண் அபராஜி தாதி கடுகு, வாற்கோதுமை இவற் தூபங்கள் முத றுடன் நெய் கலந்து தணலி லியன.

லிட்டு அதிலி ருந் தெழு ம் தூமத்தை உட்கொள்ளலாம். (2) பூனையின் மலத்தையும் தணலில் சேர்த்து அதன் தூமத் தையும் உறிஞ்சலாம். (3) குங்கிலியம், வாஸ னைப்புல், வசம்பு, ஸர்ஜரஸம்,¹ வேம்பு, எருக்கு, அகில், தேவதாரு இவற்றைக் கொண்டு பிரயோகிக்கப்படுவது அபராஜித் தூபம் என்று கூறப்படும்; இந்த தூபத்தை எல்லா ஜ்வரங்களிலும் பிரயோகிக்கலாம். (4) சித்தவிகார சிகித்சைகளுக்கான அத்தியாயங் களில்² கூறப்படும் தூபநுழைகளும், நஸ்ய முறைகளும், அஞ்ஜநமுறைகளும், விரட்டுவ தும் ஆக இவைகள்கூட இவ்வியாதியில் ஏற்ற சிகித்சைகளாம். 161—162½.

தேவதாஸம்பந்தமான சிகித்சையும்³ ஸகல

ஜ்வரங்களையும் போக்கவல் விஷம ஜ்வரா திகளில் தைவா லது; விஷம ஜ்வரங் கள் ச்ரயமா ன சிகி பெரும்பாலும் ஆகந்துக கார த்சை.

ணங்களின் ஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகின்றன வாகையால், அந்த ஜ்வரங் களை விசேஷமாக இச் சிகித்சையினால் போக் கலாம், 163½.

1. ஸர்ஜரஸம்.—மட்டிப்பால் எனப்படும் தூபந வஸ்து.

2. உத்தரஸ்த்தாநத்தில் கூறப்படுகிற உந்மாத ப்ரதிஷேதாத்தியாயத்திலும், அபஸ்மார ப்ரதிஷே தாத்தியாயத்திலும் விவரிக்கப்படும் தூபநுழைகள் இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றன.

3. ஹோமம்செய்தல், அர்ச்சித்தல், கோயில்களுக்குச் சென்று இஷ்டதேவதைகளை வழிபாடுசெய்தல், மணி மந்திராதிகளைப் பிரயோகித்தல் முதலியவை தேவதாஸம்பந்தமான சிகித்சைகளாம்.

விஷம ஜ்வரமானது முற்கூறிய சிகித்சை

களால் நிவாரணமாகாமற் லிஷம ஜ்வரம் சீவ்ருத்தி போனால், அதில் அந்தந்த யாகாவிடித் தோஷம் முதலியவற்றின் விராமோக்ஷண நிலைமைகளுக் கேற்றவாறு செய்தல். ஸிராவ்யதையைச் செய்ய வேண்டும். 164.

வாதத்தினால் மாத்திரம் உண்டான ஜ்வரத் திலும், விஸர்ப்பம் - கொப்பு லங்களில்-அபிகாதம் இவற்ற லுண்டான ஜ்வரங்களிலும் க்ருதபானம் செய்வதும், பனி நீரைப் பூசுவதும், அவ்வித குளிர்ந்த வஸ்துக்களை மேலே ஊற்றுவதும், மாம்ஸரஸத்தைக் குடிப்பதும் உசிதமாகும். அந்தந்த நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு முற்கூறிய இரத்தமோக்ஷணம் முதலிய சிகித்சாமுறை யையும் நிறைவேற்றலாம். 165, 165½.

பூதக்கிரஹங்களால் ஸம்பவிக்கும் ஜ்வரத் தில் பூத வித்யையில் விவரிக் கப்படும் விதமாய்¹ தேவ தார்ச்சனை செய்தல், மந்திரங் களைப் பிரயோகித்தல் முத லிய முறைகளை நிறைவேற்ற வும். 166.

சில ஓஷதிகளுடைய வர்ஸணையை முகர்ந்த தாலுண்டான ஜ்வரத்தில் பித்தஹரமான சிகித்சை யைச்¹ செய்யவேண்டும். விஷ ஸம்பந்தமான ஜ்வரத்தில் விஷஹரமான சிகித்சை யைப்² பிரயோகிக்கவேண் டும். 166½.

1. பித்தஹரமான சிகித்சை ஸூத்திரஸ்த் தாநத்தில் தோஷோபக்ரமணீயாத்தியாயத்தில் விவ ரிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. விஷஹர சிகித்சை — ஸூத்திரஸ்த் தாநத் தில் 7-வது அத்தியாயத்திலும், உத்தரஸ்த்தாநத் தில் 36, 37, 38 இவ்வத்தியாயங்களிலும் இவ்விஷயமான விவரங்களைக் காணலாம்.

இஷ்டமாகவும் இன்பமாகவுமுள்ள விஷயங்களைப் பூர்த்தி செய்து

மனோவிசாரம் முதலியவற்றாலான ஜ்வரங்களுக்கு சிகிதையை.

வைப்பதாலும், நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணரச் செய்தலாலும், அந்தந்த தோஷங்கோளாறுகளுக்கு ஏற்ற பரிஹாரங்களைப் பண்ணுவதாலும் சினம் முதலிய மனோவிகாரங்களால் உண்டாகும் ஜ்வரத்தைப் போக்கலாம். கோபத்தினு லுண்டான ஜ்வரம் சிற்றின்பப் பற்றுதலாலும், காமத்தினு லுண்டானது சினத்தினாலும், பயம் சினம் இவ்விரண்டாலும் ஸம்பவித்த ஜ்வரம் காமக்ரோதங்களாலும், காமக்ரோதங்களால் உண்டானது பய-கோபங்களாலும் தீரும்; சாபத்தீடு, அதர்வணமந்திரப் பிரயோகம் இவற்றால் உண்டாகும் ஜ்வரத்தில் தேவதாரீதிகரமான சாந்திகர்மங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். 167—169,

முற்கூறிய ஜ்வரங்கள்¹ முதலில் தோஷஸம்பந்தமில்லாமல் வெறு

மனோவிகாராதிகளாலுண்டான ஜ்வரத்தில் உணவளிக்கும் முறை.

ஸரித்து அந்த ஜ்வரங்களில் ஆஹாரம் முதலியதை யேற்படுத்தவேண்டும். வேறு காரணங்களால் ஜ்வரம் ஸம்பவித்தபோதிலும் வாதம் முதலிய தோஷங்களின் பற்றுதலில்லாமல் ஜ்வரம் தொடர்ந்திருப்பதில்லை. 170, 170½.

ஜ்வரம் உண்டாகும் ஸமயத்தையும், ஜ்வரம் வருமென்கிற நினைவையும்

ஜ்வரம் வரும் ஸமயத்தை மறப்பது முதலியது.

இப்பிணியாளிக்கு வேறுவிதமான இனிய விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்திப் போக்கிவிட வேண்டும். மனது கருணைமேலிட்டு மிருதுவாகவும் பரிசுத்தமாகவுமிருந்தால்,

அதுவே எல்லா ஜ்வரங்களையும் தீர்க்கவல்லது 171½.

தேஹத்தில் இயற்கையான வலிமை யேற்படும் வரையில் வியாயாமம், ஜ்வரம் சிவ்ஸ்நாநம், புணர்ச்சி, குருவாகருத்தியானதும் அனுஸீகக் கவேண்டிய சிகிதஸாக்ரமம்.

தையும், ஜ்வரத்திற்குக் காரணமான மற்றவைகளையும் பரிஹரித்துவிடவேண்டும். ஜ்வரம் விட்டிருந்த போதிலும் எல்லா உணவுகளையும் உடனே உபயோகித்துவிடக்கூடாது; அங்ஙனம் உபயோகித்தால், நிவ்ருத்தியான ஜ்வரம் பல வினையுள்ள அப்பிணியாளிக்கு மீண்டும் ஸம்பவித்து சீக்கிரம் பிராணபாயத்தை விளைவிக்கும். மறுபடியுமுண்டாகும் அவ்வித ஜ்வரம் எளிதில் உயிர்ச்சேதம் உண்டாக்கும் இயல்பினதாகையால், அதற்கு அந்தந்த நிலைமையைக் கவனித்து ஏற்ற சிகிதையை அடிக்கடியும் செய்துவரவேண்டும். 172—174.

சிறந்த ஓஷதிகளை யுபயோகிப்பதும், இரத்தினங்களைத் தரிப்பதும்,

உக்கிரமான ஜ்வரங்களில் மணி - மந்திர-ஓஷதிகளின் பிரயோகம்.

ஸுகந்தங்களை யுபயோகிப்பதும், மேன்மக்களென்ன-ஆசார்யர்களென்ன - அந்தணர்களென்ன - தைவமென்ன இவர்களைப் பூஜிப்பதும், மனதுக்கு இன்பமான விஷயங்களை அனுபவிப்பதும் ஆக இவையாவும் விஷ்ணுவினால் உண்டாக்கப்படும் உக்கிரமான ஜ்வரத்தையும் தீர்த்து விடும்.¹ 175.

1. விஷ்ணுவீனிடம் அபசாரப்படுவதால் உண்டாகும் ஜ்வரம் எனப் பொருள்; இது எல்லா ஜ்வரங்களினும் மிகக் கடுமையானது; ஆகவே மற்ற ஜ்வரங்களையும் இதைத்தடுக்கும் அல்லது சிவ்ருத்திக்கும் மணி-மந்திராதிகள் தீர்த்துவைக்கக் கூடியனவென்று

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

இனி இரத்த-பித்த சிகித்யை¹ யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது :—

மேல் நோக்கி முகமார்க்கத்தினால் வெளி

யாகும் இரத்த - பித்தமும், ஸுக்ஸாத் நல்ல தேஹவலியையுள்ளவ தியமான இரத் த-பித்தம். னுக்கு ஸம்பவிக்கும் இரத்த- பித்தமும், அதிக வேகத்

துடன் உண்டாகாததும், ஒரு தோஷத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு உண்டாவதும், புதிதாக உண்டானதும், எளிதில் நிவ்ருத்திக்கக்கூடிய காலத்தில் ஸம்பவித்ததும், உபத்திரவங்க ளோடு ஸம்பந்திக்காததும் ஆக இத்தகைய இரத்த-பித்தங்களும் கஷ்டமின்றி பரிஹரிக்கக்கூடியவையாம். 1.

கீழ் நோக்கி குதமார்க்கத்தினால் வெளி யாகும் இரத்த - பித்தமும், யாப்யமான இரத்த-பித்தம். இரண்டு தோஷங்களால் உண்டான இரத்த-பித்தமும் யாப்யங்களாகும்.² 1½.

அடிக்கடியும் தணிவடைந்து மீண்டும் விருத்தியாய் விடுவதும், ஒரு மார்க்கத்தினால் வெளியாய்க் கொண்டிருந்து அவ்வழியி லிருந்து மற்றொரு மார்க்கத்திற் கிளம்புவதும், அபரிமிதமாய் வெளியாய்க் கொண்டிருப்பதும், ஜாடராக்கி மந்தப்பட்டுள்ளவனுக்கு ஸம்பவிப்பதும், முன்று தோஷங்களாலுண்டானதும், கீழ்-மேல் இரண்டு

வழிகளாலும் வெளிப்படுவதுமான இரத்த-பித்தங்கள் யாவும் சிகித்யைக்குத் தகாதவையாம். 2½.

தேஹவன்மைபுள்ளவனும் மிக்க அதி

கரித்த தோஷ முள்ளவனு

பல விதமான இரத்த - பித்தங் களில் பொது வான சிகித்யா விதிகள். மான மனிதனுக்கு ஸந்தர்ப் பணத்தினால்¹ ஏற்பட்டதும், மேல் நோக்கி முகம் முதலிய

தால் வெளிவரு வது மான

இரத்த-பித்தத்தை விசேஷ சிகித்யையினால் நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டும். குதம் முதலிய வற்றின் மூலமாய் கீழ் நோக்கிய இரத்த-பித் தத்தை வமநம் செய்வித்து நிவ்ருத்தி செய்ய வேண்டும். தூர்ப்பலமாயிருப்பவனும் சொற்ப தோஷப் பிரகோபத்தைப் பெற்றவனுமான மனிதனுக்கு லங்கநாதிகளால் உண்டான மேல் நோக்கிய இரத்த - பித்தத்தை சமந சிகித்யையினாலும்,² அதே விதமான மனித னுக்குக் கீழ் நோக்கியுண்டான இரத்த - பித் தத்தை ப்ருஹ்மண சிகித்யையினாலும்³ நிவ் ருத்தி செய்யவேண்டும். மேலும் முற் கூறிய சிகித்யைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு முன் அப் பிணியாளிகள் லங்கநத்திற்குத் தகுந்தவர் களா ப்ருஹ்மணத்திற்குத் தகுந்தவர்களா வென்று மற்ற நிலைமைகளையும் பரிசோதித் துப் பார்க்கவும் வேண்டும். 3, 4.

1, ஸந்தர்ப்பணம் — முதற் புத்தகத்தில் த்வி விதோபக்ரமணீயாத்தியாயத்தில் (ஸூத்திர ஸத்தா நம்) விவரம் காண்க.

2. சமநம்—முதற் புத்தகத்தில் 5, 7-வது பக்கங் களில் பார்க்க.

3. ப்ருஹ்மணம் — த்விவிதோபக்ரமணீயாத்தியா யத்தில் விவரம் காண்க.

1. சிதாந ஸத்தாநத்தில் (முதற் புத்தகத்தில்) விவரிக்கப்பட்டுள்ள இப்பெயர் கொண்ட வியாதிக் குத் தகுந்த சிகித்யாக்ரமங்களை விவரிக்கும் அத்தி யாயம்.

2. யாப்யம் — முதற் புத்தகத்தில் 9-வது பக்கத் தில்விவரம் காண்க.

மேல்நோக்கிவரும் இரத்த - பித்தத்தில் திக்தரஸமும் கஷாய ரஸமு முள்ள பதார்த்தங்கள் சமநம் செய்வதற்கு உபயோகமானவை; சுக்கு இல்லாமல் பக்குவம் செய்யப்பட்ட ஷடங்கபாநீயத்தைப்¹ பருகி லங்கநமிருப்பதும் சமநமாகும். 5.

குதம் முதலியவற்றால் கீழ் நோக்கிய இரத்த - பித்தத்தில் மதுர கீழ் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் ப்ருஹ்மணசிகிதையைச் செய்ய வேண்டும் 5½.

மேல் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் முதலில் தர்ப்பணசிகிதையும், இரத்த - பித்தத்தில் தர்ப்பணமும் பேயாவும். கீழ் நோக்கிய இரத்த - பித்தத்தில் முதலில் பேயாவைக் கொடுப்பதும் யுக்தமாகும். 6.

உணவுகளைப் போதுமாறு புஜித்துக் கொண்டு பலசாலியாயுள்ளவனுக்கு வெளியாகும் இரத்த-பித்தத்தை, அது அசுத்தமாயிருக்கையில் தடுக்கக்கூடாது; அவ்விதம் தடுத்தால் அவ்வசுத்த ரத்தம் ரோகங்களை யுண்பண்ணும்²; அங்ஙனமின்றி வேறுவிதமான மனிதனுக்கு³ வெளிவரும் இரத்த-பித்தத்தைத் துரிதமாகத் தடுக்க முயல்வேண்டும்; ஏனெனில்

1. ஷடங்கபாநீயம் — 3-வது பக்கத்தில் “பித்த ஜ்வரத்தில் உட்கொள்ளத் தகுந்த குடிநீர்” என்பதைப் பார்க்க. (பாநீயம் என்றால் குடிநீர் எனப் பொருள்.)

2. ஹிராவ்யதவிதி அத்தியாயத்தில் (ஸூத்ர ஸ்தாநத்தில்) கூறியுள்ள விஸர்ப்பம், வித்ரதி, ப்லீஹரோகம் முதலியவை இதனால் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

3. வேறுவித மனிதனுக்கு என்றால்—தர்ப்பலமாயிருப்பவன், போஜனம் செய்யாமல் பட்டினியிருப்பவன் முதலியவர்கள்.

அக்னியைப்போல் அது சீக்கிரம் அபாயம் விளைவிக்கக் கூடியதாம்.¹ 7.

வெண் சிவதை, கறுஞ் சிவதை இவற்றை இடித்துக் கஷாயமிடவும். இரத்த-பித்தத்தில் சர்க்கரை சேர்த்து அதைத் தடுக்கத் தரிவ்ருத் அவலே முறைப்படி லேஹ்யம் தயார் செய்யவும்.² அதைப் பாணி தலப் பிரமாணம்³ இரத்த-பித்தத்தில் உபயோகிக்கவேண்டும். 8

(1) வெண்சிவதை, த்ரிபலை, கறுஞ்சிவதை, திப்பிலி, சர்க்கரை, தேன் இவற்றைச் சேர்த்து மோதகம் என்னும் மாத்திரை செய்யவும்;⁴ இது ஸந்நிபாதம், மேல் நோக்கிய ரத்த-பித்தம், சோகை, ஜ்வரம் இவற்றைப் போக்கும். (2) வெண் சிவதைக்கு ஸம அளவாய் சர்க்கரையும், அதற்குக் கால்பங்கு திப்பிலியும் சேர்த்து முன்போல் மோதகம் செய்து, அதைப் போலவே உபயோகிக்கலாம். 9, 9½.

1. ஏதோ ஒரு மூலையிற் சிறிது பற்றிய நெருப்பை உடனே அவிக்க முயலாவிடால் அவ்வக்னி எல்லா வீட்டையும் அல்லது ஊரனைத்தையும் எரித்துவிடுவதுபோல், வெளிவரும் இரத்த-பித்தத்தையும் உடனே தடுக்க முயலாவிட்டால் உயிருக்கே அபாயம் நேர்ந்துவிடும்.

2. “விதா சதூர்குண கார்யா குர்ணச்ச + +” என்கிற விதிப்படி சிவதை முதலியவற்றின் இடித்த குர்ணம் ஒரு பங்கானால் சர்க்கரை நான்கு மடங்கு சேர்த்து, பாகுபதத்தில் இறக்கிக்கொள்ளவும்.

3. பாணிதலம்—கர்ஷப் பிரமாணம், என்றால் கால் பல மெடை.

4. சிவதை முதலியவற்றின் குர்ணம் ஒரு பங்கானால், சர்க்கரை நான்கு மடங்கு சேர்த்து, சிறிதளவு தேன் சேர்த்து இடித்து மோதகங்கள் அல்லது மாத்திரைகளாகச் செய்யவும்.

மருக்காரைக் கனியோடு சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து தர்ப்பண முறைப்படி வமனத்திற்குக் கொடுக்கலாம்; சர்க்கரைகரைத்த ஜலத்தையாவது மருக்காரையோடு பருகலாம்; அதிமதுரக் கஷாயத்திலாவது மருக்காரையும் தேனும் கலந்து கொடுக்கலாம்; மருக்காரையும் பாலுமாவது, மருக்காரையும் கருப்பஞ்சாறையுமாவது உட்கொள்ளலாம். 10, 10 $\frac{3}{4}$.

முற்கூறிய சோதந சிகிதையைகளால்¹ குடல் சுத்தி யடைந்தபிறகு விரே இரத்த - பித்த-வமனாதி சுத்திகளுக்குத் தக்களில் மந்த-தகுந்தவாறு செய்யவேண்டிய சிகிதையாக விதியானது, பிணியாளியின் தேஹ பலத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக மந்தம் என்கிற கஷாயரூபமான உணவென்ன, பேயா. என்னகிற குடிநீரென்ன இவை முதலியவற்றை உபயோகிப்பதேயாம்.² 11 $\frac{1}{2}$.

(1) ஜ்வர சிகிதையிற் கூறிய திராக்ஷாதி மந்தத்தையாவது,³ (2) பித்த ஹரமான கனிகளால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட மந்தத்தை யாவது,⁴ உபயோகிக்கலாம். மந்தங்கள்.

(3) தேன், பேரிச்சம்பழம்,

1. மேல் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்திற்கான (தீர்வருத் அவலேஹம் முதலியதால்) விரேசந சிகிதையையும் கீழ் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்திற்கான வமன சிகிதையையும் (மதநாதி வமனம்) இங்கு குறிக்கப்படுகின்றன.

2. மேல் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் மந்தங்களும், கீழ் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் பேயாக் களும் உபயோகிக்கத் தகுந்தவைவாம்.

3. திராக்ஷாதி மந்தம் என்பதால் திராக்ஷாதி பாண்டம் குறிப்பிடப்படுகிறது. பாண்டத்திற்கே மந்தம் என்கிற விவஹாரமும் உண்டு. (சார்ங்கதர ஸம்ணிதை மத்யம். 3-ம் அத்தி.) திராக்ஷாதி பாண்டத்தைப்பற்றி 9-வது பக்கத்தில் பார்க்க.

4. திராக்ஷ, நெல்லிக்கனி, குமிழன் முதலியவை பித்தஹரமான கனிகள்.

சச்சம்பழம், சர்க்கரை, திராக்ஷ இவற்றின் கூட்டுமுறையினாலான பஞ்சஸாரம் என்கிற மந்தத்தோடு நெற்பொரிமாவையும் நெய்யையும் சேர்த்து பக்குவம்செய்து அந்த மந்தத்தையாவது உபயோகிக்கலாம். (4) ஜாடராக்னி மந்தப் பட்டிருப்பவருக்கும், அம்ஸரஸத்தை விரும்புவவருக்கும் புளித்த மாதனையினாலும் நெல்லிக்கனியினாலும் ஆக்கிய மந்தத்தைக் கொடுக்கலாம். 12—13 $\frac{1}{2}$.

கீழ் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்திற்கு அடியிற் கூறப்படும் பேயாமுறைகள் உபயோகமானவை. யென்று விதிக்கப்படுகின்றன:—(1) தாமரை-நைதல் இவற்றின் தாதுகள், சிற்றாமல்லி, ஞாமூல். (2) வெட்டிவேர், உதியன், வெள்ளிலோத்தி, இஞ்சி, செஞ்சந்தனம். (3) மருகு, காட்டாத்திப்பூ, பில்வப்பழத்தின் உட்சதை, காஞ்சொறி. (4) நிலவேம்பு, வெட்டிவேர், கோரைக்கிழங்கு, (5) சிறுகடலை, சிற்றாமல்லி. (6) மேர்மல்லி, பேய்க்கருப்பு. (7) சிற்றாமுட்டி, நெய், அரேணுகம்; என்கிற ஏழு வகையான முறைகளாம். 14—16 $\frac{1}{2}$.

சீதவிர்யமான ஜாங்கல மாம்ஸங்களை¹ முற்கூறிய ஒவ்வொரு பேயாவிலும்² சேர்த்துத் தனித்தனியாகப் பக்குவம் செய்து வடித்து, அவ்விதம் வடித்த மாம்ஸரஸத்தில் யவாகு³ என்னும் கஞ்சியினங்களைப் பக்குவம் செய்யவும்; அந்த யவாகு முறைகள் பரிசுத்தி

1. ஜாங்கலம்—இதைப்பற்றி முதற் புத்தகத்தில் 7, 265-ம் பக்கங்களிலும், ஜாங்கல மாம்ஸத்தைப்பற்றி ஷை புத்தகத்திலேயே 51-ம் பக்கத்திலும் விவரம் காண்க.

2. பேயா—இதைப்பற்றி முதற் புத்தகத்தில் 239-ம் பக்கம் டிப்பணியில் விவரம் காண்க.

3. யவாகு—இதைப்பற்றி முதற் புத்தகத்தில் 240-ம் பக்கம் டிப்பணியில் விவரம் காண்க.

லும் வீர்யத்திலும் சீதளங்களா யிருக்கவேண்
டும்; அவற்றில் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்
திடவும் அங்ஙனமே மாம்ஸ ரஸங்களைத்
தனியாக நெய் சேர்த்துத் தாளித்துச் சொற்
பம் புளிப்பு சேர்த்தோ அல்லது முற்றிலும்
புளிப்பில்லாமலோ உபயோகிக்கலாம்; அவற்
றில் சர்க்கரை கலந்தும் பருகலாம். 17—18½.

அன்னஸ்வரூப விஞ்ஞாநீய அத்தியாயத்
தில்¹ குணத்தில் இலகுவாக
இரத்த - பித் வும் வீர்யத்தில் சீதமாகவும்
தத்திற்கேற்ற தானியமும் சாக மும். கூறப்பட்டுள்ள சூகதானியங்
களும், சிம்பீதானியங்களும்,
சூக-சிம்பீதானியக் கீ ர க
ளும் இரத்த - பித்தத்தில் உபயோகிக்கச்
சிறந்த வஸ்துக்களாம். 19½.

இதற்குமுன் மொழியப்பட்ட ஷடங்கபாநீ
யத்தையாவது,² இலகுபஞ்ச
இரத்த - பித் மூலங்களைச்³ சேர்த்துக் காய்
தத்திற்கேற்ற பானவகைகள். ச்சிய ஜலத்தையாவது, கொதி
த்து ஆறிய சுத்த ஜலத்தை
யாவது, தேன் சேர்த்த ஜலத்தையாவது,
கனிவர்க்கங்களைச் சேர்த்து முற்கூறியவாறு
காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது இரத்த - பித்தத்
தில் பருகலாம். 20½.

(1) இரத்த - பித்த ரோகிக்கு மலபந்தம்
இருந்தால் சக்கிரவர் த்தி க்
கீரையோடு முயல் மாம்ஸத்
தைப் பக்குவம்செய்து கொடு
ப்பது நலம். (2) அப்பிணி
யாளிக்கே வாதம் அதிகரித்
திருக்குமானால் அத்திப்பழக் கஷாயத்தில்
பசநம் செய்த தித்திரி யென்னும் பக்ஷியின்

1. அன்னஸ்வரூப விஞ்ஞாநீய அத்தியாயம்-ஸூத்
திர ஸ்ததாநத்தின் ஆரவது அத்தியாயம்.

2. ஷடங்கபாநீயம்—26-வது பக்கம் டிப்பணியைப்
பார்க்க.

3. இலகுபஞ்சமூலம் - முதற்புத்தகத்தில் 64-ம் பக்
கம் பார்க்க.

மாம்ஸம் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (3) பூவர
சின் கஷாயத்தில் சமைத்த மயிலிறைச்சி
யையும், (4) ஆலங்கனிக் கஷாயத்திற் பக்கு
வம் செய்த கோழி யிறைச்சியையும் அங்
ங்ஙனமே வாதம் அதிகரித்திருக்கையில் உப
யோகிப்பது நலம். 21, 22.

எதை உபயோகிப்பதால் அல்லது எக்காரி
யத்தைச் செய்வதால் இரத்த-
இரத்த - பித் பித்தம் உண்டாகின்றதோ
தத்தில் சிதாந அவ்வஸ்துவை அல்லது அக்
வாஜநம். காரியத்தையும் விலக்கிவிட
வேண்டும். 22½.

(1) ஞாமல் கோபீசந்தனம், வெள்ளி
லோத்தி, இரஸாஞ்ஜநம்,¹
இரத்த - பித் தேன் இவற்றை ஆடாதோ
தத்தில் ஆடா தேடையின் டையின் சாற்றில் கலந்து
விசேஷ உபயோ உட்கொள்ள இரத்த-பித்தம்
கம். நிவ்ருத்தியாகும். (2) அல்லது
ஆடாதோடையின் சாற்றில் சர்க்கரையும்
தேனும் கலந்தும் உபயோகிக்கலாம். (3) அல்
லது ஆடாதோடையின் ஸ்வரஸத்தை அப்
படியே பருகலாம். (4) அதைக் காய்ச்சியும்
குடிக்கலாம். அது இரத்த - பித்தத்தை
உடனே போக்கிவிடும்; ஆடாதோடை இவ்
வியாதிக்கு மிகவும் மேலான ஓளஷதமாகும்.
23—25½.

(1) பேய்ப்புடல், ஜாதிமல்லிகை, வேம்பு,
இரத்த - பித் வெண் சந்தனம், செஞ்சந்த
தத்தில் அநேக னம், தாமரைக் கிழங்கு. (2)
வகையான ஓள வெள்ளிலோத்தி, ஆடாதோ
ஷதாதி முறை டை, அம்மான் பச்சரிசிக்
கள். கீரை, கிருஷ்ண ம்ருத்திகை
யென்னும் ஒருவித கறுத்த மண், மல்லிகை.
(3) தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு, வெளுத்த
நன்னூரி, - அதி மதுரம். இந்த மூன்றுமுறை

1. இரஸாஞ்ஜநம்—முதற்புத்தகத்தில் 12-வது பக்
கத்தில் விவரம் காண்க.

களில் எதையேனும் கஷாயமிட்டுச் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து உட்கொள்ள இரத்த-பித்தம் தீரும். (4) பலாசம்பட்டையைக் கஷாயமிட்டு, நன்றாகச் சூடு ஆறிய பின்பு சர்க்கரையும் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (5) பசு, குதிரை இவற்றின் சாணத்தைப் பிழிந்தெடுத்து அவற்றின் சாற்றைத் தேனும் நெய்யும் கலந்தாவது குடிக்கலாம். (6) இரத்தம் தோய்ந்துபோய் கட்டிக்கொண்டிருக்குமானால், மாடப்புறவின் மலத்தைத் தேனில் குழைத்து உட்கொள்ளலாம். (7) இரத்தம் அதிகமாய் வெளிவருமானால், ஜாங்கல தேசத்து ஜந்துவின் இரத்தத்தைத் தேனுடன் கலந்து உட்கொள்ளலாம்; (8) அல்லது அந்த நிலைமையில் பித்தநீரடங்கிய ஆட்டின் கல்லீரலைப் பக்குவம் செய்யாமல் புஜிக்கலாம். (9) சந்தனம், வெட்டிவேர், கோரைக் கிழங்கு, நெற்பொரி, பயறு, திப்பிலி, வாற்கோதுமை இவற்றைச் சிற்றாமுட்டியின் கஷாயத்தில் ஊறவைத்து, அக்கஷாயத்தை வடிக்கட்டிப் பருகிவர இரத்த-பித்தம் தீரும். (10) சந்தனக் குழம்பு, தாமரைப்பூ, வெட்டிவேர் இவற்றைப் பழுக்கக் காய்ச்சிய மண்பாத்திரத்தில் தண்ணீரோடு சேர்த்து, அந்த நீர் குளிர்த்தியான பின்பு, சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து உட்கொள்ள அதிகமாய் வெளியாகும் இரத்த-பித்தம் நிவ்ருத்தியாகும். (11) கருப்பங்கழிகளைத் துண்டு துண்டாக வெட்டி, நன்கு இடித்து, நூதனமான மட்பாத்திரத்தில் தண்ணீருற்றி, அதில் ஊறவைக்கவும்; அப்பாத்திரத்தின் முகத்தை, மலர்ந்த தாமரைப் பூக்களால் மூடி, அதன்மேல் வேறு ஏதேனும் மூடியிட்டு, இரவெல்லாம் திறந்த வெளியில் அப்பாத்திரத்தை வைத்திருந்து, காலையில் அந்த ஜலத்தை வடித்தெடுத்துத் தேன் கூட்டி யுட்கொள்ள முற்கூறிய சந்தனக் குழம்பு முதலிய தாலான குடிநீரைப் போலவே இதுவும் குணம் செய்யும். (12) பித்த ஜ்வரத்தில் எக்கஷாயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவோ

அவற்றையும்¹ இரத்த-பித்தத்தில் உபயோகிக்கலாம். 26—33.

முற்கூறிய பலவகையான இக்கஷாயங்களால் ஜாடராக்னி உத்தீபனம்² இரத்த-பித்தத்தில் பலவிதமான க்ஷீரயோகங்கள். மாய் கபமும் அடிக்கப்பட்டுப் போன பின்பும் இரத்த-பித்தம் சமநமடையா விட்டால், வாதம் உபரியாயுள்ள அதற்கைய இரத்த-பித்தத்தில் அடியிற் கூறப்படும் க்ஷீரயோகங்களை உபயோகிக்கலாம்: (1) ஆட்டுப்பாலை அதற்கு ஐந்து மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி உட்கொள்ளக்கொடுக்கலாம். (2) பசுவின் பாலையும் ஐந்து மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுத்து உபயோகித்தாலும் அவ்விதமே குணம் செய்யும். (3) அல்லது பசுவின்பாலை லகுபஞ்ச மூலங்களோடு சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுத்து, சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து உட்கொள்வதும் நலம். (4) அல்லது ஜீவகம், ருஷபகம், திராக்ஷ, சிற்றாமுட்டி, நெரிஞ்சில், சுக்கு இவற்றில் தனித்தனியாகக் காய்ச்சி யெடுத்த பாலில் நெய்யும் சர்க்கரையும் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (5) நெரிஞ்சில், தண்ணீர் விட்டாங் கிழங்கு இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலும், (6) பர்ணி³ சதுஷ்டயத்தைச்² சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாலும் வலியுடன் கூடிய இரத்த-பித்தத்தை சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும்; முக்கியமாய் மூத்திர மார்க்கத்தினால் வெளியாகும் இரத்த-பித்தத்தத்தைப் போக்கும். (7) குதத்தின் வழியாக வெளியாகும் இரத்த-பித்தத்தில் இலவம்பிசின் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் விசேஷமாய் ஹிதமானது; (8) ஆலம் விழுதைச்

1. ஜ்வர சித்திஸையில் 8-வது பக்கத்திலும், அதற்கு அடுத்த பக்கங்களிலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ள கஷாயங்கள்.

2. பர்ணி³ சதுஷ்டயம் (நான்கு பர்ணி³ என்கிற மூலிகைகள்) என்பதைப்பற்றிய விவரங்களை 16-வது பக்கத்தில் டிப்பனியில் 3-என்கிற குறிப்பில் காண்க.

சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலாவது, (9) ஆலம் மொட்டுகளைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த பாலாவது, (10) சுக்கு, விளாமிச்சைவேர், கருநெய்தல் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலாவது குதமார்க்கத்தினால் வெளியாகும் இரத்த-பித்தத்தில் அனுகூலமானவையாயிருக்கும். (11) இரத்தாதிஸாரத்திலும், இரத்தம் வெளியாகும் அர்சஸ் என்கிற மூலரோகத்திலும் செய்யப்படுகிற சிகிதஸைகளையும்¹ செய்யலாம். (12) முற்கூறிய கஷாயங்களைப்² பாலோடு பருகலாம்; (13) பாலைக் கலந்தே உணவுகளையும் புஜிக்கலாம். 34—38½.

(1) முற்கூறிய இக்கஷாய முறைகளால்

இரத்த - பித் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்தத்திற்கேற்ற தாவது இரத்த - பித்தத்திற்க்ருதபாகங்கள். பருகலாம். (2) ஆடாதோடையை ஸமூலமாக இடித்து, எட்டுப் பங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து எட்டில் ஒருபங்காகச் சுண்டும்படி அதைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, அதில் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும்; அந்த க்ருதத்தில் ஆடாதோடையின் புஷ்பத்தையே கல்கமாகச் சேர்க்கவும்; ஆறிய பிறகு க்ருதத்தில் தேன் சேர்த்து உபயோகிக்கவேண்டும். வாஸா க்ருதம் என்கிற இவ் வெளஷதம் இரத்த-பித்தத்தைப் போக்கும்; பித்தகுல்மம், ஜ்வரம், ச்வாஸ-காஸம், இருதயத்தைப் பற்றிய ரோகம், காமாலை, திமிரம் என்கிற நேத்திரரோகம், தலைச்சுற்றல், விஸர்ப்பம், தொண்டைக்கம்மல் இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். (3) பலாச மொட்டுகளின் ஸ்வரஸத்தில், அதன் புஷ்பத்தையே கல்கமாகச் சேர்த்து, க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; அதில் தேன் கூட்டி யுட்கொள்ள இரத்த-பித்தம் தீரும்; (4) கழற்சியிலையின் ஸ்வரஸத்தில் பக்குவம் செய்த க்ருதமும் தேன் கலந்து அங்ஙனமே உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (5)

1. இரத்தாதிஸார சிகிதஸை இனி வரும் 9-ம் அத்தியாயத்திலும், இரத்தார்சஸ்வின் சிகிதஸை 8-வது அத்தியாயத்திலும் விவரிக்கப்படுகின்றன.

2. இதற்கு முன் 26-வது முதல் 33-வது ச்லோகங்களின் மொழி பெயர்ப்பு வரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள முறைகளில் அடங்கிய கஷாய வகைகள்.

இரத்தமானது பிசின்போன்றதாகவும், சுபத்துடன் கூடியதாகவும், தோய்ந்துபோய் தொண்டையில் தங்கிக்கொள்ளுமானால், நெய்தலின் காம்புகளைச் சுட்டெடுத்த கூதாரத்தைத் தேனோடும் நெய்யோடும் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (6) அங்ஙனமே தாமரைப் பூவிலுள்ள பொடிகளையும், சாமையின் கூதாரத்தையும், இலுப்பைப் பூவின் கூதாரத்தையும் தேன் நெய் கலந்து உபயோகிக்கலாம். 39-44.

இரத்த - பித்தம் குதத்தினால் அதிகமாய் வெளிவருமானால், அதற்கு விசேஷமாய் வஸ்திப்பிரயோகமே சிறந்ததென்று விதிக்கப்படுகிறது. 44½.

(1) நாசியினால் வெளிவரும் இரத்த - பித்தத்தைச் சுத்தம் செய்த பிறகு முற்கூறிய கஷாய வகைகளைப் பால் - கருப்பஞ்சாறு முதலியவற்றோடு கலந்து நஸ்யமிடலாம். (2) முற்கூறியவாறு பக்குவம் செய்த பால் முதலானவைகளை நஸ்யமிடலாம். (3) ஜலத்தில் சர்க்கரையைக் கரைத்தாவது அல்லது சுத்த ஜலத்தையாவது நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கலாம். (4) மாதளம் புஷ்பஸ்வரஸத்தையாவது, (6) மாங்காயின் ஸ்வரஸத்தையாவது, (7) அறுகம் புல்ஸ்வரஸத்தையாவது நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கலாம். 45—46½.

சீதவீர்யமும் சீதஸ்பர்சமுமுள்ள பதார்த்த வர்க்கத்தைப் பிரதேஹமென்கிற லேபநத்திற்கும், அப்யஞ்ஜநம் முதலியவற்றிற்கும் உபயோகிக்கவேண்டும். மேலும் பித்தஜ்வரத்தில் வெளியிலும் உள்ளும் எவ்வெளஷதமுறைகள் கூறப்பட்டுள்ளனவோ, கூதகக்ஷீணத்தில் ஹிதமானவையென்று எம்முறைகள் கூறப்படுகின்றனவோ¹ அவையும் இரத்த-பித்தத்தில் ஹிதமானவையாம். 47,48.

1. கூதகக்ஷீணத்திற்கு அடுத்த காஸசிகிதஸாத்தியாயத்திலும், இராஜயக்ஷம் சிகிதஸாத்தியாயத்திலும் விவரிக்கப்படும் சிகிதஸைகளைக் கவனிக்க.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இதன்பிறகு காஸசிகித்ஸையை விவரிக்கும் அத்தியாயம் வரையப்படுகின்றது:—

(1) வாதத்தினால் மாத்திரம் ஸம்பவித்த காஸத்தில் முதலில் ஸ்நே

வாதகாஸத்திற் றுங்களாலும்¹ வாதஹரமான குப் பொதுசிகித் சரக்குகளால் பக்குவம் செய்

வை. யப்பட்டு ஸ்நிகத்தமாயுமுள்ள

பேயாவினாலும், யூஷங்களாலும், மாம்ஸரஸம்

முதலியவைகளாலும், அவ்விதமான லேஹ

யங்களாலும், அப்யஞ்ஜனங்களாலும்,² ஸ்வே

தநமுறைகளாலும், ஸேகம் அல்லது பரிஷே

கத்தினாலும்,³ அவ்விதமான திரவங்களில்

மூழ்கச்செய்தும் அப்பிணியாளியை உபசரிக்க

வேண்டும். (2) மலமும் அபானவாதமும் சிக்

குண்ட காஸரோகிக்கு வஸ்திகளைப் பிரயோ

கித்து சிகிதையைசெய்யவும். (3) வாதகாஸத்

தில் பித்தமும் ஸம்பந்தப்பட்டிருந்தால் முறை

ப்படி பக்குவம்செய்த க்ருதங்களையும் க்ஷீரங்

களையும் போஜனத்திற்குப் பிறகு உபயோ

கித்து சிகிதையை செய்வேண்டும். (4) வாத

காஸத்தில் கபமும் ஸம்பந்தித்து வியாதியை

யுண்டுபண்ணியிருந்தால், ஸ்நேஹ வஸ்துக்

களை விரேசநமாகக் கொடுத்து அவ்வியாதி

யைத் தீர்க்கவேண்டும். : 1—2½.

சீந்திற்கொடி, கண்டங்கத்திரி ஒவ்வொன்

றையும் தனித்தனியே முப்

வாதகாஸத் தில் குசேசியாதி பதுபலமெடையெடுத்து அவ

க்ருதம். ற்றிலிருந்து இரஸம் பிழிய

வும்; அந்த ஸ்வரஸத்தில் ஒரு

1. இனி அடுத்தாற்போலக் கூறப்போகிற குசேசி யாதி க்ருதம் முதலிய ஸ்நேஹபாக முறைகள் குறிக் கப்படுகின்றன.

2. தலைமுதல் உடலெங்கும் எண்ணெய் முதலிய ஸ்நேஹங்களைத் தேய்த்துப் பூசுதல்.

3. ஸேகம் அல்லது பரிஷேகத்தைப்பற்றி முதற் புத்தகத்தில் 138, 172 இப்பக்கங்களைப் பார்க்க.

பிரஸ்த்தப்பிரமாணம்¹ நெய்யைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இந்த க்ருதம் வாதகா ஸத்தைப்போக்கும்; ஜாடராக்னியையும் உத் தீபநம் செய்யும். 3½.

யவக்ஷாரம், சிற்றரத்தை, வசம்பு, காயம், வட்டத்திருப்பி, அதிமதுரம், வட்டத்திருப்பி, அதிமதுரம், கொத்தமல்லிவிதை, பஞ்ச மூல க்ருதம்.

கோலங்கள்² இவற்றில் ஒவ் வொன்றையும் இரண்டு சாணமளவில்³ கல்க மாகப் பிரயோகித்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் யை தசமூலகஷாயத்தில்⁴ பக்குவம் செய்ய வும். இந்த க்ருதத்தை உட்கொள்வதற்கு மண்டத்தை⁵ அனுபானமாய் உபயோகிக்க வேண்டும். இது காஸம், ச்வாஸம், இருதயத் தைப்பற்றிய ரோகங்கள், பார்ச்வசூலை, கிர ஹணீ, குல்மம் இவற்றையெல்லாம் தீர்க்கும். 4—5½.

சிற்றரத்தை, தசமூலம், தண்ணீர் விட்டாங் கிழங்கு இவை வகைக்கு ஒரு வாதகாஸத் பலம்; கொள், இலந்தங்களி, தில் சாகலாதி வாற்கோதுமை இவை வகை க்ருதம். க்கு இரண்டு குடவம்;⁶ ஆட் டின் இறைச்சி அரைத் துலாம்;⁷ இச்சர

1. பிரஸ்த்தம்—பதினாறு பலங்கொண்ட ஓர் அளவு.

2. பஞ்சகோலம்—இதைப்பற்றி முதற் புத்தகத் தில் 64-வது பக்கத்தில் விவரம் காண்க.

3. சாணம்—மாகத பரிபாஷைப்படி வீசம் பலங் கொண்ட ஓர் அளவு.

4. தசமூலம்—முதற்புத்தகத்தில் 123-ம் பக்கத் தில் டிப்பணியில் இதன் விவரத்தைக் காண்க.

5. மண்டம்—இதைப்பற்றிய விவரத்தை முதற் புத்தகத்தில் 47-ம் பக்கத்தில் மூலமும் டிப்பணியும் பார்க்க.

6. குடவம்—நான்கு பலங்கொண்ட ஓர் அளவு; இது அர்த்தசராவம் (அரைச்சேர்) என்றும் கூறப் படும.

7. துலாம்—நூறு பலங்கொண்ட அளவு.

க்குகளை ஒரு திரோணப்பிரமாணம்¹. ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும். பிறகு அதில் ஆடகமளவு² நெய்யைச் சேர்த்து, அதற்கு ஸம்பாகம் பாஸையும் கூட்டி, ஜீவநீயகணத்தைச்³ சேர்ந்த சரக்குகளை வகைக்கு ஒரு பலம் வீதம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யவும். பிணியாளியின் நிலைமையையும் காலதேசங்களையும் கவனித்து இந்த க்ருதத்தை வாதஸம்பந்தமான வியாதிகளில் பானம் செய்வதற்கோ, நஸ்யமிடுவதற்கோ, வஸ்தியில் பிரயோகிப்பதற்கோ தகுந்தவாறு உபயோகிக்கலாம். இது ஐந்துவிதமான காஸங்கள்⁴, தலைநடுக்கம், யோனியிலும் துடையிடுக்குகளிலுமுண்டாகும். நோய்கள், ஸர்வாங்கவாதம், பக்ஷவாயு என்கிற ஏதேனும் ஒர் அவயவத்தை அல்லது ஒரு பாரிசத்தை ஆச்ரயித்த வாதநோய், ப்லீஹரோகம்,⁵ ஊர்த்வாங்கவாதம்⁶ இவ்வியாதிகளைத் தீர்க்கவல்லது. 6—9.

விதார்யாதி கணத்தின்⁷ சரக்குகளைக் கஷாயமிட்டு, அதில் க்ருதம் சேர்த்து, அச்சரக்குகளையே கல்கமாகச் செய்து பக்குவம் பண்ணி, அதை உபயோகிக்கக் காஸரோகம் தீரும். 9½.

1. திரோணம்—முப்பத்திரண்டு சராவம் (32-சேர்) கொண்ட அளவு.

2. ஆடகம்—நான்கு பிரஸ்த்தங்கள் (8-சேர் அல்லது சராவம்) கொண்ட அளவு.

3. ஜீவநீயகணம்—முதற்புத்தகத்தில் 124 ம் பக்கத்தில் இதன் விவரங்களைக் காண்க.

4. ஐந்துவிதமான காஸங்கள்—முதற்புத்தகத்தில் 328-ம் பக்கத்தைப் பார்க்க.

5. ப்லீஹரோகம்—மண்ணீரலைப்பற்றிய வியாதி.

6. ஊர்த்வாங்கவாதம் — தோளுக்கு மேற்பட்ட அவயவங்களைப்பற்றிய வாதரோகம்.

7. விதார்யாதிகணம்—முதற்புத்தகத்தில் 124-ம் பக்கம் பார்க்க.

அசோகவிதை, கழுதைத்தும்பை, வாய்விடங்கம், இரஸாஞ்ஜநம், தாமரைக்கிழங்கு, கறுப்புப்பூ, இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது, அசோகவிதை முதலிய சரக்குகளைச் சூர்ணம்செய்து நெய்யிற் கலந்தாவது உட்கொண்டு வெள்ளாட்டுப் பாஸையும் காஸரோகி அனுபானமா யுபயோகிக்கலாம். 10,11.

வாய்விடங்கம், சுக்கு, சிற்றரத்தை, திப்பிலி, பெருங்காயம், இந்துப்பு, கண்டு பாரங்கி, யவகூதாரம், இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும். வாத கபங்களாலுண்டான காஸத்திலும், ச்வாஸரோகத்திலும், விக்கல் உண்டாயிருக்கையிலும், அக்னி மாந்தியத்திலும் இச்சூர்ணத்தை க்ருதத்திற்குக் கூறிய அளவின்படி¹ நெய் கலந்து உபயோகித்து வரலாம். 12,12½.

காஞ்சொறி, சுக்கு, கிச்சிலிக்கிழங்கு, திராசை, கற்கண்டு, கடுக்காய்ப்பூ, இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து வாதத்தினால் உண்டான காஸத்தில் தைலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். 13½.

பூணைக்காவி, திப்பிலி, கோரைக்கிழங்கு, கண்டு பாரங்கி, கடுக்காய்ப்பூ, கிச்சிலிக்கிழங்கு இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து, பழைய வெல்லமும் எண்ணெயும் கலந்து உட்கொள்ள காஸம் தீரும். திப்பிலியையும் சுக்கையும் பொடிசெய்து வெல்லத்தோடும் எண்ணெயோடும் உபயோகித்தாலும், கண்டு பாரங்கியையும் சுக்கையும் பொடித்து அங்

1. க்ருதமாத்திரை—க்ருதத்தை உத்தமமாத்திரையாக உபயோகிக்க வேண்டுமென்பது. க்ருத்து; க்ருதத்திற்கு உத்தமமாத்திரையைப்பற்றிய விவரம் முதற்புத்தகத்தில் 26-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஹனமே உபயோகித்தாலும் முற்கூறிய குண முண்டாகும். 14,15.

(1) திப்பிலியையும் இந்துப்பையும் பொடி செய்து இளஞ்சூடான ஜலத் துடன் உட்கொள்ளலாம். (2) காஸத்தில் பிப்பலீ சூர்ணம் சக்கைப்பொடித்து அத்து முதலியன. டன் சர்க்கரையைக் கலந்து தெளிந்த மோருடன் உபயோகிக்கலாம். (3) திப்பிலியையும் அரேணுகத்தையும் சூர்ணம் செய்து தயிருடன் உட்கொள்ளலாம். (4) இலந்தங்கொட்டையின் சூர்ணத்தை மதிரை யென்னும் சாராயத்தோடாவது, தயிருட னாவது, தெளிவான மோரோடாவது உட் கொள்ளலாம். (5) அல்லது திப்பிலியின் சூர் ணத்தையும் இந்துப்பையும் கலந்து நெய்யில் வறுத்தெடுத்தும் புஜிக்கலாம். 16,17.

பீநஸத்தோடு காஸரோகமுள்ளவன் முறை ப்படி ஸ்நேஹதாமத்தைப்¹ காஸமும் பீந பானம் செய்யவேண்டும். பா ஸமு மு ள் ள வ லையும் மாம்ஸ ரஸத்தையும் னுக்கு தாமபா உட்கொண்டவாறு ச்வாஸ- னம். ஹித்மா ரோகங்க ளு க் கு க் கூறப்படுகிற தாமங்களையும்² பானம் செய்ய வேண்டும். 18.

(1) நாடுகளில் திரியும் மிருகங்களுடைய அல்லது ஆநாப மிருகங்களு வாதகாஸத் தைய மாம்ஸரஸ ங் க ளோ தில் யூஷ - பே டாவது, உருந்து அல்லது யாக்கள். காஞ்சொ றி யி ன் யூ ஷ ங் களோடாவது, சம்பாதானியம், வாற்கோ துமை, கோதுமை, கார்அரிசி இவற்றில் எதையாவது பக்குவம்செய்து உபயோகிக்க லாம். (2) குராசானியோமம், திப்பிலி, பில்

வப்பழத்தின் உட்சதை, சுக்கு, சித்திரமூலம், சிற்றரத்தை, ஜீரகம், சிற்றாமல்லி, பலாசம் பட்டை, கச்சோரம், தாமரைக்கிழங்கு இவற் றால் பக்குவம் செய்யப்பட்டதும், ஸ்நேஹம் அம்லம் இலவணங்கள் சேர்க்கப்பட்டதுமான பேயாவை வாதத்தினால் உண்டான காஸத் தில் உட்கொள்ளலாம்; இடுப்பு வலி, இருதய நோய், பக்கச்சூலை, குடல்வலி, ச்வாஸரோகம், விக்கல், இவைகளையும் இந்த யவாந்யாதி பேயா தீர்க்கவல்லது. (3) தசமூலங்களின்¹ கஷா யத்தில் பஞ்சகோலங்களையும்² வெல்லத்தை யும் சேர்த்து முன் பேயாவைப்போலவே காஸத்தில் உபயோகிக்கலாம். (4) பாலில் பக்குவம் செய்த பேயாவையாவது எள்ளும் இந்துப்பும்சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (5) மத்ஸியம், கோழி, பன்றி இவற்றின் மாம் ஸங்களில் எதையேனும் நெய்யும் இந்துப்பும் கலந்து உபயோகிக்கலாம். 19—22½.

சக்கிரவர்த்திக்கீரை, மணத்தக்காளி, தக ரக்கீரை, ஆரை, கண்டங்கத் திரிக்காய், கண்டங்கத்திரி காலி, இளசானதும் உலர்ந் ததுமான முள்ளங்கி இந்த சாகங்களும், தைலம் முதலிய ஸ்நேஹங்களும், பால், கருப் பஞ்சாறு, வெல்லம் இவற்றால் செய்த பக்ஷ யங்களும், தயிர், மோரின் தெளிவுநீர், காடி நீர், புளிப்பான பழச்சாறு, மது இவைகளும் காஸத்திற் பருகத் தகுந்தவையாகும். 23— 24½.

1. ஸ்நேஹதாமம்—இதுவே மிருதுதாமம் எனப் படும்; இதைப்பற்றிய விவரங்களை முதற்புத்தகத்தில் 167,168-ம் பக்கங்களில் பார்க்க.

2. ச்வாஸ-ஹித்மாரோகங்களில் தாமபான முறை யைப்பற்றிய விவரங்களை அடுத்த அத்தியாயத்திற் காண்க.

1. தசமூலம்—முதற்புத்தகத்தில் 123-ம் பக்கத் தில் டிப்பணியைப் பார்க்க.

2. பஞ்சகோலம்—முதற்புத்தகத்தில் 64-ம் பக் கத்தில் விவரம் காண்க.

ஸம அளவான கபத்துடன்கூடிய¹ பித்த
காஸத்தில் (1) க்ருதத்தைப்
பருகி வமநம்செய்வது ஹித
மாகும். (2) மருக்காரை, குமி
முன், அதிமதுரம் இவற்றைச்
சேர்த்துக் கஷாயமிட்டு அதை யுட்கொண்
டும் அவ்விதமே வமநம் செய்யலாம். (3)
நிலப்பனங்கிழங்கின் ஸ்வரஸம், கருப்பஞ்
சாறு இவற்றில் மருக்காரையையும் அதிமது
ரத்தையும் கல்கமாகச் சேர்த்துக் கலக்கியும்
வமநம் செய்யக் கொடுக்கலாம். 25, 26.

(1) கபம் சொற்பமாபுள்ள பித்தகாஸத்தில்
கருஞ்சிவதையை மதுரத்
திரவ்யங்களோடு சேர்த்து
கபம் சொற்ப
மாகவும் அதிக
மாகவுமுள்ள
பித்த காஸங்க
ளில் விரேசநம்.
விரேசனமாவதற்காக உப
யோகிக்கலாம். (2) கபம் மிகு
தியாயிருக்கும் பித்தகாஸத்
திலோவென்றால் சிவதை
யைக் கசப்பான சரக்குகளோடு சேர்த்து
விரேசனத்திற்கு உபயோகிக்கவேண்டும். 27.

வமந - விரேசனங்களால் தோஷங்கள் பரி
ஹரிக்கப்பட்ட பிறகு குளிர்
காஸத் தில்
சோதந சிகித
ஸைக்குப் பிறகு
பேயாதி கிரமம்.
ஸ்சியுள்ளதாகவும், மதுரமாக
வும், ஸ்விகத்தமாகவுமுள்ள
பேயாமுதலிய பத்தியமான
உணவுகளைப் புஜிக்கலாம்.
கபம் அதிகமாகவும் இறுகியுமிருந்தால் உட்
கொள்ளப்படும் பேயாமுதலிய உணவு குளிர்
ச்சியாகவும், ருக்ஷமாகவும், கசப்பான சுவை
யோடு கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். 28.

(1) சர்க்கரை, நெல்லிக்கனி, தேன், திரா
கை, கற்பூரம், நெய்தல்
பித்தகாஸத்
தில் சில லேஹ
யாதிகள்.
இவற்றின் லேஹ்யம் பித்த
காஸத்தில் ஹிதமானது. (2)
அதே லேஹ்யத்தில் கோ

1. பிறகு அடுத்தாற்போல் சொற்ப கபத்துடன்கூடிய
யதும் அதிக கபத்துடன் கூடியதுமான பித்தகாஸத்
தில் விரேசநம் செய்யச்சொல்லுவதால், "பித்தகாஸே
து ஸகபே" என்கிற மூலவாக்கியத்திற்கு "ஸம அள
வான கபத்துடன்கூடிய பித்தகாஸம்" என்பதுதான்
சரியான பொருளாகும்.

ரைக்கிழங்கும் மிளகும் சேர்த்துப் பக்குவம்
செய்து கபத்துடன்கூடிய பித்தகாஸத்தில்
உபயோகிக்கலாம். (3) வாததோஷத்துடன்
கூடிய பித்தகாஸத்தில் அதே லேஹ்யத்தில்
நெய்சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (4) ஜம்பது
திராகையையும், முப்பது திப்பிலியையும்,
ஒரு பலம் சர்க்கரையையும் தேன் சேர்த்து
லேஹ்யம் செய்தும் உபயோகிக்கலாம். (5)
பாலையே உணவாகப் பருகிக்கொண்டு பசுஞ்
சாணத்தின் பிழிந்தெடுத்த சாறையாவது
சிறிது உபயோகிக்கலாம். 29, 30.

லவங்கப்பட்டை, த்ரிகடு, திராகை,
மோடி, தாமரைக்கிழங்கு,
பித்தகாஸத்
தில் லவங்கத்வ
காதிலேஹ்யம்.
நெற்பொரி, கிச்சிலிக்கிழங்கு,
கோரைக்கிழங்கு, சிற்றரத்
தை, நெல்லிக்கனி, தான்றிக்
காய் இவைகளைச் சூர்ணம்செய்து சர்க்கரை,
தேன், நெய் இவை சேர்த்து லேஹ்யம்
செய்து உபயோகிக்க இருதயத்தைப் பற்றிய
வியாதிகளும் காஸமும் தீரும். 31, 31½.

(1) வாற்கோதுமை, சாமை, கோத்ரவ
தானியம் இவற்றில் ஏதேனு
பித்த காஸத்
திற்கேற்ற சில
உணவுகள்.
மொன்றால் பக்குவம் செய்த
அன்னத்தை மதுரமான
சுவையுள்ளதாகத் தயார் செய்
யப்பட்ட ஜாங்கல மாம்ஸரஸங்களோடும்,
பயறு முதலியவற்றாலான யூஷங்களோடும்,
கசப்பான சாகங்களோடும் கனமான கபத்து
டன்கூடிய பித்த காஸமுள்ளவன் மிதமாகப்
புஜிக்கலாம். கசப்பான சரக்குகளால் பக்குவம்
செய்யப்பட்ட லேஹ்யங்களில் தேன் சேர்த்
தும் அவ்வுணவுகளோடு உபயோகித்து வரு
வது ஹிதமாகும். (2) கபம் குறைத்தலா
யுள்ள பித்தகாஸத்தில் சம்பா அரிசியையும்,
காரரசியையும் அன்னமாகச் செய்து மாம்ஸ
ரஸம் முதலியவைகளோடு உபயோகிப்பது
ஹிதமாகும். சர்க்கரை சேர்த்த ஜலமும், திரா
கையின் ஸ்வரஸமும், கருப்பஞ்சாறும்,
பாலும் அனுபானமாய் உபயோகிக்கத் தகுந்

தவையாம். (3) காகோலீ, க்ஷீரகாகோலீ, சிறுவழுதுணை, கண்டங்கத்திரி, மேதா, மஹாமேதா, ஆடாதோடை, சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்து மாம்ஸ ரஸத்தையும், பாஸ்யம், பேயாவையும், யூஷத்தையும் பக்குவம் செய்து பித்தகாஸத்தில் உபயோகிக்கலாம். (4) திராக்ஷ, திப்பிலி, திருணபஞ்சமூலம்¹ இவற்றை ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும்; இக்கஷாயத்தில் பாஸ்யச் சேர்த்துக் காய்ச்சியெடுத்து, ஆயிரபிறகு தேனும் சர்க்கரையும் கலந்து அதைப் பருகலாம். (5) அக்காஷாயத்தினாலேயே பேயாவைப் பக்குவம் செய்து, நன்கு குளிர்ந்த பிறகு தேன் சேர்த்துப் பருகலாம். 32—36½.

கச்சோரம், வெட்டிவேர், கண்டங்கத்திரி, சுக்கு, சர்க்கரை இவற்றின் சூர்ணத்தை ஜலத்தில் சேர்த்து நன்றாகப் பிசைந்து வடிக்கட்டி, நெய் கலந்து பித்த காஸத்தில் உபயோகிக்கலாம். 37½.

சர்க்கரை, ஜீவகம், நரிப்பயறு, பெரு வீடு கொள்ளி (அல்லது இடி கொள் வேர்), பூனைக்காலி இவற்றைக் கலக்கமாகச் செய்து, எட்டு பங்கு பால் சேர்த்து, எட்டிலொரு பங்கு நெய் கூட்டி பக்குவம் செய்யவும்; இந்தக்ருதத்தைப் பானம் செய்யவும், போஜனங்களில் கூட்டி யுண்ணவும், லேஹ்யம் பக்குவம் செய்யவும் உபயோகிக்கலாம். சர்க்கரை முதலிய இவற்றின் சூர்ணத்தையே லேஹ்யமாகச் செய்தும் உபயோகிக்கலாம்; அல்லது அவற்றைக் கஷாயமிட்டும் பருகலாம். இந்த முறைகள் பித்த காஸத்தைப் போக்கும். 38—39½.

1. திருணபஞ்சமூலம்—முதற் புத்தகத்தில் 64-ம் பக்கத்தில் விவரம் காண்க.

தேவதாருக் கட்டையை எரியச் செய்து, அதிலிருந்து பொசியும் தைலத்தை கபகாஸ முள்ள வன் த்ரிகடுவையும் யவக்ஷாரத்தையும் சிறிது பொடித்துச் சேர்த்து முதலிற் பருகவேண்டும். இதனால் ஸ்நிகத்தமான பிறகு மேல் முகமாய் வமநமும், கீழ் முகமாய் விரேசநமுமாகும்படி சிகிதையை செய்யவேண்டும்; முறைதவறாமல் மூர்த்த விரேகமும் செய்விக்கவேண்டும்.¹ நல்ல தேஹவலிமையுள்ளவனுக்குத் தீக்ஷண வீர்யமுள்ள விரேசந ஓள ஷதங்களைக் கொடுத்து, அப்பால் வாற்கோதுமை, பயறு, கொள் இவற்றில் எதையேனும் சேர்த்துச் சமைத்த அன்னத்தைக் காரம் அதிகமாகச் சேர்த்து, நெய் முதலிய ஸ்நேஹ வஸ்துக்களைச் சேர்க்காமல் உஷ்ணமாகவே இப்பிணியாளிக்குப் புஜிக்கக் கொடுக்கலாம். தகரைக்கீரை, கத்திரி, கண்டங்கத்திரி, யவக்ஷாரம், திப்பிலி இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்த்த ஜாங்கல மாம்ஸ ரஸங்களையும்,² பிலேசய மாம்ஸரஸங்களையும்³ கொடுத்து உபசரிக்கலாம். எள், கடுகு, வேம்பு இவற்றின் எண்ணெய்களாலும் ஸம்ஸர்க்க க்ரியைகளைச்⁴ செய்யலாம். தசமூல கஷாயத்தை யாவது, வெந்நீரையாவது, மதுவையாவது, தேன் கலந்த தண்ணீரையாவது குடிக்கச் செய்யலாம். தாமரைக்கிழங்கு, கொன்றை வேர், பேய்ப்புடல்வேர் இவற்றையாவது

1. மூர்த்த விரேகம்—இதன் விவரத்தை முதற் புத்தகத்தில் 162-ம் பக்கத்தில் பார்க்க.

2. ஜாங்கலமாம்ஸரஸம்—ஜாங்கல தேசத்திலுண்டாகும் மிருகபகி முதலியவற்றின் மாம்ஸரஸம். ஜாங்கலம் என்பதைப்பற்றி முதற் புத்தகத்தில் 51-ம் பக்கத்தில் விவரம் காண்க.

3. முதற் புத்தகத்தில் 50, 52-வது பக்கங்களைப் பார்க்க.

4. ஸம்ஸர்க்க க்ரியை—இதுவே ஸம்ஸர்க் யென்றும் கூறப்படும்; இதன் விவரத்தைப்பற்றி இதே புத்தகத்தில் 14-வது பக்கம் பார்க்க.

ஜலத்தில் இடித்துச் சேர்த்து இரவில் உளற வைத்து, சிறிது தேன் சேர்த்து மூன்று வேளைகளிலும் உணவுண்ணுகையில் சீத கஷாயமாகப் பருகலாம். 40—44½.

(1) திப்பிலி, மோடி, சுக்கு, தான்றிக்காய்; (2) மயிலிறகு, கோழியிறகு, இவற்றை எரித் தெடுத் தமை, யவக்ஷாரம்; (3) பேய்த் தும்மட்டி, மோடி, கருஞ் சிவதைவேர், தேன்; இந்த மூன்று முறைகளில் எதையேனும் லேஹ்யமாகப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க நன்மையுண்டாகும். (1) மிளகுப் பொடியைத் தேனில் கலந்து உபயோகிக்கலாம். (2) அகிற் கட்டையை இழைத்து அதையும் தேனோடு கலந்து உட்கொள்ளலாம். (3) கண்டங்கத்திரி, கத்திரி, கரிசிலாங்கண்ணி, தகரையிலை, குதிரையின் சாணம், கருந்துளசி இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றின் ஸ்வரஸத்தைக் கிரஹித்துத் தேன் கலந்து கபகாஸத்திற் பருகலாம். 45—48.

(1) தேவதாரு, கச்சோரம், அரத்தை, வாது-கபகாஸ கடுக்காய்ப்பூ, பூனைக் காலித்தில் தேவதார் விதை; (2) திப்பிலி, சுக்கு, வாதி லேஹ்யம் கோரைக்கிழங்கு, கடுக்காய், முதலியன. நெல்லிக்கனி, கற்கண்டு; (3) நெற்பொரி, கற்கண்டு, கடுக்காய்ப்பூ, நெல்லிக்கனி, நெய்; இந்த மூன்று முறைகளில் எதையேனும் ஒன்றை லேஹ்யமாகச் செய்து, தேனையும் எண்ணெயையும் சேர்த்து வாத தோஷத்தோடு கூடிய சிலேஷ்டம் காஸத்தில் உட்கொள்ளலாம். 49, 50.

(1) உலர்ந்த மாதளம் வித்து இரண்டு பலம், சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு காலச-சுவாஸங்களில் தாடி இவை வகைக்கு ஒரு பலம்; மாதி குடயோ இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, கங்கள். எட்டு பலம் வெல்லம் சேர்த்துக் கலந்து உபயோகிக்கலாம். இது காஸ-சுவாஸங்களையும் பிரஸத்தையும் போக்குங்

குணமுடையது; ரோசநம்,¹ தீபநம்,² ஸ்வர்யம்³ என்கிற குணங்களும் இதற்குண்டு. (2) வெல்லம் இரண்டு பலம், யவக்ஷாரம் அரைக் கால் பலம், மிளகு கால் பலம், திப்பிலி அரைக் கால் பலம், மாதளம் வித்து ஒரு பலம்; இவற்றையும் முன்போலவே பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க சுவாஸங்கள் தீரும். 51, 52.

(1) ஜ்வர சிகிதஸையிற் கூறப்பட்ட பாசந குணமுள்ள⁴ பத்யாதிக்கவாத கப காஸத்திற் ததையும்⁵ கடுக்காய்ப்பூ சூர் குத் தகுந்த க்வாணத்தைக் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (2) அல்லது ஓமம், சிவதைவேர், தும்மட்டிக்காய், கோரைக்கிழங்கு, தாமரைக்கிழங்கு, திப்பிலி இவற்றைப் பசுவின் மூத்திரத்திலாவது ஜலத்திலாவது இடித்துச் சேர்த்துக் காய்ச்சி அந்த க்வாதத்தையாவது கபகாஸமுள்ளவன் பருகலாம். 53, 53½.

எண்ணெயிற் பொரித்தெடுத்த திப்பிலி யைக் கால் பல மெடை கல்க கப காஸத் தில் பிப்பலீ கல் மாய் அரைத்து, அதிற் கம். சிறிது கற்கண்டுப் பொடியையும் கலந்து, கொள்ளை வேகவைத்த ஜலத்தில் கூட்டி, கபகாஸத்தைத் தீர்ப்பதற்குப் பருகலாம். 54½.

1. ரோசநம்—அரோசகத்தைப் போக்கி நற்சுவை களை யுணருமாறு நாக்குக்கு இயற்கைச் சக்தியை விருத்தி செய்யும் வஸ்து.

2. தீபநம் — பசியை விருத்தி செய்தல்.

3. ஸ்வர்யம் — கண்டத்தொனியை செம்மைப் படுத்தக்கூடியது.

4. பாசநம் — உணவுகளை நன்கு ஜீர்ணம் செய்யு மாறு குடலின் சக்தியை விருத்தி செய்வது.

5. பத்யாதி க்வாதம்—ஜ்வர சிகிதஸையில் 61, 63 - வது பத்துயங்களின் மொழி பெயர்ப்பைப் பார்க்க.

தசமூலங்களைச்¹ சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷா
யம் ஆடகப் பிரமாணம்²
வாத-கபகாஸ தேவை; அதில் ஒரு பிரஸ்த
த்தில் தசமூல தம்³ நெய் சேர்த்து, அடியிற்
க்ருதம். குறிப்பிடப்படுகிற சரக்கு
களில் வகை ஒன்றுக்குக் கால்பலம் வீதம்
கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்;
அவையாவன: தாமரைக்கிழங்கு, கிச்சிலிக்
கிழங்கு, பில்வவேர்ப்பட்டை, துளசி, த்ரி
கடு, காயம் இவைகளேயாம். பேயா யென்
கிற குடிநீர் இதற்கு அதுபானம். இந்த க்ரு
தம் வாத-கபஸம்பந்தமான காஸம் முதலிய
ரோகங்களைத் தீர்க்கவல்லது. 55, 56.

(1) கரு நொச்சியிலைச் சாற்றில் பக்குவம்
செய்த க்ருதம் காஸ ஹரமா
காஸத்தில் கீர் னது. (2) வாய்விடங் ஸ்வர
குண்டி-விடங்க ஸத்தில், க்ருதம் சேர்த்து,
க்ருதங்கள். த்ரிகடுவையும் கல்கமாகக்
கூட்டி பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க அது
வும் காஸத்தைப் போக்கும். 57.

வெள்ளைச்சாறடை, இங்குபத்ரி, ஸரள
காஸாதிகளில் தேவதாரு, தகரை, சீந்திற்
புநர்நவாதி க்ரு கொடி, பேய்ப்புடல், கண்டங்
தம். கத்திரி, நாய்த்துளசி இவற்
றின் சாற்றையும் பாலைபும் கலந்து, அதில்
க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; இதற்கு த்ரிகடு
வைப் பொடித்து கல்கமாகச் சேர்க்கவேண்
டும். இந்த க்ருதத்தை உபயோகிப்பவர்
காஸம், விஷம் ஜ்வரம், க்ஷயம், அர்சோரோ
கம் இவற்றால் வருந்த நேரிடாது. 58.

1. தசமூலம்—முதற் புத்தகத்தில் 123-ம் பக்கத்
தில் விவரம் காண்க.

2 ஆடகம்—இதே அத்தியாயத்தில் 31-ம் பக்கத்
தில் டிப்பணியைப் பார்க்க.

3. பிரஸ்த்தம்—இதே அத்தியாயத்தில் 30-ம் பக்
கத்தில் டிப்பணியைப் பார்க்க.

கண்டங்கத்திரியை வேர் காய் இலைகளோடு
முற்றிலும் இடித்து இரஸம்
ஸர்வ காஸங் பிழிந்து, ஆடகப்பிரமாணம்
களிலும் கண்ட அந்த ஸ்வரஸமெடுத்து,
கார்யாதி க்ரு அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்
தம். சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; சிற்றா
முட்டி, த்ரிகடு, வாய்விடங்கம், கிச்சிலிக்
கிழங்கு, மாதனை, ஸௌவார்ச்சல லவணம்,
யவக்ஷாரம், முள்ளங்கி, நெல்லிக்கனி, தாம
ரைக்கிழங்கு, வெள்ளைச்சாறடை, கண்டங்
கத்திரி, கடுக்காய், ஓமம், சித்திரமூலம், ருத்தி
யென்னும் ஒஷதி, திராசைக்ஷ, சவியம்,
சிவப்புச்சாறடை, காஞ்சோறி, புளிவஞ்சி,
கடுக்காப்பூ, கீழாநெல்லி, கண்டுபாரங்கி,
அரத்தை, நெரிஞ்சில் இவற்றைக் கல்கமாகச்
சேர்த்து இந்த க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்ய
வேண்டும்; இதை எல்லா விதமான காஸங்
களிலும், ச்வாஸங்களிலும், விக்ஷல்களிலும்
உபயோகிக்கலாம். 59—61½.

கண்டங்கத்திரியை ஸமூலமாய் இடித்து,
நான்கு திரோணம் ஜலத்தில்
காஸாதிகளில் சேர்த்து, அதை ஒரு ஆடக
வியாக்ரியாதி மாக வற்றும்படியாகக் காய்
லேஹ்யம். ச்சி வடிக்கட்டி யெடுக்கவும்.
த்ரிகடு, அரத்தை, சீந்தில், சித்திரமூலம்,
கர்க்காடகச்ருங்கி, கண்டுபாரங்கி, கோரைக்
கிழங்கு, கிரந்திதகரம், பூணைக்காலி இவற்றை
வகைக்கு அரைப்பலம் வீதம் சேர்த்து இடித்
துச் சூர்ணம் செய்து அக்கஷாயத்தில் சேர்க்
கவும். பிறகு அதில் நெய் பதினாறு பலமும்,
அழுக்கில்லாமல் சுத்தம் செய்த கற்கண்டு
நாற்பது பலமும் சேர்த்து, மறுபடியும் அடுப்
பிலேற்றிக் காய்ச்சவும். லேஹ்யம் கரண்டியில்
பற்றிக்கொண்டு பாகுபதமாக வரும்போது
தீயிலிருந்து எடுத்து அதை ஆறவைக்கவும்.
பிறகு திப்பிலியையும் மூங்கிலுப்பையும்
வகைக்கு ஒரு சராவமளவு அதில்¹ பொடித்
துச் சேர்ப்பதோடு, ஒரு சராவம் பழகிய
தேனையும் சேர்த்துக் கூட்டிக்கொள்ளவும்.

இந்த லேஹ்யம் காஸம், ச்வாஸம், குல்மம், இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதிகள், அர்சஸ இவைகளை இவ்ருத்தி செய்யும். 62—65½.

கப காஸத்தில் சமந தூமத்தையும் பானம் செய்யலாம். கபம் மிக்க அதி கரித்த காஸத்தில் சோதந தூமபானமும் செய்யலாம்.

மனச்சிலை, தாளகம், அதிமதுரம், ஜடாமாம்ஸீ, கோரைக்கிழங்கு. இங்குதீமரப் பட்டை² இவற்றை, காஸஹரமான முறைப் படி பக்குவம் செய்து தூமபானம் செய்யலாம்.³ தூமபானம் செய்ததும், கபத்தைத் துப்பிவிட்டு, வெல்லம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை இளஞ்சூடாயிருக்கையில் பருகவேண்டும். இந்த மனச்சிலாதி தூமமானது நீடித்த நாட்களாயுள்ள வாதகபங்கள் மேலிட்ட காஸங்களைத் துரிதமாகப் போக்கும். 66-68.

(1) கப காஸத்தில் பித்த தோஷத்தினால் தொடரப்பட்ட தமகச்வாஸம் ஸம்பவிக்குமானால், அப்பொழுதுள்ள நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு பித்த காஸத்திற்கான சிகிதையைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (2) காஸத்தில் வாததோஷத்தை கபம் தொடர்ந்திருக்குமானால் அதில் கபஹரமான சிகிதையைச் செய்யவேண்டும். (3) வாத கபங்களைப் பித்தம் தொடர்ந்திருக்குமானால் பித்தஹரமான சிகிதையைச் செய்யவேண்டும்.¹ (4) வாத கபங்களால் உண்டான சுவைகளைச் சர்க்கரை கலந்து பாலுடன் உண்ணவேண்டும். (2) கூத்தகாஸரோகியானவன் விலாப்பக்கங்களின் வலி, வஸ்தியென்கிற மூத்திரப்பையில் வலி, பித்தமும் ஜாடராக்னியும் மிகச் சொற்பமாயிருந்தால் இவ் விகாரங்களோடு கூடியவனாயிருந்தால் ஸுரை யென்கிற பானத்துடன் கலந்து அக் கொம்பரக்கைப் பருகச் செய்யவேண்டும், (3) கூத்தகாஸரோகிக்கு மலமும் உடைந்து திரவமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தால், கோரைக்கிழங்கு, அதிவிடயம், வட்டத்திருப்பி, வெட்பாலை இவற்றோடு கொம்பரக்கைக் கூட்டிக் கொடுக்கலாம். (4) கொம்பரக்கு, நெய், தேன் மெழுகு, ஜீவநீய கணத்திற்கூறிய சரக்குகள், சர்க்கரை, மூங்கிலுப்பு இவற்றைப் பாலில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, நல்ல பசியுள்ளவன் அப்பாலைப் பருகலாம். (5) ஞாழல், தாமரைக்கிழங்கு, கிரந்திதகரம்,

யைச் செய்யவேண்டும்.¹ (4) வாத கபங்களால் உண்டான சுவைகளைச் சர்க்கரை கலந்து பாலுடன் உண்ணவேண்டும். (2) கூத்தகாஸரோகியானவன் விலாப்பக்கங்களின் வலி, வஸ்தியென்கிற மூத்திரப்பையில் வலி, பித்தமும் ஜாடராக்னியும் மிகச் சொற்பமாயிருந்தால் இவ் விகாரங்களோடு கூடியவனாயிருந்தால் ஸுரை யென்கிற பானத்துடன் கலந்து அக் கொம்பரக்கைப் பருகச் செய்யவேண்டும், (3) கூத்தகாஸரோகிக்கு மலமும் உடைந்து திரவமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தால், கோரைக்கிழங்கு, அதிவிடயம், வட்டத்திருப்பி, வெட்பாலை இவற்றோடு கொம்பரக்கைக் கூட்டிக் கொடுக்கலாம். (4) கொம்பரக்கு, நெய், தேன் மெழுகு, ஜீவநீய கணத்திற்கூறிய சரக்குகள், சர்க்கரை, மூங்கிலுப்பு இவற்றைப் பாலில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, நல்ல பசியுள்ளவன் அப்பாலைப் பருகலாம். (5) ஞாழல், தாமரைக்கிழங்கு, கிரந்திதகரம்,

(1) காஸத்தினால் மார்பின் உப்புறத்தில் விரணம் உண்டாய்விடுமா

கூத்த காஸத்தில் லாக்ஷாக்கிராதி யாக நன்.

னால் உடனே கொம்பரக்குப் பொடியையும் தேனையும் பாலோடு கலந்து பருகவேண்டும். இவ்வெளஷதம் ஜீர்ண

மான பிறகு சம்பா அரிசியினாலான அன்னத்தைச் சர்க்கரை கலந்து பாலுடன் உண்ணவேண்டும். (2) கூத்தகாஸரோகியானவன் விலாப்பக்கங்களின் வலி, வஸ்தியென்கிற மூத்திரப்பையில் வலி, பித்தமும் ஜாடராக்னியும் மிகச் சொற்பமாயிருந்தால் இவ் விகாரங்களோடு கூடியவனாயிருந்தால் ஸுரை யென்கிற பானத்துடன் கலந்து அக் கொம்பரக்கைப் பருகச் செய்யவேண்டும், (3) கூத்தகாஸரோகிக்கு மலமும் உடைந்து திரவமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தால், கோரைக்கிழங்கு, அதிவிடயம், வட்டத்திருப்பி, வெட்பாலை இவற்றோடு கொம்பரக்கைக் கூட்டிக் கொடுக்கலாம். (4) கொம்பரக்கு, நெய், தேன் மெழுகு, ஜீவநீய கணத்திற்கூறிய சரக்குகள், சர்க்கரை, மூங்கிலுப்பு இவற்றைப் பாலில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, நல்ல பசியுள்ளவன் அப்பாலைப் பருகலாம். (5) ஞாழல், தாமரைக்கிழங்கு, கிரந்திதகரம்,

1. சராவம்—இதுவே தமிழில் சேர் என்று வழங்கப்படுகிறது. எட்டு பலம் கொண்டது ஒரு சராவம் என்று ஆயுர்வேத நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது; ஆகவே சேர் என்பது சராவம் என்பதின் திரி பெண்பது நமது கொள்கை.

2. இங்குதீ — இதை இங்குணம் என்று சிலர்; டாக்டர் நட்கார்னி என்பவர் இதை நாட்டு வாதுமையென்று எழுதியிருக்கிறார்.

3. ஸூத்திரஸ்தாநத்தில் “தூமபாநவிதி” அத்தியாயத்திற்கு கூறிய முறை இங்கே குறிக்கப்படுகிறது.

1. பித்த காஸம் முதலியவற்றிற்கு இதற்கு முன் இதே அத்தியாயத்தில் சிகிதையைக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

2. சுவைக காஸம்—கோழை முதலிய திரவம் தொண்டையிலில்லாமலே உண்டாகும் வறட்டிருமல்.

3. ஆர்த்ர காஸம்—கோழை முதலிய திரவம் வெளிவரக்கூடிய இருமல்.

தாமரையின் தாதுகள், சந்தனம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைத் தேன் கூட்டி, க்ஷத்தகாஸமுள்ளவன் இரத்தத்தை ஸ்தம்பநம் செய்வதற்காகப் பருகலாம். 72—75

(1) காஸத்தில் ஜ்வரத்தின் ஸந்தாபமும் தொடருமானால் வறுக்காத

ஜ்வரதாபத்து வாற் கோதுமை மாவைப் பா டன் கூடிய கா லில் சேர்த்துப் பக்குவம் ஸத்தில் சதிர- செய்து, நெய் கலந்து உட் க்ருதாதிகள். கொள்ளலாம். (2) அல்லது

சர்க்கரை, தேன், நெற்பொரி மாவு இவற் றைப் பாலில் பக்குவம் செய்தாவது பருக லாம். (3) காஸரோகி மதுர ரஸமுள்ள சரக் குகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய க்ருதத்தையும் பருகலாம். (4) அல்லது தேன், மிளகு இவற் றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய வெல்ல நீரையா வது குளிரச் செய்து குடிக்கலாம் (5) நெல் லிக் கனிகளைச் சூர்ணம் செய்து, அதைப் பாலில் பக்குவம் செய்து, தேன் கலந்தும் உட் கொள்ளலாம். (6) இரஸாயநமுறைப்படி திப்பிலிகளையாவது பிரயோகிக்கலாம். 76-78.

இலுப்பைப்பூ, அதிமதுரம், திராசை, மூங்கிலுப்பு, திப்பிலி, சிற்றா காஸாதிகளில் மூட்டி இவைகளைப் பொடி மதுக புஷ்பாதி செய்து நெய்யும் தேனும் யோகம். கலந்து காஸரோகியும், கிற் களிலும் அஸ்த்திகளிலும் நோவுள்ளவனும் உபயோகித்து வரலாம். 79.

த்ரிஜாதகம்¹ வகைக்கு அரைக்கால் பலம், திப்பிலி அரைப் பலம், சர்க் கரையும், திராசையும், இலு ப்பைப்பூவும், பேரீச்சையும் வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம், இவ்விதம் சேர்த்து மிக்க மிருதுவாக சூர்ணம் செய்து தேன் சேர்த்து மாத்திரைகள் உருட் டவும். இந்த மாத்திரை விருஷ்ய குணமுள் ளது; இரத்த - பித்தம், காஸம், ச்வாஸம், அரோசகம், வாந்தி, மூர்ச்சை, விக்கல், தலைச்

சுற்றல், க்ஷத்தக்ஷீணம், ஸ்வரபேத மென்னும் தொண்டைக்கம்மல், ப்லீஹம் என்கிற மண் ணீரலைப்பற்றிய வியாதி, சோகை, ஊருஸ்தம் பம், இரத்தம் கக்குதல், இருதயரோகம், பக்க சூலை, நாவறட்சி, ஜ்வரம் இவற்றையும் போக்க வல்லது. 80—82,

(1) சாறடை, சர்க்கரை, சிவப் புச் ச ம் பா அரிசி இவற்றின் சூர்ணத்தை திராசைகூடிய சாறு, பால், நெய் இவற்றில் பக்குவம் செய்து இரத்தம் கக்குபவன் உட்கொள்ளலாம். (2) இலுப் பைப்பூ, அதிமதுரம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலில் முள்ளுக்கிரையைப் பக்கு வம் செய்து, அப்பாலையாவது பருகலாம். (3) முகம் முதலிய மார்க்கத்தினால் இரத்தம் வெளிவருமாயின் இரத்த-பித்த சிகித்கை யிற் கூடிய ஓளஷதங்களையும் அததற் கேற்ற வாறு பிரயோகிக்கலாம். 83, 84.

(1) காஸரோகிக்கு வாயு அடைபட்டுப் பொருமலுண்டா யிருந்தால், வெள்ளாட்டுக் கொழுப்பை ஸூரை பென்னும் மதுவில் சமைத்தெடுத்து இந்துப்பை யும் கலந்து புஜிக்கச் செய்ய லாம் (2) காஸம் முதலிய வற்றால் வாடியிருப்பவனும், மெலிந்திருப்பவ னும், உரக்ஷதமுள்ளவனும், போதியவளவு பித்திரை பில்லாதவனும், அதிக பசியுள்ளவ னும் வெள்ளாட்டுக் கொழுப்பை நெய், தேன், சர்க்கரை இவற்றோடு கூட்டி, நன்றாகக் காய்ச்சி யெடுத்த பாலாடையுடன் உட்கொள்ளலாம். (3) உரக்ஷதத்தினால் க்ஷீணமாயிருப்பவனும் காஸத்தினால் கிருசமாயிருப்பவனும் சர்க் கரை, வாற்கோதுமை, கோதுமை, ஜீவகம், ருஷபகம், தேன் இவற்றைச் சேர்த்து ஒரு மிக்க உட்கொள்ளலாம்; அல்லது காய்ச்சிய பாலை அதற்கு அனுபானமாய் உபயோகிக்க லாம். (4) இறைச்சியுண்ணும் மிருகத்தின்

மாம்ஸத்தைக் காய்ச்சி, அந்த ரஸத்தை நெய்யால் தாளித்து, திப்பிலிப் பொடியையும் தேனையும் கலந்து தேஹம் மெலிந்தவன் பருகலாம்; இந்த ரஸம் சரீரத்தில் மாம்ஸத்தையும், இரத்தத்தையும் விருத்தி செய்யும். 85—87½.

ஆலம் விழுது, அத்திப்பட்டை, அரசம் பட்டை, பூவரசம் பட்டை, உரகூதத்திற் கேற்றக்ருதான் ன போஜனம். வேங்கைப்பட்டை, ஞாழல், பனம்பூ, நாவற்பட்டை, பரியாளம், ¹ தாமரைக்கிழங்கு, குங்கிலிய மரப்பட்டை இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலிலிருந்து கடைந்தெடுக்கப்பட்ட நெய்யோடு சம்பா அரிசியினாலான அனத்தை உரகூதமுள்ளவனும், சுக்ரம் - தேஹபலம் - இந்திரியங்கள் இவை க்ஷீணித்தவனும் புஜிக்கலாம். 88—89½.

(1) காஸ ரோகியானவன் வாத - பித்தங்களால் பீடிக்கப்பட்டு, உடல் ஓடிந்து விழுந்து விடுவது போன்ற உணர்ச்சி யேற்பட்டால் க்ருதங்களால் அவனுக்கு அப்யங்கம் செய்துவைக்கலாம். (2) அங்ஙனம் வாயுவினால் தேஹம் பீடிக் கப்படுமானால் வாதரோகஹரமான தைலங்களால் அப்யங்கம் செய்துவைப்பது நலம் (3) இருதயத்திலும் விலாப்பக்கங்களிலும் நோவுண்டாயிருந்தால் ஜீவநீய கணத்திற்² கூறிய சரக்குகளால் க்ருதம் பக்குவம் செய்து அதைப் பருகிவரலாம். (4) அல்லது வாத ரோகஹரமான சிகிதையைப் பித்தத்திற்

1. பரியானம்—இதற்குத் தமிழில் பெயர் கிடைக்கவில்லை; பரியங்குவே (ஞாழல்) பரியானம் என்று வைத்யக சப்தவரிந்துவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; ஆனால் இதே முறையில் ஞாழல் இரண்டு தடவை அவசியமில்லை.

2. ஜீவநீய கணம்—முதற் புத்தகத்தில் 124-வது பக்கம் பார்க்க.

கும் இரத்தத்திற்கும் கோளாறு நேரிடாவண்ணம் பிரயோகிக்கலாம். 90—91½.

அதிமதுரமும், பேய்ப்பீர்க்கம் வேரையும் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சி யெடுத்து, அக்கஷாயத்திற்கு ஸம்பாகம் பாலும் சேர்த்து, அதில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; அதில் க்ஷீரகாகோலீ,¹ திப்பிலி, மூங்கிலுப்பு இவற்றைக் கல்கமாய் உபயோகிக்க வேண்டும். இது க்ஷதகாஸத்தில் ஹிதமானது. 92½.

ஜீவநீய கணத்தின் சரக்குகள், சுக்கு, தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, சிற்றாமல்லி, வெள்ளைச் சாறடை, சிற்றாமுட்டி, கண்டுபாரங்கீ, காஞ்சோலி, கச்சோரம், கீழா நெல்லி, திப்பிலி, அல்லிக்கிழங்கு, க்ஷீரகாகோலீ, லகுபஞ்சமூலம், திராசைகூத, மலை மூவக்காய் முதலிய மதுரமாயும் ஸ்வித்தமாயும் ப்ருஹ்மணமாயுமுள்ள கனிகளை வகைக்குக் கால்பல மெடுத்து வழுமுண்ட கல்கமாகச் செய்து, இக் கல்கத்தினால் ஒரு பிரஸ்த்தம் கிருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும்; நெல்லிக்கனி, நிலப்பனங்கிழங்கு, கரும்பு, ஆட்டிறைச்சி இவற்றின் ஸ்வரஸத்தையும் பாலையும் அதில் சேர்த்துக் காய்ச்சவும். க்ருதம் பக்குவமாய் ஆறிய பிறகு ஒரு சேர் தேனும், அரைத்துலாம் சர்க்கரையும்,² வகைக்கு அரைப்பலம் வீதம் மிளகு-இலவங்கப்பட்டை - இலவங்கப்பத்திரி - நாககேஸரம் இவற்றையும் பொடித்துச் சேர்த்து, அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கலந்தெடுக்கவும். அவாவருடைய தேஹபலத்திற்கும் அக்னி பலத்திற்கும் ஏற்ற அளவுப்படிக்கு இதை உட்கொள்ளலாம். இதற்கு அம்ருதப்ராசக்ருதம் எனப்

1. க்ஷீரகாகோலீ. — ஜீவநீய கணத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மூலிகை.

2. துலாம்—100-பலம் கொண்டது.

பெயர். இந்த க்ருதம் மனிதர்களுக்கு அமுதம் போன்றது. நாகங்கள் ஸுதையைப் போலவும், தேவர்கள் அமுதத்தைப் போலவும், மனிதர் இதை உட்கொள்ளத் தகும். இதை யுட்கொள்பவன் பாலைபும் மாம்ஸ ரஸத்தையும் விசேஷமாகப் பருகிவரவேண்டும் இரேதஸ் க்ஷீணித்திருப்பவன், கூத காஸத்தினால் க்ஷீணித்தவன், பலஹீனமானவன், வேறு வியாதிசளால் இளைத்திருப்பவன், சிற்றின்பத்தில் அதிகமாகப் பிரவ்ருத்தியுள்ளவன், இயல்பாகவே இளைத்திருப்பவன், மழுக்கங்கொண்ட தேஹநிறமும் கண்டத் தொளியுமுள்ளவன் என்னும் இவர்களை யெல்லாம் இந்த க்ருதம் ப்ருஹ்மணம் செய்யும்; காஸம், விக்கல், ஜ்வரம், ச்வாஸம், அழற்சி, நாவறட்சி, இத்த-பித்தம் இவற்றையும் போக்கும்; வாந்தி, மூர்ச்சை, இருதயத்தைப் பற்றிய வியாதி, யோனிரோகங்கள், மூத்திர ரோகங்கள் இவற்றையும் தீர்க்கவல்லது; ஸந்தாநங்களையுமளிக்கும். 93—100.

நெரிஞ்சில், வெட்டிவேர், மஞ்ஜிஷ்டை, சிற்றமுட்டி, குமிழன், சுக்கு சுவதம்ஷ்ட்ரா நாமிப்புல், தர்ப்பைபயின் தி க்ருதம். வேர், சிற்றமல்லி, பலாசம் பட்டை, ருஷபகம், மேர்மல்லி இவற்றை வகைக்கு ஒருபலம் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும்; கஷாயத்தில் நாலிலொரு பங்கு பால் சேர்க்கவும்; பிறகு பூனைக்காலிவிதை, ஜீவந்தி, மேதா, ருஷபகம், ஜீவகம், தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, ருத்தி, திராசை, சர்க்கரை, சிராவணி, தாமரைக்கிழங்கு இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்க்கவும்; 1 இக்கஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம், நெய்யைப் பக்குவம் செய்யவேண்டும். இந்த க்ருதம் வாதரோகங்கள், பித்த ரோகங்கள், இருதயத்தைப் பற்றிய ரோகங்கள், வயிற்று நோய் இவற்றைத் தீர்க்கும்.

1. ருஷபகம், ஜீவந்தி, மேதா, ஜீவகம், ருத்தி, சிராவணி என்கிற இவற்றிற்கு தேசபாஷைகளில் பெயர் கிடைப்பதில்லை.

மூத்ரக்ருச்சிரம், பிரமேஹம், அர்சஸ், காஸம், சோஷம், கூதயம் இவைகளை நிவ்ருத்தி செய்யும்; தனுஸ் முதலிய ஆயுதங்களேந்தியுத்தாதிகள் செய்தும், ஸ்நரீப்பிரஸங்கம் செய்தும், மதுபானம் பண்ணியும், சுமைகள் தூக்கியும், வழிநடந்தும் சிரமப்பாட்டிருப்பவர்களுக்கு தேஹத்தில் பலத்தையும் தசைநார்களைபும் இது விருத்தி செய்யும். 101—104.

அதிமதுரம் எட்டு பலமும், திராசை ஒரு பிரஸ்த்தமும், திப்பிலி எட்டு மதுகாதி பலமும் இடித்துச் சேர்த்துக் க்ருதம்.

காய்ச்சிய கஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் பக்குவம் செய்யவும்; அது ஆறிய பிறகு தேனும் சர்க்கரையும் பிரத்தியேகம் எட்டு பலமும், அவற்றிற்குச் சமபாகமாய் நெற்பொரிமாவையும் சேர்த்து ஒன்றாகக் கலந்து விடவும். இது உராகூதத்தினால் க்ஷீணமாயிருப்பவனுக்கும், இரத்த குல்ம ரோகிக்கும் அனுகூலமான ஔஷதம். 105, 106.

நெல்லிக்கனி, நிலப்பனங்கிழங்கு, கரும்பு, ஜீவரீய கணத்திற் கூறியுள்ள ஆயுஷ்ய க்ருதம். ஔஷதிகள் இவற்றிலிருந்து

தனித்தனியே ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தம் ஸ்வரஸம் கிரஹிக்கவும்; இதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் சேர்த்து, பசுவின் பாலும் வெள்ளாட்டுப்பாலும் ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தம் ஊற்றி, அனைத்தையும் காய்ச்சி யெடுத்து வடிக்கட்டி, தேனும் சர்க்கரையும் இரண்டு பிரஸ்த்தமளவில் அதில் கூட்டிக் கலக்கவும். இந்த க்ருதம் இராஜ்யந்தமா, அபஸ்மாரம், இரத்த-பித்தம், காஸம், மேஹரோகம், தேஹக்ஷீணம் இவற்றைப் போக்கும்; ஆயுஷ்யம் என்கிற குணம் இதற் கிருப்பதால் வயதை திடப்படுத்தி நீடிக்கச் செய்யும்; தசைநார்களுக்கும் சுக்ரத்திற்கும் பல முண்டு பண்ணும். 107—108.

சம அளவு நெய் சேர்த்து, அதில் பாலைபும் ஊற்றிக் காய்ச்சவும்; பேராழுட்டி, சிற்ற முட்டி, அதிமதுரம், வெள்ளைச் சாறடை, வறள்தாமரை, பெருங்குமிழன், ப்ரியாளம்,¹ பூனைக்காலிவிதை, அமுக்கிறுங்கிழங்கு, அகிற் பட்டை, அபீரு,² மேதா, மஹாமேதா, த்ரி கண்டகம், காகோலீ, க்ஷீரகாகோலீ, க்ஷீர சுக் லா, ஜீரகம், கருஞ்ஜீரகம் இவற்றை வகைக்கு அரைப்பலம் வீதம் கிரஹித்துச் சூர்ணித்து கல்கமாகச் சேர்த்து, க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்து எடுத்துக்கொள்ளவும்; இது நாக பலாக்குதம் எனப்படும்; இது இரத்த-பித்தம், உரகூதம், கூதயம், நாவறட்சி, தலைச் சுற்றல், அழற்சி, நரை-திரை இவைகளைத் தீர்க்கும்; சரீரவன்மையையும் புஷ்டியையும் தருவதில் சிலாக்கியமானது; வர்ண்யம்,³ ஆயுஷ்யம்,⁴ ஓஜஸ்யம்⁵ என்கிற குணங்களும் இதற்குண்டு; இதை ஆறு மாஸங்கள் தொடர்ந்துபயோகிக் கக் கிழவனும் குமரனைப் போலாவான். ஜாட ராக்னி நல்ல நிலைமையிலிருந்தால் அப்பொழுது இச் சிகிதையை ஹிதமானது. ஜாடராக்னி மந்தமாயிருக்குமாயின் தீபந-பாசந சிகிதையை களைச் செய்யவேண்டும். கூதகாஸம் என்கிற இரத்த - காஸமுள்ளவருக்கு யகூதம் சிகிதையிற் கூறப்படும் முறைகளைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். மலம் திரவமாகப்போய் விரே சனமாகையில் கிராஹீயென்கிற மலத்தைக் கட்டும் சிகிதையைச் செய்வது பிரசஸ்தமாகும். 118—124½.

தசமூலம், காஞ்சொறி, சங்கங்குப்பி, கிச் சிலிக்கிழங்கு, சிற்ற முட்டி, அகஸ்திய ஹீதகீ லேஹ்யம், யானைத்திப்பிலி, நாபுருவி, மோடி, சித்திரமூலம், கண்டு பாரங்கி, தாமரைக்கிழங்கு

1. ப்ரியாளம் — தேசபாஷையில் பெயர் தெரியவில்லை.

2. வர்ண்யம்—தேஹ நீரத்தை விருத்தி செய்யும் குணம்.

3. ஆயுஷ்யம்—ஆயுளை விருத்தி செய்வது.

4. ஓஜஸ்யம் — ஓஜஸ் என்னும் தாதுவை விருத்தி செய்வது.

இவற்றை வகைக்கு இரண்டு பலம் வீதம் கிரஹிக்கவும்; ஓர் ஆடகமளவு யவதானியத்தையும், நூறு கடுக்காய்களையும் சேர்த்து, ஐந்து ஆடகம் ஜலத்தில் கஷாயமாகக் காய்ச்சவும்; அதில் சேர்த்துள்ள யவதானியம் சமைபலாகும் வரையில் கஷாயத்தைக் காய்ச்சி, அப்பால் வடிக்கட்டவேண்டும்; அதில் சேர்த்திருந்த கடுக்காய்களை யெடுத்து வடிக்கட்டிய கஷாயத்தில் போட்டு, ஒரு தூலாப் பிரமாணம் வெல்லத்தையும் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; திப்பிலிப்பொடி அரைச் சேர், நெய் அரைச் சேர், நல்லெண்ணெய் அரைச்சேர் இவற்றையும் கூட்டி. லேஹ்யத்தைப் பக்குவம் செய்யவும்; இது பக்குவமாய் குடு ஆயிய பிறகு தேன் அரைச் சேர் ஊற்றிக் குழப்ப வேண்டும். இந்த இரஸாயனத்திலிருந்து இரண்டு கடுக்காயையும் சிமிது லேஹ்யத்தையும் எடுத்து தினந்தோறும் உட்கொள்ளவும். இது நரை திரை முதலிய கிழந்தன்மைக்கான குமிகளைப் போக்கும்; தேஹ நீரத்தையும், ஆயுளையும், சரீரவன்மையையும் விருத்தி செய்யும். ஐந்து விதமான காஸங்கள், கூதயம், ச்வாஸம், ஹிதமாயென்கிற கிகல், விஷமஜ்வரம், மேஹரோகம், குல்மம், கிரஹணீரோகம், அர்சஸ் என்கிற மூலம், இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதிகள், அரோசகம், பிரஸம் இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். அகஸ்தியரால் மொழிந்தருளப்பட்ட இந்த இரஸாயனமானது மிகவும் சிலாக்கியமான ஓளஷதமாகும். 125—130½.

தசமூலம், சிற்றமுட்டி, பெருங்குரும்பை, மஞ்சள், மாமஞ்சள், திப்பிலி, வா லி ஷ்ட யானைத்திப்பிலி, வட்டத்திரு ரஸாயநம்.

ப்பி, அமுக்கிறுங்கிழங்கு, நாபுருவி, காஞ்சொறி, அகி விடயம், சிந்திற்கொடி, இளம் பில்வமரப் பட்டை, சிவதை, நேபாளம், சித்திரமூலம், சித் திர மூலத்தின் இலை, க்ஷீரகாகோலீ, வெட் பாலை, ஜடாமாம்லீ, வேங்கையின் புஷ்பம்,

வேங்கையின் பிசின், மேர்மல்லி, மஹாச்ரா வணீ, சேராங்கொட்டை, முருக்கம்பட்டை, தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, புங்கை, பெரு வாகை, ஆட்லாங்கொடி, மருதோன்றி, முருங்கப்பட்டை, வேப்பம்பட்டை, நீர் முள்ளி இவை வகைக்கு ஒருபல மெடையும், கடுக்காய் ஆயிரத்து நூறும், வாற்கோதுமை இரண்டு ஆடகமும்¹ எட்டு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, வாற்கோதுமை நன்கு சமையலானதும் தீயைவிட்டு இறக்கி வடிக்கட்டவும்; பிறகு வடிக்கட்டிய திப்பியிலிருந்து கடுக்காய்களை மட்டும் பொறுக்கி யெடுத்து அக் கடுக்காய்களையும் நூறு பலம் பழகிய வெல்லத்தையும் அக் கஷாயத்தில் சேர்க்கவும்; அவற்றொடு நல்லெண்ணெய், நெய், நெல்லிக்கனியின் சாறு இவை தனித்தனியே ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தப் பிரமாணம் கூட்டி மறுபடியும் அக்கஷாயத்தைத் தீயிலேற்றி மந்தாக்கனியிட்டுக் காய்ச்சி, கரண்டியில் பாசுபதத்தில் பற்றிக்கொள்ளும் தருணத்தில் தீயிலிருந்து இறக்கி, சூடும் ஆறிய பின்பு, அரைச் சேர்திப்பிலிப்பொடியும், மும் மூன்று பலம் த்ரிஜாதகப்பொடியும்,² நாலுசேர் தேனும் கலந்து, பழகிய மட்பாத்திரத்தில் அனைத்தையும் சேர்த்து, தானியக் களஞ்சியத்தினுள் ஒரு மாஸம் அடக்கம் செய்துவைக்கவும். இதை அகஸ்திய ஹரீதகி லேஹ்யத்தைப் போலவே அவ்வித ரோகங்களி லெல்லாம் உபயோகிக்கலாம்; வஸிஷ்டரால் மொழிந்தருளப்பட்ட இந்த இரஸாயனம் அகஸ்திய ரஸாயனத்தினும் குணத்தில் மேலானது. ஆரோக்கிய நிலைமையிலிருப்பவர்களும் இதை உபயோகிக்கலாம்; எல்லா ருதுக்களிலும் நன்மை தரக்கூடியது. 131—139.

1. ஆடகம் — நான்கு பிரஸ்த்தங்கள் (அதாவது 8-சேர்) கொண்ட ஓர் அளவு.

2. த்ரிஜாதகம் — இலவங்கப்பட்டை, இலவங்கப் பத்திரி, ஏலக்காய் இவற்றின் கூட்டுக்குப் பெயர்.

இந்துப்பு ஒரு பலம், சுக்கு ஒரு பலம், ஸௌவர்க்சல லவணம் இரண்டுவாதி ண்டு பலம், உலர்ந்த புளியங்காய், உலர்ந்த மாதளம் பழம், மிளகரணையிலே இவை வகைக்கு ஒரு குடவம்,¹ மிளகு ஒரு பலம், ஓமம் ஒரு பலம், கொத்தமல்லி விதை இரண்டு பலம் இவை யனைத்தையும் சூர்ணம் செய்து, பன்னிரண்டு பலம் சர்க்கரையும் கூட்டிக்கொள்ளவும். உணவுண்ணுகையிலும், பானவகைகளைப் பருகும்போதும் இச் சூர்ணத்தை அவரவருக்கேற்ற அளவில் கொடுக்கலாம். இது ருச்சியம்,² தீபனம்,³ பல்யம்⁴ என்கிற குணங்களைபுடையது; பார்ச்வசூலை, ச்வாஸம், காஸம் இவைகளையும் பரிஹரிக்கும். 140—142.

கொத்தமல்லி விதை அரைக்கால் பலம், ஓமம் கால் பலம், ஜீரகம் தாந்யகாநு காலம் பலம், மாதளம் பழம் காண்டவம். அரைப்பலம், புளியங்காய் அரைப்பலம், ஸௌவர்க்சல லவணம் ஒரு பலம், சுக்கு கால் பலம், விளாம் பழத்தின் உலர்ந்த உட்சதை ஐந்து பலம் இவையனைத்தையும் சூர்ணம் செய்து, பதினாறு பலம் சர்க்கரையைக் கலந்து விடவும். காண்டவம் என்கிற இந்த முறை⁵ ஸைந்தவாதி சூர்ணத்தைப் போலவே அன்ன-பாணிகளுடன் கலந்து உட்கொள்ளக் கொடுக்கத்தகுந்தது. 143—144½.

1. குடவம்—அரைச்சேர் (அதாவது நாலு பலம்) கொண்ட ஓர் அளவு.

2. ருச்சியம் — நாக்கில் நற்சுவை யுண்டிபண்ணும் தன்மை.

3. தீபனம்—பசியை விருத்தி செய்யக்கூடிய உத்தீபனச் செய்கை.

4. பல்யம் — சரீரவன்மையை விருத்தி செய்யுந் தன்மை.

5. காண்டவம்—முதற் புத்தகத்தில் 21-வது பக்கத்தில் இதன் விவரம் பார்க்க.

இனி இராஜயக்ஷம் சிகிதஸையிற் கூறப் படும் உபசார முறைகளும் உரக்ஷதம் உரக்ஷத ரோகத்தில் அந்தந்த நீங்கிபதம் தலை நிலைமைகளுக் கேற்றவாறு வலி முதலிய அனுகூலமானவையாகும். உரத்ரு சிகிதஸை அனுகூலமானவையாகும். உரக்ஷதம்- நிவ்ருத்தியானதும், கபம் விருத்தியாயிருந்தால், எவனுக்கு மார்பும் சிரஸ்ஸும் பிளக்கப்படுவதுபோல் வேதனை யுண்டாகின்றதோ அந்த காஸரோகி அடியிற் கூறப்படும் தூமபானங்களை உபயோகிக்கலாம். 145, 146.

(1) மேதா, மஹாமேதா, சிற்றமுட்டி, பேராமுட்டி, அதிமதுரம் கபத்திற்குப் பரிஹாரமான தூமபானங்கள். இவற்றைக் கல்கமாக அரைத்து, ஒரு வெண்பட்டுத் துண்டில் ஒரு சீராகப் பூசி வர்த்தி செய்து, அதைக்கொண்டு தூமபானம் செய்யவும்; ஜீவநீய கணச் சரக்குகளால்¹ பக்குவம் செய்த க்ருதத்தை இதற்கு² அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம். மனச்சிலை, பலாசம்பட்டை, காட்டு ஜீரகம், முங்கிலுப்பு, சுக்கு இவற்றையும் முன்போலவே வர்த்தி செய்து தூமபானம் பண்ணலாம்; இதற்கு சாக்கரை, வெல்லம், இறைற்றைக் கரைத்த ஜலத்தையாவது, கருப்பஞ்சாறையாவது அனுபானமாகக் கொள்ளலாம். (3) அப்பொழுதே கொய்து வந்து சுரமான நிலைமையிலுள்ள ஆலம் மொட்டுகளையும் அவற்றிற்குச் சமநிறையான மனச்சிலையையும் நன்றாக அரைத்து, நெய் கலந்து தூமபானம் செய்யவும்; தித்திரி யென்னும் பக்ஷியின் இறைச்சியை அச்சமயம் கூடவே புஜிக்கவேண்டும். 147—149.

க்ஷயத்தினால் உண்டாகிற காஸத்தில் முற்கூறிய ப்ருஹ்மண சிகிதஸையைச் செய்யவேண்டும்; ஜாடாக்கனியையும் விருத்தி செய்யவேண்டும்; தோஷம் மிகவும் அதிகரித்தவனுக்கு மிருது

காஸாதி களால் க்ஷீணித்தவர் முதலியவர்களுக்கு சோதநச்ருதங்கள்.

1. ஜீவநீயகணம் — முதற் புத்தகத்தில் 124-ம் பக்கம் பார்க்க.

வான விரேசன ஒளவுதத்தை ஸ்நேஹம் கலந்து கொடுக்கவேண்டும். (1) பெருவாகையின் பட்டை, சிவதைவோர் இவ்விரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றைப் பொடித்து, திராசைக்ஷயின் ஸ்வரஸத்தையும், நிலப்பனங்கிழங்கின் ஸ்வரஸத்தையும் உதியம்பட்டையின் கஷாயத்தில் சேர்த்து, அக்கஷாயத்தில் பக்குவமான க்ருதத்தைக் க்ஷதகாஸம் முதலியதால் இளைத்துப்போன தேஹமுள்ளவன் சோதநத்தின் பொருட்டு முறைப்படி உட்கொள்ளலாம். (2) க்ஷயகாஸ முள்ளவன் பித்த-கபங்களும் தாதுக்களும் க்ஷீணித்திருக்கையில் கடுக்காப்பூ, பால், சிற்றமுட்டி, பேராமுட்டி இவற்றால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தைப் பருகலாம். (3) மூத்திரம் நிறத்தில் மாறுபட்டு மிகக் கஷ்டத்துடன் வெளிவருமாயின் அந்த நிலைமையில் விதாரியின் இனங்களாலாவது,¹ கடம்பின் இனங்களாலாவது,² பனங்கனிகளாலாவது பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தையும் பாடையும் உட்கொள்ளலாம். (4) ஆண்குறி வீங்கிப்போய் வேதனையுள்ளதாயிருக்கையிலும், அவ்விதமே ஆஸநத்வாரமும் ப்ருஷ்டபாகமும் துடையிடுக்குகளும் வீங்கி வருந்துகையிலும் நெய்யின்மேல் படிந்துள்ள ஆடையிலாவது, இலகுவான மிச்சரக ஸ்நேஹத்தினாலாவது³ அநுவாஸநம் செய்யலாம். (5) அதன் பிறகு ஜாங்கல மாம்ஸங்களைப்⁴ பத்தியமாக புஜிக்கச் செய்யவேண்டும். அப்பால் வர்த்தகம் முதலிய பக்ஷிகளுடைய மாம்

1. விதாரியின் இனங்கள் — விதாரீ, க்ஷீரவிதாரீ முதலியவை; விதாரி யென்றால் நிலப்பனங்கிழங்கு; க்ஷீரவிதாரிக்குத் தமிழில் பெயர் கிடைக்கவில்லை.

2. கடம்பின் இனங்கள் — கடம்பு, நீர்க்கடம்பு முதலியவை.

3. மிச்சரகஸ்நேஹம் — க்ருதம், தைலம், வஸை முதலியவற்றை ஒன்றோடொன்றாகக் கூட்டி யுபயோகித்தால் மிச்சரகஸ்நேஹம் எனப்படுகிறது.

4. ஜாங்கலமாம்ஸம் — முதற் புத்தகத்தில் 51-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஸங்களும்,¹ பிலேசயமான ஜந்துக்களின் மாம்ஸங்களும்,² அங்ஙனமே மாம்ஸபக்ஷிணிகளான ப்ரஸஹ வகுப்பைச் சேர்ந்த³ மிருகங்களின் இறைச்சிகளும் கிரமமாய் உணவாக உபயோகிக்கத் தகுந்தவையாம். உஷ்ணத்தன்மையும், பிரமாதி யென்கிற குணமும்⁴ அவற்றிற்கு விசேஷமா யிருப்பதால் அவை ஸ்ரோதோ மார்க்கங்களிலிருந்து கபத்தை நெகிழச் செய்து வெளிப்படுத்துகின்றன; ஸ்ரோதஸஸுகள் கபம் கழிந்து சுத்தமாய் விட்டால், அந்த ஸ்ரோதஸஸுகளின் மூலமாய்⁵ இரஸதாது⁶ உடலெங்கும் தாராளமாகப் பரவியோடி புஷ்டியை யுண்டிபண்ணும். 156—156½.

சவ்வியம், த்ரிபலை, கண்டுபாரங்கி, தசசுவி க ர தி மூலங்கள், சித் தி ர மூ ல ம், க்ருதம். கொள், மோடி, வட்டத்திருப்பி, இலந்தங் கொட்டை, வாற்கோதுமை இவற்றை ஸமபாகம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும். இக் கஷாயத்தில் க்ருதம் பக்குவம் செய்ய வேண்டும். பிறகு சுக்கு, காஞ்சொறி விதை, திப்பிலி, கிச்சிலிக்கிழங்கு, தாமரைக்கிழங்கு, கடுக்காப்பூ இவற்றை ஸமயெடையாகக் கல்கமாய் சேர்க்கவேண்டும். க்ருதம் பக்குவமானதும், யவக்ஷாரத்தையும், ஸர்ஜக்ஷாரத்தையும்,

பஞ்சலவணங்களையும்¹ பொடித்து அதில் சேர்க்கவேண்டும். கூயகாஸத்தினால் வருந்துபவன் இந்த க்ருதத்தை அவரவருடைய தேஹிலைமை முதலியதை யுணர்ந்து ஏற்ற அளவில் உட்கொண்டு வரலாம். 157—159½.

தகரவிதை, கடுக்காய், கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, சிறு தேக்கு, காஸமர்தாதி சுக்கு, திப்பிலி, கடுகரோ க்ருதம். கிணி, பெருங்குமிழன் இவற்றின் ஸ்வரஸம் தனித்தனியே கால்பலம், பால் ஒரு ஆடகம்,² திராசைக்கூயின் சாறு ஒரு ஆடகம்; இவற்றில் ஒரு பிரஸத்தம்³ க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும். இது கூயம், ஜ்வரம், ப்லீஹரோகம், ஸர்வகாஸங்கள் இவற்றையெல்லாம் பரிஹரிக்கக்கூடிய சிறந்த க்ருதமாகும், 160—161½.

ஆடாதோடை, கண்டங்கத்திரி, சீந்திற் கொடி இவற்றின் இலைகளை வருஷாதி யும், வேர்களை யும், கனிகளை யும், மொட்டுகளையும் இடித்து இரஸம் பிழிந்தும், அவற்றையே கல்கமாகச் செய்தும், அவ்வனைத்தை யுங்கொண்டு க்ருதம் பக்குவம்செய்து உபயோகிக்க காஸம், ஜ்வரம், அரோசகம் இவை தீரும். 162½.

(1) ஒரு பங்கு நெய்யை இரண்டு பங்கு மாதளம்பழச் சாற்றில் சேர்த்து, த்ரிகடுவையும் பொடித்துக் கல்கமாகக் கூட்டி பக்குவம் செய்து, அந்த க்ருதத்தை உணவுண்ட பின்பு யவக்ஷாரமும் சிறிதளவு சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (2) திப்பிலி, வெல்லம் இவற்றின் கஷாயத்தில்

1. வர்த்தகம் முதலிய பக்ஷிகளைப்பற்றி முதற் புத்தகத்தில் 50-ம் பக்கத்தில் பார்க்க.

2. பிலேசய ஜந்துக்கள்—முதற் புத்தகத்தில் 50-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. ப்ரஸஹங்கள் — முதற் புத்தகத்தில் 50 - ம் பக்கம் பார்க்க. [சிங்கம், சிவங்கி, புலி, சிறுத்தை முதலியவை மாம்ஸ பக்ஷிணிகளான ப்ரஸஹங்கள்.]

4. பிரமாதி—தன் வீர்யத்தால் நாடிகளிலிருந்து தோஷங்களை அப்புறப்படுத்துங் குணமுடைய வஸ்து “பிரமாதி” எனப்படுகிறது.

5. ஸ்ரோதஸஸுகள் — முதற் புத்தகத்தில் 45, 259, 260 இப்பக்கங்களைப் பார்க்க.

6. இரஸதாது — முதற் புத்தகத்தில் 4, 82, 265 இப்பக்கங்களைப் பார்க்க.

1. பஞ்சலவணங்கள் — முதற் புத்தகத்தில் 62-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. ஆடகம் — இப் புத்தகத்தில் 31 - ம் பக்கம் பார்க்க.

3. பிரஸத்தம் — இப் புத்தகத்தில் 30-ம் பக்கம் பார்க்க.

பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது செம்மறி யாட்டுப்பாலுடன் கலந்து பருகலாம். 163, 164.

கூயகாஸமுள்ளவர்களுக்கு ஜாடரா க் சவ்யாதி க்ரு னியை விருத்தி செய்யும் தம் முதலியவை பொட்டு முற்கூறிய க்ருதங் களுக்குக் காஸத் தில் பொதுவா கள் உபயோகமானவை; உள்ளே கபதோஷம் நிரம்பிய ன உபயோகம், தொண்டை, மார்பு இந்த ஸ்ரோதஸ்ஸுகளைச் சுத்தம் செய்வதற்கும் இந்த க்ருதங்கள் ஏற்றவையாகும். 165.

ஒரு பிரஸ்த்தம் வாற்கோதுமைக் கஷாயத் தில் இருபது கடுக்காய்களைச் ஹீதகீ லே சமைக்கவும்; அக்கடுக்காய்க ளை நன்கு சமையலான பிறகு ஹீதகீ லே சமைக்கவும்; அக்கடுக்காய்க ளை எடுத்து விதைநீக்கி அவற்றை நன்றாகக் கடையவும்; பிறகு ஆறுபலம் பழகி ய வெல்லத்தையும், இரண்டு பலம் திப்பிலிப் பொடியையும், கால் பலம் சுத்த மனச்சிலையையும், அரைக்கால் பலம் இரஸாஞ்ஜநத்தையும் 1 அத்துடன் சேர்த்து மிச்சமுள்ள அக்கஷா யத்திலேயே கலந்து, மீண்டும் லேஹ் பாகத் தில் பக்குவம் செய்தெடுக்கவும். இந்த லேஹ்யம் ச்வாஸ - காஸங்களைப் போக்கும். 166, 167.

(1) முள்ளம் பன்றியின் முள்ளலகுகளை யெடுத்து, சாம்பலாகச் செய்து, அதை நெய், தேன், சர்க்கரை இவற்றுடன் கலந்து உட்கொள்ள ச்வாஸ - காஸங் கள் தீரும். (2) மயிலின் பாதங்களையாவது அவ்விதமே எரித்துத் தேன், நெய் இவற்றுடன் கலந்து உபயோகிக் கலாம். (3) ஆமணக்கிலைகளை யெரித்து கூதார மெடுத்து அதையாகிலும் த்ரிகடு சூர்ணம்,

1. இரஸாஞ்ஜநம் — முதற் புத்தகத்தில் 12-வது பக்கம் பார்க்க.

எண்ணெய், வெல்லம் இவற்றோடு கலந்து உப யோகிக்கலாம். (4) துளசி யிலைகளையும் ஆம ணக்கிலைகளையுமாவது எரித்து கூதாரமெடுத்து அங்ஙன்மே த்ரிகடு முதலியவற்றோடு கலந்து லேஹ்யம்போல உட்கொள்ளலாம். (5) த்ரிகடு சூர்ணத்தையாவது பழகிய வெல்லத்துட னும் நெய்யோடும் கலந்து உபயோகிக்கலாம். (6) தாமரைக்கிழங்கு, த்ரிபலை, த்ரிகடு, வாய் விடங்கம், தேவதாரு, சிற்றாமுட்டி, சிற்ற ரத்தை இவற்றை ஸமபாகமெடுத்து சூர்ணம் செய்யவும்; இச்சூர்ண மனைத்துக்கும் ஸம யெடையாகச் சர்க்கரையும் சேர்த்து புனிக்க வும்; அல்லது அச் சூர்ணத்தைத் தேன், நெய் இவற்றோடு கலந்து லேஹ்யம் போலவா வது உட்கொள்ளலாம். இது காஸத்தைப் போக்குவதற் சிறந்ததாகும். (7) மிளகுப் பொடியை அவ்விதமே ஸமயெடை சர்க்கரை யோடாவது, தேன் - நெய் இவற்றோடாவது கூட்டி உபயோகிக்கலாம். (8) கடுக்காய், சுக்கு, கோரைக்கிழங்கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து வெல்லம் கலந்து குளிகைகளாகச் செய்து வாயில் அடக்கிவைத்திருக்கலாம். (9) தானறிக்காயையாவது வாயில் அடக்கிக் கடித்து இரஸம் விழுங்கலாம்; கடுக்காய் முதலியதாலான இந்த குளிகைகளும், தானறிக் காயும் எல்லா விதமான ச்வாஸ - காஸங்களி லும் வாயில் அடக்கிக்கொள்ள சிறந்த ஓளஷ தங்களாகும். 168—172½.

(1) உதியமரத்தின் இலைகளைக் கல்கமாய் அரைத்து, நெய்யிற் பொரி த்து, சர்க்கரையும் கலந்து உபயோகிக்க வாரந்தி, நாவ றட்சி, காஸம், ஆமாதிஸாரம் இவை நீங்கும்; அந்த இலையின் கல்கத்தைச் சேர்த்து பேயாவாகிலும் உத்காரிகையாகி லும் 1 பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க இப் பிணிகள் தீரும். (2) கண்டங்கத்திரி வேரின்

1. உத்காரிகை — முதற் புத்தகத்தில் 137-ம் பக் கம் பார்க்க.

கஷாயத்தில் பயற்றங்கஞ்சியைப் பக்குவம் செய்து, அதை நன்றாகத் தாளித்து, நன்கு பழுத்த ரெல்லிக்கனிகளை இடித்துச் சேர்த்து, வேறு அம்லவஸ்துக்களையும் கலந்து உட்கொள்ள ஸகல காஸங்களும் தீருமென்று வைத்தியர்கள் நிர்ணயித்திருக்கின்றனர். (3) வாதஹரமான ஒளஷதச் சரக்குகளாலான கஷாயத்தில் பாலையும், யூஷங்களையும்,¹ விஷகிரங்களென்ன-ப்ரதுதங்களென்ன-பிலேசயங்களென்ன இத்தகைய ஜந்துக்களின்² மாம்ஸாஸங்களையும் பக்குவம் செய்து கூடியகாஸரோகிக்குக் கொடுக்கலாம். 173—175½.

கூதகாஸத்தில் எந்த தூமபான முறைகள் கூடிய காஸத் திற்கான தூமபான ப்ருஹ்ம ணைதிகள். அனுபானங்களோடு நிரூபித கப் பட்டிருக்கின்றனவோ,³ அவற்றை யெல்லாம் கூடிய

காஸத்திலும் உபயோகிக்கலாம். மேலும் இனி இராஜயக்ஷம் சிகிதஸையில் எந்த ப்ருஹ்மண சிகிதஸையும், அக்னிதீபன சிகிதஸையும், ஸ்ரோதஸ்ஸுகளை சோதநம் செய்யும் சிகிதஸையும் கூறப்படப் போகின்றனவோ அவை யாவும் கூடியகாஸத்தில் பல்யமாய் உபயோகிக்கச் சிறந்தவையாகும். 176—177½.

கூடிய காஸமானது ஸந்நிபாதத்தினால் உண்டாகின்றது; ஆகவே அது கொடிய வியாதி; ஆனது பற்றி ஸந்நிபாத ஜ்வரத்திற்கு அனுகூலமான சிகிதஸை இதற்கும் ஹிதமானதாகையால், தோஷங்களுடைய பலா பலங்களுக் கேற்றவாறு அச் சிகிதஸைகளைச் செய்வேண்டும். 178.

நான்காவது அத்தியாயம்.

இனி ச்வாஸ - ஹித் மா சிகிதஸைகளைக்⁴ கூறும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது:—

ச்வாஸரோகத்திற்கும் ஹித்மா என்கிற விக் கலுக்கும் உற்பத்தி காரணம் முதலியவை⁵ ஸமானமாயிருப்பதால், அவற்றிற்குச் சிகிதஸையும் அங்ஙனமே பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. 1.

1. யூஷங்கள் - முதற் புத்தகத்தில் 145-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. விஷகிரங்கள், ப்ரதுதங்கள், பிலேசயங்கள் இவற்றைப்பற்றி முதற் புத்தகத்தில் 50-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. கூத காஸத்திற்கேற்ற தூமபான முறைகளைப் பற்றி 44-ம் பக்கத்தில் விவரம் பார்க்க.

4. ச்வாஸம் என்பது பிரணித்தமான வியாதி; ஹித்மா என்றால் விக்கல்; இதற்கு ஹிக்கா என்றும் பெயர்.

5. “காரணம் முதலிய” என்பதனால் பூர்வ-ரூப-ஸம்ப்ராப்த்யாதிகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

அவ்வியாதிகளால் வருந்துபவரை முதலில் ஸ்நிகத்தமான ஸ்வேத சிகிதஸைகளால் உபசரிக்கவேண்டும்; ஸ்வேதம் செய்யும் போது உப்பும் தைலமும் கலந்து அப்பிணியாளியின் தேஹத்தில் அதைப் பூசவேண்டும். இந்த ஸ்வேத முறைகளால், அப்பிணியாளியின் மார்பினுள் கபமானது ஏற்கனவே மிகவும் பலமாக ஊறி ஊடுருவியிருந்தாலும் அது கரைந்து மெதுவாக கோஷ்டத்தினுள் சேர்ந்து விடுமாயை யால், பிறகு அதை வெளிப்படுத்துவது எளிதாயிருக்கும்; மேலும் ஸ்ரோதோ மார்க்கங்களும்¹ மிருதுவாகப்போய், வாதமும் சரியானபடி வெளிப்படும். 2,3.

1. ஸ்ரோதோ மார்க்கங்கள் என்று இங்கே ச்வாஸ மார்க்கங்களில் அடங்கிய சிறிய பெரிய குழாய் முதலியவை குறிக்கப்படுகின்றன.

ஸ்வேதசிகிதையை செய்துகொண்ட அப்
பிணியாளிக்கு ஸ்நிகத்தமான
ச்வாஸ-ஹித் அன்னத்தை ஆநாப மாம்ஸ
மாக்களில் வம ரஸங்களோடு புஜிக்கக் கொடு
கம். க்கவேண்டும்; அல்லது தயி
ரைப் பிழிந்து அதிலிருந்துவரும் நீரையாவது
மேதுவாக வார்த்தியாவதற்கு உட்கொள்ளக்
கொடுக்கலாம். காஸத்தினாலும், வார்த்தியினா
லும், இருதயப்படபடப்பினாலும், தொண்
டைக்கம்மலாலும் வருந்துபவனுக்கு திப்பிலி,
இந்துப்பு, தேன் இவற்றுடன் கூடியதும் வாத
த்தை விருத்தி செய்யாததுமான யாதொரு
வமந சிகிதையுண்டோ அதை விசேஷமா
கப் பிரயோகிக்கவேண்டும். சரீரத்தை
தூஷிப்பிக்குந் தன்மையதான் கபமானது
வார்தி முதலியவற்றின் மூலமாய் வெளிப்
படுத்தப்பட்டதும், ஸ்ரோதோ மார்க்கங்கள்
நன்கு சுத்தம் செய்யப்பட்டு, ச்வாஸவாயுவும்
ச்வாஸாவயவங்களில் தட்டுத் தடங்கலின்றி
ஸஞ்சரிக்கக் கூடியதாய் விடுவதால் அப்பிணி
யாளி சுகம் பெறுகின்றான். 4—6.

பொருமல், உதாவர்த்தம், தமகச்வாஸம்
இவற்றில் அடியிற் கூறப்படு
ச்வாஸ-ஹித் மாறு அன்னதிகளைக் கொடு
மாக்களில் விரே த்து மலம் மிருதுவாக வெ
சகம். ளிப்படும்படி. விரேசநம் செய்
விக்கலாம்; அதாவது கொம்மட்டி மாதனை,
புளிவஞ்சி, பெருங்காயம், சிறுகளர்வா¹, பிடா
லவணம் இவற்றைக் கூட்டி அன்னத்தை
புஜிக்க, அது மலத்தை தாராளமாக வெளிப்
படுத்தும்; இந்துப்பையும் மாதளம்பழம் முத
லிய கனிகளின் சாறு இவற்றையும் கூட்டி பக்
குவம்செய்து இளஞ்சூடாயிருக்கையில் விரே
சந மாவதற்காவது உள்ளுக்குக் கொடுக்க
லாம். 7, 7½.

1. பீலு என்கிற ஸம்ஸ்கிருதப் பெயருக்கு வைத்
யகசப்த விரீந்தலின்படி சிறுகளர்வா என்று பெயர்.
சிலர் இதைப் பில்லாந்தியென்று சொல்லுகிறார்கள்.

இந்த ச்வாஸ-ஹித்மா ரோகங்கள், கபத்தி
னால் பிராணவாயுவின் மார்க்
சுவாஸ-ஹித் கங்கள் தடுக்கப்படவே அவ்
மாக்களில் சோ வாயுவின் பிரகோபத்தினால்
தந சிகிதையை ஏற்பட்டவைபாகும். ஆகை
யின் ஆவசியகம். யினால் பிராணவாயுவின் மார்க்
கங்களைச் சுத்தம் செய்வதன்பொருட்டு மேல்
முகமாய் வமனமும், கீழ்முகமாய் விரேசந
மும் செய்வது அனுகூலமாயிருக்கும். ஒடு
கிற ஜலத்தை அணையிட்டுத் தடுத்தால் பிர
வாஹநீர் மேலோங்கி விருத்தியடைந்து விடு
வதுபோலவே, கபாதிகளால் ஸ்ரோதஸ்ஸு
கள் அடைபட்டால் துஷ்டவாயுவும் உள்
ளேயே மிக்க அதிகரித்து விடுமாயைவால்,
இவ்வாயு மார்க்கங்களைச் சுத்தம் செய்வது
அவசியமாகிறது. 8—9½.

சோதநசிகிதையை செய்த பிறகும் ச்வாஸ-
ஹித்மாக்கள் நிவ்ருத்தி யாகா
ச்வாஸ-ஹித் விட்டால், உள்ளே மறைந்து
மாக்களில் தாம தங்கியிருக்கிற கபதோஷ
பானம். த்தை தூமபானங்களைச் செ
ய்து வெளிப்படுத்தவேண்டும். (1) மஞ்ச
ளிலை, ஆமணக்குவேர், திராசை, மனச்சிலை,
தேவதாரு, தாளகம், ஜடாமாம்ஸீ இவற்றைக்
கல்கமாக அரைத்து வர்த்திசெய்யவும்; அதை
நெய்யில் தோய்த்து, தூமபானம் செய்யவும்.
(2) யவதானியங்களையாவது நெய் கலந்து எரி
த்து தூமம் பிடிக்கலாம். (3) தேன்மெழுகு,
மட்டிப்பால், காரகில் இவற்றையாவது தே
னில் கலந்து தூமம் பிரயோகிக்கலாம். (4)
அல்லது சந்தனப் பொடியையாவது அங்ங
னமே நெய் கலந்து தூமம் பிடிக்கலாம் (5)
பசுமாதிகளின் கொம்பையாவது, வால்மயிர்
களையாவது, ஸ்நாயுவென்னும் தசைநார்க்
கயிறுகளையாவது எரித்து தூமபானம் செய்ய
லாம். (6) கரடி, உடும்பு, சிறிய மான், கறுப்பு
மான் இவற்றின் சர்மம், கொம்பு, குளம்பு
இவற்றையாவது எரித்து தூமபானம் செய்ய
லாம். (7) குங்கிலியத்தையாவது, (8) மனச்

சிலையையாவது, (9) சாம்பிராணியையாவது, (10) யானைவணங்கி - குங்கிலியம்-அயம் - தாமரைக்கிழங்கு இவ்வனைத்தையுமாவது நெய்கலந்து எரித்து தாமபானம் செய்யலாம். 10—14.

ஸ்வேதசிகிதஸைக்கு அநர்ஹர்களாயிருப்பவருக்கும் அச்சிகிதஸையைச் செய்ந்துதீரவேண்டிய நிலைமை அவசியம் ஸ்வேத சிகிதஸை செய்யவேண்டிய நிலைமை.

அவசியமாய் நேரிட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு சர்க்கரையும் பாலும் கலந்த ஸ்நேஹ வஸ்துக்களைத் தாங்கக்கூடிய சூட்டில் மார்பிலும் கழுத்திலுமின்றி மற்ற பாகங்களில் ஒரு நொடிப்பொழுது ஒற்றடம் கொடுக்கலாம்; அல்லது அவ்விதமே ஸ்வேதவிதி அத்தியாயத்திற்¹ கூறிய ஒளஷதங்களாலும், உத்காரிகையென்னும் அடையினாலும் மார்பிலும் கழுத்திலும் அவசியமானால் மிருதுவாக ஒற்றடம் கொடுக்கலாம். ச்வாஸ-ஹித்மாக்கள் ஆமதோஷத்துடன் கூடியவையாயிருந்தால் இலங்கந-பாசநாதிகளான ஆமதோஷ சிகிதஸைகளைச் செய்யவேண்டும். 15, 16.

வமந-விரேசநாதிகளை மிதமிஞ்சி யுபயோகிப்பதால் வாதம் மிகவும் அதிகரித்திருப்பதாகக் காணப்படுமானால் அதை வாதஹரமாகவும், ஸ்திகித்தங்களாகவுமுள்ள இளஞ்சூடான மாம்ஸரஸம் முதலியவற்றாலும், அப்யங்கங்களாலும் சமநம் செய்யவேண்டும். உள்ளடங்கிய கபத்தை அது சேர்ந்துள்ள விடத்திலிருந்து கிண்டிக் கிளப்பிக் கொள்ளாத வனுக்கும், ஸ்வேத சிகிதஸையைச் செய்து கொள்ளாதவ

1. ஸ்வேதவிதி அத்தியாயம்—ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்தின் 17-வது அத்தியாயம்.

2. ஆமதோஷசிகிதஸை—அதாவது அபதர்ப்பண சிகிதஸை; இதைப்பற்றி முதற்புத்தகத்தில் 76-ம் பக்கம் பார்க்க.

னுக்கும், பலயீனமாயிருப்பவனுக்கும் சோதந சிகிதஸையைச் செய்வதால் வாயுவானது தேஹத்தினுள் ப்ரகோபிக்க இடம் பெற்று, பிரதான மர்மஸ்த்தலமாகிய இருதயத்தை மிகவும் சோஷணம் செய்து சீக்கிரத்தில் உயிரை உறிஞ்சுவிடும். ஆகையினால் அத் தகையவர்களுக்கு ச்வாஸ - ஹித்மாக்களைக் கஷாயங்களென்ன, லேஹ்யங்க ளென்ன, ஸ்நேஹங்களென்ன இம்முறைகளால் சமநம் செய்யவேண்டும். கூதகாஸத்தினால் க்ஷீணித்தல், அதிஸாரம், இரத்தபித்தம், அழற்சி இவற்றின் ஸம்பந்தத்தினால் உண்டான விக் கல்களுக்கும் ச்வாஸங்களுக்கும் மதுரமாகவும் ஸ்திகித்தமாகவும் குளிர்ச்சியாகவுமுள்ள ஒளஷதப் பிரயோகாதிகளால் சிகிதஸை செய்ய வேண்டும். 17—19½.

(1) கொள், தசமூலங்கள் இவற்றின் க்வாதத்தில் ஜாங்கல மாம்ஸரஸங்களைப்போல, யூஷங்களைப்போல பக்குவம் செய்து ச்வாஸ-ஹித்மாகளில் உபயோகிக்கலாம். (2)

முருங்கை, கத்திரி, தகர விதை, ஆடாதோடைவோர் இவற்றாலும், (3) வேம்பு, பன்றிமுகந்தான் செடி, கண்டங்கத்திரி, கொம்மட்டி மாதளை இவற்றின் தளிர்களாலும், (4) சிறுவழுதுணை, காஞ்சொறி, கார்க்காடகச்ருங்கி, பில்வப்பழத்தின் உட்சதை, த்ரிகண்டகங்கள்¹ இவற்றாலும், (5) சித்திரமூலம், ஒமம், கார்க்காடகச்ருங்கி, அட்டுப்பு இவற்றாலும் பக்குவம் செய்த பேயாவையாவது, தசமூலங்களைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பேயாவையாவது உட்கொள்ளச் செய்தால், காஸ-ச்வாஸங்கள், விக்கல் இப்பிணிகள் தீரும். 20—22½.

1. த்ரிகண்டகங்கள் — கண்டங்கத்திரி, பூனைக்காலி, நெரிஞ்சில் இம்மூன்றுக்கும் பெயர்.

தசமுலம், கிச்சிலிக்கிழங்கு, சிற்றரத்தை, கண்டுபாரங்கி, பில்வம், ருத்தி, தசமுலாதி தாமரை, கர்க்காடகச்ருங்கி, கஷாயமும் பே திப்பிலி, கீழாரெல்லி, சீந்திற் யாவும். கொடி, சுக்கு இவற்றைக் கொண்டு பக்குவம் செய்த கஷாயத்தை முத லிற் பருகவேண்டும். இக்கஷாயம் ஜீர்ண மான பிறகு இதே சரக்குகள் சேர்த்து பேயா வைப் பக்குவம் செய்து குடிக்கலாம். 23, 24.

(1) சம்பா அரிசி, காரரிசி, கோதுமை, வாற்கோதுமை, பயறு, கொள் ச்வாஸ-ஹித் இவற்றாலான உணவைப் புஜி மாக்கக் கு த்துவருவதனால் காஸம், இரு வேறு சில உண தயத்தைப்பற்றிய நோய், பக் வுகள். கச்சுலை, விக்கல், ச்வாஸம், இவை நீங்கும். (2) எருக்கஞ்செடி முளை களின் பாலில் பாவனைசெய்த வாற்கோது மையை மாவாகச் செய்து, தேன்கூட்டி, முற் கூறிய தசமுலாதி கஷாயத்தையும் சேர்த்துக் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (3) யவகூதாரம், காயம், ரெய், கிருஷ்ணலவணம், தாமரைக் கிழங்கு, கிச்சிலிக்கிழங்கு, த்ரிகடு, கொம் மட்டி மாதனை, புளிவஞ்சி இவற்றையும் அன் னத்திற் கலந்து ச்வாஸ-ஹித்மாக்களால் வரு ந்துபுவன் உபயோகிக்கலாம். 25—27.

(1) விக்கலும் ச்வாஸமுமுள்ளவனுக்கு நாவ றட்சி யுண்டானால் அவன், தச மூல கஷாயத்தையாவது, தே றட்சியில் மூல கஷாயத்தையாவது, தே உபயோகிக்கத் தருந்த பாணங் வதாருவின் கஷாயத்தையா கள். வது, அல்லது வாருணீயென் கிற மதுவின் தெளிவு நீரை யாவது பருகலாம். (2) திப்பிலி, மோடி, கடுக் காய், வாய்விடங்கம், சித்திரமுலம் இவற் றைக் கல்கமாகச் செய்து, அக்கல்கத்தை ஒரு ரெய்ப்பாத்திரத்தின்மீது லேபநம் செய்து, அப்பூச்சு உலர்ந்த பிறகு, அப்பாத்திரத்தில் மோரைச் சேர்த்து ஒரு மாஸம் வைத்திருந்து அப்பால் அதை யுபயோகிக்க அது அக்னி

தீபனம் செய்து ச்வாஸ-காஸங்களையும் போக் கும். (3) வட்டத்திருப்பி, பெருங்குரும்பை, தேவதாரு, குங்கிலிய மரப்பட்டை இவற்றை இடித்து ஸுரையென்கிற மதுவின் தெளிவு நீரில் சேர்த்து ஓர் இரவெல்லாம் ஊறவை த்து, சொற்ப அளவு உப்பு சேர்த்து, இர ண்டு பலம் அளவில் அதைப் பருகலாம். (4) கண்டு பாரங்கியையும் சுக்கையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது இளஞ் சூடா யிருக்கையில் உட்கொள்ளலாம். (5) யவகூதா ரத்தையும் மிளகையும் ஜலத்தில் சேர்த் தாவது குடிக்கலாம். (6) இங்குபத்ரிபைக் கஷாயம் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்திலேபே மீன் டும் இங்கு பத்ரி கல்கத்தைக் கரைத்து, அந்த நீரையாவது உட்கொள்ளலாம். (6) ஏழிலம் பாலையிலைகளின் ஸ்வாஸத்தையாவது, காட்டு வாகைப்பூவின் ஸ்வாஸத்தையாவது தேனை யும் திப்பிலிப் பொடியையும் சேர்த்து, பித்த- கபங்களால் உண்டாகும் விக்கலிலும் ச்வா ஸத்திலும் உட்கொள்வது நலம். (7) முங்கி லுப்பு, திப்பிலி, நீரிலுண்டாகும் அதிமதுரம், சுக்கு இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து ரெய்யிற் கலந்து உத்காரிகை¹ யாகப் பண்ணி, பித்தம் தொடர்ந்துள்ள விக்கலிலும் ச்வாஸத்திலும் உபயோகிக்கலாம். (8) வாதம் தொடர்ந்துள்ள ஹித்மா - ச்வாஸங்களிலோவென்றால் முள்ளம் பன்றி யிறைச்சி, முயலிறைச்சி, திப்பிலிப் பொடி, ரெய், முள்ளம்பன்றியின் இரத்தம் இவற்றை உத்காரிகை செய்து உபயோகிக்க லாம். (9) அல்லது நாலு பங்கு ஜலத்திற் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலில் வெல்லமும் சுக் குப் பொடியும் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (10) வாத-பித்தங்களால் தொடர்பெற்ற ச்வாஸ ஹித்மாக்களில் ஸுவர்ச்சலை முதலியதைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாலையாவது சம்பா

1. உத்காரிகை—முதற் புத்தகத்தில் 137-ம் பக்கம் பார்க்க.

அரிசியினாலான அன்னத்தைதுண்டதும் பருகு வது நலம். (11) மோடி, அதிமதுரம், வெல் லம், பசஞ்சாணத்தின் இரஸம், குதிரைச் சாணத்தின்சாறு இவற்றைச்சேர்த்து தேனும் நெய்யும்சேர்த்து உட்கொள்ள விக்கல், வாயில் அமிதமாய் உமிழ் நீருறுதல், காஸம் இவை தீரும். (12) அதிக சிலேஷ்மமுள்ள ஹித்மா- ச்வாஸ ரோகியானவன் பசு, யானை, குதிரை, பன்றி, ஒட்டகம், கழுதை, செம்மறியாடு, வெள்ளாடு இவற்றின் சிறுநீரைத் தனித்தனி யாகத் தேனுடன் கலந்து உபயோகிக்கலாம். (13) அல்லது நாற்கால் ஜந்துக்களுடைய சர் மம், உரோமம், எலும்பு, குளம்பு, கொம்பு இவற்றையெரித்து எடுக்கப்படும் மசியையா வது அங்ஙனமே தேனிற்கலந்து உட்கொள்ள லாம். (14) அல்லது கபம் அதிகரித்த அப்பிணி யாளி அமுக்கிறுங்கிழங்கை யெரித்துண்டான மசியையாவது அவ்விதமே தேனுடன் உப யோகிக்கலாம். (15) கிச்சிலிக்கிழங்கு, தாம ரை, நெல்லிக்கனி இவற்றையாவது பொடித் துத் தேனுடன் கலந்துட்கொள்ளலாம். (16) தாமரைக்கிழங்கின் பொடியையும் திப்பிலிப் பொடியையுமாவது தேனுடன் பருகலாம். (17) கைரிகம் என்கிற சுத்திசெய்த காவி, சுத்திசெய்த நீலாஞ்சுரம், திப்பிலி இவற்றின் பொடியையாவது தேனுடன் உபயோகிக்க லாம். (18) விளாம்பழ ஸ்வாஸத்தையாவது சாப்பிடலாம். (19) நெல்லிக்கனி, இந்துப்பு, திப்பிலி இவற்றின் பொடியையாவது விளாம்பழச் சாற்றுடன் உட்கொள்ளலாம். (20) கடுக்காய், வாய்விடங்கம், மிளகு, திப்பிலி இவற்றை நெய் தேன் இவைகளில் கலந்தா வது சாப்பிடலாம். (21) இலந்தம்பழம், பொரி, நெல்லிக்கனி, திராசை, திப்பிலி, சுக்கு இவற்றையாவது நெய்யில் அல்லது தேனில் கலந்து உபயோகிக்கலாம். (22) மஞ் சள், திராசை, திப்பிலி, சிற்றரத்தை, மிளகு

இவற்றையாகிலும் வெல்லத்தோடும் எ ன்ணையோடும் கலந்து பருகலாம். (23) ஏத லேஹ்யங்களையும், மற்றும் தகுந்த ஒளஷத் தசரக்குகளின் சூர்ணங்களையும் மாம்ஸரத்து னாவது, ஜலத்துடனாவது, காடி நீரோடாவது பருகலாம். 28—41½.

ஜீவந்தி, கோரைக்கிழங்கு, கருந்துளவ இலவங்கம்பட்டை, ஏலம், சி ஜீவந்தியாதி நேலம், தாமரைக் கிழங்கு சூர்ணம்.

கருங்கச்சோரம், கீழாரெல்லி, அயம், கண்டுபாரங்கி, சுக்கு, வெட்டிவே கர்க்காடக ச்ருங்கி, கிச்சிலிக்கிழங்கு, தி பிலி, நாககேஸரம், சிறு நாகப்பூ இவற்றை சூர்ணம் செய்து, இவை அனைத்துக்கும் இ ண்டுமடங்கு சர்க்கரையும் கூட்டி, போதி வளவு உபயோகித்துவர பக்கச்சூலை, ஜ்வரம் காஸம், விக்கல், ச்வாஸம் இவற்றை அ வெளஷதம் நன்கு போக்கவல்லது. 42—14

கிச்சிலிக்கிழங்கு, கீழாரெல்லி, கண்டுபா

ங்கி, கருங்கச்சோரம், வெட்டி வேர், தாமரைக்கிழங்கு, இவற் ணம்.

தைச் சூர்ணம்செய்து, எட்டு மடங்கு சர்க்கரையும் சேர்த்துக்கொள்ளவும் இது விக்கலையும் ச்வாஸத்தையும் பரிஹரிப்ப தில் சிறந்த ஒளஷதம். 45.

(1) சுக்கையும் வெல்லத்தையும் ஸம் அள

வாகச் சேர்த்து இடித்து புத் துவரலாம். அல்லது இச் சுக்கு வெல்லத்தில் சிறிதளவு

நஸ்யமாய் உபயோகிக்கலாம்.

(2) வெள்ளைப்பூண்டு, நருள்ளி, வெங்காயம், சந்தனம் இவற்றில் எதையேனும் ஒன்றைக் கல்கமாகச் செய்து, முலைப்பால் விட்டுக் குழை த்து வடிக்கட்டி நஸ்யமிடலாம். (3) நயின் மலத்தை முலைப்பாலில் கலந்தாகவது, செவ் வரக்கு நீரில் கலக்கியாவது நஸ்யமிடலாம். 46, 47.

(1) திப்பிலி, அட்டுப்பு, யவக்ஷாரம், கடுக் காய், காயம், சிறு நாகப்பூ, ச்வாஸ-ஹித் நெல்லிக் கணி இவற்றைப் பாக்களுக்கேற்ற பொடித்து தசமூலஸ்வாஸத் க்ருதங்கள். தில் சேர்த்து, மோரின் தேளிவு நீரையும் கூட்டி, இதில் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும்; இதில் ஜீவநீயகணச் சரக்குகளைக்¹ கல்கமாகச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பிறகு, அந்த க்ருதத்தைப் பருகலாம்; அல்லது தேன் கலந்து லேஹ்யம்போலச் செய்து உபயோகிக்கலாம். (2) வாலுளுவை, கடுக் காய், கோஷ்டம், திப்பிலி, கடுகரோகிணி, ஓயம், தாமரைக்கிழங்கு, முருக்கம்பட்டை, சித்திரமூலம், கிச்சிலிக்கிழங்கு, இந்துப்பு, கறியுப்பு, கீழாரெல்லி, பாலைக்கீரை, பில்வப் பழத்தின் உட்சதை, வசம்பு, இலவங்கப்பத் திரி, தாளிசப்பத்திரி; இவற்றை வகைக்குக் கால்பலம் எடுத்து, இவை யனைத்துக்கும் நாலில் ஒருபங்கு காயம் கலந்து, இவற்றைக் கொண்டு க்ருதம் பக்குவம் செய்து உட் கொள்ள, இவ்வெளஷதம் கை-கால்களைப்பற் றிய வாதநோய், மூலரோகம், கிரஹணி, விக் கல், இருதயரோகம், பக்கசூலை இவற்றைச் சீக்கிரம் டிவ்ருத்திசெய்யும். (3) தாந்வந்தர க்ருதத்தையாவது, வ்ருஷ க்ருதத்தையாவது, தாதிக க்ருதத்தையாவது² ஹபுஷாதி க்ரு தத்தையாவது² அரைப் பங்கு யவக்ஷாரம் அல்லது இந்துப்பு சேர்த்துப் பருகலாம். 48—52½.

1. ஜீவநீயகணம்—முதற் புத்தகத்தில் 124-ம் பக் கம் பார்க்க.

2. தாந்வந்தர க்ருதம்—பிரமேஹ சிகித்யையில் கூறப்படுவது. வ்ருஷக்ருதம்—இரத்த பித்தத்திற் கூறிய வாஸாக்ருதம். தாதிகக்ருதம்—குல்மசிகித்யை யிற் கூறப்படுவது. ஹபுஷாதிக்க்ருதம்—உதாசிகித்யை யில் கூறப்படுவது.

ச்வாஸத்தினால் அல்லது விக்கலால் வருந்து பவன்மீது குளிர்ந்த ஜலத்தை திடீரென்று இரைப்பதும், அவனை திடுக்கிடச்செய்வதும், திடீரென அசைத்துக் குலு க்குவதும், திகிலடைபச் செய் வதும், மனத்தூயர முண்டு பண்ணுவதும், ஜடிதியில் மகிழ்ச்செய்வதும், பொருமை யுண்டுபண்ணுவதும், சிவிறு ச்வா ஸத்தை அடக்கச்செய்வதும் ஆக இச்செயல் கள் அனுகூல முண்டுபண்ணலாம்; விஷமற்ற பூச்சிகளைக் கடிக்கவிடுவதும் நலமாகும். 53½.

கப-வாதஹரமாகவும், பரிசுத்திலும் வீரயத் திலும் உஷ்ணமாகவும், உள் ளடங்கிய வாயுவை வெளிப் படுத்தக் கூடியதாகவு முள்ள ஆஹாரவிஹார ஒளஷதங்கள் யாவும் ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் பெரும்பாலும் உபயோகிக்கத் தகுந்தவை யாம்; அவற்றில் வாதஹரமானவை இன் னும் விசேஷமாக உபயோகிக்கத் தகுந்த வையாகும். 54½.

ச்வாஸ - ஹித்மாக்களால் வருந்தும் அனை வருக்கும் ப்ருஹ்மண சிகி த்யை செய்கையில் எதேனும் மற்ருரு கோளாறு நேரிட் டால் அது அற்பமாகவே யிருப்பதுடன், பெரும்பா லும், எளிதில் டிவ்ருத்தி செய் யக் கூடியதாகவுமிருக்கும்; சமன சிகித்யை செய்வதாலும் அபாயம் அதிகமாயுண்டா காது; கர்ஷணசிகித்யை செய்யப்படுவாயின் அப்பொழுது உண்டாகக்கூடிய அபாயம் அதி கமாயிருப்பதுடன் சிகித்யை செய்வதற்கும் அஸாத்தியமாயிருக்கும்; ஆகையினால் அப் பிணியாளிகளை சமன சிகித்யைகளாலும் ப்ருஹ்மண சிகித்யைகளாலும் பெரும்பா லும் உபசரிக்கவேண்டும். 55, 56.

காஸம், ச்வாஸம், க்ஷயம், சர்ந்தியென்னும் வாத்ரி, ஹித்மாயென்கிற விக் கல் இவற்றுள் ஒன்றுக்கு உப யோகமான சிகித்யையை மற்றவைக்கும் பரஸ்பரம் பிர பொது சிகித்யை; போகிக்கலாம். 56½.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

இனி ராஜயக்ஷமாதி சிகிதஸ்தம்¹ என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது:—

இராஜயக்ஷமா ரோகிகளில் நல்ல தேஹ வலிமை யுள்ளவனுக்கும்,

இராஜ யக்ஷ மாவில் முதலில் சோதந சிகித ஸை.

அதிகதோஷ முள்ளவனுக்

கும், ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களைச்

செய்து கொண்டவனுக்கும்

ஸ்நேஹத்துடன்கூடிய ஓள

ஷதங்களைப் பிரயோகித்து மேல்முகமாய் வம

னத்தினாலும் கீழ்முகமாய் விரேசனத்தின

ாலும் சோதநம் செய்விக்கவேண்டும்; ஆனால்

அச்சிகிதஸை தேஹத்தை இளைக்கச் செய்

வதாயிருக்கக்கூடாது. 1.

(1) மருக்காரை சேர்த்துக்காய்ச்சிய பாலைக்

குடித்தாவது, (2) மதுரரஸ

இராஜ யக்ஷமா வில் வமனமுறை.

முள்ள வஸ்துக்கள் சேர்த்து

மருக்காரையையும் கூட்டி பக்

குவம்செய்த மாம்ஸரஸத்தைப் பருகியாவது,

(3) வான்தி யுண்டுபண்ணும் வஸ்த்துக்களைச்

சேர்த்துக் காய்ச்சி நெய்கூட்டிய யவாகுவென்

னும் கஞ்சியை உட்கொண்டாவது வமனம்

செய்யவேண்டும். 2.

வெண்சிவதை, கருஞ்சிவதை, கொன்றை

இவற்றை சர்க்கரை, தேன்,

இராஜ யக்ஷமா நெய் இவற்றுடன் கலந்து

வில் விரேசன முறை.

விரேசனத்திற்காக உபயோ

கிக்கலாம்; அல்லது வெண்

சிவதை முதலியதை தர்ப்பொளைஷதங்க

ளால் பக்குவம் செய்த பாலுடன் உட்கொள்ள

லாம்; அல்லது திராக்ஷாரஸத்திலாவது, நிலப்

பனங்கிழங்கின் ஸ்வரஸத்திலாவது, பெருங்

குமிழன் சாற்றிலாவது, மாம்ஸரஸத்திலாவது

அவற்றைக் கலந்து விரேசனத்திற்காகப் பருக

லாம். 3, 3½.

வமன-விரேசனங்களால் குடல் சுத்த மடை

ந்திருப்பவனுக்கு ப்ருஹ்மண

இராஜ யக்ஷமா மாகவும் தீபநமாகவுமுள்ள

வில் சோதனத் சிகிதஸையைச் செய்யவேண்

திற்குப் பிறகு மும். அன்னபான ங்களும்

ஏற்ற உணவு இருதயத்திற்கு பலந்தரக்

முதலியன. கூடியவைகளாகவும், வாத

ஹரங்களாகவும், இலகு குணமுடையவை

களாகவும் இருக்கவேண்டும். அன்னாதிகளு

க்கு அவசியமான தானியங்கள் சம்பா அரிசி

யும், காரரிசியும், கோதுமையும், வாற்கோது

மையும் பயறுமேயாம்; அந்த தானியங்கள்

ஒரு வருஷகாலம் பழகியவைகளா யிருத்தல்

வேண்டும். வெள்ளாட்டுப்பாலும், வெள்

ளாட்டு நெய்யும், வெள்ளாட்டின் இறைச்சி

யும், இறைச்சியுண்ணும் மிருகங்களுடைய

மாம்ஸமும் ஷதத்தைப் போக்கடிக்கத் தகுந்

தது. காக்கை, கோட்டான், சென்னாய், புலி,

பசு, குதிரை, கீரிப்பிள்ளை, பாம்பு, கழுகு,

அண்டங்காக்கை, கழுதை, ஒட்டகம் இவற்

றின் இறைச்சியும் பிணியாளிக்குத் தெரியா

மல் வேறுவிதமான பெயர்களைச் சொல்லி

இதர பணியாரம் முதலிய வற்றில் மறைத்

துக்கொடுக்க அனுகூல முண்டுபண்ணும்;

ஆனால் அவற்றின் உண்மை பிணியாளிக்குத்

தெரிந்துவிட்டால், அருவருப்பு ஏற்பட்டு

வான்தி யுண்டாகும்; அவற்றால் பிறகு தேஹ

வலிமையும் ஓஜஸ்ஸும் விருத்தி யடைய

மாட்டா. 4—7.

1. இராஜயக்ஷமாவில் வேறு அநேகம் வியாதிகள் (க்ஷதக்ஷணம், அரோசம், பீநஸம், கிரஹணி முதலியவை) அதை அனுஸரித்துண்டாகுமாய்கையால் இங்கே ராஜயக்ஷமாதி சிகிதஸையென்று கூறப்பட்டது.

பித்த-கபங்களாலுண்டான இராஜயக்ஷ்மா
வில் மிருகங்கள், விஷ்கிரங்

இராஜயக்ஷ்மா கள், ப்ரதுதங்கள் இவையும்,
வில் வா தா தி வாதத்தினாலுண்டான இராஜ-
தோஷங்களுக் க் யக்ஷ்மாவில் ப்ரஸஹங்கள்,
கேற்ற மாமஸ யக்ஷ்மாவில், ஜலசரங்
போஜனங்கள். மஹா ம்ருகங்கள், ஜலசரங்

கள் இவையும் ஏற்ற உணவு
களாம்.¹ முற்கூறிய மிருகாதிகளின் மாம்ஸங்
களை வேஸவாரமாகப் பக்குவம் செய்தும், ²
மாம்ஸ ரஸாதிகளில் சேர்த்து சமையல் செய்
தும், கடுகெண்ணெயினாலாவது நெய்யினாலா
வது அந்தந்த நிலைமைக் கேற்றவண்ணம்
பொரித்தெடுத்தாவது உபயோகிக்கவேண்
டும்; இனிய சுவையுள்ளவைகளாகவும், மிருது
வாகவும், ஸ்ரீகத்தமாகவும், மிருது குண
முள்ள வஸ்துக்களால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்
பட்டவையாகவும் இருக்கவேண்டும். இவற்
றைப்போலவே முள்ளங்கியினாலும் கொள்ளா
லும் பக்குவம் செய்யப்பட்ட யூஷங்களும்
க்ஷயரோகிற்கு ஏற்றவையாம். 8—9½.

வெள்ளாட்டு மாம்ஸரஸத்தை நெய் முத
லியதால் ஸ்ரீக த் த மாகச்
செய்து பீநஸம் முதலிய
இராஜயக்ஷ்மா ஆறுவிதமான க்ஷயரோகத்
வின் ஆறு வித ஆறுவிதமான க்ஷயரோகத்
விகாரங்களில் வெள்ளாட்டு மா
ம்ஸரஸம். தைப்பற்றிய உபத்திரவங்

களைப் ³ பரிஹரிப்பதற்காக
முறையே திப்பிலி, வாற்கோதுமை, கொள்,
சுக்கு, மாதனை, நெல்லிக்கனி இவற்றை அந்த
மாம்ஸ ரஸத்தில் சேர்த்து உபயோகிக்க
லாம். 10, 11.

1. இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள மிருகங்கள், ப்ரது தங்
கள் முதலியவற்றைப்பற்றிய விவரங்களை முதற்புத்த
கத்தில் 49, 50-இப்பக்கங்களில் பார்க்க.

2. வேஸவாரம்—முதற் புத்தகத்தில் 49-ம் பக்கம்
விவரம் காண்க.

3. பீநஸம், ச்வாஸம், காஸம், அரோசகம், தோள்
வலி, ஸ்வரபங்கம் என்பவை ஆறு உபத்திரவங்
களாம்.

வெகு நாள் பழகிய மதுவை இப்பிணி
யாளி உட்கொள்ளலாம்; அது
தோஷங்கள் அடைபட்டுள்ள
ஸ்ரோதஸ்ஸுகளைச்¹ சுத்தம்
செய்யவல்லது. பித்த வாத
கபங்கள் அதிகரித்திருக்கை
யில் மதுவையும், அரிஷ்டத்

தையும், வாருணியென்கிற கள்ளையும் விசே
ஷமாகப் பருகுவது நலம். பஞ்சமூலங்கள்
சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தையா
வது, அல்லது கீழா நெல்லியைச் சேர்த்துக்
காய்ச்சிய கஷாயத்தையாவது, சிறுமல்லி,
பெருமல்லி, நரிப்பயறு, பெருவீடுகொள்ளி
இவற்றின் கஷாயத்தையாவது, கொத்தமல்லி
விதை, சுக்கு இவற்றின் கஷாயத்தையாவது
இராஜயக்ஷ்மரோகி உட்கொள்ளலாம். பிணி
யாளி யானவன் தன்னிடம் அன்பும் ஆதரவு
முள்ளவனால், பெரு முயற்சியுடன் முற்கூறிய
பஞ்சமூல கஷாயாதிகளில் மிகவும் சுத்தமா
கப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தை உப
யோகிக்கவேண்டும். 12—13½.

(1) தசமூலக்வாதத்தினாலாவது, (2) பாலி
னாலாவது, (3) மாம்ஸரஸத்தி

இராஜயக்ஷ்மா னாலாவது (4) இறைச்சி யுண்
வில் உட்கொள் ணும் ஜந்துக்களின் மாம்ஸ
ள வேண்டிய ரஸத்தினாலாவது சிறு
சில க்ருதபாகங் முட்டியின் கல்கத்தைச் சேர்
கள். த்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட

க்ருதத்தை யுட்கொள்ளலாம். (5) அல்லது
பத்து மடங்கு பாலில் பக்குவம் செய்த க்ரு
தத்தைத் தேன் கலந்தாகிலும் பருகிவர
லாம். 14, 15.

1. ச்வாஸாசயத்வாரங்களும் நினை நீர்க்குழாய்களும்
இங்கு ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் எனப்படுகின்றன.

ஜீவந்தி,¹ அதிமதுரம், திராசை, குடசப்
பாலையின் கனிகள், தாமரைப்
பூ, கச்சோரம், திப்பிலி, கண்
இராஜயக்ஷமா வில் ஜீவந்தியாதி க்ருதம்.
டங்கத்திரி, நெரிஞ்சில், சிற்றா
முட்டி, கருநைதல், கீழா
நெல்லி, கழற்சிக்காய், காஞ்சொறி இவற்
றைக் கல்கமாகச் செய்து நெய்யில் சேர்த்து
பக்குவம் பண்ணவும். இந்த க்ருதம் க்ஷய
ரோகத்தைப் போக்குவதற் சிறந்தது. 16, 17.

பேரிச்சம்பழம், திராசை, அதிமதுரம்,
நச்சம்பழம் இவற்றின் கஷா
இராஜயக்ஷமா யத்தில் நெய் சேர்த்து, திப்
வில் கர்ஜுராதி பிலிப் பொடியைக் கல்கமா
க்ருதம் கக் கூட்டி உட்கொண்டு வந்
தால் அரோசகம், காஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம்
இவை நிவ்ருத்தியாகும். 18.

தசமூல கஷாயத்தில் பால் சேர்த்துக்
காய்ச்சி, அப்பாலிலிருந்து
தசமூல க்ரு கடைந்தெடுத்த புத்துருக்கு
தமும் பஞ்ச நெய்யில் திப்பிலிப் பொடி
பஞ்சமூல க்ருத யையும் தேனையும் கூட்டி
மும். உட்கொள்ளலாம். அது தொ
ண்டைக்கு வலிவைக் கொடுத்து ஸ்வரத்தைச்
செம்மைப்படுத்துவதில் சிறந்த ஒளஷதம்;
தலைவலியையும், பக்கசூலையையும், தோள்
பட்டைவலியையும் தீர்க்கும்; காஸம், ச்வா
ஸம், ஜ்வரம் இவற்றைப் போக்கும். அல்லது
ஐந்து விதமான பஞ்சமூலங்களைச் சேர்த்துக்
காய்ச்சிய பாலிலிருந்து யாதொரு நெய் உண்
டாக்கப்படுகிறதோ, அதுவும் முற்கூறிய
விகாரங்களைப் பரிஹரிக்கும். ஐந்து விதமான

பஞ்சமூலங்களின்¹ ஸ்வரஸம் நாலு பங்கும்,
பால் ஒரு பங்கும் கூட்டி, அதில் நெய் சேர்
த்து பக்குவம் செய்யவும். இந்த க்ருதம்
க்ஷயரோகிக்கு உண்டாகிற ஏழுவிதமான விகா
ரங்களைப் போக்கும். 19—21.

பஞ்சகோலங்களில்² ஒவ்வொரு சரக்கை
யும் ஒவ்வொரு பலம் எடுக்க
பஞ்சகோலா வும்; யவக்ஷாரம் ஒரு பலம்;
க்ருதம் ஆக இச்சரக்குகளின் ஆறு
பலங்கொண்ட கல்கத்தைச்
சேர்த்து ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யை அதற்குச்
சமயெடையான பாலில் கூட்டி பக்குவம்
செய்யவும். இந்த க்ருதம் ஸ்ரோதோ மார்க்
கங்களிலுள்ள தோஷங்களை அகற்றி சுத்தம்
செய்யும். குல்மம், ஜ்வரம், மஹோதரம்,
ப்லீஹரோகம், கிரஹணி, பாண்டு, பிரஸம்,
ச்வாஸம், காஸம், அக்னிமாந்தியம், சோகை,
ஊர்தவச்வாஸம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கும்.
22, 23.

சிற்றரத்தை, சிற்றாமுட்டி, நெரிஞ்சில்,
சிற்றாமல்லி, சாறடை இவற்
இராஜயக்ஷமா றின் கஷாயத்தில், ஜீவந்தி
வில் ராஸ்நாதி யையும் திப்பிலியையும் கல்க
க்ருதம் மாகச் சேர்த்து, பால் கூட்டி
க்ருதம் பக்குவம் செய்து உட்கொள்ள அது
க்ஷயரோகத்தைப் போக்கும். 24.

அமுக்கிறுங்கிழங்கு சேர்த்துக் காய்ச்சிய
பாலேக் கடைந்தெடுத்த நெய்
இராஜயக்ஷமா யில் அச்வகந்த யில் சர்க்கரை கலந்து சிறிது
வில் அச்வகந்த க்ருதம். பாலையும் கூட்டி இராஜயக்ஷ
மாவில் உட்கொள்ளலாம். 24½.

1. பஞ்ச பஞ்சமூலங்கள்—மஹாபஞ்சமூலம், லகு
பஞ்சமூலம், மத்யம் பஞ்சமூலம், ஜீவந பஞ்சமூலம்,
திருணபஞ்சமூலம் என்பவையாம். (இவ் வைந்து
வித பஞ்சமூலங்களின் விவரங்களைப்பற்றி முதற்
புத்தகத்தில் 64-ம் பக்கம் பார்க்க.)

2. பஞ்சகோலம்—இதன் விவரத்தைப்பற்றி முதற்
புத்தகத்தில் 64-ம் பக்கம் பார்க்க.

1. ஜீவந்தி—இது ஜீவநீயகணத்தைச் சேர்ந்த ஒரு
மூலிகை; சிலர் இதைத்திருநீற்றுப்பாலை யென்பார்
கள்.

ஸாதாரண மிருகங்களுடைய நூறு பலம்
அளவான மா ம் ஸத்தை¹
இராஜபக்ஷமா இரண்டு திரோணம்² ஜலத்
வில் மா ம் ஸ க்ருதம். தில் சேர்த்து எட்டில் ஒரு
பங்கு ஜலம் மாத்திரம் மிகும்
படி சண்டக் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்தில் ஜீவ
நீய கணத்தைச் சேர்ந்த சரக்குகளை ஒவ்
வொரு பலம் பொடித்துக் கல்கமாகச் சேர்
த்த, ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யைப் பக்குவம்
செய்யவும். 'மாம்ஸ க்ருதம்' எனப்படுகிற
இவ் வெளஷதத்தை அப்படியேயாவது
மாம்ஸரஸத்துடன் கூட்டியாவது உட்கொண்
வொலாம்; இது வாத வியாதிகளையும், பித்த
வியாதிகளையும் போக்கும்; காஸம், ச்வாஸம்,
தொண்டைக்கம்மல், கூயம், இருதயசூலை,
பக்கசூலை இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யும்.
25—27.

கரை முப்பது பலமும், தேன் க்ருதத்திற்கு
இரண்டு மடங்கும், த்ரிஜாதகம் மூன்று பல
மும் பொடித்துக் கல்கமாகச் சேர்த்துத்
துடிப்பால் அனைத்தையும் கிளறி ஒன்றாகக்
கூட்டவும். பிறகு இதை முற்பகலில் உட்
கொண்டு, பாலை இதற்கு அநுபானமாகப்
பருகிவரவேண்டும். இதற்குக் கடுமையான
பத்தியம் முதலிய நியமம் ஒன்றுமில்லை. இது
இரஸாயனம்,¹ மேத்யம்,² சக்ஷுஷ்யம்,³
ஆயுஷ்யம்,⁴ தீபனம்⁵ என்கிற குணங்களுடைய
யது; மேஹம், குல்மம், கூயரோகம், பாண்டு
ரோகம், பகந்தரமென்கிற குதஸ்த்தானத்தி
லுண்டாகும் பிளவை இவற்றைச் சீக்கிரம்
நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடியது. முன்னால் கூத
காஸத்தில் கூறியுள்ள க்ருதங்களையும் லேஹ
யங்களையும் கூயரோகத்திலும் உபயோகிக்க
லாம். 28—32½.

இலவங்கப்பட்டை ஒரு பங்கு, ஏலம்
இரண்டு பங்கு, திப்பிலி நாலு
லவங்கத் த வ பங்கு, சரக்கொன்னை எட்டு
காதி சூர்ணம். பங்கு, சர்க்கரை பதினாறு
பங்கு; இவ்விதம் சேர்த்து
சூர்ணம் செய்து கொள்ளவும். இதை நெய்
யும் தேனும் கலந்து உட்கொள்ளவும். பல
ஹீனனுக்கு இது அனுகூலமான ஒளஷதம்;
நாக்கில் நற்சுவையைத் தரும்; காஸம், கூயம்,
ச்வாஸம், பார்ச்வசூலை, கபப் ரகோபம் இவற்
றைப் போக்கும். 33, 34.

1. இரஸாயனம்—முதற் புத்தகத்தில் 28, 270-
இப்பக்கங்களில் டிப்பணியைப் பார்க்க.

2. மேத்யம்—முதற் புத்தகத்தில் 33-ம் பக்கம்
டிப்பணியைப் பார்க்க.

3. சக்ஷுஷ்யம்—முதற் புத்தகத்தில் 38, 48-ம்
பக்கங்களைப் பார்க்க.

4. ஆயுஷ்யம்—இதே புத்தகத்தில் 42-ம் பக்கம்
பார்க்க.

5. தீபனம்—இதே புத்தகத்தில் 43-ம் பக்கம்
பார்க்க.

1. ஸாதாரண மிருகங்கள்—பிரஸஹங்கள், பிலே
சயங்கள் என்கிற மிருகங்கள். இவற்றின் விவரத்தை
முதற் புத்தகத்தில் 50-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. திரோணம்—41-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. வெளஷதம் ம்ருத்திகை—இது சிறிது
வெண்மையான தம் வாஸனையுள்ள துமான ஸௌ
ரஷ்ட்ர தேசத்து மண்; இதையே துவரீயென்றும்
கூறுவர்.

தொண்டையின் குரல் குன்றிப் போயிருந்
தால் (1) நஸ்யப் பிரயோகம்

இராஜயக்ஷமா செய்வதும், தூமபானம் முத
வில் ஸ்வர பங் லியதைப் பிரயோகிப்பதும்
கத்திற்கு விசே விசேஷ சிகிதஸைகளாம். (2)
ஷ சிகிதஸைகள்.

அதிலும் வாதஸம்பந் தமான்
ஸ்வரபங்கத்தில் தகரவிதை,

கத்திரி, கரிசிலாங்கண்ணி; இவற்றின் ஸ்வ
ரஸங்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ரு

தத்தை இளஞ்சூடாகவே போஜனத்திற்குப்
பிறகு உட்கொண்டிவரலாம்; இந்த க்ருதம்

காஸத்தையும் போக்கும், கண்டத்தொனியை
யும் செம்மைப்படுத்தும். (3) கருங்குறிஞ்சிச்

சாற்றால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது
முன்போலவே உபயோகிக்கலாம். (4) இலந்த

யிலையை அரைத்து, அக்கல்கத்தையாவது
நெய்யிற் பொரித்து, இந்துப்பும் சேர்த்து

உட்கொள்ளலாம். (5) அல்லது அதிமதுரம்,
திராசை, திப்பிலி, வாய்விடங்கம், மருக்

காரை, செருப்படையின் வேர் இவற்றைச்
சேர்த்துக் காய்ச்சியெடுத்த தைலத்தையா

வது நஸ்யமிடலாம். (6) நெய் சேர்த்து சர்க்
சரான்னத்தைப் புஜித்து ஸுகோஷ்ணமான

ஜலத்தை அநுபானமாகப் பருகலாம். (7)
அல்லது பாயஸத்தையாவது நெய் சேர்த்து

உஷ்ண ஜலத்தின் அநுபானத்தோடு பானம்
செய்யலாம். (8) ஸ்நிகத்தமான ஸ்வேத

சிகிதஸையைப் பிரயோகிக்கலாம். (9) பித்த
ஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்கத்தில் பாலுள்ள விரு

க்ஷங்களின் முளைகளைக் கஷாயமாகவும் கல்க
மாகவும் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த க்ருதத்

தைத் தேன் கூட்டிப் பருகவும்; இதற்குக்
கொதிக்க வைத்தாறிய பாலை அநுபானமாகக்

கொள்ளவேண்டும். (10) அதிமதுரம் சேர்த்
துப் பக்குவமான பாயஸத்தையும் நெய்

கலந்து உட்கொள்ளலாம். (11) சிற்றமுட்டி,
மேர்மல்லிகை, நிலப்பனங்கிழங்கு. அதிமதுரம்

இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தில்
இந்துப்பைச் சேர்த்து உட்கொள்ளவும்; இது

ஸ்வர்யகுணத்திற்¹ சிறந்தது. (12) வறள்தா
மரை, அதிமதுரம், திப்பிலி, கண்டங்கத்திரி,

சிற்றமுட்டி இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய
பாலைக் கடைந்தெடுத்த நெய் கஸ்யமிடுவதற்

குச் சிறந்த ஔஷதம்; இதுவும் ஸ்வர்ய
குணத்திற் சிறந்தது. (13) மதுரரஸமுள்ள

வஸ்துக்களுடைய சூர்ணத்தைத் தேனும்
நெய்யும் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (14)

கபஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்கத்தில் கரோஸமுள்ள
பதார்த்தங்களைப் பசுமூத்திரத்துடன் உட்

கொள்ளலாம்; ரூக்ஷமான உணவுகளையே
புஜிக்கவேண்டும். (15) சிறு தேக்கு, நெல்லிக்

கனி, த்ரிகடு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து
தைலத்திலும் தேனிலும் கலந்து உட்கொள்

ளலாம். (16) த்ரிகடு, யவக்ஷாரம், சித்திர
மூலம், சவியம், கண்டுபாரங்கி, கடுக்காய்

இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது தேன் கலந்து
உபயோகிக்கலாம். (17) வாற்கோதுமையைக்

கொண்டும், திப்பிலி, நெல்லிக்கனிகளைச்
சேர்த்தும் யவாகூவென்னும் கஞ்சியைப் பக்

குவம் செய்து, யமகஸ்நேஹத்தில்² சேர்த்
துப் பருகலாம். (18) போஜனம் செய்து

திப்பிலியையும் சுக்கையுமாவது மென்று
விழுங்கலாம். (19) தீக்ஷணமான ஔஷதங்

களை யுட்கொண்டு வமனமாவது செய்துவிட
லாம். (20) உரத்த குரலோடு பேசியவனுக்

குத் தொண்டைக் கமமல உண்டாயிருந்தால்,
அவன் மதுரமான வஸ்துக்களால் பக்குவம்

செய்யப்பட்டு, சாக்கரையும் தேனும் கலந்
துள்ள பாலைக் குடித்துவரலாம். 35—46.

1. ஸ்வர்யம் — இதே புத்தகத்தில் 35-ம் பக்கம்
டிப்பணியைப் பார்க்க.

2. யமகஸ்நேஹம் — முதற் புத்தகத்தில் 129-ம்
பக்கம் பார்க்க.

(1) அரோசக முண்டாயிருக்கையில் பத் திய வஸ்துக்கள் கலந்த இராஜயக்ஷமா அநேக விதமான சித்திரான் வில் அரோசகத் திற்கு விசேஷ சிகித்சைகள். (2) தேஹம் உள்கும் புற மும் எப்பொழுதும் நிரம்மலமா யிருக்குமாறு செய்து கொள்ளவேண்டும். (3) மனம் கவலைபற்று அமைதிபெற வேண்டும். (4) இருதயத்திற்கு வன்மைதரக்கூடியதும், மனதுக்கின்பமுமான ஓளஷதத்தை உட் கொள்ளவேண்டும். (5) தினந்தோறும் காலையிலும் மாலையிலுமாக இரண்டு முறை பல் துலக்கவேண்டும்; அப்பொழுதுமுகத்தை நன்கு சுத்தம் செய்யக்கூடிய கஷாயவகை களால் பற்களையும் வாயையும் கழுவிக்கொப் புளிக்கவேண்டும். (6) ஸ்லீக்த்தமான ஓளஷ தங்களால் முறைப்படி தூமபானமும்¹ செய்ய லாம். (7) தாளிஸாதி சூர்ணமும் தாளிஸாதி வடகமும்,² (8) கர்ப்பூரமும் கற்கண்டும் கலந்த சசாங்க கிரணங்கள்³ என்கிற பக்ஷணவகை களும் நாக்கில் நற்சுவையை மிகவும் விருத்தி செய்யக்கூடியன. (9) அவற்றுள் வாத ஸம் பந்தமான அரோசகத்தில் அடியில் குறிப்பிடப் படும் சூர்ணத்தை நீர்மோரின் அநுபானத் தோடு உட்கொள்ளலாம்; அச் சூர்ணமா வது:—அரேணுகம், திப்பிலி, வாய்விடங்கம், திராக்ஷ, இந்துப்பு, சுக்கு இவற்றின் சூர் ணமேயாம். ஏலக்காய், கண்டுபாரங்கி, யவ க்ஷாரம், காயம் இவற்றைக்கூட்டி பக்குவம் செய்த க்ருதத்தோடாவது முற்கூறிய சூர் ணத்தை யுபயோகிக்கலாம். (10) வசம்பின் கஷாயத்தைக் குடிக்கச்செய்து வமனமாவது

செய்விக்கலாம். (11) பித்த ஸம்பந்தமான அரோசகத்தில் வெல்லம் கரைத்த நீரை வயிறு நிரம்பவும் குடித்து வார்தி செய்யலாம். (12) சர்க்கரை, நெய், இந்துப்பு இவற்றைத் தேனில் கலந்தாவது உட்கொள்ளலாம். (13) கப ஸம்பந்தமான அரோசகத்தில் வேப்பம்பட் டைக் கஷாயத்தைப் பருகி வார்திசெய்யலாம். (14) ஓமம், சரக்கொன்றை இவற்றின் கஷா யத்தையும் பானம் செய்யலாம். (15) தீக்ஷண மான அரிஷ்டங்களில் தேன் சேர்த்தும் பரு கலாம்; அல்லது தீக்ஷணமான திராக்ஷாஸ வம் முதலிய மதுவகைகளையும் தேன் கலந் துட்கொள்ளலாம். (16) இதற்கு முன் கூறிய அரேணுகாதி சூர்ணத்தையும் உஷ்ண ஜலத் துடன் சாப்பிடலாம் 47—53.

ஏலம் ஒரு பங்கு, இலவங்கப்பட்டை இரண்டு பங்கு, நாககேஸரம் ஏலாதி சூர் முன்று பங்கு, மிளகு நாலு பங்கு, திப்பிலி ஐந்து பங்கு, சுக்கு ஆறு பங்கு இவ்வள வுப்படி இச்சரக்குகளைக் கூட்டி சூர்ணம் செய்து, அனைத்துக்கும் ஸம்பாகம் சர்க்கரை சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். இது வாயில் அமிதமாய் உமிழ்நீருறுதல், அரோசகம், இருதயநோவு, பார்ச்வகூலை, காஸம், ச்வாஸம், மற்றும் தொண்டையைப் பற்றிய வியாதிகள் இவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யும். 54, 54½.

ஓமம், புளி, புளிவஞ்சி, சுக்கு, மாதளம் பழம், இலந்தம்பழம்; இவை யவாந்யாதி ஒவ்வொன்றும் கால் பல சூர்ணம். மெட்டையும், சர்க்கரை நான்கு

பலமும், கொத்தமல்லிவிதை, ஸௌவார்ச்சலல வணம், ஜீரகம், இலவங்கப்பட்டை இவை ஒவ்வொன்றும் அரைக்கால் பல மெட்டையும், நூறு திப்பிலியும், இருநூறு மிளகும் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும். இது ருச்சியம்,

1. ஸ்லீக்த்த தூமமே மிருது தூமம் எனப்படும்; இதைப்பற்றி முதற் புத்தகத்தில் 167, 168-ம் பக்கங் களைப் பார்க்க.

2. தாளிஸாதி சூர்ணம்—அடுத்த 59-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. சசாங்க கிரணங்கள்—முதற் புத்தகத்தில் 21-ம் பக்கம் பார்க்க.

க்ராஹி, ஹ்ருத்யம்¹ என்கிற குணங்களிற்
சிறந்த ஓளஷதம்; மலபந்தம், காஸம், இரு
தயத்தைப்பற்றிய வியாதிகள், பக்கசூலை,
ப்லீஹரோகம், அர்சஸ், கிரஹணீ இவற்றைப்
போக்கும். 55—57½.

தாளிசபத்திரி ஒரு பங்கு, மிளகு இரண்டு
பங்கு, சுக்கு மூன்று பங்கு,
தாளி ஸாதி திப்பிலி நாலு பங்கு, மோடி
சூர்ணம், ஐந்து பங்கு,² இலவங்கப்
பட்டை அரைப்பலம், ஏலம் அரைப்பலம். இச்
சரக்குகளை இங்ஙனம் சேர்த்து சூர்ணம் செய்
யவும்; மோடியின் அளவுக்கு எட்டு மடங்கு
சர்க்கரையையும் அச்சூர்ணத்திற் கலந்து உப
யோகிக்கலாம். இதற்கு தீபனகுணம் உண்டு;
காஸம், ச்வாஸம், அரோசகம், வாந்தி, ப்லீஹ
ரோகம், இருதயசூலை, பார்ச்வசூலை, பாண்டு
ரோகம், ஜ்வரம், அதிஸாரம் இவற்றை நிவ்
ருத்தி செய்யும்; குடல் முதலியவற்றில்
அடைபட்டுள்ள வாயுவையும் வெளிப்படுத்தும். 58—60.

வாயில் உமிழ்நீர் அதிகமாய் ஊறுகையில்
(1) வாற்கோதுமையை எருக்
அதிக உமிழ் கம் வேர், சீந்திற்கொடி இவற்
நீருற்றைக்குறை றின் கஷாயத்திலும் பாலி
க்கும் முறைகள். லும் ஓரிர்வெல்லாம் ஊற
வைத்தெடுத்து, அதன் மாவையும் அதனா
லான பணியாரங்களையும் அப்பிணியாளி புஜிக்
கலாம். (2) சரீரத்தில் நல்ல வலிவுள்ளவனான
பிணியாளியாயிருந்தால் கார்ப்பும் கைப்பு
மான வஸ்துக்களை யுட்கொண்டு வமனம் செய்
யலாம். (3) ஜாங்கல மாம்ஸத்தைச் சலாகை
யில் குத்தித் தணலில் வாட்டி யெடுத்து உண்

1. ருச்சியம் என்பதைப்பற்றி இதே புத்தகத்தில்
43-ம் பக்கத்தையும், க்ராஹி, ஹ்ருத்யம் இவைகளைப்
பற்றி முதற் புத்தகத்தில் 35-ம் பக்கத்தையும் 37-ம்
பக்கத்தையும் பார்க்க.

2. மோடிக்குப் பதிலாக மூங்கிலுப்பு சேர்க்கும்
படி சார்ங்கதரன் முதலியவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ணலாம். (4) ஈரப் பசையின்றி யுலர்ந்து
மிகவும் இலகுகுணமுள்ள பக்ஷணங்களைச்
சிறுகடலையைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய இரஸத்
தின் அநுபானத்துடன் புஜிக்கலாம். 61, 62.

கபமானது அதிகமாக வெளியில் ஸ்ரவித்
துக்கொண்டிருந்தால் வாயு
அமிதமான வானது கபத்தை மிகுதியாக
கபம் முதலியது வானது கபத்தை மிகுதியாக
ஸ்ரவிப்பதற்கு கூடியிக்கச்செய்யும்; விஷய
ஏற்ற பரிஹாரம். தத்துவமுணர்ந்து நிபுணனா

யுள்ள வைத்தியன் இவ்விதம் வெளிவரும்
கபத்தை ஸ்நிகத்தமும் உஷ்ணவீர்யமுமுள்ள
ஓளஷதாதிகளாலேயே நிவ்ருத்தி செய்ய
வேண்டும். பிரஸத்திலும் வாந்தியிலுங்கூட
இம்முறையையே பிரயோகிக்க வேண்டும்.
63—63½.

பிரஸத்தில் விசேஷமாக உத்காரிகா பிண்
டங்களைக்கொண்டு¹ ஸ்நிகத்த
மான அப்யங்கங்களையும்,
இராஜயக்ஷ மாவில் பிரஸத்
மாவில் பிரஸத் திற்கு விசேஷ
சிகிதஸை. சிகிதஸை.

இவை முதலிய விடங்களில்
பிரயோகிக்கவேண்டும். இலவண ரஸமும்
அம்லரஸமும் கடுரஸமுமுள்ள மாம்ஸரஸாதி
களை ஏதேனும் ஸ்நேஹ வஸ்துக்களோடு
கூட்டியும் பருகலாம். 64, 65.

சிரஸ்ஸிலும், தோள்களிலும், தோள்க
ளின் பக்கங்களிலும் வலி
இராஜயக்ஷ யுண்டாயிருக்கையில், எந்த
மாவில் சிரோ தோஷத்தினால் அக்கோளா
வேதனை முத தோஷத்தினால் அக்கோளா
லி.. வற்றிற்கு றுகள் ஸம்பவித்ததாகத்
சிகிதஸை.

தெரிய வருகின்றதோ அத்
தோஷ பரிஹாரத்திற்கேற்ற வண்ணம் சிகித்
ஸை செய்யவேண்டும். நீர்வாழும் பிராணி
களின் மாம்ஸங்கள், ஆநாபமாம்ஸங்கள்

1. உத்காரிகாபிண்டங்கள் :— எண்ணெய்ப்
பசையோடு கூடிய இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு முதலிய
வற்றின் கல்கபிண்டங்கள் இதனால் இங்கே குறிக்கப்
படுகின்றன.

இவற்றில் நான்குவிதமான ஸ்நேஹவஸ்துக் களையும்¹ கூட்டி, முறைப்படி நன்கு பக்குவம் செய்த உபநாஹங்களைப்² பிரயோகிப்பதும் அக்கோளாறுகளில் உபயோகமானவையெனக் கருதப்படுகின்றன. 66½.

இராஜயக்ஷ்மாவில் தோஷ ஸம்ஸர்க்கம்³ விசேஷித்திருந்தால், அப்

இராஜயக்ஷ்மாவில் எம்ஸர்க்கத் தோஷ சிகிதையை. கோஷ்டம், சந்தனம் இவற்றின் கல்கத்தினாலும், (2)

சிற்றமுட்டி, சிற்றரத்தை, எள், அதிமதுரம், கருரைதல், நெய் இவற்றாலும் சரீரத்தில் அவ்வவ்விடங்களில் லேபனம் செய்யவேண்டும். (3) சாறடை, முருங்கை, சிற்றமுட்டி, தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, நிலப்பனங்கிழங்கு இவற்றின் சாற்றால் நஸ்யமிடலாம்; அல்லது அச் சரக்குகளால் தூமபானம் செய்யலாம்.

(4) அச்சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹங்களை ஒளத்தரபக்திகமாய்⁴ உபயோகிக்கலாம். (5) அப்யங்கம் செய்துகொள்வதற்குச் சிறந்தவை யெனக் கருதப்படும் தைலங்களைக்கொண்டு அப்யஞ்சனமும் செய்யலாம். (6) அங்ஙனமே வஸ்தி சிகிதையையும் இக் கோளாறுகளிற் சிறந்ததாகும். 67—69.

க்ஷயரோகத்தினால் வருந்துபவர்களுக்கு

எந்த தோஷத்தினால் இரத்

இராஜயக்ஷ்மாவில் அசுத்த ரத்தத்தை வெளிப்படுத்தல். தம் கோளாறடைந்திருக்கின்றதோ, அந்த தோஷத்திற்கேற்றவாறு ச்ருங்கம் முதலிய உறிஞ்சும் கருவி

களால்¹ கோளாறடைந்த இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும். 69½.

(1) தாமரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர் சந்த

இராஜயக்ஷ்மாவில் அப்யங்கத் திற்கான ஒளஷதங்கள். னம் இவற்றின் கல்கத்தில் நெய்யையும் கலந்து தேஹத்தில் பூசுவதும் நலம்; (2)

அறுகம்புல், அதிமதுரம், மஞ்ஜிஷ்டி, நாககேஸரம் இவற்றின் கல்கத் தோடாவது நெய் கலந்து உடலிற் பூசலாம்.

(3) ந்யக்ரோதாதிகணத்தினால்² பக்குவம் செய்த தைலத்தினாலாவது, (4) சததௌதக்ருதத்தினாலாவது³ அப்யங்கம் செய்வதும் பாலாலும், அதிகமதுரம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தினாலும் அபிஷேகம் செய்வதும் சிறந்தது. 70-71½.

யக்ஷ்மாவில் ஜாடராக்கினியானது பெரும்

பாலும் அழிவுறுமாகையால்,

இராஜயக்ஷ்மாவிலுண்டாகும் அதிஸாரத் திற்கு சிகிதையை. பிசு பிசுப்பான கசடுகளுடன் அதிஸாரமுண்டாகும்; அவ்வித ரோகிக்கு அதிஸார

சிகிதையிலும், கிரஹணீ

சிகிதையிலும் கூறப்பட்டுள்ள ஒளஷதங்கள் அனுகூலமானவையாம். 72½.

மிகவும் மெலிவடைந்து வரும் க்ஷயரோ

கிக்கு மலம் மாத்திரம் முற்றி

இராஜயக்ஷ்மாவில் மலத்தினால் லான பலம். லும் கழிந்து க்ஷயமடையாத படிக்குப் பெரு முயற்சியோடு

சிகிதையை செய்து வர வேண்

டும்; ஏனெனில், ஸர்வதாதுக்களும் க்ஷீணித்து

1. க்ருதம், தைலம், வஸா, மஜ்ஜை இவை நான்குவித ஸ்நேஹங்கள்.

2. உபநாஹம்—முதற்புத்தகத்தில் 136, 137-ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.

3. தோஷஸம்ஸர்க்கம்—இரண்டிரண்டு தோஷங்களின் சேர்க்கையினாலான கோளாறு.

4. ஒளத்தரபக்திகம்—போஜனத்திற்குப் பிறகு ஒளஷதமுட்கொள்ளும் முறை.

1. ச்ருங்கம் முதலிய இரத்தபோக்ஷணத்திற்கான கருவிகளைப்பற்றி முதற் புத்தகத்தில் 16½-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. ந்யக்ரோதாதிகணம்—முதற்புத்தகம் 127-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. சததௌதக்ருதம்—முதற்புத்தகம் 194-ம் பக்கம் பார்க்க.

வருந்திக் சொண்டிருக்கும் இராஜயக்ஷமா ரோகிணை மலத்தினாலான பலமே ஒருவாறு தாங்கிவரக்கூடியது. 73½.

முறை தவறாமல் மாம்ஸத்தையே புஜித்து, திராக்ஷா ஸ்வத்தை அநுபான இராஜயக்ஷமா மாகவும் உட்கொண்டு, மல வில் மாம்ஸ போ ஜனமும் மதுபா ஜனமும் மலம் நியமமாபிருந்து வருபவ னுடைய தேஹத்தில் இராஜ யக்ஷமா இடம் பெறுவதில்லை. மாம்ஸங் களைப் புஜித்துக்கொண்டு ஸுரை, மண்டம், மார்த்விசமது, அரிஷ்டங்கள், மாதவம்¹ என் கிற மத்யம் இவற்றுள் எதையேனும் ஒன் றை அவரவரது தேஹ நிலைமைக்கும் வியாதி நிலைமைக்கும் ஏற்றவண்ணம் அநுபானமாய் உட்கொள்ள இங்ஙனம் மாம்ஸபோஜனம் ஸ்ரோதோமார்த்தங்களிலுள்ள அடைப்புகளை அகற்றவும், சரீரவன்மையையும் புஷ்டியை யும் உண்டுபண்ணவும் ஏற்றதாகும். 74-76.

எண்ணெயில் நன்றாக உடல் முழுமையையும் அப்யஞ்ஜனம் செய்து வைத்து இராஜயக்ஷமி ஸ்நேஹத் தொட்டியிலும், யை ஸ்நேஹாதி பால் தொட்டியிலும், களில் மூழ்கச் செய்தல். ணீர்த் தொட்டியிலும் அம் மனிதனை அமிழ்ந்து குளிக்கச் செய்யவும்; அவற்றிலிருந்து எழுந்த பிறகு மீண்டும் மிசரகஸ்நேஹங்களால்² அப்யங்கனம் செய்து வைத்து, கைகளால் சுகமாக உடம்பை மர்த்தநம் செய்யவும்; பிறகு சுகமாக உட்

காரச் செய்து இன்பமாக உத்வர்த்தநம்¹ செய் யவும். 77, 77½.

(1) ஜீவந்தி, தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, சாறடை, அமுக இராஜயக்ஷமா கிருங்கிழங்கு, நாயுருவி, தழு வில் உத்வர்த தந சூர்ணமும் தாழை, அதிமதுரம், சிற்றா ஸ்நாந நீரும். முட்டி, நிலப்பனங் கிழங்கு, வெண்கடுகு, கோஷ்டம், வா லுளுவை, ஆளி விதை, உளுந்து, எள், மத்யத் தின் அடியில் படிந்துள்ள திப்பி இவற்றை யெல்லாம் ஒருமிக்கப் பொடித்துக் கொள்ள வும்; இவ்வனைத்துக்கும் இரு மடங்கு வாற் கோதுமைப் பொடியைக் கூட்டி, தயிரும் தேனும் விட்டுக் கலந்து விடவும். இதை உத்வர்த்தநத்திற்கு உபயோகிக்கவும். இது சரீரத்திற்குப் புஷ்டியையும், நல்ல நிறத்தையு ம், வன்மையையும் உண்டுபண்ணும். (2) வெண்கடுகுப்பொடியை உத்வர்த்தநம் செய்து கொண்டு, ஸ்நாநத்திற்குபயோகமான நறுமணமுள்ள வஸ்துக்களையும்² மற்றும் உசிதமான மூலிகைகளையும்,³ ஜீவநீயகணத் தைச் சேர்ந்த சரக்குகளையும்⁴ சேர்த்து அந் தந்த ருதுக்களின் தன்மைகளுக்கேற்க சுகம் தருமாறு பக்குவமாகக் காய்ச்சப்பட்ட நீர் களைக்கொண்டும் அப்பிணியாளி ஸ்நாநம் செய்யலாம். 78-81½.

1. உத்வர்த்தநம்-எண்ணெய்ப் பசையைப் போக்கு வதற்கு உபயோகிக்கப்படும் கஷாய ரஸமுள்ள சூர் ணங்களால் தேய்த்தல். (உத்வர்த்தந சூர்ணம் என் பதை நலங்குப்பொடி யென்பார்கள்.)

2. சந்தனம், அகில் முதலிய வஸ்துக்கள்.

3. கீழா நெல்லி, தரிபிலை முதலியவை இதனால் குறிக்கப்படுகின்றன.

4. ஜீவநீயகணம்-முதற் புத்தகத்தில் 124-ம் பக்கம் பார்க்க.

1. ஸுரை-முதற்புத்தகம் 40-ம் பக்கம் பார்க்கவும். மண்டம்-முதற் புத்தகத்தில் 47-ம் பக்கம் பார்க்க. மார்த் வீகம்; அரிஷ்டம் இவற்றைப்பற்றி முதற் புத்தகத் தில் 41-ம் பக்கம் பார்க்க. மாதவம்-முதற் புத்தகத்தில் 20-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. மிசரக ஸ்நேஹம்—இனி குல்ம சிகிச்சையில் கூறப்படும் யோகம்.

இந்த ரோகி சந்தனம் முதலிய ஸுகந்தங்
களைன்ன, புஷ்பஹாரங்க
இராஜ யக்ஷ னென்ன இவை முதலியவற்
மாவில் சிறந்த றைப் பீடா பரிஹாரத்தின்
சிகிதஸைகளின் பொருட்டு அணிந்து கொள்ள
ஸங்கிரஹம். லாம். நண்பர்களைக் கண்டு களி
ப்புறலாம். ஸங்கீதம், வாத்யம் முதலிய மனோ
ஹரமான விஷயங்களைச் செவியுறலாம். வஸ்தி

கர்மங்களைச் செய்யலாம். பாஸ்யம் நெய்யை
யும் பருகி வரலாம். மதுவகைகளையும், மாம்
ஸங்களையும் முறைப்படி மிதமாயுட்கொள்ள
லாம். அதர்வ வேதத்திற் கூறிய விதிகளை
அனுஸரித்து தைவாதுக்கிரஹம் பெறக்கூடிய
ஜபஹோமாதிகளையும் நிறைவேற்றலாம். இவை
யாவும் இராஜயக்ஷம் ரோகிக்கு ஏற்ற சிறந்த
சிகிதஸா கிரமங்களாகும். 82-83½.

ஆரூவது அத்தியாயம்.

சர்தி - ஹ்ருத்ரோக - த்ருஷ்ணசிகிதஸிதம் 1
என்னும் அத்தியாயம் இனி விவரிக்கப்படு
கின்றது:—

சர்திகள் யாவும் பெரும்பாலும் ஆமாசயம்
என்னும் இரைப்பையிலுண்
சர்தியில் லங்கந என்னும் இரைப்பையிலுண்
மும் வமநமும். டாகும் ஒருவித அழற்சிபுடன்
கூடிய கிளர்ச்சியினாலேயே
உண்டாகின்றன; ஆகவே முதலில் அதற்கு
லங்கநம் செய்வது ஹிதமாகும்; ஆனால் வாத
ஸம்பந்தமான சர்தியில் லங்கநம் கூடாது;
அங்ஙனம் வாதத்தினாலுண்டான சர்தியில்
பிணியாளி நல்ல வலிவுள்ளவனாயிருந்தால்,
தோஷம் மிகவும் அதிகரித்திருக்குமானால்,
அடிக்கடியாவது அதிக அளவாகவாவது
வாந்தி செய்வானால் அவனுக்கு வமநம்
செய்விக்கவேண்டும். 1, 1½.

வமநம் செய்வித்த பிறகு மதுவகைகளோ
டாவது, திராசை முதலிய
சர்தியில் விரே கனிசங்களுடனாவது, பசும்
கமும் சமநமும். பால் முதலியவைகளோடா
டாவது கிரமமாக இருதயத்திற்கு வன்மை

தரக்கூடிய குணமுள்ள விரேசநெளஷதத்
தை உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். அவ்விரே
சநமானது மேல்நோக்கிய தோஷத்தைக்
கீழ்முகமாகச் செலுத்தி விடுகின்றது. அந்த
நிலைமையில் சோதநத்திற்குப் பதிலாய் சமந
ஒளஷதத்தையும் பிரயோகிக்கலாம்; ரூக்ஷ
மாகவும் தூர்பலமாகவுமுள்ள பிணியாளிகளுக்
கோவென்றால் சமநெளஷதத்தையே உப
யோகிக்க வேண்டும். 2, 3.

(1) ஈரப்பசையில்லாமல் உலர்ந்திருப்பதும்,
மனதுக்கு இரம்யமாயிருப்
பதும், ஸாத்மியமானதும் 1,
சர்தியில் பத் தியமான ஆஹா
ர-விஹாரங்கள். இலகு குணமுள்ளதுமான
அன்னம் சர்தியில் பிரசஸ்த
மானது. (2) உபவாஸமிருப்பதும் நலமாகும்.
(3) யூஷங்களும், மாம்ஸரங்களும், காம்பலி
கங்களும்,² கலங்களும்,³ சாகவர்க்கங்களும்,

1. ஸாத்மியம்-முதற் புத்தகத்தில் 69,25½-ம் பக்
கங்களைப் பார்க்க.

2. காம்பலிகம் - எள்ளுப்பொடியையும், சமைத்த
கிழங்குகளை அல்லது சாகத்திற்குபயோகமான வேர்
களையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்படும் ஒருவித சித்தி
ரான்னம். [“மூலேச்ச திலகல்காந்நப்ராய : காம்பலிக :
ஸ்ம்ருத :” என்று சக்ரதத்தத்தில் அதிஸார சிகித்
ஸையில் கூறப்படுகிறது.]

3. கலம்-பில்வத்தின் உட்சதையின் கல்சம், எள்
ளுப்பொடி, புளித்த தயிரின் ஆடை இவற்றைக் கூட்டி
ஸ்நேஹங்களால் தாளிக்க, அது “கலம்,” எனப்படும்;
(அதாவது ஒருவித பச்சடி). இதே ஸ்த்தாநத்தில்
ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தில் பார்க்கவும்.

1. சர்தி-வாந்தியாதல்; ஹ்ருத்ரோகம்-இருதயத்
தைப்பற்றிய வியாதி; த்ருஷ்ண-நாவறட்சி; இம்
மூன்றுவித வியாதிகளுக்கும் முறையே சிகிதஸா க்ர
மங்களை விவரிக்கும் அத்தியாயம் எனப் பொருள்.

லேஹ்யங்களும், நற்சுவையுள்ள வேறு புஜிக்
கும் பண்டங்களும், ராக-காண்டவங்களும், ¹
பானங்களும், ஈரப்பசையற்ற விசித்திரமான
பணியாரங்களும், கனிகளும் உபயோகிக்கத்
தகுந்தவையாம். (4) சரீரத்தைத் தேய்த்து
ஸ்நாநம் செய்வதும், நறுமணமுள்ள கனிக
ளென்னமலர்களென்ன உணவுகளென்ன பான
கங்ளென்ன இவற்றிலிருந்துண்டாகும் ஸுவா
ஸனைகளை அனுபவிப்பதும், பிணியாளி உண
வுண்டவுடனே குளிர்ந்த ஜலத்தை திடீ
ரென்று அவனது முகத்தில் தெளிப்பதும்
குணந்தரக் கூடியவையாம். 4-6.

வாத தோஷத்தினாலுண்டான சர்திக்கு
விசேஷ சிகிதையை கூறப்படு
வாதசர்தியின் கின்றது:—(1) இளஞ்சூடான
சிகிதையை. க்ருதத்தில் இந் து ப் பை ப் க்
கலந்துட்கொள்ள அது காஸம், இயற்கைக்கு
விரோதமான இருதயத்துடிப்பு இவற்றுடன்
கூடிய சர்திபைப் போக்கும். (2) த்ரிகடுவும்,
த்ரிலவணமும்² நிரம்பவும் கலந்துள்ள க்ருத
மும் அவ்விதமே உபயோகமாகும். (3) மாத
ளம்பழச் சாற்றுடன் கலந்து பக்குவம் செய்த
க்ருதமாவது, (4) சுக்கு, கொத்தமல்லி விதை,
தயிர் இவற்றில் பக்குவம் செய்த க்ருதமா
வது அங்ஙனமே உபயோகிக்கத் தகுந்தது.
(5) ஸம் அளவாக ஜலம் சேர்த்துக் காய்ச்சி
யெடுத்த பாஸையாவது பருகலாம். (6) விஷ்
கிரங்களுடைய மாம்ஸரஸத்தில் போதிய
வளவு புளிப்பும் இந்துப்பும் நெய்யும் சேர்
த்து பக்குவம் செய்தாவது உட்கொள்ளலாம்.
(7) சுக்கு, தயிர், மாதளம்பழச்சாறு இவற்
றால் பக்குவம் செய்யப்பட்டதும் ஸ்ரிகத்த
முமான உணவையும் புஜிக்கலாம். (8) ஸ்நே

ஹத்தில் உப்பைக் கலந்து இளஞ்சூடாயிருக்
கையில் வாதஸம்பந்தமான இச் சர்தியில்
விரேசநமாவதற்கும் உபயோகிக்கலாம். 7-9¹.

(2) பித்த ஸம்பந்தமான சர்தியில் திரா
கையின் ஸ்வரஸம், கருப்
பித்த சர்தியி பஞ்சாறு இவற்றோடு சிவ
ன் சிகிதையை. தையின் சூர்ணத்தை விரே
சநமாவதற்காகப் பிரயோகிக்
கலாம். (2) தில்வகக்ருதத்தையாவது¹ கொடுக்
கலாம். (3) மிகவும் அதிகரித்து கபஸ்த்தா
நத்தை அடைந்துள்ள பித்தத்தை இனிப்
பும் கைப்புமுள்ள ஒளஷதங்களால் மேல்
நோக்கி வார்தி செய்வித்தே வெளிப்படுத்தி
விடவேண்டும். (4) இங்ஙனம் சோதநசிகி
தையை செய்துகொண்டவன் மந்தத்தையா
வது, தேன் சர்க்கரைகள் கூட்டிய யவாகுவை
யாவது நெற்பொரியோடு உட்கொள்ளலாம்.
(5) பயறு, ஜாங்கலமாம்ஸம் இவற்றாலான
வியஞ்ஜனங்களோடு சம்பா அல்லது காரரிசி
யன்னத்தையாவது புஜிக்கலாம். (6) மட்
பாண்டத்தில் காய்ச்சியெடுத்து சுயமாய் நன்
றாகக் குளிர்ந்துபோன தண்ணீரைப் பருக
லாம். (7) திராகையின் இரஸத்தில் பயறு,
வெட்டிவேர், திப்பிலி, கொத்தமல்லி விதை
இவற்றைச் சேர்த்து ஓரிரவெல்லாம் ஊறவை
த்து, அப்பால் அச்சாற்றையாவது குடிக்க
லாம். (8) அவ்விதமே பக்குவம் செய்த கருப்
பஞ்சாற்றையாவது, (9) சீந்திற்கொடியின்
ஸ்வரஸத்தையாவது, (10) பாஸையாவது பருக
லாம். (11) நாவல் மா இவற்றின் தளிர்கள்,
வெட்டிவேர், ஆலம்மொட்டு, ஆலம்விழுது
இவற்றை க்வாதம் செய்தாவது, சீதகஷாய
மாகச் செய்தாவது தேன் கூட்டிப் பருக சர்
தியையும், ஜ்வரத்தையும், அதிஸாரத்தையும்,
மூர்ச்சையையும், மிகக் கஷ்ட ஸாத்தியமான

1. ராக காண்டவங்கள்-இவற்றைப்பற்றி முதற் புத்
தகத்தில் 21-வது பக்கம் பார்க்க.

2. த்ரிலவணம் ஸௌவர்க்சலவணம், ஸைந்தவலவ
ணம், பிடாலலவணம்.

1. தில்வக க்ருதம்-இனி குஷ்ட சிகிதஸாத்யாத்
தில் கூறப்படும் க்ருதம்.

நாவறட்சியையும் அக்கஷாயம் நிவ்ருத்திசெய்யும். (12) பயற்றந்தழையைக் கஷாயம் காய்ச்சியாவது, சீதகஷாயமாகவாவது நெல்லிக்கனியின் ஸ்வரஸத்தோடு உட்கொள்ளலாம். (13) இலந்தங்கொட்டை, சர்க்கரை, நெற்பொரி, ஈயின் மலம், திப்பிலி இவற்றை எரித்து மையாகச் செய்து தேனிற் கலந்துட்கொள்ளச் செய்யலாம். (14) கடுக்காயையாவது, (15) திராக்ஷையையாவது, (16) இலந்தம் பழங்களை யாவது தேனுடன் கலந்துட்கொள்ளலாம். 10—15½.

(1) சிலேஷ்மத்திலுண்டான சர்தியில் வேப்பம்பட்டை, திப்பிலி, கபசர்தியின் கடுகு இவற்றைப் பொடித்து இளஞ்சூடான ஜலத்தில்சேர்த்து உட்கொண்டு வார்தி செய்யலாம். (2) பிணியாளி பலஹீனமாயிருந்தால் இலங்கநம்போடலாம். (3) ஆரக்வதாதி கணத்தின் 1 சரக்குகளைக் கஷாயமிட்டு சூடாறியபிறகு தேன் கலந்து அதைப் பருகலாம். (4) சர்திக்ரமான² ஒளஷதங்களில் அநேக முறை பாவனை செய்யப்பட்ட வாற்கோதுமையை மந்தம்³ செய்தாகிலும் குடித்துவரலாம். (5) இருதயத்திற்கு பலந்தரக்கூடியதும், கபஹரமுமாயுள்ள அன்னத்தையாவது புஜிக்கலாம். (6) கஞ்சாங்கோரை, படர்புல் இவற்றுடன் ராகங்களையும்⁴ கூட்டி புஜிக்கலாம். (7) மனச்சிலையையும், திப்பிலியையும், மிளகையும் பொடித்துக் கொடிமாதனையின் சாற்றிற் கலந்தாவது, விளாம்பழச்சாற்றில் கலந்தாவது, தேன் கூட்டி யுட்கொள்ள வமநம் நிவ்ருத்தியாகும். (8) விளாம்பழத்தை த்ரிகடுப் பொடியோடு

கலந்தும் உபயோகிக்கலாம். (9) பூனைக்காலியை ஸமூலமாகப் பொடித்துத் தேன் கலந்தாவது உட்கொள்ளலாம். 16—20½.

அருவருப்பான அல்லது வெறுக்கக்கூடிய வஸ்துவினால் ஏற்பட்ட சர்தியானது, அப்பிணியாளிக்கு விருப்பமான வஸ்து முதலிய வற்றைக்கொண்டு உபசரித்து வந்தால் நிவாரணமாகும். 21.

கிருமிகளால் உண்டாகும் சர்தியானது கிருமிஹ்ருத்ரோகத்திற்குக் கூறப்படும் சிகிதஸைகளால்¹ நிவ்ருத்தியாகும். மேலும் கிருமியினாலுண்டாகும் மிச்சமுள்ள மற்ற வியாதிகளும் கிருமிஹ்ருத்ரோகத்திற்குக் கூறப்படுகிற சிகிதஸைகளினால் ஸ்வஸ்த்தமாகும். 22.

சர்தி அதிகமாயுண்டாவதால் தாதுக்கள் க்ஷீணித்துவிடும்; அதனால் வாததோஷம் அவசியம் பிரகோபமடைந்து கெடுதி விளைவிக்கும். ஆகையினால் இவ்வித நிலைமையில் அளவுமீறிய வமநத்திற்குக் கூறப்பட்டுள்ளமுறையை² அனுஸரித்து ஸ்தம்பந சிகிதஸையையும், ப்ருஹ்மண சிகிதஸையையும் செய்யவேண்டும். வமநஹரமாகப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதங்களும், லேஹ்யங்களும், மாம்ஸரஸங்களும் உபயோகிக்கத் தகுந்தவையாம். கல்யாணகக்ருதமும், த்ரியூஷண க்ருதமும், ஜீவரீய க்ருதமும் இதற்குத் தகுந்தவைகள். சர்த்தியைப் பரிஹரிப்பதற்கு அனுகூலமான சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ஷீரங்களும், லேஹ்யங்களும் மேல்நோக்கிவரும் வார்தியைத் தணிக்கக் கூடியவைகளாம். 23, 24.

சர்திகளைத் தடுத்தவிட வேண்டியதன் ஆவச்யகதை.

1. ஆரக்வதாதி கணம்—125-ம் பக்கம் (முதற் புத்தகத்தில்) பார்க்க.

2. சர்திக்ரம்—வார்தியைத் தணிக்குங்குணம்.

3. மந்தம்-யூஷபேதம்; முதற் புத்தகத்தில் 145-ம் பக்கம் யூஷவிவரங்களைப் பார்க்க.

4. ராகம்-முதற் புத்தகத்தில் 21-ம் பக்கம் பார்க்க.

1. இனி கூறப்படும் 57½ குறியுள்ள ச்லோகமொழி பெயர்ப்பைப் பார்க்க.

2. முதற் புத்தகத்தில் 144, 145-ம் பக்கங்களில் விவரம் காண்க.

(1) வாதத்தினாலுண்டாகும் ஹ்ருதயரோகத்தில் தயிராடை, காடி, வாந் ஹ்ருத ரோக சிகித ஸை. மோர் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய தைலத்தை இளஞ் சூடாயிருக்கையில் கறுப்புப் பையும் சிறிதளவு கூட்டிக்கொடுக்கவும். இத் தைலம் குல்மம், வயிற்றுப்பொருமல் இந் நோய்களையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். (2) பஞ்சலவணங்களைச்¹ சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தைலமும் அவ்விதமே குணம் செய்யக்கூடியது. 25½.

பில்வப்பட்டை, சிற்றரத்தை, வாந் கோதுமை, இலந்தம் பழம், வாந் ஹ்ருத ரோகத்தில் பில்வாதி தைலம். தேவதாரு, சாறடை, கொள், பஞ்சமூலம் இவற்றைக் கஷாயம் காய்ச்சவும். அக்கஷாயத்தில் எண்ணெயைப் பக்குவம் செய்யவும். இத்தைலத்தை நஸ்யமிடவும், பானம் செய்யவும், வஸ்தியில் பிரயோகிக்கவும் உபயோகிக்கலாம். 26, 27.

சுக்கு, நெல்லிக்காய், இந்துப்பு, காகோலீ, காயம், தாமரைக்கிழங்கு, கடுகாய் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த க்ருதமானது பக்கசூலை இருதயத்தைப்பற்றிய நோவு, குல்மம் இவற்றை நிச்சயமாய் நிவ்ருத்திக்க வல்லது. 28.

ஐம்பது விதை நீக்கிய கடுக்காய்களையும் இரண்டு பலம் ஸௌவர்ச்ச பத்யாதி க்ருதம். இரண்டு பலம் ஸௌவர்ச்சலவணத்தையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் ஒரு ப்ரஸ்த்தம் நெய்யைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க அது இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதிகள், ச்வாஸம், குல்மம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கும். 29.

1. பஞ்ச லவணங்கள்—முதற் புத்தகத்தில் 62-ம் பக்கம் பார்க்க

தாமரைக்கிழங்கு, சுச்சோரம், சுக்கு, கொடி, மாதளைவேர், கடுக்காய், இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து, யவக்ஷாரம், நெய், ஏதேனும் அம்லம், இந்துப்பு இவற்றுடன் சேர்த்து உட்கொள்ள மார்பிலுண்டாகும் வேதனை, இருதயசூலை இவை நிவ்ருத்தியாகும். குராஸானி யோமம், இந்துப்பு, யவக்ஷாரம், வசம்பு, ஓமம், சுக்கு இவற்றாலும், பொன்னுலங்காய்,¹ தேவதாரு, கொம்மட்டி மாதளை, கடுக்காய், சுச்சோரம், தாமரைக்கிழங்கு இவற்றாலும் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தை இளஞ்சூடாயிருக்கையிலேயே பருகினாலும் அவ்விதகுணத்தைக் கொடுக்கும், 30-31½.

பஞ்ச கோலங்கள்², சுச்சோரம், கடுக்காய், சீந்தில், கொம்மட்டி மாதளை, பஞ்ச கோலா தாமரைக்கிழங்கு, இவற்றை திகல்கம். வாருணீயென்கிற மதுவைச் சேர்த்து³ கல்கமாக அரைத்து யமகஸ் நேஹத்தில்⁴ வருத்தெடுத்து, இந்துப்பு சேர்த்து இருதயசூலை, பக்கசூலை, யோனிகூலை இவைகளிலும், குல்மம், உதரரோகங்கள் இவற்றிலும் மேற்கூறிய கல்கத்தை புஜித்து வரலாம். 32, 33.

1. ஸம்ஸ்கிருத மூல ச்லோகத்தில் “ஸப்தலாதாரு பீஜாஹ்வ++” என்று இருக்கவேண்டும். ஆனால் “ஸப்ததிர்தாரு பீஜாஹ்வ++” என்று பிழைபட அச்சிடப்பட்டதாகத் தோற்றுகிறது. ஆகவே ஸப்தலா என்றே இருக்க வேண்டுமென்பதாகக் கருதி நாம் அதற்கு “பொன்னுலங்காய்” என்று பொருள் கூறினோம்.

2. பஞ்ச கோலங்கள்—முதற்புத்தகம் 23-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. வாருணீ—முதற்புத்தகம் 40-வது பக்கம் பார்க்க.

4. யமகஸ்நேஹம்—முதற்புத்தகம் 129-வது பக்கம் பார்க்க.

இந்த இருதயரோகத்தில் ஸ்ரிகத்தமான
ஸ்வேதங்களைப் பிரயோகிப்
ஸ்வேதமும் பதும், தகுந்தவாறு பக்கு
க்ருதபானமும். வம் செய்யப்பட்ட க்ருதங்
களைப் பருகுவதும் ஹிதமாகும். 33½.

ஹ்ருத்ரோகத்தில் நாவறட்சியுண்டானால்
இலகுபஞ்சமூலக்வாதத்தை
த்ருஷ்டிணையுடையாவது, சுக்குக் கஷாயத்தை
ன் கூடிய ஹ்ருதயாவது, வாருணீ யென்கிற
த்ரோகத்தில் மதுவின் ஆடையையாவது,
பானவகைகள். தயிரின் ஆடையையாவது,
காடியையாவது குடிக்கலாம். 34½.

இசிவு, ஸ்தம்பித்துப்போதல், சூலம், ஆம
தோஷம், இக்கோளாறுகளா
வாத ஹ்ருத்ரோகத்தில் லாலும் வாத தோஷத்தினால்
மாம்ஸரஸங்கள். லும் இருதயம் பீடிக்கப்படு
கையில் முற்கூறியவாறு இச்
சிகிதனைகள் ஹிதமானவையாம். ஆனால்
இருதயத்திற் படபடத்த நடையும், இசிவும்,
மூர்ச்சையும் உண்டாகும்போது அவ்வித
வாத ஹ்ருத்ரோகத்தில் தித்திரி, சக்கிரவாகப்
புள், மயில், வர்த்தகம் என்கிற பக்ஷி, கரடி
இவற்றின் மாம்ஸ ரஸங்களை அதிக ஸ்நேஹத்
துடன் கூட்டி யுபயோகிப்பது நலம். 35, 36.

இருதய ரோகமுள்ளவன் பலாதைலத்தை
யாவது, ¹ ஸுகுமாரக க்ரு
ஸ்நேஹ பா தத்தையாவது, ² நூறு முறை
னங்கள். பக்குவம் செய்த யஷ்ட்யாதி
தைலத்தையாவது, ³ மஹாஸ்நேஹத்தையா
வது பருகுவது உத்தமம். 37.

1. சிற்றமுட்டியின் கஷாயத்தில் காய்ச்சி, சிற்ற
முட்டியையே கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த
தைலம்.

2. ஸுகுமாரக க்ருதம்-பிரமேஹ சிகிதனையில்
கூறப்பட்டிருக்கும் கிருதம்.

3. யஷ்ட்யாதி தைலம்-வாதரக்த சிகிதனையிற்
கூறப்படுவது.

சிற்றரத்தை, ஜீவகம், ஜீவந்தீ, சிற்றமுட்டி,
கண்டங்கத்திரி, சாறடை,
மஹா ஸ்நே கண்டு பாரங்கி, மல்லிகை,
ஹம். வசம்பு, த்ரிகடு, இவற்றைக்
கல்கமாகச் செய்து, நாலு மடங்கு தயிரில்
எண்ணெயைச் சேர்த்து, கிடைக்கக்கூடிய
அம்ல வஸ்துக்களையும் கூட்டி தைலம் பக்
குவம் செய்யவும். ¹ இது மஹாஸ்நேஹம்
எனப்படும். இதைலத்தைப் பருகினால் வாத
ஹ்ருத்ரோகம் நிவ்ருத்தியாகும்; தர்ப்பணம்,
ப்ருஹ்மணம், பல்யம் என்கிற குணங்களும்
இதற்குண்டு. 38, 39.

அதிக படபடப்போடும் இசிவோடும்
கூடிய வாத ஹ்ருத்ரோகத்
வாத ஹ்ருத்ரோகாதிகளில் தில், ஜாடராக்கி உத்தீபன
அனுகூலமும் மடைந்திருக்கும் நிலைமையில்
அனுகூலமல் பால், தயிர், வெல்லம், நெய்,
லாதவையுமான ஜல ஜந்துக்களுடைய மாம்
உணவு முதலி ஸம், ஆதாப மாம்ஸம் இவை
யன. ஹிதமாகும். வாத ஹ்ருத்ரோ
கத்தைத் தவிர மற்ற நாலுவித ஹ்ருத்ரோகங்
களிலும், ஸ்தம்பித்தல், சைத்தியம் ஆமதோ
ஷம் இந்த லக்ஷணங்களோடு கூடிய வாத
ஹ்ருத்ரோகத்திலும் இதே வஸ்துக்கள் வர்
ஜிக்கத் தகுந்தவையாம். வாத ஹ்ருத்ரோகத்
தில் கபதோஷமும் சேர்ந்திருந்தால் ரூக்ஷ
குணமும் உஷ்ண வீர்யமுமுள்ள பதார்த்தங்
களைக்கொண்டு சிகிதனை செய்ய வேண்டும்.
40-41½.

பித்த ஸம்பந்தமான ஹ்ருத்ரோகத்தில்
திராக்கை, கரும்பு இவற்றின்
பித்த ஹ்ருத்ரோகத்தில் சாலும், சர்க்கரையும் தேனும்,
விரேசனமுறை. ஈச்சம்பழமும் கூட்டிய விரேச
னௌஷதத்தை உட்கொள்

1. இங்கு கல்கத்திரவ்யங்களுக்கு மாத்திரம் அளவு
குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகவே மோது பரி பாஷைப்
படி தைலத்துக்கு நாலில் ஒரு பங்கு சேர்க்க
வேண்டும்.

வது ஹ்ருத்யமாயிருக்கும். ¹ விரேசனமாய் சரீரம் சுத்தமானபிறகு பித்தஹரமான உபசாரம் செய்யப்பட வேண்டும். கூத காஸத்திலும் பித்த ஜ்வரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ள விதமாய் சரீரத்திற்கு உள்ளும்புறமும்சோதன முறை செய்யப்பட வேண்டும். கடுகரோகினீ, அதிமதுரம் இவற்றின் கல்கத்துடன் சர்க்கரையும் கூட்டி ஜலத்துடன் உட்கொள்ள வேண்டும். 42-43½.

(1) யானைத்திப்பிலி, சர்க்கரை, திராசைகூ, ஜீவகம் ருஷபகம், நெய்தல், பித்த ஹ்ருத் ரோகத்திற்கேற்ற க்ருதபானங்கள். சிற்றமுட்டி, பேரிச்சம்பழம், காகோலீ, மேதா, மஹா மேதா இவற்றைச் சேர்த்து பாலும் ஊற்றி பக்குவம் செய்யப்பட்ட எருமைநெய் பித்த ஹ்ருத் ரோகத்தைப் போக்கும். (2) வறள்தாமரை, அதிமதுரம், தாமரைக்கிழங்கு, கிரந்தி தகரம், தட்டைக் கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு, வேலம்பாசி இவற்றைப் பாலில் சேர்த்து, நெய் ஊற்றிக் காய்ச்சி, ஆறியபிறகு தேன் கலந்து, வாத ஹ்ருத் ரோகத்தில் உட்கொள்வது உசிதம். (3) மதுரவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த வஸ்துக்களால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையும் பருகலாம். 44-46½.

அதிமதுரம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தைலத்தையும் தேனையும் மது தைலக் கூட்டி, அதனால் பித்த ஹ்ருத்ரோகத்தில் வஸ்தியையும் பிரயோகிக்கலாம். 47.

(1) கபதோஷக் கோளாறால் உண்டாகும் ஹ்ருத்ரோகத்தில் ஸ்வேத கப ஹ்ருத்ரோகத்தில் சிகிதஸை செய்து, கொள், கத்தில் வமன ஜாங்கல மாம்ஸம், தீக்ஷண சிகிதஸைகள். மான மது, வாற்கோதுமை இவற்றை உண்ணக்கொடுத்து, வேப்பம் பட்டையும் வசம்பும் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த

1. ஹ்ருத்யம் முதற் புத்தகத்தில் 30,37-ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.

கஷாயத்தைக் குடிக்கச் செய்து வமனம் செய்விக்கவும். (2) வசம்பு, காயம், இந்துப்பு, சவுட்டுப்பு, சுக்கு, ஏலக்காய், குராசானி யோமம், திப்பிலி, யவகூதாரம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொண்டும் வமனம் செய்யலாம். (3) காடி, கொள்ளின் கஞ்சி, பசுவின் மூத்திரம், ஆஸவங்கள் இவற்றோடு மருக்காறையை உபயோகித்தும் வமனம் செய்யலாம். (4) தாமரைக்கிழங்கு, கடுக்காய், சுக்கு, கச்சோரம், சிற்றரத்தை, வசம்பு, திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தையும் முற்கூறிய உஷ்ண ஜலம் முதலியவற்றுடன் உட்கொள்ளலாம். (5) கடுக்காய், சுக்கு, திப்பிலி, ஸரள தேவதாரு, சிறு தேக்கு இவற்றைக் கஷாயமிட்டும் உட்கொள்ளலாம். 48-50½.

செம்மரம்பட்டை, அரசம்பட்டை, கருங்காலிப்பட்டை, அத்திப்பட்டை, ரோஹிதகாதி அவலேஹம். டை, மருதம்பட்டை, முருக்கம்பட்டை, ஆலம்பட்டை, இவற்றின் கஷாயத்தில் த்ரிகடுவையும் கருஞ்சிவதையையும் பொடித்துச் சேர்த்து லேஹ்ய பாகமாகச் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்தின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ள கபதோஷத்தினாலான ஹ்ருத்ரோகம் தீரும். 51, 52.

(1) கபகுல்ம சிகிதஸையிற் கூறப்பட்டுள்ள கிருதங்களையும், பலவிதமான கபஹ்ருத்ரோகத்தில் சில ரஸாயனப்ரயோகங்களும். க்ஷாரவகைகளையும் ¹ இவ்வியாதியிலும் உட்கொள்ளலாம்; (2) சிலாஜதுவையாவது பிரயோகிக்கலாம்; (3) ப்ராஹ்ம ரஸாயனத்தையாவது, (4) ஆமலக லேஹ்யத்தையாவது, ² (5) அகஸ்திய ஹரீதகீ

1. அடுத்த 14-வது அத்தியாயத்தில் கூறப்படுகிற கிருதங்கள் க்ஷாரங்கள் இவை குறிக்கப்படுகின்றன.

2. சிலாஜதுப் பிரயோகம், ப்ராஹ்ம ரஸாயன முறை, ஆமலக லேஹ்யம் இவற்றின் விவரங்கள் உத்தரகண்டம் 39-வது அத்தியாயத்தில் கூறப்படுகின்றன.

லேஹ்யத்தையாவது ¹ உட் கொள்ளலாம்.
53, 53½.

எவனுக்கு உணவையுட்கொண்டதும் இரு
தய வலி அதிகரித்து, அது
போஜனமுட் தய வலி அதிகரித்து, அது
கொண்டதும் ஜீர்ணமாகையில் வலி குறை
உண்டாகும் ஹ்ருதயம், முற்றிலும் ஜீர்ணமான
ஹ்ருதயக் குடும்பம் பிறகு வலியும் சமன மடை
வட்டாதிசூர்ணம். கின்றதோ, அவன் அடியிற்
கூறப்படும் குஷ்டாதி சூர்ணத்தை உஷ்ண
ஜல அனுபானத்தோடு உபயோகிக்கலாம்.
அம்முறையாவது—கோஷ்டம், வாய்விடங்
கம், இந்துப்பு, அட்டுப்பு, வெள்ளிலோத்தி,
தேவதாரு, அதிவிடயம், இவற்றைச் சூர்
ணம் செய்யவும். 54, 55.

(1) எவனுக்கு உணவு ஜீர்ணமான பிறகு
இருதய வலி அதிகரிக்கின்ற
தோ அப்பிணியாளிக்கு ஸ்
நேஹங்களைக் கொண்டு, விரே
சனம் செய்விக்கலாம். ² (2)
உணவு ஜீர்ணமாகும் ஸமயத்
தில் இருதயவலி அதிகமா
னால் பல விரேசனம் செய்விக்க
லாம். ³ (3) இருதய குலை எப்பொழுதுமே
அதிகமாயிருந்தால் தீக்ஷணகுணமுள்ள மூல
ங்களால் அங்ஙனமே விரேசனம் செய்விக்க
லாம். ⁴ 56.

1. அகஸ்திய ஹரீதகீ—காஸ சிகிதஸையில் கூறப்
படுவது.

2. ஸ்நேஹவிரேசனம் - ஆமணக்கெண்ணெய் முத
லியதைக் கொடுத்து செய்யப்படும் விரேசனம்.

3. பலவிரேசனம் - திராக்ஷ, வாய்விடங்கம், பே
ரீச்சு, ஈச்சு, கொன்னை, நெல்லிக்கனி, கடுக்காய்,
தான்றிக்காய், சம்பில்லகம், வாளம், வெள்ளரி விதை,
ஜயபாளம், இவை முதலியவற்றைச் சேர்த்து செய்
யப்படும் ஓளஷதத்தைப் பிரயோகித்து செய்யப்படும்
விரேசனம்.

4. மூலவிரேசனம்—ஏழிலைப்பாலை, சங்கங்குப்பி,
நேபாளம், கருஞ்சிவதை, வெண்சிவதை, முதலியவற்
றான ஓளஷதத்தைப் பிரயோகித்துச் செய்யப்படும்
விரேசன சிகிதஸை.

வாயுவானது, அதன் மார்க்கம் அடைபடுவ
தால் பெரும்பாலும் ஆமாச
யத்திற் சென்று, பிரகோப
மடையும்; ¹ சோதன சிகித்
ஸைகளாலும், ² லங்கன சிகித்
ஸைகளாலும், ³ பாசன சிகித்
ஸைகளாலும் ⁴ அவ்வாயுவை
அதுலோமமாக ⁵ வெளிப்படுத்த வேண்
டும். 57.

கிருமிகளாலுண்டாகும் இருதய ரோகத்
தில் கிருமிஹரமான ஓளஷ
தங்களை யெல்லாம் ⁶ உபயோ
கித்து சிகிதஸை செய்யலாம்.
57½.

த்ருஷ்ணை யென்கிற நாவறட்சி ஸம்பந்த
மான எல்லா விகாரங்களிலும்
த்ருஷ்ணை பெரும்பாலும் வாத - பித்த
ரோகத்திற்கான ஹரமான சிகிதஸா முறை
பொது சிகிதஸைகள். யுக்தமானது. அங்ஙனமே
உள்ளும் புறமும் சீதளமான உபசாரமும்,
சமந - சோதன சிகிதஸைகளும் ⁷ ஏற்றவை
யாம். குளிர்ச்சியான ஆந்தரி க்ஷோதகத்தைத்

1. ஆமாசயத்தில் உணவாவது வாயுவாவது அமித
மாகச் சேரும்போது அவ்வவயவம் விம்மிக் கொண்டு
அதற்கு அடுத்துள்ள இருதயத்தைப் பரிசிக்கக்கூடு
மாகையால் இரைப்பையில் உணவு முதலியது சேரு
வதால் இருதய வலியும் உண்டாவது இயல்பு.

2. சோதன சிகிதஸை - வமன விரேகாதிசூர்ணம்.

3. லங்கனம் - பட்டிணி கிடப்பது.

4. பாசனம் - உணவு எளிதில் ஜீர்ணமாகும்படி
செய்வது.

5. அதுலோமனம் - அபர்னவாயு முதலியதைக் கீழ்
நோக்கி வெளிப்படுத்தல்.

6. கிருமிஹரங்கள் - ஸூத்திர ஸ்த்தாநம் 15-
வது அத்தியாயத்திற்குரிய அர்க்காதிசூர்ணம் முதலி
யவை.

7. சமநசிகிதஸையைப்பற்றி முதற் புத்தகம் 118-ம்
பக்கத்திலும், சோதிந சிகிதஸையைப்பற்றி 117-ம் பக்
கத்திலும் விவரம் காண்க.

தேனுடன்¹ பருகலாம்; பெள மோதகத்திலும்² தேன் கூட்டி யுபயோகிக்க அதே குணமுண்டாகும். அக்னியில் பழுக்கக் காய்ச்சிய மண்ணோடுகள், மணல் முதலியவற்றைச் சுத்தமானஜலத்தில் சேர்த்து ஆறிய பிறகு அக்குளிர்ந்த நீரையாவது சர்க்கரை கூட்டிப் பருகலாம். த்ருண பஞ்ச மூலம்³ சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது உட்கொள்ளலாம். நெற்பொரிமாவைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த மந்தமும்⁴ சிறந்ததாகும். வாற்கோதுமையின் பச்சைமாவாலாகிய வாட்பமண்டத்தில்⁵ சர்க்கரையும் தேனையும் கூட்டி குளிர்ந்த பிறகு அதை உட்கொள்வதும் நலம். பழகிய சம்பா அரிசியாலும் கோத்ரவ தானியத்தினாலும் ஆகிய யவாகுவையாவது⁶ குளிரச்செய்து குடிக்கலாம். குளிர்ந்த நீரில் குளித்து, சீதவீர்யமான திரவ்யங்களால் பக்குவம் செய்யப் பெற்றதும் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து குளிரச்சியாக்கப்பட்டதுமான பாலோடு உணவுண்ணலாம். உப்பும் புளிப்பும் சேர்க்காமல், நெய் சேர்த்துத் தாளித்த ஜாங்கல மாம்ஸ ரஸங்களோடும், ஜீவநீய கணச்சரக்குகளின்⁷ ஸ்வரஸங்களைக் கூட்டி பபறு முதலியவற்றின் பூஷங்களோடும் அங்ஙனமே போஜனம் செய்யலாம். பாலிலிருந்தெடுத்த நெய்யை சீதவீர்யமான சரக்குகளில் பக்குவம் செய்து நஸ்பமிடுவதும் நலம்; அங்ஙனமே கருப்பஞ்சாற்றில்

பக்குவம் செய்த அவ்வித நெய்யையும் நஸ்யமிடலாம். ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்திற்கூறிய ரோபண கண்டீஷங்களும், தாஹஜ்வரத்திற்கூறிய லேபாதிகளும் இதில் ஹிதமானவையாம். வேலைகளை யெழுித்து அமைதியாயிருந்து, மனமகிழ்ச்சியைப் பெற்றிருப்பதும், நதிகளென்ன பெரிய நீரோடைகளென்ன இவை முதலியவற்றைக் காண்பதும் மனத்தில் தியானிப்பதும் இப்பிணியில் நன்மை யுண்டாக்கும். 58—65½.

வாத தோஷத்தினால் உண்டாகும் த்ருஷ்ணையில் வெல்லம் கலந்த தயிர் வாத த்ருஷ் பிரசஸ்தமானது; சீத வீர்யமானவையும் ப்ருஷ்மணகுணமுள்ளவையுமான மாம்ஸரஸங்களாவது, விதார்யாதிகணச் சரக்குகளின்¹ கஷாயமாவது உபயோகிக்கத் தகுந்தவையாம். 66½.

பித்தத்தினால் உண்டாகும் த்ருஷ்ணையில் நன்கு கனிந்த அத்திப்பழச் சாற்றில் சர்க்கரை கூட்டிப் பருகலாம்; அக்கனிகளாலான க்வாதத்தையாவது, அவற்றின் ஹிமகஷாயத்தையாவது,² சாரிபாதிகண க்வாதத்தையாவது³ பானம் செய்யலாம். அங்ஙனமே சீதவீர்யமான திரவ்யகணங்களால் பக்குவம் செய்த சீத கஷாயங்களில்⁴ சர்க்கரையும் தேனும் கூட்டி உட்கொள்ளலாம். அவ்விதமே மதுரரஸமுள்ள ஓளஷதச் சரக்குகளாலும் பாலுள்ள மரங்களின் பட்டைகளாலும் பக்குவம் செய்யப்பட்ட சீத கஷாயங்களையும் பானம் செய்யலாம். கொம்மட்டிமாதளை, திரா

1. ஆந்தரிக்ஷோதகம் - முதற்புத்தகம் 31-வது பக்கம் பார்க்க.

2. பெளமோதகம்-நீர்மலமானதும் கறுத்து விசாலயுள்ள துமான கெட்டி பூமியில் விழுந்துள்ள ஜலம்.

3. த்ருண பஞ்ச மூலம் - முதற்புத்தகம் 64-ம் பக்கம் பார்க்க.

4. மந்தம் - முதற் புத்தகத்தில் 145-ம் பக்கம் பார்க்க.

5. வாட்ப மண்டம் - இதே புத்தகத்தில் 11-ம் பக்கம் பார்க்க.

6. யவாகு - முதற்புத்தகம் 270-ம் பக்கம் பார்க்க.

7. ஜீவநீயகணம் - முதற்புத்தகம் 124-ம் பக்கம் பார்க்க.

1. விதார்யாதி கணம் - முதற்புத்தகம் 124-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. ஹிமகஷாயம் - இதே புத்தகத்தில் 9-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. சாரிபாதிகணம் - முதற்புத்தகம் 124-ம்-பக்கம் பார்க்க.

4. சீதகஷாயம்-இதுவேஹிம கஷாயம் எனப்படும்.

கை, ஆல், நீர் வஞ்சி இவற்றின் தளிர்களை யும், ஞாழல் வேரையும், தர்ப்ப வேரையும், அதிமதுரத்தையும் ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி யுட்கொள்ளலாம். ஜ்வர சிகிதையையிற் கூறிய திராக்ஷாதி பாண்டம் அல்லது ஹிம கஷாயத்தையாவது, பஞ்சஸார பானகத்தையாவது ¹ பருகலாம். 67-70.

கபதோஷத்தினாலுண்டாகும் த்ருஷ்ணை களில் வேப்பிலைச் சாற்றை கப த்ருஷ்ணை உட்கொண்டு வமநம் செய்ய சிகிதையை. லாம்; அல்லது பில்வவேர், துவரை, பஞ்சகோலம், ² த்ருண பஞ்சமூலம் ³ இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தையாவது, மஞ்சளின் கஷாயத்தையாவது குடிக்கலாம். த்ரிகடு, பேய்ப்புடல், வேப்பிலை இவற்றைக் கூட்டி தேனையும் சர்க்கரையையும் சேர்த்து, பயற்றங் கஞ்சியையாவது பருகலாம். வாற்கோதுமையினாலான அன்னத்தையும், தீக்ஷண கபளத்தையும், தீக்ஷண நஸ்யத்தையும், தீக்ஷண குணமுள்ள லேஹ்யத்தையும் உபயோகிக்கலாம். 71-72½.

ஸந்திபாத ஸம்பந்தமான த்ருஷ்ணையிலும், ஆமதோஷத்தினாலான த்ருஷ்ணையிலும் முறையே ஸந்திபாத ஹரமான சிகிதையையும், ஆமதோஷ ஹரமான சிகிதையையும் உசிதமானவையாம். அவ்விதமே த்ரிகடு, சேராங்கொட்டை, வசம்பு இவற்றை எலுமிச்சம்பழரசத்தோடாவது, வெந்நீருடனாவது, மஸ்துவென்னும் கஞ்சியோடாவது உட்கொள்ளலாம். 73½.

1. பஞ்சஸாரம்-முதற் புத்தகம் 31-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. பஞ்சகோலம்-முதற் புத்தகம் 23-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. த்ருண பஞ்சமூலம்-முதற் புத்தகம் 64-ம் பக்கம் பார்க்க.

உணவின்மையினால் உண்டாகும் த்ருஷ்ணையில் உஷ்ணமான மண்டத்தையும், குளிர்ந்த மந்தத்தையையும் காலமறிந்து உட்கொள்ள வேண்டும் 74.

சிரமத்தினாலுண்டாகும் த்ருஷ்ணையில் மாம்ஸரஸத்தையாவது, மதுவையாவது சர்க்கரை சலந்து பருகுவது நலம். 74½.

வெயிலின் ஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகும் த்ருஷ்ணையில், சர்க்கரை சேர்த்த மந்தத்தை வாற்கோதுமை, இலந்தங்கொட்டை இவற்றின் திரவச் சத்துகளோடு உட்கொள்ளலாம். எள்ளுப்பிண்ணாக்கு, காடி இவற்றை உடம்பெங்கும் பூசலாம். 75½.

சீத ஜல ஸ்நானத்தினால் உண்டாகும் த்ருஷ்ணையில் மதுவையும் தண்ணீரையும் கூட்டிப் பருகலாம்; அல்லது வெல்லம் கரைத்த ஜலத்தையாவது உட்கொள்ளலாம். 76.

மதுபானத்தினால் உண்டாகும் நாவறட்சியைப் போக்குவதற்கு, ஸ்நானம் செய்து விட்டு, புளிப்பும் உப்பும் கலந்த மதுவை, அதற்கு அரைப்பங்கு நண்ணீரில் சேர்த்து விளாவி பானம் செய்யலாம். 76½.

ஸ்நேஹங்களை உபயோகித்து, அதனால் உடற்கூடு அல்லது ஜாடாக்கனி மிகக் கடுமையாகப் போய் உண்டாகும் வறட்சியைப் போக்குவதற்கு இயற்கையிலேயே குளிர்ந்துள்ள ஜலத்தைப் பருகலாம். உட்கொண்ட ஸ்நேஹம் ஜீர்ணமாகாமல் உண்டா

கும் த்ருஷ்ணையில் உஷ்ணஜலத்தையும், ஸ்நேஹ பதார்த்தம் ஜீர்ணமாய் ஸம்பவிக்கும் நாவறட்சியில் மண்டத்தையும் பானம் செய்ய லாம். 77, 77½.

ஸநிகத்தமான அன்னத்தைப் புஜித்து நா வறட்சி கொண்டவன் பனி யைப்போல் குளிர்ந்துள்ள வெல்லம் கரைத்த ஜலத்தைப் பருகலாம்; குருபோஜனம் முதலிய மிதமிஞ்சிய உண வால் நாவறட்சி கொண்டவன் உஷ்ண ஜலத் தைக் குடித்து அவ்வித உணவைக் கல்லி வாந்தி செய்யலாம். 78½.

க்ஷய ரோகத்தினால் உண்டாகும் நாவறட்சி யில் க்ஷய ரோகத்திற்கு ஹித மான ப்ருஹ்மண குணமுள்ள ஓளஷதம் அணைத்தும் உப யோகமுள்ளதாகும். 79.

இளைத்திருப்பவருக்கும், பலஹீனமாயிருப் பவருக்கும், ரூக்ஷ சரீரமுடையவருக்கும் உண்டாகிற நாவற ட்சியில் பாலாவது, செம்மறி யாட்டின் மாம்ஸரஸமாவது அனுக்ஷலமானதாகும். 79½.

பலஹீனர் மு தலிய வருக் கு த்ருஷ்ணை சிகித் தை.

ஊர்த்வ ச்வாஸத்துடன் க்ஷய நாவ ட்சியில் க்ஷயகாஸங்களைப் போக்கக்கூடிய குணமுள்ள துடன் கூடிய த்ருஷ்ணைக் கு சரக்குகளைச் சேர்த்துக் காய்ச் சிகிதனை. சிய பாலைப் பருகலாம். 80.

சில ரோகங்களாலும் உபத்திரவங்களாலும் நாவறட்சியுண்டாகையில் சர்க் ரோகாதிகளா கரையும் தேனும் கலந்த லுண்டாகும் த்ரு காடி. உட் கொள்வதற்குச் ஷ்ணைக்கு சிகித் தை. சிறந்த வஸ்துவாம்; மேலும் அந்தந்த ரோகங்களின் தன் மைகளுக்கேற்றவாறு எல்லாவித சிகிதனை களையும் செய்வது நலம். ஏற்கனவே வியாதி யினால் இளைத்துப்போனவன் நாவறட்சியின லும் வருந்தும்போது அவனுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காவிடில், அதனால் சீக்கிரத்தில் மரண மாவது நீடித்த காலம் போராடக்கூடிய கடு மையான வியாதியாவது ஸம்பவிக்கும்; அத் தகையவனுக்கு ஸாத்தியமான அன்ன பானங் களையும் ஓளஷதங்களையும் கொடுத்து முதலில் நாவறட்சியைப் பரிஹரிக்க வேண்டும்; அங் டன் த்ருஷ்ணை நிவ்ருத்திக்கப்படுமானால், அதற்கு முந்திய இதர வியாதிக்கும் எளிதில் சிகிதனை செய்து விடலாம். 81-83.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

இனி மதாத்யய சிகிதனை யென்னும் அத் தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது:—

மதாத்யய வியாதியில் எந்த தோஷம் அதி கரித்திருப்பதாகக் காணப் படுகின்றதோ அதற்கு முத லில் சிகிதனை செய்ய வேண் டும். மூன்று தோஷங்களும் ஒரே அளவில் கோளாறடைந்திருக்குமானால்

மதாத்யயத் திற்குப் பொது சிகிதனை.

கபத்திற்கு முதலிற் சிகிதனை செய்து, அப் பால் பித்தத்திற்கும், பிறகு வாதத்திற்கும் சிகிதனை செய்யலாம்; அல்லது ஆமாசயம் முதலிய அந்தந்த ஸ்த்தாநங்களின் நிலைமை களை அனுஸரித்து முதலில் ஆமாசயத்திற்கும், பிறகு பக்வாசயத்திற்கும், அதன்பிறகு வாதா சயத்திற்கும் முறையே சிகிதனைபைச் செய் யலாம். ஏனெனில் மதாத்யயக் கோளாறானது

கம் மூல முளைகளிருந்தால், அவற்றில் உட்புறத்திலிருப்பவைகளில் வலது பாரிசத்து முளையை முதலிலும், பிறகு இடதுபாரிசத்து முளையையும், அதன் பிறகு குதத்தின் முன்புறத்திலுள்ளதையும் கிரமமாக விலக்கி சிகித்சை செய்யவும். 1—9.

அர்சஸ் நன்கு சுடப்பட்டுப் போனால் அப்பிணியாளிக்கு அபாந வாயு ஸுகமாய் வெளிப்படும்; உணவில் விருப்பமேற்படும்; ஜாடராக்கி விருத்தியாகும்; தேஹத்தில் மற்ற ஆரோக்கியக் குறிகள் ஏற்பட்டு பிணியாளி ஸுகித்திருப்பான்; தேஹத்தில் இயற்கையான நிறமும் வன்மையும் உண்டாகும். 10.

(1) இதன் பிறகு சிலருக்கு வஸ்தியென்னும் மூத்திரப்பையில் வலி தாஹாதிகளால் யுண்டாவதுண்டு; அப்பொமலமூத்திரங்கள் தடுக்கப்படுவதற்குப் பரிஹாரம். முது வெள்ளைச் சாறடை, கோஷ்டம், வாஸனைப்புல், ஜடாமாம்ஸீ, லோஹம், தேவதாரு இவற்றை மிகவும் வழுமூண்டகல்கமாகச் செய்து நாபிக்கு அடியில் லேபனம் செய்யலாம். (2) மல-மூத்திரங்கள் அடைப்பட்டுத் தடையுண்டாகுமானால் மாவலிங்கம்பட்டை, பேய்ச்சரையின் விதை, ஆமணக்கிலை, நெரிஞ்சில், சாறடை, கருஞ்ஜீரகம், வாஸனைப்புல் இவற்றைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, சிறிது ஸ்நேஹம் கலந்து உஷ்ணமாகவே நாபிக்குக் கீழேயும், இடுப்பைச் சுற்றியும் ஊற்றலாம்; அல்லது அக்கஷாயத்தில் ஸ்நானம் செய்யலாம். (3) அல்லது வாதஹரமான சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த பாலையாவது தைலத்தையாவது அவ்விதம் பிரயோகிக்கலாம். (4) மலத்தை உடைத்து வெளித்தள்ளுங் குணமுடைய உணவைப் புஜிக்கலாம். (5) வாதஹரமாகவும் தீபநமாகவுமுள்ள ஸ்நேஹங்களையும் உபயோகிக்கலாம். 11-13.

(1) தாஹசிகித்சைக்குத் தகாத மனிதனுக்கு கபவாதங்களால் உண்டானவையும், திமிர்-தினவுகுத்தல்-வலி-வீக்கம் இவைகளோடு கூடியவையும், வெளியில் பிதுங்கி வந்திருப்பவையுமான மூல முளைகளில் ஸ்நேஹத்தைத் தடவி, பில்வவேர், சித்திரமூலம், யவக்ஷாரம், கோஷ்டம் இவற்றால் பக்குவமான தைலத்தை ஊற்றிவரவும்; அல்லது ஸர்ப்பம், பூனை, ஒட்டகம், பன்றி இவற்றின் கொழுப்பினாலாவது லேகம் செய்யலாம். (2) இதன் பிறகு பிண்டஸ்வேத முறைப்படியாவது, திரவஸ்வேத முறைப்படியாவது, அவ்விடத்தில் உஷ்ணமாக ஒற்றடம் கொடுக்கலாம்; மாப்பண்டங்களாலாவது, பிண்டம்போல் செய்த மற்ற ஸ்டிக்த்த வஸ்துக்களாலாவது, தைலக்ருதங்களைச் சேர்த்தாவது, சிற்றரத்தை கொட்டக்கரந்தை இவற்றின் பிண்டத்தைப்பாவது, முருங்கப்பட்டைகளை யாவது வேக வைத்து அவற்றால் ஒற்றடம் கொடுக்கலாம். 14-17.

(1) எருக்கம்வேர், அகில் மரத்திலை, மனிதரின் மயிர்கள், பாம்புத் தோல், பூனையின் சர்மம், நெய்வில் தூபன சிகித்சை. இவற்றைத் தண்ணிலிட்டு, அப்புகையினால் தூபமிடுவதும் அர்சஸ்ஸுகளுக்கு ஹிதமாயிருக்கும்; (2) அங்ஙனமே அமுக்கிருங்கிழங்கு, ஆளஸி, கண்டங்கத்திரி, திப்பிலி, நெய் இவற்றைக் கொண்டும் தூபமிடலாம். 18, 18½.

(1) காடிவிட்டு ஜீமூதபீஜங்களை அரைத்து, அந்த ஜீமூதத்தின் மிருது அர்சஸ்ஸில் வர்திப்பிரயோகம். வான தாதுகளின் மேல் அதைப்பூசி, வர்த்தியாகச் செய்து, குதத்திலுபயோகிக்க, அது முளைகளை அழித்து உதிர்த்துவிடும். ஜீமூதத்தின் தாதுகளையும் (?) வேர்களையும் சேர்த்துப் பக்

கம் மூல முளைகளிருந்தால், அவற்றில் உட்புறத்திலிருப்பவைகளில் வலது பாரிசத்து முளையை முதலிலும், பிறகு இடதுபாரிசத்து முளையையும், அதன் பிறகு குதத்தின் முன்புறத்திலுள்ளதையும் கிரமமாக விலக்கி சிகித்சை செய்யவும். 1—9.

அர்சஸ் நன்கு சுடப்பட்டுப் போனால் அப்பிணியாளிக்கு அபாந வாயு ஸுகமாய் வெளிப்படும்; உணவில் விருப்பமேற்படும்; ஜாடராக்கி விருத்தியாகும்; தேஹத்தில் மற்ற ஆரோக்கியக் குறிகள் ஏற்பட்டு பிணியாளி ஸுகித்திருப்பான்; தேஹத்தில் இயற்கையான நிறமும் வன்மையும் உண்டாகும். 10.

(1) இதன் பிறகு சிலருக்கு வஸ்தியென்னும் மூத்திரப்பையில் வலி தாஹாதிகளால் யுண்டாவதுண்டு; அப்பொமலமூத்திரங்கள் தடுக்கப்படுவதற்குப் பரிஹாரம். முது வெள்ளைச் சாறடை, கோஷ்டம், வாஸனைப்புல், ஜடாமாம்ஸீ, லோஹம், தேவதாரு இவற்றை மிகவும் வழுமூண்டகல்கமாகச் செய்து நாபிக்கு அடியில் லேபனம் செய்யலாம். (2) மல-மூத்திரங்கள் அடைப்பட்டுத் தடையுண்டாகுமானால் மாவலிங்கம்பட்டை, பேய்ச்சரையின் விதை, ஆமணக்கிலை, நெரிஞ்சில், சாறடை, கருஞ்ஜீரகம், வாஸனைப்புல் இவற்றைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, சிறிது ஸ்நேஹம் கலந்து உஷ்ணமாகவே நாபிக்குக் கீழேயும், இடுப்பைச் சுற்றியும் ஊற்றலாம்; அல்லது அக்கஷாயத்தில் ஸ்நானம் செய்யலாம். (3) அல்லது வாதஹரமான சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த பாலையாவது தைலத்தையாவது அவ்விதம் பிரயோகிக்கலாம். (4) மலத்தை உடைத்து வெளித்தள்ளுங் குணமுடைய உணவைப் புஜிக்கலாம். (5) வாதஹரமாகவும் தீபநமாகவுமுள்ள ஸ்நேஹங்களையும் உபயோகிக்கலாம். 11-13.

(1) தாஹசிகித்சைக்குத் தகாத மனிதனுக்கு கபவாதங்களால் உண்டானவையும், திமிர்-தினவு-குத்தல்-வலி-வீக்கம் இவைகளோடு கூடியவையும், வெளியில் பிதுங்கி வந்திருப்பவையுமான மூல முளைகளில் ஸ்நேஹத்தைத் தடவி, பில்வவேர், சித்திரமூலம், யவக்ஷாரம், கோஷ்டம் இவற்றால் பக்குவமான தைலத்தை ஊற்றிவரவும்; அல்லது ஸர்ப்பம், பூனை, ஒட்டகம், பன்றி இவற்றின் கொழுப்பினாலாவது லேகம் செய்யலாம். (2) இதன் பிறகு பிண்டஸ்வேத முறைப்படியாவது, திரவஸ்வேத முறைப்படியாவது, அவ்விடத்தில் உஷ்ணமாக ஒற்றடம் கொடுக்கலாம்; மாப்பண்டங்களாலாவது, பிண்டம் போல் செய்த மற்ற ஸ்டிக்த்த வஸ்துக்களாலாவது, தைலக்ருதங்களைச் சேர்த்தாவது, சிற்றரத்தை கொட்டக்கரந்தை இவற்றின் பிண்டத்தைப்பாவது, முருங்கப்பட்டைகளை யாவது வேக வைத்து அவற்றால் ஒற்றடம் கொடுக்கலாம். 14-17.

(1) எருக்கம்வேர், அகில் மரத்திலை, மனிதரின் மயிர்கள், பாம்புத் தோல், பூனையின் சர்மம், நெய்வில் தூபன சிகித்சை. இவற்றைத் தண்ணிலிட்டு, அப்புகையினால் தூபமிடுவதும் அர்சஸ்ஸுகளுக்கு ஹிதமாயிருக்கும்; (2) அங்ஙனமே அமுக்கிருங்கிழங்கு, ஆளஸி, கண்டங்கத்திரி, திப்பிலி, நெய் இவற்றைக் கொண்டும் தூபமிடலாம். 18, 18½.

(1) காடிவிட்டு ஜீமூதபீஜங்களை அரைத்து, அந்த ஜீமூதத்தின் மிருது அர்சஸ்ஸில் வர்திப்பிரயோகம். வான தாதுகளின் மேல் அதைப்பூசி, வர்த்தியாகச் செய்து, குதத்திலுபயோகிக்க, அது முளைகளை அழித்து உதிர்த்துவிடும். ஜீமூதத்தின் தாதுகளையும் (?) வேர்களையும் சேர்த்துப் பக்

குவம் செய்த லேஹ்யத்தில் யவகூதாரமும் சிறிது கூட்டி, குண்றுமணி, கருணைக்கிழங்கு, பூசினிவிதை இவற்றின் பொடியையும் சேர்த்து, வர்த்தி செய்து உபயோகிக்க முன் போலவே குணமுண்டுபண்ணும். 19-20½.

(1) கள்ளிப்பாலில் ஊறவைத்த மஞ்சளின் கல்கத்தினாலும், அங்ஙனமே அர்சஸ்ஸில் லே கோழியின் மலம், திப்பிலி, பனங்கள். மஞ்சள், குண்றுமணி இவற்றைப் பசு முத்திரத்தினால் ஆட்டியும் அர்சஸ்ஸுகளின் மேல்பூச்சிடலாம். (2) வசம்பு, கலப்பைக்கிழங்கு, யானையின் தந்தம், கர்க்காடகச்ருங்கி, கடுக்காய், கோஷ்டம், சேராங்கொட்டை, மயில்துத்தம், முருங்கவிதை, முள்ளங்கி, அலரியிலை, வேப்பிலை, பீலுமூலம்?, பில்வவேர், காயம் இவற்றைக் கள்ளிப்பால் விட்டு அரைத்து லேபநம் செய்யலாம். (3) கோஷ்டம், காட்டுவாகையின் வித்துகள், திப்பிலி, இந்துப்பு, வெல்லம், த்ரிபலை இவற்றை எருக்கம்பாலும் கள்ளிப்பாலும் விட்டு அரைத்து அர்சஸ்ஸுகளின்மேல் லேபநம் செய்யலாம். (4) கள்ளித்தண்டு, பேப்ச்சரையின் தளிர்கள், புங்கையின் வித்து, செம்மறியாட்டின் சிறு நீர், எருக்கம்பால் இவற்றை அரைத்து, லேபநம் செய்ய அர்சஸ்ஸுகள் நெருத்தியாகும். இனி கூறப்போகிற அது வாஸனவஸ்திக்குரிய திப்பிலி முதலிய வஸ்துக்களால் லேபநம் செய்வதும் சிறந்த முறையாம். இதே ஒளஷதச்சரக்குகளால் தைலங்களைப் பக்குவம் செய்தும் அவ்விடத்தில் அபயஞ்ஜனம் செய்யலாம். இங்ஙனம் தூபமிடுவதாலும், லேபனம் செய்வதாலும், அப்யங்கம் பண்ணுவதாலும் குதத்திற் சேர்ந்துள்ள அசுத்தமான இரத்தம் அர்சஸ்ஸுகளிலிருந்து ஸ்ரவித்து வெளியாய் விடுகின்றது. அதன் பிறகு அப்பிணியாளி சுகம் பெறுகிறான். 21—27½.

மிகவும் வீங்கியும் கடினமாகவும் விருத்தியாயுள்ள மூல மூளைகளிலிருந்து அர்சஸ்ஸிலிருந்து ந்து முற்கூறிய லேபனாதிக இரத்தத்தை ஸ்ரவிக்கச் செய்தல். னால் அசுத்த இரத்தம் நன்கு ஸ்ரவிக்காமற்போனால் அட்டைகளைக் கொண்டும், சஸ்திரங்களைக்கொண்டும், ஊசிகளைக்கொண்டும், கூர்ச்சமென்கிற கருவியைக்கொண்டும் அடிக்கடியும் அவ்வித இரத்தத்தை வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும். இரத்தம் அசுத்தமாயிருக்கையில் சீதளமாகவும், உஷ்ணமாகவும் ஸ்லித்தமாகவும், ரூகூதமாகவுமுள்ள முற்கூறியவற்றைப் போன்ற சிகிதஸைகளால் அர்சோவியாதி நெருத்தியாகமாட்டாது; ஆகவே வைத்தியன் இரத்தத்தையே வெளிப்படுத்தவேண்டும். 28—29½.

(1) பாலில் சித்திரமூலத்தைப் பொடித்துச் சேர்த்து, அப்பாலிலிருந்து அர்சஸ்ஸில் தக் ந்து யாதொரு மோர் உணரப்பிரயோகங்கள். டாகின்றதோ, அந்த மோரையே பருகி, அந்த மோரையே அன்னத்துடன் கலந்து உட்கொண்டுவர அர்சஸ்ஸுகள் தீரும். (2) மோரில் செம்மந்தாரை வேரைப் பொடித்துச்சேர்த்து அதைப் பருகி வரவும்; அந்த மோர் ஜீர்ணமான பிறகு பத்தியமான உணவுகளைப் புஜித்து வர அர்சஸ்ஸுகள் தீரும். (3) குதஸ்த்தானத்தில் வீக்கத்தினாலும் வலியினாலும் வருந்தி ஜாடராக்னியும் மந்தமாயிருந்தால், அப்பிணியாளி குல்மசிகிதஸையில் கூறப்படும் ஹிங்க்வாதி சூர்ணம் முதலியவைகளை யுட்கொள்ளலாம்; இச்சூர்ணங்களுக்கு மோரை அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம். (4) வெல்லம் கலந்த கடுக்காயையும் மோரின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ளலாம். (5) கடுக்காய், வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம், குடசப்பாலையின் பட்டை இவற்றையாவது மோருடன் புஜிக்கலாம். (6)

வெட்பாலை ஒருபங்கு, திப்பிலி இரண்டு பங்கு, சித்திரமூலம் மூன்று பங்கு, கருணைக்கிழங்கு நாலு பங்கு இவ்விதம் சேர்த்து சூர்ணித்து, அதையாவது மோருடன் உபயோகிக்கலாம். (7) இந்துப்பு, கறியுப்பு, சவுட்டுப்பு, த்ரிகடு, காயம், புனிவஞ்சி இவற்றையாவது பொடித்து மோரோடு உட்கொள்ளலாம். (8) பில்வப் பழம், விளாம்பழம் இவற்றோடாவது, சுக்கு, பிடால லவணம் இவற்றோடாவது, சேராங் கொட்டையோடாவது, ஓமத்தோடாவது மோரைத் தர்ப்பணமாகப் பருகலாம். (9) கொட்டைக்கரந்தை, காயம், சித்திரமூலம் இவற்றையாவது மோரில் கலந்து சாப்பிடலாம். (10) சிறுகிளாப்பழங்கனையாவது மோரில் கலந்து அனுபானத்தோடு ஒரு மாஸம் உபயோகித்துவரலாம். (11) வெறும் வயிற்றில் தினந்தோறும்வது வேண்டிய வளவு மோரைப் பருகிவரலாம். (12) ஜாட ராக்னியும் தேஹச்சூடும் மிகவும் குறைந் திருக்கும் அர்சோரோகிக்கு மோரையே எப்பொழுதும் பானம் செய்வதற்குக் கொடுக்கவேண்டும். (13) பிணியாளியின் சரீர பலம், காலம், வியாதியின் ஸ்வரூபம் இவற்றின் நிலைமைகளை நன்குணர்ந்த வைத்தியன் ஏழு நாட்களாவது, பத்து நாட்களாவது, பதினைந்து நாட்களாவது, ஒரு மாஸ காலமாவது மோரை உபயோகிக்கச் செய்யவேண்டும். (14) தினந்தோறும் மாலைநேரத்திலாவது நெற்பொரி மாவை மோரில்கலந்து குழம்புபோல் செய்தும் உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம்; குடித்த மோர் ஜீர்ணமான பிறகு தக்ரபேயா என்கிற மோர்க்கஞ்சியில் இந்துப்பு சேர்த்து பருகச் செய்யலாம். (15) இனி ஏதேனும் ஏற்ற ஸ்நேஹமும் மோரும் கலந்த அன்னத்தைப் புஜிக்கச்செய்து, அதற்கு மோரையே அனுபானமாகவும் உபயோகிக்கச்செய்யலாம். (16) அதிகமாக மோரைக் கூட்டி பக்குவம் செய்த

யூஷங்களோடும் அவ்வித மாம்ஸரஸங்களோடும் சம்பாஅரிசியினாலான அன்னத்தையாவது மிதமாய் புஜித்துவரச் செய்யலாம். (17) முற்றிலும் வெண்ணெயெடுத்து ருக்ஷமாயுள்ளது, பாதி வெண்ணெயெடுத்தது, சிமிதும் வெண்ணெயெடுக்காதது என்று மூன்றுவிதமாயுள்ள மோரைப் பிணியாளியின் சரீரதோஷங்களுடையவும், ஜாடராக்னியினுடையவும், தேஹ வன்மையினுடையவும் நிலைமைகளையுள்ளபடியுணர்ந்த வைத்தியன் அர்சோகத்தில் உபயோகிக்கவேண்டும். இங்ஙனம் மோரைப் பிரயோகித்து நிவாரணம் செய்யப்பட்ட மூல மூளைகள் மீண்டும் உற்பத்தியாக மாட்டா; ஏனெனில் அம்மோரைத் தரையில் ஊற்றினாலும் புற்புதரையும் எரித்துவிடுங்குணமுடையது. மோரை உட்கொண்டதால் ஸ்ரோதோமர்க்கங்கள் சுத்தமாய் விடும்; ஆகவே இரஸதாதுவானது இதர தாதுக்களில் தாராளமாகப் பரவி வரும்; அதனால் தேஹத்திற்குப் புஷ்டியும், பலமும், நல்ல பிறமும், அதிக மனக்களிப்பும் உண்டாகும்; வாத-கபஸம்பந்தமான அநேகவித வியாதிகளும் நிவ்ருக்தியாகின்றன. (18) சிறு கண்டங்கத்திரிக்காயை அரைத்து, அக்கல்கத்தை ஒரு பாத்திரத்தினுள் தடவி யுலர்ந்த பிறகு, அதில் மோரை ஊற்றி, ஓர் இரவு முடிய அப்படியே அதை ஊற வைத்திருக்கவும்; அர்சோரோகத்தைப் போக்கிக்கொள்ள விரும்பும் பலர் இந்த மோரைக் குடிக்கலாம். 30-44½.

கொத்தமல்லி விதை, கருஞ்ஜீரகம், ஜீரகம், கொட்டைக்கரந்தை, திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, ஓமம், கிரந்தி தகரம், கிச்சிலிக்கிழங்கு, குராசாணி யோமம், சித்திரமூலம், வாற்கோதுமை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, நெய் வைத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில் சேர்த்து, அதில் மோரை ஊற்றி ஸந்தானமுறைப்

படி பக்குவம் செய்யவும்; அது புளித்தும் காரமாகவும் பக்குவமாகும் வரையில் பாத்திரத்தில் வைத்து வைக்கவும். இது “தக்ரா ரிஷ்டம்” எனப்படும். இதை யதேஷ்டமாக அர்சோரோகி பான்ம் செய்து வரலாம். இது அக்னியை தீபனம் செய்யும்; நாக்குக்கு நற்சுவையைத் தரும்; நல்ல நிறத்தையும் தேஹத்தில் உண்டுபண்ணும்; கப-வாதங்களைப் போக்கும்; குதத்திலுண்டான வீக்கத்தையும், தினவையும், வலியையும் நிவாரணம் செய்யும்; சரீரத்தில் பலத்தை விருத்தி செய்யவல்லது. 45—47½.

(1) சித்திராமூலப்பட்டையைப் பொடித்து, ஜலம் விட்டு அரைத்து, மண்கலயத்தினுள் பூசி, அக்கல்கம் உலர்ந்த பிறகு, அதில் மோரையாவது தயிரையாவது வைத்திருந்து உட்கொண்டு வந்தால், அது அர்சஸ்ஸைப் போக்கும். (2) கண்டு பாரங்கி, செம்மந்தாரை, சீந்தில், பஞ்சகோலங்கள் ¹ இவற்றில் ஒவ்வொன்றின் கல்கத்தையும் முன் போலவே மட்கலயத்தில் தடவி, மோர் அல்லது தயிரை அதில் வைத்திருந்து உட்கொள்ளலாம். 48, 49.

யாணைத்திப்பிலி, வட்டத்திருப்பி, கருஞ்ஜீரகம், பஞ்சகோலங்கள், தும்புருவென்னும் ஒருவித அசோகஜாதி மரப்பட்டை, ² ஜீரகம், கொத்த மல்லி விதை, பில்வப் பழத்தின் மத்தியிலுள்ள சோறு இவற்றைச் சேர்த்து, பலாம்லங்களையும் ³ யமக ஸ்நேஹங்களை

¹பேயா-யூஷம் ² இரஸம்முதலியவைகளையும், யும் பக்குவம் செய்து, அர்சோரோகிக்கு உணவாகக் கொடுக்கலாம். யாணைத்திப்பிலி முதலிய இதே சரக்குகளைத் தண்ணீரில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, குடி நீரைப் பக்குவம் செய்தும், இவற்றால் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்தும் பான்ம் செய்தால் நன்கு அக்னி தீபநமுண்டாகும். 50, 51.

இது வரையில் அர்சஸ்ஸில் இளகி அல்லது உடைந்து எளிதில் வெளி யாகக்கூடிய நிலைமக்கேற்ற சிகிதஸா முறை கூறப்பட்டது; இனி மலபந்தத்துடன் கூடிய அர்சோரோகிகளுக்கு ஏற்ற பரிஹாரமுறை கூறப்படும். (1) ஸ்நேஹ பதார்த்தங்களை அதிகமாகக் கூட்டிய மாப்பண்டங்களோடு ³ வாருணி யென்னும் மதுவை அதில் சிறிது உப்பையும் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (2) சீது, தான்யாம்லம் என்னும் கடலைப்புளிப்பு, வாருணி இவற்றைத் தனித்தனியாகவும் உப்பு கலந்து உட்கொள்ளலாம். (3) புங்கந்தளிர்களை யமக ஸ்நேஹத்தில் நன்றாக வறுத்து, மாவையும் தூவி பக்குவம் செய்து போஜனம் செய்வதற்கு முன்பாக புஜித்து வந்தால் அடைபட்டுள்ள அபானவாயுவும் மலமும் தாராளமாய் வெளிப்படும். (4) சக்கைபாவது வட்டத்திருப்பியையாவது வெல்லத்துடன் கலந்து உண்ணலாம். (5) வெல்லம், யவக்ஷாரம், நெய் இவற்றைக் கலந்தாவது உட்கொள்ளலாம். (6) பசு முத்திரத்தில் ஊறவைத் தெடுத்த கடுக்காயோடு வெல்லத்தையும் கூட்டி புஜிக்கவாவது செய்யலாம். 52-54½.

1. பஞ்சகோலம்—முதற் புத்தகத்தில் 23, 24-ம் பக்கங்களைப்பார்க்க.

2. தும்புரு என்பது ஆங்கிலத்தில் Xanthoxylon alatam எனப்படுகிறது.

3. பலாம்லங்கள்—எலுமிச்சம்பழம், புளிப்பு மாதுளை முதலிய வற்றின் சாறுகள்.

1. யமக ஸ்நேஹம்—முதற் புத்தகம் 119-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. பேயா, யூஷம் முதலியவற்றைப்பற்றிய விவரங்களை முதற் புத்தகத்திற் காணலாம்.

3. வாருணி, சீது இவற்றின் விவரத்தை முதற் புத்தகத்திற் காண்க.

ஒரு திரோணப் பிரமாணம் பசு முத்திரத்
தில் இருநூறு கடுக்காய்க
அர்சஸ்வில் ஹ னைச் சேர்த்து, முத்திரம்
ரீதகீ பிரயோகம்.

முற்றிலும் சுண்டிப் போ
மளவும் சமைபல் செய்யவும். இதில் தினந்
தோறும் இரண்டு கடுக்காய்கள் வீதம் தேனு
டன் புஜித்து வரவும். இது கபத்தினால்
உண்டாகிற அர்சஸ், குஷ்டம், சோதை, குல்
மம், மேஹம், உதரரோகம், கிருமிகள், கிரந்தி,
அர்புதம், அபசீ, ஸ்த்தூலரோகம், பாண்டு,
ஆமவாதம் இவற்றைப் போக்கும். 55-56½.

(1) எவனொருவன் ஆதிதீண்டாப்பாளையின்

வேரை கல்கமாக அரைத்து,
அர்சஸ்வில் ம சிறிது பசு முத்திரத்தோடு
லங்கழியச் செய்யு பானம் செய்துகொண்டு, கத்
ம் சில முறைகள்.

திரிக்காயையும் வெல்லத்தை
யும் சேர்த்து பக்குவம் செய்து உண்கிறானே,
அவனுக்கு மூல முளைகள் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி
யாகும். (2) த்ரிபலா கஷாயத்தோடு சிவதை
வேர்ப்பொடியையாவது உட்கொண்டுவர
லாம். (3) மோருடன் கடுக்காயையாவது புஜி
த்து வரலாம். (4) நெய்யிற் பொரித்த திப்
பிலியையும், கடுக்காயையும் வெல்லத்துடன்
கலந்தாவது உபயோகிக்கலாம். (5) அல்லது
சிவதை வேரையும் நேபாளத்தையும் அள
வறிந்து உண்ணலாம். இவ்வனைத்தும் மலத்
தை தாராளமாக வெளிப்படுத்துங் குண
முடையன. குதத்தைப்பற்றி யுண்டான
தோஷம் நிவ்ருத்திக்கப்பட்டால், அங்குண்
டாகும் மூல முளைகளும் தானே நிவாரணமா
கும். (6) மாதளம் பழ ரஸம், ஓமம், குரா
சானியோமம், வெல்லம், சுக்கு இவற்றையும்
மோரையும் கலந்தாவது, (7) வெட்டத்திருப்பி
யை மோரிற் கூட்டியாவது உட்கொண்டுவர
வாத ஸம்பந்தமான மலபந்தம் நீங்கும். (8)
சித்திரமூலத்தையும் சுக்கையும் சீது வென்
னும் மதுவிற் பொடித்துச் சேர்த்தாவது, (9)
அவற்றையே வெல்லத்தினாலான மதுவில்
சேர்த்தாவது உட்கொண்டு வரலாம். (10)

கொட்டைக்கரந்தை, வட்டத்திருப்பி, ஸௌ
வர்ச்சல லவணம் இவற்றைக்கூட்டிய ஸாரை
யென்னும் மதுவையாவது பருகலாம். 57-61½
பத்து திப்பிலியையும், அரைப்பலம் எள்ளை

யும் இடித்து முதலில் ஒரு
அர்சஸ்வில் பி நான் பாலோடு உட்கொள்ள
ப்பலீ வர்த்தமாந வும்; இங்ஙனமே தினந்
கம்.

தோறும் இதற்குப் பத்துத்
திப்பிலி வீதம் அதிகமா யெடுத்து எள்ளோ
டும் பாலோடும் உபயோகித்து வரவும். இத
னால் தேஹமும் ஜாடராக்கனியும் அர்சோரோ
கிக்கு பலப்படும். 62½.

காஞ்சொறி வேர், பில்வ வேர், ஓமம், சுக்கு
இவற்றில் ஒவ்வொன்றோடா
அர்சஸ்வில் பா வது பலவற்றோடாவது வட்
டா பிரயோகம். வது பலவற்றோடாவது வட்
டத் திருப்பியைக் கலந்து
புஜித்துவர அர்சோரோகம் தீரும். 63½.

கடுக்காய்த்தோல் எட்டு பலம், நெல்லிக்

அர்சஸ்வில் கனி பதினாறுபலம், விளாம்
அபயாரிஷ்டம். பழத்தின் உட்சோறு பத்து
பலம், தும்மட்டிக்காய்

ஐந்து பலம், வாய்விடங்கம், சிற்றேலம்
இவை வகைக்கு இரண்டு பலம்; இவ்வனைத்
தையும் நான்கு திரோணப்ரமாணங்கொண்ட
ஜலத்தில் சேர்த்து சமைக்கவும்; நான்கில் ஒரு
பங்காகச் சுண்டிய பிறகு வடிக்கட்டி, நெய்
வைத்துப் பழகிய மட்பாத்திரத்தில் சேர்த்து,
அதில் இருநூறு பலம் வெல்லத்தையும் கரை
த்து, பதினாறு பலம் காட்டத்திப்பூவையும்
சேர்த்து, பாத்திரத்தின் வாயை அகலால்
மூடி, சீலைமண் செய்து வைத்துவிடவும்.
பதினைந்து நாட்கள் சென்ற பின்பு, இவ்வரிஷ்
டத்தை யெடுத்து உட்கொண்டுவர, ஜாட
ராக்கி விருத்தி யடையும்; அர்சஸ், கிரஹணீ
ரோகம், பாண்டு, குஷ்டம், மஹோதரம் முத
லிய வயிற்றைப்பற்றிய வியாதிகள், விஷஸம்
பந்தமான கோளாறுகள், ஜ்வரம், சோ
தை, ப்லீஹ மென்னும் மண்ணீரல் வீக்கம்,
இருதயத்தைப்பற்றிய கோளாறுகள், குல்மம்,

கூடியம், வாந்தி, கிருமி ரோகம் இவைகளும் தீரும். 64-67½.

சுத்தமான நேபாளவிதை, தசமூலம்,¹ த்ரிபலை, சித்திரமூலம் இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் வீதம் ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; நாலில் ஒரு பங்கு கசு சுண்டிய கஷாயத்தில் ஒரு துலாம்² வெல்லத்தைச் சேர்த்து, முன்பு அபயாரிஷ்டத்திற்குக் கூறிய விதமே மற்றவைகளையும் செய்யவும்³ அபயாரிஷ்டத்திற்குள்ள குணங்களெல்லாம் இதற்கு முண்டு; ஆனால் மலத்தை அதைவிட அதிகமாய் வெளிப்படுத்துங்குணமுடையது. 68, 69.

காஞ்சொறி (ஸமூலம்) பதினாறு பலம், நேபாளம்-வட்டத் திருப்பி-சித்திரமூலம் - கடுக்காய்-ஆடாதோடை-நெல்லிக்காய்-சுக்கு இவை பிரத்தியேகம் இரண்டு பலம்; இவற்றை இடித்து ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, நான்கில் ஒரு பாகம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி, நூறு பலம் சர்க்கரையையும், முன் அபயாரிஷ்டத்திற்குக் கூறிய விதமாய் மற்றவைகளையும் கூட்டி, மண்பாண்டத்தில் ஊற்றி ஞாழல்-திப்பிலி-சவியம்-நெய்-தேன் இவற்றை அறைத்து, அந்த பாண்டத்தின் மேற் பூசி சீலைமண் செய்து வைக்கவும். 70, 71.

1. தசமூலம்—முதற் புத்தகத்தில் 123 ம் பக்கம் பார்க்க.

2. ஒரு துலாம்—100-பலம் கொண்ட அளவு.

3. அபயாரிஷ்டத்தில் கூறிய விதம் பதினாறு பலம் காட்டாத்திப்பூவையும் சேர்த்து, நெய் வைத்துப் பழகிய மட்பாத்திரத்தில் பதினைந்து நாட்கள் சீலை மண் செய்து வைத்து, பிறகு எடுத்து உபயோகிக்கவேண்டும் எனப் பொருள்.

(1) எலுமிச்சம்பழாஸம் முதலியவற்றைச் சேர்த்து, அம்லாஸம் ஏற்றப் பட்ட க்ருதத்தையாவது அர்சஸ்வில் உபயோகிக்கக் கூடிய க்ருத முறைகள். கீழ்நோக்கி மலம் தாராளமாக வெளியாவதற்காக உட்கொள்ளலாம். (2) சவியம், சித்திரமூலம் இவற்றின் கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்யப் பட்ட க்ருதத்திலாவது யவகூடாரத்தையும் வெல்லத்தையும் கூட்டி யுபயோகிக்கலாம். (3) மோடியின் கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த க்ருதத்திலாவது தேன், யவகூடாரம், சுக்கு இவற்றைக் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (4) திப்பிலி, மோடி, கொத்தமல்லி விதை, மாதளை, தயிர் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம்செய்த க்ருதம் உட்கொள்ளப் படுமானால், அபாநவாயு, மலம், மூத்திரம் இவை தாராளமாய் வெளியாகும். (5) இரண்டு பங்கு பலாசகூடாரம் கரைத்த நீரில் ஒரு பங்கு நெய் சேர்த்து, வத்ஸகாதி கணத்தைச் சேர்ந்த சரக்குகளைக் கல்கமாகவும் சேர்த்து, பக்குவம் செய்யவும். இந்த க்ருதம் அர்சஸ்ஸைப் போக்கடிக்கக் கூடிய குணமுடையதோடு, தீபநம் என்கிற குணத்திலும் சிறந்தது. (6) பஞ்ச கோலங்கள், கடுக்காய், ஓமம், பிடால லவணம், இந்துப்பு, வட்டத்திருப்பி, கொத்தமல்லி விதை, மிளகு, பில்வவேர் இவற்றைப் பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, தயிரையும் சிறிது கூட்டி, அதில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும். அந்த க்ருதம் குதத்திலும், துடை யிடுக்குகளிலும் உண்டாகும் வேதனையையும், வயிற்றுக் கடுப்பையும், குதம் நெகிழ்ந்து வெளியாய்விடுவதையும், நீர்ச்சுருக்கையும், இரத்தப் பெருக்கையும் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தியெய்யும் (7) வட்டத்திருப்பி, ஓமம், கொத்தமல்லி விதை, நெரிஞ்சி, பஞ்ச கோலங்கள், பில்வவேர் இவற்றைத் தயிரில் சேர்த்து, நாலு மடங்கு புளியரத்தையின் ஸ்வாஸத்தில் அனைத்தையும் கூட்டி, க்ருதம்

பக்குவம் செய்யலாம். இந்தக்ருதம் வயிற்
றுப்பொருமல், நீர்ச்சருக்கு, வயிற்றுக்கடுப்பு,
குதம் நெகிழ்ந்து வெளியாய்விடுதல், குதத்
தில் வலி, மூல முளை, கிரஹணீ, வாதரோகங்
கள் இவற்றைப் போக்கும் 72-78½.

(1) மயில், தித்திரி, லாவம் என்கிற இப்
பக்ஷிகளுடைய மாம்ஸ ரஸங்
களில் அம்ஸரஸம் கலந்து
நன்றாகத் தாளித்து, மல
மும் அபாநவாயுவும் சிக்
குண்டு அடைபட்டிருக்கை
கையில் உட்கொள்ளலாம். (2) அண்டங்
காக்கை, வர்த்தகம் இவற்றின் மாம்ஸரஸங்
களையாவது அங்ஙனமே மலச்சிக்கல் முதலிய
வற்றில் பருகலாம். 79½.

சக்கிரவர்த்திக்கிரை, சித்திரமூலம், சிவதை,
நேபாளம், வட்டத்திருப்பி,
புளியாரை முதலியவைக
ளென்ன, கப-வாதஹா
மாகவும் இலகு-பேதி என்
கிற குணங்களுள்ளவையு
மான மற்றுமுள்ள சாகங்களென்ன, இவ
ற்றின் தளிர்களை யமகஸ்நேஹத்தில் சேர்த்து,
காயமும் கூட்டி வறுத்து, தயிரின் ஆடை
யோடு அனைத்தையும் கூட்டி பக்குவம் செய்
யவும்; கொத்தமல்லிவிதையையும், பஞ்ச
கோலங்களையும் மாதளம்பழச் சாறு ஊற்றி
கல்கமாகச் செய்துகொள்ளவும். இவ்வனைத்
தையும் ஒன்றாகக் கூட்டி, இஞ்சியின் இளந்
தளிர்களையும், இஞ்சித் துண்டுகளையும் அவற்
றில் சேர்க்கவும்; மனதுக்கு உவப்பான அங்
காரதூபத்தினால் அதற்கு ஸுவாஸனையேற்
றவும்¹; ஜீரகம், மிளகு, பிடாலலவணம், லௌ
வர்ச்சல லவணம் இவைகளையும் போதுமாறு

1. பெருங்காயம் முதலியதைத் தண்ணிலில் சேர்ச்சு
அதிலிருந்து கிளம்பும் நறுமணமுள்ள புகை இங்கு
அங்காரதூபம் எனப்படும்.

கூட்டிக்கொள்ளவும்; இந்த சாகத்தைச் செஞ்
சம்பா அரிசியின் அன்னத்தோடு வாததோ
ஷம் மேவிட்டு ருக்ஷத்தன்மை, அக்னிமாந்த்
யம், மலபந்தம் இவற்றுடன் கூடிய அர்சோ
ரோகிக்குக் கொடுக்கவும்; பசு, உடும்பு, செம்
மறியாடு, ஒட்டகம் இவற்றின் மாம்ஸரஸங்
களை முக்கியமாக இறைச்சியுண்பவருக்கு முற்
கூறிய சாகாதிகளோடு மலச்சிக்கல் முதலிய
தைப் போக்கக் கொடுப்பது நலம். 80-84½.

மதிரா பென்கிற மது, வெல்லம் அல்லது
சர்க்கரையாலான சீதுவென்
மலபந்தத்துடன் கூடிய அர்சஸ்
ஸுக்கு ஏற்ற டா
னங்கள்.

சர்க்கரைபாலான சீதுவென்
னும் மத்தியம், மோர்,
காடி, ஏதேனும் அரிஷ்டம்,
மஸ்து இவற்றில் எதையே
னும் பருகலாம்; அல்லது
கொத்தமல்லிவிதையாவது, கொத்தமல்லி
விதையும் சக்கையும் கலந்தாவது இடித்துத்
தண்ணீரில் சேர்த்துக் காய்ச்சி அந்த
ஜலத்தையாவது பானம் செய்விக்கலாம் அல்
லது கண்டங்கத்திரி வெரைச் சேர்த்துக்
காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது குடிக்கச் சொல்ல
லாம். இந்த பானங்களை போஜனம் செய்து
முடிந்த பிறகாவது, போஜனத்தின் மத்தியி
லாவது உபயோகிப்பது உசிதமாம்; இவை, சிக்
கிக்கொண்டு அடைந்துள்ள அபாநவாயுவை
யும் மலத்தையும் வெளிப்படுத்துங் குணமு
டையன. 85-86½.

மலம், அபாநவாயு, கபம், பித்தம் இவை
கீழ்நோக்கி வெளிவந்து
அர்சஸ் லீவா
ணமாதல். விட்ட பிறகு, குதமும் நிர்
மலமாய்விட்டால், மூலமுளை
களும் விலக்கப்பட்டுப் போகும்; ஜாடராக்
னியும் விருத்தியடையும். 87½.

எந்த அர்சோரோகிகள் உதாவர்த்தமுள்
ளவர்களோ, எவர்கள் மிக
அதுவாஸனத்
திற்கேற்ற அர்
சோரோகிகள். வும் ருக்ஷத் தன் மைய
டைந்து அபாநவாயு கீழ்
நோக்காமல் குடலிலேயே
சூழ்ந்து வயிற்று வலியாலும் வருந்துகிறார்

களோ அவர்களுக்கு அதுவாஸன சிகிதையை செய்வது உசிதம். 88½.

திப்பிலி, மறுக்காரை, பில்வவேர், சதகுப்பி, அதிமதுரம், வசம்பு, கோஷ்டம், சுக்கு, தாமரைக் கிழங்கு, சித்திரமூலம், தேவதாரு இவற்றை இடித்து ஜலத்தில் சேர்த்து, தைலம் காய்ச்சவும்; தைலத்திற்கு இரண்டு மடங்கு பாலும் சேர்த்து, பக்குவமாகக் காய்ச்சி யெடுக்கவும்¹ அபாநவாயு அடைபட்டுள்ள அர்சோரோகிகளுக்கு அதுவாஸனம் செய்ய இத்தலை சிரேஷ்டமானது. குதம் பிதுங்கிப் போதல், வயிற்றுனைத்தல், நீர்ச்சுருக்கு, வயிறுகடுப்பு, இடுப்பு-துடைகள்-ப்ருஷ்டபாகம் இவை பலஹீனப்படுதல், துடையிடுக்குகளிலுண்டாகும் பொருமல் அல்லது வீக்கம், குதத்வாரத்திலிருந்து பிசுபிசுப்பான திரவம் கசிதல், குதத்தில் வீக்கம், அபாநவாயு-மலம் இவை அடைபட்டு வெளிவராமற் போதல், அடிக்கடி-புண்டாகும் மலப் போக்கு இவற்றை, இத்தலைத்தைக்கொண்டு அதுவாஸனம் செய்வதால் நிவ்ருத்தி செய்யலாம். 89-92½.

பஞ்ச மூலங்களைக்² கஷாயமிட்டு, அக்கஷாயத்திற்கு ஸம அளவு பால் கூட்டி, பசுமூத்திரம்-எண்ணெய்-உப்பு இவற்றையும் சேர்த்து, பிப்பல்யாதி தைலத்திற்குக்

1 இங்கே கஷாயம் பக்குவம்செய்ய ஜலத்தைக் கஷாயவஸ்துக்களினும் நாலு பங்காகவும், அதை நாலில் ஒருபாகமாகச் சுண்டக் காய்ச்சி, அவ்விதம் தயாரான கஷாயத்திற்கு நாலில் ஒருபாகம் ஸ்நேஹம் சேர்க்கவேண்டும். கல்கம் தனிப்படக் கூறப்படவில்லை யாகையால், கஷாய வஸ்துக்களையே கல்கமாகவும் சேர்க்கவேண்டும்.

2 பஞ்சமூலம்-இங்கு மஹாபஞ்சமூலம் குறிக்கப்படுகிறது. இதைப்பற்றி முதற்புத்தகம் 64-ம் பக்கம் பார்க்க,

கூறிய மறுக்காரை முதலியவற்றின் கல்கத்தையும் கலந்து, நிர்ருஹவஸ்தியை யாவது முற்குறிப்பிட்ட கோளாறுகளில் பிரயோகிக்கலாம். 93½.

இரக்தார்சஸ் சிகிதையை.

இனி இரக்தார்சஸ்ஸுகளுக்கு வாதத்

இரக்தார்சஸ்ஸில் வாத கபங்களின் அதுபந்தமும் அதன் சிகிதையையும்.

தோடும் கபத்தோடும் உள்ள ஸம்பந்தங்களை கவனித்து, முறையே ஸ்டிகத்தமான ஓளஷைத்தையாவது, ரூக்ஷமான ஓளஷைத்தையாவது

குளிர்ச்சி பொருந்தியதாகக் கொடுக்கவேண்டும். (1) இரக்தார்சஸ் உண்டானதற்கு ரூக்ஷமான பதார்த்த ஸேவையும் ரூக்ஷமான வேலையும் காரணமாகும் பக்ஷத்தில், அப்பொழுது மலமானது கறுத்தும் வறண்டும் கடினமாகவும் வெளியாகும்; அபாநவாயு வெளியாவதில்லை; இடுப்பிலும் துடைகளிலும் வலியுண்டாகும்; அந்த நிலைமையில் வாத தோஷம் அவ்வியாதியில் தொடர்ந்திருப்பதாய் அறியவும் (2) ஸ்டிகத்தமும் குருகுணமும் பொருந்திய பதார்த்தங்களின் உபயோகமும், அவ்வித வேலைகளைச் செய்வதும் இரக்தார்சஸ்ஸுக்குக் காரணமானால், அப்பொழுது மலமானது தளர்ச்சியாகவும், வெண்மை அல்லது வெளியறிய மஞ்சள் நிறமாகவும், குருவாகவும், ஸ்டிகத்தமாகவும், பிசுபிசுப்பான பொசிவுடன் கூடியதாகவும் வெளியாகும்; குதம் திமிதப்பட்டிருக்கும்; அவ்வித நிலைமையில் இவ்வியாதியில் கபதோஷம் தொடர்ந்திருப்பதாய் அறியவும். அர்சஸ்ஸிலிருந்து கசியும் இரத்தத்தின் நிறம் முதலிய இலக்ஷணங்களைக் கொண்டும் அது எந்தெந்த தோஷக் கோளாறால் ஸம்பவித்ததென்று உணரலாம், 94-97.

(1) இரத்தம் தூஷிக்கப்பட்டிருந்தால் சோ தந சிகிதஸையையும், இலங் இரத்தார்சஸ் வில் இரத்த மோ க்ஷண-லங்கந-பாச ந-ஸ்தம்பநாதி சிகி த்ஸைகள். கநசிகிதஸையையும் அவர வர்களுடைய தேஹ விலைமை முதலியவற்றை கவனித்துச் செய்யவேண்டும். தோஷங் களால் இரத்தம் மலினமாயிருக்கையில், அம் மலினத்தன்மை நீங்கும் வரையில் இரத் தத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும். (2) இரத்த மோக்ஷணம் செய்த பிறகு மிச்சமுள்ள தோஷங்களைப் பக்குவம் செய்வதற்காகவும், ஜாடராக்னியைத் தூண்டுவதற்காகவும், இரத் தப்பெருக்கை நிறுத்துவதற்காகவும் திக்த ரஸமுள்ள பதார்த்தங்களைக் கொடுத்து அப் பிணியாளியை உபசரிக்கவேண்டும். (3) ஆம தோஷம் நன்கு க்ஷீணித்திருப்பவனுக்கா வது, வாததோஷம் அதிகரித்திருப்பவனுக் காவது அர்சஸ்ஸிலிருந்து இரத்தம் வெளியா குமானால், ஸ்நேஹத்தைப் பானம் செய்வித் தாவது, அப்யங்கம் செய்வித்தாவது, அதை வஸ்தியில் பிரயோகித்தாவது அந்த இரத்தத் தைச் சுத்திசெய்யவேண்டும். (4) கோடைகா லத்தில் இரத்தத்தில்தீபித்தம் அதிகரித்துமூலத் திலிருந்து இவ்விதம் ஸ்ரவிக்குமானால், வாத- கபங்களுடைய அதுபந்தம் அதற்குஇல்லாமலி ருந்தால், அந்த இரத்தப்பெருக்கை முற்றிலும் தடுத்துவிடவேண்டும். (5) அர்சஸ்ஸிலிருந்து இரத்தம்கபத்தோடு ஸ்ரவிக்குமானால் உழமண் ணுப்பு, சுக்கு, வெட்பாலையின் பட்டை இவற் றின் கஷாயத்தையாவது, விலவேம்பு, சுக்கு, காஞ்சொறி, செஞ்சந்தனம் இவற்றின் கஷா யத்தையாவது, மரமஞ்சள், இலவங்கப்பட் டை, விளாமிச்சைவேர் இவற்றின் கஷாயத் தையாவது, மாதளம் பட்டைக் கஷாயத்தை யாவது பானம்செய்விக்கலாம். (6) வெட்பாலே மரப்பட்டை, இரஸாஞ்ஜனம், தேன், வாய்வி டங்கம் இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் எடுத்து

அரைத்து கல்கமாகச் செய்து, அரிசி கழுவிய தண்ணீரோடு கலக்கியாவது உட்கொள்ள லாம். நாயுருவியையாவது கல்கமாகச் செய்து கழுவு நீரில் கலக்கிப் பருகலாம். 98-103½.

ஆந்தரிக்ஷம் என்கிற காங்கோதகத்தில், நுறுபலம் ஈரமான வெட்பா குட ஜாவலே ஹம்-முதல். லைப்பட்டையைப் போட்

டுக் காய்ச்சவும்; பட்டையி லுள்ள ஸாரமெல்லாம் கஷாயத்தில் இறங் கிய பிறகு, அடியிற் குறிப்பிடப்படும் சரக்கு களை நுண்ணிய சூர்ணமாகச் செய்து அக்கஷா யத்தில் சேர்க்கவும்; அச்சரக்குகளாவன:— மஞ்ஜிஷ்டி, ஞாழல், இலவம்பிசின், எட்டிக் கொட்டை இவை பிரத்தியேகம் ஒவ்வொரு பலம்; இவ்வனைத்துக்கும் ஸம அளவாக வாலுமுனைப் பொடியையும் சேர்க்கவேண் டும்; பிறகு வடிக்கட்டி, கரண்டியில் பூசிக் கொள்ளுமாறு பாகுபதத்திற்கு வரும்படியா கப் பக்குவம் செய்து எடுத்துக்கொள்ளவும். இந்த லேஹயத்தை உட்கொண்டு, அவரவரு டைய ஜாடராக்னியின் பலத்திற்கேற்றவாறு பேயா, மண்டம், ஆட்டுப்பால் அல்லது பசு வின் பால் இவற்றையும் பருகிவரலாம்; ஆட் டிப்பாலும் அன்னமும் கலந்து உண்ணவேண் டும். இந்த லேஹயம் இரத்தாதிஸாரத்தையும் இரத்தார்சஸ்ஸையும், மேல் நோக்கிய அல்லது கீழ் நோக்கிய பலமான இரத்த பித்தத்தையும் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். 104-107½.

நூறு பலம் குடசப்பாலையின் பட்டையை ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் குட ஜாவலே ஹம்—இரண்டா வது, சேர்த்து, எட்டில் ஒரு பங் காகச் சுண்டும்படி. அதைக் காய்ச்சி, பின் குறிப்பிடப் படும் சரக்குகளைக் கல்கமாகச் செய்து, அதில் சேர்க்கவேண்டும்; அவையாவன:—இரஸாஞ் ஜனம், த்ரிகடுகம், வெள்ளிலோத்திப்பட்டை, உதியம்பட்டை, இலவம்பிசின், சிற்றுமுட்டி,

மாதளம்பட்டை, பில்வவேர், கர்க்காடகச்
ருங்கி, கோரைக்கிழங்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, காட்
டாத்தியின் கனி இவை வகைக்கு ஒரு பலம்;
குடசப்பாலைப்பட்டை பத்து பலம்; வெல்லம்
முப்பது பலம்; காய்ச்சி வடிக்கட்டிய நெய்
இருபது பலம். இவ்வணைத்தையும் முறைப்
படி லேஹ்யமாகப் பக்குவம் செய்து, தானி
யக் களஞ்சியத்தில் பதினைந்து நாட்கள் வைத்
திருந்து உட்கொண்டுவர, ஸர்வவிதமான அர்
சஸ்ஸுகளையும், கிரஹணீ தோஷத்தையும்,
ச்வாஸ-காஸங்களையும் போக்கும். 108-111½.

(1) வெள்ளிலோத்தி, எள்ளு, இலவம்பிசின்,

மஞ்ஜிஷ்டி, சந்தனம், கரு
இரக்தார்சஸ் நெய்தல் இவற்றை அரை
வில்லவிதமான கல்கங்கள். த்து, வெள்ளாட்டுப் பாலில்

கலந்து, இரக்தார் சோரோகி

யைப் பருகச் செய்யலாம். அதே பாலோடு
சம்பா அன்னத்தைக் கலந்து போஜனம் செய்
விக்கலாம். (2) அதிமதுரம், தாமரைக்கிழங்கு,
அறுகம்புல், க்ஷீரகாகோலீ, பெருங்குரும்பை
இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து, சர்க்கரையும்
தேனும் கூட்டி, குளிர்ந்த ஜலத்தோடு உட்
கொள்ளக்கொடுக்கலாம்; அல்லது வெள்ளாட்
டுப் பாலுடனாவது சாப்பிடச்செய்யலாம். (3)
வெள்ளிலோத்தி, பெருவாகை, குடசப்பாலைப்
பட்டை, மஞ்ஜிஷ்டி, இலவம்பட்டை இவற்றை
அரிசிகழுவின நீருடன் உட்கொள்ளலாம்; அல்
லது சந்தனம் நாககேஸரம், அதிமதுரம், வெட்டி
வேர் இவற்றையாவது அக்கழுவு நீரோடு உண்
ணலாம். (4) ஓமம், வாலுமூவை, வட்டத்தி
ருப்பி, பில்வவேர், சர்க்கு, இரஸாஞ்ஜநம்
இவற்றின் சூர்ணத்தை வலியும் அதிக இரத்தப்
பெருக்குமுள்ள அர்சஸ்ஸில் ஜலத்துடன் உட்
கொள்ளலாம். 112-115½.

(1) பாலைக்கீரையையும் கண்டங்கத்திரி

யையும் சேர்த்து பக்குவம்
இரக்தார்சஸ் செய்த க்ருதம் இரக்தார்
வில்லவித க்ரு சஸ்ஸில் சிறந்த குணந்தரக்
தபானங்கள். கூடியது. (2) அல்லது காட்

டாத்திப்பூ, வெள்ளிலோத்தி, குடசப்பாலை
யின் பட்டை, மறுக்காரை, நெய்தல் இவற்
றைக் கொண்டாகிலும் க்ருதம் பக்குவம்
செய்யலாம். (3) நாககேஸரம், யவக்ஷாரம்,
மாதளம்பழஸ்வரஸம் இவற்றைச் சேர்த்து
பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது இரக்தார்
சஸ்ஸில் கொடுக்கலாம். (4) சர்க்கரை, தாம
ரையின் தாது இவற்றுடனாவது, எள்ளோ
டாவது வெண்ணெயை உபயோகிக்க இரக
தார்சஸ்ஸு தீரும். 116-118.

(1) ஆட்டின் வெண்ணெய், நெய், பால்,

இறைச்சி இவைகளும், புளி
இரக்தார்சஸ் புச் சேராதது அல்லது
வில்லவிதமான சொற்பப் புளிப்புச் சேர்ந்த
உணவு முதலிய தான சக்கிரவர்த்திக் கீரை
வை. யின் இரஸத்தோடு கூடிய

ஜாங்கல மாம்ஸ ரஸமும், செஞ்சம்பா அரிசியி
னான அன்னமும், தயிராடையும், காரரிசி
யன்னமும், இனிய சுவை பொருந்திய ஸுரை
யென்னும் மதுவும், அதே குணம் பொருந்திய
ஸுராமண்டமும் ஆக இவை யாவும் இரக
தார்சஸ்ஸில் இரத்தப் பெருக்கை நிறுத்துவ
தற்குச் சிறந்த ஔஷதங்களாம். (2) பேயா,
யூஷம், மாம்ஸரஸம் முதலியவைகளில்
சேர்த்து பக்குவம் செய்தாவது, தனியாகவா
வது வெள்ளுள்ளியைப் புஜித்து வந்தால்,
அது மிக்க அதிகரித்த இரத்தப் பெருக்கை
யும் வாதவிகாரத்தையும் போக்கும். 119-121.

அர்சோரோகத்தில் இரத்தம் மிதமிஞ்சி வெளியாகுமானால், பெரும் பாலும் வாததோஷம் பிர கோபமடைந்து, வாதார்சஸ் ஸுகள் விசேஷமாய் ஸம்ப விக்கும்; ஆகையினால் அவற் றைப் போக்குவதற்கு பலமான பிரயத்தனம் செய்யவேண்டும். 122.

அம்லமும் பித்தமும் மிக்க அதிகரித்தி ருப்பதாகக் காணப்படுமா னால், கபமும் ஜடராக் னியும் பலங் குன்றியவைக ளாயிருந்தால், அக்கோளா றுகளைத் தணிப்பதற்கு எல் லாவிதமான சீதோபசார மும் செய்யவேண்டும். 123.

முற்கூறியவாறு செய்தும் கோளாறு கள் நிகழ்ந்தியாகாவிட்டால், பிறகு ஸ்டிகத்தமாகவும் உஷ் ணமாகவுமுள்ள மாம்ஸ ரஸங்களைக் கொடுத்தும், இளஞ்சூடான க்ருதங்களை அவபீடக நஸ்யமாகப் பிர யோகித்தும் அப்பிணியாளியை உபசரிக்க வேண்டும். சிறிது உஷ்ணமான தைலங்களை யும், பாலையும், க்ருதங்களையும் யதேஷ்டமாக அப்பிணியாளியின் மீது ஊற்றலாம். 124, 124½.

காஞ்சொறி, தர்ப்பம், ஞாழல், இவற்றின் வேர், இலவம்புஷ்பம், ஆலம் இரக்தார்சஸ் மொட்டு, அரசம் மொட்டு இவற்றை வகைக்கு இரண்டு பலம் அளவாக மூன்று பிரஸ்த்தம் ஜலத்திற் சேர்த்து, அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் பாலையும் கூட்டி, பாலின் அளவுக்குச் சுண்டும்படி கஷாயத்தைக் காய்ச்சி யெடுத்து வடிக்கட்ட லும்; பிறகு இலவம் பிசின், மஞ்ஜிஷ்டி, சந்த

னம், நெய்தல், ஞாழல், வெட்பாலரிசி, தாம ரைப்பூவின் தாது இவற்றை இடித்துக் கல்க மாகச் செய்து, அக்கஷாயத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவும்; அப்பால் நெய்யும் தேனும் அதில் சேர்த்து பக்குவம் செய்துகொள்ளவும். இதைக்கொண்டு வஸ்திப்பிரயோகம் செய்ய வேண்டும். இது பிச்சாவஸ்தி யெனப்படும். ஆஸனக்கடுப்பு, குதம் நழுவி வெளியாவது, இரத்தக்கசிவு, ஜ்வரம் இவைகள் இச்சிகித் சையினால் தீரும். 125-128½.

அதிமதுரம், வறள்தாமரை, இவற்றின் கஷாயத்தில், இலவம் பிசின் முதலிய முற்கூறிய கல்கத் திரவ்யங்களையும்¹ சேர்த்து, கஷாயத்திற்கு எட்டில் ஒரு பங்கு பாலையும் ஊற்றி, பாலுக்கு இரு மடங்கத்தனை ஸ்நேஹத்தை அதிற் பக்குவம் செய்யவும். இந்த ஸ்நே ஹத்தை இரக்தார்சஸ்ஸில் அதுவாஸன வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம். 129½.

புளியாரையின் ஸ்வரஸத்தில் நெய் சேர்த் துக் காய்ச்சவும்; பிறகு அதி சாங்கோ² க்ரு மதுரம், நெய்தல், மஞ் ஜிஷ்டி, பில்வவேர், சந்த னம், சவியம், அதிவிடயம், கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, யவசுதாரம், மரமங்கள் பட்டை, சுக்கு, ஜடாமாஸி, சித்திரமூலம், தேவதாரு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து கல்க மாகச் சேர்க்கவேண்டும்². இந்த க்ருதம் ஸந் நிபாத தோஷத்தைப் போக்கக்கூடியது; அர் சஸ், அதிஸாரம், கிரஹணி, பாண்டிரோகம், ஜ்வரம், அரோசகம், நீர்க்கடுப்பு, குதம் நழுவி விடுதல், வஸ்தி யென்னும் முதத்திரப்பையின்

1. இதற்குமுன்னுள்ள பிச்சாவஸ்தி முறையிற் கூறப்பட்டது.

2. புளியாரையின் சாறு நாலு பங்கு, நெய் ஒரு பங்கு, கல்கத்திரவிடம் வகைக்கு ஒரு பலம்.

பொருமல், வயிற்றுக்கடுப்பு, குதத்திலிருந்து பிசுபிசுப்பான திரவம் கசிதல், மூலத்தில் வலியுண்டாதல் இவற்றில் கொடுப்பதற்கேற்ற சிறந்த ஒளஷதம். 130-133.

எப்பொழுதுமே ஜாடராக்கனியை பலப்படுத்திக் கொண்டே சிகிதஸையில் நோக்கமா யிருக்க வேண்டுமானாகையால், அதற்கு அனுகூலமாகப்புளிப்பையும் இனிப்பையும், சீதத்தையும் உஷ்ணத்தையும் மாற்றி மாற்றி யுபயோகித்து வந்து, அர்சஸ்ஸினை உண்டாகும் வலி கோளாறுகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். 134.

உதாவர்த்தத்தினால் வருந்துபவனுக்கு சீத ஜ்வரத்தைப் போக்கக்கூடிய உதாவர்த்தத்தில் குதவர்த்திப் பிரயோக முறை முதலியன. உதாவர்த்தத்தால் தலைங்களால் அப்யங்கம் செய்து வைத்து, அப்பால் மிகவும் ஸ்விகத்தமான பிண்டங்களைக்கொண்டு குதத்தில் ஸ்வேதம் செய்விக்கவேண்டும். (1) சிவதை, கருஞ்சிவதை, நேபாளம், திப்பிலி, வெள்ளைச் சாறடை, மறுக்காரை, இந்துப்பு, கறியுப்பு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, வெல்லமும் பசு மூத்திரமும் கலந்து ஆட்டி, அவ்வப்பிணியாளியின் கை பெருவிரலின் அளவாக நீண்ட குளிகை செய்து, குதத்தில் சிவிது ஸ்நேஹம் தடவி, அவ்வர்த்தியை உட்செலுத்தி வைக்கவும்; அது மலத்தை அறுலோமமாக வெளிப்படுத்துங் குணமுடையது. (2) அங்ஙனமே திப்பிலி, மறுக்காரை, ஒட்டடை, கடுகு இவற்றைக்கொண்டும் வர்த்தி செய்து உபயோகிக்கலாம். (3) முற்கூறியவற்றின் சூர்ணத்தையே நாடி பென்கிற குழலின் மூலமாய் குதத்தினுள் ஊதி உட்செலுத்தலாம்¹. இவையெல்

லாம் குடலுக்குள் சென்று, அவைகளும் உள்ளேயே அடைபட்டு மலம் வெளிவராமற் போனால், (4) ஸ்விசத்தமாகவும் அதிக தீக்ஷண குணமுள்ளதுமான ஒளஷதத்தை வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம்; அவ்வஸ்தியானது இப்பிணியாளியின் குதத்தின் முன் புறத்தைத் தளர்த்தி, மலம்-மூத்திரம்-அபாநவாயு இவற்றையும் அறுலோமமாக வெளிப்படுத்தும். (5) மறுபடியும் அப்படிச் செய்தபிறகு கடமலம் முதலியது சிக்கிக்கொண்டேயிருந்தால், ரூக்ஷத்தன்மை அதிகரித்தே வாதமும் பிரகோபித்து அதனால் மலமூததிராதிகள் அடைந்து விடுகின்றன வென்பதையுணர்ந்து வாதஹரமாகவும் ஸ்நேஹரூபமாகவுமுள்ள விரேசன ஒளஷதங்களைக் கொடுத்தும், அது வாஸனம் செய்தும் மலாதிகளை வெளிப்படுத்தவேண்டும். 135-139½.

தூரிகமகம், தூரிலவணம், ¹ தூரிபலை, நேபாளம், சேராங்கொட்டை, சித்திரமூலம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, ஸ்நேஹங்களில் எதையாவது கலந்து, பசு மூத்திரத்தையும் கூட்டி, ஒரு பாத்திரத்தில் அனைத்தையும் ஓர் அகலால் மூடி, சுற்றிலும் விளிம்புகளிலுள்ள சந்துகளைச் சிலைமண் செய்து அடைத்து, பாத்திரத்தினடியில் தீயிட்டு எரிக்கவும்; இவ்விதம் செய்ய உள்ளடங்கிய சரக்குகளிலிருந்து தூமங்கூட வெளிவர முடியாமல் உள்ளேயே சூழ்ந்துகொண்டு,

பிரதேசத்தினுள் மருந்தைப்போட்டு, வாயால்பலமாகக் குழலை ஊதவும். குழலின் அடிப்புறம் "ட" மாதிரி வளைந்து மேல் நோக்கியதாயிருக்க வேண்டும். இக்குழலின் நீண்ட முனையை குதத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்யவும்; வளைந்த தலை மேல் நோக்கியிருந்தால் ஊதுவதற்கு ஸௌகரியமாயிருக்கும்.

1 முனை குவிந்ததும் வாயகன்றதுமான குழலை மரம் முதலியவற்றால் மழமழப்பாகச் செய்து, குவிந்த முனையை குதத்தினுள் செலுத்தி, அகன்றதான அடிப்

1 தூரிலவணம்—ஸஸந்தவ லவணம், ஸாமுத்திர லவணம், ஸௌவார்ச்சல லவணம் என்பவையாம்.

அச்சரக்குகள் கூடாரமாகப் பக்குவமடையும் ; இதற்குக் "கல்யாணக கூடாரம்" எனப் பெயர். இந்த கூடாரத்தை நெய்யிற் கலந்தாவது, உணவில் சேர்த்து மறைத்தாவது உபயோகித்து வருவதோடு, ஸ்விகித்தமான போஜனங்களையும் புஜித்துவரவேண்டும். இதனால் உதாவர்த்தம், மலபந்தம், அர்சஸ், குல்மம், பாண்டு, மஹோதரம், கிருமிரோகம் நீரடைப்பு அச்மீ யென்னும் நீர் த்வாரங்களிலுண்டாகும் கல்லடைப்பு, சோகை, இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதிகள், கிரஹணீ ரோகம், மேஹம், ப்லீஹரோகம், வயிற்றுப் பொருமல், ச்வாஸகாஸம் இவைகள் தீரும். 140-143.

அப்பால், மலம் மிகவும் இறுகிப்போய் கஷ்டப்படும் உதாவர்த்தரோகிகளுக்கு மிகுந்த மலச்சிக்கலுடன் கூடிய அர்சோரோகிகளுக்குக் கூறப்பட்டுள்ள எல்லாச் சிகித்சைகளையும் செய்யலாம். 143½.

இரண்டு துலாப் பிரமாணங்கொண்ட புங்கமரப் பட்டையை இடித்து, ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; அது நாலில் ஒருபங்கு கஷாயமாய் மிகும்படியாகக் காய்ந்தபிறகு, அதில் எண்பது பலம் வெல்லத்தைக் கரைக்கவும்; பிறகு எட்டு பலம் த்ரிகடுவையும் நன்றாகச் சூர்ணம் செய்து அதில் சேர்க்கவும். இதை ஒரு மாஸகாலம் பாத்திரத்திலேயே சீலைமண்செய்து மூடியிட்டு வைத்திருக்க, சுத்தம் என்கிற காடியாகப் பக்குவமடையும். இது ஜாடராக்னியை விருத்திசெய்து பாசநசக்தியை மிகவும் அதிகரிக்கச் செய்யும்; அதுலோமளமாக வேலைசெய்து, அர்சஸ், ப்லீஹரோகம், குல்மம், மஹோதரம் என்கிற இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யவல்லது, 144.

நூறு பலமெடை புங்கம் பட்டையையும், இருநூறு பலம் சித்திரமூலத்தையும், இருநூறு பலம் கண்டங்கத்திரி வேரையும், மூன்று திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, அந்தஜலத்தை நாலில் ஒரு பங்காகச் சுண்டும்படியாகக் காய்ச்சி, அதைவடிக் கட்டி, அதில் நூறு பலம் வெல்லத்தைச் சேர்க்கவும்; பிறகு த்ரீஜாதகம், த்ரிகடு, கிரந்திதகரம், மாத்நைவேர், கல்லுருவி, தாமரைக் கிழங்கு, கொத்தமல்லி விதை சவியம், கொட்டைக்கரந்தை, இஞ்சி, புளிவஞ்சி இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் வீதம் எடுத்து, நன்கு சூர்ணம்செய்து கல்கமாகச் சேர்க்கவும் கஷாயம் ஆறியபிறகு இருபது பலம் தேனையும், பத்து பலம் பச்சைத் திராசைகளையும், பத்து பலம் கொம்மட்டி மாத்நையையும் போதுமான அளவு கரும்புத் துண்டுகளையும் சேர்த்து, இதை நெய்வைத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில் ஒருமாஸம் ஊற்றி சீலைமண்செய்து வைத்திருக்கவும். இது அர்சஸ்ஸை வாளால் அறுப்பதுபோல் அடியோடு அகற்றக்கூடிய சிறந்த சுத்தம் என்னும் காடி; ஜாடராக்னியை தீபநம் செய்வதில் மிகச் சிறந்தது. பாண்டு ரோகம், விஷப்பற்று, மஹோதரம், குல்மம், ப்லீஹரோகம், வயிற்றுப் பொருமல், மூத்திர மார்க்கத்தில் கல்லடைப்பு, நீர்ச்சுருக்கு இவ் வியாதிகளையும் நிவ்ருத்திசெய்யும். 145-148.

ஒரு திரோணம் சிறு கிளாப்பழத்தின் ரஸத்தை வடிக்கட்டி, நெய் பீல்வாதி சுக் வைத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில் ஊற்றி, அதில் காட்டாத்திக்பூ, திராசை, பேரீச்சம்பழம், நெல்லிக்கனி, வட்டத்திருப்பி, அரேணுகம், காஞ்சொறிவேர், புளிவஞ்சி, த்ரிகடு, இலவங்கப் பட்டை, சிற்றேலம், நாகப்பூ, இலந்தங் கொட்டை, லவங்கம், வாய்விடங்கம், மோடி, சித்திரமூலம் இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் வீதம் எடுத்துச் சூர்ணம்செய்து கல்கமாகச்

சேர்க்கவும்; பிறகு நூறு பலம் வெல்லத்தை யும் கரைத்து, அப்பாத்திரத்தைக் காற்றுப் பிரவேசிக்காத இடத்தில் பதினைந்து தினங்கள் வைத்திருந்து, அப்பால் அதைப் பருகி வர, அர்சஸ்ஸுகளையும், குல்மத்தையும் நிவ்ருத்தி செய்யும்; இந்த சுத்தம் ஜாடராக்கினியையும் சீக்கிரம் மிகவும் பலமாய் விருத்தி செய்யும். 149, 150.

தசமூலம், சிவதை வேர், வட்டத்திருப்பி, எருக்கம் வேர், அதிவிடயம், தசமூலாதி அவ சிறுதேக்கு இவை ஒவ்வேற்றும். வொன்றும் பத்து பலமெடையெடுத்து, ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் அவற்றை அமிழ்த்தி, கால் பாகமாகச் சுண்டக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி, நூறு பலம் வெல்லத்தை அதில் சேர்த்து, த்ரிகடு, சவ்யம், கடுக்காய் இவற்றை வகைக்கு ஐந்து பலமும், சித்திரமூலமும் யவக்ஷாரமும் இரண்டிரண்டு பலமும் சூர்ணம்செய்து கலந்து, கரண்டியில் சூழ்ந்து தேன் பதமாகவரும்வரையில் கிளறியெடுக்கவும். இந்த லேஹ்யத்தை உட்கொள்ள இது குல்மம், ப்லீஹரோகம், அர்சஸ் குஷ்டம், மேஹம், அக்னிமாந்தியம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கும். 151, 152.

ஐம்பது பலம் சித்திரமூலத்தை ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதை நாலில் ஒரு பங்காகச் சுண்டவைக்கவும்; பிறகு எட்டு பலம் பழைய வெல்லத்தைச் சேர்த்து, மீண்டும் லேஹ்யபதமாகக் காய்ச்சி பக்குவம் செய்துகொள்ளவும்; பிறகு த்ரிகடு, ஜடாமாம்ஸி, கடுக்காய், கோஷ்டம், கோரைக்கிழங்கு, மஞ்சள், வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம், ஏலம் இவற்றை ஒவ்வொரு பலமெடுத்து சூர்ணம்செய்து, லேஹ்யத்தில் கூட்டிக் கிளறி விடவும் இந்த லேஹ்யமானது அர்சஸ், குஷ்டம், ப்லீஹரோகம், குல்மம், மஹோ

தரம் இவற்றைப் போக்கும். அடிக்கடி இதை உபயோகித்துவந்தால், ஜாடராக்கினியும் நன்கு விருத்தியாகும். 153, 154.

த்ரிகடு, த்ரிபலை, வாய்விடங்கம், எள், சேராங்கொட்டை, சித்திர வ்யோஷாதி கு மூலம் இவற்றைச் சூர்ணம் ளிகை. செய்து, வெல்லம் கூட்டி குளிகை செய்யவும். இதை யுபயோகித்து வந்தால் அர்சஸ்ஸுகளும் சர்மரோகமும் தீரும். 155.

காருங் கருணைக்கிழங்கு ஒன்று எடுத்து, அதன்மேல் களிமன் பூசி, ஸ-ரண புட புடபாக முறைப்படி பக்குவம் செய்யவும். இதை யெடுத்து, மேல் சர்மம் முதலியதை விலக்கிவிட்டு, உப்பையும் எண்ணெயையும் சேர்த்துத் தாளித்து, அர்சஸ்ஸுகளைப் போக்க புஜித்து வரலாம். 156.

(1) மிளகு ஒரு பங்கு, திப்பிலி இரண்டு பங்கு, சுக்கு மூன்று பங்கு, ஸ-ரணாதி சித்திரமூலம் நான்கு பங்கு, குளிகைகள். இவ்வித அளவில் இவற்றைக் கிரஹித்து, காருங் கருணைக்கிழங்கை சித்திரமூலத்தினும் நான்கு மடங்கு அதிகமாகச் சேர்த்து, வெல்லம் கலந்து குளிகை செய்யவும். இக்குளிகைகள் அர்சஸ்ஸை அடியோடு அகற்றும். (2) உலர்ந்த காருங் கருணைக்கிழங்கு பதினாறு பாகம், சித்திரமூலம் அதில் அரைப் பங்கு, சுக்கு இரண்டு பங்கு, மிளகு ஒரு பங்கு; இவ்வளவுப்படி இவற்றை யெடுத்து சூர்ணம் செய்து, வெல்லம் கலந்து ஆட்டி குளிகைகள் செய்யவும். இதுவும் அர்சஸ்ஸைப் போக்குவதற்கு உபயோகமானது. 157, 158.

கடுக்காய், சுக்கு, திப்பிலி, புங்கம்வேர், வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம் பத்யாதி சூர் இவற்றை ஸம அளவாகச் சேர்த்து சூர்ணம்செய்யவும்; இச்சூர்ணத்திற்கு ஸமயெடை சர்க்கரையைக்

கலக்கவும். இச்சூர்ணம் படபாக்கினியைப் போன்ற விரிய முள்ளதாய், வெகு குருவான உணவையும் ஜீர்ணம் செய்யத்தக்கது. 159.

வாலுமூவை, நிலப்பணங்கிழங்கு, திப்பிலி, கனிங்காதி சூர்ணம். சித்திரமூலம், நாயுருவி விதை, நிலவேம்பு, இந்துப்பு இவற்றை ஸம பாகமாகச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, வெல்லம் கலந்து குளிகைகள் செய்யவும். இக்குளிகைகள் அர்சஸ்ஸுகளைப் போக்கும். 160.

இந்துப்பு, சித்திரமூலம், வாலுமூவை, புங்கம்வேர், மஹாநிம்பப் பட்டை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, மோரில் கலந்து, ஏழு நாட்கள் அந்த மோரை அர்சஸ்ஸுகளை அகற்ற விரும்புவன் பருகி வரலாம். 161.

சுஷ்கார்சஸ்ஸுகளில் சேராங்கொட்டை யும், ஆர்த்ரார்சஸ்ஸுகளில் குடசப்பாலையின் பட்டை யும் சிரேஷ்டமான ஒளஷ தமாகக் கூறப்படுகின்றன. மோரானது எல்லா அர்சஸ்ஸுகளிலும், எல்லா ருதுக்களிலும் உபயோ

கிக்கத் தகுந்ததாகவும், பலத்தை விருக்தி செய்யக் கூடியதாகவும், மலத்தை நன்கு வெளிப்படுத்துங் குணமுடையதாகவும் கரு தப்படுகிறது. 162.

இறுகி அடைபட்டுள்ள மலங்களை உடைத்து, அவற்றையும் அபான வாயுவையும் அதுலோமந மாகக் கொண்டுவருவதற்கு எவை ஏற்றவையோ, ஜாட ராக்கினியை எவை பலப்படுத்தும்ோ, அவ்வித குணமுள்ள அன்ன-பானங் களையும் ஒளஷதங்களையும் அர்சோரோகி உப யோகிக்க வேண்டும்; இவற்றிற்கு எதிரிடை யான குணமுள்ளவைகளை விலக்கிவிட வேண் டும். 163.

அர்சஸ், அதிஸாரம், கிரஹணி என்னும் இக்கோளாறுகள் பெரும்பா லும் ஒன்றோடொன்று கார ணங்களாக யிருந்து, ஒன்றை யொன்று உற்பத்தி செய்பு மியப்புடையன. இவை ஜாட ராக்கினி குன்றிவிடுமானால் உற்பத்தியாகும்; அது விருத்தியானால் அடங்கிவிடுகின்றன; ஆகவே ஜாடராக்கினியையே இதில் விசேஷ மாகப் பாதுகாக்கவேண்டும். 164.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

இனி அதிஸார சிகிதையை யென்னும் அத்தி யாயம் விவரித்துக் கூறப்படுகிறது:—

அதிஸாரமானது பெரும்பாலும் ஜாடராக் னியைச் சீரழியச் செய்து, அதிஸாரத்தில் ஆமாசயத்தை ஆச்ரயித்து பொதுவாக லங்க நம் செய்வது அவ யியம். உற்பத்தியாகின்றது; ஆகை யினால் வாதத்தினு லுண்டா கிற அதிஸாரத்திலும் லங் கந சிகிதையை செய்வது அனுகூலமாகும். 1.

வயிற்று்வலி, வயிற்றுப்பொருமல், வாயில் அதிகமாக நீர் ஊறுதல் இவ் விகாரங்களால் வருந்தும் அதிஸார ரோகிக்கு வமநம் செய்விக்க வேண்டும். 1½.

எந்த தோஷங்கள், மிகவும் அதிகரித்தும் மிதமிஞ்சி பக்குவமானதும் பக்குவமாகாததுமான உண வு க ளோ டி மிச்ரமாகவும் இருக்கின்றனவோ, அத்தோ ஷங்கள் அதிஸாரமாகப் புரி

ணமிக்கும், அவ்வித அதிஸாரங்களில் பேதியாவதை நிறுத்த முயலாமல் உபேக்ஷிப்பதே ஏற்ற சிகிதையாகும்; மிகவும் பொருமிப் பொருமி வெளிவர முயல்பவையும், தனக்குத் தானே இடம்விட்டுப் பெயர்ந்தோடி வெளியாகும் தன்மையனவுமான அவ்வித தோஷங்கள் அதிஸார ரூபமாய் வெளியாய்விடுவதே நலம். ஆமாதிஸாரத்தில் முதலில் மலத்தைக் கட்டுவதற்கு ஒளஷதம் பிரயோகிக்கக் கூடாது. 2-3½.

வயிற்றுப் பொருமல், குருத்வம், வயிற்று வலி, வயிறு ஸ்திமிதமாதல் அதிஸாரத்தில் ஆகிய இக்கோளாறுகளை ஹீதகியைப் பிரயோகிக்கும் கிலை யுண்டுபண்ணுவதும், வயிற்றில் கட்டுண்டதுமான தோஷத்தின் பற்றுள்ள அதிஸாரத்தில் கடுக்காய் பிராணனைக் காக்கக்கூடிய ஒளஷதமாகும். 4½.

(1) மத்திம தோஷமுள்ள அதிஸார ரோகியானவன், வாஸனைப்புல், மத்திமதோஷமான அதிஸாரத்திற்கேற்ற சிகிதையைக் கொடுத்தமல்லிவிதை, கடுக்காய் இவற்றை ஜலத்தில் நன்றாகக் குழம்புபோல் காய்ச்சிக் குடிக்கலாம். (2) அல்லது பில்வப்பழம், கொத்தமல்லிவிதை, கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு, வெட்டிவேர் இவற்றின் குழம்பையாவது, (3) பிடாலலவணம், வட்டத்திருப்பி, வசம்பு, கடுக்காய், வாய்விடங்கம், சுக்கு இவற்றின் குழம்பையாவது, (4) சுக்கு, கோரைக்கிழங்கு, வசம்பு, திப்பிலி, பில்வப்பழம், வெட்பாலரிசி, பெருங்காயம் இவற்றின் குழம்பையாவது பருகலாம். 5-7.

(1) அற்ப தோஷமுள்ள அதிஸாரரோகிகளுக்கு உபவாஸம் செய்விப்பதே போதுமான நல்ல சிகிதையை. (2) வசம்பையும் அதிவிடயத்தையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது, கோரைக்கிழங்கு பர்ப்பாடகம் இவற்றால் பக்குவம்செய்த ஜலத்தைவது, வெட்டிவேர் சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது உபவாஸகாலத்தில் உட்கொள்ளலாம். (3) லங்கநம் செய்து நன்கு பசியினால் வாடி வருந்தும்போது, தகுந்த போஜன காலம் வந்ததும் இலகுகுணமுள்ள அன்னத்தைச் சொற்ப அளவாகப் புஜிக்கச் செய்யலாம்; அப்படிச் செய்வதால் அப்பிணியாளி சீக்கிரத்தில் நற்சுவையையும், ஜாடராக்னிக்கு பலத்தையும், தேஹவண்மையையும் பெற்று சுகமடைகிறான். (4) பிறகு அவரவருக்கு ஸாத்தியமானபடி மோரையாவது, காஞ்சிகமென்னும் காடியையாவது, யவாகூ வென்னும் கஞ்சியையாவது, தர்ப்பணகுணமுள்ள பானகத்தையாவது, ஸுரையை யாவது, திராக்ஷா ரஸத்தையாவது கொடுத்து அப்பிணியாளியை உபசரிக்கவேண்டும். (5) இதற்குமேல் பில்வப்பிஞ்சு, கச்சோரம், கொத்தமல்லிவிதை, பெருங்காயம், புளி, மாதளம்பழம், பலாசவிதை, கொட்டைக்கரந்தை, ஓமம், பிடாலலவணம், இந்துப்பு, லகுபஞ்சமூலம், பஞ்சகோலம், வட்டத்திருப்பி ஆகிய க்ராஹி, தீபநம், பாசநம் என்கிற குணமுள்ள சரக்குகளைக்கொண்டு போஜன பதார்த்தங்களைப் பக்குவம்செய்து அப்பிணியாளிக்குக் கொடுக்கலாம். 1 8-12½.

(1) மேர்மல்லிகை, சிற்றாமுட்டி, பில்வவேர், சிற்றாமல்லி இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பெற்றதும், வாத-பித்த கபாதிஸாரங்களுக்கு புளிப்பு மாதளம்பழ ரஸத்தினால் அம்லமாகச் செய்யப்பெற்றதுமான பேயாவை கபமும் பித்தமும் மேலோங்கிய அதிஸாரத்

1. பஞ்சமூலங்களையும், க்ராஹி-தீபநம் முதலியவற்றையும் பற்றிய விவரங்களை முதற்புத்தகத்தின் விஷய அகராதியைக் கொண்டு பார்த்துக்கொள்க.

தில் பருகக் கொடுக்கலாம். (2) கடுக்காய், மோடி, பில்வவேர் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பேயாவை அபாநவாதத்தை அதுலோமனமாக வெளிப்படுத்த உட்கொள்ளச் செய்யலாம். 13, 14.

(1) மிக்க அதிகரித்த தோஷமுள்ளவனும்,

தோஷம் அதி கரித்த மலமும் இறுதி அடிக்கடி மலக் சிறிபவனுக்கு ஏற்ற சிகிதனை.

நல்ல ஜாடராக்னி யுடைய வனுமான எப்பிணிபாளிக் குக் கட்டிக் கட்டியாகவும் சொற்பமாகவும் அதிஸாரம் ஆகின்றதோ, அவனுக்கு திப்பிலி, வாய்விடங்கம், த்ரி

பலை இவற்றின் கஷாயங்களைக் கொடுத்து நன்கு விரேசனம் செய்விக்கலாம். (2) விரேசனமான பிறகு அந்த ரோகிக்கு வாதஹரமாகவும் தீபநமாகவுமுள்ள சரக்குகளால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட பேயாவைப் பருகக் கொடுக்கலாம். 15, 15½.

ஆம தோஷம் பக்குவமடைந்து, ஜாடராக்

ஆம தோஷம்-வயிற் கடுப்புகளுடன் கூடிய அதி ஸாரஸத்திற்கேற்ற சிகிதனைகள்.

னியும் உத்தீபநமா யிருக்கையில் எவனுக்கு நுரைத்தும், பிசுபிசுப்பாகவும், வலியோடு கூடியதாகவும், கட்டிக் கட்டியாகவும், அடிக்கடியும், சொற்பம் சொற்பமாக

வும், மிகச் சொற்ப மலத்தோடுகூட அல்லது மலமே யில்லாமலும், ஆஸனக்கடுப்பை யுண்டு பண்ணிக்கொண்டும் அதிஸாரம் உண்டாகின்றதோ அவன் தயிர், தைலம், க்குதம், பால் இவற்றுள் எதிலேனும் சுக்கையும் வெல்லத்தையும் இடித்துப்போட்டு அதைக் குடிக்கலாம்; அல்லது இலந்தம்பழங்களை வெல்லத்திலும் தைலத்திலும் சேர்த்து வேகவைத்தாவது உண்ணலாம்; மலபந்தத்திற்குக்கூறியுள்ள சாகவர்க்கங்களை¹ அதிக ஸ்நேஹபதார்த்தங்க

1. அர்சஸ் சிகிதனையிற் கூறப்பட்ட சாக வகைகள்.

ளுடன் கலந்தாவது புஜிக்கலாம்; அப்படியே ஸ்நேஹங்கலந்த மாம்ஸரஸங்களைத் தயிர் மாதளம்பழரஸம் இவற்றில் பக்குவம் செய்தாகிலும் நன்றாகப் பசியுண்டாயிருக்கையில் உட்கொள்ளச் செய்யலாம். அங்ஙனம் பசித்திருப்பவனுக்கு அடியில் கூறப்படும்வைகளிலும் எதையேனும் கொடுக்கலாம்; எள்ளையாவது, உளுந்தையாவது, பயறையாவது கூட்டி, நன்றாகச் சமைத்தசம்பா அரிசியினாலான அன்னத்தை புஜிக்கச்செய்யலாம்; அல்லது சுக்கு ரஸத்திலாவது, இளசான முள்ளங்கிச் சாற்றிலாவது, வட்டத்திருபுவியின் இரஸத்திலாவது, ஆரைக்கீரையின் சாற்றிலாவது சம்பா அரிசியைப் பக்குவம் செய்து புஜிப்பிக்கலாம்; கள்ளியிலேச்சாறு, ஓமக்கஷாயம், வெள்ளரி ஸ்வரஸம், பாலைக்கீரையின் சாறு, பெறும்பாகல் ரஸம் இவற்றிற் பக்குவம் செய்த சம்பா அரிசியன்னத்தையாவது கொடுக்கலாம்; பசளைக்கீரை, ஜீவந்தி, வாலுமூவை, சக்கிரவர்த்திக்கீரை இவற்றின் இரஸத்திலாவது சம்பா அரிசியைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம். சூர்யகாந்தியின் ஸ்வரஸத்திலாவது, செவ்வாமணக் கிலைகளின் ஸ்வரஸத்திலாவது, புளிவஞ்சி ஸ்வரஸத்திலாவது, அவ்விதமே சமைத்துபயோகிக்கலாம்; ஆமை, வர்த்தகம், லோபாகம் என்கிற பக்ஷிகள், மயில், தித்திரி பக்ஷி, கோழி இவற்றின் மாம்ஸரஸத்திலாவது சம்பா அன்னத்தைக் கூட்டி புஜிப்பிக்கலாம். 16-22.

(1) பில்வப்பழம், கோரைக்கிழங்கு, தான்

றிக்காய், காட்டாத்திப்பூ,

பக்வாத்ஸாரத் திற் கேற்ற யவாகூ.

சுக்கு இவற்றை மோரில் சேர்த்து, யவாகூவாகப் பக்

சுவுவம் செய்து உபயோகிக்க,

பக்வாத்ஸாரம் நிவ்ருத்தியாகும். (2) அங்ங

னமே விளா, காஞ்சொறி, கண்டு பாரங்கி, நாக

மல்லி, ஆல், நறுவிலி, மாதளை, சணல், பருத்தி, இலவை, வாழை இவற்றின் தளிர்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய யவாகுவும் பக்வாதிஸா ரத்தைப் போக்கும். 23, 24.

(1) பில்வப் பிஞ்சின் கல்கம், அதற்கு ஸம அளவான எள்ளின் கல்கம் இவற்றை ஸ்நேஹம் கூட்டிய புளித்தத்தயிரின் ஆடையோடு கலக்கிப் பக்குவம் செய்தால், அம்முறை கலம்¹ எனப்படும். இது ப்ரவாஹிகா என்கிற வயிற்றுக் கடுப்பைப் போக்கும். (2) மிளகு, கொத்தமல்லி விதை, ஜீரகம், புளி, கச்சோரம், பிடாலலவணம், மாதளம்பழம், காட்டாத்திப்பூ, வட்டத்திருப்பி, த்ரிபலை, பஞ்ச கோலம், யவகூடாரம், விளாம்பழம், மாம்பழம், நாவல்பழம், ஓமம் இவை ஸம பாகம், பில்வப்பழம் ஆறு பாகம் இவற்றை யெல்லாம் ஒரு மிக்க தயிர், பயறு சமைத்த நீர், வெல்லம், யமகஸ்நேஹம் இவற்றில் கலக்கி பக்குவம் செய்யப்படும் முறை அபராஜித கலம் எனப்படும். தீபநம், பாசநம், க்ராஹி, ருச்சியம் என்கிற குணங்கள் இதற்குண்டு; ப்ரவாஹிகையைப் போக்கும், 25-28.

(1) இலந்தம்பழம், பில்வப்பிஞ்சு இவற்றின் ஆடையையும், சம்பா அரிசி, மலக்ஷயத்தில் உபயோகமான சில பத்திய உணவுமுறைகள். யவதானியம், பயறு, உளுந்து, எள்ளு இவற்றின் ஆடையையும் கல்கங்களைச் சேர்த்து தாந்யயூஷம்² என்கிற ஒருவகையான கனத்த கஞ்சியைப் பக்குவம் செய்யவும்; யமகஸ்நேஹத்தில் அதை ஒரு மிக்கக் கலந்து தாளித்து, தயிரையும் மாதளம்பழ ரஸத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்; மலம்

1. கலம் என்பது தயிர்ப்பச்சடி முதலியதைப் போன்ற ஒரு வித பாகம்.

2. தாந்ய யூஷம்-பல தானியங்களாலான ஒரு வித குழம்பு.

கூடியித்துப்போய்¹, வாய் வறட்சியுற்று வருந்தும் பிணியாளிக்கு இத்துடன் சம்பா அரிசியினாலான அன்னத்தைக் கொடுத்து புஜிக்கச் செய்யலாம். (2) தயிரின் ஆடையை யமகஸ்நேஹத்தில் சேர்த்து, வெல்லமும் சுக்கும் கூட்டித்தாளித்து, அதையாவது அப்பிணியாளிக்குக் கொடுக்கலாம். (3) யமகஸ்நேஹத்தில் பக்குவம் செய்த ஸூரை யென்னும் மதுவை யாவது வியஞ்ஜநமாக உபயோகிக்கலாம். (4) வெள்ளுள்ளியின் யூஷத்தை யமகஸ்நேஹத்தில் தாளித்து, எலுமிச்சம்பழரஸம் சிறிது சேர்த்து, அம்லமாகச் செய்து, அதையாவது உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (5) யமகஸ்நேஹத்தில் வறுத்தெடுத்த மாப்பண்டங்களில், த்ரிகடுகப் பொடியையும் தூவி, அவற்றையாவது உண்ணச் செய்யலாம். (6) அவ்விதமே உளுத்த மாவையும் நன்றாகப் பக்குவம் செய்து, நெய்யின் மேற் படிந்துள்ள ஏட்டையும் அதுபானமாகக் கொண்டாவது உபயோகிக்கச் செய்யலாம். (7) அல்லது செம்மறியாடு, வெள்ளாடு இவற்றின் குடல் முதலிய உள்ளவயவங்களின் மாம்ஸரஸத்தை நன்றாகப் பக்குவம் செய்து வடிகட்டி, மாதளம்பழரஸத்தைச் சேர்த்து அம்லமாகச் செய்து, கொத்தமல்லிவிதை-ஸ்நேஹம்-சுக்கு இவற்றையும் கூட்டி, செஞ்சம்பா அன்னத்தை இத்துடன் புஜிப்பதோடு, அம்மாம்ஸரஸத்தையும் பருகலாம்; இதை உபயோகிப்பதால் மலக்ஷயத்தினாலான கோளாறுகளிலிருந்து அப்பிணியாளி விடுபடுகிறான். 29-34½.

(1) பில்வப்பிஞ்சு, தைலம், திப்பிலி, சுக்கு இவற்றை நன்றாகத் துவைத்து, வெல்லமும் சேர்த்து லேஹ்யமாகப் பக்குவம் செய்யவும். வலியுடன் கூடிய

1. ப்ரவாஹிகையில் மலம் இறுகி கூடினதேதமும் இரத்தமும் மாத்திரம் வெளியாவது பிரவித்தம்.

ப்ரவாஹிகாரோகியானவன் அபாநவாயுஅடை பட்டிருக்கையில் இந்த லேஹ்யத்தை யுட் கொள்ளலாம். (2) வெள்ளிலோத்திப்பட்டை, காட்டாத்திப்பூ, இலந்த இலை இவற்றைக் கல்கமாக ஆட்டி, தயிரின் ஆடை, தேன், விளாம் பழஸ்வரஸம் இவற்றில் கரைத்து ப்ரவாஹிகையில் பருகலாம். (3) அபாநவாயுவும் மலமும் சிக்கிக் கொண்டும் அதிக வலியும் கடுப்புமுண்டாய் வருந்துபவனும், பிசுபிசுப்பான இரத்தம் கசிந்துகொண்டு நாவறட்சியினால் கஷ்டப்படுகிறவனுமான ப்ரவாஹிகாரோகி பாலைவிசேஷமாகப் பிரதோகித்து ஆப்யாயம் செய்யஉரியவனாகிறான்; யமகஸ்நேஹத்தைக் கொடுத்து அதன் மேல் ஸாதாரண பசுப்பாலையாவது, தாரோஷ்ணத்தையாவது கொடுக்கலாம். (4) மீண்டும் ஆமணக்கன் வேரைப் போட்டுக் காய்ச்சிய பாலையாவது, (5) பில்பப்பிஞ்சைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது பருகக் கொடுக்கலாம். (6) பாலை அதற்கு முன்று பங்கு அதிகமான ஜலத்தில் சேர்த்து விளாவி, அதில் இருபது கோரைக்கிழங்குகளை உடைத்துப் போட்டு, பால் மாத்திரம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சி யெடுத்துப் பானம் செய்ய வேதனையுடன் கூடிய சீதபேதி நிவ்ருத்தியாகும். (7) திப்பிலியையாவது மீளகையாவது மிக்க மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்து, ஜலத்தில் கலந்து உட்கொண்டால், வெகுநாட்களாகத் தொடர்ந்துவரும் ப்ரவாஹிகை சீக்கிரம் தீரும். (8) சீதப்பெருக்கு இல்லாமல் வலிமாத்திரம் அதிகரித்து அதனால் வருந்துபவனும், ரூக்ஷமான குடலையுடையவனுமான பிணியாளிக்கு யவக்ஷாரம் கலந்த க்ருதத்தைக் கொடுத்துவரலாம். (9) தயிரின் ஆடை, ஸுரையென்னும் மதுவின் ஆடை இவற்றிலும், தசமூல கஷாயத்திலும், இந்துப்பையும் பஞ்ச கோலங்களையும் கல்கமாகச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்தெடுத்த தைலமானது

வயிற்றுக்கடுப்பை அப்பொழுதே நிவ்ருத்தி செய்யும். (10) சுக்கு ஆறு பலம், கிரந்திதகரம் இரண்டு பலம், இந்துப்பு இரண்டு பலம், எண்ணெய் பதினாறு பலம் இவற்றை நாலுமடங்கு தயிரில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து கொள்ளவும்; இது சீதபேதியைப் போக்கும் (11) மாம்ஸம், பால், நெய் இவை ஒரு வகையில் மலச்சிக்கலையும் வலியையும் போக்கக் கூடியன; பானம் செய்வதற்கும் அநுவாஸனத்திற்கும், அப்யங்கத்திற்கும் உபயோகிக்கப்படுகிற தைலம் மற்றொரு வகையில் அச்செயல்களை நிறைவேற்றக் கூடியதாம்; எங்ஙனமெனில், கோளாறடைந்த வாயு வலியையுண்டுபண்ணும்; அவ்வித வாத விகாரங்களைப் போக்குங் குணமுடைய ஒளஷதங்களுள் தைலமே முதன்மையானது. பித்தம் முதலிய இதர தாதுக்கென்னும் தோஷங்களால் நெருக்கி அழுத்தப்படுவதால், இயற்கையிலேயே அசையும் சுபாவமுள்ளதும், பரவியோடும் தன்மையுடையதுமான வாயு தன்ஸ்த்தாநத்தில்¹ இருந்துகொண்டு துன்பம் விளைவிக்கும்; ஆகவே ஜாடராக்கி மந்தமாயிருப்பவனுக்கும் தைலம் முறைப்படி யுபயோகிக்கப் படுமானால், அது மிகவும் நன்மையுண்டுபண்ணும்; ஆம், வாதாசயத்தில் தைலம் பிரவேசித்து ஸ்திக்கத்தமானால் ப்ரவாஹிகாரோகம் நில்லிற் கமாட்டாது மலம் கூடிணித்து இதர தோஷங்கள் அதனதன் ஸ்த்தாநங்களிலிருந்து நழுவி பலஹீனப்பட்டிருக்கையில், வாததோஷம் மாத்திரம் மிக்க பலம் பெற்றிருக்கையில், குடலிற் கடுப்புடன் வயிற்றுப் போக்குள்ள எந்த ப்ரவாஹிகாரோகிதான், உள்ளும் புறமும் தைல முபயோகிக்காமல் பிழைத்திருக்க முடியும்? 35-47.

1 பக்குவாசயம் எனப்படும் கோஷ்டத்திலுள்ள ஒரு பாசம் வாதாசயம் எனப்படுகிறது; ஆகவே அது வாத ஸ்த்தாநமாகும்.

(1) குதத்தில் வலியுண்டாயிருக்கையிலும், அந்த அவயவம் நழுவிப் குதப்ரம்ச சிகி போகையிலும் க்ருதத்தை யும் பாலைபும் இலந்தம்புளி- புளியாரை இவற்றின் இரஸத்திலும், தயிரிலும், சுக்கின் கல்கத்திலும் பக்குவம் செய்து பிரயோகிக்கவேண்டும். (2) முற்கூறிய இலந்தம் புளி முதலியவைகளை வெகு மிருதுவாகக் கல்கமாகச் செய்து சேர்த்து, கொத்தமல்லி விதை, மிளகு, பிடால லவணம், பஞ்சகோலங்கள், மாதளை இவற்றில் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையும் உபயோகிக்கலாம். (3) தசமூல கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹ வஸ்தியையாவது பிரயோகிக்கலாம். (4) கச்சோரம், சதகுப்பி, கோஷ்டம் இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹத்தையாவது, (5) வசம்பு, சித்திரமூலம் இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவமான ஸ்நேஹத்தையாவது வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம். (6) மதுர பதார்த்தங்களையும் அம்ல பதார்த்தங்களையும் சேர்த்துக் காப்ச்சிய கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த தைலத்தையாவது க்ருதத்தையாவது ப்ரவா ஹிகையிலும், குதம் நெகிழ்ந்து வெளியாவதிலும், மூத்திரம் அடைபடுகையிலும், இடுப்புப் பிடித்தலிலும் அநுவாஸநவஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம். (7) நழுவிப்போன குதத்திற்கு ஸ்நேஹங்களை லேபநம் செய்து, மிருதுவான பதார்த்தங்களால் ஸ்வேதநம் செய்து, மெதுவாக அதை உட்செலுத்திவிடவும்; அப்பால் மத்தியில் அமைக்கப்பெற்ற த்வாரத்துடன் கூடிய சர்மத்தினால் கோபணாபந்தம் என்கிற¹ பந்தநத்தையிட்டுக் கட்டிவிடவும்.

1. கோபணாபந்தம்—கச்சுப்பட்டையைப் போன்ற இடுப்பில் சுற்றிக் கட்டுவதற்கான வஸ்திரப்பட்டை. நடுவில் கௌபீநம் போல் முன்புறமிருந்து பின்புறமாக இழுத்துக் கட்டுவதற்கேற்ற நடுவில் துவாரத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ள பந்தந வஸ்திரம்.

(8) மஹா பஞ்சமூலத்தினால் கஷாயம் பக்குவம் செய்யவும்; அதில் பால் சேர்த்து வாத ஹரமான கல்கங்களையும்¹ கூட்டி, குடல் நீக்கிய காட்டெலியின் இறைச்சியைச் சமைக்கவும்; அதில் தைலத்தைப் பக்குவம் செய்து² பானம் செய்யவும், அப்பங்கம் செய்யவும் உபயோகித்தால் குதநெகிழ்ச்சி நிவ்ருத்தியாகும். 45-53½.

(1) ஆமதோஷத்துடன் கூடிய பித்தாதி ஸாரத்தில் தீக்ஷணமும் உஷ்ணமுமான முறைகளை விலக்கி, முன் வாதாதிஸாரத்திற் கூறிய விதமாகவே லங்கந சிகித்சையைச் செய்யவேண்டும். (2) அதில் நாவறட்சி யுண்டாகுமானால் நிலவேம்பும் நனூரி வேரும் கூட்டி பக்குவம்செய்த ஷ்டங்க பாநீயத்தைப்³ பானம் செய்விக்கலாம். (3) பசிபுண்டானால் கத்திரி, கண்டங்கத்திரி, தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கு, சிற்றாமுட்டி, பேராமுட்டி, சிற்றாமல்லி, மேர்மல்லி இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்ததும், ஆகவே ஜாடராக்கனியைத் தூண்டுந் தன்வைமையதுமான பேயா முதலிய உணவு அனுசூலமாகும். (4) முற்கூறியவாறு செய்தும் அதிஸாரம் நிற்காமல் தொடருமானால், குடசப்பாலையின் கனியையும், அதன் பட்டையையும், அதிவிட

1 சிற்றரசத்தை, ஆமணக்கு முதலியவை வாதஹரமான சரக்குகள்.

2. சரக்குகளுக்கு நாலு மடங்கு ஜலம் சேர்த்து, நாளில் ஒரு பங்காசக் கஷாயத்தைச் சுண்டவைக்கவும். கஷாயத்தில் நாலில் ஒரு பங்கு ஸ்நேஹமும், ஸ்நேஹத்தில் ஸம அளவு பாலும், ஸ்நேஹத்தில் நாலிலொருடங்கு கல்கத் திரவியமும் சேர்க்கவேண்டும் என்பது பொது விதி.

3 ஷ்டங்க பாநீயம்—3 வது பச்சத்தில் “பித்த ஜ்வரம் முதலியவற்றில் உட்கொள்ளத் தகுந்த குடிநீர்.” என்னும் சலைபங்கத்தின் கீழ் “சோரைக்கிழங்கு முதலிய” என்பதலால் குறிப்பிடப்படும் கஷாயம்.

யத்தையும் தேன் சேர்த்து அரைத்துக் கல்கமாகச் செய்து, அரிசி கழுவிய நீரோடு உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (5) வட்டத்திருப்பி, வெட்பாலரிசி, வெட்பாலையின் பட்டை, மா மஞ்சள், கிரந்திதகரம், சுக்கு இவற்றையாவது தேன் விட்டு அரைத்து, அரிசி கழுவிய நீரோடு உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (6) அதிவிடயம், பில்வ வேர், குடசப்பாலையின் பட்டை, வெட்டிவேர், கோரைக் கிழங்கு இவற்றின் கஷாயத்தையும் பருகக் கொடுக்கலாம். (7) அல்லது அதிவிடயம், பெருங்குரும்பை, மஞ்சள், வாலுமுலை, இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றின் கஷாயத்தையாவது தேன் கலந்து பானம் செய்விக்கலாம். (8) அல்லது அதிவிடயம், சுக்கு, கோரைக்கிழங்கு, வாலுமுலை, சிறுதேக்கு இவற்றின் கஷாயத்தையாவது தேன் கூட்டி உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (9) வெட்பாலரிசி ஒரு பல மெடையெடுத்து, கஷாயமாகக் காய்ச்சி யுட்கொண்டு, மாம்ஸ ரஸத்தையும் எவனொருவன் பருகிவருகிறானோ, அவன் பித்த ஸம்பந்தமான வயிற்றுப் போக்கை சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்து கொள்கிறான். (10) இவ்விதமே கோரைக்கிழங்கையும் கஷாயம் செய்து, அதில் தேன் ஊற்றி பானம் செய்யலாம். (11) இலவம் புஷ்பத்தின் காம்புகளைச் சேர்த்து, ஹிம கஷாயம் பக்குவம் செய்தாவது, அதில் தேன் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (12) நிலவேம்பு, கோரைக்கிழங்கு, வெட்பாலரிசி, இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது, (13) மாமஞ்சள், வெட்டிவேர், பில்வப்பழத்தின் உட்சதை, காஞ்சொறிவேர் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது, (14) எள்ளு, இலவம்பிசின், வெள்ளிலோத்தி, மஞ்ஜிஷ்டி, தாமரை, கருநெய்தல் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது, (15) சுக்கு, காட்டாத்திப்பூ, மாதளம்பட்டை, நெய்தல் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது தேன்

கூட்டி, அரிசி கழுவிய நீரோடு உண்ணலாம். 54-63.

(1) மஞ்சள், வாலுமுலை, வெள்ளிலோத்தி, வலக்காய் இவற்றின் கஷாயம் பக்வாதிஸாரத்தையம் பக்வாதிஸாரத்தைப் போக்கும். (2) ரோத்ராதி கணம், அம்பஷ்டாதி கணம், ப்ரியங்க்வாதி கணம் இவற்றைத் தனித்தனியே கஷாயமிட்டு, அங்ஙனமே பானம் செய்யலாம். (3) பெருவாகைப் பட்டை, அதிமதுரம், ஞாழல், மாதளந் தளிர்கள் இவற்றைக்கொண்டு பேயா, விலேபீ, கலம் என்கிற பச்சடி இவற்றைச் செய்து, தயிரும் மாதளம்பழரஸமும் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (4) அவ்விதமே விளாம்பழம், பில்வப்பழம், மாம்பழம், இலந்தம்பழம் இவற்றின் உட்சதைகளை யெடுத்து பேயா முதலிய வற்றைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம். (5) ஆமதோஷம் நீங்கிய பக்வாதிஸாரத்தில் வெள்ளாட்டுப் பாலைக் கொடுக்கவும். (6) அதிஸாரத்திற்குக் காரணமான தோஷம் அதிகமாயிருந்து அதனால் விபாதி நிவ்ருத்தி யாகாவிட்டால், பிணியாளி தேஹ வன்மையுள்ளவனாயிருந்தால் அவனுக்கு விரேகம் செய்விக்கலாம். 64—66½.

(1) எவனொருவனுக்கு மலமும் இரத்தமும் மாறி மாறி வெளியாகின்றதோ, அவன், முருக்கங்காயைக் கஷாயமிட்டு அதைக் குடிக்கலாம்; அல்லது அதையே பாலுடன் கூட்டிப் பருகலாம்; பிறகு அவரவருடைய சரீரவன்மைக்கு ஏற்ற வளவாக இளஞ்சூடான பாலையே அநுபானமாய் பானம் செய்யலாம். இதனால் வயிற்றிலுள்ள மலம் தாராளமாய் வெளிப்படுத்தப்பட்டுப்போனால், அதிஸாரம் முதலிய வயிற்றைப்பற்றிய கோளாறு நிவாரணமாய்விடும்.

1 ரோத்ராதி கணம் முதலியவற்றைப் பற்றிய விவரங்களை ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்தின் 15-வது அத்தியாயத்திற் பார்க்க.

(2) முருக்கங்காயைப் போலவே கழற்சிக் காயையும் குடலை சோதநம் செய்வதற்காக உபயோகிக்கலாம். 67—69.

மலங்களை வெளிப்படுத்திய பிறகு பிணி யாளிக்கு ஸம்ஸர்கீ யென் வயிற்றுவலியி ல் அநுவாஸன வ ஸ்தி. கிற பத்தியோபசாரம்¹ செ ய்கைபில் வயிற்றுவலி தொ டருமானால், அவனுக்கு ய தோசிதமாக அநுவாஸனவஸ்தியைப் பிர யோகிக்க வேண்டும். சதகுப்பி, தண்ணீர் விட் டாங்கிழங்கு, பில்வவேர், அதிமதுரம் இவற் றின் கஷாயத்தில், நாலிலொரு பங்கு நெய் யும், நெய்க்கு நாலிலொரு பங்கு எண்ணெயும், பாலும் கூட்டி பக்குவம் செய்துள்ள க்ரு தத்தை இப்பிணியாளிக்கு அநுவாஸனமாகப் பிரயோகிக்கலாம். 70, 71.

இவ்விதமெல்லாம் செய்தும் அதிஸாரம் நிவ்ருத்தியாகா மற்போனால், சிற்காத அதி ஸாரத்தில் பிச்சா வஸ்தி. அப்பால் பிச்சாவஸ்தியை¹ அடியிற் கூறப்படும் ஔஷ தத்தைக் கொண்டு பிரயோ கிக்க வேண்டும்:—இலவம் பூக்களின் ஈரமான காம்புகளைத் திரட்டி. யெடுத்து, பசுமையான தர்ப்பைகளால் அவற்றைச் சுற்றவும்; கறுத்த களிமண்ணால் அதற்கு மேற்பூச்சிடவும். பசுஞ்சாணவறட்டிகளையெரித்து, அவ்வக்னி யினால் அதைக் காய்ச்சி யுலர்த்தவும். மேற் பூச்சாயுள்ள மண் உலர்ந்த பிறகு, உள்ளடங் கிய புஷ்பக்காம்புகளை யெடுத்துத் துவை த்து, அதை ஒரு பிடியளவு எடுத்துக் கொள் ளவும்; அதை ஒரு படி பால் சேர்த்து அரை த்து, வடிக்கட்டி, அதைக்கொண்டு நிருஹ

1. ஸம்ஸர்கீ-இதைப்பற்றி இப்புத்தகத்தில் 14-வது பக்கம் பார்க்க.

2. பிச்சாவஸ்தி—நிருஹவஸ்திக்கான ஔஷதங் களையே சொற்ப அளவில் பிரயோகித்தால், அம் முறை பிச்சாவஸ்தி யெனப்படும்.

வஸ்தி செய்விக்கவும். பிறகு நதம் என்கிற கந்தத்திரவ்யம், அதிமதுரம் இவற்றைக் கல்க மாகச் சேர்த்து, நெய்யும் தேனும் கூட்டி, பக்குவம் செய்த தைலத்தினால் அப்யங்கம் பண்ணி, ஸ்நானம் செய்து, பாலையாவது, ஜாங்கலமாம்ஸரஸத்தையாவது சேர்த்துக் கொண்டு போஜனம் செய்யலாம். விரோசன மாகவும், ஆஸ்த்தாபநவஸ்தியாகவும் பிர யோகிப்பதற்கேற்ற இம்முறையானது, பித் தாதிஸாரம், ஜ்வரம், வீக்கம், குல்மம், வாத ரக்தம், கிரஹணி இக்கோளாறுகளையும், பொது வில் கடுமையான அதிஸாரத்தையும் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யவல்லது. 72—75.

குடசப் பாலையினாலான பாணிதத்தில்¹ வத்ஸகாதி கணத்தின்² கல் ஸர்வாதிஸாரத் கத்தையாவது, அம்பஷ் திலும் குடஜாதி டாதி கணத்தின்³ கல்கத் பாணிதம். தையாவது, தேனையாவது கூ ட்டி உட்கொள்ள எல்லாவித அதிஸாரமும்⁴ நிவ்ருத்தியாகும். 76.

வலியுண்டு பண்ணாதுதும், ஆமதோஷ ஸம் பந்தமில்லாததும்,⁵ அக்னி கடுமையான அதி தீபநமுள்ளவனுக்கு உண் ஸாரங்களில் புட டாயிருப்பதுமான அதிஸா பாகமுறைகள். ரம் இரத்தக்கசிவுடன் கூடிய தாயிருந்தாலும், நீடித்த நாட்களாகத் தொ டர்வதானாலும், பலவிதமான நிறங்களுடன்

1. பாணிதம்—முதற்புத்தகம் 37-ம் பக்கம் பார்க்க.
2. வத்ஸகாதி கணம்—முதற்புத்தகத்தில் 126-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. அம்பஷ்டாதி கணம்—முதற்புத்தகத்தில் 127-ம் பக்கம் பார்க்க.

4. எல்லா அதிஸாரம் என்பதால் ஆமாதிஸாரம், பக்வாதிஸாரம், இரத்தாதிஸாரம் முதலிய பலவித மான அதிஸாரங்களும் குறிக்கப்படுகின்றன.

5. ஆமதோஷம் என்றால் இங்கு சீதம் என்கிற வெளுத்த கோழைபோன்று வெளியாகும் அல்லது உள்ளே தங்கியிருக்கும் மலம் குறிக்கப்படுகிறது.

கூடியதா யிருந்தாலும், அவ்வதிஸாரத்தைப் புடபாக முறைப்படி பக்குவம் செய்த ஒளஷ தங்களைக் கொண்டு சிகிதையை செய்யவேண்டும். (1) பெருவாகையின் பட்டையைக் கல்கமாக அரைத்து பிண்டமாகச் செய்து, அப் பிண்டத்தைப் பெருங்குமிழன் இலைகளால் சுற்றி, அதன்மேல் மண் பூசி, அக்னியில் புடமிட்டு, அதைப் பிழிந்துவரும் ரஸத்தைக் குளிரச்செய்து, அதில் தேனாவது சர்க்கரையாவது கூட்டி அதிஸாரரோகி உட்கொள்வாக. (2) இதேவிதமாகப் பாலுள்ள மரங்களின் பட்டைகளாலும் அவற்றின் விழுதுகள் அல்லது முளைகளாலும் புடபாக ஸ்வரஸம் செய்து உபயோகிக்கலாம். (3) பெருவாகைப் பட்டையை, நெய் சேர்த்து, நீராவியில் வேகவைத்துத் தேனுடன் உபயோகித்தால், கடுமையான அதிஸாரத்தையும் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். 77—80.

பித்தாதிஸாரத்தினால் பிடிக்கப்படும் யாதொருவன் பித்தத்தை இரத்தாதிஸாரம் அதன் சிகிதையைக் கூடியவைகளையே உபயோகிக்கின்றானோ, அவனுக்குப் பித்தமானது நாவறட்சியோடும் ஜ்வரத்தோடும் கூடிய இரத்தாதிஸாரத்தையும், குதத்தில் கடுமையான அழற்சியோடு கூடிய புண்ணையும் உண்டுபண்ணும்; அதில் (1) தாமரைப்பூ, கருநெய்தல் மஞ்ஜிஷ்டி இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஆட்டுப் பாலையாவது, (2) அல்லது இலவம் பிசின் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஆட்டுப் பாலையாவது உட்கொள்ளக் கொடுப்பது அனுகூலமானதாம். (3) நன்னூரிவோர், அதிமதுரம், வெள்ளிலோத்திப் பட்டை இவற்றைக் கூட்டியாவது, (4) ஆலமரம் முதலியவற்றின் 1

1. ஆலமரம் முதலிய எண்பதால் முதற்புத்தகத்தில் 127-ம் பக்கத்திற் கூறியுள்ள நயக்ரோதாதிகணம் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

தளிர்களைச் சேர்த்தாவது காய்ச்சிய ஆட்டுப் பாலில் தேனும் சர்க்கரையும் கூட்டிப் பருகுவதற்கும், அன்னத்தில் கலந்து புஜிப்பதற்கும், குதத்தில் ஊற்றி அவ்விடத்தை நனைப்பதற்கும் அதை உபயோகிக்கலாம். (5) அங்ஙனமே மாம்ஸரஸம் முதலியவைகளும்² அம்ஸம் சேராமல் நெய்கூட்டி பானத்திற்கும் அன்னத்துடன் கலந்து உபயோகிப்பதற்கும் அனுகூலமானவை. (6) பெருங்குமிழம்பழத்தினாலான யூஷத்திலும்சொற்பம் அம்ஸரஸமும் சர்க்கரையும் கலந்து உபயோகிப்பதும் நலம். (7) ஆட்டுப்பால் ஒரு பங்கு, ஜலம் அரைப்பங்கு இவ்விதம் சேர்த்து, விளாமிச்சைவோர், கருநைதல், சுக்கு இவற்றையும், சிற்றாமல்லியின் ஸ்வரஸத்தையும் அதில் கூட்டி, பேயாவாக உபயோகிக்க இரத்தாதிஸாரம் தீரும். (8) தேனும் சர்க்கரையும் கலந்த வெண்ணெயையாவது போஜனத்திற்கு முன்பு உபயோகிக்கலாம். (9) இரத்தப் பெருக்கு மிகுதியாயிருந்தால், வெள்ளாட்டி னுடையவாவது, மா னுடையவாவது இரத்தத்தையே நெய்யிற் பசனம் செய்து மூன்று நாள் உட்கொள்ளவும்; இதற்குப் பால் அனுபானம்; இம்மூன்று நாட்களிலும் பால் கலந்த அன்னத்தையும் புஜிக்க வேண்டும். (10) சாதக பக்ஷியின் மாம்ஸ ரஸத்தைப் பாலைக் கடைந்தெடுத்த நெய்யைப் பருகிக்கொண்டே உட்கொண்டால் ஆரோக்கியம் பெறுவான். (11) தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கின் கல்கத்தைப் பாலில் கலந்து உட்கொண்டு, பாலும் அன்னமுமாக போஜனம் செய்யலாம், அல்லது தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது உபயோகிக்க இரத்தாதிஸாரம் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தியாகும். 81—88.

2. ரஸம் யூஷம் முதலிய திரவான்னங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

கொம்பரக்கு, சுக்கு, திப்பிலி, கடுகரோ
கிணி, மரமஞ்சளின் தோல்,
ஸந்நிபாதாதிஸா வாலுமுலை இவற்றைச்
ரத்தில் லாக்ஷாதி சேர்த்து பக்குவம் செய்த
க்ருதத்தை பேயா, மண்டம்
இவற்றுடன் கூட்டி யுட்கொள்ள ஸந்நிபாத
ஸம்பந்தமான கடுமையாயுள்ள அதிஸாரமும்
சீக்கிரம் நிவ்ருத்தியாகும். 89, 89½.

(1) கறுத்த மண், சங்கு, அதிமதுரம், தேன்,
இரத்தம், அரிசிகழுவிய நீர்
இரக்தாதிஸாரத் இவற்றைக் கூட்டிக் கொடு
திற்கேற்ற வேறு க்க இரத்தாதி ஸாரம் நீங்
சில முறைகள் கும்; அல்லது ஞாழலின் சூர்
ணத்தை அரிசிகழுவிய நீருடனும், தேனுட
னும் கலந்து உபயோகித்தாலும் இரத்தாதி
ஸாரம் தீரும். (3) நன்கு முதிர்ந்து கறுநிற
மாயுள்ள எள்ளின் கல்கம் ஐந்து பாகமும்,
சர்க்கரை ஒரு பாகமும் வெவ்ளாட்டுப்பாலில்
கலந்து உட்கொள்ளக் கொடுக்க இரத்தாதி
ஸாரம் உடனே நிற்கும். (4) சந்தனக் குழம்
பில் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து, அரிசிகழு
விய நீருடன் பருகி வருபவனுக்கு நாவறட்சி,
அழற்சி, மூர்ச்சை இவையும், இரத்தபேதியும்
நீங்கும். 90—92½.

குதமானது அழன்றாவது புண்பட்டாவது
இருந்தால் அந்த ஸ்த்தாநத்
குதம் அழற்சி தில் குளிர்ந்த நீர்களை ஊற்
யுற்றால் குளிர்ந்த றுவதும் குளிர்ந்த வஸ்துக்
ஸேக லேபங்கள். களை லேபநம் செய்வதும்
அனுகூலமானவையாம். 93.

எப்பொழுது இரத்தமானது சிறுகச்சிறுக
வும் அடிக்கடியும் வெகு தட
குதப்ரம்சம் முத வைகளிலும் வலியுண்டு பண்
லியவற்றில் பிச்சா ணியவாறு வெளியாகின்ற
வஸ்திப் பிரயோ தோ, எப்பொழுது அபாந
கம். வாயுவும் சிக்குண்டு வெகு
சிரமப்பட்டு வெளிப்படுகின்றதோ அல்லது
வெளியாகாமாற் போகின்றதோ, அப்பொ
ழுது அப்பிணியாளிக்கு (1) முற்கூறியுள்ள

பிச்சாவஸ்தியைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்
(2) சிம்சபாமரத் தளிர்களையும், மலையகத்தித்
தளிர்களையும் நன்கு இடித்து, அவற்றுடன்
யவதானியத்தையும் சேர்த்து, கஷாயம்
காய்ச்சி, அக்கஷாயத்தில் நெய்யையும் பாலை
யும் கூட்டி பிச்சாவஸ்தியைப் பிரயோகிக்க
வும்; ஊன் தண்ணியைப்போன்ற பசை கசியும்
போதும், வயிற்றுக் கடுப்புடன் கூடிய வலி
யுண்டா யிருக்கையிலும் இவ்வஸ்தியைப் பிர
யோகிக்கலாம்; கூதகாஸத்தினால் க்ஷீணித்
திருப்பவருக்கு இது பலத்தை யுண்டிபண்
ணும். (3) வறள்தாமரையைச் சேர்த்து பக்கு
வம் செய்த க்ருதத்தினால் அதுவாஸநமும்
செய்யலாம். 94—97.

(1) மலத்துடன் கூடவாவது, மலம் வெளி
வருவதற்கு முன்பாவது,
மலம் கலந்த இ வெளிவந்த பிறகாவது எவ
ரக்தாதிஸாராதி வெளிவந்த பிறகாவது எவ
சுளுக்கு சிகிதஸை, னுக்கு இரத்தம் வெளிப்படு
கிறதோ அவனுக்கு சதாவ
ரீக்ருதம் என்கிற தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்
கின் ஸ்வரஸத்தில் பக்குவம்செய்த நெய்யை
லேஹ்யம்போல் உபயோகிக்கச் செய்யலாம்.
(2) அப்பொழுதே கடைந்தெடுத்த வெண்
னையில் சரி பாதி சர்க்கரையும், கால் பங்கு
தேனும் கலந்து லேஹ்யம் போல் குழைத்
துபயோகித்துக்கொண்டு, ஹிதமான உண
வுகளைப் புஜிப்பவனுக்கு முற்கூறிய கோ
ளாறு நிவ்ருத்தியாகும். (3) ஆல், அத்தி,
அரசு இவற்றின் மொட்டுகளை யெடுத்து
இடித்து, ஜலத்தில் ஓர் இராப்பகல் முழு
தும் உஷ்ண ஜலத்தில் ஊறவைத்து, அந்த
ஜலத்தில் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்து,
அதில் பாதியளவு சர்க்கரை சேர்த்து, கால்
பங்கு தேனும் கூட்டி, லேஹ்ய பதத்தில் பக்
குவப்படுத்தி யெடுக்கவும்; எவனுக்குக் கீழ்
நோக்கியாவது மேல் நோக்கியாவது இரத்தம்
வெளிப்படுகிறதோ அவனுக்கு இது ஏற்ற
ஒளஷதம். 98—101.

கபஸம்பந்தத்தினாலான அதிஸாரத்தில்
வாதாதிஸாரத்திற் கூறிய
சப காஸ சிகித் ள்ள ஆமதோஷ பாசந
ஸை. சிகிதஸையையே விசேஷ

மாகச் செய்ய வேண்டும்; அவ்

விதம் செய்தும் கபாதிஸாரம் தொடரு
மானால், அக்னி தீபநம் உண்பெண்ணக்கூடிய
அடியிற் குறிப்பிடப்படும் கஷாயங்களில்
ஒன்றைப் பருகலாம்; அவையாவன:—(1)
பில்வவேர், கர்க்காடக சூங்கி, கோரைக்
கிழங்கு, கடுக்காய், சுக்கு இவற்றைச்
சேர்த்து பக்குவம் செய்த கஷாயம்; (2)
வசம்பு, வாய்விடங்கம், படர்புல், கொத்த
மல்லி விதை, தேவதாருச் சக்கை இவற்றின்
கஷாயம்; (3) அல்லது திப்பிலி, யானைத்
திப்பிலி, மோடி, சித்திரமூலம் இவற்றின்
கஷாயம். ஆக இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றை
உட்கொள்ளலாம். (4) வட்டத்திருப்பி, சித்
திரமூலம், வெட்பாலரிசி, கிரந்திதகரம், கடுக
ரோஹிணி, சுக்கு, வசம்பு, கடுக்காய் இவற்
றைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சியோ அல்லது
கல்கமாக அரைத்தோ உட்கொள்ள, கபஸம்
பந்தமான அதிஸாரம் தீரும். (5) ஸௌவர்ச்
சலலவணம், வசம்பு, த்ரிகடு, காயம், அதிவிட
யம், கடுக்காய் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து,
கபாதிஸாரத்தினால் வருந்துபவர் இளஞ்சூ
டான ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (6)
விளாம்பழத்தின் உட்சதையை த்ரிகடு சூர்
ணம், தேன், சர்க்கரை இவற்றுடன் கூட்டிக்
குழைத்து உபயோகித்தாலும், (7) சிறு தேக்
கின் சூர்ணத்தைத் தேனில் குழைத்து உப
யோகித்தாலும் அதிஸாரம் முதலிய வயிற்று
வேதனை தீரும். (8) திப்பிலிப் பொடியைத்
தேன்கூட்டி யுபயோகித்தாலும், (9) சித்திர
மூல சூர்ணத்தை மோருடன் உட்கொண்டா
லும், (10) பில்வப்பிஞ்சுகளை புஜித்தாலும்

வயிற்று வேதனை நிவ்ருத்தியாகும். (11) வட்
டத்திருப்பி, இலவம் பிசின், கோரைக் கிழங்கு
காட்டாத்திப்பூ, பில்வக்காய், சுக்குஇவற்றைச்
சூர்ணம் செய்து, சிறிது வெல்லம் கலந்து,
மோரை அனுபானமாகக் கொண்டு உட்
கொள்ள மிகக் கடுமையான அதிஸாரமும்
துலையும். 102—108½.

ஓமம், மோடி, சதுர்ஜாதம், ¹ சுக்கு, மிளகு,

சித்திரமூலம், நெற்பொரி,
கபித்தாஷ்டக சூர்ணம். கோரைக்கிழங்கு, சோம்பு,

கொத்தமல்லி விதை, ஸௌ
வர்ச்சல லவணம் இவை ஸமபார்கம்; புளி, காட்
டாத்திப்பூ, திப்பிலி, பில்வப்பழம், ஓமம்
இவை வகைக்கு மூன்று பங்கு; சர்க்கரை ஆறு
பங்கு; விளாம்பழம் எட்டு பங்கு; இவற்றைச்
சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும். இது அதிஸா
ரம், கிரஹணி, க்ஷயம், குல்மம், மஹோதரம்,
காஸம், ச்வாஸம், அக்னி மாந்த்யம், அர்சஸ்,
பீநஸம், அரோசகம் இவற்றைப் போக்கும்.
109—111½.

மூங்கிலுப்பு கால் பலம், சதுர்ஜாதம் வகை

க்கு இரண்டு கர்ஷம், ஓமம்-
தாடிமாஷ்டக சூர்ணம். கொத்தமல்லி விதை-சோ

ம்பு - கிரந்திதகரம் - த்ரிகடு

இவை வகைக்கு ஒரு பலம், மாதளம்பழமும்
சர்க்கரையும் தனித்தனியே எட்டு பலம்;
இவற்றை ஒருமிக்கச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்
யவும்; தாடிமாஷ்டகம் என்கிற இச்சூர்ணம்
கபித்தாஷ்டகத்திற்கு ஸமானமான குணங்க
ளுடையது. அந்தந்த நிலைமைகளுக்கேற்ற
வாறு கலம் முதலியவற்றை அனுபானமாகச்
செய்து வாதாதிஸாரத்திற் கூறிய விதமாகவே
இதை புஜிக்கலாம். 112—114.

1. சதுர்ஜாதம்—முதற்புஸ்தகத்தில் 69-ம் பக்கம்
பார்க்க.

வாய்விடங்கம், மிளகு, விளாம்பழம், சுக்கு, இவை கலந்ததும், புளிய விடங்காதி கலம். ரத்தை, மோர், இலந்தை இவற்றால் அம்லமாகச் செய்யப் பெற்றதுமான கலம் என்கிற முறையானது சிலேஷ்மாதிஸாரத்தைப் போக்கும். 115.

கபம் க்ஷீணித்துப் போனபிறகு முற்கூறிய அம்ல க்ருதத்தையாவது, ¹ கபம் க்ஷீணித்த அதிஸாரத்திற்கே லாக்ஷாதி க்ருதத்தையாற்ற க்ருதங்கள். வது, ² ஷட்பல க்ருதத்தையாவது, ³ புராண க்ருதத்தையாவது ⁴ கொடுக்கலாம். பாலாடையுடன் கூடிய யவாகு என்னும் கஞ்சியையாவது உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். 116.

வாதமும் கபமும் இறுகி கட்டுண்ட அதிஸாரத்திலும், அதிக கபம் பலவிதமான ஸ்ரவிக்கக்கூடிய அதிஸாரத்திலும், வயிற்று வலியுடன் வஸ்தி. கூடிய அதிஸாரத்திலும், பிரவாஹிகை யென்கிற வயிற்றுக் கடுப்பிலும் வசம்பு, பில்வம், திப்பிலி, கோஷ்டம், சதகுப்பி, இந்துப்பு இவற்றைக் கூட்டிய பிச்சாவஸ்தியைப் பிரயோகிப்பது சிறந்த முறையாம். 117, 117½.

பில்வதைலத்தினாலாவது, ⁵ வசாதிகணத்தைச் சேர்ந்த வஸ்துக்களால் பக்குவம் செய்யப் பட்டதைலத்தினாலாவது ⁶ இளஞ்சூடா யிருக்கையில் கப வாதங்களால் பீடிக்கப்படும் அதிஸார ரோகிக்கு

1. அம்லக்ருதம்—103-வது பக்கத்தில் குதப்ரம்ச சிகிதஸையில் முதலில் குறிப்பிட்டுள்ளது.

2. லாக்ஷாதிக்குதம்—ஸந்நியாதாதிஸாரத்திற் கூறியுள்ளது.

3. ஷட்பலக்ருதம்—யக்ஷம் சிகிதஸையிற் கூறியுள்ளது.

4. புராணக்ருதம்—வெகு நாட்பட்ட (பழைய) க்ருதம்.

5. பில்வப் பழத்தைக் காய்ச்சி தைலம் கூட்டி பக்குவம் செய்தது.

6. வசாதிகணம்—முதற் புத்தகம் 126-ம் பக்கம் பார்க்க.

அநேக முறை அநுவாஸந வஸ்தியைப் பிரயோகிப்பதும் ஹிதமாம். 118½.

கபம் க்ஷீணித்து, நீடித்த காலமாய் அதிஸாரத்தினால் குதம் பலஹீனப்பட்டிருக்கையில், தன் ஸத்தாநத்திலுள்ள வாத தோஷமானது மிகவும் வலுத்துப் போய்விடும். அங்ஙனம் மிகவும் பலம் பெற்ற வாயுவானது திட ரென்று பிணியாளிக்கு மிகத் தீங்கு விளைவிக்கும்; ஆகவே அவ்வாயுவை சீக்கிரம் தணியச் செய்யவேண்டும். வாயுவுக்குப் பிறகு பித்தத்தையும், பித்தத்திற்குப் பிறகு கபத்தையும் தணியச் செய்வது முறை; அல்லது மூன்று தோஷங்களில் எது அதிக பலம் பெற்றுளதோ அதை முன்னதாகவும், மற்றவைகளைப் பிறகு கிரமமாகவும் தணியச் செய்யலாம். 119—121.

பயம், மனத்துயரம் இவற்றாலும் வாத தோஷம் சீக்கிரம் பிரகோபமடையும்; ஆகையால் அவ்விரண்டையும் போக்குவதற்கு வாதஹரமான சிகிதையைச் செய்வதோடு, அப்பிணியாளியைக் களிப்புறச் செய்வதும், அவனுக்கு ஆச்வாஸ வசனங்கள் கூறுவதும் அனுகூலமாம். 122.

எப்பொழுது மலப்பிரங்குத்தி யில்லாமல் மூத்திரமாவது அபாந வாயுவாவது தனித்து வெளிப்படுகின்றதோ, எப்பொழுது ஜாடகாக்னி விருத்தி யடைந்து, கோஷ்டமும் இலகுவாகப் போய் ஸ்திமிதப்படுகின்றதோ, அப்பொழுது அவன் குடலைப்பற்றிய வியாதி நிவாரணமானதாய் அறியலாம். 123.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

இனி கிரஹணீ சிகிதஸீதம்¹ என்னும் அத் தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படும்:—

கிரஹணி யென்னும் அவயவத்தை ஆச்ர யித்துள்ள தோஷத்திற்கு அஜீர்ணத்திற்கு செய்வது கிரஹணீ தோஷத்தில் உபசரிக்கவேண்டிய தன் பொது விதி. போல சிகிதஸை செய்வ வேண்டும். அப்பிணியா ளிக்கு உண்டாகும் ஆமதோஷத்தை அதிஸாரத்திற்குக் கூறியுள்ள முறையை அனுஸரித்து பக்குவ நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.² 1.

நியமிதமான போஜனகாலத்தில்³ பஞ்ச கோலம் முதலியவற்றைச்⁴ சேர்த்து பக்குவம் செய்யப் பட்டதும், இலவணம் சேர்க்கப்பெற்றதும், இலகு குணமுடையதுமான யவா கூழுதலான திரவான்னத் தையும், அப்பால் தீபநகுணமுள்ள ஒளஷதங் களையும் பிணியாளிக்குக் கொடுக்கலாம். 2.

1. கிரஹணீ—ஆமாசயம் என்கிற இரைப்பையின் இறுதியில் அமைந்துள்ள கபாடம் போன்ற பாகம்; இது ஸூக்ஷ்மாந்தரம் என்கிற சிறு குடலின் ஆரம்ப பாகமுமாகும். இந்த அவயவத்தை ஆச்ரயித்து உண்டாகும் கோளாறும் கிரஹணீ யென்றே வழங்கப்படும்.

2. அதிஸார சிகிதஸையில் ஆமதோஷ பரிஹார முறைகளைப் பார்க்கவும்.

3. போஜந காலம்—நன்கு பசியுண்டாய் தேஹ மும் இலகுவாயிருக்கையில் என்றவாறு “போஜநம் செய்யும் கால சியமம்” என்கிற தலையங்கத்தில் முதற் புத்தகத்தில் 81-வது பக்கத்திற் கூறியுள்ள போஜந கால சியமம் இங்கு குறிக்கப்படுகிறது.

4. பஞ்ச கோலம்—முதற் புத்தகத்தில் 64-ம் பக் கம் பார்க்க. முதலிய என்பதால் பஞ்ச கோலம்போல் தீபநகுணமுள்ள சுக்கு முதலிய வேறு சரக்குகள் குறிக்கப்படுகின்றன.

ஆமதோஷம்¹ மேலிட்டிருக்கையில் (1)

கிரஹணி யி ல் ஆமதோஷம் அதி கரித்திருக்கையில் கொடுக்கக் கூடிய பானங்கள். அதிவிடயமும் சுக்கும் பொ டித்துச் சேர்த்து, கிறிது அம்லாஸமும் கலந்துள்ள பேயா என்கிற குடிநீரைக் கொடுக்கலாம். (2) அதிஸா ரத்திற் கூறிய ஜலத்தையும், மோரையும், ஸுரை முதலியதையும் பானம் செய்யக் கொடுக்கலாம். 3.

கிரஹணீ தோஷம் உள்ளவருக்கு மோர் பத்தியமாய் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. இது இலகுகுண முடையதாகையால் தீபநம்

க்ராஹி என்னும் தன்மை யுடையது; மதுரபாகம்² அடையுந் தன்மைய தாகையால் பித்தத்தைக் கோளாறடையச் செய்யாது; கஷாயம் என்கிற துவர்ப்பு, உஷ்ணவீர்யம், விகாஸி³ என்னும் சுக்தி, ருக்ஷத்தன்மை இவைகளையுடையதாகையால் கபத்திலும் அனுகூலமானது; அப்பொழுதே கடைந்தெடுக்கப் பட்ட மோர் இனிப்பும் சிறிது புளிப்பும் கலந்து தடிப்பாகவும் இருக் குமாகையால், சிறிதும் குடலில் அழற்சியுண்டு பண்ணாததாகவும் வாததோஷஹரமாகவும் இருக்கும். 4, 5.

1. ஆமதோஷம்—புஜித்த உணவு நன்கு ஜீர்ணமா கா மையால் உண்டாகும் ஒருவித விஷகுணமுள்ள தோஷம்.

2. மதுரபாகம்—மூன்று விதவிபாகங்களில் ஒன்று. இதைப்பற்றிய விவரங்ளை முதற் புத்தகத்தில் 5-வது பக்கத்திலும், 85-வது பக்கத்திலும் பார்க்க.

3. விகாஸி—முதற்புத்தகம் 342:ம் பக்கம் பார்க்க.

சதுரம்லங்கள்¹ வகைக்குப் பதினாறு பலம், த்ரிகடு² வகைக்கு மூன்று சதுரம்லாதி சூர் பலம், லவணத்ரயம்³ வகை ணம், க்கு நான்கு பலம், சர்க்கரை எட்டு பலம்; ஆக இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து காய்கறிகள், பருப்புகள், அன்னம் முதலிய வற்றில் கலந்து உபயோகிக்க, காஸம், அஜீர் ணம், அரோசகம், ச்வாஸம், இருதயத்தைப் பற்றிய வியாதிகள், பக்கசூலை, வயிற்று நோய் இவை தீரும். 6, 7.

(1) சுக்கு, அதிவிடயம், கோரைக்கிழங்கு இவற்றை இடித்துச் சேர் குடலிலுள்ள ஆம த்து க்வாதம் செய்து, ஆம தோஷத் தை தப் தோஷத்தைப் போக்குவத பரிஹரிக்கும் மு ற்குப் பருகலாம். (2) அச் றைகள். சரக்குகளையே கல்கமாகச் செய்தாவது உஷ்ணஜலத்துடன் உட்கொள்ள லாம். (3) அல்லது சுக்கையாவது, (4) கடுக்கா யையாவது, (5) இந்துப்பைபயும் வசாதிகணத் திற் கூறிய வஸ்துக்களையும்⁴ கூட்டியாவது அங் னனமே உஷ்ண ஜலத்தோடு புஜிக்கலாம். (6) அல்லது வசாதி கணத்தைச் சேர்ந்த சரக்கு களையும் இந்துப்பைபயும் கலந்து, மதிரை யென் னும் மதுவை அநுபானமாகக் கொண்டா வது உபயோகிக்கலாம். 8, 8½.

(1) மலம் ஆமமாயிருக்கையிலும், மலப் மலாதிகள் ஆம மாயிருக்கையி ல் போக்கும் வெகு அதிகமா உபயோகிக்கக் கூ யிருக்கையிலும் பிடால லவ டியஒளவுதங்கள். வணம் என்கிற கிருஷ்ண லவணத்தைப் பொடித்து, மாதளம்பழச் சாற்றுடன் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (2) கபமும் வாத

மும் ஆமதோஷத்துடன் கூடி கோளாறன ந்து, குடலில் வலியையுண்டு பண்ணும் போ பில்வப்பழம், சித்திரமூலம், சுக்கு இவற்றை கல்கமாகச் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்தோ உபயோகிக்கலாம். 9, 10.

கிரஹணீ தோஷத்தில் வார்த்தியும், இருத நோயும், வயிற்று வலியும் கிரஹணி யி ல் கூடியிருக்குமானால் அடியி வார்த்தி, இருதய வரும் முறைகளைப் பிரயோ நோய் முதலியது கிகக்கலாம்:--(1) வெட்பாலை கூடி யிருந்தால் காயம், அதிவிடயம், வசம் செய்யக்கூடிய பரி ஹார முறைகள். ஸௌவார்ச்சல லவணம், க க்காய் இவற்றைச் சூர்ண செய்து, வெந்நீரை அநுபானமாகக் கொண் உட்கொள்ளலாம். (2) கடுக்காய், ஸௌவர் சல லவணம், ஜீரகம், மிளகு இவற்றின் சூ ணத்தையாவது வெந்நீருடன் பருகலாம். 11½.

திப்பிலி, சுக்கு, வட்டத்திருப்பி, நன்னூ கண்டங்கத்திரி, கரிமுள்ள அக்னிதீபந (பார்ப்பாரமுள்ளி), சித்தி சூர்ணம். மூலம், குடஜக்ஷாரம்¹ பரு சலவணம்² இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து தயிர், ஸுரை, ஸுராமண்டம்,³ உஷ்ணஜலம் காஞ்ஜிகம் (காடி) இவற்றில் எதையாவது அநு பானமாகக் கொண்டு அச்சூர்ணத்தை ஜாடர க்னி விருத்தியாவதன் பொருட்டு உட்கொள்ள லாம்; இம்முறை குடலில் சேர்ந்துள்ள வாத விகாரத்தைப் போக்குவதில் சிலாக்கியமா னது. 12—13½.

1. குடஜக்ஷாரம்—வெட்பாலையை எரித்து, அதன் சாம்பரிலிருந்து எடுக்கப்படும் ஒருவித காரமான ஸத் துவம் போன்ற உப்பு.

2. பஞ்சலவணம்—முதற்புத்தகத்தில் 62-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. ஸுரை, ஸுராமண்டம் இவை முதலிய மது வகைகளைப்பற்றி முதற்புத்தகம் 19-ம் பக்கத்தில் விவரம் காண்க.

1. சதுரம்லம்—இலந்தம்புளி, மாதளம்புளிப்பு, புளி, புளிவஞ்சி என்பவைகளின் கூட்டு.

2. த்ரிகடு—த்ரியூஷணம்; அதாவது சுக்கு, திப் பிலி, மிளகு.

3. லவணத்ரயம்—ஸைந்தவலவணம், ஸாமுத்ரல வணம், ஸௌவார்ச்சல லவணம் என்பவற்றின்கூட்டு.

4. வசாதிகணம்—முதற்புத்தகத்தில் 126-ம் பக் கத்தில் விவரம் காண்க.

பஞ்சலவணம், கூடாரத்வயம்,¹ மிளகு, பஞ்ச
கோலம்,² ஒமம், காயம் இவ
பஞ்சலவணத்தி
குளிகை. ற்றை ஸம்பாகம் எடுத்து
சூர்ணம் செய்து, கொடிமா
தளம்பழாஸத்தினாலாவது இலந்தம்பழ ரஸத்
தினாலாவது மாதளம்பழ ரஸத்தினாலாவது
ஆட்டி மாத்திரைகள் செய்யவும். இது
அதிக பாசநசக்தியும் தீபநசக்தியும் உடை
யது. 14, 15.

தாளிஸப்பத்திரி, சவியம், மிளகு இவை
வகைக்கு ஒரு பலம், திப்பி
தாளிஸாதி வட
கம். லியும் மோடியும் தனித்தனி
யே இரண்டு பலம், சுக்கு
மூன்று பலம், சதுர்ஜாதமும்³ வெட்டிவேரும்
தனித்தனி கால் கால் பலம்; இவற்றை மிக்க
மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்து, அனைத்துக்
கும் மூன்று மடங்கு வெல்லம் கூட்டி, வில்லை
மாதிரி மாத்திரைகள் செய்து எப்பொழுதும்
உபயோகித்து வரலாம்; மத்யங்கள், யூஷம்,
மாம்ஸரஸம், அரிஷ்டங்கள், மஸ்து, பேயாக்
கள். பால் இவற்றில் எதையேனும் அநுபான
மாய் பருகலாம். வாத கபங்களின் ஸம்பந்
தத்தினால் உண்டான வாரந்தி, கிரஹணீ ரோ
கம், பச்சுக்ஷை, இருதய நோய், ஜ்வரம், வீக்
கம், பாண்டு, குல்மம், பானாத்யயம் என்கிற
வெறி, அர்சஸ், வாயில் உமிழ்நீர் அதிகமாகக்
கசிதல், பீநஸம், ச்லாஸம், காஸம் இவைகளை
நிவ்ருத்தி செய்வதற்கு இச்சூர்ணம் ஏற்றதா
கும். மலபந்தம் இவ்வியாதியில் நேரிடுமா
னால், இதே ஓளஷத முறையில் சுக்குககுப்
பதிலாகக் கடுக்காயைக் கொடுக்கலாம். பித்
தாதிக்கியத்தினால் உண்டாகும் வாரந்தி முதலி
யவைகளில் நாலு பங்கு சர்க்கரை கூட்டி

வடகங்களைச் செய்யவேண்டும்; பாகுபதமா
கப் பக்குவம் செய்த சர்க்கரையினாலாவது
வெல்லத்தினாலாவது வடகங்களைச் செய்ய
வேண்டும்; ஏனெனில் அக்னியின் ஸம்பந்தத்
தினால் அவ்வடகங்கள் மிகவும் இலகு குணத்
தைப் பெறுகின்றன. 16—21.

பிறகு ஆமதோஷம் தீர்ந்துள்ள வாதகிர
ஹணீ ரோகிக்கு தீபநகுண
ஆமதோஷம் முள்ள சரக்குகள் சேர்த்து
நீங்கிய கிரஹணீ பக்குவம் செய்து க்ருதத்
ரோகிக்குச் செய் யும்பரிஹாரங்கள். தை வைத்தியர் சொற்ப
அளவில் பருகக் கொடுத்து
வரவேண்டும். ஜாடராக்னி தூண்டப்பட்டு,
சிறிது விருத்தி யடைந்திருக்கையில், மலமூத்
திர அபாநவாயுக்கள் கட்டுண்ட அப்பிணியா
ளிக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள்
ஸ்நேஹ சிகிதையைச் செய்துவைத்து,
பிறகு ஸ்வேத சிகிதையையும் அப்யங்கமும்
செய்வித்து, நிருஹ வஸ்தியைப் பிரயோகிக்க
வேண்டும். அப்பால் வாததோஷம் தணி
வடைந்திருக்கையில், யவகூடாரம் கலந்து ஆம
ணக் கெண்ணெயினாலாவது தில்வக க்ருதத்
தினாலாவது வயிற்றிலுள்ள தோஷம் முற்றி
லும் வெளியாகும்படி விரேசனம் செய்விக்க
வேண்டும். பிறகு குடலிலுள்ள ஆசயங்கள்¹
சுத்தமாகவும் ரூக்ஷமாகவும் ஆனபிறகு, மல
மும் கட்டப்பட்டுப் போனால், தீபநகுணமும்
அம்ஸரஸமும் வாதஹரமான குணமும்
உள்ள சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம்செய்த
தைலத்தினால் அப்பிணியாளிக்கு அநுவாஸ
நவஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவும்; இங்ஙனம் நன்
றாக நிருஹவஸ்தியும், விரேகமும், அநுவாஸ
நமும் செய்து வைத்த பிறகு, இலகுவான பத்
தியான்னங்களைக் கொடுத்துவருவதோடு,
மீண்டும் க்ருதத்தைச் சிறுகச் சிறுக அப்ய
ஸிக்கச் செய்ய வேண்டும். 22—26.

1. கூடாரத்வயம்—யவகூடாரம், ஸர்ஜகூடாரம்.
2. பஞ்சகோலம்—முதற்புத்தகம் 64-ம் பக்கம்
பார்க்க.
3. சதுர்ஜாதம்—முதற்புத்தகத்தில் 63-ம் பக்கம்
பார்க்க.

1. ஆசயங்கள்—ஆமாசயம், பக்வாசயம், வாதாச
யம், மலாசயம் என்பனவாம்.

(1) பஞ்சமூலம்,¹ கடுக்காய், த்ரிகடு, மோடி

பஞ்ச மூலாதி க்ருதம் முதலி யன. இந்துப்பு, சிற்றரத்தை, த்வி க்ஷீரம்,² ஜீரகம், வாய்வி டங்கம், கச்சோரம் இவற் றைச் சேர்த்து கஷாயம் காய்ச்சி, அதில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்.

(2) கொம்மட்டி மாதளம் பழத்தின் உப்புறச் சோற்றாலாவது, (3) இஞ்சி ஸ்வரஸத்தினாலாவது, (4) உலர்ந்த முள்ளங்கி, இலந்தம் புளி, புளிவஞ்சி, மாதளே இவற்றின் இரஸத்தினாலாவது, (5) மோர், மோரின் மேல் தெளிவான திரவம், ஸுராமண்டம், காடி, அரிசிகழுவிய நீர் இவற்றுள் எதினாலாவது அந்த க்ருதம் பக்குவம் செய்யப்பட்டால் ஜாடராக்னியை நன்கு உத்தீபகம் செய்யும். இது வயிற்று வலி, குல்மம், மஹோதரம், ச்வாஸம், காஸம், வாதநோய், கபவிகாரம் இவற்றைப் போக் கும். (6) கொடிமாதளம் பழச்சாற்றையும் முற்கூறிய ஏதேனும் ஒன்றுடன் கலந்து, அதில் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தை யாவது பருகச் செய்யலாம். 27—30.

முற்கூறிய பஞ்சமூலம் முதலிய சரக்குகளை யே சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலத்தை கிரஹணீ தோஷத்தில் ஆமதோஷம் நிவ்ருத்தியான பின்பு வாதஹரமாக அப்யஞ் ஜநம் செய்து வைக்க உபயோகிக்கலாம். 30½.

கிரஹணியில் வாததோஷமானது கபத்தி னால் ஆவரணம் செய்யப் பட்டு அத்தோஷம் ஆம தோஷத்தாலும் கோளா றடைந்திருக்கையிலும், வா யுவால் கபம் ஆவரணம் செய்யப்பட்டு அத்தோஷம் ஆமதோஷ ஸஹி

தமாயிருக்கையிலும் இதே ஒளஷதச் சரக்கு களைச் சூர்ணம் செய்து, அதை இளஞ்சூடான ஜலத்தோடு உட்கொள்ளுவதும் நலம். 31½.

திரவமாய் விருத்தியா யுள்ள பித்தம் ஜாடராக்னியை அவிக்கக் கூடியதாயிருந்தால், அதை விரேகத்தினாலாவது வம நத்தினாலாவது துலைத்து, திக்தரஸமும்-இலகு-க்ராஹி தீபகம் என்கிற குணங்க ளும் உடைய விதாஹி என்கிற தீயகுணமற்ற உணவுகளை அப்பிணியாளிக்குக் கொடுத்துவர வேண்டும். அம்லரஸமுள்ள சூர்ணங்களாலும், திக்தரஸமுள்ள ஸ்நேஹௌஷதங்களாலும் ஜாடராக்னியைத் தூண்டி விருத்தி செய்ய வேண்டும். 32, 33.

பேய்ப்புடல், வேம்பு, கழற்சிக்காய், நில வேம்பு, கடுகரோஹிணீ, பர்ப் பாடகம், வெட்பாலைப்பட் டை, வெட்பாலையின் கனி, பெருங்குரும்பை, செம்முருங்கையின் கனி, வசம்பு, மரமஞ்சளின் பட்டை, தாமரைக் கிழங்கு, வெட்டிவேர், ஓமம், கோரைக்கிழ ங்கு, செஞ்சந்தனம், ஸௌராஷ்ட்ர ம்ருத்தி கை, அதிவிடயம், த்ரிகடு, இலவங்கப்பட்டை, ஏலக்காய், இலவங்கப்பத்திரி, தேவதாரு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும்; இதைத் தேனோடு கலந்து உட்கொள்ளலாம்; மதுவ கைகளோடாவது ஜலத்துடனாவது உபயோ கிக்கலாம்; இது இருதயரோகம், பாண்டு ரோகம், கிரஹணீரோகம், குல்மம், வயிற்று வலி, அரோசகம், ஜ்வரம், காமாலை, ஸந்நிபா தம், முகத்தினுள் உண்டாகும் வியாதிகள் இவற்றைப் போக்கவல்லது. 34—36½.

நிலவேம்பு, கடுகரோஹிணீ, கோரைக் கிழங்கு, த்ரிகடு, வாலுமூ லை இவை ஸமபாகம், சித் திரமூலம் இரண்டு பாகம், வெட்பாலையின் பட்டைபதினாறு பாகம்; இவ

1. பஞ்சமூலம்—இங்கே மஹாபஞ்ச மூலம் குறிக்கப்படுகிறது. (முதற்புத்தகம் 64-ம் பக்கம்.)

2. த்விக்ஷீரம்—பசும்பால், வெள்ளாட்டுப்பால்.

ற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும்; இச்சூர்ணத்தை வெல்லம் கரைத்த குளிர்ந்த ஜலத்தோடு உட்கொள்ளலாம்; இது கிரஹணீதோஷம், குல்மம், காமாலை, ஜ்வரம், பாண்டு, மேஹம், அரோசகம், அதிஸாரம் இவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யும். 37—38½.

சுக்கு, அதிவிடயம், கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, பில்வப்பழம்
நாகராதி சூர் (உலர்ந்தது), இரஸாஞ்ஜநம்,
ணம். வெட்பாலையின் பட்டை,
வெட்பாலையின் கனி, கடுகரோஹிணி, காட்டாத்திப்பூ இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து தேனுடனாவது, அரிசிகழுவின நீருடனாவது பித்தக்கிரஹணியிலும், பிரவாஹிகை யென்கிற சீதபேதியிலும், அர்சஸ்ஸிலும், குதத்தில் வலியுண்டாகையிலும், இரத்தப் பெருக்கிலும் உட்கொள்ளலாம். 39—40½.

சந்தனம், தாமரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர், வட்டத்திருப்பி, பெருங்
சந்தாதி க்ரு குரும்பை, வேங்கைப் பட்டை, வசம்பு, நன்னூரி, செம்மந்தாரை, ஏழிலம்பாலை, ஆடாதோடை, பேய்ப்புடல், அத்திப்பட்டை, அரசம்பட்டை, ஆலம்பட்டை, பூவரசம்பட்டை, வஞ்சி, கடுகரோஹிணி, கோரைக்கிழங்கு, வேம்பு இவகளை வகைக்கு இரண்டு பலமாக ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, வடிக்கட்டிய அக்கஷாயத்தில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; நிலவேம்பு, வாலுமூவை, தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, திப்பிலி, நெய்தல் இவற்றை வகைக்குக் கால் பலம் எடுத்து, கல்கமாக உபயோகிக்கவும்; இந்த க்ருதத்தையும், குஷ்ட சிகிதையையிற் கூறிய தித்தக க்ருதத்தையும் பித்த கிரஹணியில் உபயோகிக்கலாம். 41—44.

(1) கபத்தினால் கிரஹணியானது விகாரப்படுமானால், அப்பொழுது சிலேஷ்ம கிரஹணியில் செய்யும் சிகிதையை, தீக்ஷணவஸ்துக்களால் வமநம் செய்வித்து, கடுவாகவும் அம்லமாகவும், கூதாரகுணமுள்ளவையுமான ஒளஷதங்களால் கிரம்மாக

ஜடாராக்னியை விருத்திசெய்ய வேண்டும். (2) பஞ்சகோலம், கடுக்காய், கொத்தமல்லி விதை, வட்டத்திருப்பி, நறுமணமுள்ள பச்சிலைகள், கொம்மட்டி மாதனையின் இலைகள், இவற்றைக் கஷாயம் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்தைக் கொண்டு பேயா முதலிய திரவான்னங்களைப் பக்குவம் செய்யலாம். 45, 46.

இலுப்பைப்பூ ஒரு திரோணம்,¹ வாய்விடங்கம் அதில் பாதிபாகம், மதுகாஸவம். சித்திரமூலம் வாய் விடங்கத்தில் பாதி பங்கு, சேராங்கொட்டை ஒரு ஆடகம்,² மஞ்ஜிஷ்டி எட்டு பலம்; இவ்வனைத்தையும் மூன்று திரோணம் ஜலத்தில் பக்குவம் செய்யவும்; அதை ஒரு திரோணம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சி யெடுத்து வடிக்கட்டி, அரை ஆடகமளவு தேன் சேர்த்து, ஏலம் - தாமரைக்கிழங்கு - அகில்கட்டை - சந்தனம் இவற்றால் அழுக்கெடுத்து ஒருகூதமாகச் செய்யப்பட்ட மட்பாத்திரத்தில் அவ்வனைத்தையும் சேர்த்து, அதன் வாயை மூடியிட்டு சீலைமண் செய்து, ஒரு மாஸம் அங்ஙனமே வைத்திருந்து எடுத்துக் கொள்ளவும். இந்த ஆஸவம் கிரஹணீ விகாரத்தைப் போக்கி அக்னியை விருத்தி செய்யும்; ப்ருஹ்மணம், இரக்த-பித்தஹரம் என்னும் குணங்களுமுண்டு; கூதயம், குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், பிரமேஹம் இவற்றையும் தீர்க்கும். 47—50.

அரைச் சேர் இலுப்பைப் பூவின் ஸ்வாஸத்தை அரைவாசி திரவம் இரண்டாவது மதுகாஸவம் முதலியது. மிகும்படியாகக் காய்ச்சியெடுத்து, அதற்குக் கால் பங்கு தேன் கூட்டி, கஷாயம்

குளிர்ந்த பிறகு, முன் ஆஸவத்திற்குக் கூறிய விதமாக அவ்வித மட்பாத்திரத்தில் ஒரு மாஸம் வைத்திருந்து எடுத்து உட்கொண்டு, ஹிதமான போஜனமும் செய்து வந்தால்

1. திரோணம்—4 ஆடகக்கொண்ட அளவு.

2. ஆடகம்—4-பிரஸ்த்தம் (64-பலம்).

எல்லா விதமான கிரஹணீ தோஷங்களும் தீரும். அதேவிதமாய் திராக்ஷ, கரும்பு, பேரீச்ச இவற்றின் ஸ்வரஸங்களையும் ஆஸவமாகப் பக்குவம் செய்து இவ்விபாதியில் பருகலாம். 51, 52.

காயம், கடுகரோஹிணி, வசம்பு, திப்பிலி, ஹிங்க்வாதி வட்டத்திருப்பி, வெட்பாலரிசி, நெறிஞ்சல், பஞ்சகோலம் இவை ஒவ்வொன்றும் கால் பலம், பஞ்சலவணம் வகைக்கு ஒரு பலம்; இவற்றை இடித்து, ஒரு சேர் நெய், ஒரு சேர் தைலம், இரண்டு பிரஸ்த்தம் தயிர், இவற்றை ஒரு மிக்கக் கூட்டி, அதில் முற்கூறிய காயம் முதலியவற்றைச் சேர்த்து, சிறுகச் சிறுகத் தீயிட்டுக் காய்ச்சி, நெய் முதலியவற்றின் இரஸத்தை அச்சரக்குகள் உறிஞ்சு கொண்ட பிறகு, அக்கல்கத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் போட்டு, மேலே மற்றொரு பாத்திரத்தினால் மூடி, உள்ளேயே சாம்பராகும்படி எரித்தெடுத்து சூர்ணம் செய்து, கால் பலம் அளவாக நெய்யிற் கலந்து உட்கொள்ளவும்; அவ்வெளஷதம் ஜீர்ணமான பிறகு மதுரரஸமுள்ள உணவை புஜிக்கலாம். இவ்வெளஷதம் எல்லா விதமான வாத-கப வியாதிகளையும், விஷப்பற்றுகளையும், கிருதரிம விஷக்கோளாறுகளையும் போக்கும். 53—55½.

(1) நிலவேம்பு, கடுகரோஹிணி, பேய்ப்புடல், வேப்பம்பட்டை, அக்னிவர்த்தக பர்ப்பாடகம் இவற்றை எரித்து கூதாரமெடுத்து, எருமையின் சிறுநீருடன் கலந்து பருகலாம்; இது ஜாடராக்கனியை விருத்தி செய்யும். (2) மஞ்சள், மரமஞ்சள், வசம்பு, கோஷ்டம், சித்திரமூலம், கடுகரோஹிணி, கோரைக்கிழங்கு இவற்றை யெரித்து கூதாரமெடுத்து, வெள்ளாட்டின் சிறுநீருடன் உட்கொள்ள ஜாடராக்கி விருத்தியடையும். 56—57½.

கள்ளித்தண்டு நான்கு பலம், லவணத்ரயம்¹ வகைக்கு மூன்று ஸுதா காண் பலம், முதிர்ந்து உலர்ந்த டாதி கூரகுளி கத்திரிக்காய் நான்கு பலம், எருக்கம் வேர் எட்டு பலம், சித்திர மூலம் இரண்டு பலம்; இவற்றை எரித்தெடுத்த கூதாரத்தைக் கத்திரிச்சாறு விட்டு ஆட்டி, குளிகைகள் செய்யவும். இக்குளிகையை உணவு எடுத்துக் கொண்ட பிறகு உட்கொண்டுவர, புஜித்த உணவு சீக்கிரம் ஜீர்ணமாகும்; காஸம், ச்வாஸம், அர்சஸ் இவற்றிலும் இது அனுகூலம் செய்யும்; விஷ-உசி, பிரதிச்யாயம், இருதய ரோகம் இவற்றையும் சமநம் செய்யும். 58—60.

உலர்ந்த கொம்மட்டி மாதளை, கச்சோரம், சிற்றரத்தை, த்ரிகடு, கடுக மாதுலுங்காதி சூர் காய், ஸர்ஜகூதாரம், யவகூதாரம், பஞ்சலவணம்² இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொள்ள தேஹபலம், தேஹபீறம், ஜாடராக்கி இவை விருத்தியாகும். 61, 61½.

வாத தோஷத்துடன் கூடிய கபக்கிரஹ ஹணியில் முற்கூறிய கொம்மட்டிமாதளை (மாதுலுங்காதி) முதலியவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது, தாந்வந்தர க்ருதத்தையாவது,³ ஷட்பல க்ருதத்தையாவது,⁴ பல்லாதக க்ருதத்தையாவது,⁵ அபயாக்ருதத்தையாவது⁶ உட்கொள்ளலாம். 62½.

1. லவணத்ரயம்—அல்லது த்ரிலவணம்; ஸைந்த வலவணம், ஸௌவர்ச்சல லவணம், ஸாமுத்ரலவணம் என்பனவாம்.

2. பஞ்சலவணம்—முதற்புத்தகத்தில் 62-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. தாந்வந்தர க்ருதம்—பிரமேஹ சிகிதஸையிற் கூறப்பட்டது.

4. ஷட்பல க்ருதம்—இராஜயக்ஷம் சிகிதஸையிற் கூறப்பட்டது.

5. பல்லாதக க்ருதம்—குல்ம சிகிதஸையிற் கூறப்பட்டது.

6. அபயாக்ருதம்—உதர சிகிதஸையிற் கூறப்பட்டது. (ஹரீதகீ க்ருதம் என்றும் சொல்லப்படும்.)

பிடால லவணம்,¹ காசலவணம்,² கூதாரல
வணம்,³ ஸர்ஜகூதாரம், யவ
கூதார க்ருதம். கூதாரம், கள்ளித்தண்டு, கண்
டங்கத்திரி, சித்திரமூலம்
இவற்றைச் சேர்த்து எரித்து, ஏழு தடவை
ஜலத்தில் கரைத்துக் கரைத்து வடிக்கட்டி
பெடுக்கவும்; இந்த கூதாரத்தை இரண்டு பிர
ஸ்த்தம் எடுத்து, அதில் நாலு பிரஸ்த்தம்
நெய்யைப் பக்குவம் செய்து, ஜாடராக்னியின்
பலத்தை விருத்தி செய்வதற்குப் பரு
கலாம். 63—64½.

ஸர்சிபாத தோஷங்களால் உண்டான கிர
ஹணியில் பஞ்சகர்மங்களை
ஸர்சிபாத கிர யும்,⁴ தனித்தனி தோஷத்
ஹணி சிகிதனை. தினால் உண்டாகும் கிரஹ
ணிகளுக்குக் கூறியுள்ள
சிகிதனைகளையும் பிணியாளியின் சரீர பலம்
முதலியவற்றை அனுஸரித்துப் பிரயோகிக்க
வேண்டும். 65.

(1) ஜாடராக்னி கிரஹணியில் மந்தப்பட்ட
டிருப்பவனுக்கு ப்ரஸேக
கிரஹணியில் மென்கிற உமிழ்நீருறுதல்
பல காரணங்க கபப் பிரகோபத்தினால் ஏற்
ளால் உண்டாகும் பட்டிருந்தால், ரூகூத்தன்
அக்னி மாந்த்யத் மையும் திக்தரஸமுமுள்ள
திற்குப் பரிஹா மையும் திக்தரஸமுமுள்ள
ரங்கள். வஸ்துவைப் பிரயோகித்து
ஜாடராக்னியை உத்தீபநம்
செய்யவேண்டும். (2) தேஹம் மெலிவுற்ற
அவ்வித பிணியாளிக்கு கபம் அதிகரித்திருந்
தால், ஸ்ரிகத்த பதார்த்தங்களையும் ரூகூப
தார்த்தங்களையும் மாற்றி மாற்றி உபயோகிக்க
வேண்டும். (3) மிகவும் இளைத்தும் வாடியும்
போன சரீரமுடையவனுக்கு கபம் அதிகரித்
திருந்தால் தீபநகுணமுள்ள திரவ்யத்தை

ஸ்நேஹவஸ்துக்களுடன் கூட்டியுபயோகிக்க
வேண்டும். (4) பித்தம் அதிகமாயுள்ள மன
தன் மந்தாக்னியாயிருந்தால், ப்ரஸேகமுட
கூடியிருந்தால், மதுரரஸமுள்ள சரக்குகளை
திக்தரஸமுள்ள வஸ்துக்களோடு கூட்டி யு
யோகிக்கவேண்டும். (5) வாத்தம் அதிகரித்
துள்ள பிணியாளி மந்தாக்னியாயிருந்
தால், அம்ல-லவணரஸங்களுடன் கூடிய ஸ்நே
ஹம் அவனுக்குப் பிரசஸ்தமானதாம். தூர்ப்
பலமாயுள்ள அக்னியை விருத்தி செய்வதற்கு
ஸ்நேஹமே சிறந்த வஸ்துவென்றறிக; ஸ்நே
ஹத்தினால் விருத்தி செய்யப்பெற்ற ஜாடரா
க்னியை மிகவும் குருகுணமுள்ள வேறு எந்த
வஸ்துவும் சமனம் செய்ய வியலாததாகும்.
(6) எப்பிணியாளிக்கு ஜாடராக்னி மந்தமா
கப் போயிருப்பதால், கபம் கஷீணித்திருக்கை
யில், மலம் பக்குவ நிலைமையடைந்திருந்தும்
உடைந்து திரவமாக ஓளஷதத்தோடு வெளி
யாகின்றதோ, அவன் க்ருதத்தைச் சொற்ப
மாய் உபயோகிக்கவேண்டும்; அந்த க்ருதத்
தினால் ஸமாநவாபு அதன் சுயநிலைக்குக்
கொண்டுவரப்பட்டு, அதன் இயற்கையான
காரியத்தைச் செய்யத் தூண்டப்படுமானால்,
அவ்வாபுவானது ஜாடராக்னியைத் தூண்டி
விருத்தி செய்கின்றது; ஆம், அவ்வாபு எப்
பொழுதுமே அக்னியை உத்தீபநம் செய்வது
இயல்பு. (7) எவனொருவன் மலம் மிகவும்
இறுகி கெட்டியாகப் போனதால் அதை வெகு
கஷ்டப்பட்டு வெளிப்படுத்துகிறானோ, அவன்
பஞ்சலவணங்கள் கூட்டிய க்ருதத்தைப் பருகி
அதன் பிறகு அன்னம் புழிக்கவேண்டும்.
(8) ரூகூத்தன்மை அதிகரித்ததால் அக்னி மந்
தப்பட்டுப் போனால், அக்னி தீபநகுணமுள்ள
ஓளஷதங்கள் கலந்த க்ருதத்தையாவது
தைலத்தையாவது பருகலாம். (9) ஸ்நே
ஹங்களை அளவுக்கு மிஞ்சி யுபயோகித்ததால்
அக்னி மாந்த்யம் உண்டாயிருந்தால் கூதாரங்
களாலான சூர்ணங்களையும், ஆஸவங்களையும்,
அரிஷ்டங்களையும் உபயோகிக்கவேண்டும்.

1. பிடால லவணம்—கருப்புப்பு.

2. காசலவணம்—வளையலுப்பு.

3. கூதாரலவணம்—சவுட்டுப்பு.

4. பஞ்ச கர்மங்கள்—வமநம், விரேசநம், நஸ்யம், சிருஹம், அதுவாஸநம் என்பனவாம்.

(10) உதாவர்த்தத்தினால் ஜாடராக்கி மந்தமாகப் போயிருந்தால் நிருஹவஸ்திகளையும், ஸ்நேஹ வஸ்திகளையும் பிரயோகிக்க வேண்டும். (11) தோஷங்கள் மிகவும் விருத்தியாய் விடுவதால் ஜாடராக்கி மந்தப்பட்டிருக்கையில், வமந-விசேசநாதி சிகிதஸைகளால் தேஹத்திற்கு சோதநம் செய்வித்து, பேயா முதலிய திரவான்னங்களை முறைதவறாமல் உபயோகிக்கவேண்டும். (12) ஒருவன் ஏதேனும் வியாதியினால் வருந்தி, அதிலிருந்து நிவ்ருத்தியான பின்பு அக்னிமார்த்யம் அவனுக்கு ஏற்பட்டிருந்தால் அவ்வக்னியை உத்தீபநம் செய்வதற்கு க்ருதபானமே சிறந்ததாகும். (13) நெடுந்தூரம் வழி நடப்பது, உபவாஸம், உடலிளைத்தல் இவைகளால் ஜாடராக்கி மந்தப்பட்டால், மத்ய பக்தமாக க்ருதபானம் செய்விக்க வேண்டும்; க்ருதமானது அப்பிணியாளிக்கு பல்யமாகவும், தீபநமாகவும், ப்ருஹ்மணமாகவும் ஆகின்றது. (14) நீண்ட காலம் பிரஸங்கம் செய்ததால் அக்னிமார்த்யம் நேரிட்டு, அதனால் தேஹம் வாடி, தாதுக்கள் க்ஷீணித்து, உடல் மிக்க மெலிவுற்ற மனிதர்களுக்கு, மாம்ஸபக்ஷிணிகளான ப்ரஸஹம் முதலிய ஜந்துக்களின் மாம்ஸரஸங்களை அம்லவஸ்துக்களோடு கலந்து போஜனங்களில் உபயோகிக்க வேண்டும்; அவை இலகுவாகவும்,¹ உஷ்ண வீர்யமாகவும், கடுரஸமாகவும், சோதநகுணமுள்ளவைகளாகவும்² இருப்பதால் ஜாடராக்கியை சீக்கிரம் விருத்தி செய்யும்; இறைச்சியுண்டு அதனால் அந்த ஜந்துக்களின் மாம்ஸங்கள் செழித்து வளர்ந்திருப்பதால் தேஹவன்மையையும் மிகவும் விருத்தி செய்யும். (15)

1. மாம்ஸ பக்ஷிணிகளின் இறைச்சியானது குருகுணமுள்ளதாயிருக்கின்றது; அங்ஙனமே இதற்கு முன்பும் கூறப்பட்டிருக்கிறது; அங்ஙனமிருக்க இங்கு இலகு வென்று கூறியதற்கு, அந்த ஜந்துக்கள் ஒடிவது முதலிய செயல் புரிவதில் இலகுவாயிருப்பவை யென்று பொருள் கூறவேண்டுமென்று அருணதத்த வியாக்கியானம்.

2. சோதந குணம்--வமந விசேச நாதி குணங்கள்.

ஸ்நேஹங்களையும், ஆஸவங்களையும், ஸுரையையும், அரிஷ்டங்களையும், சூர்ணங்களையும், க்வாதமென்னும் கஷாயங்களையும், பத்தியமான உணவுகளையும் முறைதவறாமல் நன்கு பிரயோகித்தால், தேஹத்தினுடையவும் அக்னியினுடையவும் பலம் விருத்தியடையும். (16) நல்ல ஸாரமுள்ள கட்டைகளில் பற்றிய ஸாதாரண பாஹ்யாக்கியானது நல்ல ஜ்வாலையோடும் ஸத்திரமாகவும் எரிவதுபோலவே, ஜாடராக்கியும் ஸ்நேஹவர்க்கங்களோடு கூடிய ஆஹாரங்களால் பலம் பெற்று விருத்தியடையும். (17) உணவின்றியே ஜாடராக்கி விருத்தியடைவதில்லை; அதிக போஜனத்தினாலும் விருத்தியடைந்து விடாது; விறகு இல்லாமல் பாஹ்யமான அக்னி எரிவதில்லை; சொற்ப அக்னியின்மேல் அதிக விறகுகளைப் போட்டாலும் அது எரிய மாட்டாதல்லவா? 66—80.

எப்பொழுது கபம் க்ஷீணித்து, அதன் ஸ்த்தாநத்தில் பித்தமானது வாதத்துடன் கூடிக்கொண்டு விருத்தியடைந்ததாய் ஜாடராக்கியையும் மேலோங்கச் செய்கிறதோ, அப்பொழுது வாயுவுடன் கூடிய அவ்வக்னியானது உட்கொண்ட உணவை வெகு சீக்கிரத்தில் பசநம் செய்து, எல்லா தாதுக்களையும், ஒஜோ தாதுவையும் அழித்து மனிதனுக்கு மாணத்தையுண்டு பண்ணுகின்றது; அப்பிணியாளி போஜனம் செய்ததும் ஸுகமாயிருப்பான்; உட்கொண்ட உணவு ஜீர்ணமானதும் மிகவும் பரிதவிப்பான்; அக்னி மிதமிஞ்சி யதிகரிப்பதால் நாவறட்சியும், இருமலும், தேஹ அழற்சியும், மூர்ச்சையும் ஆக இப்பிணிகள் உபத்திரவங்களாக உண்டாகின்றன. 81—82½.

(1) மிக்க மேலோங்கி யெரியும் பாஹ்யாக்கியைத் தண்ணீர் ஊற்றி மிதமிஞ்சிய ஜாடராக்கியைத் தண்ணிக்கு முபாயம். அவிப்பதுபோல மிதமிஞ்சிய ஜாடராக்கியை குருவாகவும்-ஸ்லிக்த்தமாகவும்-மந்தமாகவும் ஸாரந்த்ரமாகவும்-சீதமாகவும்-ஸ்த்

திரமாகவுமுள்ள அன்னபானங்களால் சமநம் செய்யவேண்டும். (2) மிதமிஞ்சி விருத்தியான ஜாடராக்னியானது இடையிடையே ஸமயம் நேரிடும்போது பசநம் செய்வதற்குத் தீனியின்றி பிணியாளியை அழித்து விடாத படி, உணவு முற்றிலும் ஜீர்ணமாவதற்கு முன்பே இவனுக்கு போஜன பதார்த்தங்களை அப் போதைக்கப்போது கொடுத்துவர வேண்டும். 83-84½

(1) க்ருஸரா, பாயஸம், ஸ்நிக்த்தமான மாப் பண்டங்களாலாக்கி ய து ம் மித மி ஞ் சி ய வெல்லத்தினால் செய்தது ஜாடராக்னியைத் தணிக்கும் உணவு கள். மான பணியாரங்கள், நீர்வாழும் ஜந்துக்களென்ன ஆனா பதேசத்திய பிராணிகளென்ன இவற்றின் கொழுத்த இறைச்சிகள் இவைகளை இப்பிணியாளி புஜிக்கலாம். (2) மத்ஸ்யங்களை உபயோகிப்பது விசேஷமாகும்; அதிலும் ஓடாமல் ஸத்திரமாயுள்ள ஜலத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் வழுவழப்பான மத்ஸ்யங்களை உண்பது மேலாகும். (3) நன்றாகக் கொழுத்த செம்மறியாட்டின் இறைச்சியைக் கடுமையான ஜாடராக்னியைத் தணிப்பதற்கு உண்ணலாம். 85-86½

ஜாடராக்னியின் கடுமையினால் நாவறட்சி யுண்டானால் (1) தேன் கடுமையான ஜாடராக்னியினு லுண்டாகும் நாவ ற்சிக்குப் பரி ஹாரம். மெழுகு கலந்த பாஸையாவது பானம் செய்ய லாம். (2) அவ்விதமான நெய் கலந்த பாஸையாவது பானம் செய்ய லாம். (3) அதிக நெய் கலந்த கோதுமைமாவையாவது பாலுடன் பருகலாம். (4) நல்லெண்ணெயைத் தவிர மற்ற ஸ்நேஹங்களையாவது ஆனாப மாம்ஸ ரஸத்துடன் கலந்து பானம் செய்ய லாம். (5) கருஞ்சிவதை வெண்சிவதை இவற் றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாஸையாவது விரே சநமாகும்படி யுட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். (6) பித்தஹரமான பாயஸத்தை அடிக்கடியும் பத்திய உணவாகவும் உபயோகிக்கலாம். 87-89.

(1) குருகுணமும், கொழுப்பை விருத்தி செய்யும் தன்மையும், கபத் தை அதிகப்படுத்தும் சுபாவமும் உள்ள உணவு யாதொன்றுண்டோ அந்த னைத்தும் மிதமிஞ்சிய ஜாடராக்னியைத் தணிப்பதற்கு ஹிதமானதாம்; பசுவில் போஜனம் செய்து விட்டு நித்திரையுறுவதும் அத்தகைய குண முண்டு பண்ணும். (2) அமிதமான ஜாடராக்னியானது புஜித்த உணவைப் பசநம் செய்து விடுகிறது; உணவில்லாமற் போனால் அவ்வக்னியானது, தோஷங்களை எரிக்கும்; தோஷங்கள் அங்ஙனம் கூடியித்துவிட அப்பால் தாதுக்களையும் எரிக்கும்; தாதுக்கள் எரிந்து அழிவுறுமானால் அவ்வக்னி இறுதியில் உயிரைப் போக்கி விடுகின்றது. 90, 91.

இன்ன உணவு இயற்கையிலேயே விரோத

மானது,¹ இன்ன உணவு ஜாடராக்னியை நன்கு பரிபாலிப்பதாலும் பரிபாலிக்காததாலும் உண்டாகும் பலன்கள். சேர்க்கையினால்² அல்லது பக்குவம் செய்யும் வகையினால்³ விரோதமானது; என் பது முதலியதை அறிந்து

கொள்ளாமலே சிலர் தோன்றியவாறு பலவற்றையும் தின்றுப் பிழைத்து வருகின்றனரேயென்றால், அது அவர்களுடைய ஜாடராக்னி பலத்திற்குள்ள விசேஷ

1. கடுகுக்கீரை, உலர்ந்த இறைச்சி, அழுகி அல்லது ஊசிப்போன பண்டர், முளைத்த தானியம், சமைக்காத முள்ளங்கி முதலிய கிழங்குகள், நன்கு களியாத பழங்கள் முதலியவை இயற்கையிலேயே ஜாடராக்னிக்கும், ஜீர்ண கோசங்களுக்கும், பொதுவில் தேஹத்திற்கும் விரோதமானவை.

2. பால் புளிப்பு வஸ்துக்களோடு சேருவது, ஆனாப மாம்ஸம் உருந்து முதலிய சில தானியங்களோடு கலப்பது முதலியதால் சேர்க்கையினாலான விரோதம் உண்டாகும்.

3. ஹாரீதம் என்கிற பச்சைக் குருவியின் இறைச்சியை மஞ்சளின் தாளில் குத்திச் சுடுவது, அல்லது மஞ்சள் தானைக்கொருத்தியதாலான நெருப்பில் அவ் விறைச்சியைக் காய்ச்சுவது முதலியதால் பக்குவம் செய்வதாலான விரோதம் ஏற்படுகிறது.

சுத்தியேயாம்; ஆனால் அது அனைவருக்கும் பொருந்தாது. ஆகையால் எல்லா முயற்சிகளைக் கொண்டும் ஜாடராக்னியைப் பரிபாலிக்க வேண்டும்; ஏனெனில் அவ்வக்னி அழிவுறுமானால் மனிதனும் நாசமடைவது நிச்சயம். ஜாடராக்னியானது தோஷங்களால்

கவியப்பெற்று கோளாறடைந்தால் மனிதனையும் திரளான பிணிகள் சூழ்ந்து கொள்கின்றன; அவ்வக்னிபானது கோளாறடையாத நல்ல நிலைமையிலிருந்தால், மனிதனும் பிணியற்றவனாகவும் தீர்க்காயுளாகவும் வாழ்ந்துவருவான். 92, 93.

பதினோராவது அத்தியாயம்.

இனி முத்திராகாத சிகிதஸ்தம்¹ என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது:—

வாததோஷத்தினாலுண்டான மூத்திரக்ருச்சிரம் என்கிற நீர்ச்சுருக்கு வியாதியில் நாபிக் குக் கீழே வாதஹரமான தைலத்தைத் தேய்த்து, மிகவும் ஸ்லிப்தமான பிண்டம்-ஸேகம் அவகாஹம் என்கிற ஸ்வேத முறைகளால் தேஹத்தை ஸ்வேதம் செய்யவேண்டும். 1.

(1) தசமூலம், சிற்றாமூட்டி, ஆமணக்கு வேர், வாற்கோதுமை, தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, சாறடை, கொள், இலந்தை, நீர்த்திப்பிலி, வெள்ளைச் சார்வளை, கல்லுருவி இவற்றைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, இச்சரக்குகளையே கல்கமாகவும் சேர்த்து, தைலம்-க்ருதம்-பன்றியின் கொழுப்பு-கரடியின் கொழுப்பு இவற்றில் எதையாவது அக்கஷாய கல்கத்தில் கூட்டிக் காய்ச்சி, பஞ்சலவணங்களையும் கலந்து பக்குவம் செய்து உட்கொண்டால் நீர்ச்சுருக்கு அல்லது மூத்திராகாதம் முதலிய கோளாறுகள் நன்கு நிவ்ருத்தியாகும். (2) இதே திரவங்களைச்

சேர்த்துக் காய்ச்சிய பானங்களையும், அவற்றைக் கூட்டி பக்குவம் செய்த உணவுகளையும் உட்கொள்ளலாம். (3) இவற்றையே பிண்டஸ்வேதம் செய்யவும் உபநாஹஸ்வேதம் செய்யவும் உபயோகிக்கலாம் (4) இச்சரக்குகளை தைலங்களோடும் கனிவர்க்கங்களோடும் கலந்து, அம்லவஸ்துக்களையும் கூட்டி யுபயோகிக்கலாம்; அவற்றுடன் ஸ்நேஹங்களையும் கலந்து முற்கூறிய உணவு முதலிய வற்றோடு உபயோகிக்கலாம். (5) ஸௌவர்ச்சலலவணத்தை மதிரை யென்னும் மதுவில் அதிகமாகச் சேர்த்துப் பருக மூத்திரக்ருச்சிரம் முதலிய நீர்த்தாரைபைப் பற்றிய வலி நிவ்ருத்தியாகும். 2—4½.

(1) பித்தஸம்பந்தமான மூத்திராகாதத்தில் குளிர்ச்சியான ஸேகங்களையும், லேபங்களையும், பித்த மூத்திரங்களையும், லேபங்களையும், க்ருச்சிரத்திற்குப் பரிஹாரங்கள். அவகாஹங்களையும்,¹ பிரயோகிக்கவேண்டும். (2) தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, நீர்முள்ளி, நிலப்பனங்கிழங்கு, தட்டைக் கோரைக்கிழங்கு, த்ருணபஞ்சமூலம் இவற்றைக் கஷாயம் காய்ச்சி, தேனும் சர்க்கரையும் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (3) ஆடாதோடை முள்வல்லாரை, வெள்ளிரிவேர், குஸம்பாவேர், குங்குமப்பூ இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து, திராக்கை

1. மூத்திராகாதம்-நீர்த்தாரையில் மூத்திரம் வெளி வருவதற்கு முடியாமல் தடைப்படுதல்; நீர்ச்சுருக்கு என்கிற மூத்திரக்ருச்சிரத்திற்கும் இங்கே சிகிதஸை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1. ஸேகம், லேபம், அவகாஹம் என்பவற்றின் விவரங்களைப்பற்றி முதற்புத்தகத்தில் பார்த்துக் கொள்க.

யின் கஷாயத்தோடு உட்கொள்ள முத்திரா காத ஸம்பந்தமான எல்லாக் கோளாறுகளையும் பரிஹரிக்கும். (4) வெள்ளரி விதை, அதிமதாரம், மரமஞ்சள் இவற்றை அரிசிகழு விய நீரால் கல்கமாகச் செய்து அதையாவது பழகிய திராக்ஷாஸவத்தோடு உட்கொண்டு வரலாம். 5—8.

கபத்தினுலான முத்திர க்ருச்சிரத்தில் (1)

வமநமும், (2) ஸ்வேத சிகித்

சப முத்திரக்ருச்சிரத்திற்குப் பரிஹாரங்கள். ஸையும், (3) தீக்ஷண குனம்-உஷ்ணம்-கடுரஸம் இத்தன்மையான போஜனமும், வாற்

கோதுமையினாலாகிய பலவிதமான உணவுகளும், யவக்ஷாரமும், மோரும் உபயோகிக்கத் தகுந்தவையாம் (4) சிற்றேலத்தை மதுவின் அனுபானத்துடன் உட்கொள்ளலாம்; அல்லது நெல்லிக்காயின் சாற்றோடாவது அதை யுபயோகிக்கலாம். (5) தாமரை மணி, நெறிஞ்சி, சிற்றேலம், த்ரிசு இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது தேனுடன் கலந்தாவது, பசு முத்திரத்துடனாவது உபயோகிக்கலாம். (6) கண்டங் கத்திரியின் ஸ்வரஸத்தை யாவது தேன் சேர்த்துப் பருகலாம். (7) புங்கங்காயின் வித்தையாவது நன்றாகச் சூர்ணம் செய்து மோருடன் உட்கொள்ளலாம். (8) கருங்காலி, ஏழிலம்பாலை, வெட்பாலரிசி, சீந்தில், ஆமணக்கு வேர், கடுகரோஹிணி, சிற்றேலம், புங்கம் விதை இவற்றைக் கஷாயமாகப் பக்குவம் செய்து, தேன் கூட்டியும் துடிக்கலாம். (9) முற்கூறிய கருங்மாவி முதலிய வற்றைப் பேயாவாகப் பக்குவம் செய்தாவது பான்ம் செய்யலாம். (10) பவளத்தையாவது நன்கு சூர்ணம் செய்து அரிசிகழு விய நீரோடு உபயோகிக்கலாம். (11) அல்லது பாதிரி மரப் பட்டையைக் காய்ச்சிக் காய்ச்சி, ஏழுதடவை வடிக்கட்டி, அதிலிருந்து வரும் க்ஷாரத்தையாவது தைலத்தின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ளலாம். (12) பாதிரியின் க்ஷாரம்,

யவக்ஷாரம் இவற்றோடாவது, திலக்ஷாரத்தோடாவது வேப்பம் பட்டையின் க்ஷாரத்தையும் கூட்டி உட்கொள்ளலாம். (13) இலவங்கப்பட்டை, ஏலம், மிளகு இவற்றைக் கூட்டிய மதிரை பென்னும் மதுவையாவது யவக்ஷார ஜலத்துடன் பருகலாம். (14) வெல்லம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த உபதம்சங்கள் என்கிற வியஞ்ஜனங்களையாவது உபயோகிக்கலாம். (15) இலவங்கப்பட்டை, ஏலம், மிளகு இவற்றைத் தனித்தனிபாகவே வெல்லம் கலந்த வியஞ் ஜனங்களோடு உபயோகிக்கலாம். 9—14½.

ஸர்சிபாத ஸம்பந்தமான முத்திரக்ருச்

ஸர்சிபாத முத்திரக்ருச்சிர சிகித்

சிரத்தில் முற்கூறிய எல்லாவற்றையுமே அந்தந்த நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு பிரயோகிப்பது ஹிதமாகும்.

வெகு நாட்களாயுள்ள அச்மீ யென்கிற கல்லடைப்பு விபாதிபிலும், வாதவஸ்தி முதலிய முத்திர மார்க்க ஸம்பந்தமான கோளாறுகளிலும் முற்கூறியவற்றையே பிரயோகிக்கலாம். 15½.

முத்திரத் வாரத்திலுண்ணுண்டாகும் அச்

மீ யென்கிற கல்லடைப்பு அச்மீ சிகித் விபாதிபானது யமனுக்கு ஸை.

ஸமானமான விபாதிபாகக் கருதப்படுகின்றது; விபாதி ஆரம்ப தசையிலிருந்தால் ஓளஷதங்களைப் பிரயோகித்து நிவ்ருத்திக்கக் கூடியது; அது மிகவும் முதிர்ந்து விட்டால் சஸ்திர சிகித்ஸையினால் நிவாரணம் செய்ய வேண்டியதாகும். 16½.

அவ்வச்மீ ரோகத்தின் பூர்வரூபங்களில்

அச்மீ பூர்வ அடியிற் கூறப்படும் ஸ்நேருபத்தில் செய்ய ஹம் முதலிய சிகித்ஸா மு வேண்டிய சிகித்ஸைகளைச் 1 செய்ய வேண்டியவை. 17.

1. ஸ்நேஹம் முதலிய என்பதால் ஸ்வேதம், வமநம், விரோகம் என்கிற சிகித்ஸைகளும் குறிக்கப்படுகின்றன.

கல்லுருவி, ஈச்வரமல்லி, கடலுப்பு, வேளை, தண்ணீர்விட்டாங்
வாதாச்மரியில் கிழங்கு, சூர்யகாந்தி, பேரா
பாஷாணபேத்யா முட்டி, பெருவாகை, வெட்
தி க்ருதம். டிவேர், முருக்கை, பில்லூரி,
சிறு தேக்கு, கண்டங்கத்திரி, பேய்க்கரும்பு,
பாப்பாரமுள்ளி, நெரிஞ்சில், நீர்முள்ளி, வாற்
கோதுமை, கொள், இலந்தங் கொட்டை,
மாவலிங்கை, தேற்றாங்கொட்டை இவற்றைக்
கஷாயமிட்டு, அக்கஷாயத்தில் க்ருதம் சேர்
த்து, ஊஷகாதி கணத்தைச்¹ சேர்ந்த சரக்கு
களைக் கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்ய
வும். இந்த க்ருதத்தைப் பானம்செய்ய வாத
தோஷத்தினாலுண்டாகும் அச்மரி சீக்கிரத்
தில் உடைந்து வெளிப்பட்டுவிடும். 18-20.

ஆமணக்கு, கண்டங்கத்திரி, பாப்பார
முள்ளி, நெரிஞ்சில், நீர்
எரண்டாதி கல் முள்ளி இவற்றின் வேர்
களைக் கல்கமாக அரைத்து,
புளிப்பில்லாத இனிய சுவையுள்ள தயிரில்
கலந்து உட்கொண்டுவர, அச்மரி யென்கிற
மூத்திராக்கல் உடைந்து சுகமுண்டாகும். 21.

குசம், ஞாழல், வழல், பேய்க் கரும்பு,
இத்கடம் என்னும் மூலிகை,
பித்தாச்மரியில் கருப்பம் வேர், கல்லுருவி,
குரூதி க்ருதம். தர்ப்பம், நிலப்பனங்கிழங்கு,
நிலப்பூசனிக் கிழங்கு, சம்பாப்பயிர் வேர்,
கண்டங்கத்திரி, பாப்பாரமுள்ளி, நெரிஞ்
சில், பெருவாகை, பாதிரி, வட்டத்திருப்
பி, நீர்த்திப்பிலி, மருதோன்றி, சாறடை,
காட்டுவாகை இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, இதில்
க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; இதில் வெள்
ளரி விதை முதலியவைகளையாவது,² கருநெய்

தலின் விதைகளையாவது, அதிமதுரத்தையா
வது, சிலாஜதுவையாவது கல்கமாகச் செய்து
சேர்த்து பக்குவம் செய்த பிறகு உபயோகிக்க,
இது பித்த தோஷத்தினால் உண்டான அச்ம
ரியை உடைத்து ஸ்வஸ்த்தம்செய்யும். 22-24.

வருணாதி கணமென்ன¹, வாதஹரமான
இரண்டு கணங்களென்ன²
கபாச்மரியில் இவற்றையும், ஏலக்காய்களை
வருணாதி க்ருதம். இவற்றையும், ஏலக்காய்களை
யும், அரேணுகத்தையும்,
குங்கிலியத்தையும், மிளகையும், கோஷ்டத்
தையும், சித்திர மூலத்தையும், தேவதாருக்
கட்டையையும், ஊஷகாதிகணத்தையும் கல்க
மாகச் செய்து சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ரு
தத்தை உபயோகிக்க, கப ஸம்பந்தமான அச்
மரியை உடைத்து சீக்கிரம் குணமுண்டுபண்
ணும். 25—26.

அச்மரி ரோகத்தில் பிரயோகிப்பதற்கு
கூதாரங்களையும், க்ஷீரங்களை
அச்மரியில் உப யும், யவாகு வென்னும் திர
யோகிக்கத் தகும் யும், வான்னத்தையும் அவ்வவற்
கூதாரக்ஷீர பாண றிற்கு ஏற்ற வஸ்துக்களைக்
திகள். கொண்டு பக்குவம் செய்து
உபயோகித்துக் கொள்ளலாம். (1) ஆரை, ஏற
ழிஞ்சில், தேற்றாங்கொட்டை இவற்றின் கீரை
களையும், கருநெய்தல் விதையையும் கல்கமாகச்
செய்து வெந்நீரோடு கலந்து உட்கொள்ள
சர்க்கரை யென்னும் மூத்திரக் கல்லை வெளிப்
படுத்தும். (2) கிரௌஞ்ச பக்ஷியின் எலும்பு,
ஒட்டகத்தின் எலும்பு, கழுதையின் எலும்பு
இவற்றையும் நெரிஞ்சில், பனங்குருத்து,
ஓமம், கடப்பம்வேர், பில்வவேர், சுக்கு
இவற்றையும் கல்கமாகச் செய்து ஸுரை

1. ஊஷகாதி கணம்—இதைப்பற்றி முதற் புத்த
கத்தில் 125-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. வெள்ளரி முதலியவை—இதற்குமுன்பு 7-வது
சுலோக மொழி பெயர்ப்பில் கூறப்பட்டுள்ளவை.

1. வருணாதிகணம்—முதற் புத்தகம் 125-ம் பக்கம்
பார்க்க.

2. வாதஹரமான இரண்டு கணங்கள்—வீரதராதி
கணமும் விதார்யாதிகணமும்.

யென்னும் மதுவுடனாவது, உஷ்ண ஜலத் தோடாவது உட்கொள்ள சர்க்கரை யென்னும் மூத்திரக்கல் உடைக்கப்படும். (3) சுத்திசெய்த சேராங் கொட்டைப் பொடியையும் தோலையும் கூட்டி, செம்மறி யாட்டுப் பாலுடன் ஏழு நாட்கள் உட்கொள்ள அச்மீ யென்னும் மூத்திரக்கல் வெளியாய்விடும். (4) முருங்கவேர்க் கஷாயத்தை இளஞ் சூடாகப் பருகினாலும் அச்மீ வெளியாகும். (5) எள்ளு, நாயுருவி, வாழை, முருக்கை, நவ தானியம் இவற்றிலிருந்து கிரஹிக்கப்படும் தனித்தனி க்ஷாரமும் செம்மறியாட்டுப் பாலுடன் சர்க்கரை அச்மீ என்கிற மூத்திரக் கல்லைப் பூ ரோகங்களில் உட்கொள்ளத் தகுந்தது. (6) சூர்யகாந்தியின் வேர் ஒன்றையே யாவது ஸுரை முதலிய மதுவகைகளோடு உட்கொள்ளலாம். (7) பலவித வேதனைகளின் உபத்திரவங்களை அனுபவிப்பவன் அச்சூர்யகாந்தி வேரைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை யாவது பருகலாம். (8) கடுக்காய் விதையைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைபாகிலும், (9) சாறடையைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை யாவது பருகலாம். (10) மயிர்மாணிக்க மென்கிற சரக்கின் வேரையாவது அரிசி கழுவிய ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம்; அப்பொழுது பாலும் அன்னமுமே பத்தியமாக புலிக்கத் தகுந்த உணவாம். மூத்திராகாதம் என்கிற நீரடைப்பு முதலிய மற்ற நீர் ரோகங்களிலும் முற்கூறியுள்ள சிகித்சைகளில் எது ஏற்றதோ அதைச் செய்யலாம். 27—34.

(1) கண்டங்கத்திரி, பாப்பாரமுள்ளி இவற்றை ஸமபாகம் சேர்த்து, இவற்றிற்கு இரு மடங்கு நெரிஞ்சிலையும் போட்டு கஷாயம் காய்ச்சியோ, அல்லது அவற்றைப் பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சியோ, அல்லது அவற்றைக்

கொண்டு க்ருதம் பக்குவம் செய்தோ உபயோகிக்க எல்லாவிதமான மூத்திர பந்த ரோகமும் தீரும். (2) தேவதாரு, கோரைக்கிழங்கு, பெருவாகை, அதிமதுரம், கடுக்காய் இவற்றைப் பொடித்துத் தேன் கூட்டி, ஸுரை யென்னும் மத்யத்துடனாவது, பாலுடனாவது, ஜலத்தோடாவது ஸகலவிதமான மூத்திராகாதமென்கிற நீரடைப்பு வியாதிகளிலும் உட்கொள்ளலாம். (3) காஞ்சொறியின் ஸ்வரஸத்தை யாவது, (4) மருதம்பட்டைக் கஷாயத்தை யாவது, (5) த்ரிபலையைச் சூர்ணம் செய்து இந்துப்பு கலந்து, அதை இளஞ் சூடான ஜலத்தோடாவது உட்கொள்ளலாம். (6) கண்டங்கத்திரி, நெரிஞ்சில் இவற்றின் கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்யப்பட்ட யாவாக வென்னும் திரவான்னத்தைச் சர்க்கரை கலந்தாவது பருகலாம். (7) வீரதராதி கணத்தைச் சேர்ந்த¹ சரக்குகளினாலான க்வாதத்திலாவது, (8) கோழியின் மாம்ஸ ரஸத்திலாவது பக்குவம் செய்த யாவாகுவையும் பானம் செய்யலாம். (9) வீரதராதி கணக்வாதத்தில் பாவனை செய்த சிலாஜதுவையாவது சாப்பிடலாம்; (10) புராண மத்யத்தைப் பானம் செய்து, வெகு வேகமாகச் செல்லும் வண்டியிலாவது குதிரையின் மீதாவது ஏறிச் சவாரி செய்ய, அவ்விதிரச்சியினால் அச்மீ தானே நழுவி வெளியாய் விடலாம். (11) வீரதராதி கணத்தை எவ்வித நிலைமையிலும் தாராளமாக உபயோகிக்கலாம். (12) வி ரேசநத்திற்காக தில்வக க்ருதத்தையும்² உபயோகித்து வரவேண்டும். (13) மேலும் வஸ்தி கர்மத்தையும், அதிலும் விசேஷமாக உத்தர வஸ்தியையும் பிரயோகித்து வரவேண்டும். 35—40.

1. வீரதராதி கணம் — முதற்புத்தகம் 128-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. தில்வக க்ருதம் — குஷ்ட சிகித்சையில் கூறப்படும் முறை.

சுக்ரம் என்கிற பீஜதாது அச்மரியாகத் திரி
சுக்ராசுமீ சிகி படைந்து ஸம்பவிக்கும் வியா
த்ஸை. தியில் உத்தரவஸ்திகளால்
முத்திரமார்க்கம் சுத்தி செய்
யப்பட்ட பின்பு, நல்ல தேஹவலியையுள்ள
புருஷன் சுக்ராசயம் என்கிற பீஜகோசம் சுத்
தியாவதன்பொருட்டு வ்ருஷ்ய குணமுள்ள
திரவ்யங்களையும், அத்தன்மையதான கோழி
மாம்ஸத்தையும் புஜித்து நன்கு திருப்தி
யடைந்தவனாய், சிற்றின்பத்தில் மிகவும் விருப்
பம் அதிகரித்துள்ளவரும், ஆகவே புருஷ
ரைப் பரவசமாக்கக்கூடிய திறமையுள்ளவரு
மான மதங்கொண்ட மங்கையருடன் கூடி
களிக்கூறுவானாக. 41—42½.

ஸித்தோபக்ரமங்கள் எனப்படும் கைதேர்
ந்த முற்கூறிய அச்சிகித்
ஸாதாரண சிகி த்ஸைகளால் சிவ்
ருத்தியாகாத அச் வராமல் வியாதி நிருத்தியா
மரிக்கு இறுதியி காமற்போயின் மேலே செ
ல் செய்யும் சிகித் ய்ய வேண்டிய (சஸ்திர) சிகி
த்ஸையைச் செய்யாமற் போ
னால் பிணியாளிக்கு மரணமுண்டாவது நிச்ச
யம் ; அநேக முறை சஸ்திரசிகித்ஸை செய்து
அவ்வேலையில் நிச்சயமாய் பலனுண்டாக்கும்
திறமை யுண்டென்கிற நிச்சய புத்தியுள்ள
வைத்தியனாயிருந்து சஸ்திர சிகித்ஸை செய்
தால் “ஒருக்கால் பிழைத்தாலும் பிழைக்க
லாம்” என்று உண்மையை இராஜாதிகாரியி
னிடம் தெரிவித்துவிட்டு, முறை தவறாமல்
சஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கவும். 43—44½.

பிறகு பிணியாளிக்கு ஸ்நேஹ சிகித்ஸையை
யும் சோதநசிகித்ஸையை
அச்மரியில் ஸ்ந யும் செய்து வைத்து, சிறிது
திர சிகித்ஸை செ கர்ஷணசிகி த் ஸையினால்
ய்ய முறை. அப் பிணியாளியை இளைக்க
வும் செய்து, சரீரத்திற்கு அப்பங்க
மும் ஸ்நேஹமும் செய்வித்து, முன்னதாய்

அவசியமான மங்களச் சடங்குகளையும் நிறை
வேற்றி வைத்து, ஏதும் போஜனமெடுத்த
துக்கொள்ளாமலிருக்கச் செய்து, முழங்
காலுயரமுள்ள ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து
கொண்டுள்ள ஒரு மனிதனுடைய மடியில்
சாய்ந்து, உடலின் மேல் பாகம் நிமிர்ந்து நிற்க,
மிருது வஸ்திரங்களாலாகிய மெத்தையின்
மேல் உட்காரச் செய்து, முழங்கால்களை
மடக்கி முழங் கைகளையுங் கட்டி, இவனைத்
தாங்கிக்கொண்டுள்ள மனிதனோடு சேர்த்து
வஸ்திரத்தினுல்திடமாகக் கட்டி, அதன்பிறகு
அப் பிணியாளிக்குத் தேறுதல் சொல்லி, நா
பிக்கு நாற்புறமும் ஸ்நேஹமிட்டுத் தேய்த்து,
நாபிக்குக் கீழே இடது புறமாக அச்மரியென்
கிற முத்திரக்கல் கீழே நழுவிச் செல்லும்
வரையில் நன்கு பலமாக அழுத்தி மர்தநம்
செய்யவும் ; பிறகு வைத்தியன் தன் விரல்க
ளுடைய நகங்களை நன்றாக அறுத்து சுத்தம்
செய்துகொண்டு, இடது கையின் ஆள் காட்டி
விரலையும் நடுவிரலையும் ஸேவநீ யென்கிற நாடி
யை நோக்கி மெதுவாக குதத்தினுள் செ
லுத்தி, நாபிக்கு அருகில் வலய மென்கிற குத
வலியைப் பற்றிக்கொண்டு, அச்மரியுள்ள
விடத்தைத் தேடிப் பிடித்து, அச்மரி தங்கி
யுள்ள அவயவ பாகத்தை குதத்திற்கும் ஆண்
குறிக்கும் இடையில் மெதுவாக இழுத்துச்
சேர்த்து, வஸ்தி யென்கிற முத்திரப்பை சுருக்
கங் கொள்ளாமலும் அதில் இசிவு உண்டாகாத
விதமாகவும் அதை மெதுவாக உட்செலுத்
திய இரண்டு விரல்களாலும் ஒரு கிரந்தி
போல் மேல்நோக்கி சல்யம் (அச்மரீ) எழும்
பும் வரையில் அழுத்தவும் ; பிறகு ஸேவநீ
மார்க்கத்திலிருந்து விரலை யெடுத்து, ஒரு யவ
தானியப் பிரமாணம் அல்லது அச்மரியின்
அளவுக்குத் தக்கபடி அவ்விடத்தைக் கீண்டு,
அச்மரி உடையாதபடி முற்றிலும் அதை
ஸர்ப்பாஸ்யம் என்கிற சஸ்திரத்தினால் வெளி

யில் ஏடுத்துப் போடவும். ஸ்த்ரீகளுக்கு மூத்திர வஸ்தியானது கர்ப்பாசயத்தை அணுகி சிறிது பக்கவாட்டாகத் தங்கியிருக்கக் கூடுமாயைச் சிறிது மேற்புறமாகவே சஸ்திரத்தை அவர்களுக்குப் பிரயோகிக்க வேண்டும்; இல்லையேல் அவர்களுக்கு மூத்திரப் பெருக்குடன் கூடிய விரணம் உண்டாய்விடும். புருஷனுக்குக்கூட வஸ்தியின் ஒரு பாரிசத்தில் சஸ்திரத்தினால் விரணமுண்டாய், மூத்திரம் கசிந்துகொண்டிருந்தால் அது ஒருவாறு சிகிதையை யினால் நிவ்ருத்திக்கக்கூடியதே; ஆனால் அவனுக்கும் இரு புறங்களில் விரணமேற்பட்டு மூத்திரஸ்ராவம் உண்டானால் அது சிகிதையைக்கு வசப்படாத அஸாதத்தியமான கோளாறு ஆய்விடும். 45—54½.

சல்யம் (அச்மரி) விலக்கப்பட்ட பிறகு பிணியாளியை உஷ்ண ஜலம் அச்மரியில் சஸ்திரப் பிரயோகமான பிறகு செய்யு முபசாரங்கள். தோட்டியில் உட்கார வைத்துக் குளிப்பாட்டவும்; அப்படிச் செய்தால் வஸ்தியில் இரத்தம் விழுந்து அதை நிரப்பாமலிருக்கும்; அப்படிச் செய்தும் வஸ்தியினுள் இரத்தம் நிரம்பிவிடுவதாகத் தெரிந்தால் பாலுள்ள மரங்களின் கஷாயத்தை ஆண்குழி மூலமாய் உட் செலுத்தவும். பிறகு மூத்திரம் சுத்தியாவதன் பொருட்டு திருப்தி யுண்டாகும் வரையில் பிணியாளிக்கு வெல்லத்தைக் கொடுக்கவும்; அப்பால் விரணத்தின் மேல் தேனையும் நெய்யையும் லேபனம் செய்துகொண்டு, மூத்ர சோதன வஸ்துக்களால்¹ பக்குவம் செய்த யவாகுவை இளஞ் சூடான நிலைமையில் நெய்கூட்டி தினத்திற்கு இரண்டு வேளையாக மூன்று நாட்கள் உட்கொள்ளச் செய்யவும்; பிறகு சொற்ப அன்னத்தைப் பாலில் கலந்து

போதுமானவளவு வெல்லமும் கூட்டி பத்து நாட்கள் சாப்பிடவேண்டும்; அதற்குப் பிறகு எலுமிச்சம்பழம் முதலியவற்றின் இரஸங்களையும் ஜாங்கல ஜந்துக்களுடைய மாம்ஸ ரஸங்களையும் கலந்து அன்னத்தை புதித்து வரலாம். பாலுள்ள மரங்களின் கஷாயத்தினால் விரணத்தை ஆற்றி, வறள்தாமரை, மஞ்சளிஷ்டி, அதிமதுரம், வெண்மையான அன்னப்பேதி இவற்றை மெழுகாகச் செய்து அந்த விரணத்தின் மேல் தடவலாம்; இச் சரக்குகளையும் மஞ்சளையும் சேர்த்துத் தைலம் பக்குவம் செய்து, விரணத்தின்மேல் ஸேகனம் செய்து வரலாம். இங்ஙனமே பத்து நாட்கள் வரையில் ஸ்வேத சிகிதையையும் செய்யவேண்டும்; ஏழு நாட்களுக்குள் மூத்திரம் வெளிவராமற் போனால் அச்மரியினால் ஏற்பட்ட விரணத்தை அக்னியினால் முறைப்படி கட்டவேண்டும்; மூத்திரம் தன் வழியில் கிரமமாக வெளிவந்து விடுமானால் மதுர ரஸமுள்ள வஸ்துக்களைக் கொண்டு வஸ்திகளைப் பிரயோகித்து பிணியாளியை உபசரிக்கவேண்டும். அச்மரி ரோகிக்கு சஸ்திர சிகிதையை செய்தபிறகு, சஸ்திரமிட்ட விடத்திலுள்ள விரணம் ஆறியிருந்தாலும், அப்பிணியாளி ஒரு வருஷமளவும் பர்வதம், யானை, குதிரை, மாம், இரதம் இவற்றில் ஏறக் கூடாது; ஸ்த்ரீ ஸம்போகமும் அவனுக்கு அவ்வளவு நாட்கள் வரையில் ஆகாது; ஜலத்திலும் அவன் நீந்தக்கூடாது. 55—62.

மூத்திரம் ஊறி வருவதற்கு ஆதாரமான வஸ்தியையும், கக்ரதாது ஊறி வருவதற்கு ஆதாரமான பீஜகோசத்தையும், ஸேவரி யென்கிற அங்குள்ள மத்திய ரோக பாகத்தையும், குதத்தையும், மூத்திரத்தை வெளிவிடுவதற்கான அவயவத்தையும், யோனியையும் ஆக இவ்வெட்டு அவயவங்களையும் சஸ்திர சிகிதையை செய்யக்கூடாத பாகங்க ளென்று விலக்கி விட வேண்டும். 63.

1. முள் வல்லாரை, வெள்ளிரி, பூசனி, நெரிஞ்சில் முதலியன.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

பிறகு பிரமேஹ சிகிதஸை யென்னும் அத்
தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது :—

தகுந்த தேஹவலிமையுள்ள பிரமேஹரோ
கிக்கு முதலில் வமநம் விரே
பிரமேஹத்தில் சநம் இவற்றைப் பிரயோ
முதலில் செய்ய கிக்கு, வேணும். கடுகெண்
வேண்டிய சிகித ணை, வேப்பெண்ணெய்,
வை. நேபாளவிதை பெண்ணெய்,
மணிரப்புகெண்ணெய் இவற்றாலும், பிறகு
கூறப்படுமாறு முறைப்படி பக்குவம் செய்
யப்பட்ட த்ரிகண்டகாதி தைலத்தினாலும் ¹
ஸ்நேஹசிகிதஸை செய்வித்து, ஸ்ரஸாதி
கஷாயத்தில் ² கோரைக் கிழங்கு, தேவ
தாரு, சுக்கு இவற்றையும் கல்கமாகச் சேர்
த்து பக்குவம் செய்து அக் கஷாயத்தி
னால் பிறகு நிரூஹ வஸ்தியைப் பிரயோகிக்க
வேண்டும். இங்ஙனம் சுத்தி செய்யப்பட்ட
பிணியாளி மித்த விகாரங்களால் வருந்தினால்
அவனுக்கு நயக்ரோதாதி கணத்திற் ³ கூறு
யுள்ள சாக்குகளின் ஸ்வரஸங்களால் தர்ப்
பண சிகிதஸை செய்விக்க வேண்டும். வமந-
விரேசநாதி அபதர்ப்பண சிகிதஸைகளால் நீர்
கட்டிப் போதல், மூத்திர மார்க்கத்தில் வலி,
குல்மம், கஷாயம் இவை ஸம்பவிக்குமாயை
அவ்விதமான கோளாறுகள் தொடருவதைத்
தடுப்பதற்காக சமநொளஷதங்களை யுபயோ
கிக்க வேண்டும். வமந-விரேசநாதி சோதந

சிகிதஸைகளுக்குத் தகாத பிரமேஹரோகிக்கு
எந்தவிதமான பிரமேஹமா யிருந்தபோதி
லும், அச்சமநொளஷதங்களை யே உட்கொள்
ளச் செய்யவேண்டும். 1—1½.

(1) மஞ்சட் பொடியை நெல்லிக்காயின் இர
ஸத்தில் சேர்த்து, தேனும்
பிரமேஹத்தி கூட்டி விடியற் காலத்தில்
ல் சமநொளஷதங் பருகலாம். (2) மரமஞ்சள்,
கள். தேவதாரு, த்ரிபலை, கோ
ரைக்கிழங்கு இவற்றை ஜலத்தில் இடித்துச்
சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தையாவது உட்
கொள்ளலாம். (3) சித்திர மூலம், த்ரிபலை, மா
மஞ்சள், வாலுமூவை இவற்றையாவது கஷா
யம் செய்து தேன்கூட்டி பானம் செய்யலாம்.
(4) சீந்திற்கொடியின் ஸ்வரஸத்தையாவது,
(5) நெல்லிக் கணியின் ஸ்வரஸத்தையாவது
தேன் கலந்து உட்கொள்ளச் செய்யலாம். 5,6.

(1) வெள்ளிலோத்தி, கடுக்காய், கோரைக்
கிழங்கு, சிறு தேக்கு; (2)
கபப் பிரமேஹ வட்டத்திருப்பி, வாய்விடங்
த்தில் சமந கஷா கம், மருதம்பட்டை, கொத்
யங்கள். தமல்லி விதை; (3) கருங்
காலி, மரமஞ்சள், வாய்விடங்கம், வசம்பு; இம்
மூன்று விதமான கூட்டுகளில் ஏதேனும் ஒன்
றைக் கஷாயமிட்டு, தேன் கூட்டி கபத்தினு
லுண்டான பிரமேஹத்தில் உபயோகிக்க
லாம். 7.

(1) வெட்டிவேர், வெள்ளிலோத்தி, மருதம்
பட்டை, செஞ் சந்தனம்;
பித்தப் பிரமே (2) பேய்ப்புடல், வேம்பு,
ஹத்தில் சமந க நெல்லிக்கனி, சீந்தில்; (3)
ஷாயங்கள். வெள்ளிலோத்தி, வெட்டி
வேர், அகில், காட்டாத்திப்பூ; இம்மூன்று

1. த்ரிகண்டகாதி தைலம்—அடுத்த 127-ம் பக்கத்
தில் 17-வது 18-வது ச்லோகங்களின் மொழி பெயர்ப்
பில் கூறப்படும் தைலம்.

2. ஸ்ரஸாதி கணம்—முதற் புத்தகத்தில் 126-ம்
பக்கம் பார்க்க.

3. நயக்ரோதாதிகணம்—முதற் புத்தகத்தில்
127 ம் பக்கம் பார்க்க.

வகையான கூட்டுகளில் ஏதேனும் ஒன்றைக் கஷாயமிட்டு, தேன் கலந்து பித்தத்தினு லுண்டான பிரமேஹத்தில் உட்கொள்ள லாம். 8.

கபப்பிரமேஹ-பித்தப் பிரமேஹங்களுக்கா கக் கூறப்பட்டுள்ள சமந

கப பித்தாதி கஷாயங்களில் எவரொவ பிரமேஹங்களில் ருக்கு எது அனுக்ல சமநமான உணவு கள். மாகுமோ அதில் பான

வகைகளையும் அன்னந்தை யும் பக்குவம் செய்து உபயோகிப்பதோடு, வாற்கோதுமையையும், கோதுமையையும் பா வணை செய்து உபயோகிக்கலாம். 8½.

வாதம் பிரகோபித்துண்டான பிரமேஹங்

வாதப் பிரமே ஹங்களில் சமந ஸ்நேஹங்கள்.

களில் முற்கூறிய கஷாயங் களைக் கொண்டே ஸ்நேஹங் களைப் பக்குவம் செய்து உப யோகிக்கலாம். 9.

(1) வாற்கோதுமையை உடைத்து அல்லது

பிரமேஹத்தில் உபயோகிக்கக் கூ டிய பலவித உண வுகள்.

அரைத்து பக்குவம் செய்யப் படும் அடை முதலிய பணி யாரங்களும், அதன் மாவும், வாட்யம் என்கிற பாகமும் பிரமேஹத்தில் அனுக்ல

மான உணவாம். (2) அல்லது பசுக்களும் குதி ரைகளும் விழுங்கி அவை குதத்தின் மூலமாய் வெளியிடும் யவதானியங்களையும், (3) மூங் கிலிலிருந்துண்டாகும் அரிசிகளையும் முன்போ லவே பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம்.

(4) சென்னெல் முதலிய திருணதானியங்க ளும், பயறு முதலிய சிம்பி தானியங்களும், நன் ராகப் பழகிய சம்பாவும், பழகிய காரரிசியும் இவ்வியாதியில் ஹிதமானவையாம். (5) எள் ளுப் பிண்ணுக்கு, கடுகுப் பிண்ணுக்கு இவற் றைக்கொண்டு பக்குவம் செய்யப்படும் ஸ்ரீகுக் குடம் என்கிற அம்லமான உணவும், கலகம்

என்கிற உணவும் ¹ இதில் அனுக்லமாகு (6) விளாம்பழம், தூம்பில், நாவல்பழம் இநை களும் இவற்றைக் கொண்டு செய்யப்படு ராக காண்டவங்கள் என்கிற ² பணியாரங்கட ம் உபயோகமாகும். (7) திக்தரஸமுள்ள சாக களும், தேனும், த்ரிபலையும், முற்கூறிய மா பண்டங்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்டு கஷ மாயுள்ள பக்ஷ்யங்களும் ஹிதமாகும். (8) குல தில் குத்தி வாட்டி. பெடுத்து நன்றாக சுஷ் மாகப்போன ஜாங்கல மாம்ஸங்களும், அயக் க்ருதியும் ³ உபயோகமான உணவுகளாம். (9) பழகிய மதுக்களும், அரிஷ்டங்களும், ஆவ வங்களும், பக்வரஸசீதுவும் உபயோகிக்கத் தகுந்தவையே. (10) அந்நனமே அஸநாதி கணத்திற் கூறிய சரக்குகளின் ஸாரத்தினு லும், தர்ப்பத்தினாலும் பக்குவம் செய்யப் பட்ட கஷாயங்களும், தேன் கலந்த ஜலமும் பிரமேஹத்தில் உபயோகிக்கக் கூடியவையாம். (11) யவதானியங்களை த்ரிபலாக்வாதத்தில் இரவில் ஊறவைத்து, பகலில் வெளியில் சுண் டிம்படி காய வைத்து, அந்த தானியங்களை மாவாக அரைத்துத் தேனில் பிசைந்து புஜித்து, சீதுவென்னும் மத்யத்தை அனு பானமாகவும் உபயோகிக்கலாம். 10—14½.

குங்கிலியம், ஏழிலம்பாலை, கம்பில்லம், புரி யம் பழம் (உலர்ந்தது), தான்

கப பித்தப் பிர மேஹங்களில் உப யோகிக்கக் கூடிய ரூர்ணம் மிக்காய், விளாம்பழம் (உலர் ந்தது), முள் முருங்கம் புஷ் பம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேன் கூட்டியா வது, நெல்லிக்கனியின் சாற்றில் கலந்தாவது

1. கலகம்—இதவே கலர் எனப்படும்; ஒருவித மாப்பணியாரம்.

2. ராக-காண்டவங்கள்—முதற் புத்தகத்தில் 21-ம் பக்கம் பார்க்க

3. அயஸ்க்ருதி—அடுத்த 128 ம் பக்கத்தில் 28-மு தல் 31½-வது ச்லோக மொழி பெயர்ப்பு வரையில் கூறப்படும் முறை.

கப-பித்தப் பிரமேஹங்களில் உட்கொள்ள
லாம். 15, 16.

தீரிகண்டகம், ¹ மஞ்சள், வெள்ளிலோத்தி,
வசம்பு, மருதம் பட்டை,
கேஹங்களில் தீரி கண்டகாதி ஸ்நே
ஹங்கள். தாமரைக்கிழங்கு, வேளை,
வேப்பம்பட்டை, சந்தனம்,
அகில், ஓமம், பேய்ப்புடல்,
கோரைக்கிழங்கு மஞ்சிஷ்டி, திப்பிலி, சேராங்
கொட்டை இவற்றைக் கொண்டு தைலம் பக்
குவம் செய்து வாத கபமேஹங்களிலும், க்ரு
தம் பக்குவம் செய்து பித்த மேஹத்திலும்,
மிச்சரகஸ்நேஹத்தைப் ² பக்குவம் செய்து
மிச்சர தோஷங்களாலான மேஹங்களிலும் ³
உபயோகிக்கலாம். 17, 18.

தசமூலம், கச்சோரம், நேபாளம், தேவ
தாரு, வெள்ளைச் சாறடை,
தாந்வந்தர க்ரு செஞ்சாறடை, கள்ளிவேர்,
சம். எருக்கம்வேர், கடுக்காய்,
நிலக்கடம்பு சேராங்கொட்டை, புங்கம்வேர்,
மாவலிங்கைவேர், மோடி, தாமரைக்கிழங்கு
இவை வகைக்குப் பத்துபலம், வாற்கோதுமை,
இலந்தங்கொட்டை, கொள் இவை வகைக்கு
மூன்று பிரஸ்த்தங்கள் ⁴; இவற்றை யெல்லாம்
எட்டு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து நாலில் ஒரு
பங்கு மிகும்படியாகக் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்
தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதம் சேர்த்து, அரி
சித்திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, சவ்பம், வசம்பு,
வஞ்சி, காவட்டம்புல், சிவதை, வாய்விடங்கம்,
கம்பில்லம், கண்டுபாரங்கி, பில்வவேர் இவற்

1. தீரிகண்டகம்—கண்டக்கத்திரி, நெரிஞ்சில், நீர்
முள்ளி இவற்றின் கூட்டு.

2. மிச்சரகஸ்நேஹம்—எண்ணெய், நெய் முதலிய
பல ஸ்நேஹங்களைக் கூட்டி பக்குவம் செய்தல்

3. மிச்சரதோஷங்கள்—வாத-பித்த-சபங்கள் இரண்
டிரண்டாகவும் மும் மூன்றாகவும் சேர்ந்து கோளா
றுண்டு பண்ணுதல்.

4. பிரஸ்த்தம்—பதினாறு பலங்கொண்ட அளவு.

றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்து
கொள்ளவும். இந்த க்ருதம் ஸகல மேஹங்
கள், பிரமேஹ பிடகைகள், விஷப்பற்றுகள்,
பாண்டு, வித்ரதி, குல்மம், அர்சஸ், சோபை,
கூதயம், கிருதீரிமவிஷங்கள், மஹோதரம்,
சுவாஸம், காஸம், வமநம், அண்டவிருத்தி, ப்லீ
ஹவ்ருத்தி, வாதரக்தம், குஷ்டம், உந்மாதம்
என்கிற சித்தப்பிரமை, அபஸ்மாரம் இவ்வியா
திகளைப் பரிஹரிக்குமீ; இதற்கு “தாந்வந்தர
க்ருதம்” எனப் பெயர். 19—23½.

வெள்ளிலோத்தி, பெருங்குரும்பை, கச்
சோரம் வாய்விடங்கம், கண்
ரோத்ரா ஸவம். பெபாரங்கி, நதம் என்கிற கந்
தத்திரவியம், புலியுகிர் என்

னும் வாஸனைவஸ்து, பூவரசம்பட்டை, வாலு
மூவை, கோஷ்டம், பாக்கு, ஞாழல், அதிவிட
யம், சித்திரமூலம், தும்மட்டி, பேய்த்தும்
மட்டி, சதுர்ஜாதம் ¹, நிலவேம்பு, கடுகரோ
ஹிணி, ஓமம், தாமரைக்கிழங்கு, வட்டத்தி
ருப்பி, கிரந்திதகரம், சவியம், தீரிபலை இவ
ற்றை வகைக்குக் கால் பலம் வீதம் ஒரு கல
சம் அளவான ² ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒரு
பங்கு கஷாயம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சி,
வடிக்கட்டி, குளிர்ந்த பிறகு, இரண்டு பிரஸ்
த்தம் தேன் சேர்த்து, பாத்திரத்தின் வாயைச்
சீலைமண் செய்து, பதினைந்து நாட்களளவும்
திறக்காமல் வைத்திருக்கவும். “ரோத்ராஸ
வம்” என்கிற இவ்வெளஷதம் மேஹங்கள்,
அர்சஸ், ச்வித்ரம் என்கிற வெண்குஷ்
டம், குஷ்டம், அரோசகம், குடலிலுண்டா
கும் கிருமிகள், பாண்டுரோகம், கிரஹணீரோ
கம், மேதோரோகம் இவற்றைப் போக்கும்.
24—27½.

1. சதுர்ஜாதம்—முதற் புத்தகம் 63-ம் பக்கம்
பார்க்க.

2. கலசம்—அறுபத்தினாலு பிரஸ்த்தங்கள்கொண்ட
அளவு. இதுவே திரோணம் எனப்படும்.

அஸநாதி கணத்தைச் ¹ சேர்ந்த சரக்குகளை வகைக்ரு இருபது பலம் அயஸ்க்ருதி. வீதம் எட்டு திரோணம் ² ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும்; அது நாலில் ஒரு பங்காக வற்றியபிறகு வெல்லம் இருணாறு பலமும், தேன் இரண்டுபிரஸ்த்தமும்சேர்த்து வத்ஸகா திகணத்தைச் ³ சேர்ந்த சரக்குகளை வகைக்ரு ஒவ்வொரு பலமாக எடுத்து இடித்து கல்கமாகச் சேர்த்து விடவும். நெய் வைத்துப் பழகிய ஒரு திடமான மட்பாத்திரமெடுத்து, தேனும் திப்பிலியின் குர்ணமும் கலந்து அப் பாத்திரத்தின்மீது பூச்சிட்டு, அதன்மேல் அரக்கையும் உருக்கி மெழுகிவிட்டு, அப் பாத்திரத்தில் முற்கூறிய கஷாயாதிகளைச் சேர்த்து மிகவும் மெல்லிதாக அடிக்கப்பட்டுள்ள உருக்கு இருப்புத்தகடுகளைக் கருங்காவிக் கட்டைகளிட்டு எரித்த அக்னியில் பழுக்கப் பழுக்கக் காய்ச்செய்து அத்தகடுகள் முற்றிலும் உருகித் தேய்ந்துபோகும் வரையில் அக்கஷாயத்தில் அநேகமுறை தேரய்க்கவும். அதன் பிறகு இப்பாத்திரத்தின் வாயைச் சீலைமண் செய்து மூடி, ஒரு மாஸகாலம் தானியக் களஞ்சியத்தினுள் அடக்கம் செய்து வைத்திருக்கவும். “அயஸ்க்ருதி” யெனப்படும் இது முற்கூறிய ரோத்ராஸவத்தினும் அதிக குணமுள்ளது. 28—31½.

தைலம் முதலியதைத் தடவாமல் ருஷமான நிலைமையிலேயே பல பிரமேஹத்தில் மாக உடம்பை மர்த்தநம் கப-மேதோ ஹா செய்வதும், வியாயாம மென்னும சிகித்சை வியாயாம மென்னும் உடலுழைப்பும், இரவில் கண்விழிப்பதும், கப

1. அஸநாதி கணம்—முதற்புத்தகம் 125-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. திரோணம்—69-பிரஸ்தங்கொண்ட அளவு.

3. வத்ஸகாதி கணம்—முதற்புத்தகம் 126-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஹரமாகவும் மேதோஹரமாகவும் உள்ளும் புறமும் பிரயோகிக்கக்கூடிய மற்ற எந்த சிகித்சைகளுண்டோ அவையும் பிரமேஹத்தில் ஹிதமாகும். 32½.

ஒரு துலாம் அளவு கொண்ட சிலாஜதுவை அஸநாதி கணத்திற் கூறிய பிரமேஹத்தில் சரக்குகளின் கஷாயங்களில் சிலாஜதுப்பிரயோகம். பாவனை செய்து, அச்சரக்குகளின் கஷாயத்தோடு அதை உட்கொள்ளவேண்டும். சம்பா அரிசிபிசுலான அன்னத்தை ஜாங்கல மாம்பலாஸங்களோடு புதித்துவரலாம். இது ஸகல மேஹங்களையும் மிக்க உபத்திரவங்களோடு கூடியவையா யிருந்தபோதிலும், பேபக்கிவிடும், கண்டமாலை, அர்புகம், கிரந்தி, மேதோரோகம், குஷ்டம், பகந்ரம், குடல் கிருமிகள், ச்லீபதம் என்னும் பாணைக்கால், சோபமென்னும் சோகை இவற்றையும் பரிஹரிக்கும்; மேலும் இது சினாக்கியமான இரஸாயநமுமாகும். 33—35.

திரவியில்லாத எளியவனுக்குப் பிரமேஹம் ஸம்பவித்தால் அவன், ஏறையான பிரமேஹிகளுக்குக் கற்றபரிஹார முறை. குடையும் பாதாஸையுமில்லாமல், முனிவர்களுடைய விரதங்களைக் கைப்பற்றியவனாய் தூறு யோஜனைதூரம் நடந்து செல்லலாம்; கிணறு முதலியதைத் தோண்டியுழைக்கலாம்; பகமுத்திரம், பகஞ்சரணம் இவற்றையாவது சிறுகச் சிறுக உபயோகித்து வரலாம்; பகக்களைபடு கூடவேவாவது ஸஞ்சரித்து வரலாம். 36, 36½.

இளைத்து பலஹீனமாயுள்ள பிரமேஹரோகிக்கு மேதஸ் முத்திரங்களை விருத்தி செய்யாத ஒளஷதங்களாலும் ஆஹாரங்களாலும் பிருஹ்மண சிகித்சையைச் செய்கிக்கலாம். 37.

சராவிசை முதலிய பிரமேஹ பிடகைகள் ¹ பக்குவமாகாத நிலைமையிலி
பிரமேஹ பிடகைகளுக்கு சிகித
ஸை. ருந்தால் அவற்றை சோபங்
களைப் போல சிகிதஸிக்க
வேண்டும்; பக்குவ நிலைமையி
லிருந்தால் அவற்றிற்கு விரணங்களைப்போல ²
சிகிதஸை செய்யவேண்டும். பிரமேஹ பிட
கைகளில் பூர்வரூப நிலைமையிலேயேபாலுள்ள
மரங்களின் கஷாயமும், செம்மறியாட்டின்
சிறு நீரும் உட்கொள்வதற்குச் சிறந்த மருந்
துகளாம். பிரமேஹ ரோகிகளுக்கு இயற்கை
யாகவே விரேசன முண்டாவது வெகு கடின
மாகையால், நிகுதண வீர்யமுள்ள ஒளஷதங்
களால் விரேசனம் செய்விக்கவேண்டும். ஏலாதி
கணத்திற்குக் ³ குழிப்பிட்டுள்ள சரக்குகளைக்
கொண்டு பக்குவம் செய்யப்பட்ட தைலமா
னது பிரமேஹ பிடகைகளில் விரண ரோபண
மாக ⁴ உபயோகிக்கக் கூடியது; விரணங்களின்
மேல் பூசுவதற்கும் தேய்த்துக் கழுவுவதற்கும்
ஆரக்வதாதி கணத்திற் ⁵ கூறிய சரக்குகளால்
பக்குவம் செய்த கஷாயத்தை உபயோகிக்க

லாம்; அஸநாதிகண கஷாயத்தினால் ¹ பரிஷே
கம் ² செய்யலாம்; பருகுவதற்கும் உணவுக்
ளில் உபயோகிப்பதற்கும் வத்ஸகாதிகண
கஷாயம் ³ உபயோகமானது. 35—40½.

வட்டத்திருப்பி, சித்திரமூலம், மணிப்
புங்கு, நன்னூரி, கண்டங்கத்
திரி, ஏழிலம்பாலை, வெட்
பாலையின் வேர், வெள்ளைக்
கருங்காலி, பெருவாகை இவ்
ற்றைச் சூர்ணம் செய்து,
தேனிற் கலந்து உட்கொள்ளலாம்; அங்ங
னமே நவாயஸ சூர்ணம் ⁴ தேனுடன் கலந்
துபயோகிக்கத் தகுந்ததாம். 41, 42.

பிரமேஹரோகத்தினால் வருந்துபவன் மது
மேஹியாகப் போனால்,
மதுமேஹத்தில் அவன் வைத்தியர்களாலும்
சிலாஜதப் பிரகைவிடப் பட்டானானால் ஒரு
யோகம் துலாப்பிரமாணம் ⁵ சிலாஜ
துவைப் புஜித்து மீண்டும் பழைய ஆரோக்
கிய நிலைமையைப் பெறலாம். 43.

1. பிரமேஹ பிடகைகள். பத்து விதங்கள்—இவற்
றைப்பற்றி சதாநஸ்த்யாநத்தில் பத்தாவது அத்தியா
யத்தில் விவரம் காண்க.

2. ரோபகளையும் விரணங்களையும் பற்றிய சிகித
ஸைகள் அடுத்த அத்தியாயத்தில் கூறப்படுகின்றன.

3. ஏலாதி கணம்—முதற் புத்தகத்தில் 127-ம் பக்
கத்தில் விவரம் காண்க.

4. விரண ரோபணம்—விரணங்களை ஆற்றுங்
குணம்.

5. ஆரக்வதாதி கணம்—முதற்புத்தகம் 125-ம் பக்
கம் பார்க்க.

1. அஸநாதி கணம்—முதற் புத்தகம் 125-ம் பக்கம்
பார்க்க.

2. பரிஷேகம்—ஸேகம் எனப்படுவது; முதற் புத்
தகம் 110, 172-ம் பக்கங்களில் விவரம் காண்க.

3. வத்ஸகாதி கணம்—முதற் புத்தகம் 126-ம் பக்
கம் பார்க்க.

4. நவாயஸ சூர்ணம்—திரிகடு, திரிபலை, கோரைக்
கிழங்கு; வாய்விடங்கம் சித்திரமூலம் இவற்றின் சூர்
ணங்கள் ஸம்பாகம்; அயபஸ்மம் ஒன்பது பாகம்; இக்கூ
ட்டுக்கு நவாயஸ சூர்ணம் எனப்பெயர். இதைத் தே
னில் அல்லது நெய்யில் கலந்து உட்கொள்ளவும்.

5. துலாப் பிரமாணம்—100 பலங்கொண்ட அளவு.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இனி வித்ரதி வ்ருத்தி சிகிதஸ்தம் என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப் படுகின்றது:—

ஆம மென்கிற பழுக்காத நிலைமையிலுள்ள

எல்லா வித்ரதிகளுக்குமே

வித்ரதியில் ஆம சோபை (ச்வயது) என்கிற பக்குவ நிலைமை வீக்கத்துக்குச் செய்வதைப் களில் செய்யும் சி போன்ற ¹ சிகிதஸையைச் கித்ஸை. செய்யவேண்டும்; எப்பொ

ழுதுமே அவ்வித நிலைமையிலுள்ள வித்ரதி களிலிருந்து இரக்தமோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும்; வித்ரதிக்கு ஆம நிலைமை மாறி பக் குவ நிலைமையுண்டாய்விட்டால் விரணங்களுக்குச் செய்வது போலவே சிகிதஸை செய்ய வேண்டும். 1.

(1) வாத ஸம்பந்தமான விரணத்தைப் பஞ்ச

வாதஜ விரணங் களுக்கு சிகித ஸை. மூலகஷாயத்தில் ² மிகுதி யாக உப்பைக் கலந்து அத னால் கழுவவேண்டும். (2)

பத்ரதார்வாதி கணச் சரக் குகளையும் ³ அதிமதுரத்தையும் எள்ளையும் சேர்த்து அரைத்து விரணத்தின்மேல் லேப நம் செய்யவும். (3) விரேசந முண்டுபண்ணுங் குணமுள்ளபதார்த்த வர்க்கங்களால் ⁴ பக்கு வம் செய்த த்ரிவ்ருத ஸ்நேஹத்தினால் ⁵ விர

1. இதே ஸ்தானத்தில் 17-வது அத்தியாயத்தில் கூறப்படும் சிகிதஸை.

2. பஞ்சமூலம்—மஹா பஞ்சமூலம்—முதற்புத்தகம் 64-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. பத்ரதார்வாதி கணம்—முதற் புத்தகம் 123-ம் பக்கம் பார்க்க.

4. விரேசநத்திரவ்யங்கள்:—முதற் புத்தகத்தின் 123-ம் பக்கத்திலுள்ள-விஞ்ஞாபாதி கணம் பார்க்க.

5. த்ரிவ்ருத ஸ்நேஹம்:—முதற் புத்தகம் 129-ம் பக்கம் பார்க்க.

ணத்தைச் சுத்தி செய்து, (4) விதார்யாதி கணத்தைச் சேர்ந்த சரக்குகளால் ¹ பக்குவம் செய்த த்ரிவ்ருத ஸ்நேஹத்தினால் அதை ஆற்றவேண்டும். 2, 3.

(1) பித்த ஸம்பந்தமான விரணத்தைப் பாலுள்ள மரங்களின் ² கஷா யத்தினால் கழுவி, (2) அதிம துரம், சீந்தில், எள்ளு இவற் றை அரைத்து லேபநம் செய் யவும். (3) மஞ்ஜிஷ்டி, வெட்டிவேர், தாமரைக் கிழங்கு, க்ஷீரகாகோலீ, மஞ்சள், மாமஞ்சள், த்ரிபலை, அதிமதுரம், பால் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தினாலாவது, (4) நயக்ரோதாதிகணத்திற் ³ கூறியுள்ள மரங் களின் தளிர்கள், பட்டைகள், கனிகள் இவற் றின் கஷாயங்களாலாவது பித்தவிரணங்களை ரோபணம் செய்யலாம். 4, 4½.

(1) கப ஸம்பந்தமான விரணத்தை சரக் கொன்றைப் பட்டையின் கபஜ விரணங் களுக்கு சிகிதஸை. கஷாயத்தினால் கழுவி, (2) அரிசிமா, சிவதைவேர், மஞ் சள், எள்ளு இவற்றை அரைத்து லேபநம் செய்யவும்; (3) நீலாஞ்ஜநம், நேபாளம், வெண் சிவதை, கருஞ்சிவதை. சித்திராமூலம், வெள் ளிலோத்தி, இந்துப்பு, பசுமூத்திரம் இவற் றைக் கொண்டு தைலம் பக்குவம் செய்து ரோபணமாக உபயோகிக்கவும். 5—6½.

1. விதார்யாதிகணம்:—முதற்புத்தகம் 124-ம் பக் கம் பார்க்க.

2. பாலுள்ள மரங்கள்:—ஆல், அரசு, அத்தி முதலி யன.

3. நயக்ரோதாதி கணம்:—முதற் புத்தகம் 127-ம் பக்கம் பார்க்க.

இரத்தக் கோளாறாலும் ஆகந்துகமான காரணங்களாலும்¹ உண்டா கிற வித்ரதியில் பித்தவித்ர திக்குக்(பித்தவிரணத்திற்கு) கூறப்பட்டுள்ள சிகிதஸை களைப் போலவே சிகிதஸை செய்ய வேண்டும். 7.

அந்தர்வித்ரதி² பக்குவமாகாத நிலைமையி லிருக்கையில் வருணாதி கண த்திற் கூறியுள்ள³ சரக்குக ளால் க்வாதம் பக்குவம் செய்து, அதில் ஊஷகாதி கணத்திற்கூறியுள்ள⁴ சரக்குகளைக் கல்கமாகச் சேர்த்து முற்பகலில் அக்கஷாயத்தைப் பருக வும். 8.

(1) விரேசநகுணமுள்ள சரக்குகளால் க்ரு தம் பக்குவம் செய்து, அதை அபக்வ வித்ரதி முற்கூறிய வருணாதிகணவஸ் களில் கல்கக்ருத துக்களிஞலான கஷாயத் திற் அனுபானத்துடன், ஊஷகாதி கணகல்கத்தையும் கூட்டி உட்கொள்ளச் செய்யவும். (2) அதே வருணாதிகண க்வாதத்தில் ஊஷகாதிகண கல் கத்தைக் கூட்டி நிருஹ வஸ்தியையும் அநு வாஸநவஸ்தியையும் பிரயோகிக்கலாம். (3) செம்முருங்கையைப் பானவகைகளிலாவது, போஜனங்களிலாவது, லேபங்களிலாவது அந் தந்த தோஷ நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு கல்க மாகப் பிரயோகிக்க அபக்வமான வித்ரதி குணமடையும். 9, 10.

1. ஆகந்துகம்:—வெளிக்காரணம்.

2. அந்தர்வித்ரதி:—முதற் புத்தகம் 367-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. வருணாதி கணம்:—முதற் புத்தகம் 125-ம் பக் கம் பார்க்க.

4. ஊஷகாதி கணம்:—முதற் புத்தகம் 125-ம் பக் கம் பார்க்க.

கொன்றை, த்ரிபலை, வேம்பு, கடுகரோ ஹிணி, அதிமதுரம் இவை த்ராயந்த்யாதி ஓவ்வொரு பாகம்; சிவதை ஸ்ருதம். வேர், பேய்ப்புடல் வேர் தனித்தனி நான்கு பாகம்; உமிநீக்கிய கடலை எட்டு பாகம்; இவற்றின் க்வாதத்தில் நெய் சேர்த்துக் காய்ச்சி யுபயோகிக்க அது வித்ரதி, குல்மம், விஸர்ப்பம், அழற்சி, மோஹம், வெறி, ஜ்வரம், நாவறட்சி, மூர்ச்சை, வாந்தி, இருதயத்தைப் பற்றிய வியாதிகள், இரத்த பித்தம். குஷ்டம், காமாலை இவற்றைப் போக் கும் 11—12½.

ஒரு குடவம்¹ கொன்றைப்பட்டையை எட் டி மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து த்ராயமா ணாதி க்ருதம். க்ராய்ச்சி, அக்கஷாயம் ஒரு குடவம், நெல்லிக்கனியின் சாறு ஒரு குடவம், பால் ஒரு குடவம், நெய் ஒரு குடவம்; கடுகரோஹிணி, கொன்றைப் பட்டை, காஞ்சொறி, கோரைச்சிழங்கு, கீழா நெல்லி, காகோலீ, ஜீவந்தி, செஞ்சந்தனம், நெய்தல் இவை வகைக்குக் கால் பலம்; இவற் றை முற்றிலும் ஒரு பாத்திரத்தில் சேர்த்து க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; இது குணங்க ளில் முன் க்ருதத்திற்கு ஸமானமானது. 13—15.

திராக்ஷ, அதிமதுரம், பேரீச்சம் பழம், திராக்ஷாதி க்ரு தம். நிலைப்பனங்கிழங்கு, தண் ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, ஈச் சம்பழம், த்ரிபலை இவற்றின் கஷாயம், பால், நெல்லிக்கனியின் சாறு இவற் றில் க்ருதம் சேர்த்து, கடுக்காயின் கல்கத்தை யும் கூட்டி, சர்க்கரை-தேன் இவற்றை நெய்யி னும் கால்மடங்காகச் சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுத்து, ஆறிய பிறகு உபயோகித்தால்

1. குடவம்—அரை சராவம் அல்லது நான்கு பைம் அளவு.

எல்லாவிதமான வித்ரதிகளிலுமே எந்த
நிலைமையிலும், அந்தந்தநிலை
மைக்குத் தகுந்த முறைப்
படி பக்குவம் செய்த கஷா
யங்களோடு மஹிஷாக்கி குக்
குலுவைக் கொடுக்கலாம்; அங்ஙனமே சிலா
ஜதுவையும் கொடுத்து வரலாம். 25½.

வித்ரதி பழுத்துப் போகாதபடி அதைப்
பாராமித்து வரவேண்டும்;
வித்ரதியைப் பழுது
முச்சாமற் பாராமி
ததல். வித்ரதி பழுத்துப்போனால்
அதை நிர்ப்புத்தி செய்வது
தையாயந்தமான காரியமே
யன்றி வைத்தியனுக்கு அதிமானதல்ல;
மேலும் இவ்விரணம் வெகு சீக்கிரத்தில் அரு
கிலுள்ள நாதாக்களை எரித்துச் சீரழிக்குந்
தன்மைபதாயலையே “வித்ரதி” என்று
வழங்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் மேஹ
ரோகமும் தொடர்ந்திருக்குமானால், பிரமே
ஹங்களுக்குக் கூடிய சிகிதையைப்பயும் நிறை
வேற்ற வேண்டும். 26, 27.

ஸ்தநத்திலுண்டாகும் வித்ரதியில் விரணங்
களுக்குச் செய்யப்படும் 1
ஸ்தநவித்ரதி சி எல்லாச் சிகிதையைகளையுமே
கிதனை. செய்யலாம்; ஆனால் உபநா
ஹமென்கிற ஹந்தம் மாத்திரம் இதற்குக் கூ
டாது. ஸ்தநயவாஹிகை என்கிற முலைப்பா
லோடும் நாடிக்கோயும், கறுப்பான முலைக்காம்பு
பாகத்தையும் தாக்காயல் காத்துக்கொண்டு
ஸ்தந வித்ரதியைப் கீறவும்; ஆமமான எல்லா

1. விரணங்களுக்குச் செய்யப்படும் சிகிதையைகளைப்
பற்றி உத்தர ஸ்தந்தரத்தில் விரணவிஞ்ஞாய ப்ரதி
வேதாத்தியத்தில் விவரம் கூறப்படும்.

வித நிலைமைகளிலும் அந்த ஸ்தநத்தைக் கறந்
துவிடவும். 28, 28½.

வ்ருத்தி சிகிதையை.

வாத தோஷத்தினாலுண்டான வ்ருத்தியில் 1
காட்டுமாவின் தைலம் (கோ
சாம்ராஜ தைலம்), வெள்
வாத வ்ருத்தி யில் ஸ்நேஹ
யில் ஸ்நேஹ சோதநங்கள். னிலோத்தித் தைலம், ஆம
ணக் கெண்ணெய், ஸுகுமா
ஸ்நேஹம் 2 மிசரக ஸ்நேஹம் 3 என்கிற
இந்த ஸ்நேஹங்களால் ரோகிக்கு ஸ்நேஹ
சிகிதையைச் செய்வித்து, அதன் பிறகு
சிவதை வேரைக்கொண்டு சோதநம் செய்
விக்க வேண்டும். 4 29½.

பிறகு வாதஹரமான கஷாயங்க ளென்ன,
கல்கங்களென்ன, ஸ்நேஹங்
கென்ன, இவற்றைக் கொ
ண்டு நிரூஹவஸ்தியைப் பிர
யோகிக்கலாம். அப்பால்
மாம்ஸரஸத்தை உணவாகக் கொடுத்து, பிறகு
அதிமதுரம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தை
லத்தினால் அநுவாஸநவஸ்தியையும் பிரயோ
கிக்கலாம். வாதஹரமான ஸ்நேஹங்களும்,
லேபநங்களும் வீங்கிய பீஜத்தின்மீது பிரயோ

1. வ்ருத்தி—அண்ட மென்கிற பீஜகோசத்தில்
உண்டாகும் எவ்வித வீக்கமும் வ்ருத்தியெனப் படு
கிறது.

2. ஸுகுமார ஸ்நேஹம்—அடுத்த 135-ம் பக்கத்
தில் கூறப்படும் ரஸாயனம்.

3. மிசரக ஸ்நேஹம்—அடுத்த அத்தியாயத்தில்
கூறப்படுவது.

4. த்ரிவ்ருத ஸ்நேஹம் என்று அருணதத்தன் கூறி
யுள்ள வியாக்யானம், சோதநம் என்கிற விஷயத்துக்கு
அனுகூலமானதா யில்லை யாகையால் ‘த்ரிவ்ருதா’
என்று பதவிபாகம் செய்து, அதற்குச் சிவதை வேர்
எனப்பொருள் கூறப்பட்டது.

கிக்கத் தகுந்தவையே ; இவற்றை யெல்லாம் செய்து வீக்கம் பக்குவமானபிறகு அதைக் கீறி அப்பால் விரணத்திற்குச் செய்யவேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்யவேண்டும். 30, 31.

பித்த தோஷத்தினாலும் இரத்தக் கோளாறாலும் உண்டாகும் வருத்திபித்த வருத்தி ரோகம் ஆம் நிலைமையிலிருந்தால், சோபமென்கிற வீக்கத்திற்குச் செய்யக்கூடிய சிகிதையையும், பக்குவ நிலைமையிலிருந்தால், விரணத்திற்குச் செய்யக்கூடிய சிகிதையையும் அந்தந்த நிலைமைகளுக் கேற்றவாறு நிறைவேற்றவேண்டும்; அடிக்கடி இரத்த மோகூஷணமும் செய்யலாம். 32.

(1) கபவிகாரத்தினாலுண்டாகும் வருத்தியில் மரமஞ்சளின் கல்கத்தைப் பசுவின் மூத்திரத்தோடு உட்கொள்ளலாம். (2) விம்லாப நமென்கிற வாடச்செய்யும் சிகிதையைத் தவிர்த்து சிலேஷ்மக் கிரந்திக்கு¹ ஏற்ற சிகிதையையெல்லாம் இதில் அணுகலமானவை. (3) வருத்தியானது பக்குவநிலையை அடைந்த பிறகு, அதைச் சஸ்திரத்தினால் கீறி அடியிற் கூறப்படும் விரணசோதனதைலத்தைக் கொண்டு ஆற்றவேண்டும். 33, 33½.

ஜாதிக்காய், சேராங்கொட்டை, அழிஞ்சில் விதை, ஏழிலம்பாலை, பேய்ப் பூடல், வேம்பு, மஞ்சள், வாய்விடங்கம், வெட்பாலை இவற்றைச் சேர்த்துத் தைலம் பக்குவம் செய்து விரணங்களை ஆற்றுவதற்கு உபயோகிக்கலாம். 34½.

1. சிலேஷ்மக் கிரந்திக்கு உத்தரஸ்த்தாநத்தில் 30-வது அத்தியாயத்தில் விவரம் கூறப்படும்.

(1) மேதஸ்ஸின் அபிவிருத்தியாலுண்டாகும் வருத்தியில், ஸாரஸாதிகணத்திற் கூறிய¹ சரக்குகளைப் பசுமூத்திரத்தில் ஆட்டியெடுத்து, அக்கல்கத்தை வெதுப்பி அதனால் வீக்கத்தின்மேல் ஸ்வேதநம் செய்யலாம்; (2) அல்லது சிரோவிர்சநத்திற்கான² சரக்குகளாலாவது அம்மானம் ஒற்றடமிடலாம்; ஆனால் பலங்களென்கிற பிஜங்களுக்கிடையிலுள்ள ஸைவரீ யென்னும் ரோகையின்மேல் குடு தாக்காதபடி ஸ்வேதநம் செய்யவேண்டும். 35½.

மேதோவ்ருத்தியில் வீக்கத்தை வருத்திபத்திரமென்கிற சஸ்திரத்தினால்³ சேதநம் செய்து, உள் ளே சேர்ந்துள்ள மேதஸ்ஸென்கிற நிணத்திரை முற்றிலும் நன்றாக வெளிப்படுத்தி விடவும்; உடனே தேன், அன்னபேதி, இந்துப்பு இவற்றால் விரணத்தை சோதநம் செய்து தைத்து விடவேண்டும்; மேதஸ்ஸு கத்தியாவதற்காக இதற்கு மனச்சிலை. எனும், ஜாதிக்காய் கிரந்தி தகரம், சேராங்கொட்டை இவற்றால் பக்குவம் செய்த தைலத்தை விரணம் ஆயி கூடிப் போகும் வரையில் மேலை லேபநம் செய்து வரவேண்டும்; ஸ்வேதநம் ஸ்வேதநம் என்கிற சிகிதையையும் அம்மானமே செய்துவரவேண்டும். 36—38.

1. ஸாரஸாதிகணம்—முதற்புத்தகம் 126-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. “சிரோவிர்சநத்திற்கு யேல்லாதி கணம்” என்கிற தலையங்கத்தை முதற் புத்தகம் 123-ம் பக்கத்தில் பார்க்க.

3. வருத்திபத்திரம்—முதற் புத்தகம் 188-ம் பக்கம் பார்க்க.

மூத்திர ஸம்பந்தமான வ்ருத்தியில்¹ ஸேவ
யீ யென்கிற இரோகைக்குக்
மூத்திர வ்ருத் கீழாக ஸ்நிகத்தமான வஸ்
திக்கு சிகிதஸை. துக்களைக் கொண்டு ஸ்வேத
நம் செய்வித்து, வஸ்திரா பட்டத்தினால் பீஜத்
தைச் சுற்றி, அவ்விடத்தில் சஸ்திரத்தினால்
குத்தி, உதாரரோகத்தில் நீரை இறக்குவது
போலவே,² உள்ளடங்கிய தூர்நீரை ஸ்ரவிக்
கச் செய்யவும். பிறகு அவ்விடத்தில் ஸ்த்த
கிகாபந்தநத்தையிட்டு³ விரணத்தை ஆற்ற
வேண்டும். 393.

குடலிறக்கத்தினால் உண்டாகும் வ்ருத்தி
யில், குடல் பல கோசமென்
அந்தர வ்ருத்தி கிற பீஜப்பைக்குள் நன்றாக
சிகிதஸை. இறங்காமலிருக்கும் வரை
யில், வாதவ்ருத்திக்குக் கூடியுள்ளது போல
வே சிகிதஸை செய்யவேண்டும். 40.

வெள்ளைச் சாறடை நூறு பலம், தசமூலம்,
க்ஷீரகாகோலீ, ஸரள
ஸுகுமார ரஸா மென்கிற குங்கிலியமரப்பட்ட
யநம். டை, ஆமணக்கு வேர், தண்
ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, தர்ப்பை, முஞ்சி,
ஞாழல், தெட்டிக்கோரை, கரும்புவேர், விழல்
இவை வகைக்கு பத்து பலம்; இவற்றை யெல்
லாம் அறுபத்தினாலு பிரஸ்த்தம் ஜலத்தில்
சேர்த்து, எட்டி லொரு பங்காக வற்றும்படிக்
காய்ச்சி, வடிக்கட்டி, அதில் முப்பது பலம்
வெல்லமும், ஒரு பிரஸ்த்தம் ஆமணக் கெண்
னையும், இரண்டு பிரஸ்த்தம் நெய்யும்,

இரண்டு பிரஸ்த்தம் பாலும் கூட்டி, திப்
பிலி, மோடி, இந்துப்பு, அதிமதுரம், திரா
கைஷ, குராசானியோமம், சுக்கு இவற்றை
வகைக்கு இரண்டு பலம் வீதம் பொடித்துச்
சேர்த்து, இரஸாயநம் பக்குவம் செய்யவும்.
இது "ஸுகுமார ரஸாயநம்" எனப்படு
கிறது; இது குணத்திலும் ஸுகுமாரமான
ஒளஷதம். காற்று, வெயில் இவைகளில்
வஞ்சரிப்பதென்ன, வழிநடப்பதென்ன,
வாஹநங்களில் ஏறி சவாரி செய்வதென்ன
இவை முதலிய பிணியாளிகள் விலக்கவேண்
டியவையான காரியங்களையும் இவ்வௌஷத
முபயோகிப்பவன் பரிஹரிக்கவேண்டிய அவ
சியமில்லை. ஸுகமனுபவிக்கு மியல்பினரும்,
ஆகவே ஸுகுமாரமான சரீரத்தையுடைய
வருமான பிரபுக்களுக்கும், அநேகம் ஸ்த்ரீ
களை மணந்துகொண்டுள்ள மனிதருக்கும்
இது கொடுக்கத் தகுந்த ஒளஷதமாம். அல
க்ஷமியையும் பாபத்தையுங்கூட போக்கவல்
லது. எப்பொழுதும் உபயோகிப்பதால் நல்ல
காந்தியையும், அழகையும், புஷ்டியையும்
உண்டுபண்ணக் கூடியது; வ்ருத்தி, வித்ரதி,
குல்மம், அர்சஸ், யோனிரோகம், லிங்கத்ஸதப்
பற்றிய ரோகங்கள், வாதரோகங்கள், சோப
மென்கிற வீக்கம், உதாரரோகம், வாதரக்தம்,
ப்லீஹவ்ருத்தி, மலபந்தம் இவ்வியாதிகளில்
உபயோகிப்பதற்கும் இது உத்தமௌஷத
மாம். 41—47.

வ்ருத்திரோகமானது ஸ்நேஹகர்மத்தினு
லும், விரோகத்தினாலும், அது

வ்ருத்தியிலும்
வேறு சில வியாதி
களிலும் தாஹ சி
கிதஸை.

வாஸந மென்கிற ஸ்நேஹ
வஸ்தியினாலும் நிவாரணமா
காவிட்டால், பிறகு முதலில்
வஸ்திசிகிதஸையைப் பிர

யோகித்து விட்டு, வ்ருத்தியுண்டாவதற்கு வழி
யாயுள்ள த்வாரத்தை அடைத்து, அது மூல
மாக வாதத்தைத் தடுப்பதன் பொருட்டு, வந்

1. மூத்திர ஸம்பந்தமான வ்ருத்தி யென்றால் ஒரு
வகையான ஸ்நீர் சேர்ந்து அண்டம் வீங்கிப்போகும்
விரயாதி (ஹைட்ரோவீல் என்று ஆங்கிலத்தில்)
குறிக்கப்படுகிறது.

2. அடுத்தவரும் பதினேந்தாம் அத்தியாயத்தில்
ஜலோதரம் (சுகோதரம்) கீறப்படுவதைப்பற்றிய விவ
ரத்தைக் காண்க.

3. ஸ்த்தகிகா பந்தநம்—முதற்புத்தகம் 221-ம் பக்
கம் பார்க்க.

கூணமென்கிற துடையிடுக்கிலுள்ள வ்ருத்தி யென்கிற வீங்கிய பாகத்தை அக்னியினால் சுடவும். பிறகு எந்த பீஜம் வீங்கியிருக்கின்றதோ அந்த பாரிசத்துக் காலின் பெருவிரல் மேற்புறத்தில் அர்த்தசந்திரன் போல் வளைந்த ஊசியினால் குத்தி நூல்போன்ற நரம்பை உயரத் தூக்கி அறுத்து, அவ்விடத்தைக் குறுக் காகச் சுடவும். ஏனெனில் அந்த நரம்பின் கோளாறால் அவ்வியாதி ஸம்பவிக்கின்றது. ஒரு பாரிசத்து பீஜம் வீங்கியிருந்தால் மற்றொரு பாரிசத்துக் காலின் பெருவிரலிலுள்ள நரம்பைச் சுடலாமென்று வேறு ஆசாரியர்

கள் கூறுகின்றனர்; வேறு சிலர் மற்றொரு பக்கத்துக் காலின் மோதிரவிரலின் நரம்பைச் சுடலா மென்கிறார்கள். வாத-கபங்களால் உண்டாகும் குல்ம ரோகத்திலும், அவ்விதமான ப்லீஹ ரோகத்திலுமே முற்கூறியவாறு விரல்களின் நரம்புகளைச் சுடலாமென்று வேறு சில ஆசாரியர்கள் விதித்திருக்கின்றனர். எந்தப் பக்கத்தில் விச்வாசீ யென்கிற வாதவியாதி தோன்றுகிறதோ, அந்தப் பக்கத்திலுள்ள சுண்டுவிரலுடையவும் மோதிரவிரலுடையவும் நரம்புகளைச் சுடவேண்டு மென்று மற்றுஞ் சிலர் மொழிகின்றனர். 48—51.

பதினான்காவது அத்தியாயம்.

இனி குல்ம சிகிதையை விவரிக்கும் அத்தியாயம் கூறப்படுகின்றது:—

ருகூத்தன்மை, குளிர்ச்சி இவற்றின் ஸம்பந்தத்தினால் ஏற்பட்டதும், வாதகுல்மத்தில் மலம் அபாநவாயு இவற்றை ஸ்நேஹ ஸ்வேதங்கள். இறுகச்செய்யும் சுபாவமுள்ளதும், கடுமையான வேதனைகளோடு கூடியதுமான வாத தோஷத்தினால் உண்டாகிய குல்மத்திற்கு வாதரோக சிகிதையிற் கூறப்படும் தைலங்களால் சிகிதையை செய்வேண்டும். ஸ்நேஹபான வகைகள், ஸ்லித்தமான உணவுகள், அதுவாஸந வஸ்திப்பிரயோகம் இவற்றால் பிணியாளியை ஸ்லித்தமாகச் செய்து, அப்பால் அவனுக்கு ஸ்வேத சிகிதையையும் செய்யவேண்டும்; வயிற்றுப்பொருமல், வயிற்றுவேதனை, வயிறு ஸ்தம்பித்துப் போதல், மலம் கட்டிப்போதல் இவ்விகாரங்கள் தோன்றியிருக்கையில் விசேஷமாக ஸ்வேதசிகிதையைச் செய்யவேண்டும்; ஏனெனில் ஸ்வேத சிகிதையானது ஸ்லித்தமான ரோகிக்கு ஸ்ரோதஸ்ஸுகளை

மிருதுவாகச்செய்து, மிக்க அதிகரித்துள்ள வாயுவைத்தணித்து, மலபந்தம் முதலிய தோஷக்கட்டுகளை உடைத்து குல்மத்தைப் போக்குகிறது. 1—3.

(1) நாபிக்கு மேற்புறத்தில் குல்மம் உண்டாயிருந்தால் விசேஷமாக குல்மத்தில் விசேஷ ஸ்நேஹபானம் செய்வது ஷமாக ஸ்நேஹ ஹிதமாம்; (2) குல்மம் பக்பாநாதிகள் செய்வதில் உற்பத்தியாகிவிக்கும் சீலமை யிருந்தால் விசேஷமாக வஸ்தி சிகிதையைச் செய்வது அனுகூலமானதாம். (3) இரண்டுக்கும் இடையிலுள்ள உதரத்தில் உற்பத்தியானால் இவ்விரண்டு சிகிதைகளும் விசேஷமாய் செய்யக்கூடியவையாம். (4) வாதஸம்பந்தமான குல்மத்தில் ஜாடராக்கினி விருத்தியடைந்து, அபாநவாயுவும் மலமும் பந்தித்திருந்தால் ஸ்லித்தமாகவும், உஷ்ணமாகவும், ப்ருஹ்மண குணமுள்ளவையாகவு மிருக்கிற அன்னபானங்களைக் கொடுப்பதோடு, அடிக் கடியும் ஸ்நேஹபானமும் செய்விக்கவேண்டும். 4—5½.

வாதத்தினால் குல்மம் உண்டாயிருக்கையில்
 கபத்திற்கும் பித்தத்திற்கும்
 வாத குல்மத்தி கோளாறு நேரிடாதபடி
 லும் மற்ற குல்மங் கோளாறு நேரிடாதபடி
 களிலும் வஸ்திக பராமரித்துக்கொண்டு நிரு
 ளுக்குப் பிராதாந ஹவஸ்திகளையும் அதுவா
 யம். ஸந வஸ்திகளையும் பிரயோ
 கிக்கவேண்டும். வஸ்தி சிகிதஸையைச் சிறந்த
 குல்மஹரக் கிரியையாகக் கருதவேண்டும்;
 ஏனெனில் அச்சிகிதஸை முதலில் வாததோ
 ஷத்தை அதனுடைய ஸ்த்தாநத்திலேயே
 ஜயித்துவிட்டு, அப்பால் உடனே குல்மத்
 தைப் போக்குகின்றது. ஆகையினால் வாத-
 பித்த-கபங்களால் உண்டாகும் குல்மங்களில்
 நிருஹ வஸ்திகளையும் அனுவாஸந வஸ்திகளே
 யும் அடிக்கடியும் பிரயோகித்து வர அவை
 நிவ்ருத்தியாகும். 6—8.

காயம், ஸௌவர்ச்சல லவணம், த்ரிகடு,
 கறியுப்பு, மாதனை, ஜீரகம்,
 ஹிங்க்வாதி க்ரு தாமரைக் கிழங்கு, ஓமம்,
 தம். கொத்தமல்லி விதை, புளி
 வஞ்சி, யவக்ஷாரம், சித்திரமூலம், கச்சோரம்,
 வசம்பு, இராமதுளசி, ஏலக்காய், கறுந்துளசி
 இவற்றைத் தயிரில் சேர்த்து, அந்த இரஸத்
 தில் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும். இந்த
 க்ருதம் வயிற்று வலியையும், வயிற்றுப்
 பொருமலையும் போக்கும்; வாதகுல்மத்தி
 னால் வருந்துபவருக்கு இது ஹிதமானது.
 9, 10.

கொட்டைக்கரந்தை, மிளகு, ஜீரகம், பஞ்ச
 கோலம், ஓமம், சோம்பு,
 ஹபுஷாதி க்ரு இந்துப்பு இவற்றை, பால்,
 தம். தயிர் இவற்றிலும், மாதள
 ரஸம், முள்ளங்கியின் இரஸம், இலந்தம் பழ
 ரஸம் இவற்றிலும் சேர்த்து, நெய்யையும்
 கூட்டி பக்குவம் செய்யவும். இந்த க்ருத
 மானது வாதகுல்மம், மஹோதரம், வயிற்றுப்
 பொருமல், பார்ச்வகூலை, இருதயநோய், சூடல்

வலி, யோனிரோகங்கள், அர்சஸ், கிரஹணி
 தோஷம், காஸம், ச்வாஸம், அரோசகம், ஜ்வ
 ரம் இவற்றைப் போக்கவல்லது. 11—12½.
 தசமூலம், சிற்றமூட்டி, கருஞ்சாறடை,
 பெருஞ் ஜீரகம், சாறடை,
 தாதிக க்ருதம். வெள்ளைச் சாறடை, தாம
 ரைக் கிழங்கு, ஆமணக்கு
 வேர், அரத்தை, அமுக்கிராங்கிழங்கு, கண்டு
 பாரங்கி, சீந்தில், கச்சோரம், மாங்காயிஞ்சி
 இவற்றை வகைக்கு இரண்டு பலம் வீதமும்,
 யவதானியம், இலந்தங்கொட்டை, கொள்,
 உளுந்து இவற்றை வகைக்கு ஒரு பிரஸ்தம்
 வீதமும், ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக்
 கஷாயமாகக் காய்ச்சி, அதில் ஒரு ஆடக
 மளவு தயிரையும் கூட்டி, ஒரு பிரஸ்த்தம்
 நெய்யை அதில் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்.
 மாதனை, காட்டு மா, கொடு மாதனை இவற்
 றின் சாறுகள், அரிசி கழுவிய நீர், காடி
 இவைகளை நெய்க்கு ஸம் அளவாக ஊற்றவும்.
 பிறகு கண்டு பாரங்கி, தும்புருவென்னும் ஒரு
 வித அசோகம்பட்டை, வசம்பு, கிரந்திதகரம்,
 சிற்றரத்தை, சித்திரமூலம், கொத்தமல்லி
 விதை, சோம்பு, குராசானியோமம், புளி
 வஞ்சி, கருஞ்ஜீரகம், ஜீரகம், பெருங்காயம்,
 கொட்டைக்கரந்தை, ஓமம், ஆடாதோடை,
 மிளகு, நேபாளம், சிவதை, பெருங்குரும்பை,
 யானைத்திப்பிலி, வாய்விடங்கம், மாதனை, சத
 குப்பி, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், கருந்து
 ளசி, நன்னூரி, கருஞ்சாறடை, மருக்காரை,
 நெரிஞ்சில், வெள்ளெரி, கக்கிரிக்காயின்
 வித்து, கண்டங்கத்திரி, கல்லுருவி, த்ரிகடு,
 உப்பு, இந்துப்பு, ஸௌவர்ச்சல லவணம்
 இவற்றை வெகு மிருதுவாக ஆட்டி, கல்க
 மாகச் சேர்த்து க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்
 யவும். இது “தாதிக க்ருதம்” எனப்படும்.
 இந்த க்ருதத்தை உபயோகிக்க முற்கூறிய வியா

திகள்¹ வெகு சீக்கிரத்தில் தீரும்; அபஸ்மாரம், க்ருத்ரிமவிஷம், உந்மாதம், மூத்திரம் அடைபடுதல், வாதரோகங்கள் இவையும் நிவ்ருத்தியாகும். 13—20½.

த்ரிகடு, த்ரிபலை, கொத்தமல்லி விதை, சவ்யம், வாய்விடங்கம், சித்திர த்ரியூஷணதி மூலம் இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, பால் கூட்டி க்ருதம் பக்குவம் செய்து, உபயோகிக்க வாத குல்மம் நிவாரணமாகும். 21½.

வெள்ளுள்ளி ஒரு துலாம், மஹாபஞ்ச மூலச் சரக்குகள் வகைக்கு லக்ஷாதி க்ருதம். ஐந்து பலம்; இவ்வனைத்தையும் அரை பாரம் அளவான ஜலத்தில் சேர்த்துக் கால் பங்கு ஜலமாக வற்றும்படியாகக் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்தில் தனித்தனி அரைப்பங்கு மாதளம் பழஸ்வாஸத்தையும், ஸுரையையும், காடியையும், தயிரையும் கூட்டி, த்ரிகடு, த்ரிபலை, பெருங்காயம், குராசானி யோமம், சவ்யம், ஜீரகம், புளிவஞ்சி, இந்துப்பு, தேவதாரு இவற்றை வகைக்கு அரைப்பலம் எடுத்து, வெகு நுண்மையாகச் சூர்ணம் செய்து, கல்கமாகச் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்தமளவு க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும். அது வாதகுல்மத்தினு லுண்டாகும் கோளாறுகளனைத்தையும் போக்கும். 22—25.

இராஜயக்ஷ்ம சிகித்சையிற் கூறப்பட்டுள்ள ஷட்பல க்ருதத்தையாவது ஷட்பல க்ருதம். இவ்வியாதி க்ரஸ்தன் பருகலாம். அந்த க்ருதத்தில் பாலுக்குப் பதிலாக பிரஸன்ன என்கிற மதுவையாவது, ஸுரையையாவது, மாதளம் பழச் சாற்றையாவது, தயிரின் ஆடையையாவது

வது சேர்த்து, க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம்; இது வாத குல்மத்தைப் பரிஹரிக்கும். 26, 26½.

வாத குல்மத்தில் கபம் தவிருத்தியடைந்து, ஜாடராக்னியை அழித்து, அரோசகத்தையும், ஹ்ருல் ஸமென்கிற இயற்கைக்கு விரோதமான இருதய சலனத்தையும், தேஹ பாரத்தையும், சோம்பலையும் உண்டிபண்ணுமானால், அக்கபத்தை லேகந சிகித்சையினால்¹ வெளிப்படுத்தி விடவேண்டும். 27½.

(1) வாத குல்மத்தில் வயிற்று வலியும், வயிற்றுப் பொருமலும், மல பந்தமும் ஏற்பட்டிருக்கையில், ஜமாசய-பக்வாசயாதி கள் ஸ்மிக்த்தமா யிருக்கின்றனவா வென்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, க்ருதரூபமான ஒளஷதங்க ளோடு கஷாயங்களையும், சூர்ணங்களையும், வடகங்களையும் கொடுக்கவேண்டும். (2) க்ருதௌஷதங்களுக்குக் கூறியுள்ள சூர்ணங்களை யாவது இலந்தம் பழஸ்வாஸம், மாதளம்பழஸ்வாஸம், உஷ்ண ஜலம், மேர், மது, புளித்த காஞ்சிமென்கிற காடி, பாலாடை இவற்றுள் ஏதேனுமொன்றோடு விடியற் காலத்திலாயினும் அல்லது போஜனத்திற்குப் பிறகேனும் சாப்பிடலாம். 28—29½.

அடியிற் கூறப்படும் சூர்ணங்களில் எதையாவது கொடிமாதனோரின் ஸ்வாஸத்தில் அநேகமுறை பாவனை செய்து, வடகங்களென்கிற மாத்திரைகளாகச் செய்து உபயோகிக்க, கபகுல்மத்திலும் வாத

1. ஹபுஷாதி ஹிங்க்வாதி க்ருத முறைகளிற் குறிப்பிட்டுள்ள வியாதிகள்.

1. லேகநம் என்பதைப்பற்றி முதற் புத்தகத்தில் 45-ம் பக்கம் பார்க்க.

குல்மத்திலும் மிகத்திறமாக வேலை செய்
யும். 30.

காயம், வசம்பு, கடுக்காய், காட்டு ஜீரகம்,
மாதளம் விதை, ஜீரகம்,
ஹிங்க்வாதிரூர் கொத்தமல்லி விதை, வட்
ணம்.
டத்திருப்பி, தாமரைக் கிழ
ங்கு, கிச்சிலிக் கிழங்கு, கொட்டைக் கரந்தை,
சித்திரமூலம், யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம்,
தீரிகடு, தீரிலவணம்,¹ ஓமம், சவ்யம், உலர்ந்த
புளி, புளிவஞ்சி இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து
உபயோகிக்கவும். இச்சூர்ணம் வாததோ
ஷம், ஆமதோஷம், கபம் இவற்றால் ஸம்ப
விக்கும் இருதய சூலை, பார்ச்வசூலை, வஸ்தி
சூலை, இடுப்புவலி, யோனிசூலை, குதசூலை,
இவற்றையும், மிகவும் துன்பம் விளைவிக்கும்
குல்மநோய்களையும், அபாநவாயு-மலம்-மூத்தி
ரம் இவை கட்டிப்போய் உண்டாகும் கஷ்டங்
களையும், தொண்டைக்கட்டையும், மாரடைப்
பையும், பாண்டு ரோகத்தையும், அன்னத்வே
ஷத்தையும், ப்லீஹரோகத்தையும் அர்சஸ்
ஸையும், விக்கலையும், அண்ட வீக்கத்தையும்,
வயிற்றுப் பொருமலையும், ச்வாஸகாஸங்களை
யும், அக்னிமார்த்யத்தையும் நிவ்ருத்தி செய்
யும். 31—33.

இந்துப்பு ஒரு பங்கு, ஓமம் இரண்டு பங்கு,
ஜீரகம் மூன்று பங்கு, திப்
வைச்வாநர சூர் பிலி நான்கு பங்கு, சுக்கு
ணம்.
ஐந்து பங்கு, இவ்வனைத்துக்
கும் ஸம அளவாகக் கடுக்காயையும் சேர்த்து,
சூர்ணம் செய்து கொள்ளவும். ஜாடராக்
னியை விருத்தி செய்வதில் இது ஸாக்ஷாத்
அக்னிக்கு ஸமானமானது. ஆகவே இது
“வைச்வாநர சூர்ணம்” எனப்படுகிறது. 34.

1. தீரிலவணம்—ஸைந்தவலவணம், ஸாமுத்ரலவ
ணம், ஸௌவர்ச்சலலவணம் இவற்றின் கூட்டு.

தீரிகடு, ஓமம், இந்துப்பு, ஜீரகம், கருஞ்
ஜீரகம் இவற்றில் ஒவ்
அஷ்ட சூர்ணம். வொன்றையும் ஸம பாகமாக
எடுத்து, அதே அளவாகக்
காயத்தையும் கூட்டி, சூர்ணம் செய்து கொள்
ளவும். இச்சூர்ணத்தை போஜன ஸமயத்தில்
அன்னத்தில் சேர்த்து, நெய் ஊற்றிக்
கொண்டு, முதல் கபளத்தில் கலந்து புஜித்து
விடவும். இது ஜாடராக்னியை நன்றாக
விருத்தி செய்வதோடு, வாத குல்மத்தையும்
நிவ்ருத்தி செய்யும். 35.

பெருங்காயம், திப்பிலி, பிடால லவணம்,
சுக்கு, ஓமம், கடுக்காய், தாம
சார்தூல சூர் ரைக்கிழங்கு, நேபாளம், சிவ
ணம்.
தைவேர் இவற்றை அள
வில் மேன்மேலும் முறையே ஒவ்வொரு பங்கு
அதிகமாகச் சேர்த்து, சூர்ணம் செய்து கொள்
ளவும். இதை இளஞ்சூடான ஜலத்தோடு
உட்கொள்ள, புலியானது மிருகக்கூட்டங்களை
ஆக்கிரமித்து அடித்துப் போடுவதுபோல,
“சார்தூலம்” என்கிற இச்சூர்ணம் குடலைப்பற்
றிய குல்மம் மற்றும்முள்ள உதரரோகம் முத
லியவற்றை வலுவில் தாக்கிப் போக்கிவிடு
கின்றது. 36.

இந்துப்பு, கடுக்காய், திப்பிலி, ஜீரகம் இவ
ற்றைச் சூர்ணம் செய்து,
ஸைந்தவாதி அதை இளஞ்சூடான ஜலத்
சூர்ணம். தோடு உட்கொள்ளலாம்.
இதனால் கபத்தினாலும் வாதத்தினாலும்
உண்டாகிற குல்மம் முதலிய வியாதிகள்
நாராசத்தினால் அடிக்கப்பட்டவைபோல்
நிவ்ருத்தியாகும். 37.

புங்கவிதை, இலவங்கப்பத்திரி, பேய்த்தும்
மட்டி, சவ்லியம், சித்திர
பூதிகாதி க்ஷாரம். மூலம், தீரிகடு இவற்றை
ஒன்றன்மீதொன்றாகப் பர
ப்பி, அனைத்துக்கும் மேலே உப்பையும்

கொட்டிப் பரப்பி, எரித்துவிட வேண்டும். அப்பால் அதைச் சூர்ணம் செய்து, தயிர் அல்லது மோரின் தெளிவு நீர் இவற்றோடு உட்கொள்ள குல்மம், மஹோதரம், சோதை, பாண்டு இவை தீரும். 38.

காயம் ஒரு பங்கு, இந்துப்பு அதினும் மூன்று பங்கு, ஆமணக் ஹிங்க்வாதி யோ கெண்ணெய் அவ்வுப்பினும் கம். மூன்று பங்கு, வெள்ளுள்ளியின் சாறு எண்ணெயினும் மூன்று பங்கு; ஆக இவற்றைக் கூட்டி பானம் செய்ய, குல்மம், மஹோதர ரோகம், வ்ருத்தி யென்னும் பீஜவிக்கம், வயிற்று நோய் இவை தீரும். 39.

கொடி மாதளம்பழாஸம், காயம், மாதளம் பழாஸம், பிடாலலவணம், மாதுலங்காதி இந்துப்பு இவற்றை ஸுரை யோகம். யின் தெளிவு நீரோடு உட்கொள்ள வாததோஷத்தினாலான குல்ம நோய் நிவ்ருத்தியாகும். 40.

சுக்கு கால் பலம், வெல்லம் அரைப் பலம், கழுவி சுத்தம் செய்த எள் சுண்டியாதி ஒரு பலம்; இவற்றை ஒரு யோகம். மிக்கச் சேர்த்து, சூர்ணம் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்தை அனுபானமாகக் கொண்டு உட்கொள்ள, இது, வாதத்தினாலுண்டாகும் இருதயரோகம், குல்மம், அர்சஸ், யோனிசூலை, மல்பந்தம் இவற்றைப் போக்கும். 41, 41½.

(1) வாதகுல்மத்தினால் வருந்துபவன், அவ் வியாதியில் கபமும் பின்பல ஏரண்ட தைல மாயிருந்து வியாதியை விருத்தி செய்வதா யிருந்தால், அதில் ஆமணக்கெண்ணெயைக் கழுவுநீரில் கலந்து பானம் செய்யலாம். (2) வாதகுல்மத்தில் பித்தம் பின்பலமாயிருந்து வியாதியை விருத்தி செய்தால், அதில் ஆமணக்

கெண்ணெயைப் பாலில் கலந்து பருகலாம். 42½.

(1) வாத குல்மரோகிக்கு பித்தம் அதி கரித்து ஸந்தாபத்தை மிகுதியாக உண்டிபண்ணும். இவ்விதமான பிணியாளி யானவன் அதுலோமந குணமுள்ள¹ வஸ்துக்களோடு ஸ்நேஹத்தையும் கூட்டி, விரோசனம் செய்விக்கத் தகுந்தவனாகிறான். (2) அப்படியும் அவ்வழற்சி தொடர்ந்து வருந்தச் செய்யுமா னால், அவனுக்கு ஸிராவ்யதை செய்து இரத்த மோகூஷணம் செய்யவேண்டும். 43, 44.

நான்கு பலம் சுத்தமான உலர்ந்த வெள்ளுள்ளியை அதற்கு எட்டு லக்ஷக்ஷிர யோ மடங்கு ஜலங்கலந்த பாலில்² சேர்த்து, பால் மாத்திரம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சி யெடுத்துக் கொள்ளவும். இவ்விதம் பக்குவம் செய்த பால் வாதகுல்மம், உதாரவர்த்தம், க்ருதரஸீ வாதம், விஷம் ஜ்வரம், இருதயத்தைப்பற்றிய நோய், வித்ரதி, சூதயம் இவற்றை சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். 45, 46.

தைலம், கழுவுநீர், பசுவின் சிறுநீர், சாத தீர்த்தம், யவசூதாரம் (சிறி குல்மாதிகளில் தளவு) இவற்றை யெல்லாம் தைலாதிபோகம். ஒரு மிக்கக் கூட்டி பானம் செய்ய குல்மரோகம், உதாரரோகம், வயிற்றுப் பொருமல் இவை நீங்கும் 47.

1. அதுலோமநம்—முதற் புத்தகத்தில் 155-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. எட்டு மடங்கு ஜலம் கலந்த பாலில், என்ருல்—ஜலம் கலந்த பால் எட்டு மடங்கு எனப் பொருள்—பாலில் சரி பாகமாக ஜலம் சேர்த்து விளாவி அவ்விதமான எட்டு மடங்கு பாலில் வெள்ளுள்ளியைப் பக்குவம் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து.

சித்திரமூலம், கிரந்திதகரம், ஆமணக்கு
வேர், சுக்கு இவற்றின்
சித்ரகாதி க்வாதமானது வயிற்றுவி,
க்வாதம். வயிற்றுப் பொருமல், மல
பந்தம் இவற்றில் காயம், பிடாலலவணம், இந்
துப்பு இவற்றையும் கூட்டி யுபயோகிக்க மிக
வும் அனுகூலம் செய்யும். 48

தாமரைக்கிழங்கு, ஆமணக்கு வேர், யவ
கூதாரம், காஞ்சொறி இவற்
புஷ்கரமூலாதி றை ஜலத்தில் சேர்த்து
க்வாதம். க்வாதமாகக் காய்ச்சி உட்
கொள்ள குடலழற்சி, குடல்நோய் என்கிற
குல்மத்தைப்பற்றிய கோளாறுகள் நீங்கும். 49.

தாமரைக்கிழங்கு, ஆமணக்கு வேர், தர்ப்
பையின் வேர், தேவதாரு,
வாட்யாற்றவாதி சுக்கு, இவற்றை ஜலத்தில்
க்வாதம். சேர்த்து க்வாதமாகக் காய்
ச்சி யுட்கொள்ள, குல்மத்தினாலுண்டாகும்
குடல்வலி, இடுப்புவலி, தோள்வலி இவை
நிவ்ருத்தியாகும். 50.

(1) வாத குல்மரோகியானவன், மஹாபஞ்ச

மூலங்கள் சேர்த்துக் காய்ச்

சில உபத்திர வங்களோடு கூடி சிய பாலோடு சிலாஜதுவை
ய வாசகுல்மத்தில் யாவது உபயோகிக்கலாம்.
சிலாஜத்வாதி பிர (2) உதாவர்த்தமும் இவ்வி
யோகம். யாதியில் ஏற்படுமானால்,

யூஷம் போலச் செய்த திப்பிலியின் கஷாயத்
தோடு வாட்யமண்டம் என்கிற கஞ்சியை ஸ்
நேஹம் சேர்த்தும் பருகலாம். (3) அவ்வாட்ய
மண்டத்தை முள்ளங்கிச் சாறுடனாவது உட்
கொள்ளலாம். (4) யவதானியத்தினாலாகிய
கஞ்சியை சூடான பாலுடன் கலந்து அபாந
வாயு - மலம் இவை கட்டிப் போயிருக்கை
யில் உட்கொள்ளலாம். (5) அல்லது அதிக
ஸ்நேஹம் சேர்த்து, அதிக உப்பையும் கூட்டி

பக்குவம் செய்த சிறுகடலைகளையாவது புஜிக்
கலாம். 51—52½.

கறுப்புச் சாறடை, கருஞ்சிவதைவேர்,
நேபாளம், கடுக்காய், கம்
நீலியாதி க்ரு பில்லகம் இவற்றின் கஷாய
தம். த்தில் க்ருதம் சேர்த்து,
அதில் பிடாலலவணம், யவகூதாரம், சுக்கு
இவற்றைக் கல்கமாகவும் கூட்டி, பக்குவம்
செய்து, வயிற்றில் மலம் சேர்ந்துள்ள குல்ம
ரோகிக்குக் கொடுக்கலாம். 53½.

கறுப்புச் சாறடை, த்ரிபலை, சிற்றரத்தை,
சிற்றமுட்டி, கடுகரோ
நீலி க்ருதம் ஹிணீ, வாய்விடங்கம், கண்
-இரண்டாவது. டங்கத்திரி; இவற்றை வகை
க்கு ஒரு பலம் எடுத்து, ஒரு ஆடகம் ஜலத்
தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அது எட்டில் ஒரு
பங்காகச் சுண்டிய பிறகு, ஒரு பிரஸ்த்தம்
நெய்யை அதில் ஊற்றி, ஒரு பிரஸ்த்தம் தயி
ரையும், ஒரு பலம் கள்ளிப்பாலையும் கூட்டி,
பக்குவம் செய்தெடுக்கவும். பிறகு யவாகூ
மண்டம் என்கிற கஞ்சியோடு இந்த க்ருதத்
தை ஒரு பலம் அளவில் கொடுத்து, அது
ஜீர்ணமான பிறகு, நன்கு விரேசனமும் ஆன
பின்பு, மாம்ஸ ரஸங்கலந்த உணவை புஜிக்கக்
கொடுக்கலாம். "நீலி க்ருதம்" என்கிற இவ்
வெளஷதமானது குல்மம், குஷ்டம், உதா
ரோகங்கள், வியங்கம் என்கிற சர்மவியாதி,
சோதை, பாண்டரோகம், ஜ்வரம், ச்வித்ர
மென்கிற வெண்குஷ்டம், ப்லீஹரோகம், உந்
மாதம் இவற்றைப் போக்கவல்லது. 54—57½.

(1) கோழி, மயில், தித்திரி யென்னும் பற

வை, கிரௌஞ்ச பக்ஷி, வர்த்

வாதகு ல் ம த்
தில் பத்திபமான
உணவுகள்.

தகம் என்கிற பக்ஷி, சம்பா

அரிசி, மதிரை யென்னும்

மது, நெய் இவை வாதகுல்ம

சிகிதஸையில் உபயோகிக்கத் தகுந்த உணவுக
ளாகும். (2) வாதகுல்ம ரோகிகளுக்கு மீத

மாகவும், உஷ்ணமாகவும், திரவமாகவும், ஸ்நிகத்தமாகவுமுள்ள போஜனம் ஹிதமாயிருக்கும். (3) அவன் ஆடையுடன் கூடிய வாருணியென்னும் மதுவோடு கொத்தமல்லி விதையைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையும் கலந்தாவது பருகுவது உசிதமாம். 58—59½.

பித்தகுல்மமானது ஸ்நிகத்தமும் உஷ்ணமுமான வஸ்து முதலியவற்றால் உண்டானதாயிருந்தால், அதில் ஸ்ரம்ஸந சிகிதமத்திற்கு சிகிதஸை¹ அனுகூலமானது. (1) ஸை.

திராக்ஷ, கடுக்காய், வெல்லம் இவற்றின் திரவத்தை அங்ஙனம் மலம் வெளியாவதற்கு உபயோகிக்கலாம். (2) கம்பில்லத்தையாவது தேனிற் குழைத்து உட்கொள்ளலாம். (3) கல்பஸ்த்தாநத்திற் கூறப்படும் விரேசன முறைகளையாவது,² (4) இரத்த பித்தத்திற் கூறிய விரேசன முறையையாவது³ பிரயோகிக்கலாம். 60, 60½.

ருக்ஷமும் உஷ்ணமுமான குணங்கள் அநிகரித்துண்டாகும் பித்த குல்மத்திலாவென்றால், (1) திக்தக க்ருதமும்⁴ (2) வாஸாக்ருதமும்⁵ சமநம் செய்வதற்கு மிகவும் ஏற்றவையாகும். (3) த்ருணபஞ்சமூல க்வாதத்திலாவது,⁶ (4) ஜீவரீயகணக்வாதத்திலாவது

(1) பித்தகுல்மத்தில் தில்வக க்ருதத்தையாவது² பானம் செய்யலாம்.

காய்ச்சி பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையும் பருகலாம். (5) அல்லது ஜீவரீயகணத்தின் க்வாதத்திலேயே காய்ச்சி யெடுத்த பாலையாவது, நயக்ரோதாதி கணக்வாதத்தில்¹ காய்ச்சிய பாலையாவது உட்கொள்ளலாம். (6) இந்த குல்மத்திலும், நிலைமை அபாயகரமாக யிருப்பதாகத் தெரிந்தால், அதில் வைத்தியன் கவனித்து, விரேசந முணமுள்ள சரக்குகளால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தையாவது, அவ்விதமே பக்குவம் செய்த பாலையாவது கொடுத்து ஸ்ரம்ஸநம் செய்விக்க வேண்டும். 61—63½.

நெல்லிக்கனி, கரும்பு இவற்றின் சாற்றில் ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதம் ஆமலகாதி க்ருதம். சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; க்ருதம் காய்ச்சப்படுகையில் க்ருதத்திற்குக் கால் பங்கு கடுக்காய்த் தூளையும் கல்கமாசச் சேர்க்கவேண்டும். இவ்விதம் பக்குவம் செய்த க்ருதம் பித்தகுல்மத்தைப் போக்கும். 64½.

(1) பித்தகுல்மத்தில் தில்வக க்ருதத்தையாவது² பானம் செய்யலாம்.

பித்த குல்மத்தில் தில்வக க்ருதம் முதலியவற்றின் உபயோகம். (2) அல்லது பித்தவித்ராதி யில் என்ன சொல்லப்பட்டிருந்தோ அந்தக் க்ருதத்தையாவது³ பருகலாம். 65.

1. ஸ்ரம்ஸகம்—விரேசனம். (இலகு விரேசனமென்றும் சொல்லுவதுண்டு.)

2. கல்பஸ்த்தாநத்தில் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் கூறப்படுபவை.

3. இப்புத்தகத்தின் 25-வது பக்கத்திற் கூறியுள்ள த்ரிவ்ருதாதி மோதகமும், த்ரிவ்ருத் அவலேஹமும் இங்கே குறிக்கப்படுகின்றன.

4. திக்தக க்ருதம்—குஷ்ட சிகிதஸையிற் கூறப்படுவது.

5. வாஸாக்ருதம்—45-ம் பக்கத்திலுள்ள வ்ருஷாதி க்ருதம்.

6. த்ருண பஞ்சமூலம்—முதற் புத்தகம் 51-ம் பக்கம் பார்க்க.

1. நயக்ரோதாதி கணம்—முதற்புத்தகம் 127-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. திவ்யாக்ருதம்—குஷ்ட சிகிதஸையிற் கூறப்படுவது.

3. வித்ராதி சிகிதஸையில் கூறப்பட்டிருள்ள த்ராயமாணாதி க்ருதம், திராக்ஷாதி க்ருதம் இவை குறிக்கப்படுகின்றன.

பித்தகுல்மத்தின் உபசாந்திக்காக திரா
கை, அதிமதுரம், க்ஷீரகா
பித்த குல்மத் கோலீ, சந்தனம், தாமரைக்
தில் திராக்ஷாதி கிழங்கு, தேன் இவற்றை
யோகம். அரிசி கழுவின ஜலத்தோடு
உட்கொள்ளலாம். 66.

இரண்டு பலம் கொன்றைப்பட்டையை
இரண்டு பிரஸ்த்தம் ஜலத்
பித்தகுல்மத்தில் தில் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்;
க்ஷீரயோகம். அது எட்டில் ஒரு பங்காகச்
சுண்டிய பிறகு வடிக்கட்டி, இளஞ்சூடா
பிரஞ்சுகையில், அக்கஷாயத்தில் ஸம அளவு
பாலையும் கூட்டி பானம் செய்யவும்; அப்பால்
சக்திக்கியன்றவளவு அதற்குமேல் உஷ்ண
மான பாலையே மீண்டும் பருகலாம். இதனால்
வயிற்றிலுள்ள தோஷங்கள் கழிந்துபோக,
பித்தகுல்மமும் நிவ்ருத்தியாகும். 67, 68.

பித்த குல்மத்தில் அழற்சி அதிகரித்தால்
(1) சிதவீர்யமான திரவ்வி
பித்த குல்மத் யங்களைச் சேர்த்து பக்கு
தில் அழற்சியுண் வம் செய்த க்ருதங்களைக்
டானால் செய்யும் கொண்டு அப்யங்கநம் செய்
பரிஹாரம். யலாம். (2) நெய் கூட்டிய
குளிர்ச்சியான ஒளஷதங்களால் அழற்சியுள்ள
விடங்களில் லேபநம் செய்யலாம், (3) தாம
ரையிலைகளை ஜலத்தில் நனைத்து தேஹத்
தைப் பரிசிக்கலாம். (4) அங்ஙனமே குளிர்
ந்த ஜலம் நிரப்பிய பாத்திரங்களாலும் சரீரத்
தைப் பரிசிக்கலாம். 69,

குல்மத்தில் அழற்சியைப் பிரதானமாய்
டைய பூர்வ ரூபங்கள் உண்
பித்த குல்மத் டாகையிலும், வயிற்று நோ
தில் இரக்தமோ யிலும், அக்னிமாந்த்யங்
க்ஷணம் செய்யும் கிலைமை. உண்டாயிருக்கையிலும் அதி
கமாய் இரக்த மோக்ஷணம் செய்யவேண்டும்;
பித்த குல்மத்திலோவென்றால் இன்னும்
விசேஷமாக இரக்தமோக்ஷணம் செய்ய

வேண்டும். இங்ஙனம் இரக்த மோக்ஷணத்தி
னால் குல்மங்கள் வேரறுக்கப் பட்டுப்போக,
அவை அழன்று பதன் கெடுவதில்லை; மேலும்
அவை கூடியித்தும் போகின்றன; இரக்தமும்
அங்கு அம்லத்தன்மையை யடையாமல் சுத்த
மாகின்றது; ஆகவே வலியும் ஏற்படுவதில்லை.
70,71.

தோஷமெல்லாம் கழிக்கப்பட்டு மிகவும்
வாடி இளைத்துப்போ யுள்ள
குல்மரோகவிகா ரோகிக்கு, ஜாங்கலமாம்ஸ
ரம் மிச்சமிருப் ரஸங்களைக் கொடுத்துத்ரு
பின்செய்யவேண் ப்தியுண்டாக்கி, தேற்றிய
டியபரிஹாரம். பிறகும் நோயின் அம்சம்
ஏதேனும் சிறிது மிச்சமிருக்குமாயின், அதைப்
பரிஹரிப்பதற்கு மீண்டும் க்ருதத்தைப்
பருகச் செய்யவேண்டும். 72.

இரத்தமும் பித்தமும் விருத்தியடைந்து
விடுவதாலோ, ஏற்ற சிகித்
குல்மம் இரத்த லையைப் பெருமையினை
பித்தங்களால் அழ லோ குல்மம் அழற்சி கொ
ற்சி கொண்டால் ண்டு பழுக்கத் தொடங்கு
செய்யும் சிகித் ண்டு மானால், அப்பொழுது பித்த
லை. வித்ரதிக்குக் கூறியுள்ள
எல்லாவித முறைகளையும் அனுஸரித்து சிகித்
லை செய்யவேண்டும். 73.

சம்பா அரிசியினாலான அன்னத்தைப் பசு
வின் பாலோடு அல்லது
பித்த குல்மத்தில் வெள்ளாட்டுப் பாலோடு
பத்தியுணவுகள். புஜிக்கலாம். புடல், ஜாங்
கல மிருகங்களின் நெய், நெல்லிக்கனி, ரச்சு,
திராக்ஷை, பேரீச்சு, மாதளம்பழம், சர்க்கரை
இவைகளை புஜிக்கலாம். சிற்றாமுட்டியைச்
சேர்த்தாவது, ப்ருஹத்யாதி கணத்தைச்

சேர்ந்த ¹ சரக்குகளைச் சேர்த்தாவது காய்ச்சிய ஜலத்தைப் பானம் செய்வதற்கு உபயோகிக்கலாம். 74—74½.

(1.) சிலேஷ்ம தோஷத்தினாலுண்டான குல்மத்தில் முதலில் ரோகி சிலேஷ்ம குல்ம சிகித்சைகள். க்கு வமநம் செய்விக்கவேண்டும். (2)வமந சிகித்சை செய்வதற்குத் தகாதவனைப் பட்டினி போடலாம். (3)பிறகு திக்தரஸம் கடுரஸம் இவைகளைப் பிரதானமாகப் பெற்ற ஸம்ஸர்க்கி என்கிற பத்தியோபசாரத்தைச் செய்வித்து ஜாடராக்னியைத் தூண்டி விருத்தி செய்யவேண்டும். (4) யவக்ஷரத்தையும், காயத்தையும், புளிவஞ்சியையும் இரண்டு மடங்காகச் சேர்த்துத் தயார் செய்த ஹிங்க்வாதி சூர்ணத்தை ² உபயோகித்தும் ஜாடராக்னியை விருத்தி செய்யவேண்டும். (5) குல்மமானது ஆழ்ந்து மறைந்திருந்தாலும், அல்லது வளர்ந்து மேற்கிளம்பி யிருந்தாலும், அசைவற்றதா யிருந்தாலும், கடினமாயிருந்தாலும், வேருன்றி ஸ்த்திரமாயிருந்தாலும், வயிற்றுப் பொருமல் முதலிய வேறு விகாரங்களோடு கூடியதாயிருந்தாலும் அதற்குச் சோதந சிகித்சை செய்யவேண்டும். (6) அதற்கு அடுத்தாற்போல கபகுல்ம ரோகியானவன் க்ஷாரவஸ்துக்களையும், கடுரஸமுள்ள வஸ்துக்களையும் சேர்த்து பக்குவம்செய்த க்ருதத்தைப் பானம் செய்யவேண்டும். 75—77½.

தசமூல கஷாயத்தில் த்ரிகடு, யவக்ஷாரம், இந்துப்பு, காயம், பிடால தசமூல க்ருதம். லவணம், மாதளை இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும். இது கபகுல்மத்தை சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். 78½.

1. ப்ருஹத்யாதி கணம்—ப்ருஹதீத்வயம் ; முதற்புத்தகம் 54-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. ஹிங்க்வாதி சூர்ணம்—139-ம் பக்கத்தில் பார்க்க.

சேராங் கொட்டை இரண்டு பலம், ஹ்ருஸ்வ பஞ்சமூலம் வகைக்கு ஒரு பல்லாதக க்ருதம். பலம் ; இவற்றை ஒரு ஆடகப் பிரமாணமான ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சவும் ; கஷாயமானது நாவில் ஒரு பங்காக மிகும்படி. காய்ஞ்ச பிறகு, அக்கஷாயத்திற்கு ஸம அளவு க்ருதம் சேர்த்து, அதே அளவு பாளையும் கூட்டி பக்குவம் செய்யவும். பிறகு அதில் வாய்விடங்கம் காயம், இந்துப்பு, யவக்ஷாரம், கச்சோரம், பிடாலலவணம், கண்டங்கத்திரி, சிற்றரத்தை, அதிமதுரம், வசம்பு, திப்பிலி, கக்கு இவற்றை வகைக்குக் கால்பலம் எடுத்து, கல்கமாக உபயோகிக்கவும். “பல்லாதக க்ருதம்” எனப் படுகிற இந்த க்ருதம் கபகுல்மத்தைப் போக்குவதில் சிறந்தது. மேலும் ப்லீஹரோகம், பாண்டரோகம், ச்வாஸரோகம், கிரஹணி ரோகம், காஸம் இவற்றையும் நிவாரணம் செய்யும். 79—82.

அதன்பிறகு இந்த ரோகிக்கு குல்மத்தின் மேலும், தேஹத்திற் பொது குல்மத்தில் ஸ்நேஹ ஸ்வேதந் நேஹ ஸ்வேதந் கள். விலும் ஸ்வேதம் செய்யவும். எல்லாவித குல்மத்திற்குமே முதலில் ஸ்நேஹமும் ஸ்வேதமும் செய்து விட்டு, அப்பால் செய்யப்படும் சிகித்சையினால் எவ்வித பலன் உண்டாகிறதோ அவ்வித பலன் ஞகூஷமாயிருக்கையில் செய்யும் சிகித்சையினால் உண்டாகமாட்டாது. 83—83½.

(1) ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களால் சரீரம் பக்குவ மடைந்த பிறகு, குல்மம் தளர்ச்சியுற்றதானால், அப்பொழுது முற்கூறியுள்ளபடி ஒரு கடியந்திரத்தை ¹ குல்ம மிருக்கும் இடத்திற்கு நேராக வயிற்றில் கவிழ்த்துப் பிரயோகிக்கவும் ; அதனால்

1. கடியந்திரம்—முதற்புத்தகம் 184-பக்கம் பார்க்க.

4. சதுர்ஜாதம்—முதற் புத்தகம் 63-ம் பக்கம்
பார்க்க.

1. விமார்கம்—சஸ்திரம்போல மரத்தினால் செய்யப் படும் ஒருவித கருவி; இது சக்கிலியர்களிடம் முன்னால் விசேஷமாய் உபயோகத்தில் இருந்து வந்ததாகத் தெரியவருகிறது. அஜபதம் என்பது ஆட்டின் குளம்பு மாதிரி செய்யப்பட்ட மரத்தடம் செய்யும் கருவி. ஆதர்சம் என்பது கண்ணாடியினாலான கருவி.

யத்தையும் எடுத்து புஜிக்க, அப்பிணியா ளிக்கு தேஹம் நன்கு ஸ்ரிகத்தமாய், ஒரு பிரஸ்த்தம் தோஷம் விரேசநமாகும். குல் மம், இருதயரோகம், அர்சஸ், சோதை, வயிற் றுப் பொருமல், கிருத்ரிம விஷப்பிரயோகம், உதரரோகங்கள், பாண்டுரோகம், காமாலை இவைகளைப் போக்கவல்ல இவ்வெளஷதம் “தந்தீ-ஹரீதகீ” என்று வழங்கப்படும். 92—96½.

(1) சிவதைவேர் பௌடபைக் கன்னிப்

பாலில் கரைத்து, அதில் நன் குல்மத்தில் வி ரேசனோப யோ க ருசபாவனை செய்து, அப் பாலைப் பிறகு ஒரு கால் பல மளவு தேன், நெய் இவற் றையுங் கலந்து உட்கொள்ள

நன்கு விரேசநமாகும். (2) கோஷ்டம், கருஞ் சிவதை, வெண்சிவதை, நேபாளம், கடுக் காய், யவக்ஷாரம், மஹிஷாக்கிசுக்குலு இவற் றைப் பசுவின் சிறுநீருடன் உட்கொள்ள லாம். (3) அல்லது ஒரு மஹிஷாக்கிசுக்குலு வை மாத்திரமாவது பசு மூத்திரத்தோடு சாப் பிடலாம். 97—98½.

கல்ப ஸ்த்தாநத்திலும், உத்தர ஸ்த்தாநத் திலும் கூறப்படுகிற குல்ம ரோக நிவாரணத்திற்கு உப யோகமான கிருஹவஸ்தி களையும் பிரயோகிக்கலாம். 99.

நன்கு வேருன்றி, மிகுதியான இடங்களில் வியாபித்து, கடினமாகவும், குல் ம த் தி ல் அசைவற்றதாகவும், குருக்ஷாரதிகளைப் பி வாகவும், சதைகளில் ஆழ் ர யோகித்தல். ந்து மறைந்துள்ளதுமான குல்மத்தைக் கூதாரப்பிரயோகம், அரிஷ்டங் களின் பிரயோகம், சுடுதல் என்கிற இம்மு றைகளைக் கொண்டு சிகிதையை செய்யவேண் டும். இதில் வைத்தியன் பிணியாளியின் தேஹபலமென்ன தெஹத்திற் சேர்ந்துள்ள தோஷமென்ன இவற்றை ஸமயோசிதப்படி

விருத்தி செய்வதற்கும் ஸ்தாயிக்கச் செய்வதற் கும் முயன்றவனாய், இடையிடையே ஒவ் வொரு நாளாகிலும், இரண்டு நாட்களாகிலும், அல்லது மூன்று நாட்களாகிலும் ரோகிக்கு சிரமபரிஹாரம் செய்து வைத்து, அந்த ஸ்தா ராதிகளை மீண்டும் பிரயோகிக்க வேண்டும். கபம் அதிகரித்துண்டான குல்மத்தில் அர்சஸ் ஸிலும், அச்மரீரோகத்திலும், கிரஹணீரோ கத்திலும் மொழியப்பட்டுள்ள ஸ்தாரங்களை உபயோகிக்கலாம். 100.—101½

தேவதாரு, சிவதைவேர், நேபாளம், கடுக் கோஷிணி, பஞ்சகோலம் 1, அகதக்ஷாரம். ஸர்ஜக்ஷாரம், யவக்ஷாரம், த்ரிபலை, வட்டத்திருப்பி, கருஞ்ஜீரகம், கோஷ்டம், நச்வரமுலி இவை வகைக்கு அரைப்பலம்; பஞ்சஸவணம் 2 வகைக்கு ஒரு பலம்; இவ்வனைத்தையும் சூர்ணம் செய்து, தைலம், கொழுப்பு, தயிர், நெய் இவற்றில் அச்சூர்ணத்தைக் கலந்து, ஒரு கலயத்தில் சேர்த்து, அடியில் தீ பிட்டு எரிக்கவும்; பிறகு அப்பாத்திரம் நன்றாகக் காய்ந்து அக்னி வர்ணமான நிலைமையடைந்திருக்கையில் இறக்கி, அதிலுள்ள ஸ்தாரத்தை கிரஹித்துக் கொள்ளவும். அந்த ஸ்தாரத்தை பால், நெய், மோர், மத்யம் இவை முதலியவற்றில் எதேனும் ஒன்றோடு அந்தந்த தோஷங்களுக் கேற்றவாறு கலந்து உட்கொள்ளவும். “அகதக்ஷாரம்” என்கிற இவ் வெளஷதமானது குல்மம், உதாவர்த்தம், அண்டவாதம், அர்சஸ், உதரரோகம், கிரஹணீரோகம், கிருமி, அபஸ்மாரம், உந்மாதமென்கிற பித்து, யோனி ரோகங்கள், சுக்ரதோஷங் கள், அச்மரீ யென்னும் மூத்திரக்கல்லைப்பு இவைகளைப் போக்கும்; எலிவிஷம் ஸர்ப்பனி

1. பஞ்சகோலம்—முதற் புத்தகம் 64-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. பஞ்சஸவணம்—முதற் புத்தகம் 62-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஷம் இவற்றையும் நிவாரணம் செய்யவல்லது. 102—106.

மாம்ஸர்ஸம், பால், நெய், இவற்றை உட்
கொள்ளும் பிணியாளியினு
குல்மத்தில் கூடா
ப் பிரயோகத்தின்
உபயோகம். டைய குடலில் சேர்ந்துள்ள
மதுரமும் ஸ்லித்தமுமான
கபத்தை, கூடாமானது,
காரத்தன்மையதாகையால் அறுத்து, குல்ம
முண்டாய் வேருன்றியுள்ள ஆசயத்திலுள்ள
கோளாறடைந்த தாத்வம்சங்களையும் பெயர்
த்து, கீழ் நோக்கி வெளியில் தள்ளிவிடுகின்
றது. 107,

அக்னிமந்தமாயிருக்கையில், அரோசகமும்
உண்டாயிருந்தால் அப்பொ
குல்மத்தில் மா
ர்க்கசுத்திக் கா க
மத்யபானம். முது ஸாத்மியமான மத்யங்க
ளோடு ஆஹார மெடுக்கச்
செய்து, குடல் மார்க்கத்
தைச் சுத்தம் செய்வதற்காக புராதனமான
ஆஸவங்களையும் அரிஷ்டங்களையும் உட்கொள்
ளக் கொடுக்கவேண்டும். 108.

(1). பழகிய சம்பா, கார், கொள் இந்த
தானியங்கள், ஜாங்கல மாம்
ஸம், புங்கந்தளிர், சித்திர
குல்மத்தில் உப
யோகிக்கக் கூடிய
போஜன - பானங்
கள். மூலக்கொழுந்து, தழுதா
ழையின் தளிர், ஓம இலைத்
தளிர், மாவலிங்கந் தளிர்,
முருங்கை, பில்வத்தளிர், இளசாகவும் உலர்ந்
ததாகவுமுள்ள முள்ளங்கி, கொடி-மாதளை,
காயம், புளிவஞ்சி, யவகூடாரம், மாதளை, த்ரி
கடு, மோர், நெய், தைலம் இவைகளை போஜன
பதார்த்தங்களாகக் கிரஹிக்கலாம். (2) வாரு
ணீ யென்கிற மது, காடி, மோரின் தெளிவு
நீர், ஓமமும் பிடாலலவணமும் பொடித்துச்
சேர்த்த மோர், பஞ்ச மூலங்களைச் சேர்த்துக்
காய்ச்சிய ஜலம், நன்றாகப் பழகிய திராகூடா
ரிஷ்டம் இவைகளைப் பானமாக உபயோகிக்க
லாம். 109-111½.

திப்பிலி, மோடி, சித்திரமூலம், ஓமம், இந்
துப்பு இவற்றை ஸுரை
குல்மத்தில் உப
யோகிக்கக் கூடிய
வேறு சில பான
முறைகள். யென்னும் மதுவிலாவது,
ஜாங்கல மாம்ஸ ரஸத்திலா
வது பொடித்துச் சேர்த்து
அருந்திவர குல்மநோய் சிக்
கிரம் தீரும். 112½.

வமநங்களாலும், ஸ்வேத சிகிதஸைகளா
லும், க்ருதங்களைப் பானம்
கபகுல்மத்தில்
தாஹசிகி த் தை
செய்யும் சீலைமை. செய்வதாலும், விரேசனங்க
ளாலும், வஸ்திகளாலும்,
கூடாரப்பிரயோகங்களாலும்,
ஆஸவாரிஷ்டங்களைப் பருகுவதாலும், குல்ம
சிகிதஸைக்கான பத்திய போஜனங்களாலும்
கபகுல்மமானது மிகவும் வேருன்றிப்போயி
ருந்து நிவ்ருத்தி யாகாவிட்டால், கடைசியில்
இரக்தமோக்ஷனம் செய்து, சரம் என்கிற
அம்புபோன்ற கருவி முதலியவற்றைக்
காய்ச்சி தாஹசிகிதஸை செய்யவேண்டும்.
113—114½.

பிறகு வைத்தியன், சுற்றிலும் வரம்புடன்
கூடியதாய் வளர்ந்துள்ளகுல்
குல்மத்தில் தா
ஹசிகிதஸை செ
ய்யமுறை. மத்தை வஸ்திரத்தினால்போ
ர்த்து நாபி, முத்திரவஸ்தி,
குடல், இருதயம் இவற்றை
யும் ரோமாஜீ யென்கிற வயிற்றின் மத்திய
ரேகையையும் பரிசிக்காமல், பழுக்கக்காய்ச்
சிய இரும்புச் சலாகையினால் அதைச் சிறிது
சுடவும்; அல்லது அரணிக் கட்டையையா
வது, திந்துகமென்கிற தும்பிற்கட்டையினாலா
கிய அலகையாவது காய்ச்சி, அக்குல்மத்தைச்
சுடவும், அப்பால் சுட்டதினாலாகிய அழற்சி
யின் வேகம் குறைவுபடுகையில் விரண சிகித்
ஸையிற் கூறிய விதமாக சீதோபசாரங்களைச்
செய்யவேண்டும். 115—117.

குல்மரோகத்தில், ஆமதோஷமும் ஸம்பந்
தித்திருந்தால், பேயா முதலி
குல்மத்தில் ஆ யவற்றைக் கொடுத்து, ஜாட
மிச்ர தோஷங்க ளுக்கு சிகிதையை, ராக்னியைத் தூண்டி, லங்க
நமும் செய்வித்து, அந்தந்த
நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு சிகிதையை செய்ய
லாம்; பல தோஷங்கள் சேர்ந்துண்டான மிச்
ரலக்ஷணமுள்ள குல்மத்திலும் வைத்தியன்
காலமறிந்து அததற் கு அனுகுணமான சிகித்
ஸையைச் செய்வானாக. 118.

(1) ஸ்த்ரீக்கு இரத்தகுல்மம் உண்டாயி
ருக்கையில், கர்ப்பிணியாக
இரத்த குல்ம வுமிருந்தால், பிரஸவகாலம்
சிகிதையை. கழிந்தபிறகு ஸ்நேஹஸ்
வேதங்களைச் செய்து, அப்பால் ஸ்நேஹங்க
ளால் விரேசநம் செய்விக்கலாம். மாதவிடாய்
நின்ற பிறகு, ஸ்த்ரீகளுக்கு குல்மம் உண்
டானால், நெய், வெல்லம், த்ரிகடு, கண்டு
பாரங்கி இவற்றின் சூர்ணத்தை எள்ளுக்
கஷாயத்தில் சேர்த்து பானம் செய்விக்கலாம்.
119, 120.

கண்டு பாரங்கி, திப்பிலி, புங்கம்பட்டை,
கிரந்திதகரம், தேவதாரு இ
பார்ங்க்யாதி கு வற்றைச் சூர்ணம் செய்து,
ர்ணம். எள்ளுக் கஷாயத்தோடு
உட்கொள்ள குல்மநோய் திரும். 121.

இரண்டு பாத்திரம் அளவு பலாசுக்ஷாரத்
தை, இரண்டிரண்டு பாத்திர
க்ஷாரா வ லே ரங்களளவானதைலத்திலும்
ஹம். க்ருதத்திலும் சேர்த்து பக்
குவம் செய்து, தகுந்த அளவில் இரத்தகுல்
மத்தை அறுத்து வெளிப்படுத்துவதற்காக
உபயோகிக்கலாம். 122.

முற்கூறிய இம்முறைகளால் இரத்த-குல்
மம் உடையாவிட்டால், யோ
இரத்த குல்மத் நிவிரேசநத்திற்கான ஓளஷ
தில் யோசிவிரேந தத்தைப் பிரயோகிக்கவும்.
ம்.

(1) பலலத்தை¹ கூதாரத்து-
ன் கூட்டியாவது, (2) கள்ளிப்பாலில் கலந்தா
வது, (3) கடுக ரோஹிணியையும் மத்ஸியங்க
ளையும் கூதாரம் கள்ளிப்பால்இவற்றில் பாவனை
செய்தாவது யோனியில் பிரயோகிக்கவும்.
(4) கடுகரோஹிணி மத்ஸியங்களை வராஹபி
த்தம் மத்ஸிய பித்தங்களில் நன்கு பாவனை
செய்தாகிலும் முன்போல்வே பிரயோகிக்க
லாம். (5) கிண்வமென்கிற மதுவின் கிட்டத்
தையாவது வெல்லத்தோடும் கூதாரத்தோ
டும் கூட்டி யோனியைச் சுத்திசெய்வதற்
காக அதில் பிரயோகிக்கலாம். (6) இரத்த-
பித்தஹரமான கூதாரத்தைத் தேன், நெய்
இவற்றோடு கலந்து லேஹ்யம்போல உட்
கொள்ளலாம். (7) வெள்ளுள்ளி, தீக்ஷணகுண
முள்ள மதிரை யென்னும் மது-மத்ஸியங்கள்
இவற்றையும் இவ்வியாதிபிணால் வருந்துபவ
ளுக்குக் கொடுக்கலாம். (8) பால், பசுவின்
சிறுநீர் இவற்றைக் கலந்தாவது, (9) தசமுல
கஷாயத்தில் கூதாரத்தைச் சேர்த்தாவது
வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கலாம். 123—126.

முற்கூறிய விதமெல்லாம் குல்மத்துக்கு சிகி
தையை செய்தும் இரத்தம்
இரத்த குல்மத் வெளிப்படாமற் போனால்,
தில் சஸ்திர சிகி அந்த குல்மத்தைச் சஸ்திரப்
த்தை. பிரயோகத்தினால் உடைத்து
விடுவது தான் ஹிதமான சிகிதையாகும்.
126½.

1. பலலம்— உறுத்து இடித்து சூர்ணம் செய்து
கொண்ட எள்ளின் கல்கம்,

இரத்தம் குல்மத்திலிருந்து வெளிவரத்
தொடங்கிவிட்டால், யமகஸ்
இரத்த குல்மத் தேஹங்களை உடம்பிலும்
தில் ஸ்ரவிக்கும் உ
இரத்தைத் தடுக் முக்கியமாக யோனியிலும்
கக் கூடாது. அப்யங்கனம் செய்துவைத்
து, இரத்தத்தை நன்கு ஸ்ர
விக்கச் செய்யவேண்டும். இந்த நிலைமையில்
மாம்ஸரஸங் கலந்த அன்னத்தை உணவாக
வும், அதிக நாட்படாத ஸுரை ஒன்னும்
மதுவை பானம்செய்வதற்காகவும் கொடுக்க
லாம். 127½.

(1) உதிரம் மிதமிஞ்சி ஸ்ரவித்துக் கொண்

டிருந்தால், இரத்த-பித்தஹா
மான சிகிதஸைகளைச் செய்
யவேண்டும். (2) இரத்தம்
மிசுதியாக வெளிப்பட்டு
வாதரோக ஸம்பந்தமான
கோளாறுகள் அப்பிணியாளிக்குக் கண்டால்,
வாத ஹரமான எல்லாச்சிகிதஸைகளையும் செய்
யவேண்டும். (3) வயிற்றுப் பொருமல் முத
லிய வேறுவித கோளாறுகள் நேரிடுமானால்,
உதாவர்த்தத்தைப் போக்கக் கூடியவையும்,
கபதோஷத்தைப் பரிஹரிக்கக் கூடியவையு
மான சிகிதஸைகளை அந்தந்த நிலைமைகளுக்கு
ஏற்றவண்ணம் நிறைவேற்றலாம். 128—129.

பதினேந்தாவது அத்தியாயம்.

இனி உதரசிகிதஸை¹ யென்னும் அத்தியா
யம் விவரிக்கப்படுகிறது:—

தோஷங்கள் அமிதமாக விருத்தியாய் விடு
வதாலும், ஸ்ரோதஸ்ஸுக
உதரரோகத் தென்கிற தேஹத்திலுள்ள
தில் விரேசநம் நிணீர்க் குழாய்களின் மார்க்
செய்விப்பதின்க் கங்கள் அடைபடுவதாலும்
ஆவச்யகம். உதரரோகம் உற்பத்தியாகி
ன்றது; ஆகையால் இவ்விபாதியில் எப்பொ
ழுதுமே விரேசநம் செய்விக்க வேண்டும். 1.

(1) ஒரு மாஸம் அல்லது இரண்டு மாஸ
காலம் ஆமணக் கெண்ணை
உதரத்தில்அதி யைப் பசு முத்திரத்தோடா
ருக்ஷ நிலைமையில் வது பசுவின் பாலுடனாவது
ஸ்நேஹாதி சிகித் வது பசுவின் பாலுடனாவது
வை. கலந்து பருகி வரலாம். (2)
அல்லது கோ முத்திரத்தை

1. ஜலோதரம். பல்ஹோதரம் முதலியவற்றின்
சிகிதஸை.

யேயாவது, எருமையின் சிறுநீரையேயாவது
குடித்துக் கொண்டு, பசும் பால் கலந்த அன்
னத்தையே பத்திய போஜனமாக எடுத்துக்
கொண்டு வரலாம். (3) கழுதைப் பாலையேயா
வது குடித்து வரலாம். உதரரோகத்தில்
இவை உபயோகமானவை; அதிலும் தேஹ
தாபம், வயிற்றுப் பொருமல், அதிக நாவ
றட்சி, மூர்ச்சை இவைகளோடு கூடிய உதர
ரோகிக்கு இம்முறைகள் இன்னும் விசேஷ
மானவையாம். (4) அதிக வாததோஷ முள்
ளவர்களும், ஆகவே ருக்ஷமாயிருப்பவர்களும்,
தோஷங்களைச் சுத்தி செய்யவேண்டிய தான
நிலைமையைப் பெற்றவர்களுமான இந்த ரோகி
களுக்கு, உதர ரோகஹரமாகவும், ஸ்நிக்தத்
தன்மையை உண்டுபண்ணு மியல்புள்ளவையு
மான க்ருதங்களைக் கொடுக்கவும். 2—4,

இரண்டு ஆடகங்கொண்ட மோரின் தெளிவு நீரில் தசமூல கஷா ஷட்பலக்ருதம் யத்தையும் கூட்டி, ஷட்பல க்ருதத்திற்குள்ள சரக்கு களையும்² சேர்த்து, அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதம் பக்குவம்செய்து உபயோகிக்கவும். 4½.

ஒரு ஆடகம் மோரின் தெளிவு நீரில் சண்டியாதி மூன்று பலம் சுக்கைப் க்ருதம். பொடித்துச் சேர்த்து, க்ரு தம் தைலம் இவற்றை ஒவ் வொரு ப்ரஸ்த்தம் சேர்த்துக் காய்ச்சவும். இவ் விதம் பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹத்தைப் பான ம் செய்ய எல்லா உதரரோகங்களும் தீரும். கப-வாதங்களால் உண்டாகும் குல்மத்திலும் மிக்க உபயோகமானது. 5, 6.

ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யை எடுத்துக் கொள் ளவும்; அதற்கு நாலு மட கோமூத்திர ங்கு ஜலமும், இரண்டு மடங்கு கோமூத்திரமும் சேர்த்து, ஒரு பலம் சித்திர மூலத்தைக் கல்க மாகவும் கூட்டி, யவக்ஷாரமும் சிறிது சேர்த் துவைத்துக் கொள்ளவும். இதை உதரரோக முள்ளவன் உபயோகிக்கலாம். 7.

யவதானியம், இலந்தங்கொட்டை, கொ ள்ளா, மஹாபஞ்சமூலம் யவாதி க்ருதம். இவற்றை ஜலத்தில் சேர் த்து, ஸுரை பென்னும் மதுவையும், காஞ்சித்தையும் அதில் கூட்டி, க்ருதம் பக்குவம் செய்தாவது உட்கொள்ளச் செய்யலாம். 8.

முற் கூறிய க்ருதங்களை யுபயோகித்து ரோகியின் தேஹம் ஸ்திகித் தமாய், உடலில் வன்மையும் உண்டாய், வாதமும் தணி வடைந்து, தோஷங்கள்

1. பஞ்ச கோலங்களும், யவக்ஷாரமும் ஷட்பல க்ருதத்தின் சரக்குகளாம்.

சேர்ந்துள்ள ஆசயமும் தளர்ச்சியுற்றிருக்கை யில் கல்பஸ்த்தாநத்திற் காணப்படும் விரேச நௌஷதங்களைக் கொடுக்கவும். 9.

பேய்ப்புடல் வேர், த்ரிபலை, மஞ்சள், வாய் விடங்கம் இவை வகைக்குக் படோல மூலா கால் பலம், கம்பில்லம் அவற் தி சூர்ணம்.

மினும் இரண்டு பங்கு, கருஞ்சாறடை மூன்று பங்கு, சிவதை வேர் நாலு பங்கு; இவற்றை நன்கு சூர்ணம் செய்து கொள்ளவும். இச்சூர்ணத்தைப் பசுமூத் திரத்தோடு உட்கொள்ளவும். இதனால் நன்கு விரேசநமான பிறகு, முதலில் பேயாவைப் பருகவும்; அதன் பிறகு ஜாங்கல மாம்ஸா ஸங்களோடு அன்னம் புதிக்கவும். அப்பால் த்ரிகடுவைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை ஆறு நாட்கள் உட்கொண்டு வரவும். இவ்விதமே அடிக்கடியும் உட்கொண்டு வந்தால், இச்சூர் ணமானது நீர் சுரந்த மஹோதரம் உட்பட எல்லா உதரங்களுமே போக்கிவிடும். 10-12.

தும்மட்டிக்காய், சங்கங்குப்பி, நேபாளம், வெள்ளிலேத்திப் பட்டை, கவாக்ஷயாதி வசம்பு இவற்றைச் சூர்ணம் சூர்ணம். செய்து கொள்ளவும். பேரி லந்தை, திராசை, இலந்தை இவற்றின் கஷாயத்தையாவது, கோமூத்திரத்தையாவ து, மதுவையாவது அச்சூர்ணத்திற்கு அனு பானமாகப் பருகலாம். 13.

ஞாசானி யோமம், கொட்டைக் கரந்தை, கொத்தமல்லி விதை, சத நாராயண சூர் குப்பி, கருஞ்சீரகம், ஓமம், கண்டத்திப்பிலி, காட்டு ஜீர கம், கச்சோரம், வசம்பு, சித்திரமூலம், ஜீர கம், த்ரிகடு, பிறும்மதண்டு விதை, த்ரிபலை, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், தாமரைக் கிழங்கு

கோஷ்டம், பஞ்சலவணம், வாய்விடங்கம் இவை ஸமபாகம்; நேபாளம் மூன்று பாகம்; சிவதை வேரும் தும்மட்டியும் தனித்தனி இரண்டு பாகம்; இலைக்கள்ளி நான்கு பாகம்; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து கொள்ளவும். இது “நாராயண சூர்ணம்” என்று வழங்கப்படும். இது பல ரோகங்களைப் போக்கவல்லது. பூரிமஹாவிஷ்ணுவைக் கண்ட அஸுரர்கள் போல, இதைப் பிரயோகித்த மாத் திரத்தில் வியாதிகள் சற்றும் தலையெடுக்க மாட்டா. இச்சூர்ணத்தை (1) உதர ரோக முள்ளவர்கள் மோருடன் உபயோகிக்க வேண்டும். (2) குல்மரோகிகள் இலந்தங் கொட்டையின் கஷாயத்தோடும், (3) ஆநாஹ வாதமென்கிற வயிற்றுப் பொருமலில் ஸுரையென்னும் மதுவோடும், (4) வாதரோகத்தில் சாத்திர்த்தத்தோடும், (5) மலபந்தத்தில் தயிரின் ஆடையோடும், (6) அர்சஸ்ஸில் மாதளஞ் சாற்றோடும், (7) ஆஸனக்கடுப்பில் புளியம் பழச் சாற்றோடும், (8) அஜீர்ணத்தில் வெந்நீரோடும் இலைமகஞ்சுக் கேற்றவாறு உபயோகிக்கலாம். மேலும் பகந்தாம், பாண்டுரோகம், காஸம், ச்வாஸம், களக்ரஹம் என்கிற கழுத்துப் பிடிப்பு, இருதயரோகம், கிரஹணீதோஷம், குஷ்டம், அக்னிமாந்தியம், ஜ்வரம், கோரப்பற்கள் தாக்குவதால் பற்றிக்கொள்ளும் விஷம், மூலங்கள் என்கிற சில மூலிகைகளின் வேர்கல் ஸப்பந்தமான விஷம், கரவிஷம், க்ருத்ரிமவிஷம் இவைகளிலும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தவாறு கோஷ்டத்தை ஸ்திக்கத்தமாகச் செய்துகொண்டு விரேசநத்திற்காக இச்சூர்ணத்தை உபயோகிக்கலாம். 14—21.

கொட்டைக்கரந்தை, பிரம்மதண்டு விதை, த்ரிபலை, அவுரிவிதை, கொன் ஹபுஷாதி சூர்ணம். கடுகரோஹிணி, நில வேம்பு, இலைக்கள்ளி, சிவதைவேர், வசம்பு, இந்துப்பு, கறுப்புப்பு, திப்பிலி இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும்; இதை மாதளம் பழச் சாற்றுடனாவது, த்ரிபலா கஷாயத்துடனாவது. மாம்ஸரஸத்தோடாவது, கோமூத்திரத்தோடாவது, இளஞ் சூடான ஜலத்தோடாவது உட்கொள்ளலாம். ஸகல குல்மரோகங்கள், ப்லீஹாதரம், மற்று முள்ள இதர உதரரோகங்கள், ச்வித்ரமென்கிற வெண்குஷ்டம், குஷ்டம், அஜீர்ணம், அக்னிமாந்தியம், ஜாடராக்கினி விஷமித்திருத்தல், சோகை, அர்சஸ், பாண்டுரோகம், காமாலை, ஹலீமகம் இவைகளில் இச்சூர்ணத்தை உபயோகிக்கலாம். இது விரேகத்தை யுண்டுபண்ணி, வாதம், பித்தம், கபம் இத்தோஷங்களனைத்தையுங் கூட நன்கு சிக்கிரத்தில் வெளிப்படுத்தி விடும். 22—25

அவுரிவிதை, நீர்வஞ்சி, த்ரிகடு, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், பஞ்சநீலியாதி சூர்ணம். ஸர்ஜக்ஷாரம், பஞ்சலவணம், சித்திரமூலம் இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து, நெய்யிற் கலந்து உட்கொள்ள, உதரரோகங்களும் குல்மமும் தீரும். 26.

இவ்வெளஷதங்களால் சோதந சிகிதையை செய்கையில் பிணியாளி பல ஹீனப்பட்டு சோர்வடையும் போது, இடையிடியே முன் போலவே¹ கழுதைப் பாலையாவது, பசுவின் பாலையாவது, வெள்ளாட்டுப் பாலையாவது

1. இதற்கு முன் படோல மூலாதி சூர்ணத்திற்குக் கூறிய விதமாய் பேயாதிகளில் பாலையுடயோகிக்கவும்.

உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். வியாதி பலமாயிருக்குமாயின் விசேசந்திற்கு ஸ்நேஹத்தையே உபயோகிக்க வேண்டும்; அதிலும் தூர்பலமாயிருப்பவருக்கு விசேஷமாய் ஸ்நேஹந்தான் விசேசந்திற்குத் தகுந்தது. 27, 27½.

ஒரு பிரஸ்த்தம் கடுக்காய்ப் பொடியை ஒரு ஆடகம் நெய்யில் சேர்த்துக் ஹரிதகீ க்ருதம். காய்ச்சி, துடிப்பால் நன்றாகக் குழப்பிக் கிளறி, அப்பாத்திரத்தின் வாயைச் சீலை மண்களால் நன்கு மூடி, தானியக் களஞ்சியத்தின் பள்ளத்தில் புதைத்து வைக்கவும்; பிறகு ஒரு மாஸம் கழித்து வெளியிலெடுத்து, வடிக்கட்டி, கடுக்காய்க் கஷாயத்தையும், புளித்தத் தயிரையும் கூட்டி பக்குவம்செய்து பருகி வரவும். உதாரோகம், கரவிஷம், அஷ்டலை, வயிற்றுப் பெருமல், குல்மம், வித்ரதி, குஷ்டம், உன்மாதம், அபஸ்மாரம் இவற்றை இது நிவ்ருத்தி செய்யும். 28—30½.

(1) பசுவின் பாலில் கள்ளிப்பாலையும் கூட்டிக் காய்ச்சி ஆற்றிய ஸ்துக் க்ஷீரவி பிறகு, மத்தினால் கடைந்து த்த க்ருதங்கள். அதிலிருந்து எடுக்கப்படும் வெண்ணெயிலிருந்துண்டான நெய்யும், (2) கள்ளிப்பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுக்கப்பட்ட நெய்யும் முற்கூறிய ஹரிதகீ க்ருதத்திற்கு ஸமானமான குணமுள்ளனவாம். (3) ஒரு திரோணம் பாலில் அரைப் பிரஸ்த்தம் கள்ளிப்பாலைக் கூட்டவும்; அது தயிராகப் போன பிறகு, அதைக் கடைந்தெடுத்த நெய்யில், சிவதை வேரைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிக் கொள்ளவும். இந்த க்ருதமும் அதே குணமுடையது. (4) ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதத்தை எட்டு மடங்கு பாலில் சேர்த்து, ஒரு பலம் கள்ளிப்பாலையும் கல்கமாகக் கூட்டி, சிவதை வேரையும்ஷட்பலச் சரக்குகளையும்¹ பொடித்

1. ஷட்டலச் சரக்குகள்—இதற்கு முன் இதே அத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள ஷட்பல க்ருத முறையைப் பார்க்க.

துப் போட்டு, பக்குவம் செய்த க்ருதமும் அதே குணமுடையதாகும். 31—33½.

(1) இந்த க்ருதங்களை யுபயோகித்த பிறகு பேயாவையவாது, மதுர உதரத்தில் க்ருமான பதார்த்தங்களால் பக்தபானத்திற்குப் பக்குவம் செய்த மாம்ஸரஸத் பிறகு பேயாதிக குவம் செய்த மாயஸரஸத்ளின் உபயோகம். தையாவது, பாலையாவது பானம் செய்யவேண்டும்.

(2) க்ருதம் ஜீர்ணித்து, விசேசமும் ஆன பிறகு, சுக்கை உடைத்துப் போட்டுக் காய்ச்சிய இளஞ்சூடான ஜலத்தைப் பானம் செய்யவும் (3) அதன் பிறகு பேயாவையும், (4) அப்பால் கொள்ளைச் சேர்த்து செய்த கஞ்சியையும் பருகலாம். (5) இங்ஙனம் பேயாதி களை மூன்று நாட்கள் உபயோகித்த பிறகு முறைப்படி லங்கநம் செய்வித்து ருக்ஷநிலைமையடைந்த பிறகாவது முற்கூறிய விதிப்படி வரிசையாக க்ருதபானம் செய்துவர வேண்டும். 34—36.

முற்கூறிய வாறு பக்குவம் செய்த க்ருதங்களை நிபுணனான வைத்தி உதராதி ரோயன் குல்மரோகங்களையும், கங்களில் வேறு கிருத்ரிமவிஷங்களையும், உதரரோகங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்வதற்காக நிலைமையறிந்து தயார்செய்து உபயோகிக்கவேண்டும். பெருஞ்ஜீரக கல்கத்தைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது வயிற்றுப் பொருமலைப் போக்குவதற்காகப் பருகலாம். தில்வக க்ருதத்தையாவது, நீலிநீ க்ருதத்தையாவது, மிச்ரக ஸ்நேஹத்தையாவது பானம் செய்யலாம். இவற்றால் தோஷங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, பிணியாளியானவன் சிறுகச் சிறுக இலகு குணமுள்ள சம்பா அன்னத்தை புஜிக்கத் துவக்கலாம். 37—38½.

பிறகு உதரரோகியானவன் மிச்சமுள்ள
தோஷத்தை நிவ்ருத்தி
உதர ரோகத் செய்வதற்காக அடியில்
தில் மிச்சமுள்ள தோஷத்தை நிவ்
ருத்தி செய்யு ம்:—(1) கோமூத்திரத்தில்
முறைகள். நன்கு பாவனை செய்யப்
பட்ட ஆயிரம் கடுக்காய்களையாவது பாலின்
அனுபானத்தோடு புஜித்துவரலாம். (2) கள்
ளிப்பாலில் நன்றாக பாவனை செய்த ஆயிரம்
திப்பிலிகளையாவது உபயோகிக்கலாம். (3)
பிப்பலீவர்த்தமாநக முறையையாவது உப
யோகிக்கலாம்.¹ (4) சிலாஜதுவை உபயோ
கித்துக் கொண்டாவது பாளையே அதற்குப்
பத்தியமாய் உட்கொண்டு வரலாம். (5) அந்
நனமே மஹிஷாசுதி குக்குலுவையாவது உப
யோகிக்கலாம். (6) ஸம அளவாக இஞ்சிச்
சாறு கலந்த பாலையாவது அவ்விதமே பானம்
செய்து வரலாம். (7) சித்திரமூலம், தேவ
தாரு இவற்றின் கல்கத்தையாவது பாளோடு
பருகி வரலாம். (8) அப்படியே யானைத்திப்
பிலி, சுக்கு இவற்றின் கல்கத்தையாவது
பாலின் அனுபானத்தோடு நியதமாய் உபயோ
கித்து வரலாம். (9) வாய் விடங்கம், சித்திர
மூலம், நேபாளம், சவ்வியம், த்ரிகடு இவற்றை
வகைக்குக் கால் பலம் விதம் எடுத்து, கல்க
மாகச் செய்து, பாலில் கலந்து பானம் செய்ய
மிகவும் விருத்தி யடைந்த உதரரோகத்தை
யும் நிவ்ருத்தி செய்துவிடலாம். (10) கள்
ளிப்பாலில் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தை
உணவில் கலந்து, அவ்வித உணவுகளையாவது
ஒரு மாஸம் புஜித்து வரலாம். (11) கள்ளிப்
பாலில் பாவனை செய்த கடுக்காய், திப்பிலி
இவற்றைக் கொண்டு பக்குவம் செய்த உத்

1. முதலில் மூன்று திப்பிலிகளாக ஆரம்பித்து,
பத்து நாட்கள் வரையில் மும்மூன்றாகவே அதிகமாய்
உபயோகித்து வந்து, அந்தக்கிரமப்படியே குறைவாக
உபயோகித்து அப்பால் நிறுத்திவிடுவது பிப்பலீவர்த்
தமாநகம் எனப்படுகிறது.

காரிகையையாவது¹ உபயோகித்துவரலாம்.
39—44.

பக்கஞலை, வயிற்றுப் பொருமல், மார
டைப்பு இவ்விகாரங்களை
வாயு உண்டு பண்ணுமாயின்
அப்பொழுது (1) பில்வ
க்ஷாரம் சேர்த்து பக்குவம்
செய்த க்ருதத்தைப் பருக
லாம். (2) பெருவாகையின் க்ஷாரம், (3) சிற்
றமுட்டியின் க்ஷாரம், (4) பலாச க்ஷாரம் (5)
திலக்ஷாரம், (6) பனையின் க்ஷாரம், (7) கதலீ
க்ஷாரம், (8) நாயுருவியின் க்ஷாரம், (9) தழு
தாழையின் க்ஷாரம் இவற்றுள் எதையேனும்
சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையா
வது உட்கொள்ளலாம். 45, 46.

வாத தோஷத்தினால் கபமாவது பித்தமா
வது ஆவரணம் செய்யப்
படுமானாலும், பித்த-கபங்க
ளால் வாதம் ஆவரணம்
செய்யப்படுமானாலும்² அந்
நிலைமைகளில், பிணியாளி
பலசாலியா யிருப்பானாகில், அந்தந்த நிலைமை
களுக்கேற்ற ஒளஷதச் சரக்குகளைச் சேர்த்து
பக்குவம் செய்த ஆமணக்கெண்ணெயை உப
யோகிப்பது ஹிதமாம். 47.

(1) தேவதாரு, பலாசம்பட்டை, யானைத்
திப்பிலி, முருங்கப் பட்டை,
தேவதார் வாதி குங்கிலிய மரப்பட்டை இவ
லேபம். ற்றைப் பசுமூத்திரம் சேர்த்
துக் கல்கமாகச் செய்து, வெளிப்புறத்தில்
வயிற்றின் மேல் பூச்சிடவும். 48.

தேள் கொடுக்கிலை, வசம்பு, சுக்கு, மஹா
பஞ்சமூலம், வெள்ளைச்
வ்ருச்சிகால் சாறடை, கருஞ்சாறடை,
யாதி ஸேசநம். கொத்தமல்லி விதை, கோ
ஷ்டம் இவற்றின் க்வாதங்களையும் கோமூத்

1. உத்காரிகை—முதற்புத்தகம் பக்கம் பார்க்க.

2. தோஷங்களின் ஆவரண விகாரங்களைப் பற்றி
முதற்புத்தகம் 344, 402 இப்பக்கங்களில் விவரம்
காண்க.

திரத்தையும் வயிற்றின்மேல் ஊற்றி ஒற்றட மிடலாம். 49.

முற்கூறியவாறு ஆமணக்கெண்ணெய் முதலியவற்றின் பிரயோகங்க ளால் விரேசநமாய் வயிறு பின்பு வயிற்றை நன்கு வாடியதும், ஸால் வஸ்திரத்தால் கட்டித் துவித்த பிறகு, ஸ்வேதம் செய்வித்த பிறகு, வயிற்றை வஸ்திரத்தினால் சுற்றிக் கட்டவும். இவ்விதம் செய்ய, மறுபடியும் வாயுவானது வயிற்றை ஊதச் செய்யாது. 50.

(1) நன்கு விரேசநமான பிறகு எவனுக்கு மறுபடியும் வயிறு ஊதி விடுகின்றதோ, அவனுக்கு அதிக ஸ்நேஹ பதார்த்தம் கலந்தவையும் அம்ல லவணங்கள் சேர்ந்தவையுமான கஷாயங்களால் நிரூஹவஸ்திகளைப் பிரயோகித்து சிகிதையை செய்யவேண்டும். (2) வாயுவானது ஸ்தம்பிக்கப் பட்டாவது எவனுக்கு வயிற்றில் பொருமலை யுண்டு பண்ணுகின்றதோ, அப்பிணியாளிக்கு தீக்ஷணமாகவும், க்ஷாரங்கள் பசுமுத்திரம் இவற்றோடு கூடிய தாகவுமுள்ள வஸ்திகள் சிறந்த சிகிதையைக் களாம். 51, 52.

இங்ஙனம் உதர ரோகிகளுக்குக் கைகண்ட பலன் தரக்கூடிய சிகிதையாக முறைகள் பொதுவாகக் கூறப்பட்டன. இனி வாதாதி தோஷங்களா லுண்டாகும் உதர ரோகங்களுக்கு விசேஷ சிகிதையைக் களாம். 52½.

வாததோஷத்தினால் உண்டான உதர ரோகத்தில் தேஹவன்மை யுள்ள பிணியாளிக்கு (1) விதார்யாதி கணச் சரக்கு களால் 2 பக்குவம் செய்யப்

பட்ட க்ருதத்தைப் பருகக் கொடுக்கவும். (2) அவ்விதம் செய்து ஸ்நிகத்தமான பிறகு, ஸ்வேத சிகிதையைச் செய்வித்து, (3) தில்வக க்ருதத்தினாலாவது, மிச்ர கஸ்நேஹத்தினாலாவது அநேகமுறை விரேசநம் செய்விக்கவும். (4) ஸம்ஸர்க்க க்ரியையும் செய்துவைத்த பிறகு 1 பிணியாளிக்கு தேஹத்தில் பலமுண்டாவதன்பொருட்டு, பாலை தாராளமாகக் கொடுத்துவரவும்; தேஹத்தில் பலமுண்டாய், பால் தெவிட்டிப் போய் விடுமானால், பெரும் பாலும் அந்த நிலைமையே பாலை கிரமமாக நிறுத்துவதற்கு ஏற்றதாகும். (5) சொர்ப அளவாக உப்பையும் புளிப்பையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்த யூஷங்களாலும், மாம்ஸ ரஸங்களாலும் ஜாடராக்கனியை விருத்தி செய்து, (6) உதாவர்த்த மென்னும் கோளாறு அதன் பிறகு ஏற்படுமானால், மீண்டும் அவனை (7) ஸ்நிகத்தமாகச் செய்து, (8) ஸ்வேதமும் செய்வித்து, (9) அப்பால் ஆஸ்த்தாபந வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவும்; இதற்கு தசமூல கஷாயத்தை, தீக்ஷணவீர்யமுள்ள வஸ்துக்களையும் அதனடியில் சேர்த்து உபயோகிக்கவும். (10) ரூக்ஷமாகவும், மலபந்தம் அபாநவாயு கட்டிப்போதல் இவைகளோடு கூடியவனாகவும், நன்கு விருத்தியடைந்த ஜாடராக்கனியைப் பெற்றவனாகவு முள்ள பிணியாளிக்கு நடுக்கம், ஆக்ஷேபக மென்கிற இசிவு, பூட்டுகளில் வேதனை, அஸ்த்தி வேதனை, பக்கரூலை, முதுகுவலி, கழுத்துவலி, இக்கோளாறுகள் நேர்ந்திருக்கையில் வாதஹரமாகவும் அம்ல ரஸ முள்ளவையுமான சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த நல்லெண்ணெய் ஆமணக்கெண்ணெய் இவற்றைக் கொண்டு அநுவாஸநம் செய்விக்கவும். முற்கூறிய இலக்ஷணங்கள் தோன்றியிருக்கையில், விரேசநத்திற்

1. ஸால்வண ஸ்வேதம்—முதற்புத்தகம் 136-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. விதார்யாதி கணம்—முதற்புத்தகம் 124-ம் பக்கம் பார்க்க.

1. ஸம்ஸர்க்க க்ரியை—அல்லது ஸம்ஸரக்கீ—இதே புத்தகத்தில் 14-ம் பக்கம் பார்க்க.

குத் தகாத பிணியாளிக்கு வஸ்திப் பிரயோகமும், பால் நெய்களின் உபயோகமும் அக் கோளாறுகளைச் சமநம் செய்யக் கூடியவையாம். 53—58½.

(1) பித்தத்தினு லுண்டான உதர ரோகத்

தில் பிணியாளி சரீரவன்

பித்தோதரத் தில் ஸ்நேஹஸ் வேதாதிகள். மையுள்ளவனாயிருந்தால், இனிய சுவையுள்ள சரக்கு

களைச் சேர்த்து பக்குவம்

செய்த க்ருதத்தைக் கொடுத்து நன்கு

ஸ்விகத்தமாகச் செய்து, (2) கருஞ்சிவதை,

வெண்சிவதை, த்ரிபலை இவற்றால் பக்குவம்

செய்த க்ருதத்தை அவனுக்குக் கொடுத்து

விரேசநம் செய்விக்க வேண்டும். (3) பிறகு

சர்க்கரை, தேன், நெய் இவற்றை அதிகமா

கக் கூட்டிய நயக்ரோதாதிகளைச் சரக்குக

ளின் கஷாயத்தினால் நிரூஹ வஸ்தியைப் பிர

யோகிப்பது ஹிதமாகும். (4) அச்சரக்குகளை

யே சேர்த்து பக்குவம் செய்த கஷாயத்தையும்

ஸ்நேஹ வஸ்துக்களையும் கூட்டி அநுவா

ஸநவஸ்தியை மீண்டும் பிரயோகிக்கவேண்டும்.

(5) தூர்பலமான பிணியாளிக்கு க்ஷீரங்கலந்த

வஸ்திகளால் முதலில் அநுவாஸநம் செய்

வித்து, ஜாடராக்கி பலம் பெற்றதும் தேஹ

மும் ஸ்விகத்தமானதும், (6) சிவதை வேரை

யும் பாலையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஆமணக்

கெண்ணெயை அவனுக்கு அடிக்கடியும்

கொடுத்து விரேசநம் செய்விக்க வேண்டும்.

கள்ளியிலே, கொன்றை இவற்றைச் சேர்த்

துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தினாலாவது, கொன்

றையின் கஷாயத்தினாலேயாவது விரேசநம்

செய்விக்கலாம். (7) கபத்துடன் கூடிய பித்

தோதரத்தில் கோமூத்திரம் கூட்டிய பாலே

யும், (8) வாததோஷத்துடன் கூடிய பித்

தோதரத்தில் திக்தாஸமும் நெய்யும் கலந்த

பாலையும் முற்கூறிய கஷாயங்களில் ஏதேனு

மொன்றைச் சேர்த்தாவது, அல்லது விதார்

யாதிகணக்வாதத்தில் கூட்டியாவது பிணியா

ளிக்குக் கொடுத்து வரவும். (9) இவனது வயி

ற்றின்மேல் பாயஸத்தினால் சூடாக ஒற்றட

முங்கொடுத்து வரவும். மறுபடியும் க்ஷீரத்

தைக் கொடுத்துக் கொண்டும், மீண்டும் வஸ்

கதினைப் பிரயோகித்துக் கொண்டும், மறுபடி

யும் விரேசநம் செய்வித்து வந்தும் கிரமமாக

விடாமல் சிகிதையை செய்து வந்தால் பித்தத்

தினால் உண்டான உதரத்தைப் போக்கிவிட

லாம். 59—65.

(1) கபதோஷத்தினு லுண்டான உதரரோ

கத்தில் வத்ஸகாதிகளைச்

கபோதரத்தில் ஸ்நேஹஸ்வேதாதிகள். சரக்குகளால் பக்குவம் செய்

ந்த க்ருதத்தினால் ஸ்நே

ஹம் செய்வித்து, (2) அப்

பால் ஸ்வேதசிகிதையை நிறைவேற்ற

வேண்டும். (3) அப்பால் கள்ளிப்பாலைச்

சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தினால்,

பிணியாளி பலசாலியாயிருந்தால், விரேசநம்

செய்விக்கவும். (4) கடுரஸம், க்ஷாரங்கள்

இவற்றோடு கூடியவையும், கபஹர குணங்

களுள்ளவையுமான உணவுகளால் ஸம்ஸர்க

க்ரியையைச் செய்யவும். (5) பிறகு கோமூத்

திரம், த்ரிகடு, தைலம் இவற்றை முஷ்ககாதி

கஷாயத்தில் தாராளமாகக் கூட்டி அதனால்

நிரூஹவஸ்தியைப் பிரயோகிப்பது ஹிதமாம்.

(6) அக்கஷாயத்திலேயே பக்குவம் செய்த

ஸ்நேஹத்தினால் அநுவாஸந வஸ்தியையும்

செய்யலாம். (7) த்ரிகடுவைச் சேர்த்து பக்கு

வம் செய்த பாலுடனாவது, கொள்ளுக்கஷா

யத்தில் காய்ச்சிய பாலுடனாவது, மாம்ஸ

ரஸத்திற் காய்ச்சிய பாலுடனாவது அன்னத்

தைக் கூட்டி புண்ணலாம். (8) கபம் மிகுதி

யாகச் சேர்ந்து இறுகிப்போய் உதரரோகம்

அதிகரித்து வயிறு கனத்து விட்ட நிலைமை

யில், ஸ்திமிதத் தன்மையினாலும் அரோசகத்

தினாலும், இருதயக் கோளாறாலும் பிணியாளி

வருந்துகையில், மதுபானத்தினால் அக்னிமாந் தியமும் உதரரோகிக்கு உண்டாயிருக்கையில் அரிஷ்டங்களையும் கூடாரங்களையும் கொடுக்க லாம். 66—69.

காயம், திப்பிலி, த்ரிபலை, தேவதாரு, மஞ் சள், மரமஞ்சள், சேராங் ஹிங்க்வாதி கொட்டை, முருங்கக்காய், கூரம், கடுகரோஹிணி, நிலவேம்பு, வசம்பு, சுக்கு, யானைத்திப்பிலி, கோரைக் கிழங்கு, கோஷ்டம், குங்கிலியப் பட்டை, பஞ்சலவணங்கள் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, க்ருதம்-தைலம்-வஸா மஜ்ஜா என் கிற நான்குவித ஸ்நேஹங்களிலும் தயிரிலும் அச்சூர்ணத்தைக் கலந்து, ஒரு பாத்திரத்தில் அனைத்தையும் சேர்த்து எரிக்கவும்; ஜலபாகம் வற்றியபிறகு, அப்பாத்திரத்தின் வாயை மூடிவிட்டு, உள்ளேயே புதைந்து சாம்பலாய் விடுமாறு தீயிட்டெரிக்கவும். இவ்விதம் எரித்த சாம்பலிலிருந் தெடுக்கப்படும் கூடாரத் திலிருந்து ஒரு கர்ஷப் பிரமாணம் கிரஹித்து மதிரை யென்னும் மதுவோடாவது, தயிரின் ஆடை யோடாவது, உஷ்ண ஜலத்தோடா வது, அரிஷ்டங்க ளோடாவது, ஸுரையு டாவது, ஆஸவங்களோடாவது பருகி வர வும். இந்த கூடாரம் மஹோதரம், குல்மம், அஷ்டலை, தூநீ, பிரதிதூநீ, சோபம் என்கிற வீக்கம், விஷ-௮சி, ப்லீஹோதரம், இருதய ரோகம், அர்சஸ், உதாவர்த்தம் இவைகளை நிவ்ருத்தி செய்யும். 70-73.

(1) அரிஷ்டங்கள், கோமூத்திரம், முற்கூறி ய சூர்ணங்கள், அயஸ்க்ருதி துர்பலமான க இவைகளைப் பானம் செய்து, போதரிக்கு சிகித் கூடாரங்களுடன் கூடிய தை ளை, லங்களைப் பானம் செய்வது ம் துர்பலமான தேஹமுள்ள ரோகிக்கு கபோ தரத்தைப் போக்கும். (2) உபநாஹஸ்வேத மும் துர்பலமான இப்பிணியாளிக்குச் செய் யத் தகுந்தது; அதில் வெண்கடுகு, மத்யத்

தின் அடியிலுள்ள கிண்வமென்கிற திப்பிலி, முள்ளங்கியின் வித்துகள். இவற்றைக் கல்க மாக ஆட்டி அடிக்கடியும் வயிற்றின் மேல் பூச்சிடலாம். 74, 75.

தேஹபலமாவது, ஜாடராக்கினியாவது, அதி கம் க்ஷீணிக்காமலுள்ள ஸந் ஸந்நிபாதோ த ஸந்நிபாதோதரத்தில், அப்பிணி ர சிகித்ஸை. யாளிக்கு தோஷம் அதிக ரித்திருப்பதால் நேரிடக் கூடிய நிலைமை களை அனுஸரித்து, செய்யவேண்டிய சிகித் ஸையைப்பற்றி முன்னதாய் அறிவித்துவிட்டு, (1) நேபாள-ஜயபாள வித்துகளின் தைலத் தைப் பானம் முதலியதற்கும் உபயோகித்து சிகித்ஸை செய்வும். (2) இவ்வித சிகித்ஸை களுக் கெல்லாம் வசப்படாமல் உதரரோ கம் மிகவும் அதிகரித்துவிட்டால், அதி லும் விசேஷமாக ஸந்நிபாதோதரத்தில், ரோகியின் உறவினர்களிடம் சொல்லி அவர்க ளுடைய அனுமதியைப் பெற்று, வெள்ளைக் குன்றுமணி, செங்குன்றுமணி, அவிரி இவற் றின் வேரைக் கல்கமாகச் செய்து, மத்யத்தில் கரைத்து பானம் செய்யக் கொடுத்து விட வும். (3) பானவகைகளிலும் உணவுகளிலும் ஸத்தாவர விஷத்தையாவது கலந்து கொடு த்து விடலாம். (4) சினங்கொண்ட ஸர்ப்ப மானது எந்தக் கனியில் தனது விஷத்தைக் கக்குகின்றதோ அதையாவது பிரயோகிக்க லாம்; வேருன்றியும் வெவ்வேறு மார்க்கங் களில் லயித்துமுள்ள ஸந்நிபாத தோஷத்தி ல் ப்ரமாதி யென்கிற வீர்யமுள்ள அவ்விஷத் தின் பிரயோகத்தினால் சீக்கிரம் அந்த ஸந்நிபா த தோஷம் உடைக்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப் படும்; அல்லது தேஹத்திலேயே தங்கியிருப் பினும் அந்த ஸந்நிபாத தோஷம் விஷத்தன் மையற்றதாகவாவது ஆய்விடும். (5) தோஷ மெல்லாம் நீங்கிய பிறகு அப்பிணியாளிக்கு குளிர்ந்த ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்வித்து, பாலை யாவது, பேயாவையாவது பானம் செய்ய விக்

கலாம், (6) சிவதை யிலையையாவது, வல்லா
ரையிலையையாவது, சக்கிரவர்த்திக் கீரையை
யாவது, கருவேப்பிலையையாவது, யவசாகத்
தையாவது அதனதன் இரஸத்திலேயே புளி
ப்பு, உப்பு இவற்றைச் சேர்க்காமல் சிறிது
வேகுமாறு சமைத்து புஜித்து வரலாம்; இவ
ற்றைச் சாப்பிடுகையில் அன்னம் புஜிக்கக்
கூடாது; இங்ஙனம் ஒரு மாஸம் உபயோகித்
து, அப்பால் நாவறட்சியுண்டானால் முற்
கூறிய சாகங்களின் ஸ்வரஸத்தையே பருகி
வரவேண்டும். (7) இவ்விதமாகச் சாகங்க
ளால் தோஷம் விலக்கப்பட்டதும், ஒரு மாஸ
ம் கழித்து, பலஹீனப்பட்டுள்ள அப்பிணி
யர்ளிக்குப் பிராணாதாரமாயுள்ள ஒட்டகத்
தின் பாலைக் கொடுத்து வரவும். 76—84.

(1) ப்லீஹோதரத்தில்¹ அந்தந்த தோஷத்

திற்குத் தகுந்தவாறு ஸ்நே
ப்லீஹோதர ஹ சிகிதஸையையும் ஸ்வே
சிகிததை. த சிகிதஸையையும் செய்து,

(2) தயிர் சேர்த்து போஜனம் செய்தபிறகு,
இடது புஜத்தில் ஸிரையைக் குத்தி இரத்த
மோக்ஷணம் செய்யவேண்டும். (3) தகுந்த
வளவு பலமுண்டான பிறகு மறுபடி ஸ்நேஹ
பானம் செய்துவைத்து, சோதந சிகிதஸை
யையும் செய்வித்து, (4) கடலிலுண்டாகும்
நத்தையோட்டிலிருந்து எடுக்கப்படும் கூடார
த்தைப் பாலுடன் உட்கொள்ளச் செய்யலாம்.
(5) புங்கங்காயை யெரித்தெடுக்கப்படும் கூடா
ரத்தை ஏதேனும் அம்லவஸ்துவில் சேர்த்
துக் காய்ச்சி, கறுப்புப்பு, திப்பிலி இவற்றின்
சூர்ணத்தையும் மிகுதியாகக் கூட்டி, அப்
படியே பாலுடன் உட்கொள்ளலாம். (6) முரு
ங்கம் பட்டையின் கஷாயத்தையாவது இந்து
ப்பு, சித்திரமூலம், திப்பிலி இவற்றைப் பொ
டித்துச் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (7) பிணி

யாளியின் தேஹபலத்தை கவனித்து ஹிங்க்
வாதி சூர்ணத்தையும், கூடாரத்தையும், க்ரு
தங்களையும் தகுந்தவாறு உபயோகிக்கலாம்.
85—87½.

திப்பிலி ஒருபங்கு, சுக்கு ஒருபங்கு, நேபா
ளம் இரண்டு பங்கு, இரு
பிப்பல்பாதி மடங்கு கடுக்காய், இரண்ட
சூர்ணம். ரைபங்கு கறுப்புப் பையும்
கூட்டி சூர்ணம் செய்யவும். இச்சூர்ணத்
தை ப்லீஹோதர முள்ளவன் உஷ்ணஜலத்
துடன் பருகலாம். 88½.

வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம், ஸக்து வென்
னும்மாப் பண்டம், இந்துப்பு,
விடங்காதி கூட வசம்பு இவற்றுடன் நெய்
ரம். கூட்டி, ஒரு கலயத்திலிட்டு
எரித்து, அந்த கூடாரத்தைப் பாலின் அனு
பானத்தோடு உட்கொள்ள அது குல்மரோகம்
ப்லீஹரோகம் இவற்றைப் போக்கும். 89½.

இலந்தை யிலைகளைத் தைலம் விட்டு நன்
ருக அரைத்து, ப்லீஹமுள்
ப்லீஹத்தின் ள விடத்தில் கட்டி, அதன்
மேல் பந்தநமும் மேல் உலக்கையின் முனை
மர்த்தநமும். யை அழுத்தவும்; அப்பால்
பாலையே உணவாக அருந்தவும். இவ்விதம்
செய்ய ப்லீஹரோகம் நிவ்ருத்தியாகும். 90½.

மெல்லிய முள்முருக்கங் கிளைகளைச் சின்
னஞ் சிறிய துண்டுகளாக
ரோஹிதக ஹ வெட்டி, இத்துண்டுகளையும்
ரீதகீ யோகம். கடுக்காய்களையும் ஜலத்தி
லாவது பசுமூத்திரத்திலாவது ஆஸவத்திற்
குச் செய்வது போல ஊறப்போட்டு, ஏழு
நாட்கள் கழித்து எடுத்து வடிக்கட்டி, அதி
லுள்ள கடுக்காய்களை எடுத்து புஜிக்கவும்.
இது காமாலை, ப்லீஹரோகம், குல்மம், கிருமி
ரோகம், மேஹரோகம், மஹோதரம் இவ்
வியாதிகளைப் போக்கவல்லது. 91, 92.

1. ப்லீஹோதரம்:—மண்ணீரல் எனப்படும் ப்லீ
ஹக்கிரந்தி வீங்குவதால் உண்டாகும் உதரரோகம்.

இருபத்தைந்து பலம் முள் முருக்கம்
 பட்டையையும், இரண்டு
 ரோஹிதகாதி பிரஸ்த்தமளவு இலந்தங்
 க்ருதம். கொட்டையையும் சேர்த்
 துக் கஷாயம் காய்ச்சவும் ; பிறகு பஞ்சகோ
 லச் சரக்குகளை வகைக்கு ஒரு பலமாகவும்,
 கடுக்காயின்தோலை ஐந்துபலமாகவும் எடுத்து,
 கல்கமாகச் செய்து, அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம்
 க்ருதத்தைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்.
 இந்த க்ருதத்தை உபயோகித்தால் சீக்கிரம்
 ப்லீஹ வீக்கத்தைப் போக்கிவிடும். 93—94½.

வாழை, எள்ளுத்தண்டு, நீர்முள்ளி இவற்
 றின் கூரங்களைச் சேர்த்து
 கூர தைலம். பக்குவம் செய்த தைலத்
 தைப் பானம் செய்ய, கப-வாதங்களாலுண்
 டான ப்லீஹரோகம் நிவாரணமாகும். 95½.

வாதகபங்களா லுண்டான ப்லீஹாதா
 வியாதி முற்கூறிய சிகிதையை
 ப்லீஹத்தில் களால் நிவ்ருத்தியாகாவிட்
 தாஹகர்மம். டால், துர்நீர்ப்பசை யுண்
 டாய் வெளிவராமலிருக்கையில் சூல்மத்திற்
 குக் கூறிய விதிப்படி அக்னிதாஹம் செய்ய
 லாம். 96½.

பித்தத்தினாலுண்டான ப்லீஹாதரத்தில்
 ஜீவநீய க்ருதங்களைப் பருகக்
 கொடுக்கலாம். கூராவஸ்தி
 களைப் பிரயோகிக்கலாம்.
 உதகோதர சிகிதையை. இரக்தமோக்ஷணம் செய்ய
 லாம். விரேசநாதி சோதந
 சிகிதையையும் நிறைவேற்றலாம் கூர
 பானம் செய்வித்தலும் நலம். 97½.

யக்ருத் வருத்தி அல்லது யக்ருத்தாலீ
 யென்கிற உதர ரோகத்தில்
 யக்ருதுதர சிகி ப்லீஹாதரத்திற்குச் செய்
 ததுபோலவே எல்லாச் சிகி
 தைகளையும் செய்யலாம். ஆனால் ஸிராவ்
 யதை சிகிதையில் இடதுகைக்குப் பதிலாக

வலது கையில் இரக்த மோக்ஷணம் செய்ய
 வேண்டும். 98.

பத்தோதரம் என்கிற பத்தகுதோதர ரோ
 கத்தில் ¹ (1) ஸ்வேத சிகித்
 பத்தகுதோதர சிகிதையை செய்வித்து, (2) அது
 வாஸநத்தைப் பிரயோகித்
 து, (3) அப்பால் கோமூத்திரம், தீக்ஷண வீர்ய
 முள்ள ஒளஷதங்கள், தைலம், இந்துப்பு இவற்
 றைச் சேர்த்து நிரூஹ வஸ்தியையும் செய்ய
 வேண்டும். (4) ஸ்ரம்ஸநகுணமுள்ள உணவு
 களைக் கொடுக்கவும் (5) தீக்ஷண குண
 முள்ள ஒளஷதங்களைக் கொண்டு விரேசநம்
 செய்விக்கலாம். (6) உதாவர்த்த ஹரமான
 எந்த சிகிதையுண்டோ, வாதஹரமான எம்
 முறைகளுண்டோ அவற்றையும் செய்யவேண்
 டும். 99, 100.

சித்ரோதரத்தில் ² ஸ்வேதமொன்றைத் த
 விர்த்து கபோதரத்திற்குக்
 சித்ரோதர சிகி கூறியது போலவே மற்ற
 தையை எல்லாச் சிகிதையையும்
 செய்யலாம். வயிற்றில் நீர் சுரக்கச் சுரக்க
 அதை அப்போதைக் கப்போது வைத்தியன்
 குத்தி வெளிப்படுத்தி விடவும். இவ்விதமாக
 அவ்வியாதியைப் போக்க முயலவேண்டும்.
 101.

உதகோதரத்தில் ³ (1) கோமூத்திரம் கலந்
 தவையும், தீக்ஷணவீர்யமுள்
 உதகோதர சிகிதையை. எவையும், பற்பல கூரங்
 கள்சேர்ந்தவையும், நீர் ஸம்
 பந்தமான தோஷங்களை வெளிப்படுத்துங்
 குணமுடையவையுமான ஒளஷதங்களை முத
 லில் பிரயோகிக்க வேண்டும். (2) தீபநீய

1. பத்தகுதோதரம்—முதற்புத்தகத்தில் சிதாந
 ஸ்த்தாநத்தில் விவரம் காண்க.

2. சித்ரோதரம்—முதற்புத்தகம் சிதாநஸ்த்தாநம்
 பார்க்க.

3. உதகோதரம்—முதற்புத்தகப் சிதாநஸ்த்தாநத்
 தில் விவரங்களைக் காண்க.

குணமும் கபஹரமான தன்மையுமுள்ள ஆஹாரங்களைக் கொடுத்து அவனை உபசரிக்க வேண்டும். 102, 102½.

உயர்ந்த செம்மறி யாட்டின் சாணத்தை யெரித்து அதிலிருந்து எடுக்கூரகுளிகை.

கப்படும் கூராதத்தை கோமூத்திரத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, கெட்டியாக வரும் வரையில் தீயிட்டுப் பக்குவம் செய்யவும். அப்பொழுது திப்பிலி, கண்டத்திப்பிலி, சுக்கு, பஞ்சலவணம், நேபாளம், சிவதை வேர், த்ரிபலை, பிரம்மதண்டு விதை, வேலிப் பருத்தி, ஸர்ஜக்ஷாரம், வசம்பு, கள்ளி, யவக்ஷாரம் இவற்றைச் சேர்த்து ஆட்டி இலந்தங் கொட்டையளவாக குளிகைகள் செய்யவும். இவற்றை அஜீர்ணரோகத்திலும், சோகையிலும், மிகவும் விருத்தி யடைந்துள்ள உதகோதரத்திலும் ஸௌவீர மென்கிற காடியோடு உட்கொள்ளலாம். 103—106.

இவ்வாறு முற்கூறிய ஒளஷதங்களால்

வியாதி நிவாரணமாகா விட்

பத்தோதரச் சி டால், பத்தகுதோதரம், த்ரோதரங்க ளில் சித்ரோதரம், உதகோதரம் சஸ்திர சிகிதஸை. என்கிற இம்முன்று ரோகங்

களிலும் பிணியாளியின் பந்துக்களாலும் இராஜாங்காதிகாரிகளாலும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டவனாய் வைத்தியன் சஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து சிகிதஸை செய்யவேண்டும். ரோசிக்கு ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களைச் செய்வித்து, பத்தகுதோதரத்திலும் சித்ரோதரத்திலும் நாபிக்குக் கீழே மத்திய ரோகைக்கு நான்கு அங்குலம் இடது பக்கமாக முறை தவறாமல் நாலு அங்குலம் அளவில் சஸ்திரத்தினால் கீண்டு விடவும் (1) அந்த த்வாரத்தின் வழியாகக் குடலை மெதுவாக வெளியில் இழுத்துப் பார்த்து, அதற்குள் சேர்ந்துள்ள மயிர்களைன்ன, லேபம்போல் வியாபித்துள்ள மலங்களைன்ன, கற்களைன்ன இவை முதலிய

வற்றை வெளிப்படுத்தி விடவேண்டும். (2) நீர்சுரந்து கொண்டிருக்கும் சித்ரோதரத்தில் அங்குள்ள சல்யத்தை வெளிப்படுத்தி விட்டு, கசிந்து கொண்டிருக்கும் நிணநீரைக் கழுவி சுத்தம் செய்து அந்த த்வாரமுள்ள விடத்தில் கட்டெறும்புகளை விட்டுக் கடித்துக் கொள்ளச் செய்யவும்; பிறகு அவற்றின் தலைகளை விட்டு உடலை மட்டும் கிள்ளி யெறிந்து விடவும்; அதன் பிறகு குடலை அதற்கியல்பான விடத்தில் அமர்த்தி, தேனையும் நெய்யையும் அவ்விடத்தில் பூசி, வெளியிலுள்ள விரணத்தின் வாயைத் தைத்துவிடவும். கறுத்த களிமண்ணையும் அதிமதுரத்தையும் கூட்டி யரைத்து, அவ்விடத்தில் லேபநம் செய்து பந்தநம் செய்யவும். காற்று அதிகமாய் வீசாத விடத்திலிருந்துகொண்டு பாலையே உணவாக எடுத்துக்கொண்டு, எண்ணெய்த் தொட்டியில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். 107—112.

உதகோதரத்தில் வாதஹரகுண முள்ள

தைலங்களால் அப்யங்கம்

உதகோதரத்தி செய்வித்து, உஷ்ணஜலத்தி ல் சஸ்திர சிகித னால் ஸ்வேதநமும் செய் மும். வித்து, நாபிக்குமேல் அக் குள் வரையில் வஸ்திரங்க

ளால் சுற்றிக் கட்டிவிட்டு, பத்தோதரச் சித்ரோதரங்களுக்குக் கூறிய விதமாய் அதே இடத்தில் ஒரு அங்குலம் அளவு வயிற்றைக் கீண்டு விடவும்; அந்த த்வாரத்தில் நாடியந்திர மென்கிற குழலை வைத்து, வயிற்றில் சேர்ந்துள்ள நீரில் அரைவாசியை வடியச் செய்யவும். பிறகு அந்த நாடியை யெடுத்துப் போட்டு, தைலத்தினாலும் இலவணத்தினாலும் விரணத்தின்மேல் லேபநம் செய்து, பந்தநமிடவும்; அதன்மேல் வஸ்திரத்தினால் வயிற்றைச் சுற்றிக் கட்டிவிடவும். பிறகு மூன்று அல்லது நான்கு தினங்கள் சிரமபரி

ஹாரம் செய்ய பிணியாளிக்கு அவகாசம் கொடுத்துப் பதினாறாவது நாள் வரையில் அடிக்கடியும் சிறுகச் சிறுக முன்போலவே நீரை வடித்து வரவேண்டும். நீரை வடித்து வருகையில் வயிறு தளரத் தளர வஸ்தி ரத்தை வயிற்றின்மேல் இழுத்திழுத்துக் கட்டிக்கொண்டே வரவேண்டும். நீரை வடித்த பிறகு, லங்கநம் செய்வித்து, ஸ்நேஹமும் உப்பும் இல்லாத பேயாவைப் பருகக் கொடுக்கவேண்டும். அப்பால் ஆறு மாஸங்கள் வரையில் பாலையே உணவாக உபயோகித்து வரவேண்டும். பிறகு பால் கலந்த பேயாவை மூன்று மாஸங்கள் உட்கொள்ளவேண்டும் அதன் பிறகு மூன்று மாதங்கள் வரையில் பழகிய சாமையென்ன கோத்ரவ மென்ன இந்த தானியங்களாலான அன்னத்தைப் பாலுடன் மாத்திரமாவது, எலுமிச்சம் பழச் சாற்றுடனாவது, மாம்ஸரஸத்தோடாவது கலந்து புஜித்து வரலாம். ஸ்நேஹத்தையும் உப்பையும் வெகு சொற்பமாக வேண்டுமானால் உபயோகிக்கலாம். இங்ஙனம் பத்தியமான நியமங்களோடு இருந்துவந்தால் ஒரு வருஷத்தில் ஜலோதரத்தைப் போக்கிவிடலாம். விலக்க வேண்டியவைகளை நியமமாயிருந்து முற்றிலும் விலக்கியும், பத்தியமானவை யென்று குறிக்கப்பட்டுள்ளவைகளை அதிக நிர்பந்தமின்றி உபயோகித்தும், குறிப்பிடப் படாதவைகளை அபத்தியமானவையென்று எண்ணி அவற்றில் ஜிதேந்த்ரிய னாயிருந்தும் வரவேண்டும். 113—119½.

பொதுவில் உதரரோகம் அனைத்துமே பெரும்பாலும் ஸந்திபாத உதர ரோகங்க ளின் பொதுவான தோஷமும் சிகித்யமும். தோஷங்களால் உண்டாகின்ற மையால், வாதாதி ஸகல தோஷங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்யக் கூடிய எல்லாச் சிகித்யமும் இதிற் சிறந்ததாம். 120½.

தோஷங்களால் வயிறு நன்கு நிரப்பப்பட்ட ப் போகையில். ஜாடராக் னி மந்தமாய் விடுகின்றது; ஆகையால் தீபநமாகவும் இலகு குணமுள்ளநவையுமான உணவுகளை, அதிலும் பஞ்ச மூலங்களோடு கூடியவைகளை புஜிக்கவேண்டும்; ஆனால், புளிப்பு, உப்பு, ஸ்நேஹங்கள், காரம் இவை சொற்பமாகவே இருக்கவேண்டும். 121, 122.

பசுவின் மூத்திரத்தில் கார்நெல்லை ஊற வைத்து, அதன் அரிசியைப் பாலில் சமைத்து, யவாகு வாகச் செய்து, வேண்டிய வளவு அதை உட்கொள்ளச் செய்து, அதற்கு அனுபானமாகக் கருப்பஞ் சாற்றையும் பருகச் செய்யலாம்; இதனால் உதரரோகங்கள் நிவ்ருத்தியாய், இப்பிணியா ளருக்குப் பிரகோபித்திருந்த வாத-பித்த-கபங்களும் அதனதன் இயற்கை ஸ்த்தானத் தைப் போய் அடைகின்றன. 123, 124.

அதிக உஷ்ணம், அதிக அம்லம், அதிக லவணம், ரூக்ஷம், க்ராஹி, உதரரோகிக்கு அதிக குளிர்ச்சி, குரு இக் ஆகாதவை. குணமுள்ள வஸ்துக்களும், வெல்லம், எண்ணெயிற் பக்குவம் செய்த சாகம், ஜலபானம், ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்தல் இவைகளும், களைப்புண்டுபண்ணும் காரியமும், வழி நடப்பதும், பகலில் நித்திரை செய்தலும், வாஹநங்களில் சவாரி செய்வதும் இப்பிணியாளிக்கு ஆகா. 125, 125½.

(1) அதிக குழம்பாக இல்லாததும் மதுரமு மாயுள்ள மோர் பானம் செய்வதற்குச் சிறந்த தாகும். அதிலும் (2) வாததோஷம் அதிகரித்திருக்கையில் திப்பிலி, உப்பு இவை சேர்ந்த மோரும் (3) பித்தம் அதிகரித்திருக்கையில் மிளகுப் பொடியும் சர்க்கரையும் கூட்டிய மோரும், (4) கபம்

அதிகரித்த உதரத்தில் ஓமம், இந்துப்பு, ஜீரகம், த்ரிகடு, தேன் இவற்றைக் கூட்டிய மோரும், (5) ஸந்திபாதோதரத்தில் த்ரிகடு, யவக்ஷாரம், இந்துப்பு இவற்றைக் கலந்த மோரும் சிறந்தனவாம். (6) தேன், தைலம், வசம்பு, சுக்கு, சதகுப்பி, கோஷ்டம், இந்துப்பு இவை கலந்த மோர் ப்லீஹோதரத்திற்கு ஏற்றதாகும். (7) கொட்டைக் கரந்தை, ஓமம், இந்துப்பு, ஜீரகம் இவற்றைச் சேர்த்த மோரும், (8) திப்பிலியும் தேனும் கலந்த மோரும் சித்ரோதரத்திலும், (9) த்ரிகடு கலந்த மோர் உதகோதரத்திலும் ஹிதமானவையாம். சரீரத்தில் குருத்வம், நாக்கில் அருசி, வயிற்றுப் பொருமல், அக்னி மார்த்யம், அதிஸாரம் இக்கோளாறுகளுள்ள

வர்களுக்கும், வாத-கபதோஷங்களால் பீடிக்கப்படுபவருக்கும் மோர் அமுதம்போல் பிராணனைக் காப்பாற்ற வல்லது. 126—129.

எல்லா ஒளஷத முறைகளையும் உபயோகிக்கும் போது அடுத்தாற் போல பாலை அநுபானமாக உட்கொள்ளச் செய்யவேண்டும்; பால் எல்லா தாதுக்களுக்கும் வன்மையை யுண்டிபண்ணும்; தேஹத்திற்குப் பொதுவில் பலத்தைக் கொடுக்கும்; வியாதிக்குக் காரணமான தோஷங்கள் மீண்டும் தொடர்வதைத் தடுத்துப்போடும். ஒளஷதங்களால் திடம் பெற்ற சரீரத்திற்குப் பால் அமுதம் போன்றதாகும். 130, 131.

பதினாறாவது அத்தியாயம்.

இதன் பிறகு பாண்டரோக சிகிதஸீதம் எனும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது:—

பாண்டு ரோகியானவன் முதலில்கல்யாணகக்ருதத்தைப் ¹ பருகவேண்டும்; அல்லது பஞ்சகவ்யக்ருதத்தையாவது, ² மஹாதித்தகக்ருதத்தையாவது, ³ ஆரக்வதாதிகணச் சரக்குகளைச் ⁴ சேர்த்துக் காய்ச்சிய க்வாதத்தையாவது பானம் செய்யலாம். 1

ஒரு ஆடகமளவான ஜலத்தில் இருபது பலம் க்ருதத்தைக் காய்ச்சவும்; அதில் மாதளம் வித்து அரைச் சேர், கொத்தமல்லி விதை

கால் சேர், சித்திரமூலமும் சுக்கும் வகைக்கு ஒரு பலம், திப்பிலி அரைப்பலம் இவற்றை இடித்து கல்கமாகச் சேர்க்கவும். இவ்விதம் பக்குவம் செய்தெடுத்த க்ருதம் இருதய ரோகம், பாண்டு, அர்ச்சஸ், ப்லீஹரோகம், வாத ரோகங்கள், கப ரோகங்கள், ச்வாஸ-காஸங்கள் இவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யும்; தீபந குணமும், அடைபட்டுள்ள அபாந வாயுவை வெளிப்படுத்தும் தன்மையும் இதற்கு உண்டு; பிரஸவத்தில் அதிக தொந்தரவு அநுபவிப்பவருக்கும், மலட்டு ஸ்த்ரீகளுக்கும் இந்த க்ருதம் சிரேஷ்டமானது, 2—4.

(1) முற்கூறியவாறு ஸ்நேஹநம் செய்தபிறகு தீக்ஷண குண

பாண்டுவில் ஸ்நேஹ ந சோதநாதி முறைகள். முள்ள ஒளஷதங்களால் வம் நம் செய்விக்கவேண்டும். (2)

மீண்டும் ஸ்நிகித்தமாகச் செய்து பசு முத்திரம் கலந்த பாலால் அல்லது ஒன்றுங் கலவாத பாலால் அநேக முறைசேர

1. கல்யாணக க்ருதம்—உத்தர ஸ்த்தாநத்தில் உந்த ப்ரதிஷேதாத்தியாயத்தில் கூறப்படுவது.

2. பஞ்சகவ்ய க்ருதம்—உத்தர ஸ்த்தாநத்தில் அபஸ்மாந ப்ரதிஷேதாத்தியாயத்தில் கூறப்படுவது.

3. மஹாதித்தக க்ருதம்—குஷ்ட சிகிதஸையில் கூறப்பட்டது.

4. ஆரக்வதாதி கணம்—முதற் புத்தகத்தில் 125-ம் பக்கம் பார்க்க.

தநம்¹ செய்விக்கவேண்டும். (3) ஒரு பலம் நேபாள வித்தின் இளஞ் சூடான இரஸத்தில் நான்கு பலங்கொண்ட பெருங் குழுமுனை ஊறப்போட வேண்டும்; இதைப் பாண்டுரோகிக்குக் கொடுக்கலாம் (4) அவ்விதமே நேபாள ரஸத்தில் நான்கு பலங்கொண்ட திராசைக்ஷயை நன்கு இடித்துப்போட்டு ஊறவைத்து உபயோகித்தாலும் பாண்டுரோகம் நிவ்ருத்தியாகும். (5) கடுக்காயைப் பசுமுத்திரம் விட்டு ஆட்டி யெடுத்தும் உபயோகிக்கலாம். (6) அல்லது த்ரிபலையைப் பசுமுத்திரத்தில் பக்ஷுவம் செய்தெடுத்தாவது உட்கொள்ளலாம். (7) பிரம்மதண்டு விதை, வெண் சிவதை வேர், கருஞ்சிவதை வேர், தேவதாரு, சுக்கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, பசுமுத்திரம் விட்டு ஆட்டி அம்முத்திரத்திலேயே கரைத்துக் கொதிக்க வைத்தாவது பருகலாம். (8) பிரம்மதண்டு விதை முதலிய முற்கூறிய சரக்குகளையே சேர்த்துக் காய்ச்சி, ஆகவே தோஷங்களை அநுலோமநமாக வெளிப்படுத்து மியல்புடைய பாலையாவது பானம் செய்யலாம். (9) கோமுத்திரத்தில் ஏழு நாட்கள் ஊறவைத்தெடுத்த அய பஸ்மத்தைப் பாலின் அனுபானத்தோடாவது உட்கொள்ளலாம்; அப்பால் அவ்வெளஷதம் ஜீர்ணமான பின்பு பால் கலந்த அல்லது இனிய சுவையுள்ள மாம்ஸ ரஸம் கலந்த உணவை புஜிக்கலாம். (10) இங்ஙனம் ஒளஷதப் பிரயோகங்களால் வமந-விரேசந ரூபமாக சுத்தியடைந்த பிறகு கடுக்காயின் சூர்ணத்தைத் தேனிலும் நெய்யிலும் கலந்து உட்கொள்ளச் செய்யவேண்டும். 5—9½.

பேய்த்தும்மட்டி, கடுகரோஹிணி, கோ
விசாலாதி ரைக்கிழங்கு, கோஷ்டம்,
சூர்ணம். தேவதாரு, வெட்பாலசி
இவை வகைக்குக் கால்

5. சோதநம்—இங்கே சோதநம் என்பதால் விநேசநம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

பலம்; பெருங் குரும்பை அரைப் பலம்; அதிவிடயம் அரைக்கால் பலம்; இவற்றை ஒரு மிக்கப் பொடித்து அச்சூர்ணத்தை வெந்நீருடன் உட்கொண்டு, அநுபானமாகச் சிறிது தேனையும் உடனே உபயோகிக்கவும். இது பாண்டு ரோகம், ஜ்வரம், தேஹ அழற்சி, காஸம், ச்வாஸம், அரோசகம், குல்மம், வயிற்றுப் பொருமல், ஆமவாத மென்னும் கீல்வாயு, இரத்த பித்தம் இவற்றைப் போக்கும். 10—12.

ஆடாதோடை, சீந்தில், த்ரிபலை, கடுக ரோ
ஹிணி, நிலவேம்பு, வேம்பு
வாஸாதி இவற்றைக் கஷாயமிட்டு,
க்வாதம். சிறிது தேன் கலந்து உட்கொள்ள பாண்டு ரோகம், இரத்த-பித்தம், காமாலை இவை தீரும். 13.

த்ரிகடு, சித்திரமூலம், வாய்விடங்கம், த்ரிப
லை, கோரைக்கிழங்கு இவை
நவாயஸ சூர் ஸமபாகம்; இவ்வனைத்துக்
ணம். கும்ஸமயெடையாக அயபஸ்
மம் சேர்த்துக்கொள்ளவும். இவற்றைக் கொண்டு செய்த சூர்ணத்தை மோர், தேன் நெய், இளஞ் சூடான ஜலம் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றோடு உபயோகிக்கலாம்; இது காமாலை, பாண்டு, இருதய ரோகம், குஷ்டம், அர்சஸ், மேஹ ரோகங்கள் இவற்றைப் போக்கும். 14, 14½.

சுக்கு, மண்ரோம், எள்ளு, வெல்லம் இவை
ஸம பாகம்; திப்பிலி இரண்டு
சுண்ட்யாதி கு பாகம்; இவ்வனைத்தையும்
ளிகை. சேர்த்து குளிகைகளாகச்
செய்து, பாண்டு ரோகிக்குக் கொடுக்கலாம். 15½.

ஸ்வர்ண மாக்ஷிகம், மரமஞ்சளின் தோல்,
சவியம், கிரந்திதகரம், தேவ
மண்ரே வடகம். தாரு, வ்யோஷாதி லௌ
ஹத்திற்கூறிய முதல் ஒன்பது சரக்குகள்,

ஆக இவற்றை ஸமபாக மெடுத்து சூர்ணம்செய்து கொள்ளவும்; அதற்கு இரு மடங்கு மண்ரேத்தையும் மைபோல் மிக்க மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்துகொள்ளவும்.¹ இவ்வனைத்துக்கும் எட்டு மடங்கு அளவான பசுமுத்திரத்தில் இவ்விரண்டு சூர்ணங்களையும் தனித் தனியே சேர்த்து பக்குவம் செய்து, வடகங்களாகச் செய்யக்கூடிய பக்குவ நிலைமைக்கு வரும் போது இறக்கி குளிகைகளாகச் செய்யவும். இவ்வடகங்களை யுபயோகித்துக் கொண்டு, மோரும் அன்னமும் பத்தியமாக உட்கொள்ள வேண்டும். 'மண்ரே வடகங்கள்' எனப்படும் இவை பாண்டு ரோகிகளுக்குப் பிராணனைக் கொடுத்து ஸௌக்கியப்படுத்தக் கூடியவையாம். மேலும் குஷ்டங்கள், அஜீர்ணம், சோபை யென்னும் நீர்க்கோவை, ஊருஸ்தம்பம், அரோசகம், அர்சஸ், காமாலை, மேஹ ரோகங்கள், ப்லீஹவிருத்தி இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். 16—19½.

இதற்கு முந்திய யோகத்திற் கூறிய ஸ்வர்ணமாக்ஷிகம் முதலிய சரக்குகளும், சிலாஜதுவும், வெள்ளியும், இரும்புக் கிட்டமும் தனித்தனியே அவ்வைந்து பலம்; ² சித்திரமூலம், த்ரிபலை, த்ரிகடு, வாய்விடங்கம் இவை பிரத்தியேகம் ஒவ்வொரு பலம்; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, எட்டு பலம் சர்க்கரையையும் கலந்து, தேனில் குழைத்து உட்கொள்ளலாம். இது பாண்டுரோகம், விஷம், காஸம், கூத்யம், விஷமஜ்வரம், குஷ்டங்

1. ஸ்வர்ணமாக்ஷிகம், மண்ரேம் இவ்விரண்டையும் முறைப்படி சுத்தி செய்து, பஸ்மங்களாகவும் பக்குவம் செய்து மருந்தில் உபயோகிப்பது சிறந்த முறையாகும். இதன் பிறகு கூட லோஹங்களும் தாதுக்களும் ஒளவாத முறைகளில் கூறப்படுகையில் அவற்றையும் சுத்தி மாசணங்கள் செய்த உபயோகிகக வேண்டியது.

2. இங்கேயும் ஸ்வர்ண மாக்ஷிகம், வெள்ளி, சிலாஜது, மண்ரேம் இவற்றை பஸ்மமாக உபயோகிப்பது அவசியம்.

கள், அஜீர்ணம், மேஹரோகம், சோகை, ச்வஸம், அரோசகம் இவற்றைப் போக்கும் விசேஷமாக அபஸ்மாரத்தையும், காமாலையையும், அர்சஸ்ஸையும் நிவ்ருத்தி செய்ய வல்லது. 20—22½.

குடசப்பாலையின் பட்டை, த்ரிபலை, வேம்பு,

சிலாஜத்வாதி குளிகை.

பேய்ப்புடல், கோரைக் கி

ழங்கு, சுக்கு இவை வகைக்

கு எட்டு பலம்; இவற்றை

எட்டு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி

எட்டில் ஒரு பங்காகச் சுண்டிய பிறகு வடிக்

கட்டி யெடுத்து, அதில் எட்டுப் பலம் சிலாஜ

துவை பத்து முறை பாவனை செய்யவும்; அல்

லது அதற்கு இரண்டுமூன்று மடங்கு அதிகத்

தடவையாவது பாவனை செய்யவும். பிறகு

அதே அளவாக வெள்ளைச் சர்க்கரையையும்

பிறகு வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம் வீதம் மூங்

கிலுப்பு, திப்பிலி, கடுக்காய், கர்க்காடகச்

ருங்கிஇவைகளையும், அதே அளவாக கண்டங்

கத்திரியின் காய் வேர்களையும், த்ரிஜாதகத்தை

யும் சேர்த்து முறைப்படி சூர்ணம் செய்து,

மூன்று பலம் தேன் சேர்த்து ஆட்டியெடுத்

து, கால் கால் பலமளவான குளிகைகளாகச்

செய்து கொள்ளவும். உணவுண்பதற்கு

முன்போ அல்லது ஆஹாரத்திற்குப் பிறகோ

அக்குளிகைகளை புஜித்துவிட்டு, மாதளம்பழ

ரஸம், பால், ஏதேனும் பக்ஷியின் மாம்ஸ

ரஸம், ஜலம், ஸுரையென்னும் மது, ஆஸ

வங்கள் இவற்றில் ஏதேனுமொன்றை அறு

பானமாய் உட்கொள்ளலாம். இவ்வெளவாத

மானது பாண்டுரோகம், குஷ்டம், ஜ்வரம்,

ப்லீஹவிருத்தி, தமகச்வாஸம், அர்சஸ், பகந்

தரம், இருதயரோகங்கள், முத்திர ரோகங்

கள், துர்க்கந்தமான சக்ரம், அக்னி வைஷம்

யம், கூத்யம், க்ருத்ரிமவிஷம், மஜ்ஜாதரம்,

காஸம், அஸ்ருக்தரம் என்னும் பெரும்பாடு,

இரக்த-பித்தம், சோகை, குல்மம், தொண்

டையைப்பற்றிய கோளாறுகள், மேஹரோ

கங்கள், அண்டவீக்கம், தலைச்சுற்றல் இவற்
றைத் தீர்க்கும்; ஸந்திபாதம் முதலிய ஸகல
தோஷங்களையும் நிவாரணம் செய்யக்கூடிய
சிறந்த ஔஷதம். 23—28½.

திராக்ஷா ஒரு பிரஸ்த்தம், திப்பிலி ஒரு
பிரஸ்த்தம், சர்க்கரை ஐம்
திரக்ஷாதி லே பது பலம், அதிமதுரம் இர
ஹ்யம். ண்டு பலம், சுக்கும் மூங்கி
லுப்பும் அதே அளவு; இவற்றில் சூர்
ணம் செய்துகொள்ளவேண்டியவைகளைச்
சூர்ணித்துக்கொண்டு, ஒரு திரோணம் நெல்
லிக்கனியின் ரஸத்தில் சேர்த்து ஆறிய
பிறகு ஒரு பிரஸ்த்தம் தேனையுங் கூட்டி,
அதைக் கால் பலமளவில் சாப்பிடலாம்.
இந்த லேஹ்யம் ஹலீமகம், பாண்டுரோகம்,
காமாலை இவற்றைப் போக்கும். 29—31.

இலகு பஞ்சமூல கஷாயம் பாண்டு ரோகி
களுக்கும், காமாலையினால் வ
பாண்டுவில் ஸா ருந்துபவருக்கும் பானபோ
மான்ய - விசேஷ ஜனங்களில் உபயோகிக்கச்
சிகித்சைகள். சிறந்த ஔஷதம். அங்ங
னமே திராக்ஷாரஸமும், நெல்லிக்கனியின்
இரஸமும் அப்பிணியாளருக்கு உபயோக
மானவையாம். இங்ஙனம் பாண்டுரோகத்
திற்குப் பொதுவான சிகித்சை கூறப்பட்
டது. விஷயங்களை விளங்கத் தெரிந்து
கொண்ட வைத்தியன் தோஷங்களின் நிலை
மைகளையும், பிணியாளியின் தேஹ பலாபலங்
களையும் கவனித்து அவரவருக்கு ஏற்ற சிகித்
சையைப் பகுத்தறிந்து பிரயோகிப்பானாக.
(1) வாததோஷத்தினு லுண்டான பாண்டு
வில் ஸ்நேஹ ஸம்பந்தமான சிகித்சையையும்,
(2) பித்த பாண்டுவில் திக்தரஸமும் சீதவீர்ய
முழுள்ள சரக்குகளால் சிகித்சையையும், (3)
கபதோஷத்தினாலான பாண்டுவில் கடுரஸ
மும் ருக்ஷகுணமும் உஷ்ணவீர்யமுழுள்ள
வஸ்துக்களால் சிகித்சையையும், (4) ஸந்தி

பாத ஸம்பந்தமான பாண்டுவில் தகுந்தாற்
போல மிசர சிகித்சையையும் செய்யவேண்
டும். 32—34.

(1) பாண்டு ரோகத்தில் முதலில் தீக்ஷண
மான சோதநௌஷதங்க
பாண்டுவில் ம ளால் சரீரத்தினின்றும் ம்
ருத்திகையை வெ ளிப்படுத்துவதும் ருத்திகையை வெளிப்படுத்
ளிப்படுத்துவதும் திவிடவேண்டும். (2) ம்ருத்
அதற்குப்பின் செ திகை வெளியாய் குடல்
ய்யவேண்டிய சிகி த்தையும். நன்கு சுத்தமான பிறகு
தேஹத்திற்கு பலமுண்டு பண்ணக்கூடிய க்ரு
தங்களை உட்கொள்ளச் செய்யவேண்டும். 35.

தூரிகடு, பில்வவேர், மஞ்சள், மரமஞ்சள்,
தூரிபலை, சாறடை, கோ
வ்யோஷாதி ரைக்கிழங்கு, அயபஸ்மம்,
க்ருதம். வட்டத்திருப்பி, வாய்விடங்
கம், தேவதாரு, தேள்கொடுக்குப்பூண்டு,
கண்டு பாரங்கி இவற்றின் கஷாயத்தில் பால்
கூட்டி, க்ருதம் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க
ம்ருத்திகையினு லுண்டான எல்லாக் கோ
ளாறுகளும் வெகு சீக்கிரத்தில் நன்கு நிவ்
ருத்தியாகும். 36, 37.

நாககேஸரம், அதிமதுரம், திப்பிலி, அறு
கம்புல் இவற்றின் கஷாயத்
கேஸராதி க்ரு தில் பாலையும் கூட்டி, அதில்
தம். க்ருதம் பக்குவம் செய்ய,
அதுவும் வ்யோஷாதி க்ருதத்தைப் போலவே
குணம் செய்யும். 37½.

ம்ருத்திகை குடலில் பலவாறுகச் சிதறுண்
டிருந்தால் அதைத் திரட்டி
பாண்டுவில் ஒருமிக்க வெளிப்படுத்து
ம்ருத்திகாதோஷ வதற்காக வாய்விடங்கம்,
ங்ஷங்கு ம்ருத்தி சித்திரமூலம், வேப்பம்பூ
கை முதலியதே பரிஹாரம். இவற்றின் கஷாயத்திலாவ
து, வட்டத்திருப்பியின் கஷாயத்திலாவது,
பெருங்குரும்பையின் கஷாயத்திலாவது
பாவனை செய்மெடுத்த ம்ருத்திகையையே
உட்கொள்ளச்செய்யலாம். ம்ருத்திகைக்

குள்ள வெவ்வேறு பேதங்களுக் கிணங்க பல விதமாகக் கோளாறடைந்துள்ள வாதாதி தோஷங்களின் நிலைமைகளை யுணர்ந்து, அதற் கேற்ற ஒளஷதத்தையும் பிரயோகிக்கவேண் டும். 38, 39.

காமாலையும் உண்டாயிருந்தால், பித்தஹர மாண ஒளஷதத்தை யுப யோகிக்க வேண்டும்; ஆனால் பாண்டுரோகத்தில் அதனால் விரோத மேற்படாதபடி அதைப் பிரயோகிக்க வேண் டும். 39½.

நூறு கடுக்காய்களைக் கஷாயமிட்டு, அதில் பத்யா க்ருதம். நூறு கடுக்காய் பூக்களை இ டித்து கல்கமாகச் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய் யவும். இது குல்மரோகம், காமாலை, பாண்டு ரோகம் இவற்றைப் போக்கவல்லது. 40½.

(1) ஒரு பலம் அளவான சரக்கொன்றை யைக் கருப்பஞ் சாற்றுடனா வது, நிலப்பனங் கிழங்கின் இரஸத்துடனாவது, நெல்லிக் கனியின் ஸ்வரஸத்துடனா வது கலந்து, த்ரிகடுவையும், அதில் கூட்டி உட் கொள்ளவும்; இது காமாலையைப் போக் கும். (2) நேபாளவித்தின் கல்கத்தையா வது இரண்டு பலம் அளவில் குளிரந்த ஜலத்தின் அநுபாநத்துடன் உட்கொள்ள லாம். (3) சிவதைவேர்ச் சூர்ணத்தையாவது தேனில் அல்லது த்ரிபலையின் கஷாயத்தில் கூட்டி யுபயோகிக்கலாம். (4) த்ரிபலையின் கஷாயத்தையாவது, (5) சீந்திற்கொடியின் கஷாயத்தையாவது, (6) மரமஞ்சளின் கஷா யத்தையாவது, (7) வேப்பம்பட்டைக் கஷா யத்தையாவது தேன் கூட்டிப் பிரதிதினமும் காமாலையினால் வருந்துபவனுக்குக் கொடுக்க லாம். 41—43½.

மரமஞ்சள், மனச்சிலை, கடுக்காய் இவற் றைத் தேய்த்து நேத்திரங் களில் அஞ்ஜமமாகப் பிரயோ கிக்கலாம். இது காமாலையைப் போக்கவல் லது. 44.

(1) காமாலையால் வருந்தும் எம்மனிதன் எள்ளுப் பிண்ணுக்கைப்போ ள் மலவிஸர்க்கம் செய்கிறா னே, அவனுடைய வயிற் றில் பித்தமானது, கபத்தி னால் மார்க்கங்கள் அடைபட்டுப் போகவே தடுக்கப்பட்டிருக்கும்; அப்பித்தத்தை கப ஹரமான ஒளஷதங்களால் பரிஹரிக்க வேண் டும். (2) ரூக்தம், சீதம், குரு, மதுரம், இக் குணங்களுள்ள வஸ்துக்களாலும், அதிக வியா யாமத்தினாலும், பலமொடுங்கும்படியான வேலைகளைச் செய்வதாலும், வாயுவானது பிர கோபமடைந்து கபத்துடன் கூடியதாய், பித்தத்தை அதன் மார்க்கத்திலிருந்து வேறு தாதுக்களில் பரவுமாறு வெளிப்படுத்துமா னால், அப்பொழுது, அவனது கண்களும், மூத்திரமும், சர்மமும் மஞ்சள் நிறமாகப் போய்விடும்; மலம் வெளுத்திருக்கும்; வயிற் றில் பொருமலும் இரைத்தலும் உண்டாகும். இருதயம் பாரமாயிருப்பதாகத் தோற்றும்; பலக்குறைவு, அக்னிமார்தியம், பக்கசூலை, விக்கல், ச்வாஸம், அரோசகம், ஜ்வரம் இவற் றால் பித்தம் சாகைகளைப்¹ பற்றியதாய் கிரம மாகச் சரீரமெங்கும் பற்றிவிடும். அந்த நிலை மையில் அப்பிணியாளிக்கு மயில், தித்திரி யெ ன்னும் பக்ஷி, கள்ளிக்காக்கை இவற்றின் மாம் ஸரஸத்தை ரூக்தமாகவும், கடுரஸ-அம்லரஸங் கள் உள்ளதாகவும் பக்குவம் செய்து கொடுக்க வும். உலர்ந்த முள்ளங்கியினாலான யூஷத் தையும், கொள்ளின் யூஷத்தையும் கொடுக்க லாம். புளிப்பு, கார்ப்பு, உப்பு இச்சுவைகளை யும், தீக்ஷணத் தன்மையையும் அதிகமா யுடைய உணவை அதிக உஷ்ணமாகவே உப

1. சாகைகள்—இரத்தம் முதலிய ஆறு தாதுக் களும், சர்மமும்.

யோகிக்கலாம். த்ரிகடுவைக் கொடிமாதனை யின் சாற்றில் கலந்தும் உட்கொள்ளலாம். அப்படிச் செய்வதால் பித்தம் அதன் ஆசயத் தில் வந்து சேர்ந்து, அதனால் மலமும் மஞ்ச ளான இயற்கை நிலைமையைப் பெறும். வாயு வும் வயிற்றுப் பொருமலும் இரைத்தல் முத லிய உபத்திரவங்களும் சமநமடையும். இப் பிணியாளிக்கு உபத்திரவங்கள் நிவ்ருத்தி யான பிறகு காமாலையிற் கூறியுள்ள முறைப் படி உபசாரம் செய்யவேண்டும். 45—51½.

கும்பகாமலா என்கிற கடுங்காமாலையில் (1) சிலா ஜதுவைப் பசுமூத்திரத் தோடு ஒரு மாஸம் உட்கொ ள்ளலாம்; (2) ஸ்வர்ணமாக்ஷி கம் (பொன்னிமினை) என்கிற தாதுப் பொருளையாவது, (3) வெள்ளியின் கிட்டத்தையாவது அங்ஙனமே பிறகு ஒரு மாஸகாலம் உபயோகிக்கலாம். 52½.

ஹலீமக ரோகமுள்ளவனைச் சீந்திற் கொடி யின் ஸ்வரஸத்திலும் பாலி லும் பக்குவம் செய்த எரு மைநெய்யினால் ஸ்நிகத்த மாகச் செய்ய வேண்டும். பிறகு சிவதைவேரின் சூர்ணத்தை நெல்லிக்

கனியின் ஸ்வரஸத்தோடு உட்கொண்டு விரே சநமான பிறகு, பித்தத்தையும் வாதத்தை யும் நிவ்ருத்திசெய்யக்கூடிய மதுரமான ஆஹாரத்தை புதிக்கவும். முற்கூறிய திரா க்ஷாதி லேஹ்யத்தையும், மதுரவஸ்துக்களைச் சோத்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதங்களை யும் உட்கொள்ள வேண்டும். பிராண தார னோபயோகமான க்ஷீரவஸ்திகளையும் அறு வாஸந வஸ்திகளையும் பிரயோகிக்கலாம். திரா க்ஷாரிஷ்டம் முதலிய யோகங்களையும், முறைப்படி ஜாடராக்கி விருத்தியாவதற்காக உட்கொள்ளலாம். காஸரோக சிகிதையைற் கூறப்பட்டுள்ள அபயாதி லேஹ்யத்தையும் உட்கொள்ளச் செய்யலாம். திப்பிலி, அதி மதுரம், சிற்றாமுட்டி இவற்றையும் அந்தந்த தோஷங்களென்ன சரீர பலமென்ன இவற் றின் நிலைமைகளுக் கேற்றவாறு உபயோகிக்க லாம். 53—56½.

திறமையுள்ள வைத்தியன் ச்வயது சிகித் தையை¹ விவரிக்கும் அடுத் த அத்தியாயத்திற் கூறப்ப டும் சிகிதஸாகிரமத்தையும் பாண்டு ரோகங்களில் செய் வாணாக. 57.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

இனி ச்வயது சிகிதையை விவரிக்கும் அத்தி யாயம் கூறப்படுகிறது:—

சோதை யென்னும் சோகை அல்லது வீக் கமானது எல்லா தோஷங்க ளைப் பற்றியதானாலும், ஸர் வசரீரத்தைப் பற்றியதான லும், ஆமதோஷத்துடன் கூ டியதாயிருந்தாலும் முதலில் அதற்கு லங்கந சிகிதையைச் செய்து, அப்

பால் இலகுவான ஆஹாரத்தை புதிக்கவேண் டும். (1) பிறகு சுக்கு, அதிவிடயம், தேவதாரு, வாய்விடங்கம், வாலுமுனை, மிளகு இவற் றின் சூர்ணத்தை இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (2) அல்லது கடுக்காய், சுக்கு, தேவதாரு, சாறடை இவற்றின் சூர்

1. ச்வயது என்பதே சோதை யென்றும் சோபை யென்றும் கூறப்படும். இதுவே சோகை யென்றும் தமிழில் வழங்கப்படும்.

ணத்தையாவது சிறிது உஷ்ணமான ஜலத்துடன் சாப்பிடலாம். (3) அதிக தோஷமுள்ள ச்வயது ரோகி நவாயஸ சூர்ணத்தையாவது 1 உபயோகிக்கலாம். (4) தோஷங்களை வெளிப்படுத்தி சுத்தி செய்வதற்காகக் கடுக்காய்களைப் பசுமூத்திரத்துடன் புஜிக்கலாம். (5) கடுகரோஹிணி, சிவதைவேர், அயம், த்ரிகடு இவற்றையாவது த்ரிபலையின் கஷாயத்தோடு உட்கொள்ளலாம். (6) அல்லது மஹிஷாக்ஷி குக்குலுவையாவது, (7) சிலாஜதுவையாவது த்ரிபலா கஷாயத்துடன் பருகலாம். 1—3½.

மந்தமான ஜாடராக்னியுடையவனாகவும், ஆமமாயும் குருவாயும் உசோதையில் மந்தாக்னி முதலிய நோளாறுகளைப் போனதாயுமுள்ள மலத்தைக் கள். விஸர்ஜனம் செய்பவனுமான பிணியாளி (1) ஸௌவர்ச்சலவணம், த்ரிகடு, தேன் இவற்றைக் கூட்டிய மோரைப் பருகலாம். (2) அல்லது வெல்லங்கலந்த கடுக்காயை மோரின் அநுபானத்தோடு உட்கொள்ளலாம். (3) அங்ஙனமே சுக்கு வெல்லத்தை யாவது உபயோகிக்கலாம். 4, 5.

இஞ்சியையும் வெல்லத்தையும் ஸமயெடையாகச் சேர்த்து, முதல்நாள் குடார்த்ரகப் பிரயோகம். அதை அரைப்பலம் அளவில் ஆரம்பித்து, தினமொன்றுக்கு அரைப்பலம் வீதம் மேன்மேலும் அதிகப்படுத்தி யுபயோகிக்கவும். ஆனால் ஐந்து பலத்திற்கு மேல் அதிகப்படுத்தக் கூடாது. இதற்கு யூஷம், பால், மாம்ஸரஸம் இவற்றையே உணவாகக்கொள்ளவேண்டும். இங்ஙனம் ஒரு மாஸகாலம் உபயோகிக்க வேண்டும். இந்த முறையானது குல்மம், உதரரோகங்கள், அர்சஸ், ச்வயது, பிரமேஹம், ச்வாஸம், ப்ரதிச்யாயம், அலஸகம், அஜீர்ணம், காமாலைபுடன்

1. நவாயஸ சூர்ணம்—பாண்டுரோக சிகிதஸையில் கூறப்பட்டது.

கூடிய சோதை, மானஸிக வியாதிகள், காஸம் கப்பிரகோபம் இவற்றைப் போக்கும். 6, 7.

இஞ்சி, சுக்கு இவற்றின் கல்கஸ்வரஸங்களிலும், பாலிலும் நெய்சேர்த்து பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க ச்வயது, துமல், உதரரோகங்கள், அக்னிமாந்தியம். இவற்றால் பிடிக்கப் பட்டாலும் ரோகத்திலிருந்து நிவ்ருத்தியடைவான். 8.

ஆமதோஷம் நீங்கி, மலமும் கட்டுப்பட்டுள்ள சோதையினால் வருந்தும் பிணியாளியானவன், (1) த்ரிகடு, சிவதைவேர், நேபாளம், சித்திரமூலம், இவற்றால் பக்குவம் செய்த பாலைப் பருகலாம். (2) பசுவின் சிறுநீரையாவது, (3) எருமையின் சிறு நீரையாவது பாலுடன் கலந்து பருகி வரலாம். இதற்குப் பாலையே உணவாக உபயோகித்து வரவேண்டும். (4) ஒட்டகத்தின் பாலையே ஏழு நாட்கள் அல்லது ஒரு மாஸம் பருகிவரலாம். 9, 10.

குராசானியோமம், யவக்ஷாரம், ஓமம், பஞ்ச கோலம், மிளகு, மாதயவாசிகாதி க்ருதம் முதலியன. ளம்பழம், வட்டத்திருப்பி, நெற்பொறி, புளிவஞ்சி, பில்வப்பிஞ்சு இவற்றை வகைக்குக் கால்பலம் வீதம் ஒரு ஆடகம் அளவான ஜலத்தில் சேர்த்து, கஷாயம் காய்ச்சவும். இக்கஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யைப் பக்குவம் செய்யவும். இது சோதை, அர்சஸ், குல்மம், மேஹம் இவற்றைப் போக்கும். சித்திரமூலப் பொடியைப் பாலில் சேர்த்து அதனாலுண்டான தயிரி லிருந்து எடுக்கப்பட்ட க்ருதத்தைச் சித்திரமூலம் சேர்த்து மீண்டும் பக்குவம் செய்தெடுத்து, அதை அதேவிதமான தயிரைக் கடைந்தெடுத்த மோரின் அநுபானத்தோடு பருகினாலும் அதே குணங்கள் உண்

டாகும். காலமறிந்த வைத்தியன் தாந்வந்தர
க்ருதம், மஹாதிக்தக ச்ருதம், கல்யாணக க்ரு
தம், அபயா க்ருதம் இவற்றில் ஏதேனுமொன்
றைப் பிரயோகிக்கலாம். 11—13½.

ஒரு ஆடகம் அளவான தசமூல கஷாயத்
தில் நூறு கடுக்காய்களைச்
தசமூலாவலே சமைக்கவும்; அதில் ஒரு
ஹம். துலாப் பிரமாணம் வெல்லம்

சேர்த்து லேஹ்யமாகப் பக்குவம் செய்யவும்;
லேஹ்யபாகமாக வரும்போது த்ரிஜாதகம், த்ரி
கடுஇவற்றையும், சிறிது யவக்ஷாரத்தையும் சூர்
ணம் செய்து சேர்த்துக் கலந்து, ஆறியபிறகு
அரைப் பிரஸ்த்தம் தேன் கூட்டிக் கொள்ள
வும். இதை யுபயோகித்தால் மிகவும் விருத்தி
யடைந்த சோதை, ஜ்வரம், மேஹம், குல்மம்,
உடலிளைப்பு, ஆமவாதம், அம்லபித்தம், இரத்
த-பித்தம், நிறம் மாறுபட்டிருத்தல், மூத்திர
தோஷம், வாததோஷம், சுக்ரதோஷம்
ச்வாஸம், அரோசகம், ப்லீஹரோகம், விஷோ
தரம் இவை நிவ்ருத்தியாகும். 14—16.

(1) தசமூல கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்து

பழகிய யவதானியத்தை (2)

ச்வயதுவில் ஹி அல்லது அவ்விதமான சம்
தமான அன்ன-பானங்கள். பா அன்னத்தை உப்பும்

ஸ்நேஹமும் சிறிதளவாகக்

கலந்து சொற்ப அளவில் உட்கொள்ளலாம்;

இந்த போஜனம் ச்வயது ரோகிக்கு அனுகூல
மானது. (3) யவக்ஷாரம், த்ரிகடு இவற்றைக்

கூட்டிய பயற்றங்கஞ்சி, (4) கொள்ளுக்கஞ்சி,

(5) திப்பிலி ப்பொடியைச் சேர்த்த ஜாங்கல

மாம்ஸரஸம், (6) அல்லது திப்பிலி சேர்த்த

ஆமை - உடும்பு - முள்ளம்பன்றி இவற்றின்

மாம்ஸரஸம் இவைகளோடு போஜனம் செய்ய

லாம். (7) புளிப்பில்லாத மந்தமென்கிற பான

மும், ஒளஷதங்கள் சேர்த்த மத்யங்களும்

பருகுவதற்கு உபயோகமானவையாம். 17-18

ஜீரகம், கச்சோரம், ஜீவந்தீ, ஓமம், தாம
ரைக் கிழங்கு, சித்திரமூலம்,
ஜீரகாதி பேயா. பில்வப்பழத்தின் சோறு, யவ
க்ஷாரம், புளி இவற்றை
வகைக்குக் கோலப்பிரமாணமெடுத்து 1
பேயா என்கிற திரவாஹாரமாகச் செய்யவும்;
இந்த பேயாவை நெய் தைலம் இவற்றால்
தாளித்து உபயோகிக்கவும். சோகை, அதி
ஸாரம், இருதயரோகம், குல்மம், அர்சஸ்,
அக்னிமாந்த்யம், மேஹம் இவற்றில் இது
ஹிதமானது. 19—20½.

வட்டத்திருப்பி, பஞ்சகோலம் இவற்றை
யும் கோலப் பிரமாணமாகச்
படாதி பேயா. சேர்த்து பக்குவம் செய்த
பேயாவும் முற்கூறிய பேயா
வின் குணங்களையே உடையது. 21.

கல்மரப்பட்டை, கோஷ்டம், மாசிப்பத்திரி,
அரேணுகம், அகிலப்பட்டை,
சைலேயாதி தாமரைக்கிழங்கு, ஸரள
தைல-லேப-உதகங்கள். தேவதாருப்பட்டை, புலியுகிர்
என்னும் கந்தத்திரவ்யம்,

நாகப்பூ, தேவதாரு, ஞாழல், ஜடாமாம்ஸீ,
திப்பிலி, சாமை, வாஸனைப்புல் வெட்டிவேர்,
சதுர்ஜாதம், தாளிஸப்பத்திரி, கோரைக்
கிழங்கு, மாவிஞ்சி இவற்றைச் சேர்த்து ஸ்நா
னம் செய்வதற்குத் தைலத்தையும், பூசித்
தேய்ப்பதற்கேற்ற லேபனத்தையும், ஸ்நான
ஜலத்தையும் பக்குவம் செய்து கொள்ளலாம்.
22—23½.

வேப்பிலை, சாறடை, பச்சிலை, எருக்கிலை
இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்
சிம்பாதி ஸ்நா சிய ஜலத்தினாலாவது ச்வ
நோதகம். யது ரோகிக்கு ஸ்நானம்
செய்து வைக்கலாம். 24.

1. கோலம்—இரண்டு சாணமெடை; அதாவது
அரைக்கால் பலமளவு.

ஏதேனும் ஒரு அவயவம் வீக்கங் கொண்
 டிருந்தால் (1) சாறடை,
 ஏகாங்கசோதை அலரிவேர், பலாசம்பட்டை;
 களில் லேபநங் (2) பேய்த்தும்மட்டி, த்ரி
 சன். பலை, வெள்ளிலோத்தி,
 நளியென்கிற கந்தத்திரவ்யம், தேவதாரு;
 (3) கண்டங்கத்திரி, புடலம் வேர், திப்பிலி,
 சைலேயமென்கிற கந்தத்திரவ்யம், சேம்பு;
 (4) பெருங்குன்றுமணி, குங்கிலிய மரப்பட்
 டை, ஈச்வரமூலி, எலிச்செவி யென்னும்
 பூண்டு; (5) வருத்தி, ருத்தி, ஆமணக்கு; இம்
 முறைகளுள் ஏதேனும் ஒன்றை மிக்க மிருது
 வான கல்கமாக அரைத்துக் காய்ச்சி யெடுத்து
 இளஞ்சூடாயிருக்கையிலே லேபநமாக உப
 யோகிப்பது ஹிதமாகும். 25—26½.

பிறகு வாயுவீனாண்டான ச்வயதுவில்
 அரைமாஸ காலம் சிவதை
 வாத சோதை வேரையும் ஆமணக் கெண்
 யின் சிகிதஸை னெனையும உட்கொள்ள
 கள். லாம். அபாநவாயு, மலம்
 இவை மிகவும் கட்டிப் போயிருந்தால் அவ்
 விரண்டையுமே பாலிற் கூட்டி, அல்லது மாம்
 ஸரஸத்துடன் கலந்தாவது போஜனத்திற்கு
 முன்பு உபயோகிக்கலாம். வாதஹரமான
 ஸ்வேதங்களையும் அப்யங்கங்களையும் பிரயோ
 கிக்கலாம். வீக்கம் ஏதேனும் ஒரு அவய
 வத்தை ஆச்ரயித்ததாயிருந்தால், 'கொம்மட்டி
 மாதனே, அகில் சுக்கு, கண்டங்கத்திரி, தேவ
 தாரு இவற்றால் லேபநமிடலாம். 27—29.

பித்த ஸம்பந்தமான சோதையில் தித்தக
 க்ருதத்தைப் பருகலாம்.
 பித்த சோதை ந்யக்ரோதாதிகணச்சரக்குக
 யின் சிகிதஸை னைச் சேர்த்து பக்குவம்
 ன். செய்த க்ருதத்தையாவது
 உட்கொள்ளலாம். நாவறட்சி, தேஹஅழற்சி,
 மூர்ச்சை, இவ்வுபத்திரவங்களோடுகூடிய சோ
 தையில் பாலைப் பருகலாம்; குளிர்ச்சியான லே
 பநங்களும் அப்யங்கமும் நன்மை செய்யக்
 கூடியவையே. 30.

பேய்ப்புடல் வேர், கொன்றை, அதிமதுரம்,
 கடுகரோஹிணி, கடுக்காய்,
 படோல மூலா தேவதாரு, மரமஞ்சள், தா
 திக்வாதம். மரைக் கிழங்கு, நேபாளம்,
 பேய்த்தும்மட்டி, நீர்வஞ்சி, திப்பிலி இவற்
 றைக் கஷாயம் காய்ச்சி, நெய்கூட்டிப் பருக
 தேஹத்தினுள் உண்டான அழற்சி, நாவ
 றட்சி, தலைச்சுற்றல், ஸந்நிபாதக் குறிகள்,
 விஸர்ப்பம், சோகை, ஸாதாரண தேஹதா
 பம், விஷமஜ்வரங்கள் இவை நிவ்ருத்தியா
 கும். 31, 32.

கபத்தினாண்டான சோதையில் ஆரக்வ
 தாதிகணச்சரக்குகளைச் சேர்
 கபசோதையி த்து பக்குவம் செய்த
 ன் சிகிதஸைகள். தைலத்தைப் பருகலாம்.
 32½.

ஸ்ரோதஸ்ஸுகள்¹ அடைபடுதல், அக்னி
 மாந்த்யம், அரோசகம் இ
 சோதையில் ஸ் வை யேற்பட்டிருக்கையில்
 ரோதோ பந்தாதி ஆமாசயம் முதலியவற்றை
 களுக்குப் பரிஹா அமைதியாக வைத்து, கூடா
 ரங்கள், சூர்ணங்கள், ஆஸ
 வங்கள், அரிஷ்டங்கள், கோமூத்திரம்,
 மோர் இவற்றை யுபயோகிக்க வேண்டும்.
 33½.

திப்பிலி, பழைய பிண்ணாக்கு, முருங்கப்
 பட்டை, மணல், ஆழிவிதை
 கிருஷ்ணாதி இவற்றைப் பசுமூத்திரம்
 லேபநம். விட்டு ஆட்டி கல்கமாகச்
 செய்து லேபநம் செய்யவும், அழுத்தித் தேய்க்
 கவும் உபயோகிக்கலாம். 34½.

(1) கோஷ்டம், தழுதாழை, சித்திரமூலம்
 இவற்றைச் சேர்த்து பக்கு
 ஸர்வாங்க சோ வம் செய்த பசு மூத்திரத்
 தையில் ஸ்நாந தையாவது, (2) அவற்றைச்
 லேபநம். சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்
 தையாவது ஸ்நானம் செய்ய உபயோ

1. ஸ்ரோதஸ்ஸுகள்-முதற் புத்தகத்தில் விஷய
 அகராதியைப் பார்க்க.

கிக்கலாம். (3) அவ்விரண்டில் எதிலாவது கொள், சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சியும் ஸ்நானத்திற்குப் பயோகிக்கலாம். (4) கருங்கச்சோரம், அகில் இவ்விரண்டையும் கல்கமாகச் செய்து லேபமாகப் பிரயோகிக்கலாம். 35½.

தகரவிதை, ஆடுதீண்டாப்பானை, ஸரள தேவதாரு, காட்டு ஜீரகம், ஏகாங்க சோ அமுக்கிறாங்கிழங்கு, சிவபையில் லேபம். தைவேர், இவற்றைக் கல்கம்போல் அரைத்து, ஓர் அவயவத்தை ஆச்ரயித்த சோதையில் லேபமாக உபயோகிக்கலாம். 36½.

(1) எந்த தோஷத்தினால் எந்த பாகத்தை ஆச்ரயித்து சோபை யுண்டா யிருக்கிறதோ, அந்த தேஹத்திற் கேற்றவாறு அந்த அவயவத்திற்கு ஸமீபமான (முகம்-குதம் இவற்றுள்) எதன் மூலமாகவாவது சோதநம் செய்யலாம்; அல்லது இரத்தமோக்ஷணம் பண்ணலாம். (2) பல தோஷங்களின் ஸம்போகத்தினாலுண்டான சோபையிலோ வென்றால், கோளாறடைந்த அந்த தோஷங்களினுள் எது அதிக பிரபலமா யிருக்கின்றதோ அதை அனுஸரித்து சிகிதையை செய்யவும். 37.

(1) ஜீரகம், வட்டத்திருப்பி, கோரைக்கிழங்கு, பஞ்சகோலம், கண்டங்கத்திரி, மாமஞ்சள் இவற்றின் சூர்ணத்தை இளஞ் சூடான ஜலத்தோடு உட்கொள்ளலாம். இது ஸந்திபாதி ஸம்பந்தமான சோதையையும், நீடித்த நாட்களாகப் போரடும் அல்லது மிகவும் விருத்தியடைந்த சோதையையும் போக்கும். 38.

சீந்தில், கடுக்காய், இங்குபத்திரி, தேவதாரு இவற்றின் சூர்ணத்தையும், மஹிஷாக்கி குக்கு அம்ருதாதி குக்குலு. தையும், குளிகை

களாகச் செய்து, பசு மூத்திரத்தின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ள ச்வயது, உதாரோகங்கள், குஷ்டம், பாண்டிரோகம், கிருமிகள், மேஹரோகங்கள் இவையும், கபமும், ஊர்த்வச்வாஸமும் தீரும். 39.

இங்ஙனம் வாதாதி தோஷங்களாலுண்டாகிற சோபைகளுக்கு ஏற்ற சிகிதையைக் கூறப்பட்டன. இரத்தஜ-விஷ ஜ சோபைகளில் சிகிதையை. (1) இரத்ததோஷத்தினாலுண்டாகிற சோபையில் இரத்தமோக்ஷணம், குளிர்ச்சி பொருந்திய ஓளஷதங்கள் க்ருதம் இவற்றின் லேபம், ஸேசநமென்கிற ஒற்றடம், விரோசநம் இவற்றால் இரத்தத்தைச் சுத்தம் செய்யவேண்டும். (2) விஷஸம்பந்தமான சோபையில் விஷஹரமான சிகிதையைச் செய்ய வேண்டும். 40.

கிராம்யமாம்ஸம், ¹ ஆநாபமாம்ஸம், ² ஸத்தில்லாத மாம்ஸம், உலர்ந்த சோதையில் விசாகம், திலான்ன மென்கிற லக்க வேண்டிய சாகம், திலான்ன மென்கிற அபத்தி பங்கள். எள் சேர்த்து பக்குவம் செய்த அன்னம், குடான்ன மென்கிற வெல்லம் சேர்த்து பக்குவம் செய்த அன்னம், மாப்பண்டங்களாலான அன்னம், உப்பு கலந்த தயிர், புளித்துப் போன தும் நீர்விளாவாததுமான மத்யம், பொரி, உலர்ந்துபோன இறைச்சி, குருபோஜனம், அஸாத்மிய போஜனம், வயிற்றில் காந்தலை யுண்டுபண்ணக் கூடிய உணவு, இரவில் நித்திரையுறுதல், புணர்ச்சி இவைகளைச் ச்வயது ரோகி விலக்கி விடவேண்டும். 41.

1. கிராம்ய மாம்ஸம்—முதற் புத்தகத்தில் 381-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. ஆநாப மாம்ஸம்—ஆநாபதேச ஸம்பந்தமான ஜந்துக்களின் மாம்ஸம்.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

இனி விஸர்ப்ப சிகிதஸை யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப் படுகின்றது:—

விஸர்ப்பங்களில் முதலிலேயே இலங்கநம், ரூக்ஷணம், இரக்த மோக்ஷணம், வமநம், விரேசநம், இவை ஹிதமானவை; ஆனால் ஸ்நேஹநம் அனுகூலமானதல்ல. 1.

(1) அதிமதுரம், வாலுழவை, மதநபலம் இவற்றைச் சேர்த்து வமநம் செய்வித்தாலும், (2) பேய்ப்புடல், திப்பிலி, வேம்பு இவற்றின் தளிர்களோடு மதநபலத்தைக் கூட்டி வமநம் செய்வித்தாலும் விஸர்ப்பம் தீரும். 2.

சிவதை வேரைக் கொன்றையின் சாறு, திராக்ஷாரஸம், த்ரிபலாஸ் வரஸம், பால், நெய் இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றோடு விரேசநத்திற்காக உட்கொள்ளலாம். இவ்விபாதியில் தோஷம் கோஷ்டத்தைப்பற்றியதாயிருந்தால் இன்னும் விசேஷமாக சோதந சிகிதஸைகளைச் செய்ய வேண்டும். 3, 3½.

சோதந சிகிதஸைக்குத் தகாத பிணியாளிக்

கும், தோஷம் சொற்பமாயிருக்கையிலேயும் சமந சிகிதஸையை அடியில் வருமாறு செய்யலாம்: (1) சந்த

னம், நைதல் இவற்றையாவது, (2) மஸ்துவையாவது, (3) வேம்பு, பேய்ப்புடல் இவற்றையாவது, (4) படோலா திகணச் சரக்குகளையாவது; (5) நன்னூரி, நெல்லிக்கனி, வெட்டிவேர், கோரைக்கிழங்கு இவற்றையாவது ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயமாகச் காய்ச்சி உபயோகிக்கலாம். 4, 5.

காஞ்சொறி, பர்ப்பாடகம், சீந்தில், சுக்கு

இவற்றை க்வாதமாகவாவது, துராலபாதி து, சீதகஷாயமாகவாவது பக்குவம் செய்து நாவறட்சியுடன் கூடிய விஸர்ப்பரோகி பானம் செய்யலாம். 6.

மரமஞ்சள், பேய்ப்புடல், கடுகரோஹிணி,

சிறுகடலை, த்ரிபலை, வேம்பு, தார்வ்யாதி அதிமதுரம், கொன்றை இவற்றை க்வாதமாகக் காய்ச்சியெடுத்து, நெய்கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். 7.

சாகைகள் என்கிற கைகால்களிலுள்ள இரத்தம் கெட்டுப்போயிருந்தால் இரத்தத்தையே குத்தி

முதலில் வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில் இரத்தம் துர்நீர் கொண்டு கோளாறடைந்து விடுவதால் சர்மம், மாம்ஸம், ஸ்நாயு வென்னும் உரத்த பந்தந நார் இவையும் துர்நீரால் கோளாறடைகின்றன. 8.

ஆமதோஷம் நீங்கிய பிணி யாளிக்கு, கபம் க்ஷீணித்து, வாத பித்தங்

கள் மேலோங்கி நின்றால் அந்த நிலைமையில் (1) திக் தக க்ருதமாவது, (2) மஹா திக் தக க்ருதமாவது, (3) சர

க்கொன்றையைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதமாவது அனுகூலமானவையாம். 9.

அசுத்தமான இரத்தம் வெளிப்படுத்தப்

பட்ட பிறகு, தேஹத்தினுள்

சர்மம், மாம்ஸம், ஸந்திகள் இவற்றில் அடங்கிய தோஷம் சுத்தம் செய்யப்பட்ட

பிறகு, உடனே விஸர்ப்பத்தைச் சமனம் செய்வதற்காக தேஹத்தின் வெளிப்புறத்தில் பிர

தேஹம் முதலிய பூச்சுகளைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். 10.

(1) சதகுப்பி, கோரைக்கிழங்கு, நிலப்பனங் கிழங்கு, மூங்கிற் குருவாத விஸர்ப்பத்தி த்து, கருங்குறிஞ்சி, கொத்திற் கு லேபநங்கள். தமல்லிவிதை, தேவதாரு, முருங்கை இவற்றின் கல்கத்தையாவது, (2) கோஷ்டத்தின் கல்கத்தையாவது வாதவிஸர்ப்பத்தில் லேபநமாக உபயோகிக்கலாம். 11.

(1) பித்த விஸர்ப்பத்தில் நயக்ரோதாதிகணச் சரக்குகளாலான ¹ லேபநத்தையும், (2) பத்மோத்பலாதி ² சரக்குகளாலான லேபநத்தையும் பிரயோகிக்கலாம். (3) இளசான ஆலம்விழுதுகள், மிக்க மிருதுவான வாழைக்குருத்துகள், தாமரைக்கிழங்கு இவற்றை நன்கு அரைத்து, சத தெளத க்ருதத்திற் ³ குழைத்து லேபநம் செய்யலாம். (4) தாமரைச் சேற்றையும் குளிரக் குளிர லேபமாகப் பிரயோகிக்கலாம். (5) அல்லது ஜலம் விட்டு மிருதுவாக ஆட்டியெடுத்த நல்முத்துக் குழம்பையாவது, (6) அவ்விதமே சங்குக்குழம்பையாவது, (7) பவழக்குழம்பையாவது, (8) முத்துச்சிப்பியின் குழம்பையாவது, (9) நெய்யிட்டு அரைத்தெடுத்த மனச்சிலையையாவது பூச்சிடலாம். 12-13½.

(1) த்ரிபலை, தாமரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர், மஞ்ஜிஷ்டி, அலரி கப விஸர்ப்பத்திற்கு லேபநங்கள். வேர், சவட்டுக் கோரையின் வேர், அறுகம்புல் இவற்றைக் கல்கமாக அரைத்து

1. நயக்ரோதாதிகணம்—முதற் புத்தகம் 127-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. பத்மோத்பலாதிகணம்—தாமரை, நைதல், வெட்டிவேர், அறுகம்புல், தாமரைக்கொடி, அல்லிக் கிழங்கு, தட்டைக் கோரைக்கிழங்கு, சர்க்கரை, விளாமிச்சைவேர், சந்தனம், நல்முத்து, காலி, க்ஷீரகா கோல், வறள்தாமரை, இலுப்பைப்பூ, நெய், பால் இவற்றின் கட்டு.

3. சததெளதக்ருதம்—முதற்புத்தகம் 194-ம் பக்கம் பார்க்க.

கப விஸர்ப்பத்தில் லேபநமாக உபயோகிக்கலாம். (2) வெண்கருங்காலி, எழிலம்பாலை, கருங்காலி, தேவதாரு, மருதோன்மி, கோரைக்கிழங்கு, கொன்றை இவற்றின் கூட்டுமுறையையாவது, (3) வருணாதிகணச் சரக்குகளான கல்கத்தையாவது, (4) கொன்றையிலைகள், நறுவிலியின் பட்டைகள், கருநொச்சியிலை, மணத்தக்காளி, காட்டு வாகைப்பூ இவற்றின் கல்கத்தையாவது லேபநமாக உபயோகிக்கலாம். (5) இதே சரக்குகளைக்கொண்டு ஸேகம் என்கிற ஸேசந்திரவத்தையும், விரணத்திற் பூசுவதற்கான க்ருதத்தையும், லேபந ரூபமான ஒளஷதத்தையும், ரூர்ணத்தையும், பக்குவம் செய்து அந்தந்த நிலைமக்கேற்றவாறு உபயோகித்துக் கொள்ளலாம். வாதஸம்பந்தமான விஸர்ப்பத்தில் உபயோகிக்கவேண்டிய லேபங்களுக்கு நெய் அதிகமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவேண்டும். 14—17½.

(1) ஆமதோஷத்துடன் கூடிய வாதம் கபஸ்த்தாநத்தை யடைந்தால் ஸம்ஸர்கதே தா லேபநங்கள் சிறிது குளிரந்ஷாதிகளாலான தும் சிறிது உஷ்ணமாகவும் விஸர்ப்பங்களுக் கு சிகித்சைகள். இருக்கவேண்டும். (2) இரக்த-பித்தம் பித்தஸ்த்தாநத்தை அடைந்திருந்தால், நெய் கலந்த லேபநங்களைப் பிரயோகிக்கவேண்டும்; மேலும் இவ்விதமான கோளாயில் லேபநங்கள் அதிக குளிரச்சியாகவும், மெல்லிய பூச்சுகளாகவும், மெல்லிய வஸ்திரங்களின்மீது பரப்பி விஸர்ப்பத்தின்மீது இடக்கூடியவையாகவும் இருக்கவேண்டும். உபயோகப்படுத்திய லேபத்தையே எடுத்தெடுத்து அடிக்கடியும் பிரயோகித்தால் வீர்யத்திற் குன்றிப்போமாயைவால், அப்போதைக்கப்போது வெவ்வேறு லேபங்களை அவ்விஸர்ப்பத்தின்மீது பிரயோகிக்கவும். (3) ஸம்ஸர்கதோஷங்களாலான விஸர்ப்பங்களில் வாத-பித்த-கபங்களாலான விஸர்ப்பங்களுக்குக் கூறியுள்ள சிகித்சைகளையே அததற்கேற்றவாறு கலந்து பிரயோகிக்கவும். 18—20.

அக்னி விஸர்ப்பத்தில் (1) சத தெளத க்ரு
தத்தையாவது, (2) ஸாதார
அக்னி விஸர்ப் ணமான ஆடை போலத்
ப சிகிதஸை. தோய்ந்த நெய்யையாவது,
(3) குளிர்ந்த அதிமதுரக் கஷாயத்தையாவது,
(4) மிகக் குளிர்ந்த தண்ணீரையாவது, (5)
தாமரையிலைத் தண்ணீரையாவது,¹ (6) பாலை
யாவது, (7) கருப்பஞ் சாற்றையாவது பிர
யோகிக்கலாம். (8) பானம் செய்வதற்கும்,
லேபநம் செய்வதற்கும், விரணங்கள்மேல்
ஊற்றுவதற்கும் மஹாதித்தக க்ருதம் மிக்க
அணுகுலமானது. 21—22.

(1) கிரந்தி விஸர்ப்பத்தில் இரக்த-பித்த
சிகிதஸையிற் கூறியுள்ளபடி
கிரந்தி விஸர்ப் இரக்த-பித்த ஹரமான சிகி
ப சிகிதஸை. த்ஸையை நன்கு நிறைவே
ற்றி, கப-வாதஹரமான பிண்டஸ்வேதம்,
உபநாஹஸ்வேதம்² இச்சிகிதஸைகளைச் செய்
வது தகும். (2) கிரந்தி விஸர்ப்பத்தில் வலி
யும் அதிகமுண்டானால், தசமூலங்கள் சேர்
த்து பக்குவம் செய்த தைலத்தை உஷ்ண
மாக அதன்மீது ஊற்றலாம். (3) அங்ஙனமே
பசுமுத்திரத்தையும் தசமூலம் சேர்த்துக்
காய்ச்சி யுபயோகிக்கலாம். (4) அல்லது ஜலத்
தில் தசமூலத்தைக் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்தை
யாவது கிரந்தி விஸர்ப்பத்தின்மேல் ஊற்ற
லாம். (5) முருங்கப்பட்டையையாவது கல்க
மாக அரைந்துக் காய்ச்சி, இளஞ்சூடாக கிரந்
தியின்மேல் பூச்சிடலாம். (6) அல்லது பச்சி
லைமரப் பட்டையையாவது, (7) உலர்ந்த முள்
ளங்கியின் கல்கத்தையாவது, (8) ஊமத்தையி
லையையாவது அங்ஙனமே உபயோகிக்கலாம்.

1. “சீதாம்பஸாம் போஜஜலை:” என்று மூலத்திலு
ள்ளவாறு நாம் மொழி பெயர்த்திருக்கிறோம். “விதா
ம்பஸாம் போஜஜலை:” என்று மூலம் இருக்க வேண்டு
மென்று ஸர்வாங்க ஸூந்தரீ வியாக்யாநத்தினால் தெரி
யவருகிறது; சர்க்கரையின் நீர், தர்மரைப்பூ சேர்த்த
ஜலம், கோரைக்கிழங்கின் ஜலம் என்று அந்த வியாக்
யாநப்படிக்கு பொருள்.

2. பிண்ட ஸ்வேதாதிக்களைப்பற்றி முதற்புத்தகம்
பார்க்க.

(9) நேபாளம், சித்திரமூலப்பட்டை, கள்ளிப்
பால், எருக்கம்பால், வெல்லம், சேராங்கொட்
டை, அன்னபேதி இவற்றை லேபநமாகச் செ
ய்து, பிரயோகித்தால் கல்லும்கரைந்துடையும்.
வெளியிற் சர்மத்தைப்பற்றியதாய் கபத்தினு
லுண்டான கிரந்தியை இந்த லேபம் உடைத்
துவிடு மென்பதில் ஸந்தேஹமென்ன? நீடித்த
நாட்களாயுள்ள கிரந்தியையும் இதே சரக்குக
ளால் உடைத்து விடலாம். (10) முள்ளங்கி,
கொள் இவற்றின் யூஷங்களில் யவக்ஷாரம்,
மாதளம்பழச்சாறு இவற்றைச் சேர்த்து
பானம் செய்விக்கலாம்; (11) கோதுமான்னம்
வாற்கோதுமையன்னம் இவற்றில் சீது, தேன்,
சர்க்கரை இவற்றைச் சேர்த்தும், அல்லது
தேன், வாருணீ மண்டம், கொடிமாதளம்பழ
ரஸம் இவற்றைச் சேர்த்தும் அருந்தச் செய்
யலாம். (12) தேன்கூட்டிய த்ரிபலையின் பிர
யோகத்தினாலும், தேவதாரு-சீந்தில் இவற்
றின் பிரயோகத்தினாலும், காவிக்கல் கல்கத்தி
னாலும், கோரைக்கிழங்கு சேராங்கொட்டை-
ஸக்துவென்னும் பிஷ்டம் இவற்றாலும், தே
னைப் பூசுவதாலும், தூமப் பிரயோகங்களா
லும், சிரோவிரேகங்களாலும், குல்மத்தைக்
கரைப்பதற்கு முற்கூறியுள்ள முறைகளாலும்,
நெருப்பிற் காய்ச்சிய இரும்பு, பொன், உப்பு,
கல் இவை முதலியவற்றைக்கொண்டு அழுத்
துவதாலும் கிரந்தி விஸர்ப்பத்தை யுடைக்க
லாம். 23—31.

நல்ல பலன் தரக்கூடியவை யென்று தெ
ரிந்துகொண்டுள்ள முற்கூறி
ய பலவிதமான சிகிதஸைக
ளையும் கிரந்தியானது உடை
யாமல் மிகவும் வலுத்து கல்
லைப்போல கடினமாயிருந்து சிறிதும் குணம
டையாவிட்டால், பிறகு (1) க்ஷாரத்தினாலா
வது, இரும்புச் சலாகைகளாலாவது, பொன்
னாலாவது அதைச் சுவது நலம். (2) அல்லது
பழுக்கச் செய்யுங்குணமுடைய பதார்த்தங்க

ளால் பழுக்கச் செய்து, சஸ்திரத்தினால் கீண்டாவது தோஷத்தை வெளிப்படுத்தி விடலாம். (3) இப் பிணியாளியின் தோஷங்கொண்டு விருத்தியாயுள்ள இரத்தத்தை அப்போதைக் கப்போது ஸிராவ்யதை செய்து வெளிப்படுத்தி விடவேண்டும்; மீண்டும் இங்ஙனம் இரத்தம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பிறகு வாத-கபஹமான ஒளஷதத்தைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (4) சுடுதல், பழுக்கச் செய்தல் இச்சிகிதஸைகளால்¹ துர்நீர்ப் பொசித்துக்கொண்டுள்ள விஸர்ப்பத்தில், ஸாதாரண விரணங்களுக்குக் கூறியவிதமே வெளியிலும் உள்ளேயும் ஒளஷதப் பிரயோகம் செய்து சிகிதஸிக்க வேண்டும். (5) மரமஞ்சள், வாய்விடங்கம், கம்பில்லம் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலம் வாத ஸம்பந்தமான விஸர்ப்ப விரணத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (6) அறுகம்புல்லின் ஸ்வரஸத்திற் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தை கப-பித்தங்கள் விருத்தியாயுள்ள விஸர்ப்ப விரணத்திற் பிரயோகிக்கலாம். 32—35½.

விஸர்ப்பத்தில் ஸாதாரணமாகக் கூறப்பட்ட இரத்தமற்ற சிகிதஸைகளெல்லாம் ஒரு பகுதியாகவும், இரத்தமோக்ஷணம் மாத்திரம் மற்றொரு பகுதியுமாயிருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. விஸர்ப்பரோகம் பெரும்பாலும் இரத்தத்தோடும் பித்தத்தோடும் கலவாமல் உற்பத்தியாவதிம்லை; இதற்கு இரத்தமே ஆதாரமாகின்றது; ஆகையால் இப்பிணியாளிக்கு அடிக்கடியும் இரத்தமோக்ஷணமே செய்யவேண்டும். 36, 37.

விஸர்ப்பத்தினால் வருந்துபவனுக்கு விரோசன குணமற்ற க்ருதத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது; அவ்வித க்ருதத்தினால் விஸர்ப்பத்திற்குக் காரணமான தோஷம் தேஹத்திலேயே தகையப்பட்டு சர்மமென்ன, இரத்த மென்ன, மாம்ஸ மென்ன இவற்றை எரியச் செய்துவிடும். 38.

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

இனி குஷ்ட சிகிதஸீதம் என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படும்:—

எல்லாவிதமான குஷ்டரோகிக்கும் முதலில் ஸ்நேஹபானம் செய்து வித்து சிகிதஸை செய்ய வேண்டும். 1.

அவற்றுள் வாதம் அதிகரித் துண்டான குஷ்டத்தில் தசமுலம், சீந் வாதகுஷ்ட சிகிதஸை-தசமுலா தி ஸ்நேஹம். தில், ஆமணக்கு, நாயர்வே னை, ஆடுதீண்டாப்பானை இவற்றால் பக்குவம் செய்த

தைலமாவது க்ருதமாவது அனுக்லமானதாம். 1½.

பேய்ப்புடல், வேம்பு, கடுக ரோஹிணி, மரமஞ்சள், வட்டத்திருப்பி, காஞ்சொறி, பர்ப்பாடகம், கொன்றை இவற்றை ஒரு ஆடகம் ஜலத்தில் ஒவ்வொரு பலம் அளவில் இடித்துச் சேர்த்து, எட்டிலொரு பங்காகச் சுண்டிப்படியாகக் காய்ச்சி யெடுத்து வடிக்கட்டி, பன்னி

1. 'ப்ரக்லிந்நே தாஹபாகாப்யாம்' என்கிற மூல வாக்கியத்திற் "க்லேதமுன்னதும், தாஹபாகங்களோடு கூடியதுமான ஸகல் விஸர்ப்பத்திலும்" என்று ஸர்வாங்க ஸந்தர் வியாக்பாரத்திற் கூறியுள்ள பொருள் ஸந்தர்ப்பத்தை அனுஸரித்ததல்ல; கிரந்தியைச் சுடுவது, பழுக்கச் செய்வது இவைகளைப்பற்றிய விஷயம் இதற்கு முன் ச்லோகங்களிலேயே கூறியிருப்பதை அனுஸரித்து இச்சிகிதஸை செய்யப்படுகிறது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

ரண்டு பலம் நெய் சேர்த்து, அதில் கொன்
றை, கோரைக்கிழங்கு, நிலவேம்பு, வாலுமு
வை, திப்பிலி, சந்தனம் இவற்றை வகைக்குக்
கால் பலம் அளவில் கல்கமாகச் சேர்த்து, பக்
குவம் செய்து கொள்ளவும். இது “தித்தக
க்ருதம்” எனப்படும். இந்த க்ருதமானது
பித்தகுஷ்டம், விஸர்ப்பம், கட்டிகள், அழ
ற்சி, நாவறட்சி, பிரமமென்னும் தலைச்சுற்றல்,
சொறி, பாண்டுரோகம், கண்டங்களென்கிற
வீக்கங்கள், கெட்டுப்போன நாடிவ்ரணங்கள்,
அபசீ, கொப்புளங்கள், வித்ரதி, குல்மம்,
சோதை, உன்மாதமென்கிற பித்து, வெறி,
இருதயரோகம், திமிரமென்கிற கண்ணோய்,
வ்யங்கமென்கிற வங்கு, கிரஹணி, ச்வித்ரமெ
ன்கிற வெண்குஷ்டம், காமாலை, பகந்தரம்
என்கிற பிளவை, அபஸ்மாரம், உதாரோகம்,
பெரும்பாடு, கிருத்ரிமவிஷம், அர்சஸ், இரக்
தபித்தம் இவை முதலிய மற்றுமுள்ள மிக
வும் கஷ்ட ஸாத்தியமான கடும்பிணிகளையும்
தீர்க்கும். 2—7.

ஏழிலம்பாலை, பர்ப்பாடகம், பெருவாகை,
கடுகரோஹிணி, வசம்பு, த்ரி
மஹா தித்தக க்ருதம். பலை, தாமரைக்கிழங்கு, வட்
டத்திருப்பி, மஞ்சள், மா
மஞ்சள், வெண் நன்னூரி, கரு நன்னூரி, திப்
பிலி, யாணைத்திப்பிலி, வேம்பு, சந்தனம், அதி
மதாரம், பேய்த்துமட்டி, வாலுமுவை, சீந்தில்,
நிலவேம்பு. விளாமிச்சவேர், ஆடாதோடை,
பெருங்குரும்பை, தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கு,
பேய்ப்புடல், அதிவிடயம், கோரைக்கிழங்கு,
கொன்றை, காஞ்சொறி இவற்றை எட்டு மட
ங்கு ஜலத்திற் சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுத்த
கஷாயத்துடன், இரண்டு பங்கு நெல்லிக்கனி
பின் சாற்றையும் கூட்டி, அதில் க்ருதத்தைப்
பக்குவம் செய்யலாம். இது தித்தக க்ருதத்
திலும் அதிககுணங்களைச்செய்யும்; ஆகவே
இது “மஹாதித்தக க்ருதம்” எனப்படும். 81-0½.

வேம்பு, ஏழிலம்பாலை, சித்திரமூலம், கோ
ஷ்டம், மிளகு, வசம்பு, குங்
கிலிய மரப்பட்டை, முறள
ஞ்செடி, ஆமணக்கு இவற்
றைச் சேர்த்து பக்குவம்
செய்த க்ருதம் கபம் அதிகரித்த குஷ்டத்
தில் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. 11.

எல்லா குஷ்டங்களிலுமே (1) சேராங்
கொட்டைத் தைலம், (2)
துவரகதைலம், (3) கடுகெண்
ணைய் இவற்றையாவது, (4)
வாய்விடங்கம், கடுக்காய்
சேராங்கொட்டை இவற்றி
ன் கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தை
யாவது பானம் செய்யலாம். (5) கொன்றை
வேர்க் கஷாயத்தில் நூறுமுறை காய்ச்சி
யெடுத்த க்ருதத்தை கருங்காலிக் கஷாயத்
தின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ள சீக்கி
ரம் குஷ்டம் தீரும். (6) முற்கூறிய ஸ்நே
ஹங்களால் அந்தந்த நிலைமைகளுக்கேற்ற
வாறு அப்யஞ்ஜனம் செய்வதும் ஹிதமாம்.
(7) ஸ்நேஹசிகிதத்தை முடிந்தபிறகு விஸர்ப்ப
சிகிதஸையிற் கூறப்பட்டுள்ளபடி சோதநக்
ரியையைச் செய்யவேண்டும். 12—14½.

(1) குஷ்டரோகிக்கு நெற்றியிலும், கைகளி
லும், பாதங்களிலும் ஸிரா
மோக்ஷணம் செய்து இரத்
தத்தையும் வெளிப்படுத்த
லாம். (2) குஷ்டம் சொற்ப
மாயுண்டாயிருந்தால் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ற
வாறு பிரச்சந்நம் செய்வதும், ச்ருங்கம் முத
லியவற்றால் துஷ்ட இரத்தத்தை வெளிப்படு
த்துவதும் உசிதமாம். (3) குஷ்டஹரமான ஸ்
நேஹங்களால் இவனுக்கு இடையிடையே
ஆப்யாயம் செய்துவர வேண்டும். இரத்த

1. பிரச்சந்நம்—சுரைக்குடுக்கை அல்லது கோப்
பை முதலியவற்றால் செய்யப்படும் (ஆங்கிலத்தில்
Cupping எனப்படும்) ஒருவித இரத்தவிலயந சிகி
தஸை.

மோகசுணம் செய்து, விரேசநம் செய்து, ஆக வேகுடல்வற்றியிருக்கும் இக்குஷ்டரோகிக்கு தேஹத்தில் வாயுவானது அந்த ஸ்நேஹோபசாரங்களால் பிரகோபிக்காமலும் ஆகவே உடலுக்குக் கேடு விளைவிக்காமலு மிருக்கும். 15-17.

ஆடாதோடை, சீந்தில், வேம்பு, த்ரிபலை, பேய்ப்புடல், கண்டங்கத்தி வஜ்ரக க்ருதம். ரி, புங்கு இவற்றின் கஷாயத்தில் க்ருதம் சேர்த்து, அச்சரக்குகளையே கல்கமாகவும் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இது விஸர்ப்பம், ஜ்வரம், காமாலை, இரக்த-பித்தம், குஷ்டம் இவற்றைப் போக்கும். இதை 'வஜ்ரக க்ருதம்' என்பார்கள். 18.

த்ரிபலை, த்ரிகடு, கத்திரி, கண்டங்கத்திரி, சிறு வழுதுணை, கடுகரோ மஹா வஜ்ரக க்ருதம் ஹிணி, நேபாளம், சிவதை வேர், கொன்றை, வசம்பு, அதிவிடயம், சித்திரமூலம், வட்டத்திருப்பி இவை வகைக்குக் கால் பல மெடை, அப் பொழுதே இறக்கிய கள்ளிப்பால் ஒருபலம், இவற்றைக் கல்கம்போலச் செய்து, இதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதம் பக்குவம் செய்து, க்ருரகோஷ்ட மென்கிற கற்குடலாயிருப்ப வனுக்குக் கொடுக்க, இது ஸ்ரிகத்தத் தன்மையையும் விரேசநத்தையும் உண்டுபண்ணும். குஷ்டம், ச்வித்ரமென்கிற வெண்குஷ்டம், ப்லீஹரோகம், அண்டவீக்கம், அச்மரீ, குல்மம், இவை கஷ்ட ஸாத்தியமான நிலைமையிலிருப்பினும், இதனால் தீரும். இது 'மஹா வஜ்ரக க்ருதம்' எனப்படும். 19, 20.

ஒரு ஆடகமளவான நோபளத்தை ஒரு தந்தி க்ருதம். திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சி, அதில் பேய்த்துமட்டியை ஒரு பலம் கல்கமாகச் சேர்த்து, அதில் க்ருதம் பக்குவம் செய்துட்கொள்ள, அந்த க்ருதம் மேலே வம்

நரூபமாகவும் கீழே விரேசநரூபமாகவும் குடலைச் சத்தி செய்யும். 21.

ஆவர்த்தகீ யென்கிற கொடியை ஒரு துலாப்பிரமாணம் ஒரு தி ஆவர்த்தகீ ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து க்ருதம்.

து, எட்டிலொரு பங்காக மிகும்படி. காய்ச்சி யெடுத்து, அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் கூட்டி, அக்கொடியின் வேரையே கல்கமாகவும் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இதை தினம் மாற்றி தினம் உட்கொள்ளவும்; ஒளஷதம் நன்கு ஜீர்ணமான பிறகு வரகுதான்யம் சேர்த்து பக்குவம் செய்த காடியோடு போஜனம் செய்யலாம். இது குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், அபசீ யென்கிற விரணம் இவற்றைத் தீர்க்கும்; இதை யுபயோகிப்பதால் பிரஜாவிருத்தி யுண்டாகும்; விஷபங்களை எளிதில் கிரஹிக்கவும், அவற்றை என்றும் மறந்து விடாமல் தரிக்கவும் கூடிய புத்தி சக்தியும் அதிகரிக்கும். 22, 23.

(1) கந்தகத்தை தேன், கரிய போளம் இவற்றுடன் கூட்டியாவது, குஷ்டத்தில் (2) அதற்கு ஸம் அளவான வேறு சில துறை நெய்யிற் குழைத்தாவது, (3) கள்.

கருங்காலி, செம்மரம் இவற்றின் பட்டையைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த கஷாயத்தில் கூட்டியாவது உட்கொண்டு, பிரஹ்மசர்ய விரதம் தவறாமலிருந்து வந்தால் குஷ்டரோகம் தீரும். 24.

சம்பா தானியங்கள், வாற்கோதுமை, கோதுமை, வரகு, ப்ரியங்கு, பயறு, கடலை, துவரை, கைப்புள் ஹிதமும் அஹித ள சாகங்கள், இவையும் த்ரிமுமான அன்ன-பலை, பேய்ப்புடல், கருங்காலி, வேம்பு, சேராங் கொட்டை இவற்றுடன் கூட்டிய ஜாங்கல மாம்ஸமும், ஒளஷதங்களடங்கிய மதுவகைகளும், வாலுமுனை சேர்ந்த மோரும் ஆக இந்த அன்ன-பானங்கள் குஷ்டத்தில் அனுகூலமானவை. ஆனால் அம்லம், இலவணம், கடு என்னும் இச்சுவைகளையுடைய மற்ற வஸ்துக்கள் குஷ்டத்தில் இதமானவையல்ல; மேலும் தயிர், பால், வெல்லம், ஆதாபமாம்ஸம், எள்ளு, உளுந்து இவைகளையும் அடியோடு விலக்கி விடவேண்டும். 25-27,

பேய்ப்புடல்வேர், த்ரிபலை, பேய்த்தும்
மட்டி இவை வகைக்குப்
படோல மூலாதி பதினாறு தாநகங்கள் அள
க்வாதம். வு;¹ கொன்றை, கடுகரோஹி
ணீ இவ்விரண்டும் பிரத்தியேகம் ஆறு தாந
கங்கள்; சுக்கு நான்கு தாநகங்கள்; இந்த
அளவுகளின் வீதம் இச்சரக்குகளை ஒரு பலம்
அளவுக்குக் கிரஹித்துக் கொள்ளவும்; இவற்
றை நன்றாக இடித்து ஜலத்தில் சேர்த்துக்
கஷாயம் காய்ச்சவும். இக்கஷாயத்தைச் சரீ
ரத்திற் சேர்ந்துள்ள தோஷங்களைச் சுத்தி
செய்வதற்காகப் பானம் செய்யவும். ஒளஷ
தம் ஜீர்ணமான பிறகு ஜாங்கலதேச மிருகங்
களுடையவும் பக்ஷிகளுடையவும் மாம்ஸரஸங்
களோடு பழகிய சம்பா அரிசியினாலாகிய அன்
னத்தை புறிக்கவும். இவ்வுளஷதத்தை
ஆறு நாள் உபயோகிக்க குஷ்டம், வெண்குஷ்
டம், கிரஹணீ ரோகம், அர்சஸ், முத்திராக்ருச்
சிரம், ஹஸீமகம், இருதய குலை, வஸ்தி குலை,
விஷமஜ்வரம் இவைகள் தீரும். 28-30.

வாய்விடங்கம், நெல்லிக்கனி, கடுக்காய் இம்
மூன்றும் மூன்று பலமெ
மாணிபத்ரா கு டை, சிவதைவேர் மூன்று
டம். பலம்; இவற்றைச் சூர்ணம்
செய்து, பன்னிரண்டு பலம் வெல்லம் சேர்
த்து குளிகைகளாகச் செய்து, ஜிதேந்த்ரியர்
களாயிருந்து கொண்டு இதை உபயோகித்து
வர குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், ச்வாஸ காஸங்
கள், உதர ரோகங்கள், அர்சஸ், மேஹம்,
ப்லீஹ ரோகம், கிரந்தி, அரும்க்ஷிகா வென்கிற
விரணங்கள், கிருமி ரோகம், குல்மம் இவை
தீரும்; மாணிபத்ரன் என்கிற யக்ஷன் மோக்ஷ
ம் விரும்பிய ஒரு யக்ஷனுக்கு இதை யுபதே
சித்தருளினான். 31, 32.

1. தாநகம்:—ஒரு மாவைப் பிரமாணம்; பதினாறு
தாநகங்கள் கொண்டது ஒரு கர்ஷம்; கர்ஷமென்பது
கால்பலம்.

நிலவேம்பு, வேம்பு, த்ரிபலை, தாமரை,
கிழங்கு, அதிவிடயம், த்ரி
பூனீம்பாதி சூர் பிலி, பெருங்குரும்பை, பெ
ணம். ய்ப்புடல், மஞ்சள், மரம்
சள், வட்டத்திருப்பி, கடுகரோஹிணீ, பேய்
தும்மட்டி, வாலுளுவை, வசம்பு இவை வ
பாகம்; நேபாளம் இரண்டு பாகம்; சிவனை
வேர் நான்கு பாகம்; பிரமியிலை எட்டு பாகம்
இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேன்-நெய்
இவற்றின் அநுபானத்தோடு உட்கொள்
லாம்; இது குஷ்டம், மேஹம், பிரஸுப்த
யென்கிற சர்மத்திற்கு உணர்ச்சியற்றுப் பே
கும் நிலைமை இவற்றிற்கு உத்தமௌஷதம்
33, 34½.

த்ரிபலை, வாய்விடங்கம், திப்பிலி இவற்றின்
சூர்ணத்தைப்பாவது தைலம்
த்ரிபலாதி சூர் நெய், தேன் இவற்றுள்
ணம். தேனுமொன்றோடு உட்கொ
ள்ளலாம். 35.

(1) பேயத்தி, வாய்விடங்கம், வேம்பு,
குஷ்டத்திலுப கோரைக்கிழங்கு, த்ரிகடு
யோகிக்கக் கூடிய இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்
சில ஒளஷத மு த்து, வெட்பாலையின் கஷாய
றைகள். யத்தைப் பருகிவந்தால் அ
து சர்ம வியாதிகளைத்தையும் போக்கும்.
(2) வெட்பாலை, சித்திரமூலம், வேம்பு,
கொன்றை, கருங்காலி, வேங்கை, ஏழிலம்
பாலை இவற்றின் பட்டைகளின் கஷாயத்தில்
கடுக்காய்களைச் சமைத்து, தேனையும் நெய்யை
யும் அக்கடுக்காய்களோடு கூட்டி, அவற்றை
புறிக்க குஷ்டம் தீரும். (3) மரமஞ்சள், கருங்
காலி, வேம்பு இவற்றின் பட்டைகளுடைய
கஷாயமும் குஷ்டஹரமாகும். (4) மரமஞ்
சள், த்ரிபலை, வேம்பு, பேய்ப்புடல்வேர்,
கடுகரோஹிணீ, வசம்பு, செஞ்சந்தனம், அதி
மதுரம் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த
கஷாயம் முறைப்படி உபயோகிக்கப்படுமா

னால், நன்கு நிறைவேற்றப்பெற்ற தர்மம் போல், கப-பித்த ஸம்பந்தமான குஷ்டத்தைப் போக்கிவிடும். (5) இதே சரக்குகளாலான கஷாயத்தில் நல்ல க்ருதத்தைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க வாத குஷ்டம் தீரும். (6) இங்ஙனமே கருங்காலி, வேம்பு, சீந்தில், தேவதாரு, மஞ்சள் இவற்றையும் தனித்தனியே பக்குவம் செய்தும் உபயோகிக்கலாம். (7) வட்டத்திருப்பி, மா மஞ்சள், சித்திரமூலம், வாய்விடங்கம், கடுக ரோஹிணி, வாலுளுவை இவற்றின் சூர்ணத்தைப் பசுமூத்திரத்திலிட்டாவது, வெந்நீரில் சேர்த்தாவது ஒரு மாஸ காலம் பருகிவர குஷ்டரோகம், அர்சஸ், மேஹம், சோபை பாண்டு, ஆஜீர்ணம், கிருமிரோகம் இவ்வியாதிகளால் வருந்துபவர் அவற்றிலி ருந்து நிவ்ருத்தியடைவர். 36,40.

கொம்பரக்கு, நேபாளம், அதிமதுரம், த்ரிபலை, கண்டங்கத்திரி, வட்டத்திருப்பி, வாய்விடங்கம், நாபுருவி, த்ரிகடு, மஞ்சள், ஏழிலம்பாலை, ஆடாதோடை, மஞ்ஜிஷ்டி, வேம்பு, தேவதாரு, தசமூலம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, பசுமூத்திரத்தின் அனுபானத்தோடு ஒரு மாஸ காலம் உட்கொண்டு, பத்தியமான உணவுகளையும் புஜித்துவர குஷ்டம் தீரும். 41.

மஞ்சள் ஒரு பங்கு, திப்பிலி இரண்டு பங்கு, சிசாதி வடகம், சுக்கு மூன்று பங்கு, வாய்விடங்கம் நாலு பங்கு, சேராங்கொட்டை ஐந்து பங்கு, சித்திரமூலம் ஆறு பங்கு, பொன்னிமிளை ஏழு பங்கு, இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, மாத்திரைகளாக உருட்டி, பசுமூத்திரத்தின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ள மிகக் கடுமையான குஷ்டங்களும் நிவ்ருத்தியாம். 42.

த்ரிகடு, த்ரிபலை, எள்ளு, சேராங்கொட்டை, நெய், தேன், கற்கண்டு ஸப்த ஸமா இவற்றைச் சமயெடை சேர்ந்து செய்த குளிகை குஷ்டத்தைப் போக்கும்; இராஸாயநமாகவும், வ்ருஷ்யமாகவும் கூட உபயோகமாகும். இது 'ஸப்தஸமா குளிகை' எனப்படும். 43.

ஆட்லாங்கொடி, சித்திரமூலம், மஞ்சள், வாய்விடங்கம், சேராங்கொட்டை, துவரக பீஜம் த்ரிபலை இவற்றையும் வெல்லத்தையும் சேர்த்து, குளிகைகளாகச் செய்து உபயோகித்துவர ஸமஸ்தகுஷ்டங்களும் தீரும். 44.

வாய்விடங்கம், சேராங்கொட்டை, ஆட்லாங்கொடி, கண்டங்கத்திரி, விடங்காதி குளி நிலப்பனங்கிழங்கு, கடுக்காய், நீர்த்திப்பிலி, எள்ளு, திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தை வெல்லம் சேர்த்து குளிகைகளாகச் செய்து உபயோகிக்க குஷ்டம் நிவாரணமாகும். 45.

ஆட்லாங்கொடி, வாய்விடங்கவேர், திப்பிலி, சித்திரமூலம், இரும்புச்சிட்டம், நெல்லிக்கணி இவற்றின் சூர்ணத்தை நல் வெண்ணெயிற் கலந்துட்கொள்ள கஷ்டஸாத் தியமான குஷ்டமும் நிவ்ருத்தியாகும். 46.

(1) கடுக்காய், எள்ளு, சேராங்கொட்டை, வெல்லம் இவற்றைக் கொண்டு செய்த குளிகைகள் குஷ்டஹரமான சில முறை குஷ்டத்தைப் போக்கும்.

(2) சேராங்கொட்டை, வாய்விடங்கம், ஆட்லாங்கொடி இவற்றையும் வெல்லத்தையும் சேர்த்துச் செய்த குளிகைகளையாவது குஷ்டரோகி உபயோகிக்கலாம். (3) கருங்காலிப்பட்டையின் சூர்ணம், வாய்விடங்கத்தின் சூர்ணம், சிலாஜது இவற்றைத் தேனும் நெய்யும் கலந்து உபயோகிக்கலாம்;

இது கிடிபம் என்கிற சர்மவியாதி, வெண் குஷ்டம், தத்ரு வென்னும் படை இவற்றையும் போக்கும்; இவ்வெளஷதத்தை யுபயோகிக்கையில் பத்தியமான உணவுகளை மிதபாக புஜிக்கவேண்டும். (4) வாய்விடங்கம், நெல்லிக்கனி, இரும்புச்சிட்டம், திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தைச் சர்க்கரையோடும் எண்ணெயோடும் கலந்துட்கொள்ளலாம்; இது மிக பலமான குஷ்டங்களினைத்தையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். (5) கோரைக்கிழங்கு, த்ரிபலை, மஞ்ஜிஷ்டி, தேவதாரு, தசமூலம், ஏழிலம்பாலை, வேப்பம்பட்டை, பேய்த்தும் மட்டி, சித்திரமூலம், பெருங்குரும்பை இவற்றை ஸம பாகமாகச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும்; இவற்றுடன் ஸக்துவென்னும் மாச்சரக்கை ஒன்பது பாகம் சேர்க்கவும்; இச்சூர்ணத்தை அதற்குச் சம அளவான தேனில் கலந்து தினந்தோறும் உட்கொள்ளவும்; அனுபவத்தில் உபயோகமுள்ளதென்று தெரிந்துகொண்டுள்ள இம்முறை குஷ்டத்தைப் போக்கவல்லது; மேலும் வீக்கம், பாண்டு ரோகம், வெண்குஷ்டம், கிரஹணீரோகம், அர்சஸ், அண்டவீக்கம், பகந்தரம், பிடகைகளென்னும் கட்டிகள், சொறி, கோடமென்னும் தழும்பு, அபசி இவைகளும் தீரும். (6) துவரக பீஜங்களையும், சேராங்கொட்டையை யும், ஆட்லாங்கொடியையும், சித்திர மூலத்தையும், சிலாஜதுவையும் இரஸாயநாத்தியாயாயத்திற் கூறப்படும் முறைப்படி குஷ்ட ரோகி உபயோகிக்கலாம். 47—53.

இங்ஙனம் முற்கூறிய முறைகளால் தேஹத்தின் உட்புறத்திலுள்ள குஷ்டத்தில் தேஹம் பரிஹரிக்கப்பட்ட லேபநம் முதலிய து செய்யும்கூட யது முதலியன. பின்பு, சர்மத்தின் மீதுள்ள விகாரங்களைப் போக்குவதற்காக, வெளியில் லேபநம் முதலியதை யுபயோகிப்பது ஹிதமாகும். உட்

புற தேஹம் விலக்கப்படாமல் தேஹம் கோளாறடைந்திருக்கையில் தீக்ஷணமான லேபநங்களால் கிளறப்பட்டு குஷ்டம் முன்னிலும் அதிகரித்து விடும். நிலைத்து கடினமான தடிப்புகளையுடைய குஷ்டங்களின் மீது போட்டலிகைகளைக் கொண்டு¹ ஸ்வேதம் செய்வது ஹிதமாம்; ஸ்வேதசிகிதையை செய்து பருத்துப் பக்குவமாயுள்ள குஷ்டவிரணத்தைச் சஸ்திரங்களால் கீண்டு, லேபநெளஷதங்களை அவற்றின்மீது பிரயோகிக்க வேண்டும். பரிசு உணர்ச்சியை யழித்த எந்த குஷ்டங்களில் சஸ்திரம் இறங்குவதில்லையோ அவற்றில் இரத்தத்தையும் மற்ற தேஹத்தையும் வெளிப்படுத்திவிட்டுக் கூராததைப் பிரயோகித்த வேண்டும். அதிக கடினமாகவும், கொடியதாகவும், பரிசுவுணர்ச்சியைப் போக்கி நிலைத்து நெடுநாட்களா யிருப்பதுமான குஷ்டத்தில், ரோகியானவன் தகுந்த ஒளஷதங்களை யுட்கொண்டு, மந்திரப் பிரயோகத்துடன் விஷகுணமுள்ள சரக்குகளால் லேபநம் செய்யவும்; பிறகு விஷஹரமான ஒளஷதங்களைக் கொண்டும் லேபநம்செய்யலாம். சலநமற்றவையும், மிகப் பரிசுவுணர்ச்சி யிழந்தவையும் வியர்வையைத் தடுப்பவையும், தினவுண்டு பண்ணுபவையுமான குஷ்டங்களை வறட்டிகளாலும், கடினமான கடல்துரைகளாலும், சஸ்திரங்களாலும் தேய்த்துச் சுறண்டிய பின் அவற்றிற்கு லேபநமிடவேண்டும். 54—58.

கோரைக்கிழங்கு, த்ரிபலை, மருக்காரை, புங்கு, கொன்றை, வாலு முஸ்தாதி ஞவை, வாற்கோதுமை, க்வாதம். ஏழிலம்பாலை, கோஷ்டம், ஞாமூல், மரமஞ்சள், வெண்கடுகு இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, அக்கஷாயத்தினால் ஸ்நானம் செய்யலாம்; இக்கஷாயமே வமந-விரேசநங்களுக்காகவும் உட்கொள்ளத் தகுந்தது; இது தேஹவிரதத்தைச் செம்மைப்படுத்தும்; சர்

மத்திலுள்ள தோஷங்களைச் சிதைத்துப் போடவும் ஏற்றது; சர்மதோஷம், குஷ்டம், வீக்கம் இவற்றைத் தூண்டி சமநம் செய்யும்; பாண்டு ரோகத்தையும் போக்கும். 59, 60.

அலரிவேர், வேப்பம் வேர், வெட்பாலையின் வேர், கொன்றையின் வேர், கரவீர மூலாதி சித்திரமூலம் இவற்றைச் லேபம்.

சூர்ணம் செய்து, பசு மூத்திரத்திலிட்டுக் காய்ச்சி, கரண்டியில் பற்றிக் கொள்ளும் படியான பாசுபதத்தில் இறக்கி லேபம் செய்ய குஷ்டம் நீங்கும். 61.

வெண்ணலரிவேர், குடசப்பாலையின் கனி, புங்கங்காய், மரமஞ்சளின் சுவேத கரவீர தோல், அவற்றின் புஷ்பம் மூலாதி லேபம். கள், அவற்றின் தளிர்கள் இவற்றைக் கொண்டு செய்த லேபம். குஷ்ட ஹரமான ஸித்தௌஷதமாகும். 62.

காட்டுவாகையின் பட்டை, காட்டுவாகைப் பூ, பருத்தியின் பட்டை, சிரீஷத்வகாதி கொன்றையிலை, மணத்தக் காளியிலை இவற்றை அரைத்து லேபமாக உபயோகிக்க நான்கு விதமான குஷ்டங்களும் தீரும். 63.

தரிகடு, வெண்கடுகு, மஞ்சள், ஒட்டடை, வாக்ரோதுமையின் சுணை, வ்யோஷாதி உப்பு, சித்திரமூலம், கோஷ்டம் இவை ஸமபாகம்; நாபி அரை பாகம்; இவற்றை கல்வத்திலாட்டி, கால்பல மெடையில் குளிகைகளாகச் செய்து, அதை அப்போதைக்கப்போது இழைத்து லேபநம் செய்யலாம்; இது வெண்குஷ்டத்தையும் குஷ்டத்தையும் போக்குவதற்குச் சிறந்த லேபம். 64.

வேம்பு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், துளசி, பேய்ப்புடல், கோஷ்டம், கம்பாதி லேபம். அழுக்கிறுங்கிழங்கு, தேவ தாரு, முருங்கை, கடுகு,

தும்புருவென்னும் அசோக மரப்பட்டை, கொத்தமல்லிவிதை, இலவங்கப்பட்டை, கருங்கச்சோரம் இவற்றைச் சமபாகம் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும்; முதலில் தேஹத்தில் தைலத்தைப் பூசிக்கொண்டு, பிறகு முற்கூறிய சூர்ணத்தை மோரில் குழைத்து உடம்பில் பூசவும். இதனால் சொறி, கட்டிகள், தழும்புகள், குஷ்டங்கள், வீக்கம் இவை நிவ்ருத்தியாகும். 65, 66.

கோரைச் கிழங்கு, சீந்திற்கொடி, ஸமூலம், மரமஞ்சள், அன்னபேதி, முஸ்தாதி கம்பில்லம், கோஷ்டம், லேபம். வெள்ளிலோத்தி, கந்தகம், சாம்பிராணி, வாய்விடங்கம், மனச்சிலை, தாளகம், அலரிமரப்பட்டை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து கொள்ளவும்; தைலத்தை உடம்பிற் பூசிக்கொண்டு, பிறகு இச்சூர்ணத்தைத் தேய்க்கவும்; தத்ருவென்கிற படை, சொறி, கிடிமென்கிற தழும்பு, சிரங்கு, விசர்ச்சிகை யென்கிற சர்மவியாதி இவை யெல்லாம் நிவாரணமாகும். 67, 68.

கடுகின் கல்கத்தைக் கள்ளித்தண்டுகளில் பரப்பி, உமித்தணலில் பக் ஸர்ஷப லேபம். சுவம் செய்து, லேபநமாயுபயோகிக்க, விசர்ச்சிகை யென்கிற சர்மரோகமானது, வெட்கத்தை பலமான காதல் போலப் போக்கிவிடும். 69. மனச்சிலை, தாளகம், மிளகு இவற்றை எண்ணெயிலும் எருக்கம் பாலிலும் அரைத்து, குஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு லேபமாக உபயோகிக்கலாம். 69½.

புங்கம்விதை, தகரவிதை, கோஷ்டம் இவற்றைப் பசுமூத்திரம் சேர்த்து அரைத்து, கல்கமாகச் செய்து உபயோகிக்க முற்கூறிய லேபம் போலவே குஷ்டத்தைப் போக்கும். 70.

குங்கிலியம், மிளகு, வாய்விடங்கம், கடுகு, அன்னபேதி, ஸர்ஜரஸம், குக்குல் வாதி கோரைக்கிழங்கு, ஸரள லேபம்.

தேவதாரு, காரகில், மனச்சிலை, கோஷ்டம், கம்பில்லம், மஞ்சள், மரமஞ்சள் இவற்றை அப்பொழுதே ஆட்டியெடுத்து, சூடுள்ளதான தைலத்தில் அரைத்து, சூரியபுடம் வைத்து, குஷ்டத்தின்மேல் பலமாகத் தேய்க்க அவ்வியாதி தீரும். 71,72.

மிளகு, பச்சிலை, கோஷ்டம், மனச்சிலை, அன்னபேதி இவற்றைத் மரிசாதி லேபம். தைலத்திற் கலக்கி, ஒரு செப்புப் பாத்திரத்தில் ஏழு நாட்கள் வைத்திருந்து, அப்பால் அதை தேலத்திற் பூசிக்கொண்டு வரவும்; இவ்விதம் உபயோகித்துக் கொண்டு வெயிலில் இருந்து வர ஏழு நாட்களில் ஸித்மம் என்கிற வெண்குஷ்டம் நீங்கும். அதிக நாட்படாத வெண்குஷ்டத்தில் இவ்வெளஷதத்தை மேற்பூச்சாக உபயோகித்து வர ஒரு மாஸ காலத்திலேயே ஸ்நாந மில்லாமலே நன்கு சுத்தியடைந்து அப்பிணியாளி வியாதியிலிருந்து நிவ்ருத்தியடைவான். 73,74.

ஏழு முறை வடிக்கட்டி யெடுத்த நாயுருவி கூதாரம் கரைத்த ஜலத்தில் ஜ்யோதிஷ்ம தீ வாலுளுவைத் தைலத்தைப் பக்குவம் செய்து, அப்யங்கம் செய்து வர, வெண்குஷ்டம் தீரும். 75.

தக்காளிவேர், சங்கங்குப்பி யிலை, தாமரை மணி இவற்றை மோர்விட்டு வாயஸஜங்காதி அரைத்து, மங்கள வாரத்தில் லேபநம் செய்ய வெண்குஷ்டம் தீரும். 76.

சிறுபாலை, மஞ்ஜிஷ்டி, மரமஞ்சள், கம்பில்லம், பால்துத்தம்; இவற்றை ஜீவந்தியாதி க்ருதத்திலும் தைலத்திலும் லேபம். சேர்த்து பக்குவம் செய்ய

வும்; பக்குவமான பிறகு ஸர்ஜரஸமும், தேன் மெழுகும் சேர்த்து ஒருமிக்கக் கூட்டவும். இதை புபயோகிக்க கால் சுருங்கி வெடித்துப் போதல், ஏககுஷ்டம், கிடமம் என்னும் சூழம்பு, மற்றும்முள்ள குஷ்டவிகாரம், சேற்றுப்புண் இவை சிவாரணமாகும். 77, 78.

ஏழிலம்பாலையின் வேர், காட்டு வாகையின் பட்டை, அலரியின் பட்டை, வஜ்ர தைலம். எருக்கம் பட்டை, ஜாதிமல்லிகைக் கொடியின் பட்டை, சித்திரமூலப்பட்டை, செம்மந்தாரையின் பட்டை, வேப்பம்பட்டை, புங்கம் விதை, கடுகு, தகரவிதை, த்ரிபலை, வாய்விடங்கம், த்ரிகடு, மஞ்சள், மரமஞ்சள் இவற்றையும் பசுமூத்திரத்தையும் நல்லெண்ணெயிற் சேர்த்துக் காய்ச்சி அப்யங்கம் செய்யவும்; வாதகபங்களின் கோளாறுலுண்டான சர்மவியாதிகளையும், கெட்டுப்போன நாடிவ்ரணங்களையும் துலைப்பதற்கு வஜ்ராயுதம் போன்றதான இவ்வெளஷதம் 'வஜ்ரதைலம்' எனப்படுகிறது. 79,80.

ஆமணக்கு வேர், இரஸாஞ்ஜநம், காட்டுக் கடம்பு, கடம்பு, கண்டு மஹாவஜ்ர தைலம். பாரங்கி, கம்பில்லம், வாய்விடங்கம், ஞாழல், தும்பட்டி, நொச்சிலி, சேராங்கொட்டை, தேவதாரு, பிரம்மதண்டி, ஸரளதேவதாரு, குங்கிலியம், மனச்சிலை, இந்துப்பு, தாளகம், சுக்கு இவற்றையும், ஸம அளவாக எருக்கம்பால் கள்ளிப்பால் இவற்றையும் சேர்த்துத் தைலம் காய்ச்சவும்; இதுவெண்குஷ்டம், அர்சஸ், கிரந்திகள், கண்டமாலை இவற்றைப் போக்கும்; முற்கூறிய வஜ்ரதைலத்தினும் குணத்திற் சிறந்தது; ஆகவே இது "மஹாவஜ்ர தைலம்" எனப்படுகிறது. 81, 82.

கோஷ்டம், அலரி, கரிசிலாங்கண்ணி, எருக்கு, பசுமுத்திரம், கள்ளிப்

ங்களாலுண்டான குஷ்டங்களில் லேபமாக உபயோகிக்கலாம். 88.

குஷ்டாதி பால், இந்துப்பு இவற்றின் தைலம். கஷாயத்தில் தைலம் பக்குவம் செய்யவும்; வத்ஸநாபியைக் கல்கமாகச் சேர்க்கவும். இதை அப்யங்கம் செய்துகொள்ளவும்; குஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு இது சிறந்த தைலம். 83.

தேன் மெழுகு, லிந்தூரம், குங்கிலியம், துத்தம், இரஸாஞ்ஜநம்; லிக்த்த காதி இவற்றைக் கடுகெண்ணெயில் சேர்த்து பக்குவம் செய்து கொள்ளவும்; இது சிரங்கு, விசர்ச்சிகையென்னும் சர்மவியாதி இவற்றை ஜடிதியில் நிவாரணம் செய்யும். 84.

அரக்கு, த்ரிகடு, தகரவிதை, ஸரளதேவதாருப்பட்டை, கோஷ்டம், லாக்ஷாதி லேபம். வெண்கடுகு, மஞ்சள் தாமரைமணி இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, மோரில் கலந்து லேபநம்செய்ய தத்ருவென்கிற படைதீரும். 85.

(1) சித்திரமூலம், முருங்கவிதை; (2) சிந்தில், நாயுருவி, தேவதாரு; (3) கருங்காலி, அகில்; (4) வாத-கப குஷ்டஹரமான ஆறு லேபங்கள். சிவதைவேர், நேபாளம், எலியால்; (5) அரக்கு, இரஸாஞ்ஜநம், ஏலம்; (6) சாறடை; இந்த ஆறு விதமான முறைகளில் எதையாவது சூர்ணம் செய்து, தயிரின்மேலுள்ள ஆடையிற் குழைத்து, வாத குஷ்டத்தினாலும் கபகுஷ்டத்தினாலும் வருந்துபவர் மேலே லேபநம் செய்து கொள்ளலாம். 86, 87.

வெட்டிவேர் ஒரு பங்கு, கோஷ்டம் இரண்டு பங்கு, அயப்பொடி வாலகாதி லேபம். மூன்று பங்கு, நாககேஸரம் நாலு பங்கு, இலவங்கப்பத்திரி ஐந்து பங்கு, சந்தனம் ஆறு பங்கு, தாமரைக்கிழங்கு ஏழு பங்கு; இவற்றை பித்த-கப

திக்தரஸமுள்ள சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதங்களாகவும், ஜலத்திற் கழுவி யெடுத்த க்ருதத்தினாலும் அழற்சிபுடன் கூடிய குஷ்டங்களில் அப்யங்கம் செய்யலாம். தூர்நீர்ப் பெருக்குள்ளதும், அவயவங்களைச் சிதறச் செய்வதும், அழற்சிபுண்டு பண்ணுவதும், கொப்புளங்களோடு கூடியதும், அவயவங்களைப் பிளக்கச் செய்யும் சர்மதளம் என்கிற நிலைமையைப் பெற்றதுமான குஷ்டங்களில் சந்தனம், அதிமதுரம், வறள்தாமரை, நைதல் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்துள்ள தைலங்களை அப்யஞ்ஜநத்திற்கு உபயோகிக்கலாம்; குளிர்ச்சி பொருந்திய பிரதேஹங்களும், லேபநங்களும், ஸிராவ்யதையும், விரேசநமும், திக்தரஸமுள்ள வஸ்துக்களால் பக்குவம் செய்த க்ருதமும் இவற்றில் உபயோகமானவை. 89, 90.

கருங்காலி, ஆடாதோடை, வேம்பு, வெட்டிலை, த்ரிபலை, வாய்விடங்கம், பேய்ப்புடல், சிந்தில் இவற்றைப் பசுமுத்திரத்தில் கூட்டியரைத்து உட்கொள்வதற்கும், மேலே லேபநம் செய்வதற்கும் உபயோகிக்க, கிருமி குஷ்டம் நீங்கும். 91.

(1) வாதம் அதிகரித்துண்டான குஷ்டங்களில் முதலில் க்ருதப் பிரயோகமும், (2) கபம் அதிகரித்துள்ள குஷ்டங்களில் வமநமும், (3) பித்தம் அதிகரித்துள்ள குஷ்டங்களில் இரக்த மோக்ஷணமும் விரேசநமும் ஹிதமாம். 92.

இரத்தத்திலுள்ள தோஷங்களை வெளிப்
படுத்தி, ஆசயங்களைச் சுத்தி
செய்து கொண்ட குஷ்ட
நல்ல பலனுண்
டாகுமாறு லேபங்
களைப் பிரயோ
கித்தல்.
குஷ்டத் தில்
செய்து கொண்ட குஷ்ட
ரோகிகளுக்கு உபயோகிக்
கப்படும் லேபங்களால்
உடனே நல்ல பலனுண்டா
கும். 93.

சோதந சிகிதஸைகளால் தோஷம் வெளி
ப்படுத்தப்பட்டு, இரத்த
ஸாதாரண குஷ்ட
டத்தைப் போக்
கும் ஸாதாரண
உபாயம்.
மோக்ஷணம் செய்து, வெ
ளிப்புற உட்புற விகாரங்க
ளுக்குச் சமநம் செய்து,
காஸம் தவறாது ஸ்நேஹமும்
பிரயோகிக்கப்படுமானால், ஸாதாரணமாக நிவ்
ருத்திக்கக்கூடிய குஷ்டம் தவறாமல் நிவாரண
மாகும். 94.

மிகவும் தோஷம் அதிகரித்த குஷ்டரோ
கிக்கு அநேக முறை. சோதந
சிகிதஸைகளைச் செய்ய
வேண்டும்; ஆனால் சோதநங்
களால் பிணியாளிக்குப்
பிராணபாயம் நேரிடாதபடி ஜாக்கிர
தையாக சிகிதஸை செய்யவேண்டும். தோ
ஷத்தை மிதமிஞ்சி வெளிப்படுத்தி விட்டால்,
ரோகி மிகவும் துர்பலமாகப் போவான்; அப்
பொழுது பிரகோபமடையும் வாயு பலஹீன
மான அப் பிணியாளியை எளிதில் இறக்கச்
செய்யும். 95.

(1) குஷ்டத்தில் ஒவ்வொரு பகலும் தோ
தோறும் வமநம் செய்விக்க
வேண்டும்; (2) விரேசந
த்தை மாஸத்திற் கொரு
முறையாகச் செய்விக்கவே
ண்டும்; (3) மூன்று நாட்களு

க்கு ஒரு தடவை சிரோ விரேகம் செய்விக்க
வேண்டும்; (4) ஆறு மாஸங்களுக்கு ஒரு முறை
இரத்த மோக்ஷணம் செய்விக்கவேண்டும். 96.

எந்த குஷ்டரோகிக்கு வமநமாவது
விரேகமாவது போதுமாறு
குஷ்டத்தில் நிறைவேற்றப்படவில்லையோ
தோஷங்களைமுற் றிலும் வெளிப்படு
த்தல். அவனது தேஹத்தில் தோ
ஷங்கள் முன்னிலும் அதிக
மாக வியாபித்துவிடும்; இதனால் அந்த வியாதி
சிகிதஸிக்கக் கூடாததாய்விடும். ஆகையால்
இவனது தேஹத்திலிருந்து தோஷமனைத்தை
யும் வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும். 97.

விரதாநுஷ்டாநம், யம-நியம ஸேவை, தாந
ம், நல்ல ஆசாரம் இவற்றைச்
சரிவரவே செய்தல், அந்த
ணர்களையும் - தேவதைகளை
யும்-குருமார்களையும் பூஜித்
தல், ஸர்வப் பிராணிகளிடமும் அன்பு பாரா
ட்டல், ஜினதேவர் - ஜினதேவ புத்திரர்¹ -
தாரகைகள்-சூரியன்-இவர்களை ஆராதிப்பது
ஆக இவைகள், தோஷங்களாலும் தீவினைக
ளாலும் ஸம்பசித்ததாகத் தெரியவரும் குஷ்ட
த்தை முற்றிலும் போக்கிவிடும். 98.

1 கீர்ணய ஸாகர அச்சக்கூடத்தில் வெளியான
அஷ்டாங்க ஹ்ருதயத்தில் 'சிவ சிவஸுத' என்றிருக்
கிறது; அஷ்டாங்க ஸங்க்ரஹத்தில் 'ஜிந ஜிநஸுத'
என்றிருக்கிறது; அஷ்டாங்க ஸங்க்ரஹ பாடம் முற்றி
லும் பிழையற்ற தென்பது நமது கொள்கை. அஷ்டா
ங்க ஹ்ருதயம் முதற்பாகத்தின் முகவுரையில் இது
ஸம்பந்தமாக வேறு சில விவரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இருபதாவது அத்தியாயம்.

இனி ச்வித்ரஸிகித்ஸை ¹ யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது:—

ச்வித்ரம் என்னும் வெண்குஷ்டம் குஷ்ட

ச்வித்ரத்திற்கு ததை விட கோரமானதும், ஆர்ப்பத்திலேயே அதைவிட அதி சீக்கிரமாக பலமான சிகிதையை அஸாத்தியமான நிலைமையைப் பெறுவதுமான வியாதி.

ஆகையால் கிருஹத்தில் தீப்பற்றியதற்குச் செய்வதுபோல் வெகு சீக்கிரத்தில் அவ்வியாதியைப் போக்குவதற்கு முயலவேண்டும். I.

ச்வித்ரத்தில் முதலிலேயே தேஹத்திற்கு

ச்வித்ரத்தில் முதலில் விரேசநம் முக்கியம்.

விசேஷமாக சோதன சிகிதையைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். ஆட்லாங் கொடியின் கஷாயத்தை வெல்லக் கூட்டி உட்கொள்ளச் செய்வது ச்வித்ரத்தில் சிரேஷ்டமான ஸ்ரம்ஸந சிகிதையாம். ² இதைப் பருகிய பிறகு, தேஹத்தில் தைலத்தைப் பூசிக்கொண்டு, சக்திக்கியன்ற வளவு வெயிலில் இருக்கவும்; விரேகமான பிறகு நாவறட்சியுண்டாகும்; அதற்காக மூன்று நாட்கள் பேயாவைப் பானம் செய்யவும். 2, 3.

வெண்குஷ்டத்தில் தேஹத்தில் கொப்புள

ங்கள் உண்டானால் அவற்றைக் குத்தி யுடைத்துவிட வேண்டும். கொப்புளங்களிலுள்ள துர்நீர் வடிந்து போனபிறகு, (1) சந்தனம், கருங்காலி, ஞாழல் இவற்றை ஜலம் விட்டுக் காய்ச்சி இக்கஷாயத் தையாவது, (2) அவரவரது தேஹபலத்திற்

கேற்றவளவில் பலாசக்ஷாரத்தை ¹ பாணிததுடன் ² கலந்தாவது ஒவ்வொரு நாளும் விடியற்காலையில் பிணியாளி யுட்கொள்ளவேண்டும். (3) பேயத்திப்பட்டை, தான்றி மரத்தின் பட்டை இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, அதில் கற்பூரம், கடுகு இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, அதைப் பருகிய பிறகு வெண் குஷ்டமுள்ளவன் வெயிலில் இருக்க, அதனால் உடம்பில் கொப்புளங்கள் கிளம்பும்; அப்பொழுது உப்பில்லாமல் மோர் கலந்து போஜனம் செய்யவும். 4—6.

(I) நெய் வைத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில்

பசுவின் மூத்திரம் ஊற்றி, கோமூத்ராரி அதில் சித்திரமூலம், த்ரிகடுஷ்டம் முதலியன.

இவற்றைச் சேர்த்து, தேன் கூட்டிப் பதினைந்து நாட்களளவும் சேமித்து வைத்திருந்து, வெண் குஷ்டிகள் இதைப் பருகவும்; இப்பிணியாளருக்குக் குஷ்டத்திற்கு ஈறியுள்ள மற்ற உபசாரமும் செய்யலாம். (2) தைலத்திற் பொரித்து, இரும்புப் பாத்திரத்தில் வைத்திருந்த கரிசிலாங்கண்ணியை யாவது புஜிக்கலாம்; கருங்காலிப் பட்டையிட்டுக் காய்ச்சிய பாலைபும் அதற்கு அனுபானமாயுட்கொள்ளலாம். இது ச்வித்ரத்தைப் போக்கும். 7, 8.

புங்கு, எருக்கு, கொன்றை, கள்ளி, ஜாதி

மல்லி இவற்றின் தளிர்களைப் பூக்கிஸலபாது பசுமூத்திரத்தில் ஆட்டியெடு

லேபம். த்து, மேலே லேபமாகப் பூசி வந்தால் வெண் குஷ்டம், தத்ரு வென்னும்

1. பலாசக்ஷாரம்—பலாசமரத்தின் எல்லா பாகங்களையும் (ஸமூலமாகச்) சுட்டு, ஸுத்திர ஸ்தாநத்தின் மூப்பதாவது அத்தியாயத்திற் கூறியிருப்பதுபோல் க்ஷாரம் பக்குவம் செய்தல்.

2. பாணிதம்—மூதற் புத்தகம் 37-ம் பக்கம் பார்க்க.

1 ச்வித்ரம்-வெண் குஷ்டம்.

2 ஸ்ரம்ஸநம்-ஸுகவிரேசநம்.

படை, அர்சஸ், சிரங்கு, கோடம், கெட்டுப்
போன நாடிவிரணம் இவை நிவ்ருத்தியாகும். 9

புலியின் சர்மத்தையாவது, யானையின் சர்
மத்தையாவது சுட்டு, அதன்
வ்யாக்ர சர்ம கரிபைத் தைலம் விட்டுக்
கஜசர்ம குழைத்து, வெண் குஷ்டத்
லேபங்கள் தில் லேபமாக உபயோகிப்பது நலம். 9¹.

கொன்றையின் கூடாரத்தோடு நாகப் பூச்சி
யைச் சேர்த்து கல்கம்போல்
பூதிசீடலேபம். ஆட்டி, தைலமும் கூட்டிக்
குழைத்துப் பூசலாம்; வெண் குஷ்டத்
தைப் போக்குவதற்கு இந்த ஒரு லேபமே
போதுமானது. 10.

சேராங்கொட்டைகளை உடைத்து, இர
வெல்லாம் பசுமுத்திரத்தில்
பல்லாதக ஊறவைத்து, மறு நாள் பசு
லேபம். வெல்லாம் நிழலில் உலர்த்தி
யெடுத்துக் கொள்ளவும்; இவ்விதமே மூன்று
முறை பக்குவம் செய்த பிறகு, அவ்வித்து
களை மைபோல ஆட்டியெடுத்து, கள்ளிப்பால்
விட்டுக் குழைத்து, வெண்குஷ்டத்தைப் போ
க்குவதற்கு லேபமாக உபயோகிக்கலாம். 11.

(1) கருநாகத்தின் உடலிலிருந்து உரிந்த
சர்மத்தை எரித்தெடுத்த
கிருஷ்ண ஸர்ப் மையைத் தான்றிக் காயெண்
ப சர்மலேபம் மு ணையிற் குழைத்து வெண்
தலியன். குஷ்டத்தின்மேல் லேபநம் செய்யலாம். (2)
குஷ்டத்தின்மேல் லேபநம் செய்யலாம். (2)
மயிலின் பித்தத்தையாவது லேபமா யுபயோ
கிக்கலாம். (3) வெட்டி வேரை எரித்தெடு
த்த கரியையாவது தான்றிக்காயெண்ணையிற்
குழைத்து லேபமா யுபயோகிக்கலாம். 12.

(1) வாலுளுவை அரைச்சேர், அரிதாளம்
அதிற் காற்பங்கு; இவற்
அவல்குஜபீஜா றைப் பசு முத்திரம் விட்டு
தி லேபங்கள். அரைத்து, வெண் குஷ்டத்
தின்மேல் லேபநம் செய்ய; சர்மத்திற்கு இய
ற்கை நிறம் உண்டாகும். (2) யானையின் சாண

த்தை யுலர்த்தி, நன்றாக எரித்து, யானையின்
முத்திரத்திலேயே அந்த சாம்பரைக் கரைத்
து வடிக்கட்டி, அதிலிருந்து வரும் கூடாரத்
தை ஒரு திரோணப் பிரமாணமெடுத்து, வாலு
னுவை வித்தை அதில் பத்து பங்கு சேர்த்துச்
சமைக்கவும். மிகவும் பிசுக்குள்ள இந்த லேப
த்தை வெண் குஷ்டியின் தேஹத்தில் பல
தடவை தேய்த்துவர, வெண்குஷ்டம், மஷி
கம், திலகாலகம், மாம்ஸ வளர்ச்சியி னாலுண்
டான விரணம் இவற்றில் எதுவும் நிவ்ருத்தி
யாகும். 13—15.

சேராங்கொட்டை, சித்திரமூலம், கள்ளி
வேர், எருக்கம் வேர், குன்
பல்லாதகாதி றுமணி, த்ரிகடுகம், சங்குப்
லேபம். பொடி, மயில் துத்தம், கோ
ஷ்டம், பஞ்சலவணம், ¹ த்விக்கூடாரம், ² நீர்த்
திப்பிலி இவற்றைக் கள்ளிப்பாலிலும் எருக்
கம் பாலிலும் சேர்த்துக் காய்ச்சி, தடிப்பாகப்
பக்குவமானதும், இரும்புப் பாத்திரத்தில் எடு
த்துவைத்துக்கொண்டு, ஒரு சலாகையினால்
எடுத்து, குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், திலகால
கம், துர்மாம்ஸ வளர்ச்சி, அர்சஸ், சர்ம கீல
கம் இவற்றில் லேபமாக உபயோகிக்கலாம்.
16, 17.

சோதந சிகிதஸை, இரக்த மோக்ஷணம்,
ருக்ஷத்தன்மையுண்டாக்கும்
ச்வித்ரம் சிவா சிகிதஸை, ஸக்துவென்னும்
ரணமாவது அரி மாப்பண்டங்களை புஜித்தல்
து. இச்சிகிதஸைகளால் எவனோ

ஒருவனுக்கே, தீவினைப்பயன் தீர்ந்திருக்குமா
யின் வெண்குஷ்டம் நிவ்ருத்தியாகும். 18.

1. பஞ்ச லவணங்கள்—முதற் புத்தகத்தில் 62-ம்
பக்கம் பார்க்க.

2. த்விக்கூடாரம்—அல்லது கூடாரத்வயம்; யவக்ஷ
ரம் ஸர்ஜக்ஷாரம் என்பவையாம்.

கிருமி சிகிதையை.

வயிற்றில் கிருமிகளையுடைய பிணியாளிக்கு வயிற்றுக் கிருமிகளை வெளிப்படுத்தும்சிகிதையை. ஸ்நேஹ-ஸ்வேத சிகிதையை களைச் செய்து, வெல்லம்-பால் - மத்ஸியம் இவற்றையுட்கொள்ளச் செய்து, கிருமிகளும் கபமும் இடம் விட்டுக் கிளப்பப்பட வேண்டும்; பிறகு அவ்விரவெல்லாம் ஸுக்மாயிருந்து, மறு நாள் அடியிற் கூறப்படும் திரவத்தினால் வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவும். சரிபாதி ஜலம் கலந்த பசு மூத்திரத்தில் ஸுரஸாதிகளைச் சரக்குகளைச், சேர்த்து கஷாயம் காய்ச்சி, அதில் திப்பிலி, மருக்காரை, வாய் விடங்கம் இவற்றின் கல்கத்தைக் கூட்டி, தைலமும் ஸர்ஜ க்ஷாரமும் கலந்து கொண்டு வஸ்தியில் உபயோகிக்கவும். அவ்விதம் நிருஹம் செய்த பிறகு அதே தினத்திற் பகலில் மருக்காரை, திப்பிலி இவற்றின் கஷாயத்தில் சிவதை வேரின் கல்கத்தைக் கலக்கி விரேசநமாவதற்காக உட்கொள்ளச் செய்யவும். அங்ஙனம் மேலும் கீழும் சோதந சிகிதையை நிறைவேற்றிய பிறகு, பஞ்ச கோலங்களைச் சேர்த்த பேயா-விலேபி முதலியவற்றை முறைப்படி யுபயோகிக்கவும். கடுரஸமாகவும் - திக்தரஸமாகவும் - கஷாய ரஸமாகவுமுள்ள சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த கஷாயங்களை மேலே ஊற்றிக் குளிப்பாட்டவும். பிறகு அடுத்தாற்போல வாய்விடங்கம்சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தைலத்தினால் அவனுக்கு அநுவாஸனம் செய்துவைக்கவும். 19—23.

சிரஸ்ஸைப் பற்றிய கிருமி ரோகத்தில் சிரஸ்ஸைப் பற்றிய கிருமிகளுக்கு சிகிதையை. சிரஸ்ஸைப் பற்றிய கிருமிகளுக்கு சிகிதையைச் செய்யவேண்டும். பிறகு திக்தரஸமும் கடுரஸமும் மிகுதியாயுள்ள சரக்குகளையும் சொ

ற்ப ஸ்நேஹத்தையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்த போஜனத்தைக் கொடுக்கலாம். 24.

- (1) வாய்விடங்கம், திப்பிலி, மிளகு¹ மோடி, முருங்கை இவற்றை மோரில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த யவாகுவென் கிற கஞ்சியில் ஸர்ஜக்ஷாரம் சேர்த்து பானம்செய்யலாம்.
- (2) காட்டுவாகை, நாயுருவி, வேம்பு, பாக்கு இவைகளின் ஸ்வரஸத்தை உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். (3) பலாசம் வித்து, நீர்த்திப்பிலி, புங்கு இவற்றின் தனித்தனி ஸ்வரஸத்தையாவது இதனுடன் பருகலாம். (4) ஸுரஸாதி கணத்திற் கூறிய சரக்குகளின் தனித்தனி ஸ்வரஸத்தையாவது தேன் கூட்டியுட்கொள்ளலாம். (5) குதிரையின் மலத்தை உலர்த்தி, அச்சூர்ணத்தை வாய் விடங்கக் கஷாயத்திலாவது, த்ரிபலையின் கஷாயத்திலாவது நூறு முறை பாவனை செய்தெடுத்து, கிருமிரோகி, அதைத் தேனிற் கலந்து புஜிக்கலாம். (6) சிரஸ்ஸைப் பற்றிய கிருமிகளில் சிரோரோக ப்ரதி ஷேதாத்தியாயத்திற் கூறு கிறபடியே ப்ரதமநம் என்கிற நஸ்ய சூர்ணத்தையும் நாசியினுள் பிரயோகிக்க வேண்டும். (7) எலியால் என்னும் ஓஷதியின் தளிர்களை நன்கு அரைத்து, அதனுடன் மாவையும் கலந்து, பூபலிகை யென்கிற அடையாக அதைப் பக்குவம் செய்து புஜிக்கவும்; அதற்கு தான்யாம்லம் என்கிற காடியையாவது, பஞ்சகோலம் இந்துப்பு இவற்றைக் கலந்த குழம்பான மோரையாவது அநுபானமாய் உட்கொள்ள வேண்டும். (8) கடம்பு, கரிசிலாங்கண்ணி, நொச்சி இவற்றின் தளிர்களையும் அதே முறையில் பக்குவம் செய்துபயோகிக்கலாம். (9) வாய்விடங்கத்தின் சூர்ணத்தையும் மாவையுங் கலந்து பக்ஷயங்கள் செய்தாவது உபயோகிக்கலாம். 25—30¹.

1. ஸுரஸாதி கணம்—முதற் புத்தகம் 126-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. உத்தர ஸ்த்தாநத்தில் 24-வது அத்தியாயம்.

(1) சேரங்கொட்டைத் தைலத்தில் அதற் குச் சரிபாதி அளவு வாய் கிருமி ரோகத் தில் உபயோகிக் கக்கூடிய தைலங் கள். விடங்கத்தைச் சேர்த்து, ஒரு நாள் முடிய வெயி லில் வைத்திருந்து, பா னம் செய்யவும, வஸ்தி யில் பிரயோகிக்கவும் அத்தைலத்தை உப யோகிக்கவும். (2) இங்ஙனமே தேவதாரு வின் தைலத்தையும், (3) ஸரள தேவதாரு வின் தைலத்தையும் பக்குவம் செய்துபயோ கிக்கலாம். 31, 32.

மலத்தை ஆசிரயித்துண்டாகும் கிருமிக னைப் போக்குவதற்கு வஸ் தியும் விரேசநமும் பிரயோ கிக்க வேண்டும். 32½.

கிருமிகள் கபத்தைப் பற்றி யுண்டானவை களாயிருந்தால், அவற்றைப் போக்குவதற்கு சிரோவிரே சநம், வமநம், சமந சிகித் தை இவற்றைச் செய்ய வேண்டும். 33.

கிருமிகள் இரத்தத்தைப் பற்றியவைகளா யிருந்தால், அவற்றிற்குக் குஷ்ட சிகிதையிற் கூறி யுள்ள பரிஹார முறைகளைச் செய்ய வேண்டும். 33½.

ரோமராஜி யெனப்படும் கிருமிகளில் இந்த் ரலுப்தத்திற்குக் கூறிய சி கிதஸாக்கிரமம் செய்யப்பட வேண்டும். 34.

கிருமிகளைப் போக்க சிகிதையை செய்து கொள்பவன் பால் வகைகள், இறைச்சிகள், நெய், வெல் லம், தயிர் வகைகள், இலை யுருவமான கீரை முதலிய

சாகங்கள், அம்லரஸமுள்ள வஸ்துக்கள், மதுர ரஸமுள்ள வஸ்துக்கள் இவற்றைப் பரிஹரிக்க வேண்டியது சுருக்கமான பத்தியமுறையாம். 35.

இருபத்தோராவது அத்தியாயம்.

இனி வாத வியாதி சிகிதஸ்தம் என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப் படுகின்றது:—

உபத்திரவங்க ளேற்படாத கேவல வாத தோஷத்தினு லுண்டான கேவல வாதத் தில் முதலிற் செ ய்யவேண்டிய சிகி த்ஸா கிரமம். ரோகத்தில் முதலில் க்ரு தம், வஸை, மஜ்ஜை, தை லம் இவற்றைப் பானம் செய்விப்பதென்கிற ஸ்நே

ஹ சிகிதஸைகளையும் பிரயோகிக்க வேண்டும். பிறகு சரீரத்தில் நன்கு ஸ்நேஹம் ஊறிய அப் பிணியாளிக்குப் பாலை தாராளமாகக் கொடு த்து ஆச்வாஸம் செய்விக்க வேண்டும். மீண் டும் ஸ்நேஹம் கூட்டிய யூஷ மென்னும் கஞ்

சியினங்களையாவது, நாட்டுமிருகங்களுடைய வும், நீர்வாழும் ஜந்துக்களுடையவும், ஆநாப மிருகங்களுடையவும் மாம்ஸரஸங்களையா வது பருகக் கொடுத்து ஸ்நிக்த்தமாகச் செய் யவும். அப்பால் அதிக ஸ்நேஹம் கூட்டிய அம் ல-லவணங்களையும் சேர்த்த மாம்ஸங்களையும், க்ருஸராக்களையும்¹, வாதஹரம்-தர்ப்பணம்² என்னும குணங்களுள்ள அன்னங்களையும் கொ டித்து அவ்வித குணமுள்ள வஸ்துக்களால் அநுவாஸனங்களையும் பிரயோகித்து நன்கு

1. க்ருஸரா—முதற்புத்தகம் 135-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. தர்ப்பணம்—முதற்புத்தகம் பார்க்க.

ஸ்நேஹம் செய்விக்கவும். பிறகு நன்கு அப்யங்கம் செய்து வைத்து, அடிக்கடிபும் ஸங்கரம் முதலிய ஸ்வேத முறைகளின்படி³ ஸ்வேத சிகித்சைகளையும் நிறைவேற்றவும். 1—3½.

ஒழுங்கினமாகவும், விறைத்துக் கொண்டும்,

வேதனையோடு கூடியதாகவு

வாத ரோகத்தி முள்ள அவயவத்தில் ஸ்நே ஸ்நேஹ ஸ்வே ஹத்தைத் தேய்த்து, ஸ்வே தங்களாலுண்டா தமும் செய்துவைத்தபிறகு, கும் பலன்கள்.

அவ்வவயவம் இஷ்டப்படி

யெல்லாம் ஸுகமாகவே அசைத்து வேலை செய்வதற்கு அநுகூலமானதாய்விடும். உலர்ந்து போன கட்டைகளைக்கூட தைலம் போட்டு ஆவி முதலியவற்றைக்கொண்டு வாட்டி யெடுத்தோமானால் அவை இயன்றவாறு வளைத்து வேலைகளி லுபயோகிக்கக்கூடியவைகளாகின்றன; அங்ஙனமிருக்க, உயிருள்ள பிராணிகளின் அவயவங்கள்விஷயத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதாதிகளால் ஸௌகரியமுண்டாகு மென்பதைக் கேட்கவேண்டுமா? அவயவங்கள் சிலிர்த்துப்போதல், குத்தல், வலி, இசிவு, வீக்கம், விறைப்பு, பிடித்தல் முதலிய அவக் குறிகள் ஸ்வேதம் செய்தபிறகு சீக்கிரம் நன்கு தணிவடையும்; தேஹம் மிருதுத் தன்மையையும் அடையும். இப்பிணியாளிக்குப் பிரயோகிக்கப்பட்ட ஸ்நேஹமும் சுஷ்கமாயுள்ள தாதுக்களை சீக்கிரம் போஷிக்கச் செய்வதோடு, இப்பிணியாளியின் தேஹ பலத்தையும், ஜாடராக்னியையும் விருத்திசெய்து புஷ்டியைக் கொடுத்து, ஆயுள் பலத்தையும்

1. ஸங்கரஸ் வேதம்—எருமைச்சாணம், குதிரையின் சாணம், பசுமூத்திரம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி யிடப்படும் ஒற்றடம். இதில் மற்றேரு சாரார் சொல்லும் முறை பின் வருமாறு:—பருத்திக் கொட்டை, கொள், எள் வாற்கோதுமை, ஆமணக்கு வேர், ஆழிவிதை, சாறடை, சணல்வித்து—இவற்றைத் தனித்தனியாகவோ ஒருமிக்கச் சேர்த்தோ காடியிற் கலந்து வெதப்பி ஒற்றடமிடுவதும் ஸங்கரஸ் வேதமாம். இதையே சங்கர ஸ்வேதமென்றும் கூறுவர்.

அபிவ்ருத்தி செய்யும். இந்த ரோகிக்கு அடிக்கடியும் ஸ்நேஹங்களையும் ஸ்வேதங்களையும் தொடர்ந்து பிரயோகித்துவரவேண்டும்; அங்ஙனம் ஸ்நேஹத்தினால் மிருதுத்தன்மையடைந்த கோஷ்டத்தில் வாத ஸம்பந்தமான ரோகங்கள் நிற்கமாட்டா. 4-8.

தோஷம் மிகுதியாயிருந்து இச்சிகித்சையி

னால் வியாதி தணியா விட்

மிகுதியான வா டால், ஸ்நேஹங்களைக் கூட் த தோஷத்தில் டிய மிருதுவான ஒளஷதங் சோதந சிகித்சை. களைப் பிரயோகித்து அவ

னுக்கு சோதந சிகித்சையைச் செய்யவேண் டும். (1) வெள்ளி லோத்தியைச் சேர்த்து பக் குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது, (2) பொன் னூலம் பட்டையைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய க்ரு தத்தையாவது, (3) பாலிற் கலந்த ஆமணக் கெண்ணெயையாவது பானம் செய்யலாம்; இவை தோஷங்களை வெளிப்படுத்தி நல்ல குண முண்டுபண்ணும். 9-10½.

ஸ்நிகத்தமாகவும், அம்லமாகவும், இலவண

மாகவும், உஷ்ணமாகவுமு

வாதத்தில் அ ள்ள ஆஹாராதிகளால் தே துலோமநம் செய் ஹத்தில் மலமானது திணிந் யவேண்டிய அவ துப் போய்விடுகின்றது; அது சியம்.

ஸ்ரோதோ மார்க்கத்தை அ டைத்து, வாயுவையும் தகைந்து விடுகின்றது; ஆகையால் அத்தோஷத்தைக் கீழ்முகமாக வெளிப்படுத்தி விடவேண்டும். 11½.

எவ்நொருவன் பலஹீனமாயிருந்து விரேச

நத்திற்குத் தகாத நிலைமையு

விரேசநத்திற்கு டையவனோ அவனுக்கு நிரு த் தகாத வாத ஹங்களைப் பிரயோகித்து உ ரோகிக்கு ஷ்ருஹ பசரிக்க வேண்டும்; நிருஹ வஸ்தி.

வஸ்திக்கு தீபந குணங்களும்

பாசநகுணங் களுமுள்ள சரக்குகளை ாபயோகி க்கவேண்டும். அல்லது அவ்வித குணமுள்ள சரக்குகள் கூட்டிய போஜநங்களைக் கொடுத்

தாவது அப்பிணியாளியை யுபசரிக்கவேண்டி. சிகிதஸைகளால் நன்கு சுத்தியடைந்த பிணியாளிக்கு ஜாடராக்கி விருத்தியான பிறகு மீண்டும் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களைப் பிரயோகிப்பது ஹிதமாம். 12, 13.

வாததோஷம் ஆமாசயத்தைப் பற்றியதாயிருந்தால், அப் பிணியாளிக்கு வமநம் செய்வித்து, உடனே போஜனமும் செய்வித்து, அப்பால் ஷட்சரண

யோகத்தையாவது,¹ வசாதிகணச் சரக்குகளையாவது² இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் கொடுக்கவும். ஜாடராக்கி நன்கு தூண்டப்பட்டதும், பிறகு கேவல வாத ரோகத்திற்குக் கூறிய சிகிதஸையைச் செய்யவேண்டும். 14, 14½.

வாததோஷம் நாபியைப் பற்றியதாயிருந்தால், பில்வப் பிஞ்சுகளோடு நாபியைப் பற்றிய வாதத்திற்கு சிகிதஸை. சேர்த்து பக்குவம் செய்த மத்ஸியங்களை புஜிக்கக் கொடுப்பது நலம். 15.

வாயுவானது நாபிக்குக் கீழ் பாகத்தைப் பற்றியதாயிருந்தால் வஸ்தி நாபிக்குக் கீழ்ப் புறத்தைப் பற்றிய வாதத்திற்கு சிகிதஸை. சிகிதஸை செய்வதும், அவ பீடக நஸ்யத்தைப் பிரயோகிப்பதும் நலம். ³ 15½.

வாததோஷம் கோஷ்டத்தைப் பற்றியதாயிருந்தால், பாசநகுணமும் தீபநகுணமுமுள்ள ஸ்தாரங்களை என்ன, சூர்ணங்களை என்ன இவை முதலியவைகள் அனுகூலமானவையாம். 16.

1. ஷட்சரண யோகம்—மரமஞ்சள், வாலுருவை கடுகரோஹிணி, அதிவிடயம், சித்திரபூலம், வட்டத்திருப்பி இவற்றின் சூர்ணமுறை.

2. வசாதிகணம்—முதற் புத்தகம் 126-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. இதற்கு முன் நாபியைப் பற்றிய வாததோஷத்திற்குக் கூறிய மத்ஸியபோஜனமும் இங்கு அனுகூலமானது என்று ஸர்வாங்கஸூந்தர் வியாக்கியாநம்.

வாததோஷம் இருதயத்தைப் பற்றியதாயிருந்தால், மல்லிகையின் வேரைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுத்த பாலை உட்கொள்ளலாம். 16¼.

சிரஸ்ஸைப் பற்றிய வாதத்தில் சிரோவஸ்தியைச் செய்யலாம்; ஸ்நேஹ நஸ்யமும், தூமபானமும், செவிமுதலிய அவயவங்களுக்குத் தர்ப்பண சிகிதஸையும் செய்யலாம். 17.

வாததோஷம் சர்மத்தைப் பற்றியதாயிருந்தால் ஸ்வேத சிகிதஸை, அப்யங்கம், அதிக காற்றோட்டமில்லாத விடத்தில் வஸ்ப்பது இவையும், இருதயத்திற்கு பலந்தரக்கூடிய உணவும் உபயோகமானவையாம். 17½.

வாததோஷம் இரத்தத்தைப் பற்றியதாயிருந்தால் சீதளமான பிரதேஹங்களெனப்படும் பூச்சுகளும், விரேசநமும், இரக்தமோக்ஷணமும் ஹிதமானவையாம். 18.

மாம்ஸத்தை யாவது, மேதஸ்ஸை யாவது வாததோஷம் பற்றியிருந்தால் விரேசநமும், நிருஹவஸ்திகளும், சமந சிகிதஸைகளும் பிரயோகிக்கத் தகுந்தனவாம். 18½.

அஸ்த்தியையும், டஜ்ஜாவையும் பற்றியுள்ள வாதத்தில் தேஹத்தின் மேற்புறத்திலும் உட்புறத்திலும் ஸ்நேஹங்களைப் பிரயோகித்து, அத்தகைய வியாதியைப் போக்க வேண்டும். 19.

அஸ்த்தி - மஜ்ஜாக்களைப் பற்றிய வாதத்திற்கு சிகிதஸை.

வாத-தோஷம் சுக்ரத்தை ஆச்ரயித்ததா யிருந்தால், மனக்களிப்பூட் சுக்ரத்தைப்பற் றிய வாதத்திற்கு சிகிதையை. மும் உபசாரமும், பலத்தை யும் சுக்ரத்தையும் விருத்தி செய்யக்கூடிய உணவும் அனுகூலமானவையாம். சுக்ரம் வெளிவரு வதற்கான வழி தடைபட்டிருப்பதாகத் தெரி யவந்தால், விரேசநம் செய்விக்கவேண்டும்; இங்ஙனம் விரேசநம் செய்விக்கப்பட்டு, அடுத் தாற்போல ஆஹாரத்தையும் கொடுத்துவிட்டு, முற்கூறியுள்ள சிகிதையையும் செய்ய வேண்டும். 20, 20½.

வாததோஷத்தினால் ஸ்த்ரீயின் கர்ப்பம் சுஷ்கித்துப் போனாலும், வாதத்தினால் கர்ப்பம் அல்லது பாலர் சுஷ்கித் தால் செய்யும் சிகிதையை அத்தோஷத்தினால் பாஸர் கள் இளைத்துக் கொண்டு வந்தாலும் சர்க்கரை, குழு முன், அதிமதுரம் இவற் றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாலைப் போஷணையின் பொருட்டு உபயோகிக்க வேண்டும். 21½.

வாததோஷம் ஸ்நாயுக்களையும், ஸந்திகளையும், ஸிரைகளையும் பற்றி ஸ்நாயு முதலிய யதாயிருந்தால், ஸ்நேஹ வற்றைப் பற்றிய சிகிதையை, தாஹசிகிதையை, வாதாதி விகாரங் களில் சிகிதையை உபநாஹ சிகிதையை இவற் றைச் செய்யலாம். அவய வங்கள் குறுகிக்கொண்டு வந்தால் உளுந்தை யும் இந்துப்பையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலத்தை அப்யங்கத்திற்கு உபயோகித்து வரவும். 22½.

வாத ரோகத்தில் அவயவம் பரிசு வுணர்ச்சி யற்று திமிர்த்துப் போனால் திமிருண்டாக் கும் வாதத்திற்கு இரக்த மோக்ஷணம் செய்து சிகிதையை. ஒட்டடை, உப்பு, தைலம் இவற்றை லேபநம் செய்து, அவ்வவயவத்தில் வஸ்திரத்தையும் சுற்றி, உபநாஹஸ்வேதமும் செய்யலாம். 23½.

இனி அபதாநகம்¹ என்கிற வாத விகாரத் தினால் வருந்துபவனுக்குச் சிகிதையை கூறுவோம். இந் த்ரீயங்கள் உணர்ச்சியற்றுப் போகாமலும், நடுக்க மேற்படாமலும், ஆண் குறிதடித்துக் கொள்ளாமலும், தேஹம் வியர்க் காமலும், கட்டில் படுக்கைகளை உதறியுதைத் துத் தள்ளாமலும் இருக்கையிலேயே, பாஹ் யாயாமத்தைத்² தவிர்த்து மற்ற அபதாநக வியாதியில் உடனே தாமதமின்றி சிகிதையை செய்ய வேண்டும். அவ்வபதாநக வியாதியில் முதலில் அவயவங்களுக்கு நன்கு ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களைச் செய்து, சிரஸ்ஸைப்பற்றிய ஸ்ரோத்ஸஸ்களைச் சுத்தம் செய்வதன் பொருட்டு, தீக்ஷண நஸ்யத்தைப் பிரயோ கிக்கவும். அச்சபேயாவையும், பிறகு விதார் யாதி கணச்சரக்குகளின்³ கஷாயத்திலும் தயி ரிலும் பாலிலும் மாம்ஸரஸத்திலும் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையும் பருகக் கொடுக்கலாம். இவ்விதம் செய்ய, வாபுவானது வெகு அதிக மாய் தேஹத்தில் பரவாமலிருக்கும்; அல்லது வெகு ஜடிதியிலாவது கெடுதியுண்டு பண்ணாம லிருக்கும். 24—27.

கொள், யவதானியம், இலந்தங்கொட்டை, பத்ரதார்வாதிகணம்,⁴ ஆறு மஹா பமாம்ஸம் இவற்றைக் கஷா ஸ்நேஹம் யமாகக் காய்ச்சி, அக்கஷா

யத்தில் காடியையும் பாலையும் கூட்டி, மதுர த்ரவ்யகணத்தைக்⁵ கல்கமாகவும் சேர்த்து, “மஹாஸ்நேஹம்” என்கிற தைலத்தைப் பக்

1. அபதாநகம்—அபதந்த்ரகம் என்றும் கூறப் படும்; முதற்புத்தகம் 395-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. பாஹ்யாயாமம்—முதற்புத்தகம் 396-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. விதார்யாதிகணம்—முதற்புத்தகம் 124-ம் பக் கம் பார்க்க.

4. பத்ரதார்வாதி கணம்—முதற்புத்தகம் 123-ம் பக்கம் பார்க்க.

5. மதுரத்ரவ்ய கணம்—முதற்புத்தகம் 90-ம் பக் கத்திலுள்ள மதுரத்ரவ்ய வர்க்கத்தைப் பார்க்க.

குவம் செய்யவும். இதுஸைசநம் செய்தல், அப்
யங்கம் செய்தல், அமிழ்தல், அன்ன-பானங்
களில் உபயோகித்தல், நஸ்யம் செய்தல், அநு
வாஸநம் செய்தல் என்கிற இவ்வித உபயோ
கங்களால் வாததோஷத்தைப் போக்குகின்
றது; மேலும் முற்கூறிய அந்தந்த ஸ்நேஹ-
ஸ்வேத சிகிதஸைகளும் நன்கு பிரயோகிக்கப்
படுமானால் வாததோஷத்தை நிவ்ருத்தி செய்
யும். 28—29½.

அபதாநக வாதத்தில் வேகங்களுக்கு இடை
யிடையே இப்பிணியாளிக்கு
அபதாநகத்தில் அடிக்கடியும் தீக்ஷணமாக
சிரோவி ரேசநம். அடிக்கடியும் தீக்ஷணமாக
வும் கபத்தைப் போக்கக்
கூடியவைபுமான அவபீடகநஸ்யங்களாலும்,
ப்ரதமந நஸ்யங்களாலும் சிரோவிரேசநம்
செய்விக்கவும்; இவ்வுபசாரங்களால் ச்வஸ
நங்கள் என்கிற பிராணநாடிகளில் அல்லது
ச்வாஸநாடிகளில் அடைபட்டுள்ள கபம்
வெளிப்பட்டுப்போனால் ரோகிக்குப் பிரஞ்
னை யுண்டாகும். 30½

ஸௌவார்ச்சல லவணம், கடுக்காய், த்ரிகடு
இவற்றைக் கல்கமாகச்
ஸௌவார்ச்சல இவற்றைக் கல்கமாகச்
லாதிக்கருதம். சேர்த்துக் காய்ச்சிய க்ருதத்
தை வாதம் மிகுதியாயுள்ள
அபதாநகத்தில் உபயோகிக்கலாம். 31.

வெள்ளிலோத்திப் பட்டை எட்டு பலம்,
த்ரிபலை பதினாறு பலம்,
தில்வக க்ருதம். மஹாபஞ்சமூலம், ஆம
ணக்கு வேர், கண்டங்கத்
திரிவேர், சிவதை இவை வகைக்கு ஒவ்வொரு
பலம்; இவற்றை ஒரு திரோணம் ஜலத்தில்
சேர்த்து, அது நாலிலொரு பங்காக வற்றும்
படி காய்ச்சி யெடுக்கவும்; அதில் ஒரு ஆடகப்
பிரமாணம் தயிர் சேர்த்து, மூன்று பலம்
யவக்ஷாரமும் கூட்டி ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ரு
தத்தை அதில் பக்குவம் செய்யவும்.

இந்த கிருதத்தைப் பருக ஓர் அவயவத்தை
அல்லது ஸர்வாவயவங்களையும் பற்றிய மிகக்
கேடான நிலைமையிலுள்ள வாதரோகங்களும்,
யோவிரோகங்களும், குல்மரோகமும், விருத்தி
யென்கிற அண்டவீக்கமும், மஹோதரமும்
நீங்கும். 32,33.

பெருவாகையின் பட்டையையும், அசோ
கம் பட்டையையும், வெள்
சம்யாக க்ருத ளிலோத்தியைப் போலவே
மும்-அசோக க்ரு பக்குவம் செய்து, (தில்வக
தமும். க்ருதம் போலவே) க்ருதம்
பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க, அதைப்
போலவே குணமுண்டாகும். 33½.

முற்கூறிய சிகிதஸைகளைக் கேவல வாயுவி
லுண்டான அபதாநகத்தி
மிசர தோஷங் ற் செய்யலாம். ஸம்ஸர்க
களாலான அபத தோஷங்களா லுண்டான
ந்தரகத்திற்கு சிகி கோளாறுகளில், தனித்தனி
த்தை. தோஷத்தினு லுண்டாகும்
கோளாறுக்குக் கூறியவற்றையே ஏற்றவாறு
சேர்த்துச் சேர்த்துப் பிரயோகிக்கவும். (1)
கபத்துடன் கூடிய அபதாநகாதி வாதரோகத்
தில் தும்புருவென்னும் ஒருவகை அசோகம்
பட்டை, கடுக்காய், காயம், தாமரைக்கிழங்கு,
இந்துப்பு, கடலுப்பு, ஸௌவார்ச்சல லவணம்
இவற்றின் சூர்ணத்தையவ தானியத்தின்கஷா
யத்துடன் பானம் செய்யலாம். (2) இருதய
நோய், பார்ச்வசூலை இவற்றுடன் கூடிய அப
தந்தரக வியாதியில் காயம், ஸௌவார்ச்சல லவ
ணம், சுக்கு, மாதளை, புளிவஞ்சி இவற்றின்
சூர்ணத்தையாவது யவதானியக்வாதத்து
டன் உட்கொள்ளலாம். (3) கப-வாதக் கோ
ளாறுகளிலும், ஹ்ருத்ரோகத்திலும் கூறப்
பட்டுள்ள ஒளஷதங்களையாவது உட்கொள்ள
லாம். 34—36½.

பாஹ்யாயாமம் அந்தராயாமம் இவ்வாதரோ
கங்களில் அர்திதவாதத்திற்
பாஹ்ய - அந்த ராயாமங்களுக்கு
சிகிதையை. குக் கூறும் சிகிதையைச்
செய்யவேண்டும்; தைலத்
தொட்டியிலும் அப்பிணியா
ளியைப் படுக்கச் செய்யவும். இவ்விரு ஆயாம
வாதங்களுள் அந்தராயாமம் மிகவும் கஷ்ட
ஸாத்தியமான வியாதி. 37½.

பற்களும் முகமும் கறுத்துப் போய், அவ
யவங்களெல்லாம் துவண்டு
தநூர் வாதத்தி ல் அஸாத்தியக் கு
றிகள். விழ, நினைவற்றுப் போய்,
உடலெல்லாம் வியர்த்து, ஆக
இந்நிலைமையைப்பெற்றுள்ள
தநூர்வாத ரோகி பத்து நாட்களில் இறந்து
விடுவான். 38½.

முற்கூறிய துர்க்குணங்க ளில்லாமலும்,
வேகங்கள் மந்தமாகவும் இ
தநூர் வாதத்தி ல் ஸாத்தியக்குறி
கள். ருந்தால் அவன் ஜீவிப்பான்;
மேலும் உடல் வணைந்தும்,
உணர்ச்சி யற்றும், ஒருகால்
நொண்டியாகவும், கை முடமாகவும், ஒரு
பாரிசம் வீழ்ந்து போயும், இரண்டு கால்
விழுந்து முடமாகவும் போயிருந்தால், அல்
லது அநேக அவயவங்கள் ஸ்வாதீன மற்றுப்
போனால் அவன் பிழைத்து விடுவான். 39½.

(1) முகவாய்க்கட்டை நழுவி விட்டால்,
கீழ்-மேல் தவடைகளில் ஸ்
ஹதுஸ்ரம் ஸ- நேஹ - ஸ்வேதங்களைச் செ
ஹதுஸ்தம்பங் க ளுக்கு சிகிதையை. ய்து, முகவாய்க் கட்டை
யை மெதுவாக அதன் ஸ்த
தானத்தில் தள்ளவேண்டும். (2) வாய் திறந்து
போய் முட முடியாததா யிருக்கையில், இவ்
வேலையில் நிபுணனாயுள்ள வைத்தியன் ஸ்நே
ஹ-ஸ்வேதாதிகளைச் செய்து முகவாய்க் கட்
டையை மேலுக்குத் தூக்கித் தகுந்த நிலைமை
யில் வைக்கவும். (3) வாய் மூடிக்கொண்டு
திறக்க முடியாத நிலைமை யேற்பட்டால், முக
வாய்க் கட்டையைத் தகுந்தவாறு கீழே

இழுத்துச் சரிப்படுத்த வேண்டும். (4) ஏகா
யாமத்திற்குச் செய்வதுபோல மற்ற சிகித்
ஸைகளைச் செய்ய வேண்டும். 40, 41.

ஜிஹ்வாஸ்தம்பம் என்கிற நாக்கு அசைவற்
றுப் போகும் கோளாறில்
ஜிஹ்வாஸ்தம்ப நிலைமைகளுக் கேற்றவாறு
சிகிதையை. வாத ரோகத்திற்கான சிகித்
ஸையைச் செய்ய வேண்டும். 41½.

அர்தித வாதத்தில் (1) நஸ்ய சிகிதையை
அர்தித சிகித் மூர்த்த தைலமென்கிற சிர
ஸையில் தைலப் பிரயோகம்,
கர்ண தர்ப்பணம், நேத்திர
தர்ப்பணம் இச்சிகிதையைகளைச் செய்யவும்.
(2) இதே ரோகம் வீக்கத்துடன் கூடியதா
யிருந்தால், வமனம் செய்விக்கவும். (3) இதில்
அழற்சியும் சிவப்புங்கூட ஏற்பட்டிருந்தால்,
ஸிராவ்யதை செய்யவும். 42½.

பக்ஷாகாத மென்கிற பார்ச்வ வாயுவில்
பக்ஷவாத சிகி ஸ்நேஹ சிகிதையையும்,
தையை. ஸ்நேஹங் கலந்த ஒளஷதங்
களைக் கொண்டு விரேசந
மும் செய்விக்க வேண்டும். 43.

அபபாஹு - க வாதத்தில் நஸ்ய சிகிதையை
யைச் செய்வது ஹிதமாம்.
அபபாஹு - க போஜனம் செய்த பிறகு
சிகிதையை. ஸ்நேஹபானம் செய்வதும்
இப்பிணியாளிக்கு அனுகூலமானதாம். 43½.

ஊருஸ்தம்ப வாதத்தில் கபமும் ஆம
தோஷமும் அதிகரிப்பதால்
ஊருஸ்தம்ப ஸ்நேஹ சிகிதையையும்
சிகிதையை. கூடாது; சோதந சிகிதையை
யும் அனுகூலமானதல்ல. ஆகவே கபத்தை
யும் ஆமதோஷத்தையும் முறைப்படி வெளிப்
படுத்தக்கூடிய சிகிதையைகளைச் செய்யவும்;
ருக்ஷாபசாரமும் செய்யத்தகுந்தது. யவ
தானியம், சாமை, கோத்ரவம் இவற்றைச்
சிறிது ஜலமும் சொற்பம் தைலமும் சேர்த்து

உப்பில்லாமல் பக்குவம் செய்த சாகங்க ளோடு புஜிக்கலாம்; மேலும் ஜாங்கலமாம் ஸங்களையும் அச்சாகங்களுடன் கலந்து நெய் யில்லாமற் பக்குவம் செய்யவேண்டும்; இவற் றைப் புஜிப்பவன் தேன், ஜலம் அரிஷ்டமென்கிற மது இவற்றை அநுபான மாகப் பருகவேண்டும். (1) வத்ஸகாதிகண சூர்ணத்தையாவது, (2) ஹரித்ராதி கணசூண் த்தையாவது, (3) வசாதிகண சூர்ணத்தையாவது, (4) ஷட்சரண சூர்ணத்தையாவது இந்துப்பைக் கூட்டிய உஷ்ண ஜலத்துடன் இவ்வாத ரோகத்தில் உட்கொள்ளலாம். (5) த்ரிபலை, சவ்யம், கடுகரோஹிணி, கோரைக் கிழங்கு இவற்றின் கல்கத்தையாவது தேனுடன் புஜிக்கலாம். (6) சவ்யம், கடுக்காய், சித்திரமூலம், தேவதாரு இவற்றின் கல்கத் தையாவது அங்நனமே தேனுடன் உட் கொள்ளலாம். (7) கடுக்காய், குங்கிலியம், சிலாஜது இவற்றின் கல்கத்தையாவது பசு மூத்திரத்துடன் உபயோகிக்கலாம் 44—48

த்ரிகடிகம், சித்திரமூலம், கோரைக் கிழங்கு, த்ரிபலை, வாய்விடங்கம் இச் சரக்குகள் ஸமபாகம்; இவ்வ னைத்துக்கும் ஸம அளவாக மஹிஷாக்ஷி குக்குலுவைச் சேர்த்து, குளிகை களாகச் செய்து புஜிக்க, மேதோ தோஷம், கபதோஷம், ஆம தோஷம், வாத தோஷம் இவற்றாலுண்டாகும் எல்லா வியாதிகளும் தீரும். 49½.

இவ்விதம் முற்கூறிய சிகிதஸைகளால் கத்தினால் கவரப்பட்ட தும், மேதோ தோஷத்து டன் கூடியதுமான வாயு தணிவடையும். கூடாரங்கள், கோமூத்திரம் இவற்றைக் கலந்த சரக்கு களைக் கொண்டு ஸ்வேதங்களையும், ஸைகங் களையும், உத்வர்த்தநமென்கிற பூச்சுக்களை யும் பிரயோகிக்கலாம். புங்கங்காய், கடுகு

இவற்றை அதிக அளவான பசுமூத்திரத்திற் கலந்து லேபமா யுபயோகிக்கலாம். அல்லது எருக்கு, தழுதாழை, வேம்பு, தேவதாரு இவற்றின் வேர்களை, தேன், கடுகு, நன்கு வேகாத மண் ஓடு, புற்றுமண் இவற்றுடன் கலந்து லேபமா யுபயோகிக்கலாம். 50—52.

கபத்தைக் க்ஷீணிக்கச் செய்வதற்காக இப் பிணியாளியை அடியில் கூ ஊருஸ்தம் பத் தற்ப்படும் வியாயாமங்களில் தில் வியாயாமங் ஸாத்தியமானதைச் செய்யத் துண்டவும்:— ஓரிடத்திலி ருந்து மற்றோரிடத்திற்கு தாண்டச் செய்ய லாம். சக்திக்கியன்றவளவு ஸ்த்ரீகளிடம் புணர்ச் செய்யலாம் ஸ்த்திரமான தண்ணீர்த் தேக்கத்தை யுடையதும், எவ்வித அபாயமில் லாததுமான குளத்தில், அல்லது பிரவாஹத் திற்கு எதிரிடையாக ஆற்றில் நீந்தச் செய்ய லாம். கபமும், மேதோதோஷமும் நீங்கிய பிறகு ஊருஸ்தம்ப வாயுவென்னும் இவ்விதா தியில் ஸ்நேஹாதி சிகிதஸைகளைப் பிரயோ கிக்கலாம். 53, 54.

மற்ற வாத ரோகங்களிலும் அவை எந்த ஸ்த்தாநத்தைப் பற்றியவை மற்ற வாதரோ ளாகவும், எந்த தாதுவை கங்களுக்கு சிகித ஆச்ரயித்தவையாகவும் இ ளை. ருக்கின்றனவோ அதனதன் தன்மைக் கேற்றவாறு சிகிதஸைகளைச் செய் யவும். 54½.

மருதோன்றி, தேவதாரு, சுக்கு இவற்றை ஜலத்திற் சேர்த்து கஷாய ஸஹசராதி தை மாகக் காய்ச்சி, அதில் தை லம் கூட்டி, வாத விகாரங்க ளால் அவயவங்களை அசைத்து நடக்கச் சக்தி யற்றவன் உட்கொள்ளவும். பிறகு அவன் தனதிஷ்டப்படி துரிதமாகவோ மெதுவாக வோ நடந்து தாசாளமாய் ஸஞ்சரிக்கக் கூடிய சக்தியைப் பெறுவன். 55.

சிற்றரத்தை, சுக்கு சித்திரமூலம், திப்பிலி, கச்சோரம், தாமரைக் கிழங்
ராஸ்காதி க்ருதம்.

கு இவற்றைக் கல்கமாகச்
சேர்த்து க்ருதம் பக்குவம் செய்து உட்கொள்
ளலாம். இது வாத ரோகத்தைப் போக்குவ
தில் மிகச் சிறந்த ஒளஷதம். 56.

வேம்பு, சீந்தில், ஆடாதோடை, பேய்ப்
புடல், கண்டங்கத்திரி இவற்
கிம்பாதி
க்ருதம். றை வகைக்குப் பத்து பலம்

அளவாக எடுத்து ஒரு பிர
ஸ்த்தம் நெய்யிற் சேர்த்து பக்குவம் செய்ய
வும்; இதில் ஒரு கர்ஷம் (கால் பலம்) அள
வாக அடியிற் குறிப்பிடப்படும் சரக்குகளைக்
கல்கமாகக் கூட்ட வேண்டும்; அவையாவன:-
வட்டத்திருப்பி, வாய் விடங்கம், தேவதாரு,
யானைத் திப்பிலி, யவகூதாரம், ஸர்ஜகூதாரம்,
சுக்கு, மஞ்சள், ஜடாமாம்ஸி, சவ்யம், கோஷ்
டம், வாலுமுனை, மிளகு, வெட்பாலை, ஜீர
கம், சித்திரமூலம், கடுகரோஹிணி, சேராங்
கொட்டை, வசம்பு, மோடி, மஞ்ஜிஷ்டி, அதி
விடயம், எலிச்செவிப் பூண்டு, ஓமம் இவை
யும், ஐந்து பலம் சுத்தி செய்த மஹிஷாஷ்டிகுக்
குலுவுமேயாம். இந்த க்ருதத்தை உட்கொள்ள
இது பிரபலமான வாததோஷத்தையும், ஸந்தி
கள்-எலும்புகள்-மஜ்ஜை இவற்றைப் பற்றிய
குஷ்டத்தையும் போக்கும்; மேலும் நாடி
விரணம் என்கிற குழிப்புண், அர்புதம், பகந்த
ரம், கண்டமாலை, கழுத்துக்கு மேலுள்ள
எல்லா அவயவங்களையும் பற்றிய ரோகங்கள்,
குல்மம், அர்சஸ், மேஹம், கூயம், அரோச
கம், ச்வாஸம், பிரஸம், காஸம், சோகை,
இருதய ரோகம், பாண்டு ரோகம், மதமென்
கிற வெறி, வித்ரதி, வாதரக்தம் இவற்றை
யும் நிவ்ருத்தி செய்யும். 57—60.

சிற்றமுட்டி, பில்வவேர் இவற்றைச் சேர்த்
துக் காய்ச்சிய பாலில் நெய்
சிரோவாதத்தில்
க்ருத மண்டநஸ்
யம். யின் மேல் படர்ந்துள்ள ஆ
டையைச் சேர்த்து பக்கு
வம் செய்யவும்; இந்த க்ருத
மண்டத்தை அரைப்பலம் அல்லது ஒரு

பலம் அளவில், சிரஸ்ஸைப் பற்றிய வாத
ரோகத்தில் நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கலாம்.
61.

அங்ஙனமே முதலை, மத்ஸியம், ஆமை,
சுலாகம் என்கிற மத்ஸியம்
கேவல வாதத்
தில் வஸாபானம். இவற்றின் கொழுப்பை கே
வல வாததோஷத்தினால்
ன கோளாறில் விசேஷமாகப் பிரயோகிக்
கலாம். 62.

பழைய பிண்ணாக்கையும், ப்ருஹத் பஞ்ச
மூலத்தையும் தனித்தனியா
கபத்துடன் கூ
டிய வாதத்தில்
ஜீர்ணபிண்யாகாதி
தைலம். கக் கஷாயம் காய்ச்சவும்;
இவ்விரண்டு கஷாயத்தை
யும் பிறகு ஒன்றாகச் சேர்த்
து, அதில் பாலையும் தைலத்
தையும் கூட்டி பக்குவம் செய்யவும்; இதில்
சேர்க்கப்படும் தைலம் பாலின் அளவில் எட்
டில் ஒரு பங்காக இருக்க வேண்டும். இத்
தைலத்தைப் பானம் செய்து வந்தால் வாத
ரோகங்கள் நிவ்ருத்தியாகும்; முக்கியமாய்
கபத்துடன் கூடிய வாத ரோகங்கள் நீங்கும்.
63.

நூறு பலம் முதியார் கூந்தலைச் சேர்த்துக்
காய்ச்சிய கஷாயத்தில் ஒரு
பிரஸாரிணி பிரஸ்த்தம் தைலத்தையும்,
தைலம். அதற்குச் சம அளவு பாலே
யும் கூட்டிக் காய்ச்சவும். பிறகு மேதா,
மஹாமதோ, ஜடாமாம்ஸி, மஞ்ஜிஷ்டி, கோ
ஷ்டம், சிற்றரத்தை, இரத்த சந்தனம், ஜீரகம்,
ருஷபகம், காகோலீ, க்ஷீரகாகோலீ, தேவ
தாரு இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்க்கவும்; இத்
தைலம் எல்லா வாத ரோகங்களையும் நிவார
ணம் செய்யும். 64, 65.

நூறு பலம் மருதோன்றியை ஸமூலமா
யெடுத்து, அதற்குச் சமநி
ஸஹசராதி
தைலம். றை தச மூலத்தையும், ஐம்
பது பலம் தண்ணீர் விட்
டாங் கிழங்கையும் எடுத்து, ஒரு திரோணம்

ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்காக மிகும்படி கஷாயத்தைச் காய்ச்சி யெடுக்கவும். இதில் ஒரு ஆடகப் பிரமாணம் தைலத்தையும், அதற்குச் சம பாகம் பாளையும் கூட்டி பக்குவம் செய்யவும். இதில் வெட்டிவேர், நகம் என்கிற கந்தத் திரவ்யம், கோஷ்டம், சந்தனம், ஏலக்காய், சிறு நாகப்பூ, ஞாழல், நளியென்னும் ஸுகந்தத்திரவ்யம், கோரைக்கிழங்கு, சிலாஜது, சிவப்புச் சாறடை, ஜடாமாம்ஸி, அயம், தேவதாரு, செவ்வலரி, சதகுப்பி, மட்டிப்பால், நதமென்கிற ஸுகந்தத் திரவ்யம் இவற்றை வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம் அளவில் கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இதை யுபயோகிக்க நடுக்கம், ஆக்ஷேபக மென்கிற இசிவு, வாயு உள்ளே அடைபட்டுப் போதல், உடல் சுஷ்கித்தல் முதலிய உபத்திரவங்களோடு கூடிய கஷ்டஸாத்தியமான வாத ரோகங்களும் நிவாரணமாகும். குல்மம், உந்மாதமென்கிற பித்து, பீநஸம், யோனி ரோகங்கள் இவைகளும் நிவருத்தி யடையும். 66—68.

நூறு பலம் மருதோன்றியின் ஸ்வரஸத்தில், ஒரு ஆடகம் தைலத் பேள தைலம். தைப் பக்குவம் செய்யவும்; இதில் தசமூல கல்கம் பத்துப்பலமும், தைலத்திற்கு நான்கு மடங்கு பாலும் சேர்த்துக் காய்ச்ச வேண்டும். அல்லது நத மென்கிற கந்தத் திரவ்யம், கச்சோரம், மல்லிகை, கோஷ்டம், தேவதாரு, ஏலக்காய், ஜடாமாம்ஸி, கல்மரம், சதகுப்பி, செஞ்சந்தனம் இவற்றையாவது கல்கமாகச் சேர்க்கலாம். பக்குவமானதும் இதில் பதினெட்டு பலம் சர்க்கரையைக் கூட்டிக்கொள்ளவும். இது பேளமுனிவரால் அங்கீகரிக்கப் பட்டது; இத்தைலம் கஷ்ட ஸாத்தியமான வாத ரோகங்களையும் போக்கும்; வாத குண்டலிகா, உந்மாத மென்கிற பித்து, குல்மம், அண்ட ரோகம் முதலியவற்றையும் தீர்க்க வல்லது. 69—71½.

சிறுமுட்டி நூறு பலம், சீந்திற் கொடி இருபத்தைந்து பலம், சிற்ற பலா தைலம். ரத்தை பன்னிரண்டரைப் பலம்; இவற்றை நூறு ஆடகம் ஜலத்தில் சேர்த்து, நூற்றில் ஒரு பங்கு கஷாயமாக மிகும்படி அதைக் காய்ச்சி யெடுத்து, அதில் ஒரு ஆடகம் தைலத்தையும், தயிர்-தயிராடை-கருப்பஞ்சாறு-சுத்த மென்னும் காடி இவற்றைத் தைலத்திற்குச் சம அளவாகக் கூட்டி, வெள்ளாட்டுப் பாலைத் தைலத்தினும் அரைப் பங்காகச் சேர்க்கவும். கச்சோரம், ஸரள தேவதாரு, தேவதாரு, ஏலம், மஞ்ஜிஷ்டி, அகில், சந்தனம், தாமரைக் கிழங்கு, பேராமுட்டி, கோரைக் கிழங்கு, பெருமல்லி, அரேணுகம், அதிமதுரம், கருந்துளசி, புலியுகிர், ருஷபம், ஜீவகம், முருக்கம்பிசின், கஸ்தூரி, கருஞ்சாறடை, ஜாதிபத்திரி, சிறு நாகப்பூ, குங்குமப்பூ, கல்மரச்சத்து, ஜாதிக்காய், சிறு தேக்கு, கோரைக் கிழங்கு, இலவங்கப் பட்டை, குந்துருக மென்கிற கந்தத்திரவ்யம் கர்ப்பூரம், மட்டிப்பால், ஸ்ரீவாஸ மென்கிற ஒருவித ஸுகந்தமான குங்கிலயத்தைலம், இலவங்கம், நகமென்கிற ஸுகந்த வஸ்து, தக்கோலம், கோஷ்டம், ஜடாமாம்ஸி, ஞாழல், சாமந்தி, கிரந்தி தகரப், தமனம், வசம்பு, மருக்காரை, பெருங்கோரைக் கிழங்கு, நாக கேஸரம்; இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் வீதம் கல்கமாகச் சேர்க்கவும். இவ்விதம் பக்குவம் செய்து இறக்கியதும், வடிக்கட்டி, அதில் பத்ரகல்கத்தைச் சேர்க்கவும் 1. இத்தைலத்தை முறைப்படி யுபயோகித்தால் காஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம், வார்தி, மூர்ச்சை, குல்மம், க்ஷதகாஸம், ப்லீஹ மென்கிற மண்

1. ரைலம் முதலியதைப் பக்குவம் செய்து இறக்கியவுடனே, சூடான க்ஷைமய்லேயே, அதற்கு விசேஷ மணத்தையுண்டிபண்ணுவதற்காகக் கர்ப்பூரம், கஸ்தூரி முதலியதைக் குழம்பாக ஆட்டி அதில் சேர்ப்பது 'பத்ர கல்கம்' எனப்படுகிறது.

ணீரளின் வீக்கம், கூதயம், அபஸ்மாரம் இவை யும், வறுமையுங்கூட தீரும். இது “பலாதை லம்” எனப்படுகிறது. இது வாத ரோகங் களைப் போக்குவதில் மிகவும் சிறந்தது. 72—80.

இங்ஙனம் முற்கூறிய ஸ்நேஹங்கள் பா னம் செய்யவும், நஸ்யமிட வாதரோகாத் தியாயத்திற் கூறி ய ஸ்நேஹங் களின் பிரபாவம். யோகிக்கப்படுமாயின், தீங் கு விளைவிக்கக் கூடிய வாத ரோகங்கள் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தியாகும்; மலட்டு ஸ்தரீகளும் புத்திரப் பேறுடையவராவர். 81.

முற்கூறிய ஸ்நேஹ சிகித்சைகளாலும், ஸ்வேத சிகித்சைகளாலும் கபம் ஊறித் திரவித்து எப் பொழுது பக்வாசயத்தை யடைந்ததாகக் குறி ஏதே னும் தோன்றுகிறதோ, பித் தமும் அங்ஙனமே மேலிட்டு

அதன் குறியைக் காட்டுகிறதோ, அப்பொழுது அக்கபத்தை அல்லது பித்தத்தை வஸ்திகளைப் பிரயோகித்து வெளிப்படுத்தி நிவாரணம் செய்யவேண்டும். 82.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

இனி வாத-சோணித சிகித்சை¹ யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது:—

வாத-சோணிதரோகிக்கு முதலில் ஸ்நேஹ சிகித்சையைச் செய்து, அப் பால் அந்தந்த தோஷ நிலை மைகளுக்கும் சரீரபலாதி நிலைமைகளுக்கும் ஏற்றவாறு, வாத தோஷமும் அதிகரிக்காத வண்ணம் பராமரித்துக் கொண்டு, இரத்தத்தைச் சொற்ப அளவாக அடிக்கடியும் வெளிப்படுத்திவரவேண்டும். (1) வாத-சோணிதத்தில் அவயவங்களில் வலியும், சென்னிறமும், அழற்சியும், உண்டானால், அட்டைகளைக் கொண்டு இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும். (2) சிமசிமா வென்கிற உணர்ச்சியும், தினவும், வலியும் உண்டாய் கஷ்டப்படுகிற நிலைமையில் ச்ருங்கமென்கிற பீச்சாங்குழல்களால் அல்

லது அலாபு கடிசைகளாலாவது¹ இரத்தத்தை உறிஞ்சலாம். (3) ஓரிடம் விட்டு மற்றோரிடத்தில் பரவும் அசுத்த இரத்தத்தை பிரச்சாநமென்கிற உபகரணத்தினாலாவது, ஸிரைகளைக் கீண்டாவது வெளிப்படுத்தலாம். 1-2½.

வாத-சோணித ரோகிக்கு அவயவங்கள் வாடியிருந்தால் இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலாகாது; எவனுடைய இரத்தம் ரூக்ஷமாகவும், ஆகவே வாதம் அதிகரித்ததாகவும் இருக்கின்றதோ அவனுக்கும் இரத்த மோக்ஷணம் செய்யக்கூடாது. இவர்களுக்கு இரத்தம் வெளிப்படுவதால் வாதம் அதிகரித்து, அத்தோஷம் ஆழமான வீக்கத்தையும், திமிர்ப்பைபையும், நடுக்கலையும் ஸ்ராயு-ஸிரைகள் இவற்றைப்பற்றிய ரோகங்களையும், ஆயாஸத்தையும், மற்றும் வாதத்தினாலேற்படக்கூடிய கோளாறுகளையும் உண்டுபண்ணும். 3, 4.

1. வாத-சோணிதம்—என்றால் வாத-ரக்தம். வாத-சோணித ரோகத்தைப்பற்றிய விவரங்களை விதாநஸ்த் தாநத்தின் கடைசீ அத்தியாயத்திற் காண்க. வாதரக்தத்திற்கான சிகித்சைகளைக் கூறும் அத்தியாயம் வாத-சோணித சிகித்சாத்தியாயம் எனப்படுகிறது.

1. அலாபுகடிகை—இதைப்பற்றிய விவரங்களை முதற் புஸ்தகத்தில் 104-ம் பக்கம் பார்க்க.

வாத-சோணித ரோகத்தில் வியாதிக்ரஸ் தன் விரேசநம் செய்விக்க வாத-சோணித வேண்டியவனா யிருந்தால், த்தில் விரேசநம் முதலில் ஸ்நேஹ சிகிதையை செய்வித்து, ஸ்நேஹம் கலந்த ஒளஷதங்களால் விரேசநம் செய்விக்க வேண்டும். 4½.

வாதம் அதிகரித்த வாத ரக்தத்தில், ரோகிக்கு (1) புராண க்ருதத் தைப் பானம் செய்யக் கொடுக்கலாம். (2) ச்ராவணீ, க்ஷீரகாகோலீ, பிரம்ம தண்டு, ஜீரகம், கடுகு இவற்றைச் சம அளவாகச் சேர்த்து, பாலும் கூட்டி பக்குவம் செய்த க்ருதம் வாத-ரக்தத்தைப் போக்கும். (3) திராக்ஷ, இலுப்பைப்பூ இவற்றின் கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்தெடுத்த க்ருதத்தை யாவது சுற்கண்டு கூட்டி பானம் செய்விக்கலாம். (4) அங்நனமே சீந்திற்கொடியின் ஸ்வஸத்திற் காய்ச்சிய பாலையும் பருகலாம். (5) தைலம், பால், சர்க்கரை இவற்றை ஒன்றோடொன்று நன்றாகக் கலந்தாவது பானம் செய்விக்கலாம் (6) சிற்றா முட்டி, தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, சிற்றரத்தை, தசமூலம், பெருஞ் ஜீரகம், சிவதைவேர், ஆமணக்கு, மல்லிகை இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையும் உபயோகிக்கலாம்; இது வாத ஸம்பந்தமான விகாரங்களையும் போக்க வல்லது. (7) தாரோஷ்ணமான பாலே கோமுத்திரம் கலந்தாவது உட்கொள்ள, அது, வாததோஷத்தை அநுலோமநமாக வெளிப்படுத்தும். 1—9.

பித்தம் அதிகரித்துண்டான வாத சோணிதத்தில் (1) தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, கடுக ரோஹிணி, பேய்ப்புடல், த்ரிபலை, சீந்தில் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தைப் பருகலாம். (2) மதுரமாகவும், கைப்

பாகவுமுள்ள சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது, (3) அச்சரக்குகளாலேயே பக்குவம் செய்த பாலையாவது பானம் செய்விக்கலாம். (4) பித்த தோஷம் மிக்க அதிகரித்திருந்தால், விரேசநமாவதற்காக அம்மனிதன் பாலுடன் ஆமணக்கெண்ணெயைமுறைப் படிபானம்செய்யலாம்; அது ஜீர்ணமானதும் பாலும் அன்னமும் புஜிக்கலாம். (5) கடுக்காய்களைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்தை நெய்யிலிட்டு பக்குவம் செய்தாவது பருகலாம். (6) சிவதை வேரின் சூர்ணத்தைப் பாலின் அனுபானத்தோடாவது உட்கொள்ளலாம். (7) அப்பிணியானிக்கு நெய் கூட்டிய பாலேக் கொண்டு வஸ்திகளைப் பிரயோகித்தாவது மலத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும்; வாத-ரக்தத்திற்கு வஸ்திக்கு ஸமானமாக வேறு சிகிதையை கிடையாது; அதிலும் விசேஷமாக குதத்தில் வலியும், பார்ச்வசூலையும், அஸ்த்திகளில் வலியும், வயிற்று நோயும் ஏற்பட்டிருந்தால், அந்நிலைமைகளில் வஸ்தி சிகிதையையே மிகவும் சிறந்தது. 10—13½

கபம் அதிகரித்துண்டான வாத-சோணிதத்தில் (1) கோரைக்கிழங்கு, திராக்ஷ, மஞ்சள் இவற்றின் கஷாயத்தைத் தேன் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (2) த்ரிபலா கஷாயத்திலாவது தேன் கலந்து பருகலாம். (3) சீந்திலையாவது, எந்த விதமாகவேனும் பக்குவம் செய்து பானம் செய்யலாம். (4) அவனவனது நிலைமைக்குத் தகுந்த ஸ்நேஹத்தைப் பருகச் செய்து, வமனமும் செய்வித்து, அப்பால் மெதுவாக தேஹம் ருக்ஷமாகக்கூடிய சிகிதையைச் செய்ய வேண்டும். 14, 15.

த்ரிபலை, த்ரிகடு, இலவங்கப் பத்திரி, ஏலம், மூங்கிலுப்பு, சித்திர மூலம், த்ரிபலாதி அயஸ் வசம்பு, வாய்விடங்கம், மோக்ருதி. டி., ஜடாமாம்ஸி, ஆடாதோடை, இலவங்கப்பட்டை, ருத்தி, நீர்த்திப்பிலி,

சவ்யம் இவற்றைச் சமபாகமெடுத்து, தண்ணீரைச் சேர்ந்து நன்றாக ஆட்டி, காலையில் எடுத்து ஓர் இரும்புப்பாத்திரத்தினுள் இக்கல்கத்தை லேபநம் செய்து வைத்து, பகற் பொழுதில் புஜிக்கவும். எல்லா தோஷங்களாலுமுண்டான வாத-ரக்தத்தில் அதிலும் முக்கியமாய் வலியுடன் கூடிய வாத-ரக்தத்தில் இக்கல்கம் மிகவும் அனுகூலமானது. 16—17½.

(1) நீர் முள்ளியிலையைச் சமைத்து புஜித்துக்கொண்டு, நீர்முள்ளி வாத-சோணித யையே கஷாய மிட்டும் பருத்தில் சில பொது கிவந்தால், எப்பொழுதும் சிகித்சைகள். பொறுமையுடனிருக்கப் பழகியவனிடம் சினம் பற்றறுவதுபோல, வாத-ரக்தம் தீர்ந்து விடும். (2) பிணியாளி பிரஹ்மசர்யவிரதமனுஷ்டித்தவனாய். லேலீதக வஸையை பஞ்ச மூலஸ்வரஸத்தோடாவது, ரெல்லிக்கனியின் ஸ்வரஸத்தோடாவது உட்கொண்டுவர, தேஹத்தில் வெகு நாட்களாய் ஊறிப்போயுள்ள வாத-ரக்தமும் நிவாரணமாகும். 18—19½.

வாத-ரக்தத்திற்கு இதுகாறும் ஆப்யந்தர சிகித்சை யென்கிற உள்ளே வாத-சோணித ஓள ஷத முபயோகிக்கும் த்திற்கு பாஹ்ய சிகித்சை கிர. மாகக் கூறப் பட்டது. இனி இவ்வியாதிக்கு பாஹ்ய சிகித்சை யென்னும் சர்மத்தின் மேல் பிரயோகிக்கக்கூடிய சிகித்சை விவரிக்கப்படும். 20.

சாத்தீர்த்தம் என்கிற அன்னம் ஊறவைத்தஜலத்தை ஓர் ஆடகமளவு ஆரநாளாதி எடுத்து, அதிற் காற்பங்கு தைலம் சேர்த்து, ஸாம்பிராணியையும் கூட்டிக் காய்ச்சி, ஒரு பெரிய பாத்திரம் நிரம்பிய ஜலத்தில் ஊற்றிக் கடைந்து, வாத-ரக்தரோகிக்கு மேலே உபயோகிக்க, ஜ்வரம், அழற்சி, வலி இவை நீங்கும். 21.

முற்கூறிய தைலத்தில் தேன் மெழுக்கைச் சேர்த்து உருக்கி, அதில் பிண்ட தை மஞ்சிஷ்டியின் சூர்ணத்தையும் கல்கமாகக் கூட்டி பக்குவம் செய்து, அப்யங்கத்திற்கு உபயோகித்து வந்தால், வாத-ரக்த நோய் தீரும். 22.

(1) தசமூலம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைப் பெரிதும் வாதம் அதிகரித்த வாத-சோணித வாத-சோணிதத்தில் மேலே ஊற்றிவந்தால், உடனே வலி நிவாரணமாகும். (2) இளஞ் சூடான நெய்யை அங்ஙனமே ஊற்றினாலும், அவ்விதமான குண முண்டாகும். (3) மதுராஸமுள்ள சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த நான்கு விதமான ஸ்நேஹங்களையும்¹ ஒன்று கூட்டி இளஞ்சூடாக மேலே ஊற்ற, பிடிப்பு, இசிவு, வலி இவை நீங்கும். (4) தேஹத்தில் அழற்சியிருந்தால், அந்த ஸ்நேஹங்களையே குளிரச் செய்து மேலே ஊற்றலாம். (5) பசுவின் பால், செம்மறியாட்டுப்பால், வெள்ளாட்டுப்பால், இவற்றில் தைலம் கலந்து முன்போலவே பிடிப்பு முதலிய வற்றிற்கு இளஞ்சூடாகவும், அழற்சிக்குச் சீதளமாகவும் உபயோகிக்கலாம். (6) ஜீவநீய கணச் சரக்குகளாலான கஷாயத் தையும், (7) இலகு பஞ்சமூல கஷயத்தையும் பிடிப்பு முதலியவற்றில் இளஞ் சூடாகவும், அழற்சியில் குளிர்ச்சியாகவும் மேலே ஊற்றலாம். (8) திராக்ஷாரஸம், (9) கருப்பஞ்சாறு, (10) மத்யங்கள், (11) தயிர், (12) தயிராடை, (13) காஞ்சிக மென்னும் காடி, (14) அரிசி கழுவிய நீர், (15) தேன் கலந்த ஜலம், (16) சர்க்கரை கரைத்த நீர் இவை யெல்லாம் வாத-ரக்தத்தில் தேஹத்தின் மேலே ஊற்றுவதற்குச் சிறந்தவையாம். (17) அன்பார்ந்தவரும், இன்பமுறப் பேசுமியல்பினரும்,

1. க்ருதம், தைலம், வஸா, மஜ்ஜா என்பவை “நான்கு வித ஸ்நேஹங்கள்.”

குளிர்ச்சியும் மிக்க மிருதுத் தன்மையும் பொருந்திய அங்கங்களைப் பெற்றவருமான பெண் மணிகள் கரங்களிலும் ஸ்தநங்களிலும் சந்தனக்குழம்பைப் பூசிக்கொண்டு அணைத்துக்கொள்ள, இப்பிணியாளியின் தேஹத்திலுள்ள தாபமும், நோவும், வாட்டமும் தானே விலகும். 23—27.

வாத-ரக்தத்தில் சர்மம் சிவந்து, வலியும் அழற்சியும் மிகுதியாயிருக்கையில் இரக்தமோக்ஷ தத்தில் லேபங்களும் உபநாஹாதிகளும் ம் லேபநத்தைப் பிரயோகிக்கவும்: (1) வறள்தாமரை, மஞ்ஜிஷ்டி, மரமஞ்சள், அதிமதுரம், சந்தனம், கற்கண்டு, ஞாழல், கரும்பு, பெருங்கடலை, ஆமணக்கு, மா இவற்றை லேபமாகச் செய்யவும். இந்த லேபம் வலி, அழற்சி, விஸர்ப்பம், சிவப்பு, வீக்கம் இவற்றைப் போக்கும். (2) வாதஹர குணமுள்ள சரக்குகளைச் சேர்த்து ஸ்டிகத்தமாகப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருஸராவும், ¹ (3) எள்ளு, கடுகு இவற்றின் கல்கத்தைச் சேர்த்த பயற்றம் பாயஸமும் உபநாஹமாகப் ² பிரயோகிக்கப் படுமானால், வலியை நன்றாகப் போக்கும். (4) நீர்வாழும் ஜந்துக்களென்ன, ப்ரஸஹங்களென்ன ³, ஆநாபஜந்துக்க களென்ன, வேஸவாரங்களென்ன இவற்றை ஜீவநீயெளஷதங்களோடும் ஸ்நேஹங்களோடும் கலந்து உபநாஹம் செய்ய உபயோகிக்கலாம். இதனால் திமிர்ப்பு, குத்தல் வலி. இசிவு, வீக்கம், அவயவப்பிடிப்பு இவை நிவ்ருத்தியாகும். (5) நீர்வாழும் ஜந்துக்கள் முகலியவற்றின் கொழுப்பை ஜீவநீயச் சரக்குகளோடு பக்குவம் செய்து, பாலுடன் கலந்து உபநாஹமாக உப

யோகித்தாலும் அதே பயனுண்டு. (6) மருதோன்றி வேரையும், ஜீவந்தி மூலத்தையும் நெய் விட்டு அரைத்து, செம்மறியாட்டின் பாலில் கூட்டி லேப மிடலாம். (7) அங்ஙனமே பொரித்த எள்ளைப் பாலில் சேர்த்து, அரைத்து லேபமாகப் பிரயோகிக்கலாம். 28—33.

வாதம் அதிகரித்த வாத-சோணிதத்தில் (1) ஆழிவிதைபைப் பால் விட்டு அரைத்து மேலே லேபநம் செய்யலாம். (2) அல்லது ஆமணக்கு விதைகளைப் பால் சேர்த்து அரைத்து லேபநமாயுபயோகிக்கலாம். இந்த லேபநங்கள் வலியை நிவ்ருத்தி செய்யும். (3) பசுவின் மூத்திரம், யவக்ஷாரம், ஸுரை இவற்றிற் பக்குவம் செய்த க்ருதம் அப்யங்கம் செய்வதற்கு ஹிதமாயிருக்கும். (4) நன்கு பக்குவம் செய்யப்பட்ட சுக்த மென்கிற காடியையும் தேன் கூட்டி ஸேசநம் செய்யவும், அப்யங்கம் செய்யவும் உபயோகிக்கலாம். 34, 35.

கபாதிசமான வாத-சோணிதத்தில் ஓட்டடை, வசம்பு, கோஷ்டம், கபாதிசமான வாத-சோணிதத்திற்கு லேபம். சதகுப்பி, மஞ்சள், மரமஞ்சள், இவற்றை லேபமாகச் செய்து பேலே உபயோகிக்க வலி நிவாரணமாகும். 36.

(1) செம்முருங்கையின் வித்துகளை தாந்யாம்ல மென்கிற காடி விட்டு ஆட்டி, வாதகபாதிசமான வாத-சோணிதத்திற்கு மேலே லேபநம் செய்ய உபயோகித்தால் அங்ஙனமே நல்ல குணமுண்டாகும். (2) வாதகபம் அதிகரித்த இவ்வாத-ரக்த ரோகிக்கு செம்முருங்கை வித்தின் லேபத்தையுபயோகித்தபின் முகூர்த்த நேரம் கழித்துக் காடிகளை ஊற்றி குளிப்பாட்டவும். 37.

1. க்ருஸரா - முதற் புத்தகம் 135-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. உபநாஹம்-முதற் புத்தகம் 136 ம் பார்க்க.

3. ப்ரஸஹங்கள்—முதற் புத்தகம் 50-ம் பக்கம் பார்க்க.

வாத-ரக்தம் சர்மத்தில் சிவிது மேற்புற
மாத மாத்திரம் உண்டா
உத்தாந-வாத-
சோணிதத் திற்கு
பாஹ்யோபசாரம். லென்ன, அபயங்கமென்ன,
ஸேகமென்ன, மூழ்குத
லென்ன இவற்றால் பரிஹரிக்கக் கூடியதாம். 37½.

தேஹத்தில் ஆழமான பாகங்களை ஆச்ர
யித்துண்டான வாத-சோ
கம்பீர - வாத-
சோணிதத் திற்
குப் பரிஹாரம். ணிதத்திற்கு விரோசநம்,
ஆஸ்த்தாபநவஸ்தி, ஸ்நேஹ
பாநங்கள் இவற்றைப் பிர
யோகித்து பரிஹாரம் செய்யவேண்டும். 38

வாத-கபங்கள் அதிகரித்த மேற்புறமாயுண்
டான வாத-சோணிதத்தில்
வாத-கபாதிக
மான உத்தாந
வாத-சோணிதத்
திற்கேற்ற லேப
ங்கள். லேபம் முதலியவற்றை
இளஞ்சூடா யுபயோகிக்க
வேண்டும். அதில் குளிர்ச்
சியான ஒளஷதப் பிரயோ
கங்களால் ஸ்தம்பநம் என்கிற பிடிப்பு ஏற்
பட்டு, அமுற்சியும், வீக்கமும், வலியும், அரிப்
பும் மிக்க அதிகரித்துவிடும் 39.

பித்தமும் இரத்தமும் மிகுதியாயுள்ள
வாத-சோணிதத்தில் லேபம்
பித்த-ரக்தாதி
கமான வாத-சோ
ணிதத்திற்கேற்ற
லேபாதிகள். முதலியவை குளிர்ச்சியா
யிருக்கவேண்டும். அவை
உஷ்ணமாயிருந்தால் கொப்
புளித்தல், நோவு, சிவப்பு
வியர்த்தல், வெடிப்பு இக்கோளாறுகள் ஸம்
பவிக்கும். 40.

நூறு பலம் அதிமதுரத்தை பத்துப் பங்கு
ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில்
மதுயஷ்ட்யாதி
சைலம். ஒரு பங்கு கஷாயம் மிகும்
படியாகக் காய்ச்சி யெடுத்து
அக்கஷாயத்தில் ஒரு ஆடகம் தைலம் சேர்
த்து, அதற்குச் சமமாகப் பாளையும் கூட்டி
பக்குவம்செய்யவும். இதில் அடியில் வரும் கல்
கத்திரவ்யங்களை ஒவ்வொரு பலம் அளவில்
சேர்க்க வேண்டும்:—பெருமல்லிகை, கீழா

நெல்லி, அறுகம்புல், கொக்குமந்தாரை,
தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கு, சந்தனம், அகில்,
ஹம்ஸபாதி அல்லது கீடபாரி யென்கிற
பூண்டு, ஜடாமாட்ஸீ, மேதா, மஹாமேதா,
சீந்தில், காகோலீ, க்ஷீரகாகோலீ, சுகுப்பி,
ருத்தி, தாமரைக் கிழங்கு, ஜீவந்தி, ஜீவகம்
ருஷபகம், இலவங்கப் பட்டை, இலவங்கப்
பத்திரி, நகமென்கிற கந்தக் திரவ்யம், வெட்
டிரேவர், வறள்தாமரை, மஞ்ஜிஷ்டி, நன்னூரி,
பேய்த்துமட்டி, பெருங்கோரைக் கிழங்கு,
இவைகளையாம். இத்தைலத்தை நான்கு வித
மாக தேஹத்தில் பிரயோகிக்க¹ வாத-ரக்தம்,
பித்த வியரித்தல், ஜ்வரம், வலி இவை தீரும்.
41—44.

சிறு முட்டியைக் கஷாயமிட்டு, சிறு
பலா தைலம். முட்டியையே கல்கமாகவும்
சேர்த்து, அதில் தைலத்
தையும் பாளையும், ஸம் அளவாகக் கூட்டி பக்
குவம் செய்யவும். இத்தைலத்தையே இதே
கஷாயத்தில் ஆரிரமுறை அல்லது நூறு
முறை காய்ச்சி யெடுக்க, வாதரக்தம் வாதரோ
கங்கள் இவைகளைப் போக்கும். இது மிகவும்
சிறந்த இரஸாயநௌஷதம்;² இந்திரியங்களுக்
குத் தெளிவையுண்டாக்கும்; ஜீவநம்,³ ப்ருஹ்
மணம்,⁴ ஸ்வர்யம்⁵ என்கிற குணங்களு
முண்டு; புருஷர்களின் சுகரம், ஸத்ரீகளு
டைய சோணித பென்கிற ஆர்த்தவம்⁶ இவற்
றின் தோஷங்களையும் போக்க வல்லது.
45, 46.

1. பானம், நஸ்யம், லேபநம் அநுவாஸந வஸ்தி
என்கிற நான்குவகையிற் பிரயோகித்தல்.

2. இரஸாயநம்—முதற்புத்தகம் 28, 270 இப்பக்
சங்களிற் பார்க்க.

3. ஜீவகம்—முதற்புத்தகம் 20, 55-ம் பக்கங்க
ளைப் பார்க்க.

4. ப்ருஹ்மணம்—முதற்புத்தகம் 28, 117, 118-ம்
பக்கங்களைப் பார்க்க.

5. ஸ்வர்யம்—முதற்புத்தகம் 51-ம் பக்கம் பார்க்க.

6. சோணிதம் அல்லது ஆர்த்தவம்—முதற்புத்த
கம் 3, 100, 231 இப்பக்கங்களைப் பார்க்க.

மேதஸ் என்கிற கொழுப்பாவது அல்லது கபமாவது மிகவும் விருத்தி யடைந்து, வாதத்தின் மார்க்கம் அடைபட்டுப் போக, அதனால் வாதம் பிரகோபித்து விடுமானால், அதில் முதலில் ஸ்நேஹநமும், ப்ருஹ்மணமும் செய்வது நலம் ; பிறகு ஆட்யவாதத்திற் கூறியுள்ள¹ சிகிதஸையையும், அப்பால் வாத-சோணிதத்திற்கான சிகிதஸையான ஸ்நேஹநாதி சிகிதஸையையும், இரத்தம் சுத்தியாவதற்கான சிகிதஸையையும் செய்ய வேண்டும். 47, 48.

பிராணவாயு முதலிய ஐந்து வாயுக்களும்² ஒருமிக்கப் பிரகோபித்திருந்தால், வாத வியாதியிற் கூறியுள்ளபடி, வியாதியின் நிலைமைகளுக்குத் தகுந்தவாறு எந்த வாயுவுக்குச் சிகிதஸை செய்யவேண்டுமோ அந்த வாயுவுக்கு ஸமீபமாயுள்ள விடத்தை அனுஸரித்து, அந்தந்த வாயுவுக்கேற்ற ஒளஷதத்தை அல்லது சிகிதஸையைப் பிரயோகிக்க வேண்டும் ; மேலும் பஞ்ச வாயுக்களில் எதெது மற்றவைகளை விட அதிக பலமுள்ளவையெனத் தெரிய வருகின்றதோ, அவ்விதம் அதிக பலமுள்ள அந்தந்த வாயுவுக்குக் கிரமமாக முதலில் சிகிதஸை செய்யவேண்டும். 49.

ஆமதோஷத்துடன் கூடிய வாத-சோணித ரோகம் ஸ்வேதம், இலங்க நம், பாசநம் இச்சிகிதஸைகளாலும், ருக்ஷகுணமுள்ள லேபந-ஸேசநாதிகளாலும் ஆமதோஷம் நீங்கிய

1. ஆட்யவாதம்—ஊருஸதம்பம் ; ஊருஸதம்ப சிகிதஸையைப் பற்றி இப்புத்தகம் 192-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. பிராணவாயு, அபாநவாயு, உதாநவாயு, விபாநவாயு, ஸமாநவாயு என்னும் இவை பஞ்ச வாயுக்களாம்.

தாகச் செய்யப்பட்டதும், அப்பால் ஸாதாரண வாததோஷத்தைப் பரிஹரிக்கக் கூடிய சிகிதஸையைச் செய்ய வேண்டும். 50.

கூத்யம், ஆக்ஷேபகம் என்கிற இசிவு, அவயயவங்கள் சுருங்கிப் போதல், வாத-சோணிதம் முதலியவற்றிற் கு ஆரம்பத்திலேயே சிகிதஸை செய்தல். உணர்ச்சியற்றுப் போதல் நடுக்கம், ஹநுஸ்ரம்ஸம் என்கிற முகவாய்க்கட்டை நெகிழ்தல், அர்திதவாதம், கஞ்ஜத்தன்மை, பங்குத்தன்மை,¹ வாத-ரக்தம், ஸந்திரமூவிப் போதல், பக்ஷவாதம், மேதஸ்-மஜ்ஜை இவற்றைப்பற்றிய நோய்கள் ; இந்த வியாதிகள் ஆழமான ஸ்த்தாநங்களைப் பற்றியுண்டாவதால் மிகப் பிரயாஸையின் பேரில் ஒருக்கால் நிவ்ருத்தியானாலும் ஆகலாம்; அல்லது நிவ்ருத்திக்க முடியாதனவாகவும் போகலாம்; ஆகையால் நல்ல தேஹவலிமையுள்ளவனுக்கு உண்டானவுடனே, உபத்திரவங்கள் ஏற்படாமலிருக்கையிலேயே இவ் வியாதிகளுக்குச் சிகிதஸை செய்ய வேண்டும். 51, 52.

வாயுவானது பித்தத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், அப்பொழுது சீதசிகிதஸையையும் உஷ்ணசிகிதஸையையும் அநேகமுறை மாற்றி மாற்றியுபயோகிக்கவேண்கும். ஜீவநீயகணச் சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம்செய்யப்பட்ட க்ருதத்தைப் பானம் செய்விக்கலாம். ஜாங்கல தேசத்திய ஜந்துக்களின் மாம்ஸத்தையும் வாற்கோதுமையையும், சம்பா அரிசியையும் இப்பிணியாளிக்கு உபயோகிக்கலாம். மிருதுவாக விரேசநமாகக் கூடிய ஒளஷதத்தையும் பால் கூட்டிக் கொடுக்கலாம். பாலுடன் கூடிய திரவத்திரவ்யங்களால் வஸ்திகளைப் பிரயோகிக்கலாம். பஞ்சமூலம் சிற்றமுட்டி இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையும் பருகக் கொடுக்கலாம்.

கலாம். மதுரரஸமுள்ள ஒளஷதச் சரக்கு களைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலங்களால் காலமறிந்து அதுவாஸந வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கலாம். அதிமதுரம் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலத்தையும், பலாதைலத்தையும், பஞ்சமூல சுஷாயத்தையும், குளிர்ந்த ஜலத்தையும் மேலே ஊற்றலாம். 53—56.

வாயு கபத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், வாற்கோதுமையி

வாத - சோணி தத்தில் வாதம் கபாவ்ருத மாயிருப்பதற்கேற்ற சிகிதையை.

னாலான அன்னமும், ஜாங்கல தேசத்திய மிருக-பக்ஷிகளின் மாம்ஸங்களும், ஸ்வேத சிகிதையையும், தீக்ஷணமான நிருஹ வஸ்திகளும், வயந-

விரேசநங்களும், புராண க்ருதமும், நல்லெண்ணெயும், கடுகெண்ணெயும் அனுகூலமானவையாம். 57, 57½.

கப-பித்தங்களால் வாதம் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், அந்த நிலைமையில் முதலில் பித்தத்தை நிவ்ருத்தி செய்ய முயல வேண்டும். 58.

வாத - சோணி தத்தில் வாதம் கப - பித்தாவ்ருத மாயிருப்பதற்கு சிகிதையை.

நிலைமையில் முதலில் பித்தத்தை நிவ்ருத்தி செய்ய முயல வேண்டும். 58.

(1) வாதமானது இரத்தத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், வாதாரணமாய் வாத-சோணித வியாதிக்குச் செய்யப்படும் சிகிதையைச் செய்ய வேண்டும். (2) வாதம் மாம்ஸ தாதுவினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், ஸ்வேத சிகிதையையும், அப்யங்கமும், மாம்ஸரஸத்தின் உபயோகமும் அனுகூலமானவையாம்; பாலும் ஸ்நேஹமுங்கூட உபயோகிக்கத் தகுந்தவையாம். (3) வாதம் மேதஸ்ஸினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், பிரமேஹ சிகிதையையும், மேதோரோக சிகிதையையும், வாதஹர சிகிதையையும் ஏற்ற பரிஹாரங்களாம். (4) வாயுவானது அஸ்த்தி யினால் ஆவரணம் செய்யப் பட்டிருந்தாலும்,

வாத - சோணி தத்தில் வாதம் தாது முதலியவற்றால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதற்கு சிகிதையைக் கள்.

செய்யப்பட்டிருந்தால், வாதாரணமாய் வாத-சோணித வியாதிக்குச் செய்யப்படும் சிகிதையைச் செய்ய வேண்டும். (2) வாதம் மாம்ஸ தாதுவினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், ஸ்வேத சிகிதையையும், அப்யங்கமும்,

மாம்ஸரஸத்தின் உபயோகமும் அனுகூலமானவையாம்; பாலும் ஸ்நேஹமுங்கூட உபயோகிக்கத் தகுந்தவையாம். (3) வாதம் மேதஸ்ஸினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், பிரமேஹ சிகிதையையும், மேதோரோக சிகிதையையும், வாதஹர சிகிதையையும் ஏற்ற பரிஹாரங்களாம். (4) வாயுவானது அஸ்த்தி யினால் ஆவரணம் செய்யப் பட்டிருந்தாலும்,

(5) மஜ்ஜையினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் மஹா ஸ்நேஹங்களை¹ உபயோகிக்கவேண்டும். (6) வாதம் சுக்ரத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், முற்கூறியுள்ள சிகிதையைச்² செய்ய வேண்டும். (7) அன்னத்தினால் வாதம் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால் பாசநம், வமநம், தீபநம் என்கிற சிகிதையைக்³ செய்ய வேண்டும். இதில் தீபந-பாசந ஒளஷதங்கள் இலகுருண முள்ளவையாகவும் இருத்தல் அவசியம். (8) வாதம் மூத்திரத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், மூத்திரத்தை விருத்தி செய்யக்கூடிய ஒளஷதங்களையும், ஸ்வேத சிகிதையையும், உத்தர வஸ்திகளையும் பிரயோகிக்க வேண்டும். (9) மலத்தினால் வாதம் ஆவ்ருதமாயிருந்தால் ஆமணக்கெண்ணெயும், பேதியென்கிற குணமுள்ள வஸ்திப் பிரயோகங்களும், ஸ்நேஹப் பிரயோகங்களும் ஏற்றவையாம் (10) வாதம் ஸர்வதோஷங்களாலும், ஸகல தாதுக்களாலும் ஆவரணம் செய்யப்பட்டுள்ள நிலைமையில் எந்த சிகிதையை கப-பித்தங்களுக்கு விரோத முண்டு பண்ணாமலிருக்குமோ, எது வாதத்தை நுஜுவான மார்க்கத்தினால் வெளிப்படுத்துமோ, அவ்வித சிகிதையை ஜடித யிற் செய்ய வேண்டும். இந்த நிலைமையில் அபிஷ்யந்தி யென்கிற³ தன்மையற்றதும், ஸ்லித்தமானதும், ஸ்ரோதோ மார்க்கங்களைச் சுத்தி செய்யக் கூடியதுபான ஒளஷதமும் பானமும் ஏற்றவையாம்; பாசந குணமுள்ள நிருஹவஸ்திகளும், பெரும்பாலும்

1. ச்ருத-தைல-வஸா-பஜ்ஜா வென்கிற நான்கு விதமான ஸ்நேஹங்களையும் ஒருமிக்க உபயோகித்தல்; அல்லது நாமாயண தைலம் முசலியதையுபயோகித்தல்.

2. வாதரோகசிகிதையில் சுக்ராவ்ருதமான வாதத்திற்குச் செய்யும் சிகிதையை யெனக் சருத்து.

3. அபிஷ்யந்தி—முதற் புத்தகம் 33-ம் பக்கம் பார்க்க.

மதுராஸமுள்ள வஸ்துக்களாலான தைலாதி
களால் அநுவாஸந வஸ்திகளும் பிரயோகிக்
கத் தகுந்தவையாம்; போதுமாறு நல்ல
தேஹவன்மை யிருக்கின்றதா வென்பதை
யறிந்து, மிருதுவாக விரேசநம் செய்விக்க
வேண்டும். இரஸாயநௌஷதங்களை யெல்
லாம் உபயோகிப்பதும் நலம். அதிலும் விசே
ஷமாய் சிலாஜதுவைப் பாலின் அனுபானத்
தோடு உட்கொள்ளலாம்; சுத்தமான மஹி
ஷாக்ஷி குக்குலுவையாவது பாலுடன் உப
யோகிக்கலாம்; ச்யவநப்ராசலேஹ்யத்தை
யாவது உட்கொள்ளலாம்; அல்லது ப்ராஹ்ம
ரஸாயநப் பிரகரணத்தில் முதலிற் கூறப்படு
கிற சர்க்கரை கூட்டிய அல்லது சர்க்கரை
சேர்க்காத பதினொரு ரஸாய நௌஷதங்க
ளில்¹ ஏதையும் உபயோகிக்கலாம். 59-65½.

அபாநவாயுவானது ஏதேனுமொன்றால்

வாத-சோணித ஆவரணம் செய்யப்பட்டுப்
த்தில் அபாநாதி போனால் தீபநம், க்ராஹி
வாதங்கள் ஆவர என்கிற குணமுள்ள எல்லா
ணமா யிருந்தால் ஒளஷதத்தையும் பிரயோ
செய்ய வேண்டிய கிக்கலாம். மேலும் வாதம்
சிகிதஸைகள்.

ருஜுவான மார்க்கத்திலிரு
ந்து வெளியாகும்படியும் செய்ய வேண்டும்;
முத்திராசயந்தையும் சுத்தி செய்யவேண்டும்.
ஆவரணவாத விகாரங்களுக்கு இங்ஙனம் சுரு
க்கமாய் சிகிதஸா முறை கூறப்பட்டது. சுற்
றறிந்த வைத்தியன் தானாகவே பிராணாதிவா
தங்களுக்கும் ஆவரணாதி விகார நிலைமைகளைப்
பகுத்தறிந்து, அதற்கேற்ற சிகிதஸையை மு
றைப்படி ிறைவேற்றுவானாக. விஷயமு
ணர்ந்த வைத்தியன் உதாநவாயு அடைபட்டி
ருந்தால், அதை மேல் நோக்கி வெளிபடுத்த

முயலவேண்டும். அபாநவாயுவைக் கீழ்நோக்கி
வெளியாகுமாறு தூண்டவேண்டும். ஸமா
நவாயுவை வாதஹரமான ஒளஷதங்க
ளால் சமநம் செய்விக்கவேண்டும். வ்யாநவாயு
வை மேல் நோக்கியோ, கீழ் நோக்கியோ,
அல்லது மத்தியத்தில் சமநமாக்கியோ உசிதப்
படி கோளாறடைந்த நிலைமையிலிருந்து இயற்
கை நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.
மற்ற நான்கு வாயுக்களிடமிருந்தும் பிராண
வாயுவைக் காத்து வரவேண்டும்; ஏனெனில்
அவ்வாயு தேஹத்தில் நிலைத்திருந்தால்தான்
சரீரமும் நிலைத்திருக்கும். இவ்வாறு தகாத
மார்க்கங்களிற் பரவிபுள்ள பிராணாதிவாயுக்
களை அதற்குற்ற ஸ்த்தாநங்களிற் சேர்க்க
வேண்டும். 66—69½.

பித்தர்வரணம், இரத்தாவாணம் இவ்விரண்
டைத் தவிர்த்து மற்றஎல்லா

வாத சோணித ஆவரணவாத ஸம்பந்தமான
த்தில் ஆவரண கோளாறுகளிலும் வெள்
வாத விகாரங்களு கோளாறுகளைய இரஸாயநமுறை
க்ஷேபம் பொ ளுள்ளியை
து சிகிதஸை. ப்படி யுபயோகிக்க அக்
கோளாறுகள் தீரும். பித்

தத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்ட வாதத்
தில் பித்தஹரமான சிகிதஸையும், வாதத்தைக்
கீழ் நோக்கச் செய்யும் சிகிதஸையும் ஏற்றவை
யாம். இரத்தத்தினால் வாதம் ஆவரணம் செய்
யப்பட்டிருக்கையிலும் அதே சிகிதஸைகளைச்
செய்வதோடு, வாத-சோணிதத்திற்கான மற்ற
ஸாதாரணசிகிதஸைகளையும் செய்யலாம்; இதில்
இரத்த தோஷம், பித்த தோஷம், வாத தோ
ஷம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கக்கூடிய பலவித
மான இரஸாயநப் பிரயோகமும் அனுசு
மானதாம். 70—72.

1. இந்த பதினொரு இரஸாயநங்களும் உத்தரஸத்
தாநத்தில் 39-வது அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்திற்
கூறப்படுகின்றன,

சிதாந ஸ்த்தாநத்திற் கூறிய கிரமப்படி
 வியாதிகளுக் கெல்லாம் இங்
 சிகிதஸா ஸ்த்தா நனம் சிகிதஸைகள் விளங்க
 நத்தின் முடிவு மொழியப்படலாயின. ஆயு
 ர் வே த வி த் தையின் பல
 னெனக் கூடிய இந்த ஸ்த்தாநம், இதைக் கற்
 பவருக்கு வியாதிகளையுடனே போக்கவிடக்
 கூடிய பெருமை பொருந்தியது 73.

சிகிதஸிதம் அல்லது சிகிதஸை, ஹிதம்
 பத்தியம். பிராயச்சித்தம்,
 பிஷக்ஜிதம், பேஷஜம்,
 சமநம், சஸ்தம் இவை யெல்
 லாம் ஒளஷதம் அல்லது
 சிகிதஸையென்பதைக் குறிப்பிடுவதற்கான
 ஓரினச் சொற்களாம். 74.

கல்ப ஸ்தோதரம்.

முதல் அத்தியாயம்.

இனி வமந கல்பம் என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படும். ஆத்மேயாதி மஹர்ஷிகள் இங்ஙனம் மொழிந்தருளினர்:—

வமநம் செய்விப்பதற்கு மருக்காரை யென்னும் மருக்களாம்பழமும், வமநத்திற்கும் விரேசநம் செய்விப்பதற்குச் சிவதை வேரும் எப்பொழுதும் சிரேஷ்டமானவை. இவற்றைத் தவிர மற்ற வமந-விரேசநகுணமுள்ள சரக்குகளை வியாதிகளின் விசேஷமான அந்தந்த நிலைமைகளில் உற்றவாறு உபயோகிக்கலாம். 1.

அதிக பசுமையில்லாமலும் மிகக் கனியாமலுமுள்ள மதந மென்கிற அம்மருக்களாம்பழங்களைக் கிரீஷ்ம - வஸந்தருதுக்களுக்கு¹ இடையில், நல்ல நகூத்திரத்தில், பகற் காலத்திற் கொண்டு வந்து, நன்றாகத் துடைத்து சுத்தம் செய்து, தர்ப்பைகளாலாகிய கவசம் போன்ற கூண்டில் அவற்றைப் போட்டு, நன்றாகக் கட்டி, பசுஞ்சாணத்தை மேலே பூசி, அப்பால் அக்கவசத்தை தானியக் களஞ்சிபயத்திற் புதைத்து விடவும். தர்ப்பைகளால் மூடப்பட்டிருப்பதால் எட்டு நாட்கள் சென்ற பிறகு அவை மிருதுவாகவும், தேன் மணம் அல்லது வேறு இஷ்டமான மணமுமுள்ளவைகளாகப்பக்குவமாயிருக்கக் கண்டு, அவற்றை வெளியிலெடுத்து, வெயிலில் உலர்த்தவேண்டும். அவை

நன்றாக உலர்ந்த பிறகு, அவற்றின் உள்ளிருந்து வித்துகளை கிரஹித்து, தயிர், தேன், நெய், இறைச்சி இவற்றைக் கூட்டி அரைத்து உலர்த்தவும். பிறகு அவற்றை யெடுத்து, சேமித்து வைத்துக் கொண்டு அவசியமான ஸமயங்களில் உபயோகிக்கவும். 2—5½.

பிறகு சேமித்து வைத்துள்ள அவ்வித்துகளிலிருந்து தேவையான அளவு சரக்கை யெடுத்து, உட்கொள்ளும் நன்கு சூர்ணம் செய்து முறை.

கொள்ளவும். அதிமதாரம் செம்மந்தாரை, நறுவிலி, கோவை, கடம்பு, வஞ்சி, சணப்பு, செவ்வெருக்கு, நாயுருவி இவற்றுள் ஏதேனு மொன்றின் கஷாயத்தில் ஓரிரவெல்லாம் அச்சூர்ணத்தை ஊறவைக்கவும். பிறகு மறு நாட் காலையில் அவ்வனைத்தையும் பிசைந்து வடிக்கட்டி, ஸூத்திர ஸத்தாநத்திற் கூறிய முறைப்படி¹ அக்கஷாயத்தைப் பருகவும். அங்ஙனம் செய்ய, அதனால் நன்கு வார்த்தியுண்டாகும். 6—8½.

கபஜ்வரம், ப்ரதிச்யாயம், குல்மம், அந்தர்வித்ராதி இவ்வியாதிகளில் வமநம் செய்விக்க வேண்டும். பித்தம் வெளிப்படும் வரையில் வார்த்தியாகச் செய்வது, வமநத்திற்கான பொது பரிமிதியாகும். 9½.

மருக்காரை வித்துகளின் கஷாயத்திலேயே மருக்காரைவித்துகளின்சூர்ணத்தை பாவனைசெய்யவும். இச்சூர்ணத்துடன் அதற்கு முன்பில் ஒரு பங்கு த்ரிபலா சூர்ணத்தைக் கூட்டி, செம்மந்தாரை முதலியதின்² கஷாயத்

1. வஸந்த-கிரீஷ்மங்களின் ருதுஸந்தி யென்று பொருள். ருதுஸந்தி யென்பதன் விவரத்தை முதற்புத்தகத்தின் 24-வது பக்கத்திற் காண்க.

1. ஸூத்திர ஸத்தாநத்தல் 18-வது அத்தியாயத்தில் வமநவிதிகளைப் பார்க்க.

2. இதனால், முன்கூறிய அதிமதாரம், நறுவிலி, கோவை முதலியவைகளும் கிரஹிக்கப்படுகின்றன.

தின் அனுபான்த்தோடு இதை ஜ்வரத்தினு
லேற்பட்ட அரோசகத்தில் உட்கொள்ளலாம்.
கிரந்தி, அபசி, அர்புதம், உதரரோகங்கள் இ
வற்றால் வருந்துபவனும், பித்தம் கபஸ்த்தா
ந்தைத் துடைந்திருக்கையிலும் தேவதாளி
முதலியவற்றின் ¹ கஷாயத்தோடு அதை யுப
யோகிக்கலாம். 10—11½.

இருதயத்தில் அழற்சியுண்டா கையிலும்,
இருதயதாப-இ
ரக்த பித்தங்களி
ல் மதநபலத்தை
யுபயோகிக்கும் மு
றை.
கீழ் நோக்கிய இரக்த பித்
தத்திலும் மருக்காரையின்
வித்துகளைச் சேர்த்து பக்கு
வம் செய்த பாஸ்யாவது
அவ்விதம் பக்குவம் செய்த
பாயஸத்தையாவது பருக
லாம். 12.

கபாதிக்கத்தினாலுண்டான வார்த்தியிலும்,
வாயில் மிதமிஞ்சி யுமிழ் நீரு
றுகையிலும், தமகச் வாஸத்
திலும் மருக்காரைவித்
தைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய
பாலிலிருந்துண்டான தயி
ரின் ஆடையையாவது, அல்லது அவ்விதமான
தயிரையாவது பான்ம் செய்யலாம். 13.

மருக்காரை முதலிய சரக்குகளைச் சேர்த்
துக் காய்ச்சிய பாலிலிருந்
தெடுத்த நெய்யை, மருக்
காரை முதலியவற்றின் க
ஷாயத்தினாலும், அதே சர
க்குகளின் கல்கத்தினாலும்
பக்குவம் செய்து, கபத்தினால் ஜாடராக்கி
தாக்கப்பட்டிருக்கையிலும் தேஹம் சுஷ்கித்
துப் போகையிலும் வமநமாவதற்காக உப
யோகிக்கலாம். 14.

1. தேவதாளி முதலிய என்பதால், வமநகுண
முள்ள அவ்விதமான இதர சரக்குகளும் உபயோகிக்
கத் தகுந்தவை யெனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

மருக்களாம் பழத்தின் வித்துகளைச் சேராங்
கொட்டைகளைப் பக்குவம்
ஸுகவமநத்தி செய்யு முறைப்படி ¹ கஷா
ற்கேற்ற மதநபல யம் காய்ச்சி, கரண்டியில்
ரஸ்கிரியை. ஒட்டும் வரையில் மிகக் கு
ழம்பான பாகுபதமாகப் பக்குவம் செய்து,
இந்த லேஹ்யத்தைச் சிமிதளவு பருக ஸுக
மாய் வார்த்தி யாகும். இந்த லேஹ்யத்தை
பக்ஷணங்களிலும், மற்ற போஜனங்களிலும்
கலந்து வமநத்திற்காக உட்கொள்ளக்கொ
டுக்கலாம்; அல்லது மருக்காரையின் அக்கஷா
யங்களையாவது உணவுகளோடு உபயோ
கிக்கலாம். 15, 15½.

மருக்களாம் பழக் கொட்டைகளைக் கஷாய
மிடவும். அதில் வத்ஸகாதி
ஸத்தர்ப் பணங் கணத்திற் கூறியுள்ள சரக்
களாலான கோ குகளைக் கல்கமாகச் சேர்க்க
ளாறுகளில் மதந வும். இக்கஷாயத்தை வே
பலப் பிரயோகம். ம்பு, எருக்கு இவற்றுள் ஏ
தேனும் ஒன்றின் கஷாயத்தோடு கூட்டிப்
பருகவும். இந்த முறை தர்ப்பண சிகிச்சை
களால் நேரிடும் கோளாறுகளை—அவை வே
ருன்றி விருத்தி யடைந்திருந்த போதிலும்—
போக்கிவிடும். 16, 17.

பலமான வமநம் முதலியதைத் தாங்க முடி
யாக ஸுக புருஷன், வயிறு
மதநபல - புஷ் நிரம்ப மாம்ஸரஸம், பாஸேடு
பங்களை ஸுகவம முதலியதைப் பருகி, மருக்
நமாவதற்குப் யோ காரையின் புஷ்பம், கனி
கிக்கும் மற்றொரு இவற்றை நன்றாகச் சூர்
முறை. ணம் செய்து, அச்சூர்ணத்

1. பல்லாதகாவலேஹம்:—ஒரு திரோணம் ஜலத்
தில் ஆயிரம் சேராங்கொட்டைகளைச் சேர்த்துச்
சமைக்கவும். ஜலம் நாலில் ஒரு பங்காகச் சுண்டிய
பிறகு வடிக்கட்டி, அந்த ஜலத்தில் ஒரு துளாம் வெ
ல்லத்தையும், சமைத்து வடிக்கட்டி யெடுத்த சேராங்
கொட்டையினின்றும் 500 கொட்டைகளையும் நன்றா
கச் சிதைத்துப்போட்டு த்ரிபலை, த்ரிகடு, ஒமம்
இவற்றை வகைக்குக் கால்பலம் அளவாகச் சேர்த்து
லேஹ்யம் செய்தெடுக்கவும். இது சேராங் கொட்
டைகளை லேஹ்யம் செய்யு முறை.

தில் ஏதேனும் நல்ல வாஸனையுள்ள புஷ்பத் தைப் போட்டு நன்கு ருக்ஷமாகச் செய்து தெடுத்து, அதை முகர்ந்து எளிதில் வாந்தி செய்யலாம். மருக்களாம்பழம் கிடைக்காவிடில் இங்ஙனமே புஷ்பத்தையாவது காயையாவது பக்குவம் செய்து ¹ வாந்தியாவதற்கு உபயோகிக்கலாம். 18, 18½.

(1) மருக்களாம் பழத்தைப் போலவே தேவதாளி முதலியவற்றையும் ² பக்குவம் செய்து வமநம் செய்விப்பதற்கு உபயோகிக்கலாம். (2) அவற்றுள் ஜீமூதமென்கிற தேவதாளியோ, ஜ்வரம், ச்வாஸம், காஸம், விக்கல் முதலிய ரோகங்களால் வருந்துபவருக்கு விசேஷமாய் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (3) தேவதாளி நன்கு புஷ்பித்திருக்கையில், அதன் புஷ்பத்தைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலே வமநம் செய்விப்பதற்கு உபயோகிக்கலாம். (4) தேவதாளி நன்றாகக் காய்த்துப் பழுத்திருந்தால், அக்கனியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலேச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பேயாவைப் பருகக் கொடுக்கலாம். (5) சுணையுள்ள தேவதாளியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் மிருதுவாயிருந்தால், அதன் மேலுண்டாகும் ஆடையையும், (6) தேவதாளியின் சூர்ணத்தைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் கடினமாயிருந்தால் அத்தயிரின் மேற்புறத்திற்படியும் ஆடையையும் வமந முண்டாவற்காகப் பருகலாம். (7) தேவதாளியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சப்படும்போது பாலானது மிருது கடின நிலைமைகளுக்கு நடுத்

தரமான நிலைமையில் பக்குவமடைந்தால், அதைப் புளிப்பான தயிராகச் செய்து உட்கொள்ள வேண்டும். (8) தேவதாளிக் கனியை வாருணீ யென்னும் மதுவில்—மதுவைப் பக்குவம் செய்யு முறைப்படி—சேர்த்து, அவ் வாருணியின் மேலே படரும் ஆடையைக் கடைந்து வடிக்கட்டி. பானம் செய்யலாம். கபம் அதிகரித்திருக்கையிலும், அரோசகத்திலும், காஸத்திலும், பாண்டுவிடலும், கூயத்திலும் இம்முறைகள் உபயோகமானவை. (9) பேய்ச்சுரை, பேய்ப்பீர்க்கு இவற்றின் வித்துக்களையும் முற்கூறிய இம்முறைகளின்படி பக்குவம் செய்துபயோகிக்கலாம். 19—22½.

(1) நன்றாகப் பழுத்து உலர்ந்துள்ள தேவதாளி பலங்களைச் சூர்ணம் செய்து, அதை அரைப் பலம் அளவு பாலில் சேர்த்து, வாதபித்தங்களால் பிடிக்கப்படும் பிணியாளி உட்கொள்வானாக. (2) வேப்பங் கஷாயத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று தேவதாளிக் கனிகளைச் சிதைத்துப் போட்டு, அதை நன்றாகப் பிசைந்து, வடிக்கட்டி, அக்கஷாயத்தையாவது பித்த-கபஜ்வரங்களால் வருந்துபவன் பருகலாம். (3) அல்லது ஆரக்வதாதி கணத்தில் முதலிற் கூறியுள்ள ஒன்பது சரக்குகளில் ஏதேனும் ஒரு பதார்த்தத்தினுடைய கஷாயத்தில் இரண்டு மூன்று தேவதாளி பலங்களை யுடைத்துப் போட்டு, அரிஷ்டம் செய்யும் வகையில் பக்குவம் செய்து, அக்கல்கத்தை அதில் மர்த்தநம் செய்து வடிக்கட்டி, பித்த சிலேஷ்டம் ஜ்வர முள்ளவன் பரு

1. மருக்களாம் புஷ்பம், காய் இவைகளை யுலர்த்தி இடித்து, அதிமூரக் கஷாயத்திலாவது, செம்மந்தாரையின் கஷாயத்திலாவது சேர்த்து, ஓர் இரவெல்லாம் ஊறவைத்து எடுப்பது அதைப் பக்குவம் செய்யு முறையாம்.

2. தேவதாளி முதலியது என்பதால் பேய்ச்சுரை, பேய்ப்பீர்க்கு முதலிய வமநகுணமுள்ள இதர சரக்குகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

1. தேவதாளியைப் பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சும் போது, பாலானது தேவதாளியின் தன்மைக்கேற்ற வாறு இரண்டு வகையில் பக்குவமாகும். ஒன்று மிருது அல்லது லோமசம் என்றும், மற்றொன்று அலோமசம் அல்லது கடினமென்றும் வழங்கப்படும். இவ்விரண்டுக்கும் நடுத்தரமான பாகம் ஹரித பாண்டிரம் (வெண்பசுமை) எனப்படும்.

கலாம். (4) தேவதாளியின் சூர்ணத்தையாவது அதன் கல்கத்தையாவது பித்த ஜ்வரத்தில் குளிர்ந்த ஜலத்தோடும் (5) அவற்றையே கப-வாதஜ்வரத்திலும், கபஜ்வரத்திலும் இளஞ் சூடான ஜலத்தோடும் பருகலாம். 23—26.

(1) காஸம், ச்வாஸம், வாந்தி, ஜ்வரம் இவற்றால் பீடிக்கப்படுகையிலும், பேய்ச்சரையைப் பலவித ரோகங்களில் வமந்தித்த உபயோகிக்கும்பல விதமான முறைகள்.

முல் பீடிக்கப்படுகையிலும், கபத்தினால் பிணியாளி மிகவும் கஷ்டித்திருக்கையிலும், ப்ரதமக ச்வாஸத்தினால் மனிதன் மிகவும் துன்புறுக்கையிலும் பேய்ச்சரையின் வித்துகளைக் கொண்டு வமநம் செய்விப்பது நலம். (2) காய்க்காமலும் புஷ்பிக்காமலு முள்ள பேய்ச்சரைச் செடியின் இளந்தளிர்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை பித்தம் மிக்க மேலேழுந்துள்ள பித்த-கபஜ்வரத்தில் பருகலாம். (3) நன்றாகப் பழுத்த சரைக்காயின் உட்சதைகளை யெல்லாம் வெளிப்படுத்தி விட்டு, அக்குடுவையில் பால் ஊற்றித் தயிராகச் செய்து, கப காஸத்திலும் கபச்வாஸத்திலும் வமநம் செய்விக்கத் தகுந்த ரோகிக்கு உத்தியைக் கொடுக்கலாம். (4) பாண்டு ரோகத்தினாலும், விஷ ஸம்பந்தத்தினாலும் வருந்துபவன் பேய்ச்சரையின் உட்சதையை மோரின் தெளிவு நீருடன் புறித்து வமநம் செய்யலாம். (5) அல்லது அச்சதையை மோரில் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, தேனையும் இந்துப்பையும் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (6) பேய்ச்சரையின் விதையை வெள்ளாட்டுப்பாலில் பாவனை செய்து, அவ்வித்தை ஆட்டுப்பாலின் அனுபானத்தோடே உட்கொள்ளலாம் இதை விஷப்பற்றிலும், குல்மத்திலும், உதாரோகத்திலும், கிரந்திகளிலும், கண்டமாலையிலும், சலீபத மென்கிற யானைக்கால் ரோகத்திலும் உபயோகிக்கக்கூடும். (7) பேய்ச்சரையின் ஸ்வரஸத்தில் பாவனை செய்து ஸக்துக்களோடு¹ தயிரின்

மேலுள்ள ஆடையை கபஜ்வரத்திலும், கப காஸத்திலும், கபத்தினாலுண்டான தொண்டையைப்பற்றிய வியாதிகளிலும், அரோசகத்திலும் பருகலாம். (8) குல்மத்திலும், நெடுநாட்களாய் அனுஸரிக்கும் ஜ்வரத்திலும் பேய்ச்சரையின் கல்கத்தை மாம்ஸரஸங்களோடு உட்கொள்ளலாம். இவ்விதம் செய்ய அந்த நோயாளி நன்கு வாந்தி செய்வான்; தூர்பலத்தையும் அடையமாட்டான். (9) நறுமணங்களை யுபயோகிக்கும் வழக்கமுடையவனும், செல்வத்திலும் ஸுகத்திலும் ஈடுபட்டவனுமான பிணியாளியானவன், பேய்ச்சரைக்காயின் ஸ்வரஸத்தில் உலர்ந்த பேய்ச்சரைப் பூக்களைப் பொடித்துச் சேர்த்து, வேறு ஏதேனும் வாஸனையுள்ள புஷ்பத்தை அந்த இரஸத்தில் போட்டுட்டுத்து முகர்ந்தால் ஸுகமாக வாந்தியுண்டாகும். 27—34.

(1) காஸம், குல்மம், மஹோதரம், விஷ ஸம்பந்தமான கோளாறு பேய்த்தும் மட்டியை வெவ்வேறு வியாதியில் வமந மாவதற்கு வெவ்வேறு முறைகளில் உபயோகித்தல். கபம் சயாவஸ்த்தையை அடைந்திருக்கும்போதும், வெகு நீடித்த காலமாயுள்ள அல்லது பலவத்தாமான வியாதிகளிலும், பேய்த்தும்மட்டி வமநம் செய்விக்க ஏற்றது. (2) ஜீவகம், ருஷபகம், வீரா, காஞ்சொரலி, தண்ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, கா கோலீ, ச்ராவணீ, மேதா, மஹாமேதா, அதிமதுரம் இவற்றைத் தனித்தனியே சூர்ணம் செய்து, ஒவ்வொரு சூர்ணத்தையும் தனித்தனியே லேஹ்யமாகச் செய்து, பேய்த்தும்மட்டியின் சூர்ணத்தை ஒவ்வொன்றிலும் கலந்து, தேன் சர்க்கரைகளைக் கூட்டி, காஸத்திலும், இருதயத்தைப்பற்றிய அழற்சியிலும் உபயோகிக்க நல்ல குணம் தரும். (3) கபமா

1. ஸக்து-வாற்கோதுமை, அரிசி முதலிய வற்றின் பொரிகளாலான மாப்புண்டம்.

னது பித்தத்துடனும், உஷ்ணத்தோடும் கூ
யிருக்கையில் அதே லேஷ்யங்களை இளஞ்
சூடான ஜலத்தின் அனுபானத்தோடு உப
யோகிக்கலாம். (4) பேய்த்தும்மட்டியின் கல்க
மானது கொத்தமல்லி விதைவினுடையவும்,
தும்புருவென்கிற ஒருவித அசோகம்பட்டை
யினுடையவும் கஷாயத்தின் அனுபானத்
தோடு உபயோகிக்க விஷங்களைப் பரிஹரித்
தும். (5) கோவை, சாறடை, தகரை இவற்
றுள் எதேனும் ஒன்றின் ஸ்வரஸத்தில் ஒன்று
அல்லது இரண்டு பேய்த்தும்மட்டிக் காயைச்
சுதைத்துப் போட்டு நன்கு பிசைந்து, மானஸ
ரோகத்தில் பருகலாம். (6) அப்பேய்த் தும்
மட்டியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலிலி நந்து
எடுக்கப்படும் நெய்யையாவது, (7) மதநபலாதி
களைச்¹ சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்
தையாவது மானஸ ரோகங்களில் பானம் செய்
யலாம். 35—40.

(1) பேய்ப்பீர்க்கு குணத்தில் அதிக கடு அல்

லது கைப்பாகவும், அதிக
பேய்ப்பீர்க்கை
பலவேறு ரோகங்
களில் வமநமாண
தற்கு உபயோகிக்
கும் முறைகள்.

குஷ்டம், பாண்டு, ப்லீஹமெ
ன்கிற மண்ணீரல் வியாதி, சோபை, குல்மம்,
கிருத்திரிம விஷம் இவற்றில் வமநம் செய்விப்ப
தற்கு உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (2) மதநபலம்
முதலிய ஆறு சரக்குகளைத்² தனித்தனியே
கஷாயமாகக் காய்ச்சி, அவற்றில் ஒவ்வொன்
றிலும் ஆநாபமாம்ஸத்தைப் பேய்ப்பீர்க்கு
டன் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, அந்த மாம்ஸ
ரஸத்தை உப்புடன் கலந்து பானம் செய்ய

1. மதநபலம்—மருக்களாம் பழம்; மதநபலாதிகள்
என்பதால் மருக்களரை, தேவதாளீ, பேய்த்தும்மட்டி,
பேய்ச்சுரை, பேய்ப்பீர்க்கு, வெட்பாலே இச்சரக்குக
ளும் குறிக்கப்படுகின்றன.

2. இதற்கு முன் டிப்பணியிற் குறிப்பிட்டுள்ள
மருக்களரை முதலிய ஆறு சரக்குகள்.

லாம். (3) அல்லது மதநபலம் முதலிய ஆறு
சரக்குகளின் வித்துகளையும், அவற்றிற்குச்
சம பாகம் மாம்ஸத்தையும் பேய்ப்பீர்க்கின்
ஸ்வரஸத்தில் கூட்டி, பக்குவம்செய்து பருக
லாம். (4) அல்லது பேய்ப்பீர்க்கின் கஷாயத்
தில் பக்குவம் செய்த மாம்ஸத்தைக் க்ருப்
பஞ்சாற்றுடன் கலந்தாவது உபயோகிக்க
லாம். 41—43.

ஸுகுமாரமான மனிதர்களுக்குப் பித்தம்,
இரத்தம், கபம் இவை விரு
வெட்பாலரிசி த்தியாயிருக்கையிலும், ஜ்வ
யை வமநத்திற் ரத்திலும், விஸர்ப்பத்திலும்,
குபயோகிக்கும் ரத்திலும், விஸர்ப்பத்திலும்,
விஸைமகள். இருதய ரோகங்களிலும்,
குடமென்கிற வாதரோகத்
திலும், குஷ்டத்திலும் வெட்பாலரிசியைக்
கொண்டு வார்தி செய்விப்பது நலம். வெட்ப
பாலரிசியைக் (1) கடுகின் கஷாயத்துடனாவது,
(2) இலுப்பைப்பூவின் கஷாயத்தோடாவது,
(3) உப்பு நீருடனாவது கலந்து உபயோகிக்க
லாம். (4) அல்லது அதை க்ருஸராவென்கிற
கஞ்சியுடனாவது¹ உட்கொள்ளலாம். (5)
அல்லது வெட்பாலரிசியின் சூர்ணத்தை ஏழு
நாட்கள் எருக்கம்பாலில் ஊறவைத்து, அச்
சூர்ணத்தை மருக்களாம் பழம், தேவதாளீ,
பேய்த்தும்மட்டி, ஜீவந்தீ, ஜீவகம் இவற்றின்
கஷாயத்தோடு தனித்தனியே உட்கொள்ள
லாம். 44—46.

வார்தியுண்டாக்குவதில் பிரதானமாயுள்ள
சரக்குகளைப் பக்குவம் செய்
வமந கல்ப முடி துபயோகிக்கும் கல்பநா
வுரை. முறைக்கு இங்ஙனம் வழிகாட்
டப்பட்டது; அறிவாளியான வைத்தியன் இங்
வழியை ஆதாரமாகக் கொண்டு வேறு சரக்கு
களையும் இவ்விதமே பக்குவம் செய்வானாக.
47.

1. க்ருஸரா—முதற்புத்தகம் 135-ம் பக்கம் பார்க்க.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

இனி வீரேசந கல்பம் என்னும் அத்தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படும்:—

சிவதைவேரானது சுவையில் ஒருவாறு இனிப்பும், துவர்ப்பு முள் சுவதைவேரின் குணவிசேஷங்கள். ளது; ஒருகூத்தன்மையும், விபாகத்தில் கடுமையும் உடையது; கப-பித்தங்களைத் தணிக்கத்தகுந்தது; ஒருகூத்தன்மையுடையதாகையால் வாயுவைப் பிரகோபிக்கச் செய்யும். அத்தகைய குணங்களைப் பெற்ற சிவதையானது வாத-பித்த-கபங்களின் கோளாறுகளைப் போக்குங்குணமுடைய ஒளஷதங்களோடு கூட்டி யுபயோகிக்கப்படுமானால், கல்பம் அல்லது சேர்க்கும் முறைகளின் விசேஷங்களுக்கேற்றவாறு ஸர்வரோகங்களுக்கும் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடியதாய் ஆகிறது. 1, 2.

சிவதைவேரில், கறுப்பான ஓர் இனமும் கருஞ்சிவப்பாக மற்றொன்றின் சிவதைவேர் இரண்டு விதம். மும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. கறுப்பா யிருப்பது

ச்யாமம் என்றும், கறுஞ்சிவப்பாயிருப்பது த்ரிவ்ருத் என்றும் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் த்ரிவ்ருத் என்பது அபாடமுண்டுபண்ணாததாகவும், ஸுகமாக அதன் வேலையைச் செய்யக்கூடியதும், ஆகவே வெகு சிரேஷ்டமுமான சரக்கு; ஆகையினாலேயே ஸுகுமார தேஹிக்கும், குழந்தைகளுக்கும், கிழவர்களுக்கும், மிருதுகோஷ்டமுடையவர்களுக்கும் த்ரிவ்ருத் என்கிற சிவதை அனுகூலமானது 3, 3½.

ச்யாமம் என்கிற கருஞ்சிவதையானது தீக்ஷணமாகவும், அதிதுரிதமாய் வேலை செய்யுந் தன்மையதாகவு மிருப்பதால் மூர்ச்சை, மயக்கம், இருதயத்திற்கும் தொண்டைக்கும் பலக்குறைவு, மரணம்

இவற்றை உண்டு பண்ணும். ஆகிலும் இச் சிவதையையும் க்ருரகோஷ்டம் என்கிற தெட்டிக் குடலிலும், தோஷம் மிகுதியாகச் சேர்ந்திருக்கும் நிலைமையிலும், வியாதிக்ரஸ்தன் கஷ்டத்தைத் தாங்கக்கூடிய சக்தியுள்ளவனாயிருக்கையிலும் உபயோகிக்கலாம். 4, 5.

பூமியில் வெகு ஆழத்தில் இறங்கியிருப்பதாகவும், கரடு முரடாயில்லாததும், நாற்புறமும் குறுக்கு நெடுக்கா யோடாமல் ஒழுங்காயிருப்பதுமான சிவதையைக் கொண்டுவந்து, அதன் உட்புறத்திலுள்ள தண்டை உடைத்து எறிந்து விட்டு, அதன் தோலை யெடுத்து உலர்த்தி வைத்துக் கொள்ளவும். 6.

பிறகு அச்சிவதையின் சூர்ணத்தைச் சிறிது சுக்கு இந்துப்பு இவற்றின் பொடியோடு கலந்து வீரேசனம் செய்விப்பதற்கேற்ற காலத்தில் அடியில் வருமாறு அந்தந்த அனுபானங்களோடு உபயோகிக்கலாம்: - (1) வாத

ரோகத்தில் காடிகளுடன் உட்கொள்ளலாம். (2) பித்தரோகத்தில் நெய், சர்க்கரை, தேன், பால், திராக்ஷாரஸம், கருப்பஞ்சாறு, குமிழும்பழாஸம், மற்றுமுள்ள இனிய சுவையான சரக்குகளின் ஸ்வரஸங்கள், த்ரிபலையின் கஷாயம் இவற்றுடன் உபயோகிக்கலாம். (3) கபஸம்பந்தமான வியாதியில் சிறுகளர்வாவின் ஸ்வரஸத்தோடும், பசுமூத் திரத்தோடும், மதுவோடும், காடிகளோடும், கபஹரமான பஞ்சகோலாதி சூர்ணங்களோடும் முறைப்படி பிரயோகிக்கலாம். 7—8½.

த்ரிவ்ருத் என்கிற கருஞ்சிவப்பான சிவதை வேரைக் கஷாயமிட்டு, த்ரிவ்ருத் லே அதையே கல்கமாகவும் சேர்த்து, சர்க்கரை கூட்டி, குளிர்ந்த பிறகு, தேனும் த்ரிஜாதக சூர்ணமும்

கலந்து லேஹ்யமாகச் செய்துகொள்ளவும். இந்த லேஹ்யம் ஸுகமாக விரேசநமுண்டு பண்ணும். 9½.

காட்டு ஜீரகம், மூங்கிலுப்பு, நிலப்பனங் கிழங்கு, த்ரிவ்ருத் இவற் றைச் சூர்ணம் செய்யவும்; சர்க்கரையும் கலந்து கொள் ளவும். இச்சூர்ணத்தைத் தேனுடனும், நெய் போடும் கூட்டி யுட்கொள்ள நன்கு விரேசந மாகும்; ஸந்திபாதஜ்வரம், அவயவங்கள் விரைத்துப் போதல், நாவறட்சி, அழற்சி இவற்றால் பீடிக்கப்படுபவனுக்கு இது ஹித மானது. 10, 11.

கருப்பங்கழிகளை இரண்டாகப் பிளந்து, த்ரிவ்ருத் சூர்ணத்தை அவற் றின் உட்புறமெல்லாம் பூசி விடவும்; பிறகு இரண்டை யும் ஒன்றாகக் கூட்டி புட்பாக முறைப்படி அக்னியில் வெதுப்பவும். இங்ஙனம் வாட்டி யெடுத்த கருப்பங்கழிகளை மென்று விரேசந மாவதற்கு உபயோகிக்கலாம். 12.

இலவங்கப்பட்டையும், ஏலமும் ஸம பாகம்; இவ்விரண்டுக்கும் ஸமபாகம் லவங்கத்வகாதி அவிரி; இம்மூன்றுக்கும் ஸம சூர்ணம். அளவு த்ரிவ்ருத்; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, இவ்வணைத்துக்கும் ஸமபாக மாகச் சர்க்கரையையும் கூட்டிக் கொள்ளவும். இச்சூர்ணத்தை எலுமிச்சம்பழ ரஸத்தோடும், தேனுடனும், ஸக்துவோடும் உட்கொள்ள தர்ப்பணகுணத்தோடு விரேசநம் செய்வித் தும். இது வாத-பித்த-கபங்களால் உண்டா கிற ரோகங்களிலும், அக்னிமாந்தியத்திலும், ஸுகுமாரமான சரீர நிலைமைகளைப் பெற்ற வர்களுக்கும் அபாயமின்றி விரேசநம் செய் விப்பதற்கு ஏற்ற ஓளவுதம். 13, 14.

வாய்விடங்கம், த்ரிபலை, யவசுதாரம், திப் பிலி, இவை ஸமபாகம்; த்ரி விடங்காதி சூர் வ்ருத் என்னும் கருஞ்சிவ ப்பு பிறமான சிவதைவோ

அணைத்தினும் அரைப் பங்கு; இவற்றைச் சூர் ணம் செய்யவும்; இதைத் தேனுடனாவது, நெய்யோடாவது, வெல்லத்தோடாவது உட் கொள்ள குல்மம், ப்லீஹோதாரம், காஸம், ஹலீ மகம், அரோசகம், இவையும் கப-வாதங் களாலுண்டாகிற இதரமாயுள்ள அநேகம் வியாதிகளும் த்ரிவ்ருத்தியாகும். 15, 16.

வாய்விடங்கம், மோடி, த்ரிபலை, கொத்த மல்லிவிதை, சித்திரமூலம், கல்பாணக குடம். மிளகு, வாலுமூவை, ஜீரகம், திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, ஓமம், பஞ்சலவணம்¹ இவற்றை வகைக்குக் கால் பல மளவாக எடுத்துச் சூர்ணம் செய்ய வும்; நல்லெண்ணெய் எட்டு பலம்; த்ரிவ்ருத் தின் சூர்ணமும் எட்டு பலம்; நெல்லிக்கனி யின் சாறு மூன்று பிரஸ்த்தங்கள்; வெல்லம் ஐம்பது பலம்; இவற்றை யெல்லாம் ஒருமிக்கக் கூட்டி, மிருதுவான தீயிட்டு எரித்து பாகம் செய்யவும். இதைத் தகுந்த அளவில் பத்தியம் முதலிய நிர்பந்தங்களின்றி உபயோகிக்கவும். இது குஷ்டம், அர்சஸ், காமாலை, குல்மம், பிர மேஹம், உதரரோகங்கள், பகந்தாரம், கிர ஹணீ, பாண்டு ரோகம் இவற்றைப் போக்கும். இது பும்ஸவநம்² என்னும் விசேஷ குணத் தையும் உடையது. “கல்பாணக குடம்” என் கிற இவ்வளவுதம் எல்லா ருதுக்களிலும் உபயோகிக்கக் கூடியது. 17—20½.

த்ரிகடு, த்ரிஜாதகம், கோரைக் கிழங்கு வாய்விடங்கம், நெல்லிக்கனி வ்யோஷாதி இவை ஸமபாகம்; இவற்றிற் குளிகை. கெல்லாம் ஸமபாகமாக த்ரி வ்ருத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்; இவைகளைச்

1. பஞ்ச லவணம்—முதற்புத்தகம் 62-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. பும்ஸவநம்—புத்திரோத்பாதநகுணம்: என்றால் புருஷருக்குண்டாகும் சுக்ரதோஷங்களையும், ஸ்த்ரீ களுக்கு ஆர்த்தவதோஷங்களையும் போக்கி, ஸ்த்ரீகளை கர்ப்பம் (முக்கியமாக புருஷகர்ப்பம்) தரிக்கச் செய்வ தற்கான குணம் பும்ஸவநம் எனப்படுகிறது.

சூர்ணம் செய்து, இவ்வணைத்துக்கும் ஸம அள வாகச் சர்க்கரைசேர்த்து, தேன்கூட்டி குளிகை களாகச்செய்யவும். இக்குளிகைகள், முத்திரக் ருச்சிரம் என்கிற நீர்ச்சுருக்கிலும், ஜ்வரத்தி லும், வார்த்தியிலும், இருமலிலும், தேஹமக்ஷீணி த்து வருவதிலும், தலைச்சுற்றலிலும், க்ஷய ரோகத்திலும், தேஹ அழற்சியிலும், பாண்டு ரோகத்திலும், அக்னி மாந்தியத்திலும், ஸகல விதமான விஷப்பற்றுகளிலும் சிரோஷ்ட மானவை. 21—22½.

(1) த்ரிவ்ருத் என்கிற கருஞ்சிவப்பான சிவ தை, வெட்பாலரிசி, திப் பிலி, சுக்கு இவற்றைச் சூர் ணம் செய்து, தேனுடனும் திராசைநீரின் இரஸத்துட னும் உட்கொள் ளலாம்; இது வர்ஷாகாலத்தில் உபயோகிக்கக்கூடிய விரோச நௌஷதமாகும். (2) த்ரிவ்ருத், காஞ்சொறி, கோரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர், சந்தனம், அதி மதுரம், பொன்னுலங்காய் இவற்றைச் சூர் ணம் செய்து, சர்க்கரை கலந்து, திராசைநீ ரின் இரஸத்துடன் உபயோகிக்கலாம்; இது சரத் ருதுவுக் கேற்ற விரோசமாகும். (3) த்ரி வ்ருத், சித்திர மூலம், வட்டத்திருப்பி, ஓமம், ஸரளதேவதாரு, வசம்பு, பிரம்மதண்டுவிதை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, உஷ்ண ஜலத் தின் அனுபானத்தோடு ஹேமந்தருதுவில் விரோசமாவதற்கு உபயோகிக்கலாம். (4) த்ரி வ்ருத்தைச் சூர்ணம் செய்து, ஸம அளவு சர்க் கரையும் கூட்டி, க்ரீஷ்டருதுவில் விரோசநத் திற்காக உபயோகிக்கலாம். 23—26.

த்ரிவ்ருத், சரக்கொன்றை, கொட்டைக் கரந்தை, பொன்னுலங்காய், கடுகரோஹிணி, பிரம்ம தண்டுவிதை; இவற்றை நன்கு சூர்ணம் செய்து, மூன்று நாட்கள் பசு முத்தி ரத்தில் பாவனை செய்து எடு

க்கவும். இது எல்லா ருதுக்களிலும் உபயோ கிக்கத்தகுந்த முறை, தேஹத்தை ஸ்மிக்த்த மாகச் செய்து கொண்டவர்களுக்கு இது மல- தோஷங்களைப் போக்கும். 27½.

ச்யாமா வென்கிற கருஞ்சிவதை, த்ரிவ்ருத் என்கிற கருஞ்சிவப்பான ருக்ஷ தேஹிக சிவதை, காஞ்சொறி, யானை ன்ரு ச்யாமாதி த்திப்பிலி, வெட்பாலரிசி, சூர்ணம். கருஞ்சாறடை, கடுகரோஹிணி, கோரைக்கிழ ங்கு, த்ரிபலை இவற்றை நன்கு சூர்ணம் செய் து, மாம்ஸரஸம், நெய், உஷ்ணஜலம் இவைக ளோடு அச்சூர்ணத்தை உபயோகிக்கலாம். ருக்ஷதேஹிகளுக்கு உட எப்பொழுதுமே இது சிறந்த விரோச நௌஷதமாகும். 28, 29.

சரக் கொன்றைப் புளியானது குணத்தில் மிருதுவாகவும், சுவையில் இனிப்பாகவும், சீதவீர்யமா கவும் இருக்கின்றது. ஜ்வரம், இருதயத்தைப் பற்றிய ரோக ங்கள், வாதரக்தம், உதாவர்த்தம் முதலிய ரோகங்களில் மிகவும் அனுகூலமானது. சரக் கொன்றைப்புளி எவ்வித அபாயமும் உண்டு பண்ணாத சிறந்த சரக்காகையால், இதை பா லர், வயது சென்றவர், க்ஷதகாஸ முள்ளவர், க்ஷீணித்துப் போகிறவர், ஸுகுமாரமான தேஹமுள்ளவர் இவர்களுக் கெல்லாம் விசே ஷமாய் உபயோகிக்கலாம். 30, 31.

தகுந்த காலத்தில் நன்றாகப் பழுத்த சரக் கொன்றைக் கனிகளைக் கிர ஹித்துக்கொள்ளவும். அவற் றைச் சேமித் து னுள் சிறந்தவைகளா யிருப் பவற்றில் ஒரு பாரம் நிறையுள்ள கனிகளை யெ

டுத்து மணலில் புதைத்து விடவும்; ஏழு நாட் களுக்குப் பிறகு அதை வெளியிலெடுத்து, அப்பால் வெயிலில் உலர்த்தவும். அக்கனிக ளிலிருந்து சோற்றையும் கொட்டைகளையும் எடுத்து, ஒரு சுத்தமான பாத்திரத்தில் சேமி த்து வைக்கவும். 32, 33.

(1) தேஹ அமுற்சி, உதாவர்த்தம் இவற்
சரக்கொன்றை ரூல்பீடிக்கப்படுபவருக்கும்,
யை விரேசநத்தி நான்கு வயது முதற்கொண்
ற்காக உபயோகிக்கும் முறை டு பன்னிரண்டாவது வயது
கன். வரையிலு முள்ள பாலர் களு
க்கும் சரக் கொன்றைப்புளி
யை திராசைஷயின் இரஸத்தோடு ஸுகவிரே
சனமாவதற்குக் கொடுக்கலாம். (2) சரக்
கொன்றையின் சதைபுடன் கூடிய கொட்
டையை ஹிமகஷாயமாகப் பக்குவம் செய்தா
வது, தயிரின் ஆடை, ஸுரையென்னும் மது
வின் ஆடை, நெல்லிக்கனியின் ஸ்வரஸம் இவ
ற்றின் தனித்தனி அனுபானத்தோடு உபயோ
கிக்கலாம். (3) அச்சித கஷாயத்தையே காஞ்
றிகமென்றிற் காடியுடனாவது, தீர்வருத்தின்
கல்கத்துடனாவது உட் கொள்ளலாம். 34-35½.

சரக்கொன்றையின் சதைபுடன் கூடிய
கொட்டைகளை நேபாள
ஆரக்வதா ரிஷி கஷாயத்தில்சேர்த்து, பழகிய
டம். வெல்லத்தையும் அதில் கூட்டி, ஒரு மாஸம்
அல்லது பதினைந்து நாட்களாவது மட்பாண்
டத்தில் சீலைமண் செய்து வைத்திருந்து, அப்
பால் எடுத்து அந்த அரிஷ்டத்தை விரேசநத்
திற்காக உபயோகிக்கலாம். 36½.

வெள்ளிலோத்தியின் வேர்களைக் கொண்
டுவந்து, மேல் தோல்களைச்
விரேசநத்திற்கு சீவித்தள்ளி, வேர்களின்
தில்வக சூர்ணம். உட்புறச் சதைகளை யெடு
த்து உலர்த்தி சூர்ணம் செய்யவும். இச்சூர்ண
த்தை மூன்று பங்குகளாகச் செய்து, அதில்
இரண்டு பங்கு சூர்ணத்தை வெள்ளி லோத்
தியின் கஷாயத்திலேயே சேர்த்துக் கலக்கி
வடிக்கட்டவும். மிகுந்துள்ள மூன்றாவது பங்
கை அவ்விதம் வடிக்கட்டிய கஷாயத்திலேயே
சேர்த்து பாவனை செய்யவும். பிறகு அதை தச
மூலகஷாயத்திலும் பாவனை செய்து, அதை
மறுபடி யுலர்த்தி யெடுக்கவும். இச்சூர்ண
த்தை கால்பலம் அளவில் தயிரின் ஆடை, பசு
மூத்திரம், ஸுரையென்னும் மதுவின் ஆடை,
இலந்தம் பழச்சாறு, நெல்லிக்கனியின் சாறு

இவற்றுள் ஏதேனு மொன்றை அனுபானமா
கக் கொண்டு உபயோகிக்கலாம். 37-39½.

வெள்ளி லோத்தியைக் கஷாயமிட்டு, அதில்
தில்வக லேஹ கமாவும் சேர்த்து, சர்க்
கரையும் நெய்யும் கூட்டி லேஹ்யம் பக்குவம்
செய்யவும். இந்த லேஹ்யம் சிறந்த விரேச
நெளஷதமாம். 40½.

கள்ளியானது மிகுதியாகச் சேர்ந்துள்ள
தோஷத் திரனையும் சீக்கிரம்
கள்ளிப்பால் க உடைத்து வெளிப்படுத்தி
டுமை யான விரே விடும். அது குடலையும் வெளி
சநச்சரக்கு. ப்படுத்தி விடக்கூடிய அவ்வளவு தீக்ஷணத்
தன்மையதாகையால், அதை மிருது கோஷ்
டமுள்ள வனுக்கும், தூர்பலனுக்கும், பாலனுக்
கும், கிழவனுக்கும், நெடு நாட்களாக ரோகங்
களால் பீடிக்கப்படுகிற வனுக்கும் பிரயோகிக்
கக் கூடாது. 41, 42.

சூல்மரோகம், உதரரோகங்கள், சர்மரோகங்
கள், மது மேஹம், பாண்டு
விரேசநத்திற் ரோகம், 1 தூஷிவிஷக் கோ
குச் சிறந்த கள்ளி ரோகம், லாறு, சோபை, தோஷங்க
யும் அதையுபயோ ளின் பிரகோபாவஸ்தைக
கிக்கும் சீலைமைக ளால்மனம் கலங்கிப் போ
ளும்

தல், இந்நிலைமைகளில் கள்ளி விரேசநத்திற்கு
உபயோகிக்கத் தகுந்தது; கூர்மையான அநே
கம் முட்களோடு கூடிய கள்ளி இதற்குச்
சிறந்ததாகும். 43, 43½.

இதற்கு இரண்டு வருஷம் அல்லது மூன்று
வருஷ காலம் முதிர்ந்துள்ள
கள்ளிப்பாலைக் கள்ளியைக் கிரஹிக்க வேண்
கிரஹித்து உப டும். இதைக் கிரஹிப்பதற்
யோகிக்கவேண்டி கு விசேஷமாய் சிசிரருது
ய முறை. வின் கடைசீ காலமே ஏற்ற
தாகும். சஸ்திரத்தினால் அக்கள்ளியைப் பி
ளந்து, அதிலிருந்து பாலை யெடுத்துக் கொள்

1. தூஷிவிஷம்—முதற்புத்தகம் 376-ம் பக்கம்
பார்க்க.

ளவும். பில்வம் முதலியவற்றினுடைய ¹ அல்லது கண்டங்கத்திரி-சிறுவழு துணைகளுடைய ஸம் அளவான கஷாயத்தோடு ஒன்றாகக் கள்ளிப்பாலைக் கூட்டி, அப்பால் தழலில் காட்டி சோஷணம் செய்யவும். பிறகு இதை குளிகைகளாகச் செய்து, மஸ்து, பசு மூத்திரம், ஸுரை இவை முதலியவற்றின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ளவும். 44—46.

தீரிவ்ருத் முதலிய ஒன்பது சரக்குகளையும், ² தீரிபலையையும், பிரம்ம த கள்ளிப் ப. லில் ண்டு விதைதையையும், பொன் சில சரக்குகளை ணலங்காயையும் கள்ளிப்பா விரேசந மாவதற் லில் ஒன்பது நாட்கள் பாவ கேற்றவாறு பாவ ணை செய்தல். ணை செய்து எடுக்கவும். பி பிறகு அவற்றை மாம்ஸாஸத் தின் அனுபானத்தோடாவது, நெய்யின் அனுபானத்தோடாவது உட்கொள்ளலாம். அங்ஙனமே தீரிகடு, கோரைக் கிழங்கு, தீரிவ்ருத், நேபாளம் முதலிய சரக்குகளையும் கள்ளிப்பாலில் பாவனை செய்து உபயோகிக்கலாம். 47, 47½.

சங்கங்குப்பியின் கனிகளைச் சிறிது உலர்த்தி, காம்பு முதலியவற்றின் விரேசநத்திற் கலப்பில்லாமல் ஆய்ந்தெடுத்த குச் சங்கங்குப்பி யும் சீய்க்காயும். துக்கொள்ளவும். அங்ஙனமே சீய்க்காய் மரத்தின் வேரையும் கிரஹித்துக் கொள்ளவும். இவ்விரண்டு சரக்குகளும் தீக்ஷணமான விகாஸி யென்கிற குணமுள்ளவை. கபரோகம், உதர ரோகங்கள், சோகை முதலியவற்றில் விரேச நத்திற்காக இவற்றைப் பிரயோகிக்கலாம்.

1. பில்வம், தழுதாழை, பெருவாகை, சிறுமல்லிகை, பெருமல்லிகை, கண்டங்கத்திரி, சிறுவழு துணை, நெரிஞ்சி, பாதிரி, குமிழன் என்கிற தசமூலச் சரக்குகள் “பில்வம் முதலிய” என்பதால் குறிப்பிடப் படுகின்றன.

2. கருஞ்சிவப்பான சிவதை, கருஞ்சிவதை, சரக்கொன்றை, வெள்ளலோத்தி, கள்ளி, சங்கங்குப்பி, பொன்னூல், நேபாளம், எலிச்செவி என்கிற இவை “தீரிவ்ருத் முதலிய ஒன்பது” சரக்குகளாம்.

இவ்விரண்டு சரக்குகளையும் ஒன்றாகக் கூட்டி யரைத்து, கால்பல மெடையில் குளிகைகளாகச் செய்து மத்யம், உப்பு இவற்றுடன் வாத கபங்களாலுண்டாகும் இருதயத்தைப் பற்றிய ரோகங்களிலும் அவ்விதமான குல்மத்திலும் உள்நுக்குக் கொடுக்கலாம். 48—50.

(1) யானையின் தந்தத்தைப் போல உரத்ததாகவும், பருத்ததாகவுமுள்ள நேபாளவேரை கிரஹித்துக் கொள்ளவும்; அது சிறிது சிவந்தும், சிறிது கறுப்பாகவும் காணப்படும்; தீக்ஷண குணமும், உஷ்ண வீர்யமும், வெகு ஜடிதியில் வேலை செய்யக்கூடிய ஆசுகாரி யென்னும் குணமும், விகாஸியென்னும் தன்மையும், குருகுணமும் அதற்குண்டு. அது வாத தோஷத்தைப் பிரகோபிக்கச் செய்யும் தன்மையையும், பித்த-கபங்களை திரவிக்கச் செய்யும் சக்தியையும் உடையது. (2) அந்த வேரின் மேல் தேனையும் திப்பிலியையும் அரைத்துப் பூசி, மேலே தர்ப்பங்களைச் சுற்றி, மண் பூசி, அக்னியில் வாட்டி, பிறகு இளம் வெயிலில் உலர்த்தி யெடுக்கவும்; அக்னியும் வெயிலும் இச்சரக்குக்குள்ள விகாஸி யென்கிற விஷத் தன்மையைப் போக்குகின்றன. குல்மரோகம், பிரமேஹ ரோகம், மஹோதரம் முதலிய உதர ரோகங்களுள்ளவன், கிருத்திரிம விஷப்பற்றுள்ளவன் இப்பிணியாளிகள் ஸ்வேதஹ ஸ்வேதங்களைச் செய்துகொண்டு, முற்கூறிய சரக்கை மஸ்து, மதுரை யென்னும் மது, மோர், பில்லாந்தியின் ஸ்வரஸம் இவற்றில் ஏதேனுமொன்றின் அனுபானத்தோடு உபயோகிக்கலாம்; பாண்டு ரோகியும், குடலிற் கிருமிகளை யுடையவனும், பகந்தர ரோகியும் அதே சரக்கை பசுவின் மோர், மானின் அல்லது வெள்ளாட்டின் மாம்ஸாஸம் இவற்றின் அனுபானத்தோடு உபயோகிக்கலாம். (3) அந்த நேபாளவேரின் கஷாயத்தில் அதன் கல்கத்தையும், தசமூல ஸ்வரஸத்தையும் சேர்த்து, க்ருதம் பக்கு

வம் செய்து உபயோகிக்க விஸர்ப்பம், வித்
ரதி, அலஜியென்னும் சர்ம வியாதி, அக்கு
ளில் உண்டாகும் கக்ஷயா யென்னும் கட்டி,
அமுற்சி இவை நிவ்ருத்தியாகும். (4) இவ்
விதமே பக்குவம் செய்த தைலமானது, குல்ம
ரோகம் மேஹங்கள், அர்சஸ், மலபந்தம்,
கபதோஷம், வாததோஷம் இவற்றைப் பரி
ஹரிக்கும். (5) இவற்றால் பக்குவம் செய்த
மஹாஸ்நேஹமானது மலபந்தம், சுக்ரம்
தடையுறுதல், அபாநவாதம் அடைபட்டுப்
போதல் இவற்றைப் போக்கும். 51—56.

இங்ஙனம் முற்கூறிய சிவதைவோர் முத
லான ஒன்பது சரக்குகளு
விரேசநத்திற் று முக்கியமான ஒ
ன்பது சரக்குகள். ம் 1 விரேசநம் என்கிற மலத்
தைக் கழிக்கும் வேலையில்
மிகவும் பிரதானமானவை.
56½.

முன் தீர்வருத்தைப் பக்குவம் செய்வதற்
குக் கூறிய முறைகளின்படி
விரேசநத்திற் குக் கடுக்காயையும் பக்குவம் செ
ய்து விரேசநத்திற்கு உப
யோகிக்கலாம். 57.

இருபது கடுக்காய்கள், நேபாளம் சித்திர
மூலம் இவ்விரண்டும் வகைக்
விரேசநத்திற் கு ஒரு பலம், திப்பிலி-தீர்வ்
ருத் என்னும் சிவதை இவை ஒவ்வொன்றும்
கால் பலம்; ஆக இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து,
எட்டு பலம் வெல்லம் கூட்டி, பத்து உருண்டை
களாகச் செய்யவும். பத்து நாட்களுக் கொரு
முறை ஒவ்வொரு மோதகமாக வெந்நீர் அறு
பானத்தோடு புஜித்து விடவும்; இவ்விதிப்
படி எல்லா குளிகைகளையும் உபயோகிக்க
வேண்டும். இவ்வெளஷதத்திற்குப் பத்திய

1. விரேசநத்திற்கு முக்கியமான ஒன்பது சரக்கு
களைப்பற்றி இதற்கு முன் பக்கத்தில் டிப்பணியில்
விவரம் காண்க.

நீயம ஸம்பந்தமான விலக்குகள் ஒன்றுமில்லை.
எல்லா வியாதிகளையும் போக்குவதற்கு இக்
குளிகைகள் ஏற்றவையாம். முக்கியமாக கிர
ஹணீரோகம், பாண்டிரோகம், சொறி,
கோடம் என்கிற சர்ம வியாதி, அர்சஸ் இவற்
றைப் போக்குவதற்கு இது அநுகூலமானது.
58—60.

ஓர் ஒளஷதச் சரக்கு அல்லது ஒளஷதம்
விரேசநெளஷதங்களில் சொ
ற்பத்துக்கு அதிக அதை வேறு சரக்குக
குணத்தையும், அ னோடு சேர்ப்பதாலோ, அ
சித்துக்குச் சொ ல்லது இதர சரக்குகளிலிரு
ற்ப குணத்தையும் உண்டாக்குவது. ந்து பிரித்ப்பதாலோ, கால

விசேஷத்தினாலோ, பக்குவம் செய்யும் முறை
யினாலோ, மற்றுமுள்ள சேர்க்கை முறை
களாலோ அச்சரக்கு அல்லது ஒளஷதம்
பெரிய குணங்களை யுண்டுபண்ணக் கூடிய
தாகும். அங்ஙனமே விர்யத்திலாவது அளவி
லாவது ஓர் சரக்கு அல்லது ஒளஷதம் மஹத்
தாயிருந்தால் அதை மற்றவையோடு சேர்ப்ப
தாலாவது, மற்றவைகளிலிருந்து பிரிப்பதா
லாவது. கால வேற்றுமையினாலாவது, ஸம்ஸ்
கார விசேஷத்தாலாவது, வேறுவிதமான
சேர்மான முறைகளாலாவது காரியத்தில் மந்
தமாகச் செய்து விடக்கூடும். 61.

இலவங்கப்பட்டை, நாககேஸரம், காட்டு
மா, மாதளை, ஏலம், கற்
கண்டு, தேன், கொடி மாத
ளை இவற்றோடும், மதுவகை
களோடும், மனதக்கு இன்ப
மளிக்கக்கூடிய மற்றுமுள்ள
வஸ்துக்களோடும் விரேசநெளஷதங்களைக்
கூட்டிக் கொடுப்பதால் நன்மை அதிகரிக்கும்.
62.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இனி வமந-விரேசந வியாபத்ஸித்தி¹ யென் னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது:

மிருதுவான கோஷ்டமுள்ளவன், பசித்த வன், சொற்ப கபத்தை வமநம் கிற்ற வேறுததன் கார யுடையவன், அஜீர்ணமுள் னமும், அதைப் ளவன், பலஹீனன் இவர் பயனுறச் செய்யு கள் அதிக தீக்ஷணமாகவும், முறையும்.

அதிக குளர்ச்சியாகவும், மிகச் சொற்பமாகவு முள்ள வமநெளஷதத்தை யுட்கொண்டால், அது கீழ் நோக்கிச் சென்று விடும்; அப்பொழுது கோரிக்கை நிறைவேறு வதில்லை; கபதோஷமும் அதிகரிக்கும். அம்மனிதனுக்கு ஏற்கனவே ஸ்நேஹ சிகி த்தைச் செவ்து வைத்திருப்பினும் மீண்டு மொரு முறை ஸ்நேஹம் செய்து, முன்னால் வமநக்ரியைப் பயன் பெறாமல் தவறிப்போ யிருப்பதை மனதில் எண்ணிக் கொண்டே மறுபடியும் வமநம் செய்விக்க வேண்டும். 1, 2.

அஜீர்ண ரோகமுள்ளவனுக்கும் அதிக கப தோஷ முடையவனுக்கும் விரேசநம் கி றை வேறுததன் விரேசநெளஷத முப யோ காரணங்களும், அ கிக்கப்படுமானால், அது மே தைப் பயனுறச் ல் நோக்கியே வார்த்தையை செய்ய முறையும்.

யுண்டுபண்ணி விடும்; மே லும் வமநெளஷதம் அதிக தீக்ஷணமாகவும், அதிக சூடாகவும், அதிக உப்புள்ளதாகவும், மனதுக்கு அருவருப்பைத் தரக்கூடியதாக வும், அளவில் மிகுதியாகவு மிருந்தாலும் வார்த தியாய் விடும். அதில் வமந வியாபத்திற்குக் கூறியது போலவே கோரிய பலனுண்டாகா

1. வமந-விரேசந சிகித்தைகளைச் செய்கையில் உண் டாகக்கூடிய தீமைகளையும், அவற்றிற்கான பரிஹார முறைகளையும் விவரிக்கும் அத்தியாயம் எனக் கருத்து.

மற் போவதோடு தோஷமும் அதிகரித்து விடும்; அதற்குப் பரிஹாரமுறையும் வமந வியாபத்திற்குக் கூறியது போலவேயாம். அங்ஙனம் இரண்டாமுறை விரேச நெளஷத முபயோகித்து அதுவும் வயிற்றில் தங்காமற் போனால், மூன்றாமுறை அவ்வெளஷதத் தைக் கொடுக்கக்கூடாது; ஆனால் ஸாந்திய மாகவும், இருதயத்திற்கு பலந்தாக் கூடிய தாகவும், அபாயம் விளைவிக்காததாகவும், மனதுக்கின்பமாகவுமுள்ள எதேனும் வேறு வித ஓளஷதத்தை உபயோகிக்கலாம். 3, 4.

(1) ஸ்நேஹ ஸ்வேதங்களால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படாத வனுக்கு விரேசநெளஷதத்தின் அபோ கத்தினால் உண் டாகும் கெடுதி கள்.

விரேசநெளஷதத்தைப் பிர யோகித்தாலும், அவ்வெள ஷதம் வெகு பழகியதாகவும் ருக்ஷமாகவும் இருப்பினும் அது தோஷங்களைக் கல்லி வெளிப்படுத்தி வதற்கான சக்தியற்றதாயிருக்கும்; ஆகவே அது சரீரம் துவண்டுப்போய் விழுவதென்ன, வீக்கமென்ன, விக்கலென்ன, கண்கள் இருள டைவதென்ன, நாவறட்சி யென்ன, நாடியிரி னைத்தலென்ன, சொறியென்ன, துடைக ளின் சுருக்கமென்ன, தேஹம் கருத்துப் போவதென்ன இவ்விவகாரங்களை யுண்டுபண் ணும். (2) ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களைச் செய்து வைத்த பின்பு நல்ல ஜாடராக்னி யுள்ளவ னுக்கு மிகச் சொற்ப அளவாகக் கொடுக்கப் படும் ஓளஷதமும் ஜீர்ணித்துப் போய் பல னுண்டாக்க மாட்டாது. (3) விரேசநெளஷ தமானது மிகக் குளிர்ச்சியான வஸ்துக்களின் ஸம்பந்தத்தால் அல்லது குளிர்ச்சியான நிலை மைகளால் அங்ஙனமே ஆமதோஷம் அதி கரித்துள்ள நிலைமையில் குடலில் ஸ்தம்பித் துப்போய், பிறகு தோஷங்களை அவ்வவ்

விடங்களிலிருந்து கிளப்பி வமந ரூபமாகவா
வது வெளிப்படுத்தும். இஃதனைத்தும் அ
யோகம் எனப்படும்.¹ இவ்வயோக மென்
னும் ஒளஷதப் பிரயோகம் முற்கூறிய அதே
ரோகங்களை யுண்பெண்ணும். 5-7½

அம்மனிதனுக்குத் தைலத்தையும் உப்பை
யும் கூட்டி அப்யங்கம் செ
விரோதத்தின் யது வைத்து ப்ரஸ்தாஸ்
அயோகத்தினால் யது வைத்து ப்ரஸ்தாஸ்
ன கெடுதிகளுக் வேதம், ஸங்காஸ்வேதம்
குப் பரிஹாரம். இவற்றால் ஸ்வேதசிகித்சை
யையும் செய்வித்து, நிருஹ வஸ்தியைப் பிர
யோகித்து, ஜாங்கல தேசத்து மாம்ஸாஸங்
களைப் பருகக் கொடுத்து, மதநபலம்-திப்பிலி-
தேவதாரு இவற்றால் பக்குவம் செய்த தை
லத்தைக் கொண்டு அளவறிந்து அநுவாஸ
நவஸ்தியையும் பிறகு பிரயோகிக்க வேண்
டும். வாதஹரமான ஸ்நேஹங்களால் ஸ்லித்த
தமாகச் செய்து, மறுபடியும் நீசக்தணமான
விரோசநௌஷதத்தினால் சுத்திசெய்விக்க
வும். 8-9½.

தோஷம் யிகுதியாகச் சேர்ந்துள்ள சரீர
முடையவன், ரூகூசரீர
பலமான தோ முள்ளவன், ஜாடராக்னிமந்
ஷங்களில் சொற் முள்ளவன், தித்திருப்பவன், உதாவர்த்
ப ஒளஷதோப தித்திருப்பவன், உதாவர்த்
யோகத்தால்வளை தரோகி இவர்களுக்குச்சொ
யும் நீக்குகளும் ப ற்ப அளவான அல்லது
பரிஹாரமும். ற்ப அளவான அல்லது
சொற்ப வீர்யமுடைய ஒளஷதத்தை யுப
யோகித்தால், அது தோஷங்களைக் கிளவி
விட்டு, அவற்றைக் கொண்டு மார்க்கங்களை
அடைத்து, நாபிக்கு ஸமீபத்தில் மிகவும்
பொருமலை யுண்பெண்ணுவதோடு, ப்ருஷ்ட
பாகம்-விலாப்பக்கங்கள்-சிரஸ் இவற்றில் வலி
யையும் உண்டாக்கும். மேலும் வாஸம், மல
மூத்திர- அபாநவாயுக்களின் பந்தம் இவற்
றையும் கடுமையாக உண்டாக்கும். இவ்
வாறு ஆத்மாந மென்கிற பொருமலுடன்

1. அயோகம்—குறைந்த அளவில் உபயோகிக்கப்
படுவதால் பலன் தரக்கூடாத முறை ; இதுவே ஹீந
யோகம் எனப்படும்.

கூடிய இப்பிணியாளிக்கு அப்யங்கம், ஸ்வே
தம், வர்த்திப் பிரயோகம், நிருஹ வஸ்தி,
அநுவாஸந வஸ்தி, இவை முதலிய மற்றும்
உதாவர்த்தஹரமான ஸகல சிகித்சையும்
மிகச் சிறந்ததாகும். 10-12½.

பஞ்சமூலம், யவகூதாரம், வசம்பு, சுக்கு
நாறிப்புல், இந்துப்பு இவற்
பஞ்ச மூலாதி றைச் சேர்த்து நன்றாக ய
யவாகூ. வாகூ வென்கிற கஞ்சியைப்
பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க வயிற்றுவலி,
மலம் முதலிய வற்றின் பந்தம், வயிற்றுப்
பொருமல் இவை தீரும். 13½.

திப்பிலி, மாதளை, யவகூதாரம், காயம், சுக்கு
புளிவஞ்சி, இந்துப்பு இவற்
பிரவாஹிகை வ றை மதுவகை க ளோடு
யிற்றுக் கடுப்பு றை மதுவகை க ளோடு
முதலிய வற்றில் கூட்டியாவது, நெய் அல்
செய்யக் கூடிய லது உஷ்ண ஜலத்துடனா
சிகித்சை. வது கூட்டி பிரவாஹிகை
யென்கிற சீதபேதியில், அடிக்கடி மலம் கழி
யும் நிலைமையிலும், வயிற்றுநேத்தலிலும்,
குதத்தில் கடுப்பும் வலியும் உண்டாயிருக்கை
யிலும் உட்கொள்ளலாம். 14, 15.

ஒளஷத பாகம் செய்தவன் வேகங்களை
அடக்குவதால் வாதம் முத
தோஷ சோத லியவை பிரகோபித்து, இரு
நத்திற்கு ஒளஷத லியவை பிரகோபித்து, இரு
பாகம்செய்து வே தயத்தைப் போயடைந்து,
கூரோதம் செய்வ கடுமையான மாரடைப்பை
சாலான தீங்குக யுண்டாக்குகின்றன ; அப்
ளும் பரிஹாரமும். பொழுது விக்கல், பக்கூலை,
இருமல், இளைப்பு, வாயில் உமிழ் நீருறுதல்,
கண் சுழலமிடுதல் இவ்விகாரங்கள் உண்டாவ
தோடு, ஞாபகமிழந்து, பற்களை நறுநற வெ
னக் கடித்து, நாக்கையும் கடித்துக் கொள்
வான். அந்த நிலைமையில் வைத்தியன் மதி
மயக்கங் கொள்ளாமல் தாமதமின்றி உடனே
பிணியாளிக்கு வார்தி செய்விக்கவும்; அதில்
பித்த ஸம்பந்தமான மூர்ச்சையில் மதுரவஸ்
துக்களாலும், கபஸம்பந்தமான மூர்ச்சையில்
கடுரஸமான வஸ்துக்களாலும் வமநம் செய்

விக்கவேண்டும். பிறகு இப்பிணியாளியின் தேஹத்தில் மிச்சமுள்ள தோஷத்தை பாசந குணமுள்ள ஒளஷதங்களால் பக்குவம் செய் விக்கவும்; அப்பால் இவனது உடற்கூட்டை யும், தேஹ வன்மையையும் கிரமமாக விருத்தி செய்துவரவேண்டும். 16—19.

வாத தோஷம் மேலிட்டு அதனால் அதிக மாய் வார்தி செய்கிற எவ வாதாதி தோ ஷங்களால் இரு தயம் பீடிக்கப்படு கையில் செய்யு மு பசாரம்.

மாய் வார்தி செய்கிற எவ னுக்கு இரு தயம் மிகப் பீடிக் கப்படுகிறதோ, அவனுக்கு ஸ்நிகத்தமாகவும் அம்லமாக வும், இலவணாஸ முள்ளது மான ஒளஷதத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். பித்த-கபங்களால் வமநம் அமிதமாய் உண் டானால் வாத தோஷத்தினாலேற்பட்டதற் கான சிகிதையைக்கு மாறான குணமுடைய ஒளஷதங்களை யுட்கொள்ளக் கொடுக்க வும். 20.

ஒளஷதபாநம் செய்தவன் வேகங்களை அட க்குவதால் அல்லது கபத் தினால் வாதம் தகையப்பட்டு அல்லது நன்கு சுத்தியான பிறகு வாயு அவயவங்கள் தோறும் பிடிப்பை யுண்டு பண்ண, அதனால் ஸ்தம்பித் தல், நடுக்கல், குடைத்தல், இளைத்தல், உளைத் தல், இடித்தல் இவ்விகாரங்கள் உண்டாகும். அதில் வாதஹரமான ஸ்நேஹ-ஸ்வேதம் முத லிய ஸகலவித வாதஹரமான சிகிதையையும் சிறந்ததாம். 21, 22.

பசியால் வருந்துபவனுக்கும், மிருதுவான குடலைப் பெற்றவனுக்கும் அதிக அளவாகவும் தீக்ஷண மாகவுமுள்ள ஒளஷதத்தை ப் பிரயோகிப்பதால், அது மலம், பித்தம், கபம் இவற் றை ஜடிதியில் வெளிப்படுத்தி விடுவதோடு, திரவமான தாதுக்களையும்² ஸ்ரவிக்கச் செய்

யும், அவ்விதமான அதியோகமென்கிற மித மிஞ்சிய அல்லது கடுமையான ஒளஷதப் பிர யோகத்தினாலேற்படும் கெடுதிகளில் (1) மதுர ராஸமுள்ள திரவியங்களைக்கொண்டு குடலி லிருந்து மிச்சமுள்ள ஒளஷதத்தைக் கல்வி வெளிப்படுத்தி விடவும். (2) வமநம் அதிகமா னால் விரேசநமும், விரேசநம் அதிகமானால் வமநமும் மிருதுவாகச் செய்விக்கவேண்டும். (3) மிகக் குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்களை மே லே ஊற்றுவது, அவ்வித நீர்களில் மூழ்கச் செய்வது என்னும் இவை முதலியவற்றால் அவ்வமந விரேகத்தைக் கட்டி விடவும் வேண் டும். (4) அஞ்ஜநமிடலாம். (5) சந்தநம், வெ ட்டிவேர், மஜ்ஜை யென்னும் எலும்புச்சத்து, இரத்தம், சர்க்கரை இவற்றைத் தண்ணீரிற் கரைத்து உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (6) மந்த மென்கிற கஞ்சியை நெற்பொரிமாவு டன் பருகலாம். இவையெல்லாம் விரேசங் களின் அதியோகத்தினாலுண்டாகும் திங்கு களைப் பரிஹரிப்பதற் சிறந்தவையாம். 23— 25½.

வமநம் மிதமிஞ்சி யானால் (1) அவ்வித பிணியாளியின்மீது குளிர்த் த ஜலத்தைத் தெளித்து எ லும்மிச்சம்பழராஸமும், நெய் யும், தேனும், சர்க்கரையும் கூட்டி மந்தம் என்கிற கஞ் சியைப் பருகக் கொடுக்கலாம். (2) மேல் நோக்கி எதிர்த்து ஏப்பமும் வந்து, வார்தியும் மிதமிஞ்சியிருந்தால், பெருங் குரும்பை, கொ த்தமல்லி விதை, கோரைக்கிழங்கு, இலுப் பைப்பூ, ஸௌவீராஞ்ஜநம் இவற்றின் சூர் ணத்தைத் தேனுடன் கூட்டிப் பருகலாம். (3) கடினமாக வார்தியாவதால் நாக்கு உட்புற மாக இழுத்துக் கொள்ளப்படுமானால், அதற்கு ஸ்நிகத்தமாகவும், அம்லமாகவும், இலவணாஸ முள்ளதும், இருதயத்திற்கு பலந்தாக் கூடி யதுமான கபளக்கிரஹங்களும், யூஷமென் னும் கஞ்சியும், மாம்ஸராஸங்களும் அனுகூல மானவையாம். (4) அங்ஙனம் உட்புறமாக

வமநம் மிதமிஞ்சி யானால் (1) அவ்வித பிணியாளியின்மீது குளிர்த் த ஜலத்தைத் தெளித்து எ லும்மிச்சம்பழராஸமும், நெய் யும், தேனும், சர்க்கரையும் கூட்டி மந்தம் என்கிற கஞ் சியைப் பருகக் கொடுக்கலாம். (2) மேல் நோக்கி எதிர்த்து ஏப்பமும் வந்து, வார்தியும் மிதமிஞ்சியிருந்தால், பெருங் குரும்பை, கொ த்தமல்லி விதை, கோரைக்கிழங்கு, இலுப் பைப்பூ, ஸௌவீராஞ்ஜநம் இவற்றின் சூர் ணத்தைத் தேனுடன் கூட்டிப் பருகலாம். (3) கடினமாக வார்தியாவதால் நாக்கு உட்புற மாக இழுத்துக் கொள்ளப்படுமானால், அதற்கு ஸ்நிகத்தமாகவும், அம்லமாகவும், இலவணாஸ முள்ளதும், இருதயத்திற்கு பலந்தாக் கூடி யதுமான கபளக்கிரஹங்களும், யூஷமென் னும் கஞ்சியும், மாம்ஸராஸங்களும் அனுகூல மானவையாம். (4) அங்ஙனம் உட்புறமாக

வமநம் மிதமிஞ்சி யானால் (1) அவ்வித பிணியாளியின்மீது குளிர்த் த ஜலத்தைத் தெளித்து எ லும்மிச்சம்பழராஸமும், நெய் யும், தேனும், சர்க்கரையும் கூட்டி மந்தம் என்கிற கஞ் சியைப் பருகக் கொடுக்கலாம். (2) மேல் நோக்கி எதிர்த்து ஏப்பமும் வந்து, வார்தியும் மிதமிஞ்சியிருந்தால், பெருங் குரும்பை, கொ த்தமல்லி விதை, கோரைக்கிழங்கு, இலுப் பைப்பூ, ஸௌவீராஞ்ஜநம் இவற்றின் சூர் ணத்தைத் தேனுடன் கூட்டிப் பருகலாம். (3) கடினமாக வார்தியாவதால் நாக்கு உட்புற மாக இழுத்துக் கொள்ளப்படுமானால், அதற்கு ஸ்நிகத்தமாகவும், அம்லமாகவும், இலவணாஸ முள்ளதும், இருதயத்திற்கு பலந்தாக் கூடி யதுமான கபளக்கிரஹங்களும், யூஷமென் னும் கஞ்சியும், மாம்ஸராஸங்களும் அனுகூல மானவையாம். (4) அங்ஙனம் உட்புறமாக

1. மதுரரஸம், சீத வீர்யம் முதலிய குணங்களு டன் கூடிய ஒளஷதங்கள்.

2. திரவதாதுக்கள்—இரஸம், இரத்தம் முதலிய னை.

இழுத்துக் கொண்ட நாக்குக்கு முன்புறமாகப் புளிப்பான பழங்களை வைத்துக் கடிப்பது நலமென்றும் வேறு சிலர் கூறுவர். (5) அதிவமந வேகத்தால் நாக்குத் தொங்கிட்டு விட்டால் எள்ளு, திராசை இவற்றின் கல்கத்தை நாக்கில் தேய்த்து, அதை உட்செலுத்தவேண்டும். (6) வாக்கிரஹம் என்கிற வாக்குப் பிடித்தல் முதலிய வாதரோகங்களில் கிருதம்-மாம்ஸம் இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பெற்ற கனமில்லாத (மிகத்திரவமான) யவாகுவைக் கொடுக்கலாம். (7) காலமறிந்து சிகிதையை செய்யும் திறமையுள்ள வைத்தியன் ஸ்நேஹ ஸ்வேதங்களையும் செய்விக்கலாம். 26. 30½.

எந்த ஓளவுதம் அளவுக்குமிஞ்சி யுபயோகிக்கப்படுவதால் 'ஜீவ சோணி

விரேச நத்தின் தம்' என்கிற இரத்தத்தை அதி யோகத்தால் வெளிப்படுத்தி விடுகிறதோ, ஜீவசோணி தம் வெளிப்படுத்தல். அதுஜீவனை ஆகர்ஷிக்குமியல்

புடையதாதலால் "ஜீவாதா

நம்" என்று கூறப்படுகிறது. விரேசநம் மிதமிஞ்சியானதால் வெளியாகும் அந்த இரத்தத்தை அன்னத்திற் கூட்டி, அதை நாய்க்காவது காக்கைக்காவது இடவும்; அந்த ஜந்து அதைப் புறித்தால் அது ஜீவரத்தம் என்றும், பரிஹரித்து விட்டால் பித்த மென்றும் கூறலாம்; 1 அல்லது வெண்மையான வஸ்திரத்தை ஸந்தேஹிக்கப்படும் அந்த இரத்தத்தில் நனைத்து, உலரவைத்து, அப்பால் சிறிது சூடான ஜலத்தை ஊற்றிக் கழுவ, அது பித்தமானால் கறை பிடித்திருக்கும்; அப்படிக்கின்றி இரத்தமானால் துணி சுத்தமாய் விடும். 31—33½.

1. பித்தம், இரத்தம் இவ்விரண்டும் மணத்திலும் கிறத்திலும் ஸமானமாயிருப்பதால், அதிவிரேசநத்தில் வெளியாவது இரத்தமா பித்தமா வென்று ஸந்தேஹ முண்டாகுமாகையால், அச்சந்தேஹத்தைப் போக்குவதற்கு இப்பரீகை கூறப்பட்டது.

(1) அங்ஙனம் உயிர் நீங்கும் வரையிலும், ஜீவசோணிதம் வெளிப்படுகையில் நாவறட்சி, மூர்ச்சை, வெறி இவற்றால் வடிய உபசாரங்கள். ருந்த நேரிடும் மனிதனுடைய உயிரைக் காப்பதற்குப் யோகமான இரத்த-பித்தஹர சிகிதையை சீக்கிரம் செய்ய வேண்டும். (2) உயிருடனுள்ள மான், பசு, எருமை இவற்றின் உடம்பிலிருந்து அப்பொழுதே கிரஹிக்கப்பட்ட ஜீவனை நிலைநிறுத்தக்கூடிய இரத்தத்தைப்பருகச் செய்யலாம்; ஏனெனில் அது வெகு சீக்கிரத்தில் உயிர் நிலைகளிற் சென்று பிராணனைக் காக்குமியல் புடையது. (3) அதே இரத்தத்தைத் தர்ப்பைகளால் கடைந்து, வஸ்தி யென்கிற மூத்திரப்பையின் மேல் ஊற்றலாம். (4) சாமை, பெருங்குழுழன், அதிமதுரம், அறுகம்புல், வெட்டிவேர் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலில் நெய்யின் ஆடையைப், ஸௌவீராஞ்ஜநத்தையும் சிறிதளவு கூட்டி, குளர்ச்சியாக வஸ்தியையாவது பிரயோகிக்கலாம். (5) நெய்யின் ஆடையைக் கொண்டு அறுவாஸநத்தை அல்லது மிகவும் சீதளமான பிச்சா வஸ்தியையாவது பிரயோகிக்கலாம். 34—37½.

அதிவிரேசநத்தினால் குதம் நழுவி வெளிப்படுமானால், அதைத் துவர்ப்பு குதப்ரம்ச சிகிபான சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த கஷாயங்களால் ஸ்தம்பநம் செய்து மெதுவாக உட்செலுத்தி விட வேண்டும். 38.

அதிவிரேகாதிகளால் நினைவு தப்பி மூர்ச்சை யடைந்துள்ள பிணியாளிக்கு வேணுகாநம் முதலிய இனிய ஸ்ரங்களைச் செவியுறச் செய்து மதுரமான மொழிகளால் தேறுதல்

சொல்ல வேண்டும். 38½.

நான்காவது அத்தியாயம்.

இனி தோஷங்களைப் பற்றறப் பரிஹரிப் பதை விளக்கும் வஸ்தி கல்பம் என்னும் அத்தியாயம் கூறப்படுகின்றது:—

சிற்றமுட்டி, சீந்தில், த்ரிபலை, சிற்றரத்தை, ப்ருஹத் பஞ்சமூலம், இல ஸர்வரோக ஹ ரவஸ்தி. கு பஞ்சமூலம் இவை வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம்; மறுக்களாம் பழம் எட்டு; செம்மறியாட்டின் மாம்ஸம் ஐம்பது பலம்; இவற்றைத் தண்ணீர்ச் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதை நாலில் ஒரு பங்கு மிகும்படியாகச் செய்து, அதை வடிக்கட்டிக் கொள்ளவும்; ஓமம், மறுக்களாம் பழம், பில்வம், கோஷ்டம், வசம்பு, சதகுப்பி, கோரைக்கிழங்கு, திப்பிலி இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்க்கவும்; பிறகு வெல்லம், தேன், எண்ணெய் இவற்றையும், உப்பையும், கூட்டி, இளஞ்சூடாக வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவும். இது எல்லா வியாதிகளையும் போக்கக்கூடிய சிறந்த வஸ்தி முறை; ஆரோக்கிய நிலைமையிலுள்ளவருக்கும் ஹிதமானது; ஜீவநம், ப்ருஹ்மணம் என்கிற குணங்களையும் உடையது. வஸ்திப் பிரயோகத்திற்கான எந்த முறையில் கல்கம் கூறப்படவில்லையோ அவ்வித முறையிலெல்லாம் இந்த கல்கத்தைக் கூட்டிக் கொள்ளலாம். 1—3.

தசமூலத்தையும் ஆட்டு மாம்ஸத்தையும் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சி, ஸர்வ வாதரோக ஹர வஸ்தி. அதில் காடியைக் கூட்டி, முன் வஸ்தி முறைக்குக் கூறிய கல்கங்களையும் சேர்த்து, மூன்று ஸ்நேஹங்களையும்¹ அதிற் கலக்கிக்கொள்ளவும். எல்லா வாத ரோகங்களையும் போக்குவதில் இது மிகச் சிறந்த நிருஹவஸ்தி முறையாக நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 4.

1. க்ருதம், வஸை, மஜ்ஜை என்கிற மூன்று ஸ்நேஹ வஸ்துக்கள் இங்கு குறிக்கப்படுவதாய் அறிக.

சிற்றமுட்டி, பேய்ப்புடல், இலகு பஞ்சமூலம், கொன்றை, ஆமணக்கு, வாற்கோதுமை இவற்றை ஜலத்திற் சேர்த்து நன்றாகப் பக்குவம் செய்து, அக் கஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்தமளவு எடுத்து, அதை பிரஸ்தம் அதில் ஆட்டு மாம்ஸத்தைக் கூட்டி, ஒரு பிரஸ்தம் கஷாயமாகச் சுண்டக் காய்ச்சி யெடுக்கவும். பிறகு ஞாழல், திப்பிலி, கோரைக்கிழங்கு இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, தைலம், க்ருதம், தேன் இந்துப்பு இவற்றையும் அதிற் கூட்டிக்கொள்ளவும். இதைக் கொண்டு வஸ்திப் பிரயோகம் செய்யவும்; ஜாடராக்னியை உத்தீபகம் செய்யும்; மாம்ஸங்களுக்கு வன்மையைக் கொடுக்கும்; வெகு ஜடிதியில் கண்களுக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். 5, 6.

ஆமணக்கு வேர் மூன்று பலம், பலாசம் வேர் மூன்று பலம், இலகு ஏரண்டமூலாதி பஞ்சமூலச் சரக்குகள் ஒவ்வொரு பலம், சிற்றரத்தை, சிற்றமுட்டி, சீந்தில், அமுக்கிறுங் கிழங்கு, சாறடை, கொன்றை, தேவதாரு, மறுக்களாம் பழம் இவை வகைக்கு எட்டு பலம், இவற்றை இரண்டு ஆடகம் அளவான ஜலத்திற் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதை எட்டில் ஒரு பங்காகச் சுண்டவைத்து எடுக்கவும். அப்பால் வசம்பு, சதகுப்பி, கொட்டைக்கரந்தை, ஞாழல், அதிமதுரம், திப்பிலி, வேட்பாலரிசி, கோரைக்கிழங்கு, இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றை வகைக்குக் கால்பம் வீசம் கிரஹித்து நன்றாகக் கல்கமாக்கி அக்கஷாயத்துடன் கூட்டவும்; இதில் வீசம் பலம் உப்பையும், தேன், தைலம், பசு மூத்திரம் இவற்றையும் கலந்து வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம். லேகநம், தீபநம் என்கிற குணங்களையுடைய இவ்வஸ்தி முறையானது கால்கள், துடை, பாதம், பிடரி,

முதுகு, குடல், மார்பு, குஹ்யப் பிரதேசங்
கள் இவற்றிலுண்டாகும் வலிகளையும், குருத்
வத்தையும், மல பந்தத்தையும், குல்மம்-அச்
மரீ-பிஜகோசங்களின் வீக்கம்-கிரஹணீ-அச்
மரீ இந்த ரோகங்களையும், கப-வாத தோ
ஷங்களால் உண்டாகும் மற்றுமுள்ள அந்
தந்த வியாதிகளையும் நிவாரணம் செய்யவல்
லது. 7—10.

அதிமதுரம், வெள்ளிலோத்தி, கடுக்காய்,
யஷ்ட்யாதி சீரு வெட்டிவேர், செஞ் சந்த
ஹம். னம், தாமரை, கரு நெய்தல்
இவற்றையும், ஜீவநீயகணச்
சரக்குகளையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலில்
சர்க்கரையும், தேனையும் கூட்டி, நன்றாகக்
குளிர்ந்த பிறகு, அதைக்கொண்டு வஸ்தி பிர
யோகிக்க பித்த ரோகங்கள் நீங்கும். 11.

சிற்றரத்தை, ஆடாதோடை, செம்மரம்,
அறுகம்புல், சிற்றமுட்டி,
ராஸ்நாதி சீரு இலகுபஞ்ச மூலம், த்ருண
ஹம். பஞ்சமூலம், நன்னூரி, சந்
தனம், தாமரைக் கிழங்கு, ருத்தி, அதிமது
ரம், வெள்ளிலோத்தி இவற்றை வகைக்கு
அரைப்பலம் வீதம் ஜலத்தில் சேர்த்துக்
கஷாயம் காய்ச்சவும்; இக் கஷாயத்தில்
அரை ஆடகமளவு பால் சேர்த்து, ஜலம் முற்
றிலும் வற்றிப் போகும் வரையில் காய்ச்சி
யெடுக்கவும்; இதில் ஜீவந்தீ, மேதா, தண்
ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, நிலப்பனங்கிழங்கு,
வீரா,காகோலீ, ஷீரகாகோலீ, தட்டைக்கோ
ரை, கற்கண்டு, ஜீவகம், தாமரைப் பூவின்
உப்புறப் பொடிகள், தாமரை, அகில், காஞ்
சொறி, அதிமதுரம், நாககேஸரம், முஞ்ஜி
யென்னும் தர்ப்பை, சந்தனம் இவற்றைக்
கல்கமாகச் சேர்த்து, க்ருதமும், தேனும்,
இந்துப்பும் கூட்டி, நன்றாகக் குளிர்ந்த பிறகு
நிருஹ வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கவும். அங்ங
னம் குடலிற் செலுத்திய நிருஹவஸ்தி வெளி
வந்ததும், தேஹத்தைக் குளிப்பாட்டி, சம்பா
அரிசியினாலான அன்னத்தை ஜாங்கல மாம்ஸ
ாஸத்திற் கலந்து புஜிக்கக் கொடுக்கலாம்;

அல்லது குளிர்ந்த பிறகு அன்னமும் பாலும்
கலந்து உபயோகிக்கச் செய்யலாம். இந்த
நிருஹ முறையானது அழற்சி, அதிஸாரம்,
ப்ரதரம் என்கிற பெரும்பாடு, இரக்த பித்
தம், இருதயரோகம், பாண்டரோகம், விஷம
ஜ்வரம், குல்மம், மூத்திரத்தின் அடைப்பு,
காமாலை இவைகளையும், பித்தத்தினால் உண்
டாகும் மற்ற எல்லா வியாதிகளையும் நிவருத்தி
செய்ய வல்லது. 12—16.

பேய்ப்பீர்க்கு கொன்றை, தேவதாரு, பெ
ருங் குரும்பை, நெறிஞ்சி,
கோசாதகாதி வெட்பாலை, எருக்கு, வட்
சிருஹம். டத்திருப்பி, கொள், கண்
டங்கத்திரி இவற்றை ஜலத்தில் சேர்த்துக்
காய்ச்சவும்; அக்கஷாயத்திற் பத்து பிரஸ்
ருதம்¹ அளவு எடுத்து, அதில் வெண் கடுகு,
ஏலக்காய், மறுக்களாம்பழம், கேர்ஷ்டம்
இவற்றைக் கால் பலமளவாகவும், தேனும்,
மதநபலமும் அம்லங்களும் சேர்த்துப் பக்கு
வம் செய்த தைலம், யவக்ஷாரம், நெய் இவை
களை வகைக்கு ஒரு பிரஸ்ருதம் அளவாகவும்
சேர்த்து பக்குவம் செய்துகொண்டு, கப தோ
ஷத்தினு லேற்பட்ட வியாதிகளால் வருந்துப
வர்களுக்கும் மந்தாக்னியுள்ளவர்களுக்கும்,
அன்னத்வேஷமுடையவர்களுக்கும் நிருஹ
வஸ்திதியாகப் பிரயோகிக்கலாம். 17—18½.

பலமான ஒளஷதப் பிரயோகங்களைத் தா
ங்க வியலாத ஸுக சரீரிக
ஸுகுமார தே றுக்கு அனுக்ஷமமான மிரு
விகள் முதலியவ றுக்கு ஏற்ற சீரு துவாயுள்ள ஸ்நேஹங்களா
ருக்கு ஏற்ற சீரு ஹங்கள். லான நிருஹவஸ்தி முறை
களை ப்ரஸ்ருதம் என்கிற அளவுகளில் இனி
விவரிக்கப் போகின்றோம். மேலும் ஸுகு
மாரமான தேஹமுடையவருக்கு ஸ்நேஹநம்
செய்யக்கூடிய மிருதுவான நிருஹ வஸ்திகளை
யும், வமநாதி சிகித்சைகள் உபயோகப்படா
மல் தவறிப்போனவர்களுக்கு அனுக்ஷமமான
வஸ்தி முறைகளையும் வெவ்வேறுக இனி
பிரஸ்ருதம் என்கிற அளவுமுறையில் விவரித்
துக் கூறுவோம். 19,20.

1. பிரஸ்ருதம்—இரண்டு பலங்கள் கொண்ட
அளவு.

(1) பால் இரண்டு பிரஸ்ருதம், தேன்-தை
லம்-நெய் இவை வகைக்கு
ஸுகுமார தே மூன்று பிரஸ்ருதங் க ள்;
ஹிகளுக்கே ற் ற இவற்றை ஒன்றாகக் கூட்டி
மிருதுவான சீரு துடுப்பால் குழப்பி வஸ்திப்
ஹவஸ்திகள். பிரயோகம் செய்ய வாத
ஹரமாகவும், பல வர்ணகாரிபாகவும் வேலை
செய்யும். (2) தைலம், காடி, தேன், நெய்
இவை வகைக்கு ஒவ்வொரு பிரஸ்ருதம், பில்
வம் முதலியவற்றின் மூலங்களின் ¹ கஷாயம்
இரண்டு பிரஸ்ருதம், கொள்ளுக் கஷாயம்
இரண்டு பிரஸ்ருதம்; ஆக இவை வஸ்தியாக
உபயோகிக்கப்படுமானால் வாத விகாரங்களைப்
போக்கும். (3) பேய்ப்புடல், வேம்பு சுக்கு
நாறிப்புல், சிற்றரத்தை, ஏழிலம்பாலை இவற்
றின் ஒவ்வொன்றினுடையவும் கஷாயம்
வகைக்கு ஒரு பிரஸ்ருதம், நெய் ஒரு பிரஸ்
ருதம்; இவற்றில் கடுகையும், பஞ்சுதித்தங்
களையும் ², கல்கமாகக் கூட்டி, அதைக் கொ
ண்டு வஸ்தி செய்ய அபிஷ்யந்தம் ³, கிருமி,
குஷ்டம், பிரமேஹம் இவை நிவ்ருத்தியாகும்.
(1) தைலம், பசு மூத்திரம், தயிரின் ஆடை,
காடி இவற்றை ஒவ்வொன்றையும் நான்கு
பிரஸ்ருதங்கள் அளவாகக் கூட்டி, அதில் கடு
கைக் கல்கமாகச் சேர்த்து வஸ்தியாகப் பிர
யோகிக்க மலச்சிக்கல், வியிற்றுப் பொருமல்
இவை தீரும். (5) க்ஷீரகாகோலீ, கரும்பு,
பெருமல்லிகை, சிற்றரத்தை, நிலப்பனங்கிழ
ங்கு இவற்றில் ஒவ்வொன்றினுடையவும்
கஷாயம் ஒவ்வொரு பிரஸ்ருதம், தேன்-நெய்
இவை தனித்தனியே ஒவ்வொரு பிரஸ்ருதம்
இவற்றைக் கூட்டி, அதில் திப்பிலியைக் கல்க
மாகச் சேர்த்து வஸ்தியாகப்பிரயோகிக்க
வ்ருஷத்வம் என்கிற சக்ர விருத்தியைச்
செய்யும் ⁴. 21—25½.

1. பில்வம் முதலிய என்பதால் இலகு பஞ்ச மூலம்
இங்கு குறிக்கப்படுகின்றது.

2. பேய்ப்புடல், நன்னூரி, கோரைக்கிழங்கு, வட்
டத் திருப்பி, கடுக கோஹிணி இவ்வைந்தம் பஞ்சு
தித்தம் எனப்படும்.

3. அபிஷ்யந்தம்; கண்ணில் நீர்வழிந்து சிவந்து
வீங்கியுள்ள ஒரு நேத்திர ரோகம்.

4. இந்த ஐந்து யோகங்களிலும் பிரஸ்ருதம் என்
கிற அளவில் சரக்குகள் சேர்க்கப்படுவதைக் கருதி
இம்முறைகள் “பிரஸ்ருத சீருஹங்கள்” என்றும்
கூறப்படும்.

இதன் பிறகு “ஸித்த வஸ்திகள்” என்கிற
வஸ்தி முறைகளை விவரிக்
கப்போகின்றோம்; ¹ இவ்
வஸ்திகளை எப்பொழுது
மே நன்கு உபயோகிக்க
லாம். இந்த ஸித்த வஸ்திகள் தீங்கிழைக்
காதவை; அதிக பலன்களை யுண்டுபண்ணும்;
சரீரத்திற்கு வன்மையையும் புஷ்டியையும்
உண்டுபண்ணும்; மேலும் நல்ல ஸுகத்தைத்
தருபவை. 26½.

(1) தேனும் தைலமும் ஸம பாகம்; இந்
துப்பு கால் பலம்; சதகுப்பி
மது தைலக அரைப் பலம்; இவற்றை
வஸ்தி. ஒருமிக்கக் கூட்டி, ஆமணக்
கன்வேரின் கஷாயத்தையும் கலந்து ² நிரூஹ
மாகப் பிரயோகிக்கவும். மதுதைலகவஸ்தி
யென்கிற இதற்கு இரஸாயநம் என்கிற குண
மும், பிரமேஹம்-அர்சஸ்-கிருமி-குல்மம்-அந்
த்ரவ்ருத்தி யென்னும் குடலிறக்கம் இவற்
றை நிவ்ருத்தி செய்யும் தன்மையும் முக்கியமா
யுண்டு ³. (2) இதில் அதிமதுரத்தையும்கூட்டி
வஸ்தி செய்ய சக்ஷுஷ்யமாகவும், ⁴ இரத்த
பித்தஹரமாகவும் இம்முறை உபயோகப்
படும். 27—28½.

தேன், தைலம், மாம்ஸரஸம், நெய், இவற்
றின் கூட்டால் ஆகியதும்,
யாபந வஸ்தி. கோரைக் கிழங்கின் கல்கத்
துடன் கூடியதுமான இந்த முறையைக் கொ
ண்டு செய்யப்படும் வஸ்தியானது “யாபந

1. இதன் கீழ் கூறப்படும் வஸ்தி முறைகள் குறிப்
பிட்ட குணங்களைச் செய்வதாகத் தெரிந்திருப்பதால்
“ஸித்த வஸ்திகள்” எனப்படுகின்றன.

2. இங்கே தேன் நான்கு மலமும், தைலம் நான்கு
பலமும் சேர்க்கப்படவேண்டும். ஆமணக்கன் வேரின்
கஷாயம் எட்டு பலம் கூட்டப்படவேண்டும்.

3. இவ்வஸ்தியில் தேனும் தைலமும் பிரதானவஸ்
துக்களாகையால் மதுதைலக வஸ்தி யெனப்படு
கிறது.

4. சக்ஷுஷ்யம்-நேத்திரத்திற்கு ஹிதமானது.

வஸ்தி" எனப்படும்; இது குதத்திலும், கால்களிலும், துடைகளிலும், பீஜத்திலும், மூத்திரப்பையிலும், ஆண் குறியிலும் உண்டாகிற வலியைப் போக்கவல்லது. இந்த யாபநவஸ்தியில் நெய், தேன், கொழுப்பு, தைலம் இவற்றைச் சேர்ப்பதானால் ஒவ்வொரு பிரஸுநம் அளவில் சேர்க்க வேண்டும். 29, 30.

ஆமணக்கன் வேரின் க்வாதம், தேன், இரயுத்தரத வஸ்தி. துப்பு, வசம்பு, திப்பிலி, மருக்காரை இவற்றைக்கொண்டு செய்யப்படும் வஸ்தி "யுக்த ரத வஸ்தி" என்று வழங்கப்படும். 31.

ஆமணக்கன் வேரின் க்வாதம், தேன், வசம்பு, சதகுப்பி, பெருங்காயம், இந்துப்பு, தேவதாரு, வசம்பு, சிற்றரத்தை இவற்றைக்கொண்டு பிரயோகிக்கப்படும் வஸ்தியானது தோஷங்களை நன்றாகப் பரிஹரிக்குங் குணமுடையதாகையால் "தோஷஹர வஸ்தி" என்று கூறப்படும், 32.

பஞ்சமூல கஷாயம், தைலம், திப்பிலி, தேன், இந்துப்பு, அதிமதுரம் இவற்றைக்கொண்டு பிரயோகிக்கப்படும் வஸ்தியானது "ஸித்தவஸ்தி" என்று கூறப்படும்,¹ 33.

இலகுபஞ்ச மூலம், ப்ருஹத் பஞ்ச மூலம், த்ரிபலை, மருக்காரை, பிஸ்த்விபஞ்ச மூலம், இவற்றைப் பசுவின் தி கிருஹம். மூத்திரத்திற் சேர்த்து கஷாயம் காய்ச்சவும்; இதில் வட்டத்திருப்பி, வெட்பாலரிசி, கோரைக்கிழங்கு, மருக்களாம்பழம், யவகூடாரம், இந்துப்பு இவற்றைக் கலக்கமாகச் சேர்த்து, தேனும் தைலமும் கூட்டி

1. 'மது தைலக வஸ்தி' முதற்கொண்டுள்ள ஆறு வஸ்தி முறைகளுடைய குணங்களும் கைகண்டவையாகையால் பொதுவில் வித்த வஸ்திகள் என்று கூறப்பட்டனும், முக்கியமாய் இந்த முறையே இதர வைத்திய நூல்களிலும் "வித்த வஸ்தி" என வழங்கப்படுகிறது.

வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கவும்; இது கப ஸம் பந்தான வியாதிகள், பாண்டு ரோகம், விஷுசி, சுக்ரம் அடைபடுதல், அபாநவாயு ஸ்தம்பித்தல், மூத்திரப் பையில் பொருமல் முதலிய கோளாறுண்டாதல் இவற்றைப் பரிஹரிப்பதற் சிறந்த முறை. 34—35½.

கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, சீந்தில், ஆமணக்கு, சிற்றமுட்டி, சிற்றரத்தை, சாறடை, மஞ்ஜிஷ்டி, சரக்கொன்றை, வெட்டிவேர், கொன்றை, தான்றிக்காய், கடுக ரோஹிணி, இலகுபஞ்ச மூலம் இவை வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம்; மருக்களாம்பழம் எட்டி பலம்; இவற்றை ஒரு ஆடகம் ஜலத்தில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, நாலில் ஒரு பங்காக மிகும்படியாகச் செய்து, அக்கஷாயத்தில் இரண்டு பிரஸ்த்தம் பால் கூட்டி, பால் மிகும்படியாக மீண்டும் காய்ச்சவும்; இதில் கால் பங்கு ஜாங்கல தேசத்து மிருகங்களின் மாம்ஸரஸத்தையும், நெய்யையும், தேனையும், இந்துப்பையும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்; பிறகு அதிமதுரம், சதகுப்பி, கருஞ்சிவதை, வெட்பாலரிசி, இரஸாஞ்ஜநம், இவற்றைக் கலக்கமாகக் கூட்டிக்கொள்ளவும் இளஞ்சூடான நிலைமையில் இதைக்கொண்டு வஸ்தி பிரயோகிக்க தேஹத்தில் மாம்ஸபுஷ்டி, ஜாடராக்னி பலம், சுக்ரவ்ருத்தி இவை உண்டாகும்; வாத ரக்தம், மூர்ச்சை, மேஹம், அர்சஸ், குலமம், மலபந்தம், மூத்திரபந்தம், விஷம ஜ்வரம், விஸர்ப்பம், அண்டவிருத்தி, வயிற்றுப் பொருமல், சீதபேதி, துடையிடுக்குவலி, துடைவலி, இடுப்பு வலி, வயிற்று வலி, பிடரிவலி, காதுவலி, தலைவலி, பெரும்பாடு, உந்மாத மென்னும் பித்து, சோகை, காஸம், அச்மரீ யென்னும் மூத்திர மார்கத்திலுண்டாகும் ஒருவித கல்லடைப்பு, குண்டலமென்கிற மூத்திர ரோகம் இவற்றையும் இது நிவ்ருத்தி செய்யவல்லது; நேத் திரத்திற்கு ஹிதமானது; புத்திர ஸந்தாந மனிக்குந் தன்மையது; ச்ருங்கார

ரஸத்தில் மூழ்கிய அரசர்களுக்கு இரஸாயந மாய் உபயோகமாகக் கூடியது. 36—42.

(1) பெரிய மான்களுடையவும் சிறிய மான்

குட்டிகளுடையவும் மாம்ஸ வ்ருஷ்ய குணத் திற்பிறந்த வஸ்தி யத்தையும் கூட்டி, அதில் முறைகள். கொட்டைக்கரந்தை - சதகு ப்பி - கோரைக் கீழங்கு

இவற்றின் கல்தத்தையும் மஹா ஸ்நேஹத் தையும் சேர்த்து, நிரூஹ வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்க, நன்கு வாதஹரமாக வேலை செய்யும்; வ்ருஷ்யமென்கிற குணத்தையும் இது மிகுதி யாகக் காட்டக்கூடியது. (2) மயிலின் சரீரத் திலிருந்து இறகுகள், பித்தம், குடல், பாதங் கள், வயிற்றிலடங்கிய மலம், அலகு இவற் றை விலக்கிவிட்டு மற்ற பாகங்களை கிரஹித் துக்கொள்ளவும்; இத்தடன் இலகுபஞ்ச மூலச் சரக்குகளை ஒவ்வொரு பலம் கூட்டி பாளையும் ஜலத்தையும் கலந்து, அதில் அச் சரக்குகளையும் மயிலின் இறைச்சியையும் சேர்த்து, நெய்யும் தேனும் கூட்டி, பால் மிஞ் சம்படியாகக் காய்ச்சி யெடுத்து, அதில் நிலப் பனங்கீழங்கு, திப்பிலி, அதிமதுரம், சத குப்பி, மருக்களாம்பழம் இவற்றைக் கல்கமா கச் சேர்த்து, சிறிது உப்பையும் கூட்டி வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கவும். இது சரீர வன் மையையும், சக்ர தாதுவையும் விருத்தி செய் வதில் மிகச் சிறந்தது. (3) தித்திரி முதலிய விஷ்கிர ஜாதியைச் சேர்ந்த ஜந்துக்களையும் ப்ரதுதங்கள் ப்ரஸஹங்கள் என்கிற ஜாதிக ளைச் சேர்ந்த மற்ற எல்லா ஜந்துக்களையும் நீர்வாழும் ஸகல ஜந்துக்களையும் இக்காரியத் திற்கு முன்போலவே வஸ்தி முறைகளில் உபயோகித்துக் கொள்ளலாம்¹. ஆனால் நீர் வாழும் இனத்தைச் சேர்ந்த மத்ஸியங்களை

உபயோகிக்கையில் பாலை அந்த முறைகளில் சேர்க்கக்கூடாது. (4) உடும்பு, கீரி, பூனை முள்ளம்பன்றி, மூஞ்சறு இவற்றின் இறைச் சி வகைக்குப் பத்து பலம், இலகுபஞ்ச மூலம் அவ்வளவு; இவற்றைப் பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; அதில் மருக்களாம்பழம், திப்பிலி, உப்பு, இந்துப்பு இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, அப்பால் சர்க்கரை-தேன்-நெய் இவற்றையுங் கூட்டி, வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கவும்; இது சிறந்த இரஸாயநமாகும்; பலமான வியாயாமத் தினால் மார்பு நசுங்கியிருக்கையிலும், இந்திரியங்கள் க்ஷீணித்திருக்கையிலும், தேஹவன்மையும் ஒஜஸ்ஸும் ஒடுங்கிப் போயிருக்கையிலும் இவ்வஸ்தி மிக்க உபயோகமானது; மேலும் சக்ரம் கட்டிப்போவதென்ன, மலபந்த மென்ன, மூத்திரம் தடையுறுதலென்ன, ஆமவாத மென்ன, வாதரோகங்களென்ன இவ்வியாதிகளிலும், யானை-குதிரை-இரதம் இவற்றில் ஏறிச் சவாரி செய்து குலுங்கியசெந்து அலுத்துப் போய் தேஹம் மிகத் துவண்டு போனவர்களுக்கு மீண்டும் புதிய பலத்தையும் தென்பையும் உண்டுபண்ணக்கூடியது; வாஜீகரண மென்கிற குணத்தில் மிகச் சிறந்தது. (5) காஞ் சொறி, குன்றுமணி, நீர்புள்ளி இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாலுடன் உணவுண்ணலாம். (6) கைகண்ட பலன் தரக் கூடிய சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்டவையும் பத்தியம் முதலிய விர்பந்தங்களுக்கு இடந்தராத குணமுடையவைகளுமான ஸ்நேஹங்களைக் கொண்டு அநுவாஸந வஸ்திகளையும் பிறகு பிரயோகிக்க வேண்டும். 43—52½

இனி ஸ்நேஹ வஸ்திகள் என்கிற அநுவா

ஸந வஸ்தி முறைகள் கூறப்

தோஷஹர ஸ்நேஹ வஸ்திகள். படுகின்றன; அவை தோஷ

ஹரங்களாயிருப்பதோடு, ப

ரிஹாரகிரமங்களோடு கூடியவையாகவும்

1. விஷ்கிரம், ப்ரதுதம், ப்ரஸஹம் என்கிற இவற்றின் விவரத்தை முதற்புத்தகத்தில் ஸுத்திர ஸ்த் தாநத்திற் காண்க.

(என்றால் பத்திய முறைகளோடு உபயோகிக்
கவேண்டியவைகளாய்) இருக்கும். 53.

தசமுலம், சிற்றமுட்டி, சிற்றரத்தை, அமு
க்கிரங்கிழங்கு, சாறடை,

தசமுலாதி அது சிந்தில், ஆமணக்கு, சுக்கு
வாஸநம். நாரிப்புல், கண்டுபாரங்கி,

ஆடாதோடை, காவட்டம்புல், தண்ணீர் விட்
டாங்கிழங்கு, மருதோன்றி, தக்காளி இவை
வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம்; வாற்கோதுமை.
உளுந்து, ஆழிவிதை, இலந்தை, கொள் இவை
வகைக்கு ஒவ்வொரு பிரஸ்ருதம்; இவற்றை
நாலு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து ஒரு
திரோணம் கஷாயமாகச் சுண்டுப்படியாகக்
காய்ச்சி, அதில் ஒரு ஆடகம் தைலத்தைப்
பக்குவம் செய்யவும்; இதில் ஜீவரீய கணச்
சரக்குகளை ஒவ்வொரு பலம் அளவில் கல்க
மாகக் கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். இதை
அநுவாஸநவஸ்தியாகப் பிரயோகிக்க எல்லா
வாதரோகங்களும் தீரும். 53—56½.

ஆநாபதேசங்களில் வஸிக்கும் மிருகங்

களுடைய கொழுப்பை ஜீவ

ஆநாபவஸாதி ரீயகணச் சரக்குகளைச் சேர்
அநுவாஸநம். த்து பச்சுவம் செய்து அது

வாஸநமாகப் பிரயோகிக்க, முன் தைலத்திற்
குக் கூடிய குணங்களேயுண்டாகும். 57.

சதகுப்பியையும், புங்கம் பட்டையையும்,

காடியையும் கூட்டி, அதில்

சதாஹ்வாதி தைலம் பக்குவம் செய்து
அநுவாஸநம். அநுவாஸநவஸ்தியாகப் பிர

யோகிக்க வாதரோகங்களைப் போக்கும்.
57½.

நெருப்பைப் போல் சென்னிறமாயுள்ள

இந்துப்பைச் சேர்த்து பக்

வைந்தவக்ரு குவம் செய்த க்ருதத்தை
அநுவாஸநம். அநுவாஸநமாகப் பிரயோ

கித்தாலும் வாதஹரமாக வேலை செய்யும்.
58.

ஜீவந்தீ, மருக்காரை, மேதா, சிராவணி,

அதிமதுரம், சிற்ற முட்டி,

ஜீவந்த்யாதி அ சதகுப்பி, ருஷபகம், திப்
நுவாஸநம். பிலி, தக்காளி, தண்ணீர்விட்

டாங்கிழங்கு, காஞ்சொறி, க்ஷீரகாகோலீ,

கர்க்காடகச்ருங்கி, கச்சோரம், வசம்பு

இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, தைலமும்

நெய்யும் கூட்டி, அவற்றிற்கு நாலு பங்கு பா

லில் இத்தைல-க்ருதங்களைப் பக்குவம் செய்ய

வும். இதை அநுவாஸநமாகப்பிரயோகிக்க

ப்ருஹ்மணம், வாத-பித்தஹரம், பலவர்த்த

நம், சக்ரவர்த்தநம், அக்னிவர்த்தநம், ரஜோ

தோஷஹரம், சக்ரதோஷஹரம், புத்ரீ

யம்¹ என்கிற குணங்களை யுண்டுபண்ணும்.

59—61.

இந்துப்பு, மருக்காரை, கோஷ்டம், சத

குப்பி, நீர்வஞ்சி, வசம்பு,

வைந்தவாதி வெட்டிவேர், அதிமதுரம்,

அநுவாஸநம். கண்டுபாரங்கி, தேவதாரு,

சிறுதேக்கு, சுக்கு, தாமரைக் கிழங்கு, மேதா,

சவியம், சித்திரமுலம், கச்சோரம், வாய்விடங்

கம், அதிவிடயம், கருஞ்சிவதை, அரேணுகம்,

அவிரி, பெருமல்லிகை, பில்வம், ஓயம், திப்

பிலி, நேபாளம், சிற்றரத்தை இவற்றைச் சம

அளவாக எடுத்து, இவற்றைக் கொண்டு ஆம

னக் கெண்ணெயையாவது நல்லெண்ணெயை

யாவது பக்குவம் செய்து, அதனால் அநுவா

ஸநம் செய்யவும். இது கபரோகங்களைப்

போக்கவல்லது; மேலும் அண்டவிருத்தி,

உதாவர்த்தம், குல்மம், அர்சஸ், ப்லீஹம்,

மேஹரோகம், ஊருஸ்தம்பம் வயிற்றுப்பொ

ருமல், அச்மரியென்கிற மூத்திரத்திற் கல்ல

டைப்பு இவற்றை ஜடிதியிற் பரிஹரிக்கும்.

62—65.

1. புத்ரீயம்—புத்திரஜநகம்.

(1) பஞ்சமூல கஷாயத்தினாலாவது, ¹ பில்
வாதி கஷாயத்தினாலாவது ²
கபஹரமான கபதோஷத்தைப் போ
சில அதுவாஸநங் க்ருவதற்கு ஏற்ற தைலத்
ததைப் பக்குவம் செய்யவும்;

(3) அல்லது கபஹரமான வேறு சரக்குகளா
லும், மதநபலங்களாலும், எட்டு மடங்கு
காடிகளாலும் பக்குவம் செய்யப்பட்ட தை
லத்தையும் கபதோஷத்தில் அதுவாஸநமா
கப் பிரயோகிக்கலாம். 66—66½.

(1) மிருது குணமுள்ள வஸ்துக்களைக்கொ
ண்டு பிரயோகிக்கப்பட்ட
தீக்ஷண-மிருது வஸ்தியினால் குடல் மந்தி
வஸ்திகளை பாற் த்து ஸ்தம்பநமடைந்து
றிமாற்றிப் பிர போமானால், தீக்ஷணகுண
யோகிக்கும் சிலை முள்ள வஸ்துக்களால் மற்
மைகள். ரொரு வஸ்தியைப் பிரயோ
கிக்கவும். (2) தீக்ஷண குணமுள்ள வஸ்துக்
களால்-வஸ்தி பிரயோகிக்கப்பட்டு, குடல்
அல்லது குதம் வெளியில் தள்ளப்படுமானால்,
ஸ்திகத்தமாகவும், மதுரரஸமாகவும், குளிர்ந்த
தாகவும், ஆகவே மிருதுவாகவுமுள்ள வஸ்துக்
களைக் கொண்டு வேறொரு வஸ்தியைப் பிர
யோகிக்க வேண்டும். 67½.

(1) பசுவின் மூத்திரம், பெருஞ் ஜீரகம்,
சித்திரமூலம், இந்துப்பு, யவ
தீக்ஷண-மிருது கூடாரம், கடுகு இவற்றைக்
வஸ்திகளுக்கேற் கொண்டு வஸ்திக்கு தீக்ஷ
ற வஸ்துக்கள். ணத்தன்மையையும், (2)
நெய், பால் இவை முதலியவற்றால் அதற்கு
மிருதுத் தன்மையையும் உண்டாக்கி, அந்

தந்த காலத்தில் யுக்தப்படி அந்தந்த முறை
யைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். 68.

தேஹபலம், காலம், ரோகம், தோஷம்,
பிரக்ருதி இவற்றின் நிலை
பல-காலா திக மைகளைப் பகுத்தறிந்து, அ
ளுக்கேற் ற ஒ ள வற்றிற்கு ஏற்ற ஒளஷதவர்
ஷதங்களால் வஸ் திகளைப் பிரயோ கங்களைக் கொண்டு வஸ்தி
கித்தல்.

பிரயோகிக்கப் படுமானால்,
அந்தந்த ஒளஷதங்கள் எந்தெந்த வியாதி
களைப் பரிஹரிக்கு மியல்புடையனவோ அவ்
வியாதிகள் நிவ்ருத்தி செய்யப்படும். 69.

உஷ்ணத்தினால் வருந்துபவருக்குச் சீதள
மான வஸ்திகளையும், கடுங்
உஷ்ண - சீதள குளிர்ச்சிபால் வருந்துபவ
ங்களால் வருந்து ருக்கு இளஞ்சூடான வஸ்
பவருக்கு ஏற்ற திகளையும் பகுத்தறிந்து
வஸ்திகள். அந்தந்த நிலைமைகளுக்கே
ற்ற ஒளஷதங்களைக் கூட்டி பிரயோகிக்க
வேண்டும். 70.

(1) தோஷங்களை வெளிப்படுத்தி சோதந
சிகிதையை செய்வதற்கேற்ற
ப்ரு ஹ் ம ண வியாதிகளில் ப்ருஹ்மண
சோதந வஸ்திக குணமுள்ள வஸ்திகளைப்
ருக்குத் தகுந்தவ குணமுள்ள வஸ்திகளைப்
ர்களும் தசாதவர் பிரயோகிக்கக் கூடாது; மே
களும். தோ ரோகிக ளென்கிற
கொழுப்பு அதிகரித்தவர்களும், குஷ்டமேஹங்
களால் பிடிக்கப்படுபவர்களும் சோதந சிகித்
ஸைக்கு யோக்கியமானவர். (2) இளைத்துப்
போகுபவர், கூதகாஸமுள்ளவர், தூர்பலர்,
மூர்ச்சித் திருப்பவர், க்ஷீணிக்கும் தேஹமு
டையவர், சுஷ்கிப்பவர், ஏற்கனவே சோதந
சிகிதையை செய்து கொண்டவர், தோஷங்கள்
சேர்ந்திருப்பதாலேயே ஆயுளுடனிருப்பவர்
இவர்களுக்கு சோதந வஸ்திகளைப் பிரயோ
கிக்கக் கூடாது. 71, 72.

1 பஞ்சமூலம் என்பதால் லகு பஞ்சமூலம் கிர
ஹிக்கப்படுகிறது.

2. பில்வாதி என்பதால் பில்கத்தை முதலாவதாக
வுடைய மஹாபஞ்சமூலம் குறிக்கப்படுகிறது.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

இனி உஸ்தி வியாபத் ஸீத்தி யென்னும் அத்தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படும்:—

ஸ்நேஹ- ஸ்வேதங்களால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படாத தேஹமுடையவஸ்தியின் அயவனுக்கும், குருவான கோயோகமும் அத ஷ்டமுள்ளவனுக்கும் சீதனாற் றும் தூர் குணங்களும்.

மாசுவம், ஸ்நேஹம்-இலவணம்-திரவ்யம் அளவுஇவைகளில் அற்பமாசுவமுள்ள அல்லது கநமாயுள்ள வஸ்தியைப் பிரயோகிக்க, அவ்வஸ்தியானது குணத்தில் அல்லது வீர்யத்தில் தூர்பலமாயிருப்பதால் தோஷத்தைக் கிளப்பிவிட்டு அதை வெளிப்படுத்த முடியாததாய் அயோகம்¹ என்கிற பரிணாமவிகாரத்தை யுண்டுபண்ணும்; அவ்வயோகத்தினால் அபாநவாதம், மூத்திரம், மலம் இவை கட்டப்படும்; நாபியிலும், வஸ்தியிலும் நோவும் அழற்சியும் உண்டாகும்; இருதயத்தில் ஏதோ பூசப்பட்டது போன்ற உணர்ச்சியும், குதத்தில் வீக்கமும் உண்டாகும்; மேலும் தினவு, கட்டிகள், கறுநிறம், வேதனை, அக்னிமாந்தியம் இக்கோளாறுகளும் அவ்வயோகத்தினால் ஸம்பவிக் கும் 1-3

(1) முன்னால் மத்திம தோஷம் என அதிஸாரத்தில் முதலிற் கூறியுள்ள இரண்டு கஷாயங்களுள் ஏதனு மொன்றை² இவ்வயோகக் கோளாறில் சூடாகப்பருகுவது நலம் (2) பலவர்த்திகளும்³, (3) அங்ஙனமே ஸ்வேதசிகித்சைகளும், (4) காலமறிந்து வீரோசனமும் செய்விக்கலாம். (5) பிஸ்வவேர், த்ரிவ்ருத் என்னும் சிவதை, தேவதாரு, வாற்கோதுமை, இலந்தங் கொட்டை, கொள்ளு இவை சேர்ந்த வஸ்தியும் (6) ஸுரை யென்கிற மது முதலியது சேர்ந்த வஸ்தியும் முற்கூறிய கல்கங்களுடன்⁴ கூடியதாய் பிரயோ

கிக்கப்படுமானால், அடைபட்டுள்ள தோஷங்களை வெளிப்படுத்திவிடும். 4—5½.

தோஷம் மிகுதியாகச் சேர்ந்தள்ளவனென்ன, ருக்ஷசரீர முடையவனென்ன, க்ரூரகோஷ்டமுள்ளவனென்ன இவர்களுக்குச் சொற்ப வீர்யமுடைய வஸ்தி பிரயோகிக்கப் படுமானால், அது தோஷங்களால் கவரப்பட்டு குதமார்கத்தை அடைத்து அபாந வாயுவையும் தடுத்துப் போடும்; தவறுதலான வழியில் செல்ல முயன்ற அவ்வாயுவானது வயிற்றுப் பொருமலையும், மர்மஸ்த்தாநங்களில் வலியையும், குதம் குடல் இவற்றில் அழற்சியையும், பீஜம் துடையிடுக்கு இவற்றில் வேதனையையும் உண்டுபண்ணும்; இருதயத்தை அடைக்க முயலும்; இங்கு மங்குமாய் வலியை யுண்டுபண்ணிக் கொண்டு ஓடித்திரியும். 6—8.

அத்தகைய கோளாறில் நன்கு அப்யஞ்ஜனம் செய்து வைத்து, ஸ்வேத சிகித்சையும் செய்து, (1) பலவர்த்தியைப் பிரயோகிக்கவும். (2) பெருஞ்ஜீரகம், கடுகு, பசுமூத்திரம் இவற்றைக் கூட்டிய பில்வாதி கஷாய நிருஹமாவது பிரயோகிக்கலாம். (3) ஸரள தேவதாரு, தேவதாரு இவற்றைக் கூட்டி பக்குவம் செய்த தைலத்தைக் கொண்டு அதுவாஸந வஸ்தியையாவது பிரயோகிக்கலாம். 9, 9½.

வேகங்களை அடக்குபவனுக்கு வஸ்தியைப் பிரயோகிப்பதும்; அதிக அளவாக அதைப் பிரயோகிப்பதும், ஸ்நிகத்தத் தன்மை-இலவணரஸம்-சூடு இவ்வித வஸ்தியைப் பிரயோகிப்பதும், அற்ப அளவான வஸ்தியும், சொற்ப

விஷம சீருஹ வஸ்திசளும் அவற்றா லுண்டாகும் கெடுதிகளும்.

1. அயோசம்-முதற்புத்தசம் 146-ம் பக்ஷம் பார்க்க.
2. சிகி : ஸாஸ்த்நாநத்தில் 99-ம் பக்ஷம் பார்க்க.
3. பலவர்த்தி முதற்புத்தசம் 76-ம் பக்ஷம் பார்க்க.
4. இசற்கு முன் 220-ம் பக்ஷம் ஸர்வரோசஹ வஸ்தியில் கூறியுள்ள கல்கமுறை.

ஒளஷதம் கலந்த வஸ்தியும், அல்லது மிருதுவான வஸ்தியும் உட்புறத்தில் வாயுவினால் மேலாகச் சிதறடிக்கப்பட்டு, வாய்-நாசி இவற்றின் வழியாக வெளிப்படுகிறது; அப்பொழுது மூர்ச்சை, இருதயத்தின் இயற்கைக்கு மாறான துடிப்பு, நாவறட்சி, அழற்சி, இவை முதலியவற்றையும் அக்கோளாறு உண்டாக்குகின்றது. 10—11½.

(1) முற்கூறிய விதமான இப்பிணியாளிக்கு மூர்ச்சை ரூபமான விகாரத்தைக் கண்டதும் குளிர்ந்த ஜலமெடுத்து அவனது முகத்தில் தெளிக்கவும். (2) சோர்வு தணியும் வரையில் ஆலவட்ட மெடுத்து விசவும். (3) அவனைப் பிராணாயாமமும் செய்யச் சொல்லவும். (4) கைகளை உஷ்ணமாகச் செய்து கொண்டு, அவற்றால் மேலிருந்து கீழ் நோக்கியவாறு முதுகு-பாரிசங்கள்-வபிறு இவற்றை உருவி விடவும். (5) தலை மயிர்களைப் பிடித்துத் தூக்கி அப்பிணியாளியை உதரச் செய்யலாம். (6) புலி, மற்றும் கோரப் பற்களையுடைய விலங்குகள், ஆபுதங்கள், கொள்ளி இவைகளைக் காட்டி அச்சமுறச் செய்யலாம்; இவ்வுபாயங்களால் உள்ளிருந்து வஸ்தியானது கீழ்நோக்கி வெளிப்படும். (7) உயிருக்கு அபாயம் நேரிடாதபடி கைகளாலாவது வஸ்திரத்தினாலாவது தொண்டையை ஒருவாறு அழுத்தலாம்; இவ்விதம் செய்வதால் பிராணவாயுவும் உதாநவாயுவும் தகையப்பட்டுப் போக, அதனால் அபாந வாயுவானது மிகவும் தட்டுத் தடங்கலில்லாத விசாலமான அவகாசத்தைப் பெற்று, உள்ளடங்கிய அவ்வஸ்தி யௌஷதத்தை ஜடதியில் இழுத்து வெளிப்படுத்துகின்றது. (8) கோஷ்டம், கமுகு இவற்றின் கல்கத்தை அம்லவஸ்துக்களுடன் கூட்டியும் பருகச் செய்யலாம்; உஷ்ணத்தன்மையினாலும், தீக்ஷணத் தன்மையினாலும், மலத்தை இளக்கி நெகிழ்ச் செய்யுங் குணத்தினாலும் பிணியாளியின் குடலிலுள்ள வஸ்தியௌஷதத்தை

அதுலோமநமாகச் செய்து வெளிப்படுத்தும். (9) சிவதை, கடுக்காய் இவற்றின் கல்கத்தைப் பசுமூத்திரத்தில் கலக்கி உட்கொள்ளக் கொடுக்க அதுவும் மலாதிகளை கீழ் நோக்கப் பண்ணி அதுலோமநம் செய்யும். (10) மலாதிகள் பக்வாசயத்தில் வந்து தங்கியிருக்கையில், அவ்விடத்தில் ஸ்வேதம் செய்வித்து, தசரூலகஷாயத்தினால் நிருஹவஸ்தியைப் பிரயோகிக்கலாம்; யவதானியம், இலந்தை, கொள் இவற்றைப் பசுமூத்திரத்திற் பக்குவம் செய்து, அதைக் கொண்டும் வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கலாம்; அல்லது சீந்தில், மூங்கில் தளிர், புங்கம்பட்டை, புங்கயிலை, கச்சோரம், தேவதாரு, செம்மரம் இவற்றைப் பசுமூத்திரத்திற் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, தைலம், வெல்லம், இந்துப்பு இவற்றைக் கூட்டி, விரேசநகுணமுள்ள ஒளஷதங்களைக் கல்கமாகவும் சேர்த்து வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம். (11) தோஷம் மார்புக்கு அருகிலிருப்பதாகத் தெரிந்தால் பில்வம் முதலிய பஞ்சமூல கஷாயத்தினால் வஸ்தி செய்யலாம். (12) அதுவே சிரஸ்ஸை ஆச்ரயித்திருந்தால் நஸ்யமும், தாமபாநமும் செய்வதோடு, கடுகை அரைத்து மெல்லிய வஸ்திரத்தில் தடவி அதனால் சிரஸ்ஸை மூடலாம். 12—20½.

அதிக உஷ்ணமாகவும், அதிக தீக்ஷணமாகவும், அதிக அம்லமாகவும், அதிக கனமாகவும் பிரயோகிக்கப்படுகிற வஸ்தியும், மிகவும் பலமாக ஸ்வேத சிகிதையை செய்து கொண்டவன்-

அற்பதோஷ முடையவன்-மிருது கோஷ்டமுள்ளவன் இவர்களுக்கு அடிக்கடியும் பிரயோகிக்கப்படும் வஸ்தியும் அதியோகத்தை யடைந்து, வயிற்றில் வலியை யுண்டிபண்ணும்; விரேசநத்தை அமிதமாகப் பிரயோகிப்பதால் ஏற்படக்கூடிய குறிகள் இதற்குண்டாகும்; விரேசநாதி யோகத்திற்குச் செய்யப்படும் பரிஹார முறைகளை இதற்கும் ஏற்றவையாம். 21—22½.

கூதாரத்தன்மை, அம்லம், தீக்ஷணம், உஷ்

கூதாரதி களா
ல் அழற்சி முதலி
யவை யுண்டுபண்
ணும் ஸ்ருஹமும்
அதற்குப் பரிஹா
ரமும்.

ணம், இலவணம் இத்தகைய
குணமுள்ள வஸ்துக்களால்
வஸ்தி பிரயோகிக்கப் படுமா
னாலும், பித்ததோஷம் மிக
வும் அதிகரித்தவனுக்கு வ
ஸ்தி செய்யப்படுமானாலும்,

அவ்வஸ்தியானது ஆஸநத்வாரத்தில் எரித்த
லை யுண்டுபண்ணிக் கொண்டும், பீறிக்கொண்
டும், அவ்வபவத்தை அறுத்துத் தள்ளுவது
போன்ற உணர்ச்சியை யுண்டுபண்ணிக் கொ
ண்டும் அப்பிணியாளியின் குதத்திலிருந்து தூர்
நீர்க்கசியையும் உண்டுபண்ணும்; அப்பிணியா
ளிக்கு அழன்றுபோன இரத்தமும், பலவித
நிறமுள்ள பித்தமும் அடிக்கடியும் மிக்க விசை
யோடும் வெளியாகும். அவன் அடிக்கொரு
முறை மூர்ச்சை யடைவான். அவ்விதமான
வஸ்தி வியாபத்தில் (1) இரத்த-பித்த ஹரமா
கவும், அதிஸாரத்தைப் பரிஹரிக்கக் கூடிய
வையுமான சிகிதஸைகளைச் செய்வது நலம். (2)
அழற்சி முதலியவற்றில் சிவதைவேரின்
கல்கத்தை திராசைகூடியின் இரஸத்தோடு உட்
கொள்ளலாம்? அது பித்தத்தையும், மலத்தையு
ம், வாயுவையும் வெளிப்படுத்தி, அழற்சி
முதலியவற்றையும் தணிபச் செய்யும். (3)
நன்கு சுத்தியான பிறகு குளிர்ந்ததும், சர்க்
கரை கலந்ததுமான யவாகூவைப் பருக
லாம். (4) மிதமிஞ்சி விரேசநமாய், மலமெல்
லாம் வெளியாய் விட்டவனுக்கு சிறு கட
லையை உளுத்தங்கஞ்சியோடு உணவாகக்
கொடுத்து, தயிரையாவது ஸுரையென்னும்
மதுவையாவது பானமாக அருந்துவதற்கும்
கொடுக்கலாம். 23—27½.

இங்ஙனம் ஸ்ருஹவஸ்தி முறைகளால் ஸம்ப

விக்கக்கூடிய ஆபத்துக்களு

அநுவாஸந வி
யாபத் வித்திகள்.

க்கு அவசியமான பரிஹார
கிரமங்கள் கூறப்பட்டன;

இனி ஸ்நேஹவஸ்தி யென்கிற அநுவாஸந
வஸ்திகள் பிரயோகிக்கப் படுகையில் நேரி

டக்கூடிய ஆபத்துக்களுக்கு யோக்கியமான
பரிஹார முறைகள் மொழியப்படும். 28.

வாததோஷம் அதிகமா யிருக்கையில் சீத
ளமாகவாவது; சொற்ப அள

அநுவாஸநம் வாகவாவ்து அநுவாஸந வ
வாதாவ்ருதமா ஸ்தியைப் பிரயோகித்தாலு
னால் செய்யும் பரி
ஹாரமுறை. ம், பித்தம் அதிகரித்திருக்
கையில் உஷ்ணமான வஸ்தி

யைப் பிரயோகித்தாலும், கபம் மேலோங்கி
யிருக்கையில் மிருதுவான வஸ்தியைப் பிர
யோகித்தாலும் இவையெல்லாம் அயோகமாக
ஆய்விடும். அதிகமாக போஜனம் செய்திருக்
கும்போது குருவான வஸ்தியைப் பிரயோ
கிப்பதும், அதிக மலம் சேர்ந்திருக்கையில்
விசேஷ வீர்யமில்லாத வஸ்தியைப் பிரயோ
கிப்பதும் அவ்விதமேயாம். இவ்வயோக வஸ்தி
யானது வாதாதி தேஷங்களால் ஆவர
ணம் செய்யப்பட்டு, மிக்க பலவந்தமாக முய
ற்சி செய்தும் வெளிவராமல் அடைபட்டுப்
போகும். ஸ்தம்பித்தல், துடைமெலிவு, வயிற்
றும் பொருமல், ஜ்வரம், வயிற்று நோய், உடல்
வேதனை, பக்கச்சூலை, பார்ச்வங்களில் இசிவு
இல்வித லக்ஷணங்கள் உண்டாவதைக் கண்டு,
வாயுவினால் ஸ்நேஹம் குடலில் ஆவரணம்
செய்யப்பட்டதாய் அறியலாம். காஞ்சிக
மென்கிற காடி, ஸுரை யென்கிற மது,
இலந்தை, கொள், வாற்கோதுமை இவற்றையு
ம் பஞ்ச மூலங்களையும் சேர்த்து பச்சுவம்
செய்த ராஸ்நாதைல மென்ன, ஸரள தேவ
தாருவின் தைலமென்ன இவற்றில் பசுமூத்
திரமும் கூட்டி ஸ்ருஹவஸ்தியாகப் பிரயோ
கித்து, குடலிற் சேர்ந்துள்ள ஸ்நேஹாதிகளை
நன்கு வெளிப்படுத்தி விடவேண்டும். மாலை
நேரத்தில் போஜனம் செய்வித்து, அவ்விரண்டு
தைலங்களையே அநுவாஸநமாகவும் பிரயோ
கிக்கலாம். 29—32½.

நாவறட்சி, உடலழற்சி, உடலில் சென்னிற

முண்டாதல், மூர்ச்சை, அல்

அநுவாஸநம்
பித்தாவ்ருதமா
னால் செய்யும் பரி
ஹாரமுறை.

லது தேஹம் கறுநிறமாதல்,
தமகச்வாஸம், ஜ்வரம் இக்
குறிகள் கண்டால், அப்பொ
ழுது அநுவாஸநவஸ்தி பித்

தத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டதாய் அறிக. அப்பொழுது மதுரமாகவும் கைப் பாகவுமுள்ள சரக்குகளைக் கொண்டு நிருஹம் செய்து, அடைபட்டுள்ள அவ்வதுவாஸநத் தை வெளிப்படுத்தி விடலாம். 33½.

சோம்பல், தேஹத்தில் சீதளம் அதிகரித் தல், ஜ்வரம், ஆஸ்பம், வா
அதுவாஸநம் யில் நீருறுதல், அரோசகம்,
கபவ்ருதமானால் தேஹம் கனத்துப்போதல்,
செய்யும் பரிஹார விசேஷமாக மூர்ச்சை, சோ
முறை.

அதுவாஸநம் யிக்குறிகளைக் கண்டு
அதுவாஸந ஸ்நேஹம் குடலில் கபத்தினால்
ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதாய் அறிய
லாம். துவர்ப்பும், கைப்பும், கார்ப்புமான
சரக்குகள் சேர்ந்துள்ளவையும், ஸுரை-பசு
முத்திரம் இவை கூடியவையும், மருக்காரை-
தைலம்-அம்லவர்க்கம் இவை கலந்தவையு
மான கஷாயங்களை நிருஹவஸ்தியாகப் பிர
யோகித்து அடைபட்டுள்ள ஸ்நேஹத்தை
நன்கு வெளிப்படுத்தி விடலாம். 34—35½.

வாந்தி, மூர்ச்சை, அரோசகம், சோர்வு,
வயிற்று வலி, அதிநித்திரை,
அதுவாஸநம் உடல்வலி, அழற்சி, மற்றும்
ஆமாவ்ருதமானால் ஆமதோஷக் குறிகள் இவற்
ல் செய்யும் பரி ஹாரமுறை. ஹைக் கொண்டு அதிபோ

ஜந தோஷத்தினால் ஆவர
ணம் செய்யப்பட்ட கோளாறுகக் கருத
வேண்டும். அதில் கடுரஸமும் இலவணரஸமு
முள்ள க்வாதங்களாலும், அவ்வித சூர்ணங்
களாலும் பாசகம் செய்விக்க வேண்டும்; மிரு
துவான விரேசநமும், ஆமதோஷ பரிஹாரத்
திற்கு ஏற்ற மற்ற சிகிதையைகளெல்லாமும்
இதற்கு அதுகூலமானவையாம். 36—37½.

மலபந்தம், முத்திரம் அடைபடுதல் அபா
நவாயு வயிற்றில் தடை.
அதுவாஸநம் யுறுதல், வயிற்று வலி, குரு
மலாவ்ருதமானால் த்வம், வயிற்றுப் பொருமல்,
செய்யும் பரிஹார இருதயவேலை தடையுறுதல்
முறை. இக்குறிகளைக் கண்டு ஸ்நே

ஹம் மலத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்

டிருப்பதாய் அறிந்து, ஸ்நேஹசிகிதையைகளா
லும், ஸ்வேத சிகிதையைகளாலும், பல வர்த்தி
களாலும், கருஞ்சிவதை-பில்வம் முதலியவற்
ரால் பக்குவம் செய்த கஷாய வஸ்திகளா
லும், அதுவாஸந வஸ்திகளாலும், உதாவர்த
தஹரமான மற்ற சிகிதையைகளாலும் முறைப்
படி அம்மலங்களை வெளிப்படுத்திவிட வேண்
டும். 38—39½.

போஜனம் செய்யாமலிருக்கையிலும், ஆஸ
நத்வாரம் அழன்று வீங்கி
அதுவாஸநம் யிருக்கையிலும் ஸ்நேஹ
வெளிவராமல் வஸ்தி பிரயோகிக்கப்படு
ஊர்த்வாங்கங் வஸ்தி பிரயோகிக்கப்படு
களை வியாபிப்ப மானால், அல்லது பேயா என்
தும் அதற்குப் கிற கஞ்சியை மாத்திரமா
பரிஹாரங்களும்.

வது பருகியவனுக்கு அவ்
வஸ்தி பிரயோகிக்கப்படுமானால் ஸ்நேஹமா
னது கீழ்நோக்கி வெளிக்கிளம்பாமல் மேல்
நோக்கி விசையாக ஓடிப் பரவும்; பிறகு கழுத்
துக்கு மேற்பட்ட த்வாரங்களின் மூலமாக
வும் வெளிவரும். பசுவின் முத்திரம், கருஞ்
சிவதை, கருஞ்சிவப்பான சிவதை, வாற்
கோதுமை, இலந்தை, கொள் இவற்றின்
கஷாயத்தையும், இக்கஷாயத்தில் பக்குவம்
செய்த தைலத்தையும் முறையே நிருஹமாக
வும், அதுவாஸநமாகவும் முற்கூறிய வஸ்தி
வியாபத்தில் பிரயோகிக்கலாம். ஸ்நேஹம்
தொண்டையிலிருந்து வெளிவருமானால் அங்
வேகத்தை அடக்குவது, கழுத்தைச் சிறிது
அழுத்துவது, விரேசகம் செய்விப்பது இவ்
வுபாயங்களாலும், வாந்தியைத் தணிப்பதற்
கான சிகிதையைகளாலும் அவ்விதம் ஸ்நே
ஹம் தொண்டையிலிருந்து வெளிவருவதைத்
தடுக்கலாம். 40-43.

பக்குவமாகாத ஸ்நேஹத்தை வஸ்தியாகப்
பிரயோகிக்கக் கூடாது;
அபச்வ ஸ்நே வனெனில் அது குதத்தில்
ஹவஸ்தியால் பிசுபிசுப்புடன் லேபநம்
உண்டாகும் தீங் செய்ப்பட்டதாய் வலி
குகளும் பரிஹார யோடு கூட மூர்ச்சையையும்,

தினவையும், வீக்கத்தையும் உண்டுபண்ணும். இதில் தீக்ஷணமான வஸ்தியும், எருக்கிலைச் சாற்றில் சேர்த்துக் காய்ச்சிய தைலப் பிரயோகமும் ஏற்ற சிகித்சைகளாம். 44, 44½.

(1) வஸ்தி யந்திரத்தின் வாய் ஊதப்படாமல் கட்டப்பட்டாலும்,

வஸ்தி யந்திரத் தைப் பலவாறு அழுத்துவதாலு ண்டாகும் கெடு திகளுக்குப் பரி ஹாரங்கள்.

வஸ்தி யந்திரத்தில் ஒளஷதம் சிவிலும் மிச்சப்படாமல் பிரயோகிக்கப்பட்டாலும் வாயு வானது குடலிற் பிரவேசித்து வலியையும் குடைத் தலையும் உண்டுபண்ணும். இதில் அப்யங்கமும், குதத்தில் ஸ்வேதமும் செய்வித்து, வாத ஹரமான உணவுகளையும் கொடுக்கலாம். (2)

வெகு ஜடதியில் வஸ்தியைப் பிரயோகித்து உடனே அதை வெளிப்படுத்தி விட்டாலும், திடீரென்று வஸ்திப் பிரயோகம் செய்தாலும் இடுப்பு, குதம், கால்கள், துடைகள், வஸ்தி இவற்றில் ஸ்தம்பநமும், வலியும், பிளக்கப்படுவது போன்ற வேதனையும் உண்டாகும். இதில் வாதஹரமான போஜனமும், வஸ்தி சிகித்சைகளோடு ஸ்வேதமும் அப்யங்கமும் செய்யலாம். (3) வஸ்தியைப் பிரயோகித்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே இடையில் விடப்பட்டுப் போனால், அப்பொழுது அதிலிருந்து விசையுடன் கிளம்பும் வாயுவானது குதத்தைத் தாக்கி, மார்பிலும் சிரஸ்ஸிலும் வலியை யுண்டு பண்ணுவதோடு, துடைகளையும் கருங்கச் செய்யும். அதில் பில்வாதி பஞ்ச மூலங்களையும், கருஞ்சிவதை-மருக்களாம்பழம்-பசுமூத்திரம் இவற்றையும் கூட்டி வஸ்தி பிரயோகிக்கலாம். (4) வஸ்தியை வெகு அதிகமாக அழுத்திப் பிரயோகித்தால், அது குடலிலேயே தக்கி விடலாம், அல்லது தொண்டையிலாவது எதிர்த்து வரலாம். இதில் வஸ்தியும், விரோசனமும், தொண்டையை அழுத்துவது முதலிய சிகித்சையும் அநுகூலமானவையாம். 45-50½.

வமநாதி சோதந சிகித்சைகளால் சுத்தி யடைந்த மனிதனுக்கு தே

வமநாதிசுளால் சுத்தி யடைந்தவனைப் பரிபாலித் தல்.

ஹமும், சரீர பலமும், ஜாட ராக்னியும் க்ஷீணித்திருந்தால் அவனை, வைத்தியனவன், முதிராத முட்டை

யையும் தைலம் நிரம்பிய பாத்திரத்தையும் காப்பாற்றுவது போல் எவ்வித அபாயம் அல்லது சீர்கேடும் நேரிடாதபடி பெரு முயற்சியெடுத்துக்கொண்டு வெகு ஜாக்கிரதையாய் பாதுகாக்க வேண்டும். 51, 51½.

முற்கூறியவாறு சுத்தி யடைந்தவனுக்கு

முதலில் மதுரமாகவும் ஹ்ரு

வஸ்தியாதிகளால் சுத்தியானவனை இயற்கைக்குக் கொண்டு வருதல்.

த்யமாகவுமுள்ள உணவுகளைக் கொடுத்து, பிறகு அம் லாஸமும் இலவணரஸமும்

பொருந்திய வஸ்துக்களை

யுபயோகிக்கலாம்; பிறகு மீண்டும் மதுரரஸமும் திக்தரஸமுமான உணவுகளைக் கொடுத்து, அப்பால் துவர்ப்பும் கார்ப்புமான வஸ்துக்களைக் கொடுக்கலாம். ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையான இரஸங்களையும், ஸ்நிக்த்த-ரூக்ஷங்களையும் மாற்றி மாற்றி யுபயோகித்து, கிரமமாக அம்மனிதனுடைய தேஹத்திற்கு இயற்கை நிலைமையை யுண்டுபண்ணவும். 52-53½.

எதையும் தாங்கக்கூடிய துணிபுள்ளவ

னாகவும், நிலையான தேஹ

இயற்கை நிலைமையைப் பெற்றவனுடைய இலக்ஷணம்.

வன்மையைப் பெற்றவனாகவுமுள்ள மனிதன் பிரக்ருதி யென்கிற இயற்கை நிலைமை

யைப் பெற்று விட்டான்

என்றறியலாம். 54.

ஆரவது அத்தியாயம்.

இனி பேஷஜ கல்பம் என்னும் அத்தியாயம்¹ விவரிக்கப்படும்:—

மருவென்கிற சதுப்பில்லாத நிலம், ஸாதாரண பூமி, ஸமவெளிப் பிரதேசம், நல்ல ஸாரமான மண்ணுள்ள நிலம் இவற்றிலும், சுடலை - பூஜைக்குரிய கிராம விருகூதங்கள் - ஆலயங்கள்-பாழி-புற்று இவற்றை விலக்கி மற்றப் பிரதேசங்களிலும், மிருதுவான பூமியிலும், பிரதக்ஷிணமாக ஜலம் சுற்றியோடும் ஸ்தலத்திலும், தர்ப்பை-வாஸனைப்புல் இவைகள் அடர்ந்த விடங்களிலும், கலப்பைகளிட்டு உழப்படாத பூமியிலும், மிகப் பெரிய விருகூதங்களால் சூழப்படாத நிலத்திலும் முளைத்து விருத்தியான ஒஷதிகள் சிறந்தவையாகும்; மேலும் இயற்கையான சிறந்த நிறம் சுவை முதலியவைகளைப் பெற்றவையும், கிருமிகளால் அரிக்கப்படாதவையும், காட்டுத்தீயால் எரிக்கப்படாதவையும், துஷ்ட பூதங்களால் கெடுக்கப்படாதவையுமான மூலிகைகளைக் கிரஹிக்க வேண்டும்; நிழல், வெயில், தண்ணீர் இவை முதலியவற்றை அந்தந்த காலத்திற் பெற்றுச் செழித்தவையும், வெகு ஆழத்தில் இறங்கி மிகப் பெரிதாயுள்ள வேர்களைப் பெற்றவையும், வடதிசையை ஆசிரயித்திருப்பவையுமான ஒஷதிகளும் ஒளஷதங்களுக்குச் சிறந்தவையாம். 1-4.

மூலிகைகள் முற்கூறிய சிறப்புகளுள்ளவையென்பதை யறிந்து கொண்டு பிறகு ஸ்வஸ்த்யய நம் முதலிய மங்களச் சடங்குகளைச் செய்து கொண்டவனாய், சிரத்தை மேலிட்ட

1. ஒளஷதோபயோகமான சிறந்த மூலிகைகள், ஒளஷதங்களை கிரஹிக்கும் காலாதிகள், கஷாயாதிபரிபாஷைகள், மாநபரிபாஷை இவை முதலியவற்றை விவரிக்கும் அத்தியாயம்.

வனாய், பரிசுத்தமானவனாய், போஜனம் செய்யாதவனாய். நல்ல நிலைமையிலுள்ள மூலிகையைக் காலமறிந்து கிரஹிக்கவும்; அம்மூலிகைகளைப் பாலுணராமலிருக்கையிலேயே ஒளஷமாய் பக்குவம் செய்யவேண்டும்; அப்படிக்கு முடியாவிடில் கிரஹித்து ஒரு வருஷத்திற்கு மேற்படாமலுள்ள சரக்குகளை யுபயோகிக்கலாம்; ஆனால் வெல்லம், நெய், தேன், கொத்தமல்லிவிதை, திப்பிலி, வாய்விடங்கம் இவற்றை ஒரு வருஷம் வைத்திருந்து உபயோகிக்கக் கூடாது. 5, 6.

வெகு நாட்களுக்கு முன்பு கன்றையின்ற பசுவின் சுத்தமான பாலை கிரஹிக்கக் கூடியபால் கோமூத் திரம் முதலியன. யும், தோஷமற்றதாயுள்ள மலம் அல்லது சாணத்தையும்து, இளம்வயதைப் பெற்று நல்ல பலசாலிகளாயுமுள்ள ஜந்துக்களின் தாதுக்களென்ன-பிசுபிசுப்புள்ள மற்ற பாகங்களென்ன - கொம்புகளென்ன - குளம்புகளென்ன இவை முதலானவற்றையும் ஒளஷதங்களுக்காக கிரஹித்துக் கொள்ளலாம். 7.

இவ்வணத்தைத் தவிர்த்து மற்ற ஐந்து இரஸங்களும் கஷாயங்களுக்கு ஆதாரமாய் அமைந்துள்ளன; ஸ்வரஸம், கல்கம், க்வாதம், ஹிமம், பாண்டம் என்று கஷாயங்களுடைய முறை ஐந்து வகைப்படும்; இவ்வைந்திலும் பாண்டத்தினும் ஹிமகாஷாயமும், ஹிமத்தினும் க்வாத கஷாயமும், க்வாதத்தினும் கல்கமும், கல்கத்தைவிட ஸ்வரஸமும் மேன்மேலும் வீர்யத்திற் சிறந்தவையாம். (1) அப்பொழுதே பசுமையாகக் கொண்டுவந்த ஒஷதிகளை இடித்து, வஸ்திரத்திலிட்டுப் பிழிந்து, வடிக்கட்டின இரஸம்

யாதொன்றுண்டோ அது ஸ்வரஸம் என்று வழங்கப்படும். (2) ஒளஷதச் சரக்குகளை நன்றாக இடித்து, ஏதேனும் தகுந்த திரவ வஸ்துவைக் கலந்து செய்யப்படுவது கல்க கஷாயம் என்றும், அச் சீத கஷாயமே திரவ வஸ்துவின் சேர்க்கை யில்லாவிடில் சூர்ணம் என்றும், (3) நன்றாகக் கொதிக்க வைத்து பக்குவம் செய்துகொள்ளப்படுவது க்வாதம் என்றும், (4) இரவில் ஏதேனும் திரவத்தில் சேர்த்து ஊறவைத்து, மறு நாட்காலையில் வடிக்கட்டி யெடுக்கப்படுவது சீதகஷாயம் என்றும், (5) கஷாயத்திரவங்களை ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு, அதில் கொதிக்கும் ஜலத்தை ஊற்றி, அப்பொழுதே வடிக்கட்டிக் கொள்ளப்படுவது பாண்டகாஷயம் என்றும் வழங்கப்படும். 8—10½.

அப்பஞ்ச கஷாயங்களைப் பக்குவம் செய்யவும், உபயோகிக்கவும் அளவுகளையும், செய்முறைகளையும் வியாதி முதலியவற்றின் பலாபலங்களுக்கேற்ப ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்; அங்ஙனமே முனிவரது வசநமும் பின் வருமாறு:— 'ஒளஷதங்களைப் பக்குவம் செய்யவும், உபயோகிக்கவும், அளவுகள் இவைதானென்று நிர்ணயிக்கமுடியாது; வியாதி, கோஷ்டம், தேஹவன்மை, வயது, தேசம், காலம் இவற்றின் நிலைமைகளை ஆலோசித்து அவ்வவற்றிற்கேற்றவாறு கஷாயாதிகளின் பிரமாணங்களையும், அவற்றின் பல வேறு முறைகளையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். பொதுப்பட்ட அளவைக் கூறு மிடத்து, ஸ்வரஸத்தின் அளவு நான்கு பலமாகவும், கல்கம் கால் பலமாகவும் உபயோகிக்கப்படலாம்; அதில் கல்கத்துடன் மூன்று பலம் திரவத் திரவ்யத்தையும் கூட்டி யுபயோகிக்கவேண்டும். 11—13.

ஒரு பலமளவான கஷாயத்திரவியத்திற்கு எட்டு பலம் நீர் சேர்த்து, க்வாதாதிகளைச் செய்யுமளவுகள். அதை நாலிலொரு பங்காக வற்றும்படியாகக் காய்ச்சி, க்வாதமென்கிற கஷாயத்தைப் பக்குவம்

செய்து கொள்ளவும்; சீத கஷாயத்தில் ஒரு பலம் சரக்குக்கு ஆறு பலம் திரவம் சேர்த்து பக்குவம் செய்து கொள்ளவும். அப்பாஸ் ஒரு பலங்கொண்ட சரக்குக்கு நான்கு பலம் திரவம் சேர்த்து பாண்ட கஷாயத்தைப் பக்குவம் செய்து கொள்ளவேண்டும். 14.

ஸ்நேஹங்களைப் பக்குவம் செய்வதற்கான முறைகளைக் கூறுமிடத்து, ஸ்நேஹ பாகங்களில் கல்காதி களின் அளவுகள். அவற்றில் சேர்க்க வேண்டிய வஸ்து முதலியவற்றிற்கு அளவுகள் கூறப்படாமலிருந்தால், கல்கம் எவ்வளவு உண்டோ அதினும் ஸ்நேஹத்தை நான்கு பங்காகவும், ஸ்நேஹத்தினும் கஷாயாதி திரவவஸ்துக்களை நான்கு பங்காகவும் செய்து கொள்க. இதைப்பற்றி செளநகர் என்கிற ஆசிரியர் கூறுவதாவது:— 'ஸ்நேஹமானது சுத்த ஜலத்தினாலும், க்வாதத்தினாலும், ஸ்வரஸத்தினாலும் பக்குவம் செய்யப்படுவதுண்டு; அவற்றுள் ஸ்நேஹம் சுத்த ஜலத்திற் பக்குவம் செய்யப்படுகையில் கல்கத்திரவ்யத்தை ஸ்நேஹத்தினும் நாலில் ஒரு பங்காகவும், க்வாதத்தில் பக்குவம் செய்யப்படுகையில் கல்கத்தை ஆறில் ஒரு பங்காகவும், ஸ்வரஸத்தில் பக்குவம் செய்யப்படுகையில் எட்டிலொரு பங்காகவும் சேர்க்கவேண்டும். ஸ்நேஹத்தில் சேர்க்கப்படும் திரவத்திரவ்யங்கள் நான்குக்கு அதிகப்படுமானால் அப்பொழுது ஒவ்வொரு திரவவஸ்துவையும் ஸ்நேஹத்திற்குச் சமஅளவாகச் சேர்க்கவேண்டும். 15—16½.

ஸ்நேஹம் பக்குவம் செய்யப்படுகையில் அதில் சேர்த்துள்ள கல்கத்தை விரல்களால் எடுத்தித் திரட்டி, அது விரல்களில் ஒட்டிக் கொள்ளாமல் எளிதில் திரண்டுவரவேண்டும்; ஸ்நேஹத்தைச் சிறிதளவு நெருப்பில் ஊற்றி அது சடசட வென்று சப்திக்கக் கூடாது; ஸ்நேஹத்தின் நிறமும் மணமும்

பரிசுமும் இரம்யமாயிருக்க வேண்டும்; அந்த நிலைமையில் ஸ்நேஹம் நன்கு பக்குவமாய் விட்டதாகக் கருதி, அடுப்பிலிருந்து அதை இறக்கி விடவேண்டும். (1) இவற்றுள் க்ருதம் பக்குவமாகையில் துரை முற்றிலும் அடங் கிப்போவது பாகமாய்விட்டதென்பதற்கு அ றிகுறியாம். (2) தைலத்திற்கு முடிவில் துரை யுண்டாவது அதன் பாகக் குறியாகும். (3) லேஹ்யம் பக்குவமாகையில், அதை யெடுக்கு ம் போது தூல் போல் நீண்டு நெகிழ்ந்துவருவ வதும், ஜலத்தில் விட்டால் முழுகிப் போவ தும், அதில் சிதறிப் போகாமல் திரண்டு நிற் பதும்அது தகுந்தவாறு பக்குவமானதற்கு அறி குறியாம். ஸ்நேஹ பாகங்களில் பாகமான து மந்தமென்றும், சிக்கணமென்றும், கரசிக் கணமென்றும் மூவகைப்படும்; (1) ஸ்நேஹத் தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கல்கமானது விரல் களால் திரட்டக்கூடியதும் திரட்டமுடியாதது மான நிலைமையிலிருக்கும் போது அது மந்த பாக மென்றும், (2) சிறிது பிசுபிசுப்புடன் கூ டியதாய் திரட்டும்போது விரல்களில் ஒட்டிக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையைப் பெற்றிருந் தால் அது சிக்கண மென்றும், (3) விரல்க ளால் திரட்டப்படுகையில் சிதறிப் போவதா கவும், சிறிது கறுநிறமாகவும் இருந்தால் அது கரசிக்கண மென்றும் கூறப்படும். அதற்கு மேல் அக்னியில் பக்குவம் செய்யப்படுமா னால் அது தக்த்தபாக மாகும்; அது பரிஹரிக் கத் தகுந்த பாகம். மந்த பாகத்தினும் குறை வான நிலைமையிலுள்ள பாகம் ஆமபாகம் எனப் படும்; அது ஜாடராக்கிக்கு மாந்த்யத்தை யுண்டுபண்ணி விடும். இவற்றுள் மந்தபாக மென்கிற மிருதுபாகம் நஸ்யசிகிதஸைக்கும், கரபாகமானது அப்யங்கத்திக்கும், சிக்கண பாகம் பாநம் செய்வது, வஸ்தி இவற்றிற்கும் உபயோகமானவையாம். 17—21.

சாணம்,¹ பாணிதலம்,² முஷ்டி,³ குட வம்,⁴ பிரஸ்த்தம்,⁵ ஆட கம்,⁶ திரோணம்,⁷ வஹம்,⁸ என்கிற இவை முறையே ஒன்றன்மேலொன்று நான்கு மடங்கு அதிக அளவு கொண்டவை யென்றறிக. 22.

ஒரு யோகத்தில் சுஷ்கவஸ்துவைச் சேர் க்க வேண்டியிருக்க அதற் குப் பதிலாக நரச்சரக்கைச் சேர்க்கவேண்டி நே ரி ட் டால், உலர்ந்த வஸ்துவை எந்த அளவில் சேர்க்கவே ண்டுமோ அதற்கு இரண்டு பங்கு அளவில் நரமான சரக்கைச் சேர்க்க வேண்டும். அங்ஙனமே சுஷ்கவஸ்துக்களும் ஒரு ஒளஷதமுறையில் சேர்க்கப்படவேண்டு மென்று பொதுவாகக் கூறப்படுமானால், திர வத்திரவ்யங்களையும் குடவம் என்கிற அளவு முதற்கொண்டு இரண்டு மடங்காகவே⁹ சேர் க்கவேண்டும். 22½.

1. சாணம்—இரண்டு மாஷப் பிரமாணம்; இதுவே கோலம், கூடாந்தரகம், வடகம், திரங்குணம் என்றும் கூறப்படும்.

2. பாணிதலம்—இதற்கு கர்ஷம், அக்ஷம், பிசு, திந்துகம், ஷோடசிகா, ஹம்ஸபதம், காமத்யம், ஸு வர்ணம், கவளக்ரஹம், உதும்பரம் என்றும் பெயர்.

3. முஷ்டி—ஒரு பலம்; சதுர்த்திகை, பிரகுஞ்சம், பில்வம் என்றும் கூறப்படும்.

4. குடவம்—அரைச் சேர்; அர்த்த சராவம், அஞ் ஜலி என்றும் கூறப்படும்.

5. பிரஸ்த்தம்—பதினாறு பலம்; இரண்டு சராவம் (சேர்) கொண்ட அளவு.

6. ஆடகம்—இதற்கு பாஜநம், காம்ஸ்யபாத்திரம் என்றும் பெயர்.

7. திரோணம்—கடம், கலசம், இராசி, நல்வண்ம், உந்மாநம் என்றும் கூறப்படும்.

8. வஹம்—திரோணி, கோணி என்றும் கூறப் படும்.

9. குடவ அளவாகவும் அதற்கு மேற்பட்ட அள வாகவும் திரவவஸ்துக்களைச் சேர்ப்பதானால், அப் பொழுதுதான் அவற்றை இரண்டு மடங்காகச் சேர்க்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

(1) ஒரு ஓளஷத முறையில் சரக்குகளை அரைக்கவேண்டி யிருக்கையிலும், அல்லது கிளறிப்பக்குவம் செய்ய வேண்டியிருந்தாலும் அவற்றில் இன்ன திரவவஸ்து சேர்க்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடாமலிருந்தால், ஜலத்தையே அதற்கு உபயோகித்துக் கொள்ளவேண்டும். (2) ஸ்நேஹங்களைப்பக்குவம் செய்கையில் திரவவஸ்து குறிப்பிடப்படாவிட்டாலும், ஜலத்தைத்தான் ஊற்றி பக்குவம் செய்ய வேண்டும். (3) எந்த ஓளஷத முறையில் சரக்குகளுக்கு அளவுகள் குறிப்பிடப்படவில்லையோ, அங்கு அச்சரக்குகளையெல்லாம் ஸம்பாகமாகச் சேர்க்கவேண்டும். (4) ஓளஷதச்சரக்குகளைக் கூறிவிட்டு, அவற்றை இன்ன விதமாகப் பக்குவம் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிடாத பக்ஷத்தில், அதைக் கல்கௌஷதமாகப் பக்குவம் செய்து கொண்டு விடலாம். 23, 24.

இரண்டு சாணங்கள் கொண்ட அளவு வடகம் எனப்படும்; அதுவே வடகம் முதலிய கோலம், பதரம், திரங்கூணம் என்றும் கூறப்படும்.

இரண்டு வடங்கள் கொண்ட அளவு அக்ஷம் எனப்படும்; இது பிசு, பாணிதலம், ஸாவர்ணம், கவள க்கிரஹம், கர்ஷம், பிடால பதகம், திந்துகம், பாணிமாநிகை என்றும் கூறப்படும்; இங்ஙனம் கூறும்போது ஒவ்வொரு

அளவின் பெயருக்கும் வெவ்வேறு சொற்கள் கூறப்படுகின்றனவாயினும், பொருளில் வேற்றுமை கிடையாது. இரண்டு பிசுக்கள் கொண்டது சுக்தி யென்றும், அஷ்டமிகை யென்றும் வழங்கப்படும். ஒரு பலம் என்பதற்கு பிரகுஞ்சம், பில்வம், முஷ்டி, ஆம்ரம், சதுர்த்திகை என்பவை பிரதி பதங்கள். இரண்டு பலங்கள் கொண்டது ஒரு பிரஸ்ருதம் எனப்படும். இரண்டு பிரஸ்ருதங்கள் சேர்ந்தது ஓர் அஞ்ஜலியாகும். இரண்டு அஞ்ஜலிகள் கொண்டது ஒரு மாநிகையாகும். ஆடகம் என்பதே பாஜநமென்றும், கம்ஸமென்றும் கூறப்படும். இரண்டு ஆடகங்கள் கொண்டதான திரோணமென்பதே கும்பம், கடம், அர்மணம் என்றும் வழங்கப்படும். நூறு பலங்கொண்ட அளவு ஒரு துலாம். இருபது துலாங்கொண்டது ஒரு பாரமாகும். 25—28.

இமயமலையாலும், வந்தியமலையாலும் பாரத

இமய - வந்திய மலைகளைச் சார்ந்த ஓஷதிகளின் குணபேதங்கள்.

பூமியின் பெரும்பான்மையான பாகமும் வியாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றது; இவற்றுள் முதலிற் கூறிய பர்வதப் பிராந்தத்தை ஆச்ர

யித்துள்ள ஓஷதிகள் சீதவீர்யாதி ஸௌம்ய குணங்கள் அடங்கியவையாகவும், பத்தியமாகவும் இருக்கும்; வந்தியபர்வதப் பிராந்தங்களை ஆச்ரயித்தவை ஆக்நேயமென்கிற உஷ்ணவீர்யமுள்ளவையாம். 29.

பிழை திருத்தம்.

[குறிப்பு:—கீ-கீழிருந்து படிப்பது. மே-மேலிருந்து படிப்பது. மா-மார்ஜனில் சேர்ந்தது.]

பிழை.	திருத்தம்	பக்கம்.	பகுதி.	வரி.
பஞ்சமூலம்	பஞ்சமூலம்	15	இடது பகுதி.	2 கீ
பாணி ந்யாதி	பர்ணிந்யாதி	16	சுடைய	15-கீ-மா
ப்ரியானம்	ப்ரியாளம்	39	வலது	7-கீ
க்வதம்ஷ்ட்ரா	சுவதம்ஷ்ட்ரா	40	சுடைய	22மே-மா
பஞ்சகோலா	பஞ்சகோலாதி			
க்ருதம்	க்ருதம் அல்லது ஷட்பல க்ருதம்	55	இடது	8-மே-மா
மேதம்ம்	மேத்யம்	56	சுடைய	9-மே
ராரிஷ்டம்	தக்ராரிஷ்டம்	86	சுடைய	5-கீ-மா
கலங்கள்	காலங்கள்	101	வலது	9-மே-மா
கச்சுப்பட்டை	கச்சுப்பட்டை	103	சுடைய	5-கீ
நாவில்	நாவில்	144	இடது	6-மே
செய்யவிக்	செய்விக்	156	சுடைய	1-கீ
திரகூதி	திராகூதி	164	வலது	7-மே-மா
படாதி	பாடாதி	168	இடது	14-மே-மா
அஷ்டாங்க ஸங்க்ரஹ	அஷ்டாங்க ஸங்க்ரஹ	183	சுடைய	4-கீ
கருஞ்சிவதை	கருஞ்சிவதை	210	வலது	6-கீ-மா
ஐந்தாவது	ஆறுவது	232	இடது	தலைப்பில்

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயத்தின்

சிகிதஸா - கல்ப . ஸ்த்தாநங்களுக்கு

விஷய அகராதி. •

அகத க்ஷாரம் 146.
அசஸ்திய ஹரீதகீ லேஹ்யம் 42, 68.
அக்னி தீபந குர்ணம் 111.
,, வர்த்தக க்ஷாரங்கள் 115.
,, விஸர்ப்ப சிகிதஸை 173.
அசோக க்ருதம் 191.
,, பீஜாதி க்ருதம் 31.
அச்ச ஸுரை 73.
அசுமரியில் உபயோகிக்கத்தகும்
க்ஷார - க்ஷீர - பாஞ்சு
கள் 121.
,, சஸ்திர சிகிதஸை செய்
யு முறை 123.
,, சஸ்திரப் பிரயோகமான
பிறகு செய்யுமுபசார
ங்கள் 124.
அசுமரீ சிகிதஸை 120.
,, பூர்வ ரூபத்தில் செய்ய
வேண்டிய சிகிதஸைகள் 120.
அசுவகந்த க்ருதம் 55.
அஞ்ஜலி 234, 235.
அதிக உமிழ்நீருற்றைக் குறைக்கு
ம் முறைகள் 59.
அதிவிரோகாதிகளால் மூர்ச்சித்தவ
னுக்குச் செய்யுமுபசாரம் 219.
அதிஸார சிகிதஸாத்தியாயம் 98.
அதிஸாரத்தில் பொதுவாக லங்க
நம் செய்வது அவசி
யம் 98.
,, மலப் போக்கைத் தடுக்
கக்கூடாத சிலைமை
கள் 98.
,, வமநம் செய்விக்கும் சிலை
மை 98.
,, ஹரீதகியைப் பிரயோகி
க்கும் சிலைமை 99.
அதிஸாரம் முதலிய குடலைப்பற்றி
ய கொளாறு சிவார
ணமாவதன் குறிகள்
109.

அதுலோமநம் 68, 140.
அதுவாஸநத்திற்கேற்ற அர்சோ
ரோகிகள் 90.
அதுவாஸநம் ஆமாவ்ருதமானால்
செய்யும் பரிஹார மு
றை, 230.
,, கபாவ்ருதமானால் செய்
யும் பரிஹார முறை,
230.
,, பித்தாவ்ருதமானால் செ
ய்யும் பரிஹார முறை,
229.
,, மலாவ்ருதமானால் செய்யு
ம் பரிஹார முறை
230.
,, வாதாவ்ருதமானால் செ
ய்யும் பரிஹாரமுறை
229.
,, வெளிவராமல் ஊர்த்வா
ங்கங்களை வியாபிப்ப
பதும் அதற்குப் பரி
ஹாரங்களும் 230.
அதுவாஸந வஸ்தி, 16.
அதுவாஸந வியாபத் வித்திகள்
229.
அந்தந்த ரூதுவுக்கேற்ற த்ரிவ்ருத்
குர்ணகல்பங்கள் 212.
அந்தர் வித்ராதி 131.
,, வித்ராதிக்கு சிகிதஸை 132.
அந்தர் வ்ருத்தி சிகிதஸை 135.
அபக்வமான அந்தர் வித்ராதியில்
கஷாயம் 131.
அபக்வ வித்ராதிகளில் கல்க-க்ருத-
சிஞ்ஜ-அதுவாஸநப் பிரயோக
ங்கள் 131.
அபக்வ ஸ்நேஹவஸ்தியால் உண்
டாகும் திங்குகளும் பரிஹாரமு
ம் 230.
அபதர்ப்பண சிகிதஸை 49.
அபதாநக சிகிதஸை 190.
அபதாநகத்தில் சிரோவிபேசநம்
191.

அபதாநகம் 190.
அபபாஹு-க சிகிதஸை 192.
அபபா க்ருதம் 115.
அபபா நிஷ்டம் 88.
அபராஜித கலம் 101.
அபராஜிதாதி தூபங்கள் முதலிய
ன 22.
அபிஷ்யந்தம் 222.
அபிஷ்யந்தி 202.
அமிதமான கபம் முதலியது ஸ்ர
விப்பதற்கு ஏற்ற பரிஹாரம் 95.
அம்பஷ்டாதி கணம் 105.
அம்ருதப்ராசம் 39.
அம்ருதாதி குக்குலு 170.
அம்ல க்ருதம் 103, 109.
அம்லத்ரவ்ய வர்க்கம் 18.
அம்லம் 5.
அயஸ் க்ருதி 128.
அயோகம் 217.
அருவருப்பான வஸ்துவாலுண்
டான சர்திக்கு பரிஹாரம் 64.
அரோசகத்திற்கு விசேஷ சிகித
ஸை 58
அரோசகஹரமான கல்கம் 17.
அர்சஸ் சிகிதஸாத்தியாயம் 83.
அர்சஸ் நன்கு சுட்டு விலக்கப்பட்
டதன் குறிகள் 84.
,, சிவாரணமாதல் 90.
,, முதலியதில் ஜாட்ராக்கனி
யைப் பாதுகாப்பதன் பிர
தானம் 98.
,, முதலியவற்றிற்குக் கரஞ்ஜ
சுத்தம் 96.
அர்சஸ்ஸில் அதுவாஸநத்திற்கே
ற்ற பிப்பல்யாதி தை
லம் 91.
,, அபயாரிஷ்டம் 88.
,, அம்ல-பித்தங்கள் அதிக
ரித்து ஜாட்ராக்கனியும்
குன்றிப்போனால் செ
ய்யும் பரிஹாரம் 94.

அர்சஸ்வில் இரத்தத்தை ஸ்ரவிக்
கச்செய்தல் 85.

" இரத்தப் பெருக்காலான
வாத கோபத்தைத் த
ணிப்பது 94.

" உண்டாகும் வலி முதலி
யதைத் தணிக்கு மு
பாயம் 95.

" உபயோகிக்கக்கூடிய க்ரு
த முறைகள் 89.

" சஸ்திர சிகிதையை செய்
யும் வகை 83.

" தக்ரப் பிரயோகங்கள்
85.

தக்ராரிஷ்டம் 86.

" தந்த்யரிஷ்டம் 89.

" பஞ்சமூல சிருஹம் 91.

" பாடா பிரயோகம் 88.

" பிப்பலீ வர்த்தமாநகம்
88.

" பேயா முதலிய
முறைகள் 87.

" பொதுவாக உபயோகிக்
கக்கூடியதும் கூடாத
தும் 98.

" மலந் கழியச்செய்யும் சில
முறைகள் 88.

" மல சோதனத்திற்கேற்ற
தூராலபாரிஷ்டம் 89.

" லேபநங்கள் 85.

" வர்த்திப்பிரயோகம் 84.

" ஹரீதகீ பிரயோகம் 88.

அர்சஸ்வை அநுஸரிக்கும் மலந்
தத்திற்குப் பரிஹார
ங்கள் 87.

அர்சோ யந்திரம் 83.

அர்தித சிகிதையை 192.

அர்த்த சராவம் 30, 234.

அர்மணம் 235.

அலாபு கடிக்கை 196.

அவகாஹம் 119.

அவசியம் ஸ்வேத சிகிதையை செய்
யவேண்டிய சிலைமை 49.

அவலேஹம் 41.

அவல்குஜபீஜாதி லேபங்கள் 185.

அற்ப தோஷமுள்ள அதிஸாரத்
தில் லக்கநமும் பிறகு அன்னபா
ன கிரமமும் 99.

அக் காதி குர்ணம் 211.

அம் 139.

அஸாத்தியமான இரத்த - பித்தம்
24.

அஸ்த்திஜ்ஜாக்களைப் பற்றிய வாத
த்திற்கு சிகிதையை 189.

அக்ஷம் 234, 235.

ஆ

ஆகந்துகம் 131.

ஆகந்து ஜ்வரம் 4.

அசயங்கள் 112.

ஆடகம், 31, 114, 234, 235.

ஆட்ய வாதம் 201.

ஆதபஜ த்ருஷ்ண சிகிதையை 70.

ஆநாபமாம்ஸம் 170.

ஆநாபவஸாதி அநுவாஸநம் 225.

ஆந்தரிக்ஷாதகம் 69.

ஆமதோஷ சிகிதையை 49.

ஆமதோஷத் தூடன் கூடிய ஜ்வரம்
5.

ஆமதோஷம் 49, 105, 110.

" நீங்கிய கிரஹணீரோகிக்
குச் செய்யும் பரிஹா
ரங்கள் 112.

" வயிற்றுச் கடுப்புகளுடன்
கூடிய அதிஸாரத்திற்
கேற்ற சிகிதையைகள்
100.

ஆபாகம் 234.

ஆமலகாதி க்ருதம் 142.

ஆமஜ்வரத்தில் ஓளஷத முபயோ
கிக்கக்கூடாது 4.

" தோஷஹா ஓளஷதமுப
யோகிக்கக்கூடாது 15.

ஆமாசயத்தில் வாயு பிரகோபிப்ப
தாலுண்டாகும் ஹ்ருதய குலை
க்கு சிகிதையை 68.

ஆமாசயத்தைப்பற்றிய வாதத்
திற்கு சிகிதையை 189.

ஆமாசயம் விம்முவது 68

ஆம்ரம் 235

ஆயுஷ்ய க்ருதம் 40.

ஆயுஷ்யம் 42.

ஆரக்வதாதி கணம் 10.

" க்வாதம் 10.

ஆரக்வதாரிஷ்டம் 213.

ஆரநாளாதி தைலம் 198.

ஆர்த்தவம் 200.

ஆர்த்ரகாதி க்ருதம் 167.

ஆர்த்ர காஸம் 37.

ஆர்த்ரார்சஸ் 83.

ஆவர்த்தகீ க்ருதம் 176.

ஆஸாவம் 77.

இ

இமய-விந்திய மலைகளைச் சார்ந்த
ஓஷதிகளின் குண பேதங்கள்
234.

இயற்கை சிலைமையைப் பெற்றவ
னுடைய இலக்ஷணம் 231.

இயற்கையிலேயே ஜாடராக்னி-ஜீர்
ண கோசங்களுக்கு விரோதமா
ன வஸ்துக்கள் 118.

இரக்த குல்ம சிகிதையை 148.

இரக்த குல்மத்தில் உதிரம் அதிக
மாக ஸ்ரவிக்ஷையில்
செய்யமுபசாரம் 149

" சஸ்திர சிகிதையை 148.

" யோசி விரோசநம் 148.

" ஸ்ரவிக்கும் உதிரத்தைத்
தடுக்கக்கூடாது 149.

இரத்தத்தைப்பற்றிய வாதத்திற்கு
சிகிதையை 189.

இரக்த-பித்தத்தில் அநேக வகை
யான ஓளஷதாதி மு
றைகள் 27.

" ஆடாதோடையின் விசே
ஷ உபயோகம் 27.

" இரத்தத்தை அடக்குவ
து முதலியது 25.

" உபயோகிக்கத் தகுந்த
யவாக மாம்ஸரஸங்க
ள் 26.

" சில பொது சிகிதையை
கள் 29.

" சில மாம்ஸங்களை யுபயோ
கிக்கும் சிலைமைகள்
27.

" தர்ப்பணமும் பேயாவு
ம் 25.

" தரிவருதாதி போதகம்
25.

" நஸ்யமுறை 29.

" கிதாநவரீழகம் 27.

" பலவிதமான க்ஷீரயோக
ங்கள் 28.

" மந்த-பேயாதி பிரயோகங்
கள் 26.

" வஸ்தி முறை 29.

இரக்த-பித்தத்திற்கேற்ற க்ருத பா
கங்கள் 29.

" தாளியமும் சாகமு
ம் 27.

" பாசுவகைகள் 27.

இரக்த-பித்தத்தைத் தடுக்க த்ரி
வருத் அவலேஹம்
25.

இரக்த மோக்ஷண முறை 20.

இரக்தம் கலந்த அதிஸாரத்திற்கா
ன சிகிதையை 104.
இரக்த-வித்ரதி-ஆகந்து வித்ரதிக
ளுக்கு சிகிதையை 131.
இரக்தஜ கிருமிகளுக்கு சிகிதையை
187.
இரக்த-விஷஜசோபைகளில் சிகி
தையை 170.
இரக்தாதி ஸாரத்திற்கேற்றற சில
முறைகள் 107.
இரக்தாதி ஸாரமும் அதன் சிகித்
தையும் 106.
இரக்தார்சஸ் சிகிதையை 91.
இரக்தார்சஸ்ஸில் அநுவாஸந வஸ்
திக்கு ஸ்நேஹம் 91.
" இரக்த-மோக்ஷண-லங்க
ந-பாசந - ஸ்தம்பநாதி
சிகிதையைகள் 92.
" பத்தியமான உணவு முத
லியவை 93.
" பலவித கல்கங்கள் 93.
" " க்ருத பானங்கள்
93.
" பிச்சா வஸ்தி 94.
" வாத-கபங்களின் அநுபந்
தமும் அசன் சிகித்
தையும் 91.
" ஸ்சிக்த்தமும் ஸ-கோ
ஷ்ணமுமான உபசா
ரங்களைச் செய்தல் 94.
இரஸ தாது 45.
இரஸாஞ்ஜநம் 27.
இரஸாயநம் 56.
இரஸாயந வஸ்தி 223.
இராசி 234.
இராஜ்யக்ஷமா சிகிதையை 53.
இராஜ்யக்ஷமாவில் அசுந்தரத்தத்
தை வெளிப்படுத்தல் 60.
" அச்வகந்த க்ருதம் 55.
" அப்யங்கத்திற்கான ஓள
வுதங்கள் 60.
" அரோசகத்திற்கு விசே
ஷ சிகிதையைகள் 58.
" உட்கொள்ள வேண்டிய
சில க்ருத பாகங்கள்
54.
" உண்டாகும் அதிஸாரத்
திற்கு சிகிதையை 60.
" உதவர்த்தந சூர்ணமும்
ஸ்நாநமும் 61.
" உபயோகிக்கத்தகுந்த பா
னங்களும் அன்னமும்
54.

இராஜ்யக்ஷமாவில் ஏலாதி க்ருதம்
முதலியன 56.
" கர்ஜ-ராதிக்ருதம் 55.
" சிரோவேதனை முதலிய
தற்கு சிகிதையை 59.
" சிறந்த சிகிதையைகளின்
ஸங்கிரஹம் 62.
" சோதநத்திற்குப் பிறகு
ஏற்ற உணவு முதலி
யன 53.
" பீநஸத்திற்கு விசேஷ சி
கிதையை 59.
" மலத்தினாலான பலம்
60.
" மாம்ஸ க்ருதம் 56.
" மாம்ஸ போஜனமும் மது
பானமும் 61.
" முதலில் சோதந சிகித்
தையை 53.
" ராஸ்தாதி க்ருதம் 55.
" வமநமுறை 53.
" வாதாதி தோஷங்களுக்கு
கேற்ற மாம்ஸ போஜ
னங்கள் 54.
" விரேசந முறை 53.
" ஜீவந்தயாதி க்ருதம் 55.
" ஸம்ஸர்க்கதோஷ சிகித்
தையை 60.
" ஸ்வரபங்கத்திற்கு விசே
ஷ சிகிதையைகள் 57.
இராஜ்யக்ஷமாவின் ஆறவித உபத்
திரவங்கள் 54.
" விகாரங்களில்
வெள்ளாட்டு மாம்ஸ
ரஸம் 54.
இராஜ்யக்ஷமியை ஸ்நேஹாதிகளில்
மூழ்கச் செய்தல் 61.
இருதயதாப-இரக்த -பித்தங்களில்
மதந பலத்தை யுப
யோகிக்கும்முறை 206.
இருதயத்தைப்பற்றிய வாதத்தி
ற்கு சிகிதையை 189.
இருதயரோக சிகிதையைகள் 62.
இளைத்துள்ள பிரமேஹிகளுக்கு
ஏற்ற ஓளவுதாஹாரங்கள் 128.
இன்பமான மதுபான ரஸாநுபவம்
78.
இன்பமேதரும்மதுபான முறை77
இக்ஷ-கண்ட யோகம் 211.
உ
உக்கிரமான ஜ்வரங்களில் மணிமந்
திர ஓஷதிகளின் பிரயோகம்23

உணவின்மையினாலான க்ருஷ்ணை
க்கு சிகிதையை 70.
உணவு ஜீர்ணமாகையிலும் ஜீர்ண
மானபிறகும் அல்லது எப்பொ
ழுதுமேயுள்ள ஹ்ருதய சூலைக்
கு சிகிதையை 68.
உதகோதர சிகிதையை 158.
உதகோதரத்தில் சுஸ்திர சிகித்
தையும் பத்தியமும் 159.
உதகோதரம் 158.
உதர சிகிதஸாத்தியாயம் 149.
உதரரோகங்களின் பொதுவான
தோஷமும் சிகிதையும், 160.
உதரரோகத்தில் அதிருஷ்டசிலைமை
யில் ஸ்நேஹாதி சிகிதையை,
149.
" ஆவரண தோஷங்களுக்கு
ஆமணக் கெண்ணெய்,
153.
" க்ருதபானத்திற்குப் பிறகு
பேயாதிங்களின் உபயோ
கம், 152.
" நன்கு விரேசநமான பின்பு
வயிற்றை வஸ்திரத்தா
ல் கட்டுதல், 154.
" பக்கசூலை முதலியவை தோ
ன்றினால் அவற்றிற் கே
ற்ற க்ருதங்கள், 153.
" பொதுவான பத்தியாஹா
ரம், 160.
" மிச்சமுள்ள தோஷத்தை
சிவ்ருத்தி செய்யு மு
றைகள், 152.
" மோர் மிகச் சிறந்த வஸ்து,
160.
" விசேஷசிகிதையைகள், 154.
" விரேசத்தினால் பலஹீன
மாயிருக்கையில் க்ஷீர
பாசம், 151.
" விரேசநத்திற்குப் பிறகு வ
யிற்றுப்பொருமலில் க்
ருஹங்கள் 154.
" விரேசநம் செய்விப்பதின்
ஆவச்யகம் 149.
" " பிரயோகிக்குப
சிலைமை 150.
" ஜாடராக்னி மந்தப்படுதலு
வும் அதற்கு ஹிதமாக
உணவும் 150.
உதரரோகிகளுக்கு ஆகாதனை
160.

உதரரோகிகளுக்கு ஸகல முறைகளிலும் பால் அனுபானம் 161.
உதராதி ரொகங்களில் சில க்ருதங்கள் 152.
உதர்தம் 4.
உதாவர்த்தத்தில் குதவர்த்திப் பிரயோக முறை முதலியன 95.
உதாவர்த்தாதிங்களில் கல்பாணக ஷாரம் 95.
உதும்பாம் 234.
உத்காரிகா பிண்டங்கள் 59.
உத்காரிகை 46.
உத்தானவாத சோணிதத்திற்கு பாஹ்யோபசாரம் 200.
உத்வர்த்தந குர்ணமும் ஸ்நாந நீரும் 61.
உத்வர்த்தநம் 61.
உந்மாநம் 234.
உபத்திரவம் 12.
உபநாஹம் 60.
உரகூதத்திற் கேற்ற க்ருதானன்னை போஜனம் 39.
உரகூதம் நீங்கியதும் தலேவலி முதலியதற்கு கிசித்ஸை 44.
உஷ்ண-சீதங்களால் வருந்துபவருக்கு ஏற்ற வஸ்திகள் 226.

ஊ

ஊருஸ்தம்ப சிகிதஸை 192.
ஊருஸ்தம்பத்தில் வியாயாமங்கள் 193.
,, ஸ்வேத-ஸேக - லேபங்கள் 193.
ஊர்த்வச்வாஸத்துடன் கூடிய த்ருஷ்டிக்கு கிசித்ஸை 71.
ஊர்த்வாங்கவாதம் 31.
ஊஷகாதி கணம் 121.

எ

எல்லா குஷ்டத்திலும் முதலிற் செய்யும் கிசித்ஸை 174.
,, மதாத்யயங்களுக்கு ஏற்ற ஓனவதம் 76.
,, ஜ்வரத்திலும் பித்தத்தின் ஸம்பந்தம் 3.
எவ்விதமான சிவதைதையக் கிரஹிக்கலாம்? 210.

ஏ

ஏகாங்க சோபையில் லேபங்கள் 169, 170.

ஏரண்ட தைலபாந முறை 140.
ஏரண்ட மூலாதி க்ருதம் 220.
ஏரண்டாதி கல்சம் 121.
ஏலாதி க்ருதம் 56.
,, குர்ணம் 58.
ஏழெட்டு நாட்களுக்குப் பிறகுத் தொடர்ந்து மதாத்யயத்திற்கு கிசித்ஸை 72.
ஏழையான பிரமேஹிகளுக்குக் கேற்ற பரிஹார முறை 128.

ஐ

ஐந்தவிதமான பஞ்சமூலங்கள் 55.
ஒவ்வொரு ஆர்ஸஸ்ஸாக்கும் கிறந்த முக்கிய ஓனவதங்கள் 98.

ஓ

ஓஜஸ் 1, 76.
ஓஜஸ்யம் 42.
ஓஜஸ்ஸாக்கும் பாலுக்குமுள்ள பொதுவான பத்த குணங்கள் 76.
ஓஜோதாத 1, 76.
ஓஷதி க்ருதம் முதலியவற்றாலான ஜ்வரங்கள் 23.
ஓஷதிக்ருத விஷதப்பற்றுகளாலான ஜ்வரங்களுக்கு கிசித்ஸை 22.

ஒ

ஒளத்தா பக்திகம் 60.
ஒளவதம் க்ருதக்கு உபயோகமான கிறந்த முலிகைகள் 232.
ஒளவத பாகம் செய்தவன் வேக க்ரோதாதிசம் செய்வதாலாகும் த்ருதங்களும் பரிஹாரமும் 218.
ஒளவத முறைகளில் திரவமோ அளவு முதலியவைபோ குறிப்பிடாவிடில் செய்ய வேண்டிய வகை 235.
ஒளவதம் என்பதற்குப் பரியாய சொற்கள் 204.

க

கடம் 234, 235.
கடம்பின் ஓனங்கள் 44.
கடாந்திரம் 144.
கடகா கஷாயம் 9.
கடகா க்ஷாநம் 10.
கடிமையான அதிஸாரங்களில் புடபாக முறைகள் 105.

கடிமையான குஷ்டங்களில் சில லேப நாதிகள் 182.
,, மதாயான வெறிகளுக்குப் பரிஹார முறைகள் 82.
,, ஜாடாக்களியினால் உண்டாகும் காவறட்சிக் குப் பரிஹாரம் 118.
,, ஜாடாக்களியைத் தணிப்பதம் துல்லாவிடில் உண்டாகும் தீங்கும் 118.
கண்ட கார்யாதி க்ருதம் 36.
கதிம க்ருதாதிசன் 38.
கதிமாதி போகம் 182.
கபகாஸத்தில் சில லேஹ்யம் முதலிய முறைகள் 35.
,, பிப்பல் கல்சம் 35.
கபகாஸத்திற்குத் தகுந்த க்ஷாதங்கள் 35.
கபகாஸமுள்ளவருக்கு தேவதாரு தைல முதலியது 34.
கபகுல்லத்தில் உபயோகிக்கத்தகுந்த சில க்ருதங்கள் 145.
,, தாஹ கிசித்ஸை செய்யும் கல்சம் 147.
கப குல்லத்தைக் கலையச் செய்யும் உபாயம் 145.
கப குஷ்டத்தில் சீர்பாதி க்ருதம் 175.
கப சோஸதயின் கிசித்ஸைகள் 169.
கபசந்தி பிரஸேகங்களில் மதக பலத்தை அபயோகிக்கும் வகை, 206.
கபச் சந்தியின் கிசித்ஸை 64.
கபத்திற்குப் பரிஹாரமான தூம பானங்கள் 44.
கபத்துடன் கூடிய வாதத்தில் ஜீர்ணபிண்ணாகாதி தைலம் 194.
கபத்ருஷ்டை கிசித்ஸை 70.
கபபித்தப் பிரமேஹங்களில் உபயோகிக்கக்கூடிய குர்ணம் 126.
கபப் பிரமேஹத்தில் சமக கஷாயங்கள் 125.
கபபித்தாதி பிரமேஹங்களில் சமக கலையை உணவுகள் 126.
கப மதாத்யய கிசித்ஸை 74.
கப மதாத்யயத்தைத் தணியச் செய்ய முடியாதவைகள் 75.
கப குத்திம க்ருதத்திற்குப் பரிஹாரங்கள் 120.

கபம் சொற்பமாகவும் அதிகமாகவு
முள்ள பித்தகாஸங்
களில் விரேசநம் 33.
" மேலிட்டிருப்பவனுக்கே
ற்ற மதுபானமுறை
81.
" க்ஷீணித்த அநிஸாரத்தி
ற்கேற்ற க்ருதங்கள்
109.
கப-வாதங்களால் வருந்தும் அநி
ஸார ரோகிக்கு அநுவாஸநம்
109.
கப-வாத ஜ்வரத்தில் குடீசீ க்வா
தம் 9.
" வசாதி க்வாதம் 9.
" பத்தியாதி க்வாதம் 9.
கப விஸர்ப்பத்திற்கு லேபநங்கள்
172
கபவ்ருத்தி சிகிதையை 134.
கபளக் கிரஹம் 234, 235.
கபளம் 20.
கபஜ கிருமிகளுக்கு சிகிதையை
137.
" விரணங்களுக்கு சிகித்
ையை 130.
கப ஜ்வரத்தில் பாசந கஷாயம் 8.
" ஸ்பந்தமான ஸ்வரபங்
க சிகிதையைகள் 57.
" ஹரமான சில அநுவாஸ
நங்கள் 226.
" ஹ்ருத்ரோகத்தில் சில
ரஸாயனப் பிரயோகங்
கள் 67.
" வமந சிகிதையைகள் 67.
கபாச்மரியில் வருணாதி க்ருதம்
121.
கபாதிசமான வாத-சோணிதத்தி
ற்கு சிகிதையைகள்
" " லேபம் 199. [197.
கபாதிஸார சிகிதையை 108.
கபித்தாதி லேபம் 18.
கபித்தாஷ்டக சூர்ணம் 108.
கபோதரத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதா
திகள். 155
கம்பீர வாத - சோணிதத்திற்குப்
பரிஹாரம் 200.
கம்ஸம் 235.
கர-சிக்கண பாகம் 234.
கரஞ்ஜ சுக்தம், 96.
" பீஜாதி லேபம் 180.
கரஞ்ஜாதி சுக்தம் 96.
கரமந்யம் 234.

கரவீரமூலாதி லேபம் 180.
கருஞ்சிவதை யினுண்டாகக் கூ
டிய துன்பங்களும் அதை யுப
யோகிக்கும் சிலைமையும் 210.
கருஞ்சிவதையை எந்தெந்த வியா
தியில் எவ்விதம் உபயோகிக்க
வேண்டும்? 210.
கர்ஜ மூலாதி க்ருதம் 55.
கர்ஷணம் 4.
கர்ஷம் 234, 235.
கலசம் 126.
கலசம் 126, 234.
கலம் 62, 101, 126.
கல்கம் 232, 233.
கல்யாணக குடம் 211.
" க்ருதம் 21.
" க்ஷாரம் 95.
கல்பஸ்த்தாநம் 205.
கவளக்கிரஹம் 234, 235.
கவாக்ஷ்யாதி சூர்ணம் 150.
களிங்காதி சூர்ணம் 98.
கள்ளிப்பாலில் சில சரக்குகளை வி
ரேசநமாவதற் கேற்றவாறு பா
வனை செய்தல் 214.
கள்ளிப்பாலேக் கிரஹித்து உபயோ
கிக்க வேண்டிய முறை 213.
கள்ளிப்பால் கடுமையான விரேச
நச் சரக்கு 213.
கஜசர்மலேபம் 185.
கஷாயரஸ வர்க்கம் 18.

கா

காசலவணம் 116.
காண்டவம் 43.
காமாலையில் உபயோகிக்கக் கூடிய
சில முறைகள் 165.
" பித்தஹர-மலரஞ்ஜந சி
கிதையைகள் 165
காம்பலிகம் 62.
காம்ஸ்ய பாத்திரம் 234
காலம் (தோஷங்கள் பக்குவமாவ
தற்கு) 4.
காஸங்களில் உபயோகமான சில
சிறிய முறைகள் 46.
காஸசிகிதஸாத்தியாயம் 30.
காஸ-சுவாஸங்களில் தாடிமாதிரி கு
டயோகங்கள் 35.
காஸ-சுவாஸ - ஹித்மாக்களுக்குப்
பரஸ்பரம் அனுகூலமான பொ
து சிகிதையை 52.
காஸத்தில் உபயோகிக்கக் கூடிய
சாகங்கள், ஸ்நேஹங்கள்,
காடிகள் முதலியன 32.

காஸத்தில் சோதந சிகிதையைக்குப்
பிறகு யோகாதி கிரமம்
33.
" தசமூல க்ருதம் 30.
" தாமபானம் 37.
" சீர்குண்ட-விடங்க க்ருத
ங்கள் 36.
" பிப்பலீ சூர்ணம் முதலி
யன 32.
" விதார்யாதி க்ருதம் 31.
காஸமர்தாதி க்ருதம் 45.
காஸமும் பீநஸமு முள்ளவனுக்கு
தாமபானம் 32.
காஸாதிகளால் க்ஷீணித்தவர் முத
லியவர்களுக்கு சோதந
க்ருதங்கள் 44.
" க்ஷீணித் திருப்பவருக்கு
ஆட்டுக்கொழுப்பு மு
தலியதைக் கொடுத்
தல், 38.
காஸாதிகளில் த்ரிஜாதகாதி குடி
கை 38.
" மதுக புஷ்பாதியோகம்
38.
" வியாக்ரியாதி லேஹ்யம்
35.

கி

கிரந்தி விவர்ப்ப சிகிதையை 173.
" விஸர்ப்பத்தில் தாஹ-பாக
சிகிதையைகள் 173.
கிரஹணியில் அன்னகாலத்தில்
உபயோகிக்கத் தகுந்த
உணவுக்கான பொது
விதி 110.
" ஆமதோஷம் அதிகரித்
திருக்கையில் கொடுக்
கக் கூடிய பானங்கள்
110.
" பலகாரணங்களால் உண்
டாகும் அக்னி மாந்தி
யத்திற்குப் பரிஹாரங்
கள் 116.
" பித்தாதிக்கயத்தாலான அ
க்னிமாந்தியத்தைப் ப
ரிஹரித்தல் 113.
" மோர் பிரசஸ்தமானது
110.
" வாந்தி, இருதயநோய் மு
தலிய துகூடியிருந்தால்
செய்யக்கூடிய பரிஹா
ர முறைகள் 111.
கிரஹணி 110.

உதரரோகிகளுக்கு ஸகல முறைகளிலும் பால் அனுபானம் 161.
உதராதி ரோகங்களில் சில க்ருதங்கள் 152.
உதர்தம் 4.
உதாவர்த்தத்தில் குதவர்த்திப் பிரயோக முறை முதலியன 95.
உதாவர்த்தரோகங்களில் கல்பாணகக்ஷாரம் 95.
உதும்பரம் 234.
உத்காரிகா பிண்டங்கள் 59.
உத்காரிகை 46.
உத்தாநவாத சோணிதத்திற்கு பாஹ்யோபசாரம் 200.
உத்வர்த்தந குர்ணமும் ஸ்காந நீரும் 61.
உத்வர்த்தநம் 61.
உந்மாநம் 234.
உபத்திரவம் 12.
உபநாஹம் 60.
உரக்ஷதத்திற் கேற்ற க்ருதான்னபோஜநம் 39.
உரக்ஷதம் நீங்கியதும் தலைவலி முதலியதற்கு சிகிதஸை 44.
உஷ்ண-சீதங்களால் வருந்துபவருக்கு ஏற்ற வஸ்திகள் 226.

ஊ

ஊருஸ்தம்ப சிகிதஸை 192.
ஊருஸ்தம்பத்தில் வியாயாமங்கள் 193.
,, ஸ்வேத-ஸேக - லேபங்கள் 193.
ஊர்த்வச்வாஸத்துடன் கூடிய த்ருஷ்டினைக்கு சிகிதஸை 71.
ஊர்த்வாங்கவாதம் 31.
ஊஷகாதி கணம் 121.

எ

எல்லா குஷ்டத்திலும் முதலிற் செய்யும் சிகிதஸை 174.
,, மதாத்யயங்களுக்கும் ஏற்ற ஔஷதம் 76.
,, ஜ்வரத்திலும் பித்தத்தின் ஸம்பந்தம் 3.
எவ்விதமான சிவதைகளைக் கிரஹிக்கலாம்? 210.

ஏ

ஏகாங்க சோபையில் லேபங்கள் 169, 170.

ஏரண்ட தைலபாந முறை 140.
ஏரண்ட மூலாதி க்ருதம் 220.
ஏரண்டாதி கஸ்கம் 121.
ஏலாதி க்ருதம் 56.
,, குர்ணம் 58.
ஏழெட்டு நாட்களுக்குப் பிறகும் தொடர்கிற மதாத்யயத்திற்கு சிகிதஸை 72.
ஏழையான பிரமேஹிகளுக்கேற்ற பரிஹார முறை 128.

ஐ

ஐந்திவிதமான பஞ்சமூலங்கள் 55.

ஒ

ஒவ்வொரு அர்சஸ்ஸுக்கும் சிறந்த முக்கிய ஔஷதங்கள் 98.

ஓ

ஓஜஸ் 1, 76.
ஓஜஸ்யம் 42.
ஓஜஸ்ஸுக்கும் பாலுக்குமுள்ள பொதுவான பத்து குணங்கள் 76.
ஓஜோதாது 1, 76.
ஓஷதி கந்தம் முதலியவற்றாலான ஜ்வரங்கள் 23.
ஓஷதிகந்த விஷப்பற்றுகளாலான ஜ்வரங்களுக்கு சிகிதஸை 22.

ஔ

ஔத்தர பக்திசம் 60.
ஔஷதங்களுக்கு உபயோகமான சிறந்த மூலிகைகள் 232.
ஔஷத பாநம் செய்தவன் வேகச் சீரோதாதிகள் செய்வதாலாகும் திக்குகளும் பரிஹாரமும் 218.
ஔஷத முறைகளில் திரவமோ அளவு முதலியவையோ குறிப்பிடாவிடில் செய்ய வேண்டிய வகை 235.
ஔஷதம் என்பதற்குப் பர்யாய சொற்கள் 204.

க

கடம் 234, 235.
கடம்பின் இனங்கள் 44.
கடயந்திரம் 144.
கடுகா கஷாயம் 9.
கடுகாதி க்வாதம், 10
கடுமையான அநிஸாரங்களில் புடபாக முறைகள் 105.

கடுமையான குஷ்டங்களில் சில லேப நாடிகள் 182.
,, மதுபான வெறிகளுக்குப் பரிஹார முறைகள் 82.
,, ஜாடராக்னியினால் உண்டாகும் நாவறட்சிக்குப் பரிஹாரம் 118.
,, ஜாடராக்னியைத் தணிப்பதும் இல்லாவிடில் உண்டாகும் திக்கும் 118.
கண்டகார்யாதி க்ருதம் 36.
கதிர க்ருதாதிகள் 38.
கதிராதி யோகம் 182.
கபகாஸத்தில் சில லேஹ்யம் முதலிய முறைகள் 35.
,, பிப்பலீ கல்லகம் 35.
கபகாஸத்திற்குத் தகுந்த க்வாதங்கள் 35.
கபகாஸமுள்ளவருக்கு தேவதாரு தைல முதலியது 34.
கபகுல்மத்தில் உபயோகிக்கத்தகுந்த சில க்ருதங்கள் 145.
,, தாஹ சிகிதஸை செய்யும் சிலைமை 147.
கப குல்மத்தைக் கரையச் செய்யும் உபாயம் 145.
கப குஷ்டத்தில் சீர்பாதி க்ருதம் 175.
கப சோஸையின் சிகிதஸைகள் 169.
கபச்சர்தி-ப்ரஸேகங்களில் மதந பலத்தை யுபயோகிக்கும் வகை, 206.
கபச்சர்தியின் சிகிதஸை 64.
கபத்திற்குப் பரிஹாரமான மூலபானங்கள் 44.
கபத்துடன் கூடிய வாதத்தில் ஜீர்ணபிண்யாகாதி தைலம் 194.
கபத்ருஷ்டி சிகிதஸை 70.
கப-பித்தப் பிரமேஹங்களில் உபயோகிக்கக்கூடிய குர்ணம் 126.
கபப் பிரமேஹத்தில் சமந கஷாயங்கள் 125.
கப-பித்தாதி பிரமேஹங்களில் சமநமான உணவுகள் 126.
கப மதாத்யய சிகிதஸை 74.
கப மதாத்யயத்தைத் தணியச் செய்யுமுபாயங்கள் 75.
கப மூத்திர க்ருச்சிரத்திற்குப் பரிஹாரங்கள் 120.

கபம் சொற்பமாகவும் அதிகமாகவு
முள்ள பித்தகாஸங்
களில் விரேசநம் 33.
,, மேலிட்டிருப்பவனுக்கே
ற்ற மதுபானமுறை
81.
,, க்ஷீணித்த அதிஸாரத்தி
ற்கேற்ற க்ருதங்கள்
109.
கப-வாதங்களால் வருந்தும் அதி
ஸார ரோகிக்கு அதுவாஸநம்
109.
கப-வாத ஜ்வரத்தில் குடீசீ க்வா
தம் 9.
,, வசாதி க்வாதம் 9.
,, பத்தியாதி க்வாதம் 9.
கப விஸர்ப்பத்திற்கு லேபநங்கள்
172
கபவ்ருத்தி சிகித்யை 134.
கபளக் கிரஹம் 234, 235.
கபளம் 20.
கபஜ கிருமிகளுக்கு சிகித்யை
187.
,, விரணங்களுக்கு சிகித
்யை 130.
கப ஜ்வரத்தில் பாசந கஷாயம் 8.
,, ஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்
க சிகித்யைகள் 57.
,, ஹரமான சில அதுவாஸ
நங்கள் 226.
,, ஹ்ருத்ரோகத்தில் சில
ரஸாயனப் பிரயோகங்
கள் 67.
,, வமந சிகித்யைகள் 67.
கபாசமரியில் வருணாதி க்ருதம்
121.
கபாதிசமான வாத-சோணிதத்தி
ற்கு சிகித்யைகள்
,, ,, லேபம் 199. [197.
கபாதிஸார சிகித்யை 108.
கபித்தாதி லேபம் 18.
கபித்தாஷ்டக சூர்ணம் 108.
கபோதரத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதா
திகள். 155
கம்பீர வாத - சோணிதத்திற்குப்
பரிஹாரம் 200.
கம்ஸம் 235.
கர-சிக்கண பாகம் 234.
கரஞ்ஜ சுக்தம், 96.
,, பீஜாதி லேபம் 180.
கரஞ்ஜாதி சுக்தம் 96.
கரமத்யம் 234.

கரவீரமூலாதி லேபம் 180.
கருஞ்சிவதை யினுண்டாகக் கூ
டிய துன்பங்களும் அதை யுப
யோகிக்கும் சிலைமையும் 210.
கருஞ்சிவதையை எந்தெந்த வியா
தியில் எவ்விதம் உபயோகிக்க
வேண்டும்? 210.
கர்ஜுராதி க்ருதம் 55.
கர்ஷணம் 4.
கர்ஷம் 234, 235.
கலசம் 126.
கலசம் 126, 234.
கலம் 62, 101, 126.
கல்கம் 232, 233.
கல்யாணக குடம் 211.
,, க்ருதம் 21.
,, க்ஷாரம் 95.
கல்பஸ்தாநம் 205.
கவளக்கிரஹம் 234, 235.
கவாக்ஷயாதி சூர்ணம் 150.
களிங்காதி சூர்ணம் 98.
கள்ளிப்பாலில் சில சரக்குகளை வி
ரேசநமாவதற் கேற்றவாறு பா
வனை செய்தல் 214.
கள்ளிப்பாலைக் கிரஹித்து உபயோ
கிக்க வேண்டிய முறை 213.
கள்ளிப்பால் கடுமையான விரேச
நச் சரக்கு 213.
கஜசர்மலேபம் 185.
கஷாயரஸ வர்க்கம் 18.

கா

காசலவணம் 116.
காண்டவம் 43.
காமாலையில் உபயோகிக்கக் கூடிய
சில முறைகள் 165.
,, பித்தஹர-மலரஞ்ஜந சி
கித்யைகள் 165
காம்பலிகம் 62.
காம்ஸ்ய பாத்திரம் 234
காலம் (தோஷங்கள் பக்குவமாவ
தற்கு) 4.
காஸங்களில் உபயோகமான சில
சிறிய முறைகள் 46.
காஸசிகித்யாத்தியாயம் 30.
காஸ-சுவாஸங்களில் தாடிமாதிரி கு
டயோகங்கள் 35.
காஸ-சுவாஸ - ஹித்மரக்களுக்குப்
பரஸ்பரம் அனுகூலமான பொ
து சிகித்யை 52.
காஸத்தில் உபயோகிக்கக் கூடிய
சாகங்கள், ஸ்நேஹங்கள்,
காடிகள் முதலியன 32.

காஸத்தில் சோதந சிகித்யைக்குப்
பிறகு பேயாதி கிரமம்
33.
,, தசமூல க்ருதம் 30.
,, தாமபானம் 31.
,, சிர்குண்ட-விடங்க க்ருத
ங்கள் 36.
,, பிப்பலீ சூர்ணம் முதலி
யன 32.
,, விதார்யாதி க்ருதம் 31.
காஸமர்தாதி க்ருதம் 45.
காஸமும் பீநஸமு முள்ளவனுக்கு
தாமபானம் 32.
காஸாதிகளால் க்ஷீணித்தவர் முத
லியவர்களுக்கு சோதந
க்ருதங்கள் 44.
,, க்ஷீணித் திருப்பவருக்கு
ஆட்டுக்கொழுப்பு மு
தலியதைக் கொடுத்
தல், 38.
காஸாதிகளில் த்ரிஜாதகாதி குடி
கை 38.
,, மதுக புஷ்பாதி யோகம்
38.
,, வியாக்ரியாதி லேஹ்யம்
35.

கி

கிரந்தி விவர்ப்ப சிகித்யை 173.
,, விஸர்ப்பத்தில் தாஹ-பாக
சிகித்யைகள் 173.
கிரஹணியில் அன்னகாலத்தில்
உபயோகிக்கத் தகுந்த
உணவுக்கான பொது
விதி 110.
,, ஆமதோஷம் அதிகரித்
திருக்கையில் கொடுக்
கக் கூடிய பானங்கள்
110.
,, பலகாரணங்களால் உண்
டாகும் அக்னி மாந்தி
யத்திற்குப் பரிஹாரங்
கள் 116.
,, பித்தாதிக்கயத்தாலான அ
க்னிமாந்தியத்தைப் ப
ரிஹரித்தல் 113.
,, மோர் பிரசஸ்தமானது
110.
,, வாந்தி, இருதயநோய் மு
தலிய துகூடியிருந்தால்
செய்யக்கூடிய பரிஹா
ர முறைகள் 111.
கிரஹணி 110.

கிரஹணி சிகிதஸாத்தியாயம் 110.
 கிரஹணி தோஷத்தில் உபசரிக்க
 வேண்டியதன் பொதுவிதி 110.
 கிரஹாதிகளா லுண்டாகும் ஜ்வர
 த்திற்கு சிகிதஸை 22.
 கிரஹிக்கக் கூடிய பால் கோமூத்
 திரம் முதலியன 232.
 கிராம்ய மாம்ஸம் 170.
 கிருமிகளால் உண்டாகும் சர்திக்கு
 சிகிதஸை 64.
 கிருமிகளைப் போக்கும் யவாகு மு
 தலிய முறைகள் 186.
 கிருமி குஷ்டத்தில் கதிராதி யோ
 கம் 182.
 கிருமி சிகிதஸை 186.
 கிருமி ரோகத்தில் உபயோகிக்கக்
 கூடிய தைலங்கள் 187.
 கிருமிரோகி பரிஹரிக்க வேண்
 டிய வஸ்துக்கள் 187.
 கிருமி ஹரங்கள் 68.
 கிருமிஹ்ருத் ரோக சிகிதஸை 68.
 கிருஷ்ண ஸர்ப்ப சர்மலேபம் முத
 லியன 185.
 கிருஷ்ணாதி லேபநம் 169.

கீ

கீழ் நோக்கிய இரக்த பித்தத்தில்
 உபயோகிக்கத் தகுந்த
 பேயாக்கள் 26.
 " தர்ப்பணமும் பேயா
 வும் 25.
 " மதநாதி வமநம் 26.

கு

குக்குல்வாதி லேபம் 181.
 குசாதி க்ருதம் 121.
 குடலிலுள்ள ஆமதோஷத்தைப்
 பரிஹரிக்கும் முறைகள் 111.
 குடவம் 30, 234.
 குடஜ கூராம் 111.
 குடஜாதி பாணிதம் 105.
 குடஜாவலேஹம்-முதல் 92.
 " இரண்டாவது 92.
 குடார்தரகப் பிரயோகம் 167.
 குடிநீரைப் பக்குவம் செய்வதற்கா
 ன விதி 3.
 குடீசீ க்வாதம் 9.
 குடீசீயாதி க்ருதம் 30.
 குதப்ரம்ச சிகிதஸை 103, 219.
 குதப்ரம்சம் முதலியவற்றில் பிச்
 சாவஸ்திப் பிரயோகம் 107.

குதம் அழற்சியற்றால் குளிர்ந்த
 ஸைக-லேபங்கள் 107.
 குதவர்த்திப் பிரயோக முறை மு
 தலியன 95.
 கும்ப காமலாவில் சிலாஜா முத
 லியவற்றின் யோகம் 166.
 கும்பம் 235.
 குல்ம சிகிதஸாத்தியாயம் 136.
 குல்மத்தில் ஆமிசா தோஷங்களு
 க்கு சிகிதஸை, 148.
 " உபயோகிக்கக் கூடிய
 போஜன - பானங்கள்
 147.
 " வேறு சில பான முறை
 கள் 147.
 " கமயந்திரப் பிரயோகம்
 144.
 " தாஹசிகிதஸை செய்யு
 முறை 147.
 " கிருஹவஸ்தி 146.
 " மாஸக சுத்திக்காக மத்ய
 பானம் 147.
 " விசேஷமாக ஸ்நேஹபா
 நாதிகள் செய்விக்கும்
 கிலேமைகள் 136.
 " விரேசநோப யோகமான
 சில முறைகள் 146.
 " ஸ்நேஹ - ஸ்வேதங்கள்
 144.
 " கூராரப் பிரயோகத்தின்
 உபயோகம் 147.
 " கூராராதிகளைப் பிரயோ
 கித்தல் 146.
 குல்மம் இரக்த-பித்தங்களால் அ
 ழற்சி கொண்டால் செய்யும் சிகி
 தஸை 143.
 குல்மரோக விகாரம் மிச்சமிருப்
 பின் செய்யவேண்டிய பரிஹா
 ரம் 143.
 குல்மாதிகளில் தைலாதி யோகம்
 140.
 குஷ்டத்தில் உபயோகிக்கக் கூடிய
 சில ஔஷத முறைகள்
 176, 177.
 " சோதநம் செய்யுமுறை
 183.
 " தோஷங்களை முற்றிலும்
 வெளிப்படுத்தல் 183
 " நல்ல பலனுண்டாகுமாறு
 லேபங்களைப் பிரயோ
 கித்தல் 183.
 " யம-நியம-விரதாதினைச்
 செய்தல் 183.

குஷ்டத்தில் லேபநம் முதலியது
 செய்யும் கிலேமை மு
 தலியன 179.
 " வமநாதிகள் பிரயோகிக்
 கும் கால கிரணயம்
 183.
 " ஸிராவ்யதை முதலியன
 175.
 " ஹிதமும் அஹிதமுமான
 அன்னடா கு தி க ள்
 176.
 குஷ்டஹரமான சில முறைகள்
 178.
 குஷ்டாதி தைலம் 182.

கூ

கூஷ்டமாண்ட ரஸாயனம் 41.

கே

கேவல வாதத்தில் முதலிற் செய்ய
 வேண்டிய சிகித
 னா கிரமம் 187.
 " வஸாபானம் 194.
 கேஸராதி க்ருதம் 164.

கோ

கோசாதகாதி க்ருதம் 221.
 கோணி 234.
 கோபணபந்தம் 103.
 கோமூத்திர க்ருதம் 150.
 கோமூத்திராரிஷ்டம் முதலியன
 184.
 கோலம் 168, 234, 235.
 கோஷ்டத்தைப் பற்றிய வாதத்
 திற்கு சிகிதஸை 189.

கௌ

கௌடம் 77.

க்

க்ராஹி 59.
 க்ருதத்தை கிலேமைகளுக்கேற்ற
 வாறு உட்கொள்வதும் அதன்
 உபயோகமும் 41.
 க்ருத மாத்திரை 31.
 க்ருஸரா 187.
 க்வாதம் 9, 233.
 க்வாதாதிகளைச் செய்யும் ஔஷ
 தங்கள் 233.

ச

சசாங்க கிரணங்கள் 58.
 சட்யாதி சூர்ணம் 51.
 ,, ஸ்வரஸம் 34.
 சததெனத க்ருதம் 60.
 சதாஹ்வாதி அநுவாஸநம் 225.
 சதுரம்லம் 111.
 சதுரம்லாதி சூர்ணம் 111.
 சதுர்த்திகை 234, 235.
 சந்தநாகி க்ருதம் 114.
 சாந கஷாயங்கள் 7.
 ,, சிகிதஸை 4.
 சமநம் 24.
 சம்யாக க்ருதம் 191.
 சரக் கொன்றை சாந்தமான சிறந்த
 விரேசநச் சாக்கு 212.
 சரக் கொன்றையைச் சேவித்து வை
 த்தல் 212.
 ,, விரேசநத்திற்காக உப
 யோகிக்கும் முறைகள்
 213.
 சராவம் 31, 37, 234.
 சர்க்கராதி க்ருதம் 34.
 சர்தி 62.
 சர்திகளைத் தடுத்து விடவேண்டிய
 தன் ஆவச்யகதை 64.
 சர்தியில் பத்தியமான ஆஹார வி
 ஹாரங்கள் 62.
 ,, லங்கநமும் வமநமும்
 62.
 ,, விரேசநமும் சமநமும் 62.
 சர்தி-ஹ்ருத்ரோக-த்ருஷ்ண சிகி
 த்ஸாத்திய-யம் 62.
 சர்மத்தைப்பற்றிய வாதத்திற்கு
 சிகிதஸை 189.
 சலிகாதி க்ருதம் 45.
 சவ்யாதி க்ருதம் முதலியவைகளு
 க்குக் காஸத்தில் பொதுவான
 உபயோகம் 46.
 சஷ்டகம் 80.
 சக்ஷுஷ்யம் 56, 222.

சா

சாகலாதி க்ருதம் 30,
 சாகைகள் 165.
 சாங்கேரீ க்ருதம், 94.
 சாணம் 30, 234, 235.
 சாணாதி மாநங்கள் 234.
 சாரிபாதி கணம் 18.
 சார்தூலக சூர்ணம் 139.
 சாலிதானியம் 11.

சி

சிகிதஸா ஸ்த் தாநத்தின் முடிவு
 ரை 204.
 சிகிதஸா ஸ்த் தாநம் 1.
 சிக்கண பாகம் 234.
 சித்ரகாதி அவலேஹம் 97.
 ,, க்வாதம் 141.
 சித்ரோதர சிகிதஸை 158.
 சித்ரோதரம் 58.
 சிம்ப் தானியம் 11.
 சிரஸ்ஸைப்பற்றிய கிருமிசளுக்கு
 சிகிதஸை 186.
 ,, வாதத்திற்கு சிகிதஸை
 189.
 சிரீஷத்வகாதி லேபம் 180.
 சிரோ விரேகத்தில் க்ருதமண்ட
 நஸ்யம் 194.
 ,, விரேகத்திற்கு வேல்லா
 திகணம் 134.
 ,, வேதனை முதலியதற்கு சிகி
 த்ஸை 59.
 சில உபத்திரவங்களோடு கூடிய
 வாதகுல்மத்தில் சிலாஜத்வாதி
 பிரயோகம் 141.
 சிலாஜத்வாதி குளிகை 163.
 சிலேஷ்ம கிரஹணியில் செய்யும்
 சிகிதஸை 111.
 ,, குல்மசிகிதஸைகள் 144.
 சிவதைவோரின் குணவி?சஷ்டங்கள்
 210
 சிவதை வோர் இரண்டுவிதம் 210.
 சிறு பஞ்சமூலம் 5.

சி

சீதகஷாயம் 8, 9, 10, 233.
 சீதளமான தைல-கஷாயாதி லே
 பந-ஸேசநங்கள் 18
 சீத ஜலஸ்நான த்ருஷ்ண சிகித்
 ஸை 70.
 ,, ஜ்வரத்தில் தகராதி அப்
 யங்கம் 18.
 ,, நடுக்கத்தைத்
 தணிபச் செய்யும் லேபந-
 ஸ்வேதநாதி அநேகமுறை
 கள் 19.
 சீது 77.

சு

சுக்தம் 8.
 சுக்தி 235.
 சுக்ரத்தைப்பற்றிய வாதத்திற்கு
 சிகிதஸை 190.

சுக்ராச்மரீ சிகிதஸை 123
 சுண்ட்யாதி குளிகை 162.
 ,, க்ருதம் 65, 150.
 ,, யோகம் 140.
 சுஷ்டக காஸம் 37.
 ,, வஸ்துக்களினும் ஆர்த்ர
 திரவங்களை இரண்டுபங்காகச்
 சேர்த்தல் 234.
 சுஷ்டகாரசஸ் 83.

சூ

சூர்ணம் 233.

சே

சேர்க்கையினால் விரோதமடையும்
 வஸ்துக்கள் 118.

சை

சைலேயாதி தைல-லேப-உதகங்
 கள் 168.

சோ

சோகை 166.
 சோணிதம் 200.
 சோதந குணம் 117.
 ,, க்ருதங்கள் 44.
 ,, சிகிதஸை 68.
 சோதை 166.
 சோதையில் மந்தாக்கனி முதலிய
 கோளாறுகளைப் போக்
 கும் முறைகள் 167.
 ,, விலக்கவேண்டிய அபத்
 தியங்கள் 170.
 ,, ஸ்ரோதோ பந்தநாதிகளுக்
 குப் பரிஹாரங்கள். 169.
 சோபை 166.

சு

ச்யாமம் (சிவதை) 210.
 ச்யாமாகாதி சூர்ணம் 212.
 ச்யாமாதி சூர்ணம் 112.
 ச்ருங்கம் முதலிய கருவிகள் 60.
 ச்வதம்ஷ்ட்ராதி க்ருதம் 47.
 ச்வயது சிகிதஸாத்தியாயம் 166.
 ச்வயதுவில் ஹிதமான அன்னபா
 னங்கள் 168.
 ச்வாஸ சிகிதஸை 47.
 ச்வாஸம் 47.
 ச்வாஸ-ஹிதமாக்களில் சமநம் செ
 ய்விக்கும்
 நிலைமை
 49.
 ,, ,, சோதந சிகித்
 ஸையின் ஆவ
 சியகம் 48.

ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் தற்காலபரி
 ,, ஹாரத்திற்கான சில
 ,, உபாயங்கள் 52.
 ,, தாமபானம் 48.
 ,, ரஸ்யங்கள் 51.
 ,, ப்ருஹ்மண-லங்க
 ,, நங்களாலான குண
 ,, ங்கள் 49.
 ,, வமநம் 48.
 ,, விரேசநம் 48.
 ,, ஸாமான்ய சிகித்
 ,, சை 52.
 ச்வாஸ - ஹித்மாக்களுக்கு ஏற்ற
 க்ருதங்கள் 52.
 ,, ஒர்விகமான சிகித்
 ,, சை 47.
 ,, யூஷம் முதலிய
 ,, உணவுகள் 50.
 ,, வேறு சில உணவுகள்
 ,, 50.
 ,, ஸ்வேதம் 47.
 ச்வாஸ-ஹித்மா சிகிதஸாத்தியாய
 ம் 47.
 ச்வித்ர சிகிதஸாத்தியாயம் 184.
 ச்வித்ரத்தில் கொப்புளங்களுக்கு
 சிகிதஸைகள் 184.
 ,, முதலில் விரேசநம் முக்
 ,, கியம் 184.
 ச்வித்ரத்திற்கு ஆரம்பத்திலேயே
 பலபான சிகிதஸை அவசியம்
 184.
 ச்வித்ரம் 184 [185.
 ,, சிவாரணமாவது அரிது
 ச்வேதகரவீர மூலாதிலேபம் 180.

த
 தகராதி அப்யங்கம் 18.
 தகலாவணிக யூஷம் 7.
 தக்த் தபாகம் 234.
 தகரப்பிரயோக முறைகள் 85, 86,
 87.
 தகராரிஷ்டம் 86.
 தசமூல க்ருதம் 30, 36, 55, 144.
 தசமூலம் 19.
 தசமூலாதி அதுவாஸநம் 225.
 ,, அவலேஹம் 97.
 ,, கஷாயமும் பேயாவும்
 ,, 50.
 ,, ஸ்நேஹம் 174.
 தசமூலாவலேஹம் 168.
 ததூர்வாதத்தில் அஸாத்தியக் குறி
 கள் 193.
 ,, ஸாத்தியக் குறிகள் 192.

தந்தி க்ருதம் 176.
 ,, ஹரீதீ அவலேஹம் 145
 தந்தியரிஷ்டம் 89.
 தர்ப்பணம் 187.

தா
 தாடிம க்ருதம் 45.
 தாடிமாதிரி குடபோகங்கள் 35.
 ,, க்ருதம் 161.
 தாடிமாவ்ஷ்டக சூர்ணம் 108.
 தாதிக க்ருதம் 137.
 தாநசம் 177.
 தாந்யகாதி காரணமும் 43.
 தாந்ய யூஷம் 101
 தாந்வந்தா க்ருதம் 127.
 தாபஜ்வரத்தில் கபித்தாதிசுளால்
 லேபம் 18
 ,, காடி முதலியவற்றால்
 ஸ்நாக ஸேகாதிகள்
 18.
 ,, தேனமான கஷாயாதிக
 ளால் லேபக ஸ்நாகா
 திகள் 18.
 ,, பித்தஹா சிகிதஸை 18.
 ,, ஸ்நேஹ தேனதக்ருதம்
 18.
 தாளிஸாதி சூர்ணம் 59.
 ,, வடம 112.
 தாஹாதிசுளால் மல முதத்திரங்கன்
 தடுக்கப்படுவதற்குப் பரிஹாரம்
 84.

தி
 தக்தக க்ருதம் 13, 174.
 திக்தகாதி ச்வாதம் 10.
 திந்நுகம் 235.
 திமிருண்டாங்கம் வாசத்திற்கு
 சிகிதஸை 190.
 திரங்குணம் 234, 235.
 திரவ தாதுக்கள் 218.
 திராக்ஷாதி கணம் 9.
 ,, க்ருதம் 131.
 ,, பாண்டம் 9.
 ,, மந்தம் 26.
 ,, யோகம் 143.
 ,, லேஹ்யம் 164.
 ,, ஹிமம் 9.
 திருண பஞ்சமூலம் 34.
 திரோணம் 31, 114, 234, 235.
 திரோணி 234.
 தில்வக க்ருதம் 13, 191.
 ,, லேஹ்யம் 213.

தி
 தீபந-பாசந சந்திகள் 5.
 தீபநம் 35.
 தீக்ஷண - மிருது வஸ்திசுளக்கே
 ற்ற வஸ்துக்கள்
 226.
 ,, வஸ்திகளை மாற்
 ரிமாற்றிபிரயோ
 கிக்கும் சிலைமை
 கள் 226.

து
 துராலபாதி கஷாயம் 171.
 ,, சூர்ணம் 31.
 துராலபாரிஷ்டம் 89.
 துர்பலமான கபோதாரிக்கு சிகித்
 தஸை 156.
 துலாம் 30, 235.
 துவரீ 56.
 துன்பமின்றி இன்பமேதரும் மது
 பான முறை 77.
 துஸ்பர்சாதி சூர்ணம் 31.

து
 துர்வாதி கணம் 18.
 துஷ்டி விஷம் 213.

தே
 தேவதாரு ஸதலம் 34.
 தேவதாரவாதி லேபம் 153.
 ,, லேஹ்யம் 35.
 தேவதாரிஸையப் பாஷவிட்டு பக்கு
 வம் பெற்தல் 207.
 தேவதாஸி முதலிய ஸத வமநமாவ
 தற்கு உபயோகித்தல்
 207.
 ,, முதலிய வானகுணமுள்ள
 சாக்குகள் 206, 207.
 தேஹம் கஷ்டத்தால் முதலியதில்
 மதகபலாதிசுளையுப
 யோகித்தல் 206.

தை
 தைலபாக முறை 103.

தோ
 தோஷங்களின் ஆவரண விகாரங்
 கள் 153.
 தோஷ சோதனத்திற்கு ஒளவத
 பாகம் செய்து வேக சி
 ரோதம் செய்வதாலா
 ன தீங்குகளும் பரி
 ஹாரமும் 217.
 தோஷம் அதிகரித்து மலமும் இ
 றுதி அடிக்கடி மலங்
 கழிபவனுக்கு ஏற்ற
 சிகிதஸை 100.

தோஷ ஸம்ஸர்க்கம் 60.
தோஷ ஹர வஸ்தி 223. [224.
" " ஸ்நேஹ வஸ்திகள்

த்
த்ராயந்த்யாதி க்ருதம் 131.
த்ராயமாணாதி க்ருதம் 131.
த்ரிகடு 19, 111.
த்ரிகண்டகங்கள் 49.
த்ரிகண்டகாதி ஸ்நேஹங்கள் 127.
த்ரிபலாதி அயஸ்க்ருதி 197.
" க்ருதம் 21.
" சூர்ணம் 177.
த்ரியூஷணம் 111.
த்ரியூஷணாதி க்ருதம் 138.
த்ரிலவணம் 63.
த்ரிவ்ருத ஸ்நேஹம் 130.
த்ரிவ்ருதாதி மோதகம் 25.
த்ரிவ்ருத் 210.
" அவலேஹம் 25, 210.
" சூர்ண கல்பங்கள் 212.
" லேஹம் 210
த்ரிஜாதகம், 38, 41.
த்ரிஜாதகாதி குடிசை, 38.
த்ருண பஞ்சமூலம், 69.
த்ருஷ்டி சிகித்யை, 62.
" ரோசத்திற்கான பொது
சிகித்யைகள், 68.
த்ருஷ்டிணை, 62.
த்ருஷ்டிணையுடன் கூடிய ஹ்ருத்
ரோசத்தில் பான
வகைகள், 66.
த்வம்ஸக சிகித்யை, 77.
த்வம்ஸகம், 76.
த்வக்ஷாரம், 112, 185.
" க்ஷாரம், 113.

ந
நலங்குப்பொடி, 61.
நல்வணம், 234.
நவ ஜ்வரத்தில் கஷாயரஸமுள்ள
கஷாயம் உப
யோகிக்கத்தகா
து 7.
" ஜ்வரம், 7.
நவாயஸ சூர்ணம், 129, 162.

நா
நாகபலா கல்பம் முதலியன, 41.
" க்ருதம், 41.
நாகராதி சூர்ணம், 114.
நாட்பட்ட ஜ்வரத்தில் அப்யங்கலே
ப-ஸைகங்கள், 17.

நாட்பட்ட ஜ்வரத்தில் நஸ்யப்பிர
யோகம் 17.
நாபிக்குக்கீழ்ப்புறத்தைப்பற்றியவா
தத்திற்கு சிகித்யை, 189.
நாபிமை ப்பற்றிய வா தத்திற்கு சிகி
த்யை, 189.
நாராயண சூர்ணம், 150.
நாவறட்சியில் உபயோகிக்கத்தகு
ந்த பானங்கள், 50.
நான்குவித ஸ்நேஹங்கள், 60.

நி
நிசாதி வடகம், 178.
நிசாத்யஞ்ஜநம், 165.
நிசோஷித கஷாயம், 9.
நிம்பாதி க்ருதம், 175, 194
" லேபம், 180,
" ஸ்நானோதகம், 168.
நிராமாதி நிஸைகாளில் சோதை
யில் செய்வேண்டிய சிகித்
யைகள், 167.
நிருஹவ ஸ்தி, 16.
" வஸ்தியின் அடோகமும்,
அதனுலுண்டாகும் தீங்
கும், பரிஹாரமும், 228,
நிர்குண்ட க்ருதம், 36,
நிற்காத அநிஸாரத்தில் பிச்சா
வஸ்தி, 105.

நீ
நீர்ச்சுருக்கு சிகித்யை, 119.
நீலிந்யாதி க்ருதம் (முதல்) 141.
" (இரண்டாவது) 141.
" க்வாதம் முதலியது 21
" சூர்ணம், 151.

நெ
நெற்பொரிச்சுரு, 5, 6.

ந்
நயக்ரோதாதி கணம், 18-

ப
பக்வமடையும் விதாதிக்கு உப
நாஹஸ்கேதம், 132.
பக்வம் செய்வதால்விரோதமுண்டு
பண்ணும் உஸ்துகள், 118.
பக்வாசயம், 102.
பக்வாதிஸார சிகித்யை, 104.
பக்வாதிஸாரத்திற்கேற்ற
யவாகு, 100.

பஞ்ச கர்மங்கள், 119.
" கவ்ய க்ருதம், 21.
" கஷாயங்களை யுபயோகிக்கு
ம் பிரமாணங்கள், 233.
" கஷாயங்கள், 232.
" கோலம், 55.
" கோலாதி கல்கம், 65.
" " க்ருதம், 55-
" திக்தம், 222.
" பஞ்சமூல க்ருதம், 55.
" பஞ்சமூலங்கள், 55.
" மூல சிருஹம், 91.
" மூலம், 15.
" மூலாதி க்ருதம் முத
லியன, 113.
" " சூர்ணம், 113.
" " தைலம், 113.
" " யாவாகு, 217
" லவணங்கள், 45.
" லவணாதிசுளிகை, 112.
" வாயுக்கள், 201.
" ஸாரம், 70.
பஞ்சாம்லம், 14.
படோல மூலாதி க்வாதம், 169,
177.
" " சூர்ணம், 150.
படோலாதி க்வாதங்கள், 20.
" சூர்ணம், 113.
" சிருஹம், 16.
பதரம், 235.
பத்த குதோதர சிகித்யை, 158.
" குதோதரம், 158
பத்து விதமான ஸநகிபத மதா
த்யங்கள், 75.
பத்தோதரச் சித்ரோதரங்களில்
சஸ்திர சிகித்யை, 159,
பத்தகாதி கணம், 18.
பத்மோத்பலாதி கணம், 172.
பத்யா க்ருதம், 165.
பத்யாதி க்ருதம், 65.
" க்வாதம், 9.
" சூர்ணம், 97.
பத்ர கல்கம், 195.
பத்ர தார்வாதி கணம், 130.
பய சோகாதிஸாரங்களில் பரிஹா
ரம், 109.
பரஸ்பரம் ஆவ்ருதமான வாதகபங்
களில் பஞ்ச மூலாதி
சூர்ணம், 113.
பரிஷேகம், 129.
பர்ணி நீ சதூஷ்டயம், 16.
பர்ணிந்யாதி சிருஹம், 16.

பல காலாதிருக்கேற்ற ஒளவுத்
தங்களால் வஸ்திகளைப்
பிரயோகித்தல், 226
பல தோஷங்களாலான சோதை
களில் சோதநங்கள், 170
" தோஷங்கள் ஸம்பந்தப்
பட்ட காஸங்களுக்கு
சிகிதஸைகள், 37
பலமான தோஷங்களில் சொற்ப
ஒளவுதே பியோகத்தா
ல் விலையும் தீங்குளும்
பரிஹாரமும், 217.
" மலபந்தமுள்ள உதாவர்
த்தத்திற்கு சிகிதஸை, 96.
பலம், 234, 235.
பலலம், 148.
பலவித அநிஸாரங்கள் 105
பலவிதமான இரத்த-பித்தங்க
களில் பொதுவான
சிகிதஸா விதிகள், 24.
" வயிற்றுக் கோளாறு
களில் பிச்சாவஸ்தி, 109
பல விரேசநம், 68.
பலஹினர் முதலியவருக்கு
தீருஷ்ண சிகிதஸை 71
பலாச காரம், 184.
பலாதி சிருஹம், 200.
பலா தைஸ, 66, 195, 200.
பலாம்லம், 87.
பல்பா, 43.
பல்லாசு க்ருதம், 144.
" லேபா, 185.
பல்லாதகாதி லேபம், 185.
பல்லாதகாவலேஹம், 206.
பக்ஷவாத சிகிதஸை, 192.

பா
பாசந கஷாயங்கள், 7, 8.
பாசநம், 35, 68.
பாடாதி ரூர்ணம், 129.
" பேயா, 168.
பாணிதம், 105.
பாணிதலம் 25, 234, 235.
பாணிமாசிகை, 235
பாண்ட கஷாயம், 9, 232, 233
பாண்டம், 9, 233
பாண்டு ரோகங்களில் சுவயதுசிகி
தஸை, 166
பாண்டுரோக சிகிதஸாத்தியாயம்,
161
பாண்டுவில் காமாலையுச்சேர்ந்துண்
டாயிருக்கையில் செய்யும்
சிகிதஸை, 165

பாண்டுவில் முதலில் உபயோகிக்கு
ம் ஒளவுதங்கள், 161.
" ம்ருத்திகா தோஷங்களு
க்கு ம்ருத்திகை முத
லியதே பரிஹாரம்,
164
" ம்ருத்திகையை வெளிப்
படுத்துவதும் அதற்
குப்பின் செய்யவே
ண்டிய சிகிதஸையு,
164
" ஸாமான்ய-விசேஷ சிகித
ஸைகள், 164
" ஸ்கேஹக சோதநாதி மு
றைகள், 161.
பாநீயம், 3
பாரம், 235
பார்க்கயாதி ரூர்ணம், 148
பாலுக்கும் ஒஜஸ்ஸுக்கு முள்ள
பொதுவான பத்து கு
ணங்கள், 76
பாலுள்ள மாங்கள், 130
பாலே ஸாத்தியமாகப்பெற்ற ஜ்வா
ரோகிக்கு அதை உபயோகித்
தும் லீலைமை, 15
பாஜநம், 234, 235
பாஷாண பேதயாதி க்ருதம், 121
பாஹ்ய-அந்தராயாமங்களுக்குசிகி
தஸை, 192
பாஹ்யாயாமம், 190

பி

பிசு 235
பிச்சாவஸ்தி 94, 105
பிடாலபதகம் 235
பிடால லவணம் 116
பிண்ட தைலம் 198
" ஸ்வேதம் 173
பித்த-சப ஜ்வரங்களில் கஷாய வி
சேஷங்கள் 7
" " ஜ்வரத்தில் ஆரக்ஷதாதி
க்ஷாதமும் தீக்தகாதித்
வாதமும் 10
பித்த காஸத்தில் சட்டயாதி ஸ்வர
ஸம் 34
" " சர்க்கராதி க்ருதம்மு
தலிய முறைகள் 34
" " சிலலேஹ்பாதிசு 33
" " லவங்கத்வகாதி லேஹ்
யம் 33
" காஸத்திற் சேற்ற சில
உணவுகள் 33

பித்த குல்மத்தில் அமுற்சியுண்டா
குல் செய்யும் பரி
ஹாரம் 143
143
" " இரத்த மோக்ஷணம்
செய்யும் லீலைமை
143
" " திராக்ஷாதி யோகம்
143
" " தல்வக க்ருதம் முத
லியவற்றின் உப
யோகம் 142
" " பத்திய உணவுகள்
143
" " கஷேயோகம் 143
" குஷ்ட சிகிதஸை 174
" சித்தியின் சிகிதஸை 63
" சோதைகள் சிகிதஸைகள்
161
பித்தத்தினாலுண்டான பல்ஹோ
தரத்திற்கு சிகிதஸைகள் 158
பித்த த்ருஷ்ண சிகிதஸை 69
பித்தப்பிரபேஹத்தில் சமகசஷாய
ங்கள் 123
பித்த மதாத்யய சிகிதஸை 73
" முதா க்ருதத்திற்குப்
பரிஹாரங்கள் 119
பித்தம் மேலிட்டிருப்பதற்கு சேற்ற
மதபானமுறை 81
பித்த-ரக்தாதிசு வாத-சோ
ஸிதத்திற்கேற்ற
லேபாதிசு 200
" விஸர்ப்பத்திற்கு லேப
ங்கள் 172
" ம்ருத்திக்கு சிகி
தஸை 134
பித்தஜ்விர்ணங்களுக்கு சிகிதஸை
130
பித்த ஜ்வரத்தில் பாசநகஷாயம் 8
" ஜ்வரம் முதலியவற்றில் உப
கொள்ளத் தகுந்தரும்கூர் 3
" ஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்க
சிகிதஸைகள் 57
" ஹரமான கணிசன் 26
" ஹிருதரோகத்தில் க்ரே
சநமுறை 66
" ஹிருதரோகத்திற்கேற்ற
க்ருதபானங்கள் 67
பித்தாச்மரியில் குசாதி க்ருதம் 121
பித்தாதிசுமான வாத-சோஸிதத்
திற்கு சிகிதஸைகள், 197
பித்தோதரத்தில் ஸ்கேஹஸ்வே
தாதிகள் 155
பிப்லீ கக்மம் 35

பிப்லீ வர்த்தமானகம் 88, 153
 பிப்பல்யாதி க்ருதம் 45
 ,, சூர்ணம் 157
 ,, தைலம் 91
 பிரகுஞ்சம் 234, 235
 பிச்சந்நம் 175
 பிரமாதி 45
 பிரமேஹசிகித்ஸாத்தியாயம் 125
 பிரமேஹத்தில் உபயோகிக்கக்கூடிய பலவித உணவுகள் 126
 ,, கப-மேதோஹரமான சிகிதனைகள் 128
 ,, சமநெளஷதங்கள் 125
 ,, சிலாஜதுப் பிரயோகம் 128
 ,, பாடாதி சூர்ணமும் 129
 ,, முதலில் செய்யவேண்டிய சிகிதனை 125
 பிரமேஹ பிடகைகளுக்கு சிகிதனை 129
 ,, பிடகைகள் 129
 பிரவாஹிகை வயிற்றுக்கெட்புமுதலியவற்றில் செய்யக்கூடிய சிகிதனை 217
 பிரஸஹங்கள் 56
 பிரஸாரிணி தைலம் 191
 பிரஸத்தம் 30, 234
 பிரஸருத ச்ருஹங்கள் 222
 பிரஸருதம் 221, 235
 பிருஹ்மண நஸ்யம் 17
 பிலேசய ஜ்ஞாக்கள் 45
 பில்வம் 234, 235
 பில்வாதி தைலம் 65

பீ

பீல்வாதி சுத்தம் 96

பு

புத்ரியம் 225
 புநர் நவாதி க்ருதம் 36
 பும்ஸவநம் 211
 புராண க்ருதம் 21, 109
 புரீஷஜக் கிருமிகளுக்கு சிகிதனை 187
 புஷ்கரமூலாதி க்வாதம் 141
 புஷ்கராதி கல்கமும் யவாந்யாதி க்வாதம் முதலியதும் 65

பூ

பூதிகாதி க்ஷாரம் 139
 பூதிகிஸலபாதி லேபம் 184
 பூசீம்பாதி சூர்ணம் 113, 170, 177
 பூர்வ ரூபங்கள் 1

பே

பேயா 4
 ,, உபயோகிக்கத்தகாத ஜ்வராதி சிலைமையில் பத்தியமான வேறு உணவுகள் 6
 பேய்ச்சுரையைப் பலவித ரோகங்களில் வமநத்திற்கு உபயோகிக்கும் பலவிதமான முறைகள் 208.
 பேய்த்தம்மட்டியை வெவ்வேறு வியாதியில் வமநமாவதற்கு வெவ்வேறுமுறைகளில் உபயோகித்தல் 208
 பேய்ப் பிரீக்கைப் பலவேறு ரோகங்களில் வமநமாவதற்கு உபயோகிக்கும் முறைகள் 209
 பேள தைலம் 195
 பேஷஜ கல்பாத்தியாயம் 232

போ

போஜனகாலம் 110
 போஜனமுகொண்டதும் உண்டாகும் ஹந்தய சூலைக்கு குஷ்டாதி சூர்ணம் 68

பெள

பெளமோதகம் 69

ப

ப்ரதுதங்கள் 51
 ப்ரவாஹிகைக்கு ஏற்ற காலங்கள் 101
 ப்ரவாஹிசையில் சில சிலகரை முறைகள் 101
 ப்ரஸஹங்கள் 45
 ப்ருஹதீ த்வயம் 144
 ப்ருஹதீ பாதி கணம் 144
 ப்ருஹ்மண-சோதந வஸ்திகளுக்குத் தகுந்தவர்களும் தகாதவர்களும் 226
 ப்ருஹ்மணம் 24
 ப்லீஹத்தில் தாஹகர்மம் 158
 ப்லீஹத்தின்மேல் பந்தநமும் மந்தநமும் 157
 ப்லீஹ ரோகம் 31
 ப்லீஹோதர சிகிதனை 157
 ப்லீஹோதரம் 157

ம

மணிமந்திர ஓஷ தி ளின் பிரயோகம் 23
 மண்டம் 5
 மண்டரே ஊடகம் 163
 மண்டரோதி சூர்ணம் 163
 மதந பலத்தை உட்கொள்ளும் முறை 205
 ,, பக்குவம் செய்யு முறை 205
 ,, பல புஷ்பங்களைஸு கவமநமாவதற்கு உபயோகிக்கும் முறை 206
 ,, ரஸகரிஸை 206
 மதாத்யய சிகிதஸாத்தியாயம் 71
 மதாத்யயத்தில் ஹர்ஷண சிகிதனை ஹிதமானது 76
 மதாத்யயத்திற்கு சில ஸமயம் மதுபானமே பரிஹாரம் 72.
 ,, பொது சிகிதனை 71
 ,, மதுபானமே பரிஹார முறை 72
 மதாத்யயம் ஓளஷத ஸேவைவால் சாந்தமாகும் கால அளவு 27
 மது 77
 மதுகாதி க்ருதம் 40
 மது தைலக வஸ்தி 67, 222
 மதுபானத்தினாலுண்டாகும் வெறிகளுக்குப் பரிஹாரங்கள் 81
 மதுபானஜ த்ருஷ்டி சிகிதனை 70
 மதுமேஹத்தில் சிலாஜதுப் பிரயோகம் 129
 மதுயஷ்டியாதி தைலம் 209
 மதுர த்ரவ்ய வர்ச்சம் 18
 மதுக புஷ்பாதி யோகம் 18
 ,, ஹிமம் 38
 மதுகாஸவம் - முதல் 114
 ,, இரண்டாவது 114
 மத்யத்தினால் கஷீணித்தகனுக்குப் பால் சிறந்த பானவஸ்து 76
 மத்யத்திற்குள்ள பத்து குணங்கள் 76
 மந்த பாசம் 234
 மந்தம் 69
 மரிசாதி லேபம் 181
 மருக்களாம்பழம் புஷ்பம் முதலியதைப் பக்குவம் செய்யும் வகை 207

மலச்சிக்கலுடன் கூடிய அர்ச்ச
ஸுக்கு ஏற்ற
அன்ன சாகாதி
கள் 90
" " " பானங்கள் 90
" " " மாம்ஸ ரஸங்கள்
90
" " " ஜ்வரத்தில் 30
காதிக்கவாதம் 10
மலம் கலந்த இரக்தாதிஸாராதிக
ளுக்கு சிகிதஸை 107
மலக்ஷயத்தில் உபயோகமான சில
பத்திய உணவு முறைகள் 101
மனச்சிலாதி அஞ்ஜனம் 21
" தூமம் 37
" லேபம் 180
மனோவிகாரம் முதலியவற்றாலா
ன ஜ்வரங்களுக்கு சிகிதஸை
23
மஸ்து 19
மஹா திக்தக க்ருதம் 81, 175
" பஞ்சமூலம் 6
" வஜ்ரக க்ருதம் 176
" " தைலம் 181
" ஸ்நேஹம் 66, 190
மா
மாணிபத்ர குடம் 177
மாதவம் 61, 75, 77
மாதுலங்காதி குர்ணம் 115
" யோகம் 140
மாஸிகை 235
மாஸை க்ருதம் 56
" மேதஸ்ஸுக்களைப் பற்றி
ய வாதத்திற்கு சிகித
ஸை 189
" ரஸ-பூஷங்களைப் பேயா
வைப்பேரல் பக்கு
வம் செய்தல் 6
மார்க ரோதத்தினால் வாதம் பிர
கோபித்த வாத-சோணிதத்திற்
கு சிகிதஸை 201
மார்தவீகம் 61
மாவதம் 177
மி
மிகுதியான தோஷாதிகளில் சொ
ற்ப வஸ்தியைப் பிர
யோகிப்பதாலான தீக்
குகளுக்குப் பரிஹா
ரம் 227
" தோஷாதிகளுள்ளவனு
க்குச் சொற்ப வீரய

முள்ள வஸ்தியால்
உண்டாகும் கெடுதிகள்
227
மிகுதியானவாததோஷத்தில் சோ
தந சிகிதஸை 188
மிசரக ஸ்நேஹம் 44, 127, 145
மிசர தோஷங்களாலான அபதந்
தரகத்திற்கு சிகிதஸை 191
" தோஷங்கள் 127
மிதமான மதுபானத்திற்கான அ
ளவு 80
மிதமிஞ்சிய மதுபானத்தினால் ம
தாத்பயம் உண்டாகும்
வகை 72
" ஜாடராக்கிரியைத் தணிக்
கும் உணவுகள்
118
" " " உபாயம் 117
மிருகங்கள் 54
மிருது தூமம் 32, 58
" பாகம் 234
மு
முஸ்தாதி க்வாதம் 179
" லேபம் 180
முஷ்டி 234, 235
மு
முத்திர க்ருச்சிர சிகிதஸை 135
" வ்ருத்திக்குசிகிதஸை 135
முத்திராகாத சிகிதஸை 119
முத்திராகாதம் 119
மூலவியாதி 83
" சிகிதஸை 83
மூல விரோசனம் 68
மூலிகை முதலியவற்றை கிரஹிக்
கவேண்டிய காலாதிகள் 232
மே
மேதோ வ்ருத்தியில் சஸ்திரசிகித
ஸை 134
" " ஸ்வேத சிகித
ஸை 134
மேத்யம் 56
மேல் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில்
உபயோகிக்
கத் தகுந்த
மந்தங்கள் 26
" " " சமந சிகித
ஸை 25
மேஹங்களில் தரிகண்டகாதி ஸ்
நேஹங்கள் 27
மை
மைரேயம் 77

ய
யக்குதுதா சிகிதஸை 158
யமக ஸ்நேஹம் 57
யவாகு 7
யவாதி க்ருதம் 150
யவாசிகாதி க்ருதம் முதலியன
167
யவாந்யாதி க்வாதம் 65
" குர்ணம் 58
யஷ்ட்பாதி க்ருதம், 39
" தைலம், 66
" சீருஹம், 221
யா
யாபந வஸ்தி, 222
யாப்யமான இரத்த-பித்தம், 24
யாப்யம், 24
யு
யுக்தரத வஸ்தி, 223
யூ
யூஷம், 6, 7
ரா
ரக்தசாலி முதலிய சாலிதான்யங்
கள், 11
ரா
ராஜபக்ஷமாதி சிகிதஸாத்தியாயம்
53
ராஸநாதி க்ருதம், 55, 194
" சீருஹம், 224
ரு
ருச்சியம், 43
ருது ஸந்தி, 205
ரு
ருஷ தேஹிகளுக்கு ச்யாமாதி குர்
ணம், 212
ருக்ஷோஷணங்களாலுண்டான
பித்த குல்மத்திற்கு சிகி
தஸை, 142
ரோ
ரோகாதிகளாலுண்டாகும் த்ருஷ்
ணைக்கு சிகிதஸை, 71
ரோசனம், 35
ரோத்ராஸவம், 127
ரோமராஜி சிகிதஸை, 187
ரோஹிதக அவஸேஹம், 67
" ஹர்தக்யோகம், 157
ரோஹிதகாதி க்ருதம், 158

ல

லகுபஞ்ச மூலம், 5
 லங்கநத்திற்குத் தகாத ஜ்வரங்க
 ளில் செய்
 யக் கூடிய
 சிகிதையை 4
 " " ஜ்வரங்கள், 4
 லங்கநம், 1
 லசுந க்ஷீர யோகம், 140
 லசுநாதி க்ருதம், 138
 லவங்க த்வகாதி சூர்ணம், 56
 " " லேஹ்யம், 33
 லவங்காதி சூர்ணம், 211
 லவணத்ரயம், 111.

லா

லாஜ தர்ப்பணம், 6
 " பேபா, 6
 " ஸக்ஷு, 6
 லாக்ஷாதி க்ருதம், 107
 " சூர்ணம், 178
 " லேபம், 182
 லாக்ஷா க்ஷீராதி யோகங்கள், 37

லே

லேகநம், 138
 லேபம், 119

வ

வசாதி கணம், 109
 " க்வாதம், 9
 வடகம், 234, 235
 " முதலிய மாநங்கள், 235
 வத்ஸகாதி கணம், 8
 வமந கல்ப முடிவுரை, 209
 வமந கல்பாத்தியாயம், 205
 வமநத்தில் அதியோகத்தினால் உ
 ண்டாகும் திங்குகளும் பரி
 ஹாரமும், 218
 வமநத்திற்கும் விரேசநத்திற்கும்
 முறையே சிறந்த சரக்குகள்,
 205
 வமநத்திற்கு யோக்கியமானவன் 2
 வமநம் செயல்க்கத்தகுந்த வியாதி
 களும் வமநத்தின் அள
 வும் 205
 " ஸிற்றேவருததன் காரணமு
 ம் அதைப் பயனுறச் செய்
 யுமுறையும் 216
 வமந-விரேசந வியாபத் வரித்தி அ
 த்தியாயம் 216
 வமநாதிகளால் சுத்தி யடைந்தவ
 னைப் பரிபாலித்தல் 231

வயிற்றுக் கிருமிகளை வெளிப்படுத்தும் சிகிதையை 186
 வயிற்று வலிமுதலியதோடு கூடிய
 யவாத குல்மத்திற்குப் பரி
 ஹாரம் 138
 " வலியில் அதுவாஸந வ
 ஸ்தி 105
 வருணாதி கணம் 121
 " க்ருதம் 121
 வர்ணயம் 42
 வர்ஷாபூ யோகம் 38
 வஜ்ரக க்ருதம் 176
 " தைலம் 181
 வஸ்தி கல்பாத்தியாயம் 220
 " யந்திரத்தைப் பலவாறு
 அழுத்துவதா லுண்டா
 கும்செய்திகளுக்குப்பரி
 ஹாரங்கள் 231
 வஸ்தியின் அயோகத்தினாலான
 துர்க்குணங்களுக்குப் பரி
 ஹார முறைகள் 227
 " அயோகமும் அதனால் ஏற்
 படும் துர்க்குணங்களும், 227
 வஸ்தியாதிகளால் சுத்தியானவனை
 இயற்கைக்குக் கொண்டு வரு
 தல் 231
 வஹம் 234

வா

வாகுச்சியாதி குளிகை 178
 " சூர்ணம் 178
 வாட்ய மண்டம் 11
 வாட்யம் 11
 வாட்யாஹ்வாதி க்வாதம் 141
 வாத-கப காஸத்தில் தசமூலக்ரு
 தம் 36
 " " " தேவதார்வாதி
 லேஹ்யம்மு
 தலியன, 35
 " " " விடங்காதி சூர்
 ணம், 138
 " " கிரஹணியில் க்ரு
 தங்கள் 115
 " " குல்மங்களுக் கான
 வடகங்கள், 138
 " " குஷ்ட ஹரமான
 ஆறு லேபங்
 கள், 182
 வாத கபங்கள் அதிகரித்த ஸந்தி
 பாத ஜ்வரத்தில் பாசந க
 ஷாயம், 10
 " கபஜ்வரத்தில் உஷ்ணஜ
 லபாநம் 2

வாத-கப ஜ்வரத்தில் பாசந கஷா
 யம், 9 ஜ்வராதி
 களில்வியாக்ரியா
 திக்வாதம், 9
 " கபாதிமான உத்தாநவா
 தசோணிதத்திற்
 கேற்ற லேபங்க
 ள், 200
 " " வாத சோணித
 த்திற்கு லேபம் 199
 " காஸத்தில் குஷ்சியாதி
 க்ருதம் 30
 " சாகலாதி க்ருத
 ம் 39
 " துரால பாதி சூர்
 ணம் 30
 " யூஷ பேயாக்கள்
 32
 " காஸத்திற்குப் பொது சி
 கிதையை 30
 " குல்மத்திலும் மற்ற குல்
 மங்களிலும்வஸ்திகளுக்
 குப் பிராதான்யம், 137
 " குல்மத்தில் பத்தியமான
 உணவுகள் 141
 " " விரேசநமும் இர
 த்தமோக்ஷணமும்
 செய்ய வேண்டிய
 ஸீலைமை 140
 " லேகநம் செய்யவே
 ண்டிய ஸீலைமை 138
 " ஸ்நஹ ஸ்வே
 தங்கள் 136
 " குஷ்டசிகிதையை, 174
 " சர்தியின் சிகிதையை 63
 வாத சோணித சிகிதஸாத்தியாய
 ம் 196
 " சோணிதத்தில் அபாநா
 தி வாதங்கள் ஆவ
 ரணமாயிருந்தால்
 செய்ய வேண்டிய
 சிகிதையைகள் 203
 " " ஆமதோஷம் நீக்
 கிய பிறகு செய்
 யும் சிகிதையை
 201
 " " ஜ்வரணவாதவிகா
 ரங்களுக் கெல்
 லாம் பொது சி
 கிதையை 203
 " " இரத்த மோக்ஷண
 த்திற்குத் தகா
 த ஸீலைமைகள்
 196

வாத சோணிதத்தில் இரக்த ரோகக்ஷணம் செய்தல் 196	வாயுப் பியோகிக்கு முறை, 207	வாத ஹ்ருத்ரோகத்தில் அனுகூலமும் அனுகூலமல்லாதவையுமான உணவுமுதலியான, 66
" " சில பொது சிகிதனைகள் 198	வாத பித்த ஜ்வரத்தில் திராக்ஷாதி பாண்டம் அல்லது ஹரிமம், 9	" " பில்வாதி லைதலம், 65
" " பலவித பாலஹ்யோபசாரங்கள் 198	" பிரபேஹங்களில் சமநஸ்கேஹங்கள், 126	" " மாம்ஸங்கள், 65
" " பிராணாதி வாயுக்கள் பிரகோபித் திருந்தால் செய்யும் சிகிதஸா முறைகள், 201	" மதாத்ய சிகிதனை, 73	வாதாசயம், 103
" " லேடங்களும் உபநாஹாதிங்களும் 199.	" மூத்திர க்ருச்சிரத்தில் ஸ்கேஹ-ஸ்வேதங்கள், 119	வாதாசமரியில் பாக்தாணபேதயாதிக்கதம், 121
" " வாதம்கப-பித்தாவ்ருதமா யிருப்பதற்கு சிகிதனை 202	" " க்ருச்சிரத்திற்கேற்ற ஸ்கேஹங்களும் உணவு முதலியவைகளும், 119	வாதாதிமான வாத-சோணிதத்திற்கு சிகிதனைகள், 197
" " " கபாவ்ருதமாயிருப்பதற்கேற்ற சிகிதனை, 202	வாதம் மேலிட்டவருக்கு ஏற்ற மதுபான முறை, 81	" " லேபாதிகள், 199
" " " கபாவ்ருதமாயிருப்பதற்கேற்ற சிகிதனை, 202	வாத-ரக்தம், 196	வாதாதி குஷ்டங்களில் முக்கியமான சிகிதனைகள், 182
" " " தாது முதலியவற்றால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதற்கு சிகிதனைகள் 202	வாத ரோகங்களில் சிலவற்றிற்கு சிகிதனை, 193	" " தோஷங்களால் இருதயம் பீடிக்கப்படுகையில் செய்ய முபசாரம், 218
" " " பித்தாவ்ருதமாயிருப்பதற்கேற்ற சிகிதனை, 201	" ரோகத்தில் ஸ்கேஹ-ஸ்வேதங்களால் ஹண்டாகும் பலன்கள், 188	" " தோஷங்களுக்கேற்ற மதுயங்கள், 81
" " " வ்ரேசனம் செய்க்கு முறை, 197	" ரோகத்திற்கான ஸ்கேஹாதிக்களால் திராசுக்கும் கப-பித்தங்களைப் பரிஹரித்தல், 196	" " தோஷங்கள் குதத்தில் அதிகரிப்பதைத் தணிப்பதற்கு, 109
" " " சோணிதத்திற்கு பாஹ்யசிகிதனை, 197	" ரோகத்தியாயத்திற்கு கபிய ஸ்கேஹங்களின் பிரபாவம், 196	வாதோதரத்தில் ஸ்கேஹ-ஸ்வேதாதிகள், 164
" " " சோணிதம், 196	" விகாரங்களோடு கூடிய காலத்தில் வாதஹாசிகிதனைகள், 39	வாயுஸஜங்காதி லேபம், 181
" " " முதலியவற்றிற்கு ஆரம்பத்திலேயே சிகிதனை செய்தல் 201	" வியாதி சிகிதஸாத்தியாயம், 187	வாருணி, 87
" " " சோதையின் சிகிதனைகள், 169	" விஸர்ப்பத்திற்கு லேபங்கள், 172	வாலகாதி லேபம், 182
வாதத்தில் அதுலோமநம் செய்ய வேண்டிய அங்ஸியம், 188	" ஹ்ருத்தியில் வஸ்தி-ஸ்வேத லேபாதிகள் 133	வாஸா க்ருதம், 162
வாதத்தினால் சர்ப்பம் அல்லது பாலர் சுஷ்கித்தால் செய்யும் சிகிதனை, 190	" " ஸ்கேஹ - சோதனங்கள், 133	வாஸாதி க்வாதம், 162
வாத த்ருஷ்ணா சிகிதனை, 69	வாதஜ விரணங்களுக்கு சிகிதனை, 130	வாலிஷ்டாஸாயநம், 42
" பித்த கபாதி ஸாரங்களுக்கு ஏற்ற பேயாமுறைகள், 99	வாத ஜ்வரத்தில் பாசந கஷாயம், 8	வி
" பித்தங்களாலும் பலவித ஜ்வரங்களாலும் வருந்துகையில் தேவதாளி	" ஜ்வர-வ்ஸர்ப்ப ஜ்வராதிக்களின் சிகிதனை, 22	விசாலாதி குர்ணம், 162
	" ஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்க சிகிதனைகள், 57	விடங்க க்ருதம், 36
	" ஹரமான இரண்டு கணங்கள், 121	விடங்காதி கலம், 109
	" சரக்குகள், 108	" குளிகை, 178
	" ஹ்ருத்ரோக சிகிதனை 65.	" குர்ணம், 31, 211
		" க்ஷாரம், 157
		விடக்ஷப-தவம்ஸங்களுக்கு சிகிதனை, 77
		விதாரயின் ஜுனங்கள், 41
		விதாரயாதி கணம், 31, 121
		" க்ருதம், 31
		விதரங்கள் பக்குவமானதன் குகள், 132
		விதரதயில் ஆர-பக்குவ நிலைகளில் செய்யும் சிகிதனை 130

விதரதியில் இரத்தமோக்ஷணம் 132
விதரதியைப் பழுக்காமற் பராமரி
த்தல், 133
விமார்கம், 145
வியாக்ரியாதி க்வாதம், 9
,, பாசந கஷாயம், 10
,, லேஹ்யம், 36
விரண சோதந தைலம், 134
,, ரோபணம், 129
விரோசந கல்பாத்தியாயம், 210
விரோசநத்திரவ்யங்கள், 130
விரோசநத்தில் அநியோகத்தினால்
உண்டாகும் கெடுதிக
ளும்பரிஹாரமும், 218
,, நேபாள வேரின் உப
யோகங்கள், 214
விரோசநத்திற்குக் கடுக்காயை உப
யோகித்தல், 215
விரோசநத்திற்குச் சங்கங்குப்பியும்
சீய்க்காயும், 214
,, சிறந்த கள்ளியும் அதை
யுபயோகிக்கும் சிலை
மைகளும், 213
விரோசநத்திற்குத் தகாத வாதரோ
கிக்கு விருஹவஸ்தி, 188
,, தில்வக சூர்ணம், 212
விரோசநத்திற்கு முக்கியமான ஒன்
பது சாக்குகள், 214, 215
விரோசநத்தின் அநியோகத்தினால்
ஜீவசோணிதம் வெ
ளிப்படுதல், 219
,, அயோகத்தினாலான கெ
டுதிகளுக்குப் பரிஹா
ரம், 217
விரோசந நஸ்யம், 17
விரோசநம் சிதைவேருததன் கபா
ணமும் அதைப் பயனுறச்செய்யு
முறையும், 216
விரோசநவெளவதங்களில் சொற்
பத்துக்கு அதிக குணத்தையும்
அதிகத்துக்குச் சொற்ப குணத்
தையும் உண்டாக்குவது, 215
விரோசநவெளவதங்களின் அருவ
ருப்பைப் போக்குதல், 215
விரோசநவெளவதத்தின் அயோகத்
தினால் உண்டாகும் கெடுதிகள்,
216
விஷத்திற்கும் மதுவுக்கும் குணங்
களிலுள்ள ஸம்பந்தாஸம்பந்தம்
72
விஷம் விருஹ வஸ்திகளால் உண்
டான கெடுதிகளுக்குப்
பரிஹாரமுறைகள் 228

விஷம-விருஹ வஸ்திகளும் அவற்
ருலுண்டாகும் கெ
டுதிகளும், 227
,, ஜ்வரங்கள் ஐந்துக்கும்
சமந கஷாயங்கள், 8
,, ஜ்வரத்தில் சேராங்கொ
ட்டையின் பிர
யோசம், 20
,, ,, த்ரிபலாதி க்ருதம்
21
,, ,, த்ரிபலை முதலியவற்
றையுபயோகித்தல்
20
,, ,, ஸ்யமிடுதல், 21.
,, ,, பட்ரோலாதி க்வாதங்க
ள், 20.
,, ,, மனச்சிலாதி அஞ்ஜ
நம், 21.
,, ,, லங்கந - ப்ருஹ்மணங்
கள், 21.
,, ,, வெள்ளுள்ளி முதலி
யவற்றின் பிரயோ
கம், 21.
,, ,, ஸுரை முதலியதை
ப் பருகி வாந்தி
செய்தல், 21.
,, ஜ்வரம், 7.
,, ,, விவ்ருத்தியாகாவிடில்
விரா மோக்ஷணம்
செய்தல், 2.
,, ,, வருகையில் நீலி ந்யா
தி க்வாதம் முதலி
யது, 21.
,, ஜ்வராதிக்களில் தைவா ச்ரய
மான சிகிதையை,
22.
விஷஹர சிகிதையை, 22.
விஷ்ணுரம், 224.
விஷ்ணு வினிடம் அபசாரப்படுவ
வதால் உண்டாகும் ஜ்வரம், 23.
விஸர்ப்பங்களில் முதலிற் செய்ய
வேண்டிய சிகிதையைகள், 171.
விஸர்ப்ப சிகிதஸாத்தியாயம், 171.
விஸர்ப்பத்தில் இரத்தமோக்ஷணம்
அவசியம், 174.
,, ,, செய்யும் சிலைமை,
171.
,, உபயோகிக்கத் தகாத க்ரு
தம், 174.
,, சோதநத்திற்குத் தகாத சி
லைமையில் சமந
சிகிதையை, 171.

விஸர்ப்பத்தில் திக்தகக்ருதாதிகளை
யுபயோகிக்கும்
சிலைமை 171.
,, லேபநம் செய்யும் சிலைமை,
171.
,, வமநப் பிரயோகம், 171.
,, விரோசந சிகிதையை, 171.
விஸர்ப்ப ஜ்வராகாதிகளின் சிகித்
ையை, 22.

வீ

வீக்கங் கொண்ட அர்ச்சஸ்களுக்குக்
கு ஸ்வேத சிகிதையை, 84.
வீங்கிய அர்ச்சஸ்வில் தூபந சிகித்
ையை, 84.
வீரதராதி கணம், 121.

வெ

வெட்பாலரிசியை வமநத்திற்கு உப
யோகிக்கும் சிலைமைகள், 209

வே

வேஸவாரம், 54

வை

வைச்வாநர சூர்ணம், 139

வ்

வ்யாக்ர சர்மலேபம், 185
வ்யோஷாதி குக்குலு, 193
,, குளிகை, 14, 97, 211
,, க்ருதம், 164
,, லேபம், 180
வ்ருச்சிகால்யாதி ஸேசநம், 153
வ்ருத்தி, 133
,, சிகிதையை, 133
வ்ருத்தி பத்திரம் 134
வ்ருத்தியிலும் வேறு சில வியாதிக
ளிலும் தாஹ சிகிதையை, 135
வ்ருஷ க்ருதம், 13
வ்ருஷாதி க்ருதம், 45
வ்ருஷ்ய குணத்திற் சிறந்த வஸ்தி
முறைகள், 224

ஜா

ஜாங்கல மாம்ஸரஸம், 38
ஜாங்கலம், 26
ஜாடராக்னி மித மிஞ்சி அதிகரித்
தலும் அதனாலுண்டாகும் உபத்
திரவங்களும், 117
ஜாடராக்னியை நன்கு பரிபாலிப்ப
தாலும் பரிடாஸிக்காததாலும்
உண்டாகும் பலன்கள், 198
ஜாத்யாதி ஹிமம், 10

வாத சோணிதத்தில் இரக்த ரோகக்ஷணம் செய்தல் 196	வாயுபயோகிக்கு முறை, 207	வாத ஹ்ருத்ரோகத்தில் அனுகூலமும் அனுகூலமல்லாதவையுமான உணவுமுதலியன, 66
" " சூல பொது சிகிதஸைகள் 198	வாத பித்த ஜ்வரத்தில் திராக்ஷாதி பாண்டம் அல்லது ஹரிமம், 9	" " பில்வாநி ஸ்தலம், 65
" " பலவித பாஹ்யோபசாரங்கள் 198	" பிரமேஹங்களில் சமநஸ்நேஹங்கள், 126	" " மாம்ஸங்கள், 65
" " பிராணாதி வாயுக்கள் பிரகோபித் திருந்தால் செய்யும் சிகிதஸா முறைகள், 201	" மசாத்ய சிகிதஸை, 73	வாதாசயம், 103
" " லேடங்களும் உபநாஹாநிகளும் 199.	" மூத்திர க்ருச்சிரத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்கள், 119	வாதாசமரியில் பாஷாணபேதயாதிக்கமும், 121
" " வாதம்கப-பித்தாவ்ருதமா யிருப்பதற்கு சிகிதஸை 202	" " க்ருச்சிரத்திற்கேற்ற ஸ்நேஹங்களும் உணவு முதலியவைகளும், 119	வாதாதிக்கமான வாத-சோணிதத்திற்கு சிகிதஸைகள், 197
" " " கபாவ்ருதமாயிருப்பதற்கேற்ற சிகிதஸை, 202	வாதம் மேலிட்டவருக்கு ஏற்ற மதுபான முறை, 81	" " லேபாதிக்கள், 199
" " " தாது முதலியவற்றால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதற்கு சிகிதஸைகள் 202	வாத-ரக்தம், 196	வாதாதி குஷ்டங்களில் முக்கியமான சிகிதஸைகள், 182
" " " பித்தாவ்ருதமாயிருப்பதற்கேற்ற சிகிதஸை, 201	வாத ரோகங்களில் சிலவற்றிற்கு சிகிதஸை, 193	" " தோஷங்களால் இருதயம் பீடிக்கப்படுகையில் செய்ய முபசாரம், 218
" " " வ்ரோசனம் செய்விக்கு முறை, 197	" " ரோகத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களால் ஹண்டாகும் பலன்சன், 188	" " தோஷங்களில் மதுபானத்திற்கேற்ற உணவுகள், 81
" " " சோணிதத்திற்கு பாஹ்யசிகிதஸை, 197	" " ரோகத்திற்கான ஸ்நேஹாதிக்களால் திராக்கமும் கப-பித்தங்களைப் பரிஹரித்தல், 196	" " தோஷங்களுக்கேற்ற மதுயங்கள், 81
" " " சோணிதம், 196	" " ரோகத்தியாயத்திற்கு கூடிய ஸ்நேஹங்களின் பிரபாவம், 196	" " தோஷங்கள் குதத்தில் அதிகரிப்பதைத் தணிவதற் செய்தல், 109
" " " முதலியவற்றிற்கு ஆரம்பத்திலேயே சிகிதஸை செய்தல் 201	" " விகாரங்களோடு கூடிய காஸத்தில் வாதஹாசிகிதஸைகள், 39	வாதோதரத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதாதிக்கள், 164
" " " சோதையின் சிகிதஸைகள், 169	" " வியாதி சிகிதஸாத்தியாயம், 187	வாயுஸஜன்காதி லேபம், 181
வாதத்தில் அதுலோமநம் செய்ய வேண்டிய அவசியம், 188	" " விஸர்ப்பத்திற்கு லேபங்கள், 172	வாகுணி, 87
வாதத்தினால் கர்ப்பம் அல்லது பாலர் சுஷ்கித்தால் செய்யும் சிகிதஸை, 190	" " ஹ்ருத்தியில் வஸ்தி-ஸ்வேத லேபநாதிக்கள் 133	வாலகாதி லேபம், 182
வாத த்ருஷ்ண சிகிதஸை, 69	" " ஸ்நேஹ - சோதனங்கள், 133	வாஸா க்ருதம், 162
" " பித்த கபாதி ஸாரங்களுக்கு ஏற்ற பேயாமுறைகள், 99	வாதஜ விரணங்களுக்கு சிகிதஸை, 130	வாஸாதி கவாதம், 162
" " பித்தங்களாலும் பலவித ஜ்வரங்களாலும் வருந்துகையில் தேவதாளி	வாத ஜ்வரத்தில் பாசந கஷாயம், 8	வாஷிஷ்டாஸாயகம், 42
	" " ஜ்வர-வ்ஸர்ப்ப ஜ்வராதிக்களின் சிகிதஸை, 22	
	" " ஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்க சிகிதஸைகள், 57	
	" " ஹரமான இரண்டு கணங்கள், 121	
	" " சரக்குகள், 108	
	" " ஹ்ருத்ரோக சிகிதஸை 65.	

விநாயகியில் இரத்தமோக்ஷணம் 132
விநாயகியைப் பழுக்காமற் பராமரி
த்தல், 133
விமார்கம், 145
வியாக்கிரியாதி க்வாதம், 9
,, பாசந கஷாயம், 10
,, லேஹ்யம், 36
விரண சோதந தைலம், 134
,, ரோபணம், 129
விரோசந கல்பாத்தியாயம், 210
விரோசநத்திராயங்கன், 130
விரோசநத்தில் அநியோகத்தினால்
உண்டாகும் கெடுதிக
ளும்பரிஹாரமும், 218
,, நேபாள வேரின் உப
யோகங்கள், 214
விரோசநத்திற்குக் கடுக்காயை உப
யோகித்தல், 215
விரோசநத்திற்குச் சங்கங்குப்பியும்
சீய்ச்சாயும், 214
,, சிறந்த கள்ளியும் அதை
யுபயோகிக்கும் சிலை
மைகளும், 213
விரோசநத்திற்குத் தகாத வாதரோ
கிக்கு விருஹவஸ்தி, 188
,, தில்வக சூர்ணம், 212
விரோசநத்திற்கு முக்கியமான ஒன்
பது சாக்குகள், 214, 215
விரோசநத்தின் அநியோகத்தினால்
வீவசோணிதம் வெ
ளிப்படுதல், 219
,, அயோகத்தினாலான கெ
டுதிகளுக்குப் பரிஹா
ரம், 217
விரோசந நஸ்யம், 17
விரோசநம் சிறைவேறுததன் கபா
ணமும் அதைப் பயனுறச்செய்யு
முறையும், 216
விரோசநவெததங்களில் சொற்
பத்தக்கு அதிக குணத்தையும்
அதிகத்துக்குச் சொற்ப குணத்
தையும் உண்டாக்குவது, 215
விரோசநவெததங்களின் அருவ
ருப்பைப் போக்குதல், 215
விரோசநவெததத்தின் அயோகத்
தினால் உண்டாகும் கெடுதிகள்,
216
விஷத்திற்கும் மதுவுக்கும் குணங்
களிலுள்ள ஸம்பந்தாஸம்பந்தம்
72
விஷம் விருஹ வஸ்திகளால் உண்
டான கெடுதிகளுக்குப்
பரிஹாரமுறைகள் 228

விஷம-விருஹ வஸ்திகளும் அவற்
ருலுண்டாகும் கெ
டுதிகளும், 227
,, ஜ்வரங்கள் ஐந்துக்கும்
சமந கஷாயங்கள், 8
,, ஜ்வரத்தில் சேராங்கொ
ட்டையின் பிர
யோசம், 20
,, ,, த்ரிபலாதி க்ருதம்
21
,, ,, த்ரிபலை முதலியவற்
றையுபயோகித்தல்
20
,, ,, ஸ்யமிமதல், 21.
,, ,, படோலாதி க்வாதங்க
ள், 20.
,, ,, மனச்சிலாதி அஞ்ஜ
நம், 21.
,, ,, வங்கந - ப்ருஹ்மணங்
கள், 21.
,, ,, வெள்ளுள்ளி முதலி
யவற்றின் பிரயோ
கம், 21.
,, ,, ஸுரை முதலியதை
ப் பருகி வாந்தி
செய்தல், 21.
,, ஜ்வரம், 7.
,, ,, கிவ்ருத்தியாகாவிடில்
விரா மோக்ஷணம்
செய்தல், 2.
,, ,, வருகையில் நீலி ந்யா
தி க்வாதம் முதலி
யது, 21.
,, ஜ்வராதிகளில் தைவா ச்ரய
மான சிகிதையை,
22.
விஷஹர சிகிதையை, 22.
விஷ்கிரம், 224.
விஷ்ணு வினிதம் அபசாரப்படுவ
வதால் உண்டாகும் ஜ்வரம், 23.
விஸர்ப்பங்களில் முதலிற் செய்ய
வேண்டிய சிகிதையைகள், 171.
விஸர்ப்ப சிகிதஸாத்தியாயம், 171.
விஸர்ப்பத்தில் இரத்தமோக்ஷணம்
அவசியம், 174.
,, ,, செய்யும் சிலைமை,
171.
,, உபயோகிக்கத் தகாத க்ரு
தம், 174.
,, சோதநத்திற்குத் தகாத சி
லைமையில் சமந
சிகிதையை, 171.

விஸர்ப்பத்தில் திக்தகக்ருதாதிகளை
யுபயோகிக்கும்
சிலைமை 171.
,, லேபநம் செய்யும் சிலைமை,
171.
,, வமநப் பிரயோகம், 171.
,, விரோசந சிகிதையை, 171.
விஸர்ப்ப ஜ்வராதிகளின் சிகித்
ையை, 22.

வீ

வீக்கங் கொண்ட அர்ச்சஸூகங்குக்
ரு ஸ்வேத சிகிதையை, 84.
வீங்கிய அர்ச்சஸூவில் தூபந சிகித்
ையை, 81.
வீரதராதி கணம், 121.

வெ

வெட்பாலரிசியை வமநத்திற்கு உப
யோகிக்கும் சிலைமைகள், 209

வே

வேஸவாரம், 54

வை

வைச்வாநர சூர்ணம், 139

வ்

வ்யாக்ர சர்மலேபம், 185
வ்யோஷாதி குக்குலு, 193
,, குளிகை, 14, 97, 211
,, க்ருதம், 164
,, லேபம், 180
வ்ருச்சிகால்யாதி ஸேசநம், 153
வ்ருத்தி, 133
,, சிகிதையை, 133
வ்ருத்தி பத்திரம் 134
வ்ருத்தியிலும் வேறு சில வியாதிக
ளிலும் தாஹ சிகிதையை, 135
வ்ருஷ க்ருதம், 13
வ்ருஷாதி க்ருதம், 45
வ்ருஷ்ய குணத்திற் சிறந்த வஸ்தி
முறைகள், 224

ஜா

ஜாங்கல மாம்ஸரஸம், 38
ஜாங்கலம், 26
ஜாடராக்கி மித மிஞ்சி அதிகரித்
தலும் அதனுலுண்டாகும் உபத்
திரவங்களும், 117
ஜாடராக்கியை நன்கு பரிபாலிப்ப
தாலும் பரிடாஸிக்காததாலும்
உண்டாகும் பலன்கள், 198
ஜாத்யாதி ஹிமம், 10

வாத சோணிதத்தில் இரக்த ரோகக்ஷணம் செய்தல் 196	வாத பித்த ஜ்வரத்தில் திராக்ஷாதி பாண்டம் அல்லது ஹரிமம், 9	வாத ஹ்ருத்ரோகத்தில் அனுகூலமும் அனுகூலமல்லாதவையும் மான உணவுமுதலியை, 66
" " ஓல பொது சிகிதையைகள் 198	" பிரமேஹங்களில் சமநஸ்நேஹங்கள், 126	" " பில்வாதி ஹேலம், 65
" " பலவித பாஹ்யோபசாரங்கள் 198	" மதாதுய சிகிதையை, 73	" " மாம்ஸங்கள், 65
" " பிராணாதி வாயுக்கள் பிரகோபித் திருந்தால் செய்யும் சிகிதஸா முறைகள், 201	" முத்திரா க்ருச்சிரத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்கள், 119	வாதாசயம், 103
" " லேடங்களும் உபநாஹாநிகளும் 199.	" " க்ருச்சிரத்திற்கேற்ற ஸ்நேஹங்களும் உணவு முதலியவைகளும், 119	வாதாசமரியில் பாஷாணபேதயாநிக்ருதம், 121
" " வாதம்கப-பித்தாவ்ருதமா யிருப்பதற்கு சிகிதையை 202	வாதம் மேலிட்டவருக்கு ஏற்ற மதுபான முறை, 81	வாதாதிசுமான வாத-சோணிதத்திற்கு சிகிதையைகள், 197
" " " கபாவ்ருதமாயிருப்பதற்கேற்ற சிகிதையை, 202	வாத ரோகங்களில் சிலவற்றிற்கு சிகிதையை, 193	" " லேபாநிகள், 199
" " " தாது முதலியவற்றால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதற்கு சிகிதையைகள் 202	" ரோகத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களால் ஹண்டாகும் பலன்கள், 188	வாதாதி குஷ்டங்களில் முக்கியமான சிகிதையைகள், 182
" " " பித்தாவ்ருதமாயிருப்பதற்கேற்ற சிகிதையை, 201	" ரோகத்திற்கான ஸ்நேஹாநிகளால் திராசுக்கும் கப-பித்தங்களைப் பரிஹரித்தல், 196	" " தோஷங்களால் இருதயம் பீடிக்கப்படுகையில் செய்ய முபசாரம், 218
" " " வ்நேசனம் செய்கிக்கு முறை, 197	" ரோகத்தியாயத்திற்கு கூறிய ஸ்நேஹங்களின் பிரபாவம், 196	" " தோஷங்களில் மதுபானத்திற்கு ஏற்ற மனமயங்கள், 81
" " " சோணிதத்திற்கு பாஹ்யசிகிதையை, 197	" விகாரங்களோடு கூடிய காலத்தில் வாதஹாசிகிதையைகள், 39	" " தோஷங்களுக்கேற்ற மதுபானங்கள், 81
" " " சோணிதம், 196	" வியாதி சினிதஸாத்தியாயம், 187	" " தோஷங்கள் குதத்தில் அதிகரிப்பதைத் தணிவதற்கு மெத்தல், 109
" " " முதலியவற்றிற்கு ஆரம்பத்திலேயே சிகிதையை செய்தல் 201	" விஸர்ப்பத்திற்கு லேபங்கள், 172	வாதோதாரத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதாநிகள், 104
" " " சோதையின் சிகிதையைகள், 169	" வ்ருத்தியில் வஸ்தி-ஸ்வேதலேபநாநிகள் 133	வாயஸஜ்ஜகாதி லேபம், 181
வாதத்தில் அதுலோமனம் செய்ய வேண்டிய அவசியம், 188	" " ஸ்நேஹம் - சோதனங்கள், 133	வாருணி, 87
வாதத்தினால் கர்ப்பம் அல்லது பாலர் சுஷ்கித்தால் செய்யும் சிகிதையை, 190	வாதஜ்ஜிரணங்களுக்கு சிகிதையை, 130	வாலகாதி லேபம், 182
வாத த்ருஷ்ண சிகிதையை, 69	வாத ஜ்வரத்தில் பாசக கஷாயம், 8	வாஸா க்ருதம், 162
" பித்த கபாதி ஸாரங்களுக்கு ஏற்ற பேயாமுறைகள், 99	" ஜ்வர-விஸர்ப்ப ஜ்வராநிகளின் சிகிதையை, 22	வாஸாநி க்ஷாத்தம், 162
" பித்தங்களாலும் பலவித ஜ்வரங்களாலும் வருந்துகையில் தேவதாளி	" ஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்க சிகிதையைகள், 57	வாஸிஷ்டாஸாயகம், 42
	" ஹரமான ஹ்ரணக் கணங்கள், 121	வி
	" " சாக்குகள், 103	விசாலாதி குர்ணம், 162
	" ஹ்ருத்ரோக சிகிதையை 65.	விடங்க க்ருதம், 36
		விடங்காதி கலம், 109
		" குவிகை, 178
		" குர்ணம், 31, 211
		" க்ஷாரம், 157
		விட்க்ஷய-தவம்ஸங்களுக்கு சிகிதையை, 77
		விதாரயின் இனங்கள், 41
		விதாரயாதி கணம், 31, 121
		" க்ருதம், 31
		விதாநகன் பக்ருவானதன் கு
		கள், 132
		விதாநதயில் ஆர-பக்ருவ நிலைகளில் செய்யும் சிகிதையை 130

விநாயகியில் இரத்தமோக்ஷணம் 132
விநாயகியைப் பழுக்காமற் பராமரி
த்தல், 133
விமார்கம், 145
வியாக்கிரியாதி க்வாதம், 9
,, பாசந கஷாயம், 10
,, லேஹ்யம், 36
விமண சோதந தைலம், 134
,, ரோபணம், 129
விமேசந கல்பாத்தியாயம், 210
விமேசநத்திரவ்யங்கன், 130
விமேசநத்தில் அநியோகத்தினால்
உண்டாகும் கெடுதிக
ளும்பரிஹாரமும், 218
,, நேபாள வேரின் உப
யோகங்கள், 214
விமேசநத்திற்குக் கடுக்காயை உப
யோகித்தல், 215
விமேசநத்திற்குச் சங்குப்பியும்
சீய்க்காயும், 214
,, சிறந்த கள்ளியும் அதை
யுபயோகிக்கும் லீலை
மைகளும், 213
விமேசநத்திற்குத் தகாத வாதரோ
கிக்கு விருஹவஸ்தி, 188
,, தில்வக சூர்ணம், 212
விமேசநத்திற்கு முக்கியமான ஒன்
பது சாஸ்திரங்கள், 214, 215
விமேசநத்தின் அநியோகத்தினால்
ஜீவசோணிதம் வெ
ளிப்படுத்தல், 219
,, அநியோகத்தினாலான கெ
டுதிகளுக்குப் பரிஹா
ரம், 217
விமேசந நஸ்யம், 17
விமேசநம் சிதைவேருததன் கார
ணமும் அதைப் பயனுறச்செய்யு
முறையும், 216
விமேசநவெததங்களில் சொற்
பத்துக்கு அதிக குணத்தையும்
அதிகத்துக்குச் சொற்ப குணத்
தையும் உண்டாக்குவது, 215
விமேசநவெததங்களின் அருவ
குப்பைப் போக்குதல், 215
விமேசநவெததத்தின் அநியோகத்
தினால் உண்டாகும் கெடுதிகள்,
216
விஷத்திற்கும் மதுவுக்கும் குணங்
களிலுள்ள ஸம்பந்தாஸம்பந்தம்
72
விஷம் விருஹ வஸ்திகளால் உண்
டான கெடுதிகளுக்குப்
பரிஹாரமுறைகள் 228

விஷம-விருஹ வஸ்திகளும் அவற்
ருண்டாகும் கெ
டுதிகளும், 227
,, ஜ்வரங்கள் ஐந்துக்கு ம்
சமந கஷாயங்கள், 8
,, ஜ்வரத்தில் ஈரங்கொ
ட்டையின் பிர
யோசம், 20
,, ,, தரிபலாதி க்ருதம்
21
,, ,, தரிபலை முதலியவற்
றையுபயோகித்தல்
20
,, ,, ஸ்யமிமீதல், 21.
,, ,, படோலாதி க்வாதங்
கள், 20.
,, ,, மனச்சிலாதி அஞ்ஜ
நம், 21.
,, ,, லங்கந - ப்ருஹ்மணங்
கள், 21.
,, ,, வெள்ளாளி முதலி
யவற்றின் பிரயோ
கம், 21.
,, ,, ஸுரை முதலியதை
ப் பருகி வாந்தி
செய்தல், 21.
,, ஜ்வரம், 7.
,, ,, சிவருத்தியாகாவிடில்
விமேசநமோக்ஷணம்
செய்தல், 22.
,, ,, வருகையில் நீலி ந்யா
தி க்வாதம் முதலி
யது, 21.
,, ஜ்வராதிகளில் தைவா ச்ரய
மான சிகிதையை,
22.
விஷஹர சிகிதையை, 22.
விஷ்கிரம், 224.
விஷ்ணு வினிதம் அபசாரப்படுவ
வதால் உண்டாகும் ஜ்வரம், 23.
விஸர்ப்பங்களில் முதலிற் செய்ய
வேண்டிய சிகிதையைகள், 171.
விஸர்ப்ப சிகிதஸாத்தியாயம், 171.
விஸர்ப்பத்தில் இரத்தமோக்ஷணம்
அவசியம், 174.
,, ,, செய்யும் லீலைமை,
171.
,, உபயோகிக்கத் தகாத க்ரு
தம், 174.
,, சோதநத்திற்குத் தகாத லீ
லைமையில் சமந
சிகிதையை, 171.

விஸர்ப்பத்தில் திக்தகக்ருதாதிகளை
யுபயோகிக்கும்
லீலைமை 171.
,, லேபநம் செய்யும் லீலைமை,
171.
,, வமநப் பிரயோகம், 171.
,, விமேசந சிகிதையை, 171.
விஸர்ப்ப ஜ்வராதிகளின் சிகித்
ையை, 22.

வீ

வீக்கங் கொண்ட அர்ச்சஸ்-களுக்
கு ஸ்வேத சிகிதையை, 84.
வீங்கிய அர்ச்சஸ்வில தூபந சிகித்
ையை, 81.
வீரதராதி கணம், 121.

வெ

வெட்பாலரிசியை வமநத்திற்கு உப
யோகிக்கும் லீலைமைகள், 209

வே

வேஸவாரம், 54

வை

வைச்வாநர சூர்ணம், 139

வ்

வ்யாக்ர சர்மலேபம், 185
வ்யோஷாதி குக்குலு, 193
,, குளிகை, 14, 97, 211
,, க்ருதம், 164
,, லேபம், 180
வ்யுச்சிகால்யாதி ஸேசநம், 153
வ்யுத்தி, 133
,, சிகிதையை, 133
வ்யுத்தி பத்திரம், 134
வ்யுத்தியிலும் வேறுசில வியாதிக
ளிலும் தாஹ சிகிதையை, 135
வ்யுஷ க்ருதம், 13
வ்யுஷாதி க்ருதம், 45
வ்யுஷ்ய குணத்திற் சிறந்த வஸ்தி
முறைகள், 224

ஜா

ஜாங்கல மாம்ஸரஸம், 38
ஜாங்கலம், 26
ஜாடராக்னி மித மிஞ்சி அதிகரித்
தலும் அதனுண்டாகும் உபத்
திரவங்களும், 117
ஜாடராக்னியை நன்கு பரிபாலிப்ப
தாலும் பரிபாலிக்காததாலும்
உண்டாகும் பலன்கள், 198
ஜாத்யாதி ஹிமம், 10

[illegible]

ஸந்ஸீபாத மூத்திரக்ருச்சிர சிகித்
ஸை 120.

ஸந்ஸீபாதம் 10, 20.

ஸந்ஸீபாத ஜ்வரத்தில் சிகித்தஸை ஆ
ரம்பிக்கு முறை 20.

,, ,, வியாக்ரியாதி பாசந
சஷாயம் 10.

,, ஜ்வரத்தின் இறுதியிலு
ண்டாகும் கர்ண
மூல சோதைக்கு
சிகித்தஸை, 20

ஸந்ஸீபாதாதிஸாரத்தில் லாக்ஷாதி
க்ருதம், 107

ஸந்ஸீபாதோதர சிகித்தஸை, 156

ஸந்யாஸம், 82

ஸப்தஸமா குளிகை, 178

ஸம கபமான பித்தகாஸத்தில் வம
நம் செப்தல், 33

ஸம்ஸர்க க்ரியை, 14, 35

,, தோஷாதிகளாலான விஸ
ர்ப்பங்களுக்கு சிகித்தஸை
கள், 172

ஸம்ஸர்கீ, 14

ஸமகம், 80

ஸம்வ அதிஸாரத்திலும் குடஜாதி
பாணிதம், 105

,, காஸங்களிலும் கண்ட
கார்பாதி க்ருதம், 36

,, குஷ்டங்களிலும் ஸ்நேஹ
சிகித்தஸை முதலியன, 175

,, குதுக்களிலும் உபயோகிக்
கக்ஷடிய த்ரிவ்ருத் சூர்
ணமுறை, 212

,, ரோகஹர வஸதி, 220

,, வாதரோகஹர வஸதி, 220

ஸர்வாங்க சோதையில் ஸ்நாந-லே
பங்கள், 169

ஸர்வபலேபம், 180

ஸஹசராதி தைலம், 193, 194

ஸஹஸ்ர தெளத க்ருதம், 18

ஸா

ஸாதாரண காலம், 83

,, குஷ்டத்தைப் போக்கும்
ஸாதாரண உபாயம் 183

,, சிகித்தஸைகளால் சிவ்ருத்
தியாகாத அர்மரிக்கு
இறுதியில் செய்யும்
சிகித்தஸை, 123

,, மிருகங்கள், 56

ஸாத்மியம், 12

ஸால்வண ஸ்வேதம், 154

ஸி

ஸி க்த்தகாதி லேபம், 182

ஸித்த வஸ்திகள், 222, 223

ஸு

ஸு க வமநத்திற்கேற்ற மதந பல
ரஸக்ரியை, 206

,, ஸாத்தியமான இரத்த
பித்தம், 24

ஸுகுமார தேஹிகளுக்கேற்றமிரு
துவான ச்ருஹ வஸ்திக
ள், 222

,, தேஹிகள் முதலிய வ
ருக்கு ஏற்ற ச்ருஹங்
கள், 221

,, ச்ருதம், 66

,, ரஸாயநம், 135

ஸுதா காண்டாதி க்ஷாரகுளி
கை, 115

ஸுரஸாதி கணம், 125

ஸுரை, 21

ஸுவர்ணம், 231, 235

ஸு

ஸு க்தம், 73

ஸுரண புடபாகம், 97

ஸுரணாதி குளிகைகள் 97

ஸே

ஸேகம், 119

ஸேசநம், 19

ஸை

ஸைந்தவ க்ருதாது வாஸநம், 235

ஸைந் சவாதி அநுவாஸநம், 225

,, சூர்ணம், 43, 139

,, ,, கலந்த தக்ர பானம்,
98

ஸௌ

ஸௌராவத்ர ம்ருத்திகை, 56

ஸௌவர்ச்சலாதி க்ருதம், 191

ஸ்

ஸ்தந வித்ரதி சிகித்தஸை, 133

ஸ்த்திகா பந்தம், 135

ஸநாயு முதலியவற்றைப் பற்றிய
வாதாதி விகாரங்களில் சிகித்
ஸை, 190

ஸ்சித்த அன்னாதிகளாலான த்ரு
ஷ்ணைக்கு சிகித்தஸை, 71

,, தூமம், 58

,, தோஷங்ளாலுண்டான
பித்த குல்மத்திற்கு
சிகித்தஸை, 142

ஸ்துக் க்ஷீரவித்தக்ருதங்கள், 152

ஸ்நேஹ தூமம், 32

ஸ்நேஹ நஸ்யம், 17

ஸ்நேஹ பாகங்களில் கல்காதி
ளின் அளவுகள், 233

,, பானங்கள், 66

,, லேஹ்ய பாகங்களுக்
குள்ள பலவித சிலை
மைகள், 233

,, விரேசநம், 68

ஸ்நேஹஜ த்ருஷ்ண சிகித்தஸை, 70

ஸ்ரம்ஸநம், 16, 82, 142

ஸ்ராவ்யர்சஸ், 83

ஸ்ரோதஸ்ஸுகள், 54

ஸ்ரோதோ மார்க்கங்கள், 1, 47

ஸ்வரபங்கத்திற்கு விசேஷ சிகித்
ஸைகள், 57

ஸ்வரஸம், 232, 233

ஸ்வர்பம், 35

ஸ்வேத சிகித்தஸை, 4

ஹ

ஹநுஸ்ரம்ஸ - ஹநுஸ்தம்பங்களு
க்கு சிகித்தஸை, 192

ஹபுஷாதி க்ருதம், 137

,, சூர்ணம், 151

ஹம்ஸ பதம், 234

ஹரீதகீ க்ருதம், 152

,, மோதகம், 215

,, லேஹ்யம், 46

ஹலீமகத்திற் செய்யவேண்டிய
சிகித்ஸாகரமம், 166

ஹி

ஹிக்கா, 47

ஹிங்க்வாதி க்ருதம், 137

,, சூர்ணம், 139

,, யோகம், 140

,, க்ஷாரம், 155, 156

ஹித்மா, 47

,, சிகித்தஸை, 47

ஹித்மாவுக்கு ஸ்வேதநம், 47

ஹிம கஷாயம், 8, 69

ஹிமம், 9

ஜி
ஜிஹவா ஸ்தம்ப சிகிதஸை, 1, 2
" ஸ்தம்பம், 192
ஜி
ஜீரகாதி சூர்ணம், 170
ஜீர்ணபிண்யா காதி லேபம், 194
ஜீவகாதி பேயா, 168
ஜீவசோணிதம், 219
" வெளிப்படுகையில் செய்ய
வேண்டிய உபசாரங்கள்,
219
ஜீவரீய கணம், 31
ஜீவந்த்யாதி அநுவாஸகம், 17, 225
" க்ருதம், 55
" சூர்ணம், 51
" லேபம், 181
ஜீவாதாநம், 219
ஜி
ஜ்யோதிஷ்மதி தைல லேபம், 8
ஜ்வாக்ந க்வாதம், 11
ஜ்வரங்களனைத்திற்கும் பொதுவான
மதுக புஷ்டாதி
ஹிம், 10
" ஜாத்பாதி ஹிமம், 10
ஜ்வர சிகிதஸாத்தியாயம், 1
" தாபத்துடன் கூடிய காஸத்
தில்கநிரக்ருதாதிகள், 38
" தாஹங்களில் கடுகா சஷா
ம், 9
ஜ்வரத்தில் அநுவாஸக வஸ்தி, 16
" அந்தந்த சிலைமைகளுக்கே
ற்ற பலவிதபேயாக்கள்,
5
" அபராஜிதாதி தூபங்கள்
முதலியன, 22
" அரோசகஹரமனகல்கம்
17
" அல்லது ஜ்வரசிவ்ருத்தி
யான பின் ஆஹாரமூப
யோகிக்கும் முறை, 12
" அன்னம் உபயோகிக்க ஏற்
ற சிலைமை, 7
" ஆமதோஷம் சிவ்ருத்தியா
வதற்கான காலம், 8
" உபயோகிக்கத் தக்கசாலி-
ஷஷ்டிக-யவதா
னியங்கள், 11
" " யூஷங்களும் அவற்றிற்
கேற்ற காலமும், 11
" உஷ்ண ஜலம் உபயோகிக்
கத்தகாத சிலைமைகள், 3
" ஐந்தவித ஸ்கேஹங்கள், 13

ஜ்வரத்தில் ஓளவுதம் கொடுக்க
ஆரம்பிக்கும் காலம், 7
" ஓளவு தோபயோகத்திற்கு
ப்பிறகு பேயா உபயோ
கத்தல், 10
" கஷாயம் உபயோகிக்கும்
சிலைமை, 7
" கொடுக்கக்கூடிய பாசந
கஷாயங்கள், 8
" க்ருதபானத்திற்குத் தகுந்
ததும் தகாததும்
ன சிலைமை, 12
" " பிறகு மாம்ஸாஸோப
யோகம், 14
" க்ருதபானத்தின் உபயோ
கம், 12
" சைதவற்ற மலத்தைக்கழி
யச் செய்வதும் கட்டுவ
தும், 14
" சிம்பீதாளியங்குளின்யூஷ
ங்கள், 11
" சோதக சிகிதஸை, 3
" " சிகிதஸையும் வமந
மும், 11
" ஊம-கண்டேஷ - கபளங்
கள், 17
" த்ரிபலா குளிகைமுதலிய
விரேச நெளவுதங்கள், 14
" நஸ்யப் பிரயோகம், 17
" சீருஹவஸ்தி, 16
" பட்டோலா சீருஹணம், 16
" பரிஹரிக்க வேண்டிய
வை, 3
" " ரீர்ணியாதி சீருஹம், 16
" பிரயோகிக்கக்கூடிய சில
க்ருதமுறைகள், 13
" பேயாக்களை உபயோகிக்
கும் காலம், 5
" லங்கநம் எவ்விதத்திலும்
அவசியம், 2
" " செய்விக்கும் சிலைமை
கள், 1
" " நன்கு சிறைவேறிய
தற்கும் சிறைவேறு
ததற்கு குறிகள், 5
" லங்கநாதி பாசநகிதஸை
கள், 4
" வமநம் செய்வதற்கான
சரக்குகள், 2
" விரேசநத்திற்குப் பின்பு
ஸம்ஸரீ கிராமம், 14
" விரேச நெளவுதம் கொ
டுக்கும் சிலைமை, 14

ஜ்வரத்தில் ஜீவந்த்யாதி அநுவாஸ
கம், 17
" விராஷ்யதை செய்யும்
சிலைமை, 20
" ஸ்வேத சிகிதஸை செய்
யக்கூடியசிலைமைகள், 4
" ஹிதமான சாகவர்க்கங்
கள், 11
" " வியஞ்ஹநங்களும்
அதபானங்
களும், 12
ஜ்வரத்திற்கேற்ற கல்பஸ்த்தாநவ
ஸ்தி, 17
ஜ்வரத்தினால் கழிணித்திருப்பவனு
க்கு ஏற்ற சோதக சிகிதஸை, 15
ஜ்வரம் சிவ்ருத்தியானதும் அநு
ஸரீக் கவேண்டிய சிகித
ஸாகிரமம், 23
" வரும் ஸமயத்தை மறப்
பது முதலியது, 23
ஜ்வரஹாமான பலவித கஷோபாகங்
கள், 15
ஜ்வராதிகளில் பேயாவை உபயோ
கிக்கத் தகாத சிலைமைகள், 6
ஷ
ஷடங்க பாநீயம் 25.
ஷட்காண யோகம் 189.
ஷட்பல க்ருதம் 21, 55, 138,
150.
ஷஷ்டிகம் முதலிய தாளியங்கள்
11.
ஸ
ஸகலவித மூத்திராகா தங்களுக்கும்
பொதுசிகிதஸைகள் 122
" விதாதிகளுக்கும் பொது
சிகிதஸை 133.
ஸக்து 208.
ஸங்கா ஸ்வேதம் 188.
ஸந்தர்ப்பணங்களாலான கோனா
றுகளில் மதகபலப் பிரயோகம்
206.
ஸந்தர்ப்பணம் 24.
ஸந்தர்ப்பாத ஆமதோஷ த்ருஷ்டினை
களுக்கு சிகிதஸை 70.
" கிரஹணீ சிகிதஸை 116.
" சோதை முதலியவற்றில்
செய்ய வேண்
டிய சிகிதஸை
கள் 166.
" " " பூசம்பாதி ஜீரகா
தி சூர்ணங்கள் 170.
" மதா த்யய சிகிதஸை 56.

ஸந்ஸிபாத மூத்திரக்குச்சிர சிகித்
ஸை 120.

ஸந்ஸிபாதம் 10, 20.

ஸந்ஸிபாத ஜ்வரத்தில் சிகித்தனை ஆ
ரம்பிக்கு முறை 20.

" " வியாக்ரியாதி பாசந
சஷாயம் 10.

" ஜ்வரத்தின் இறுதியிலு
ண்டாகும் கர்ண
மூல சோதனைக்கு
சிகித்தனை, 20

ஸந்ஸிபாதாதிஸாரத்தில் லாக்ஷாதி
க்ருதம், 107

ஸந்ஸிபாதோதர சிகித்தனை, 156

ஸந்யாஸம், 82

ஸப்தஸமா குளிகை, 178

ஸம கபமான பித்தகாஸத்தில் வம
நம் செப்தல், 33

ஸம்ஸர்க க்ரியை, 14, 35

" தோஷாதிகளாலான விஸ
ர்ப்பங்களுக்கு சிகித்தனை
கள், 172

ஸம்ஸர்க், 14

ஸமகம், 80

ஸர்வ அதிஸாரத்திலும் குடஜாதி
பாணிதம், 105

" காஸங்களிலும் கண்ட
கார்பாதி க்ருதம், 36

" குஷ்டங்களிலும் ஸ்நேஹ
சிகித்தனை முதலியன, 175

" குதுக்களிலும் உபயோகிக்
கக்ஷடிய த்ரிவ்ருத் சூர்
ணமுறை, 212

" ரோகஹர வஸ்தி, 220

" வாதரோகஹர வஸ்தி, 220

ஸர்வாங்க சோதையில் ஸ்நாந-லே
பங்கள், 169

ஸர்வபலேபம், 180

ஸஹசராதி தைலம், 193, 194

ஸஹஸ்ர தெனத க்ருதம், 18

ஸா

ஸாதாரண காலம், 83

" குஷ்டத்தைப் போக்கும்
ஸாதாரண உபாயம் 183

" சிகித்தனைகளால் சிவ்ருத்
தியாகாத அம்மரிக்கு
இறுதியில் செய்யும்
சிகித்தனை, 123

" மிருகங்கள், 56

ஸாத்மியம், 12

ஸால்வண ஸ்வேதம், 154

வி

விக்ந்தகாதி லேபம், 182

வித்த வஸ்திகள், 222, 223

ஸு

ஸுமக வமநத்திற்கேற்ற மதந பல
ரஸக்ரியை, 206

" ஸாத்தியமான இரத்த
பித்தம், 24

ஸுமாமர தேஹிகளுக்கேற்றமிரு
துவான ச்ருஹவஸ்திக
ள், 222

" தேஹிகள் முதலிய வ
ருக்கு ஏற்ற ச்ருஹங்
கள், 221

" ச்ருதம், 66

" ரஸாயனம், 135

ஸுமதா காண்டாதி கூராகுளி
கை, 115

ஸுமரஸாதி கணம், 125

ஸுமரை, 21

ஸுமவர்ணம், 231, 235

ஸு

ஸுமக்தம், 73

ஸுமரண புடபாகம், 97

ஸுமரணாதி குளிகைகள் 97

லே

லேகம், 119

லேசகம், 19

லே

லேந்தவ க்ருதாநு வாஸநம், 235

லேந்தவாதி அநுவாஸநம், 225

" சூர்ணம், 43, 139

" " கலந்த தக்ர பானம்,
98

ஸௌ

ஸௌராவட்டர ம்ருத்திகை, 56

ஸௌவர்ச்சலாதி க்ருதம், 191

ஸு

ஸுதந வித்ரதி சிகித்தனை, 133

ஸுத்தகிகா பந்தம், 135

ஸுநாயு முதலியவற்றைப் பற்றிய
வாதாதி விகாரங்களில் சிகித்
னை, 190

ஸுசிக்த அன்னாதிகளாலான த்ரு

ஷ்ணேக்கு சிகித்தனை, 71

" தூமம், 58

" தோஷங்களாலுண்டான

பித்த குல்மத்திற்கு

சிகித்தனை, 142

ஸுதுக் கூரவித்தக்ருதங்கள், 152

ஸ்நேஹ தூமம், 32

ஸ்நேஹ நஸ்யம், 17

ஸ்நேஹ பாகங்களில் கல்காதி
ளின் அளவுகள், 233

" பானங்கள், 66

" லேஹ்ய பாகங்களுக்கு
குள்ள பலவித சிதை

மைகள், 233

" விரேசநம், 68

ஸ்நேஹஜ த்ருஷ்ண சிகித்தனை, 70

ஸ்ரம்ஸநம், 16, 82, 142

ஸ்ராவ்யர்சஸ், 83

ஸ்ரோதஸ்ஸுகள், 54

ஸ்ரோதோ மார்க்கங்கள், 1, 47

ஸ்வரபங்கத்திற்கு விசேஷ சிகித்
னைகள், 57

ஸ்வரஸம், 232, 233

ஸ்வர்பம், 35

ஸ்வேத சிகித்தனை, 4

ஹ

ஹதுஸ்ரம்ஸ - ஹதுஸ்தம்பங்களு
க்கு சிகித்தனை, 192

ஹபுஷாதி க்ருதம், 137

" சூர்ணம், 151

ஹம்ஸ பதம், 234

ஹரீதகீ க்ருதம், 152

" மோதகம், 215

" லேஹ்யம், 46

ஹலீமகத்திற் செய்யவேண்டிய
சிகித்ஸாகரமம், 166

ஹி

ஹிக்கா, 47

ஹிங்க்வாதி க்ருதம், 137

" சூர்ணம், 139

" யோகம், 140

" கூரம், 155, 156

ஹித்மா, 47

" சிகித்தனை, 47

ஹித்மாவுக்கு ஸ்வேதநம், 47

ஹிம கஷாயம், 8, 69

ஹிமம், 9